

Giới thiệu Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu

"Ông xã à, em muốn..."

Không nói hết câu, Trì Tảo Tảo đã lao đến.

Người đàn ông mà cô yêu chính là người vừa kiêu ngạo, vừa lạnh lùng tàn nhẫn, không những thế thủ đoạn của anh lại cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng mà người đàn ông ấy chỉ thuộc về riêng cô, cho nên cô có thể làm đủ mọi hành hạ đối với anh về ban đêm.

Anh là người đứng đầu tập đoàn Thiên Vũ, là người tình trọng mộng của nhiều thiếu nữ nhưng lại không gần nữ sắc. Nhưng trên đời lại có một Trì Tảo Tảo khiến anh phải bó tay không biện pháp. Anh bị ép kết hôn, sau đó bị cô ép sinh con, sinh một đứa không đủ thì lại thêm một đứa nữa.

Cuối cùng Diệp tổng không thể nhịn được nữa.

"Trì Tảo Tảo, có phải có con rồi nên trong mắt em anh đã trở nên vô dụng?"

Diệp phu nhân vô lương cười ha ha:

"Có tác dụng mà. Đợi đến đêm em sẽ làm cho anh có tác dụng. Chạy đi tắm rửa sạch sẽ nhanh, chúng ta sinh thêm một đứa nữa."

"....." Diệp tổng trực tiếp cạn lời.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Em gọi anh là gì

Một buổi sáng sớm, khuôn mặt Trì Tảo Tảo đỏ hồng, cả người ướt mềm.

Cô kéo quần nhỏ ra, ghét bỏ ném sang một bên.

Đáng chết, lại là mộng xuân.

Phải rời giường vì lý do tức giận, cô bức bối, uể oải đi vào phòng tắm, rửa sạch xong, thay một bộ quần áo mới thoải mái, rồi xuống lầu dùng cơm.

Tuy Trì Tảo Tảo là trẻ mồ côi, nhưng số mệnh cực tốt, được một nhà có tiền nuôi dưỡng, từ nhỏ cô là đại tiểu thư của nhà đó, cuộc sống cũng khá dễ chịu.

Diệp gia, đại gia tộc lớn mạnh của Ninh Đô.

Diệp gia có kỳ tài trong thương nghiệp, là Diệp Khuyết, hai mươi tuổi vừa tốt nghiệp đại học trở về, lập tức tới tập đoàn Thiên Vũ, trong ba năm ngắn ngủi, thành tích của anh không thể kể xiết.

Hiện tại anh hai mươi tám tuổi, đảm đương chức vụ chủ tịch tập đoàn Thiên Vũ.

Trong giới thương nghiệp có một tin đồn, nếu không cẩn thận chọc tới Diêm Vương Diệp Khuyết, bạn sẽ chết lúc nào không biết.

Người ngoài giới đều truyền tai nhau, Diệp Khuyết máu lạnh vô tình, hành sự ngoan độc tuyệt tình, lại không gần nữ sắc.

Ở trong mắt Trì Tảo Tảo, thật đúng là như vậy.

Từ khi cô hiểu chuyện tới nay, từ khi cô biết được mẹ muốn cô trở thành vợ của anh, cô luôn cố ý tới gần Diệp Khuyết, nhưng lần nào cũng đều bị anh cự tuyệt.

Diệp Khuyết có hôn ước với Trì Tảo Tảo từ nhỏ, nhưng anh luôn lạnh lùng không nói, đến nỗi mỗi lần thấy anh, khiến cho cô cảm giác như mình thiếu anh tám vạn dặm.

Cô rất buồn rầu, nếu cứ tiếp tục như vậy, vị trí vợ của Diệp Khuyết, sớm muộn gì cũng sẽ bị người khác mơ tưởng.

Cho nên, cô không thể tiếp tục ngồi chờ chết.

Xuống tới lầu, phòng ăn sớm đã có các trưởng bối, cái tên lạnh lùng kia cũng ở đây.

Nghĩ đến tối hôm qua lại nằm mơ cùng Diệp Khuyết làm cái kia, giờ khắc này Trì Tảo Tảo vẫn có chút ngượng ngùng, không dám đưa mắt nhìn anh, cúi đầu đi tới, kéo ghế dựa ra ngồi xuống liền bắt đầu gặm bánh mì.

Mẹ Diệp thân thiết đưa sữa bò qua cho cô: “Tảo Tảo, ăn chậm một chút, đồ ăn là phải nhai kỹ nuốt chậm, như vậy mới có dinh dưỡng.”

Trì Tảo Tảo mắc nghẹn, nhanh chóng bưng cốc sữa bò lên ục ục uống.

Buông cái ly xuống, cô lại không nhịn được liếc mắt nhìn người đàn ông bên cạnh một cái.

Diệp Khuyết là một người đàn ông rất có mị lực, tuy mới chỉ hai mươi tám tuổi, nhưng cả người đã lộ ra khí chất cao quý, làm người ta không nhịn được mà cảm thấy thèm thuồng.

Trì Tảo Tảo nhìn anh, đã không chỉ là một lần hai lần nhìn đến si mê.

Nhưng mỗi lần, Diệp Khuyết đều giả bộ làm như không thấy.

“Cha mẹ, hai người từ từ dừng, con đến công ty.” Diệp Khuyết đẩy ghế dựa ra đứng dậy, nói xong liền xoay người.

Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa liếc nhau, đôi mắt nhỏ lập tức nhìn về Trì Tảo Tảo, giống như ý bảo cô cái gì.

Trì Tảo Tảo phản ứng chậm chạp, đến khi Diệp Khuyết đã đi đến cửa nhà, cô mới hiểu được, sau đó nhặt cặp sách lên chạy theo anh.

“Ông xã.....”

Diệp Khuyết đang mở cửa xe muốn lên xe, động tác đột nhiên dừng lại, nguyên nhân là Trì Tảo Tảo gọi một tiếng ông xã kia.

Anh xoay người, nhìn chằm chằm Trì Tảo Tảo đang đứng cách mình hai bước, thần sắc lạnh nhạt, ánh mắt trầm lặng, lại có vẻ sắc bén hơi lạ.

“Em gọi anh bằng gì?”

Mặc dù tiếng anh lạnh băng, nhưng nghe vào, lại như dây đàn, từ tính mà u nhã.

“Em.....”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Mời phụ huynh

“Em.....” Trì Tảo Tảo gục đầu, mười ngón tay nắm chặt, đáng vẻ có chút khẩn trương: “Em..... Nghe mẹ nói, sau này, em sẽ trở thành vợ của anh, cho nên.....”

“Được rồi.”

Cô nói còn chưa dứt lời, anh đã lạnh giọng đánh gãy: “Trì Tảo Tảo, em bây giờ mới lớp mười hai, sắp tới phải thi đại học, trong đầu còn có không gian nghĩ chuyện này? Học cho tốt đi.”

Nói xong, Diệp Khuyết ngồi lên xe, khởi động động cơ.....

Trì Tảo Tảo thấy anh phải đi, chạy nhanh tới: “Anh không đưa em đi học sao?”

“Anh có việc, bảo chú Vương đưa đi.”

Vừa dứt lời, cả anh lẫn chiếc xe hơi cao cấp, trong chớp mắt đã biến mất trước mặt Trì Tảo Tảo.

Thái độ của anh thật lạnh lùng, lạnh đến nỗi ngay cả khi anh đã đi rồi, mà giờ phút này cô còn rung mình.

Xem ra, mẹ muốn cô làm vợ, nhưng chỉ là một bên tình nguyện, Diệp Khuyết căn bản không để cô ở trong lòng.

Trường trung học quý tộc Ninh Đô.

Cô giáo trên bục giảng nói đến nước bọt bay tứ tung, Trì Tảo Tảo lại nằm trên một đồng giấy vẽ hình dáng của Diệp Khuyết.

Có lẽ vì quá sức chăm chú, trong đầu đều là hình dáng của anh, thế cho nên đến khi giáo viên đi tới trước mặt cô, cô cũng không biết, còn vẫn cẩn thận mà trau chuốt sống mũi cao của Diệp Khuyết.

“Tri Tào Tào, em đang làm gì?”

Giọng nói vô cùng nghiêm khắc, Tri Tào Tào còn chưa kịp phản ứng, bức vẽ đã bị cô giáo dùng một tay đoạt đi.

Cô ngẩn ra, trong lòng suy nghĩ, chết rồi.

Sau khi cô giáo xem xong kiệt tác của cô, tức giận đến phòng má trợn mắt: “Bây giờ đã sắp thi đại học, thế mà em còn có thời gian vẽ cái này?”

Cô giáo tức giận cầm bức vẽ lên bục giảng, nghiêm khắc quát: “Buổi chiều tan học, gọi phụ huynh tới, còn nữa, lấy tất cả vở ghi chép, chép lại toàn bộ hai lần cho tôi.”

“.....”

Tri Tào Tào vừa nghe, nhất thời hoảng sợ, hai chân như nhũn ra.

Gọi phụ huynh? Cô dám gọi cha mẹ tới trường sao? Khẳng định là không dám, vậy làm sao bây giờ?

.....

Buổi chiều, các bạn học tan học về nhà, chỉ có Tri Tào Tào bị cô giáo bắt ở lại văn phòng, chờ gọi phụ huynh tới, nếu không sẽ không cho cô về nhà.

Cô không có cách nào khác, đành phải gọi điện thoại cho Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết vốn là 6 giờ tan tầm, nhưng vì Tri Tào Tào, cho nên anh phải về trước một giờ.

Lúc nhìn thấy Tri Tào Tào ở văn phòng, vẻ mặt anh rất nghiêm túc, đáng vẻ lạnh băng, dường như muốn ăn cô vậy.

Tri Tào Tào học anh giả bộ, vờ như không thấy.

Cô giáo ba mươi mấy tuổi nhìn thấy Diệp Khuyết phong độ bất phàm, đáng vẻ anh tuấn, nhanh đứng dậy tiếp đón: “Xin hỏi anh là.....”

“Phụ huynh của Tri Tào Tào.” Diệp Khuyết làm việc giỏi giang, quyết tuyệt mà tàn nhẫn, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: “Cô ấy làm sao vậy?”

Giáo viên vừa nghe là phụ huynh của Tri Tào Tào, trong lòng không khỏi trầm nghĩ, đây là cha của Tri Tào Tào?

Cha em ấy trẻ như vậy? Không có khả năng.

Cho nên, đây có thể là anh trai của Tri Tào Tào.

“Là thế này này!” Cô giáo bày ra một bộ dáng “dạy con phải tôn thầy”, đưa bức vẽ của Tri Tào Tào cho Diệp Khuyết: “Anh xem, bây giờ đã tới gần kỳ thi đại học, các bạn học đều đang khẩn trương học tập, cầm đuốc soi đèn đêm ngày đều học, nhưng Tri Tào Tào nhà anh lại còn nhàn rỗi nằm trên bàn học vẽ cái này, ôi, người trên bức vẽ, tại sao lại giống anh như vậy?”

Giáo viên còn muốn cảm xúc về so sánh một chút, nhưng đã bị Diệp Khuyết thu lại, vẻ mặt xin lỗi nói: “Cô ấy còn nhỏ tuổi không hiểu chuyện, còn không biết thi đại học quan trọng thế nào, sau khi trở về, tôi nhất định sẽ dạy dỗ cô ấy, xin lỗi cô giáo.”

Đây là lần đầu tiên cô giáo nhìn thấy người đàn ông tuấn mỹ vô song như vậy, hơn nữa, còn đặc biệt nho nhã lễ độ, tuy rằng nhìn qua đáng vẻ có lạnh lùng, phỏng đoán cũng là vấn đề về tính cách đi!

Nhưng nếu so về tuổi tác, so với tiểu thục tươi đầy đường như bây giờ, mấy bà già như cô ta làm sao có thể nhìn mà không chảy nước dãi ba thước, làm sao có thể không lưu luyến sắc đẹp của người đàn ông trước mắt.

Cho nên vì mỹ nam, cô giáo lập tức tốt bụng xí xóa!

Nhìn hót nói: “Thật ra Tri Tào Tào ngày thường học tập cũng rất nghiêm túc, chắc đứa nhỏ này, đã yêu sớm, sau khi trở về anh phải nói chuyện rõ ràng với con bé, chuyện cũng không nghiêm trọng lắm”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Gan to tà trời

Trên đường về nhà, trong xe Bugatti, yên lặng, như tro tàn. Tri Tào Tào biết rằng cô chắc chắn sẽ bị dạy dỗ, cho nên, cô mang vẻ mặt như mình đang bị ức hiếp trước mặt Diệp Khuyết. Nhưng ngoài dự kiến của cô, dọc đường về nhà, anh cũng chưa hề hể rằng, càng đừng nói là mắng mình. Cô cảm thấy rất buồn bực, người đàn ông này, tại sao không làm theo lẽ thường? Chẳng lẽ anh muốn về nhà mới dạy dỗ mình? Tri Tào Tào đột nhiên hoảng hốt, cảm thấy sớm muộn gì đều phải chết, còn không bằng sớm chết sớm siêu sinh. Cho nên, cô không kiềm chế được, nhìn chăm chăm về mặt nghiêm túc lái xe của Diệp Khuyết, du dương gọi một tiếng: “Ông xã.....”

Đây là lần thứ hai cô gọi anh như vậy, hiển nhiên, nghe thấy cách xưng hô này, chân mày Diệp Khuyết nhíu lại, liếc Tri Tào Tào. “Ai bảo em gọi anh như vậy?” Nhìn qua, thái độ lạnh băng.

Tri Tào Tào lại không cho là đúng, ngẩng cổ: “Dù sao sớm muộn gì đều phải gọi, gọi trước để sau này về thích ứng tốt!”

“.....”

Xe Bugatti mạnh mẽ băng qua con đường ngựa xe như nước của thành thị, rất là đẹp mắt. Giống như một cơn gió mạnh, tuyết trần mà băng qua từng phong cảnh mỹ lệ. Tri Tào Tào dứt lời, trong xe lại yên lặng. Yên lặng như vậy, nhưng áp lực lại làm người ta không thở nổi. Chịu không nổi, Tri Tào Tào lại mở miệng: “Ông xã, anh sẽ không nói chuyện em về tranh ở lớp học cho cha mẹ chứ?”

Trả lời cô, vẫn là sự yên lặng của Diệp Khuyết. Tri Tào Tào biết rằng, người ta buồn ** luôn luôn nín nhịn và tích tụ, nhưng không nghĩ tới, anh lại tích đến bùn xin như vậy. Cô thực sự không vui, hai mắt mang theo ghét bỏ nói: “Em nghĩ anh không thích nói chuyện giao tiếp với người khác như vậy, tại sao vẫn ngồi được trên vị trí tổng tài này? Chắc anh không phải là cường ép chiếm đoạt đấy chứ?”

“.....”

“Anh Diệp Khuyết, có phải anh đột nhiên biến thành người câm hay không?”

“.....”

“Diệp tiểu nhị, không phải bây giờ em mới biết là anh có bệnh tự kỷ chứ?”

“.....”

Mặc kệ Tri Tào Tào nói như thế nào, người đàn ông bên cạnh đều im lặng, yên lặng lái xe, yên lặng làm mặt đen, yên lặng tỏa ra khí thế lạnh lùng. Nhưng mà anh không hề để ý đến cô! Tri Tào Tào cảm giác cuộc sống này của cô quá là thất bại, cô thật sự thích người đàn ông này, mỗi buổi tối đều mong nhớ anh đến nỗi có mộng xuân, anh chính là đối tượng duy nhất mà cô mơ tưởng đến trong cuộc đời này. Nhưng, nếu đối mặt với một người câm, vậy không phải..... Không phải cô còn may sao?

Nhưng, anh lại không phải người câm, anh chỉ là không thích nói chuyện với cô mà thôi. Đột nhiên, ánh mắt Tri Tào Tào sáng ngời, nhìn chăm chăm người đàn ông luôn tích tụ kia, trong lòng tính toán. Lấy thông minh tài trí của cô, cô không tin không thể khiến anh nói chuyện với mình.

Kết quả là, Tri Tào Tào không màng rằng anh đang lái xe, còi bỏ đai an toàn trên người, đột nhiên đứng dậy nhào qua anh. Kỳ thật, trước kia cô không dám làm thế này, chỉ là cô muốn anh nói chuyện, cho nên cô gan to tà trời làm vậy. Cô nhào qua, bởi vì trọng tâm đột nhiên mất khống chế, cho nên không đề ý, cái miệng nhỏ không sai lệch hôn lên khuôn mặt tuần tú lạnh lùng như băng của anh. Diệp Khuyết lái xe, hoàn toàn không ngờ cô lại đột nhiên nhào tới như vậy, anh đương nhiên không kịp đề phòng, gấp gấp đạp phanh, tay mất lạnh lẽ, trực tiếp kéo Tri Tào Tào ra. “Tri Tào Tào, em muốn chết sao?”

Rõ ràng là anh rất tức giận, nhưng Tri Tào Tào lại như không nghe thấy, thụ sủng nhược kinh, đôi mắt trong suốt lóe sáng như sao trời. “Anh rốt cuộc nói chuyện với em rồi?”

“.....”

Trời mới biết, anh muốn ném con bé này ra khỏi xe đến thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Bị nhốt lại

Trở lại Diệp gia, Diệp Khuyết trực tiếp xách Tri Tào Tào như xách mèo con, ném vào trong phòng, đóng cửa lại. Tri Tào Tào thấy vậy, không cần nghĩ cũng biết mình lại bị nhốt lại, nghĩ đến cuộc sống bị nhốt trước kia của mình, có bao nhiêu là gian nan khổ cực. Cô ở Diệp gia, từng phật đáng sợ nhất chính là bị Diệp Khuyết nhốt lại, cửa ải này, ba ngày ba đêm không được ra ngoài, còn không có cơm ăn, nhiều nhất chỉ cho cô chút nước uống.

Trong nháy mắt, Tri Tào Tào cảm thấy cuộc sống của cô xong rồi. Nhưng cô sẽ không chịu thua, chạy nhanh đến đập cửa kêu: “Diệp Khuyết, anh nhốt em lại làm gì? Em biết, em không nên ở trên lớp vẽ anh, nhưng mà. Đó cũng vì em quá yêu anh, quá nhớ anh.”

“Này, Diệp tiểu nhị, mau mở cửa ra!”

“Ông xã, em còn chưa ăn cơm tối đâu, em đã gầy rồi, anh làm thế là muốn em nhịn ăn, để em càng gầy hơn sao?”

“.....”

Người đứng ngoài cửa yên lặng, vẻ mặt dửng dưng như băng, giữa hai hàng lông mày phẳng phất lộ ra một chút không vui, hoặc là phiền chán, xoay người muốn rời đi. Không nghĩ tới, anh lại đụng phải Tiết Dung Chân.

Vừa rồi thấy bà thấy con trai xách Tri Tào Tào như xách gà lên lầu, Tiết Dung Chân liền cảm thấy không tốt, chắc chắn con bé kia, lại chọc tới Diệp tiểu nhị. Vì thế bà liền vội vội vàng vàng đuổi theo, kết quả liền nghe được giọng nói lạnh băng của con trai: “Không được thả cô ấy ra, cũng đừng cho cô ấy ăn cơm.” Nói xong, Diệp Khuyết xoay bước rời đi.

Tiết Dung Chân chạy nhanh đuổi kịp bước chân Diệp Khuyết: “Có chuyện gì vậy? Sao Tào Tào lại chọc đến con rồi?”

“Cô ấy không chọc con, con muốn cô ấy thi đại học, cho cô ấy không gian học tập!” Diệp Khuyết đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn mẹ: “Là mẹ nói cho cô ấy, sau này cô ấy là vợ con?”

Tiết Dung Chân mờ mịt gật đầu: “Ừ, đúng vậy! Sao thế? Con không muốn nó làm vợ con sao?”

“Mẹ, cô ấy vẫn còn là một đứa trẻ, còn sắp phải thi đại học, sao mẹ lại nói cho cô ấy chuyện này?”

Tiết Dung Chân không cho là đúng: “Nhà chúng ta không cần Tào Tào phải thi đỗ đại học, tìm công việc tốt để nuôi chúng ta, con sẽ kiếm tiền, còn muốn con bé vất vả làm cái gì? Diệp Nhị, chẳng lẽ con không thấy không đau lòng cho con bé sao?”

Diệp Nhị là tên hồi nhỏ của Diệp Khuyết, thực ra, Diệp Khuyết khi còn nhỏ rất hoạt bát, nhưng từ khi mẹ đưa Tri Tào Tào đến nhà, anh liền trước mặt cô già bộ lạnh lùng, sau đó dần dần, anh liền lạnh lùng thật. “Mọi người thật vô lý, vợ của Diệp Khuyết con, có thể là loại con gái không biết trời cao đất dày như cô ấy sao, là đứa trẻ còn chưa dứt hơn sữa sao?” Diệp Khuyết lạnh lùng sắc bén, nói xong liền đi. Để lại Tiết Dung Chân, sùng sốt một chút, nửa ngày cũng chưa phản ứng lại.

Thật sự là bà đã sai sao? Diệp Nhị nhà bà, không thích Tào Tào? Nhưng con bé Tào Tào này, rất xinh đẹp đấy, chỉ có điểm là ngực hơi nhỏ thôi. Tiết Dung Chân thờ dài, xuống lầu hầm chút canh rong biển xương sườn, để giúp ngực Tri Tào Tào phát triển, có lẽ chờ đến khi ngực Tri Tào Tào lớn, con trai bà sẽ thích con bé đấy!

Trong phòng Tri Tào Tào gọi vài tiếng, không có kết quả, cô không muốn không phải ở trong phòng ba ngày, cũng không muốn đói bụng, cho nên lúc này gọi điện thoại nhờ cứu binh. Đường gia có giao tình với Diệp gia, Tri Tào Tào từ nhỏ đã lớn lên cùng hai anh em sinh đôi của Đường gia, là nhị thiếu gia Đường Hoàn Quân và tam tiểu thư Đường Văn Nguyên, có quan hệ vô cùng thân thiết. Cô mỗi lần gặp khó khăn, chỉ cần một cuộc điện thoại, hai anh em họ Đường liền sẽ tới đây giải cứu cô. Cho nên hiện giờ Tri Tào Tào gọi điện thoại cho Văn Nguyên....

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Một ngày sẽ đè anh dưới thân

Tam tiểu thư Đường gia là Đường Văn Nguyên nhận được điện thoại cầu cứu của Tri Tào Tào, không đến hai mươi phút, cô ấy đã có mặt tại Diệp gia. Nhìn thấy cha mẹ Diệp Khuyết, Đường Văn Nguyên cười tủm tỉm, lễ phép chào hỏi. “Cháu chào hai bác!”

Vợ chồng Diệp thị cũng cười gật đầu: “Văn Nguyên tới tìm Tào Tào sao?”

Đường Văn Nguyên mỉm cười, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Diệp Khuyết ngồi bên cạnh hai người, phút chốc lắc đầu: “Không phải, cháu tới tìm anh Diệp Khuyết ạ.”

“....”

Hai vợ chồng già liếc nhau, cười nói: “VẬY cháu nói chuyện với nó đi, nó hôm nay tâm tình không tốt, cẩn thận đùa với lửa có ngày chết cháy đấy.”

Đường Văn Nguyên năm nay hai mươi tuổi, lớn hơn Trì Tảo Tảo hai tuổi, là sinh viên năm hai, hai vợ chồng nói xong, cô ấy liền quy củ đi toilet, ngồi xuống gần Diệp Khuyết.

Trên đùi Diệp Khuyết đặt máy tính, đang quan sát thị trường chứng khoán hôm nay, hoàn toàn không quan tâm đến mọi chuyện xung quanh. Ngay cả Đường Văn Nguyên ngồi xuống cạnh anh, anh cũng không rõ. Toàn bộ cả người lộ ra vẻ cao quý không thể nghi ngờ.

Cho đến khi Đường Văn Nguyên lên tiếng: “Anh Diệp Khuyết, anh cả muốn em nói cho anh một tiếng, 8 giờ, nhắc anh đến chỗ cũ gặp anh ấy, anh ấy có chuyện quan trọng muốn thương lượng với anh.”

Anh cả của Đường Văn Nguyên, Đường Thị Sơ là bạn bè hợp tác làm ăn với Diệp Khuyết, lại cũng là bạn học đại học, vẫn luôn đối xử với nhau chân thành như anh em. Quan hệ của hai người họ, tốt đến nỗi cha mẹ cũng không thể xen vào. Cho nên lúc này, nghe Đường Văn Nguyên nói như vậy, Diệp Khuyết khép máy tính lại, nhìn về phía Đường Văn Nguyên: “Đã biết”.

Anh xách theo máy tính lên lầu, có lẽ là đi thay quần áo. Ba người ngồi ở phòng khách cũng nghĩ chắc là anh đi thay quần áo. Nhưng, anh lại mở khóa phòng Trì Tảo Tảo, đứng ở cửa, nhìn cô gái trong phòng.

Trì Tảo Tảo thấy cửa mở ra, lập tức nhảy ra khỏi giường, thấy người ở cửa là Diệp Khuyết, cô chạy nhanh đến, vẻ mặt đưa đám, cúi đầu cầu xin. “Diệp Khuyết, em sai rồi.”

“Lấy sách ngữ văn chép lại một lần, buổi tối 9 giờ anh tới kiểm tra, nếu em không làm xong, Trì Tảo Tảo, sẽ không đơn giản chỉ nhốt lại như vậy.”

“A?” Trì Tảo Tảo cảm lấy đồng hồ báo thức bên cạnh, bây giờ là 7 giờ, chỉ còn hai giờ, làm sao cô có thể chép hết được. Cô rất muốn cãi lại, nhưng anh không cho cô cơ hội nói nửa lời, đã xoay người đóng cửa mà đi.

Trì Tảo Tảo oán hận trừng mắt nhìn cánh cửa kia, tức giận đến nghiến răng. Cái tên đáng chết Diệp Khuyết này, tên Diệp tiểu nhị đáng bị đâm ngàn đao này, dựa vào cái gì mà đối xử với cô như vậy hả. Nếu có một ngày cô xoay người, cô nhất định phải đè anh ở dưới thân, hung hăng chà đạp. Tức chết cô rồi!

Dù trong lòng có tức giận, nhưng cô vẫn phải ngoan ngoãn lấy sách giáo khoa ra, ôn lại, làm theo anh nói, bắt đầu chép sách.

Mấy phút sau, Đường tiểu thư lên tới lầu, đẩy cửa phòng Trì Tảo Tảo ra liền kêu: “Tảo Tảo, Diệp Khuyết đi rồi, em nhanh xuống lầu ăn cơm đi, bác gái hâm canh rong biển xương sườn cho em đấy, nghe nói là bổ ngực.”

Trì Tảo Tảo mất diếu tai ngơ, tiếp tục chép văn. Đường tiểu thư buồn bực, đi tới: “Tảo Tảo, không phải em muốn chị tới đây cứu em sao, giờ em đã được cứu rồi, tại sao còn ở đây làm bài tập hả?”

“Văn Nguyên, cảm ơn chị, nhưng em muốn thi đại học, hiện giờ việc học tập quan trọng, cho nên em không thể chơi với chị, chị cứ tùy ý đi.” Cô cũng không ngẩng đầu lên, vừa chép vừa nói.

Đường tiểu thư dựa vào một bên, vừa sửa móng tay vừa nói: “Gia đình như chúng ta, không cần em phải thi đậu đại học, tìm một công việc tốt để kiếm tiền, em cần gì phải nghiêm túc như vậy? Còn nữa, thành tích của em luôn không tốt, bây giờ em mới tạm thời ôm chân Phật, có tác dụng sao?”

Không có tác dụng đi nữa thì cô cũng muốn làm theo lời của Diệp Khuyết. Anh bây giờ không có cách nào thích cô, nếu cô lại ham chơi không học, không phải tự mình tạo khoảng cách với anh sao.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Mơ thấy cùng anh xxx

Trì Tảo Tảo bướng bỉnh làm Đường Văn Nguyên vô cùng bất đắc dĩ, thấy cô ấy đang ôn lại bài học, cô hết cách, đành phải hậm hực rời đi.

9 giờ tối.

Khi Diệp Khuyết trở lại đã uống một chút rượu, đầu hơi đau, ngồi ở phòng khách xem TV với cha mẹ một lúc thì đi lên lầu tắm rửa.

Sau khi tắm xong, anh ngã lên giường, ngủ một giấc đến hừng đông.

Hoàn toàn quên mất chuyện mình muốn Trì Tảo Tảo chép lại bài học.

Mà Trì Tào Tào lại thật sự làm xong hết chuyện anh giao phó, cả một buổi tối cô đều ở trong phòng chờ Diệp Khuyết trở về kiểm tra bài học.

Nhưng đợi cả đêm cũng chưa thấy anh đến kiểm tra, vì thế, cô ghé vào bàn sách ngủ quên mất.

Sáng sớm hôm sau, Diệp Khuyết ăn mặc chỉnh tề ra khỏi phòng, khi đi ngang qua phòng của Trì Tào Tào mới nhớ tới cô.

Bỗng dưng anh dừng lại trước cửa phòng cô, do dự mất hai phút mới đẩy cửa đi vào.

Sáng sớm, ánh nắng ấm áp xuyên thấu qua cửa kính, cả căn phòng đều tràn ngập sắc vàng.

Trì Tào Tào ghé vào trên bàn sách, an tĩnh mà ngủ, lông mi cong dài giống như cánh bướm, xinh đẹp mềm mại, lẳng lặng rũ xuống trước mắt cô.

Khuôn mặt cô nhỏ bằng bàn tay, trắng nõn tinh tế, lại tinh xảo giống như được các nghệ sĩ bậc thầy điêu khắc ra, vô cùng nổi bật.

Cái miệng nhỏ của cô thỉnh thoảng lại chép chép hai cái, nhịp thở có chút nặng nề, lại cau mày, khuôn mặt nhỏ cũng hơi phồng hồng lên.

Diệp Khuyết cứ nhìn cô như vậy, ung dung thản nhiên, ánh mắt anh dò xuống thì phát hiện thân thể cô đang vận vẹo khó chịu.

Mà lúc này, Trì Tào Tào vẫn luôn ngủ say bất ngờ nỉ non ra tiếng: “A... ông xã...”

“...” Diệp Khuyết nhìn cô, bỗng nhiên sắc mặt âm trầm.

Cô đang nằm mơ.

Hơn nữa, còn mơ thấy mộng xuân.

“A... anh Diệp Khuyết.”

Giống như vừa được phóng thích, trong lúc ngủ mơ Trì Tào Tào đột nhiên hô nhỏ một tiếng, cả người cũng thả lỏng, khuôn mặt nhỏ ửng hồng, tựa như vừa dặm thêm phấn lên mặt.

Sau đó, người cũng từ từ tỉnh lại. Đầu tiên, ánh mắt cô không phát hiện Diệp Khuyết đứng bên cạnh, chỉ cảm thấy thân thể có chút không thoải mái.

Cô có chút khó có tin, chẳng lẽ lại...

“Thật đáng chết, lại mơ thấy mộng xuân!”

Làm bầm lâu bầu xong, cô đứng dậy muốn đến phòng tắm, lại đột nhiên cứng đờ tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Không sai, lúc mới vừa đứng dậy cô đã thấy Diệp Khuyết đứng ngay bên cạnh.

Cô không dám tưởng tượng, lời nói vừa rồi của mình, còn có động tác kia nữa, thế nhưng đều bị người đàn ông này thấy hết.

Nhìn vẻ mặt không chút thay đổi của anh, hơi thở cô dồn dập, có loại cảm giác muốn chạy trốn.

Càng không biết giấu mặt vào đâu.

Có lẽ là nhìn ra cô đang xấu hổ, Diệp Khuyết cũng không nói gì, cầm lấy bài học trên bàn sách của cô, tùy ý liếc mắt một cái.

“Nếu đã chép xong rồi thì mau xuống lầu dùng cơm, sắp tới giờ đi học rồi.”

Anh nói xong, liền xoay người rời đi.

Trì Tào Tào ngơ ngẩn nhìn theo bóng lưng anh, sững sờ đứng đó, mất nửa ngày cũng chưa kịp phản ứng lại.

Anh ấy vào phòng mình khi nào vậy? Chẳng lẽ là đã thấy hết những trò đáng xấu hổ vừa rồi?

Đột nhiên cô có cảm giác muốn đâm đầu chết quách đi cho xong.

Ngày thường Tào Tào dâm ý nghĩ đến anh còn chưa tính, hiện tại còn làm ra cái trò hạ lưu này trước mặt người ta, nhất định là anh ấy vô cùng chán ghét mình rồi.

A a a a a a a a a...

Cô muốn điên rồi, Tào Tào bực bội cào cào tóc mình thật mạnh.

Nghĩ đến lại muốn chạy đến trường học, cô mau chóng đến phòng tắm rửa sạch sẽ rồi mới xuống, cũng không dám đối mặt với Diệp Khuyết dùng

bữa sáng, ôm cặp sách lên liền bỏ chạy.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ước định của chúng ta

Nhìn bóng dáng vội vàng chạy trốn của Trì Tảo Tảo, Tiết Dung Chân vô cùng buồn bực, đưa mắt nhìn về phía con trai: “Diệp Nhị, Tảo Tảo nó làm sao vậy?”

Từ trước tới nay vợ chồng Diệp thị đều không quản Trì Tảo Tảo, nhưng khi con trai bọn họ quản cô, hai ông bà cũng không thể không nhúng tay vào.

Lúc này thấy Trì Tảo Tảo vội vàng rời đi, vợ chồng hai người rất hoang mang, không phải nó đã bị nhốt lại rồi sao?

Nhanh như vậy đã được thả ra rồi à?

Diệp Khuyết vờ như không nghe thấy, buông khăn ăn xuống, đứng dậy: “Ba mẹ, con đến công ty đây!”

Nhìn thái độ lạnh lùng của con trai, Tiết Dung Chân thực bất đắc dĩ. Hết cách, cũng đành phải để nó đi.

Trì Tảo Tảo đeo cặp sách, đi bộ đến trường học.

Vốn dĩ cô cũng có xe chuyên dụng đưa đón, nhưng hôm nay cô lại không muốn ngồi xe mà muốn hít thở không khí một chút, để thả lỏng thần kinh của mình.

Nhưng không ngờ rằng Diệp Khuyết sẽ chạy xe đến đây, từ từ ngừng lại bên cạnh cô.

Trì Tảo Tảo quay đầu qua nhìn, cửa sổ xe Bugatti từ từ hạ xuống, sau đó lộ ra gương mặt lạnh lùng cuốn hút của Diệp Khuyết.

Má cô đỏ lên, cuống quýt né tránh tầm mắt anh, cúi đầu tiếp tục đi về phía trước.

“Lên xe!”

Giọng nói của người đàn ông không giận mà uy, rất có khí thế mệnh lệnh, khiến người khác không thể không phục tùng.

Cho nên, Trì Tảo Tảo vẫn mặt dày lên xe của anh.

Tuy là trước kia cô rất vui khi được anh đưa đến trường học, nhưng mà, sau chuyện của buổi sáng hôm nay, cô cảm thấy mình rất mất mặt, thật sự không còn mặt mũi nào đứng trước mặt anh ấy nữa.

“Còn có hai tháng nữa em phải thi đại học, học tập cho tốt, nếu em thi đậu đại học, anh có thể thỏa mãn một nguyện vọng của em.”

Không giống với trước kia, mỗi lần Trì Tảo Tảo ngồi ở trong xe thì anh đều trầm mặc im lặng.

Mà hôm nay, thế nhưng anh lại chủ động nói chuyện với cô?

Cô cảm thấy không thể tin được, quay đầu lại nhìn anh.

Anh lại không nhìn cô mà nghiêm túc lái xe.

Hôm nay Diệp Khuyết mặc một bộ âu phục vừa vặn, rất có phong thái của một vị lãnh đạo, vô cùng đẹp trai nhưng không mất đi vẻ nho nhã.

Cô chu chu miệng, thử hỏi anh: “Mặc kệ em nói ra nguyện vọng gì, anh đều sẽ thỏa mãn em?”

Cô cảm thấy, đây là cơ hội ngàn năm có một, tuyệt đối không thể bỏ lỡ.

“Ừm!”

“Nếu em thi đậu đại học, nguyện vọng của em chính là trở thành người vợ danh chính ngôn thuận của anh, nguyện vọng này anh có thể thỏa mãn em không?”

Dù sao thì cô cũng đã mơ ước tới anh rất lâu rồi, không chiếm được thì thôi không bỏ qua.

Cứ như vậy, chuyện của buổi sáng hôm nay, mặc dù là cô mơ thấy mình có cảm ý với anh, thật sự cô cũng không cảm thấy mất mặt gì cả.

Ai kêu cô thích anh như vậy!

Nghe xong lời cô nói, một lần nữa anh lại lựa chọn trầm mặc.

Thấy anh như vậy, Trì Tảo Tảo đã sớm mất hứng: “Còn nói quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, nếu anh làm không được, thì không cần khoác lác ở trước mặt em.”

“Trì Tảo Tảo!” Diệp Khuyết lạnh giọng đáp lại lời cô nói, trên mặt cũng không có biểu cảm gì: “Trên thế giới này, không có chuyện gì mà Diệp Khuyết anh không làm được, em cũng phải có bản lĩnh, thi đậu vào đại học trọng điểm kia đi rồi nói.”

Lập tức, Tảo Tảo vui mừng khôn xiết: “Anh đồng ý?”

Gương mặt anh lạnh lùng lại quyến rũ, cũng không thèm liếc nhìn cô lấy một cái: “Vợ của Diệp Khuyết anh, không thể là một người ngay cả đại học cũng thi không đậu, một cô gái không có văn hóa được.”

Tuy rằng lời nói của anh có chút làm người khác tổn thương, nhưng Trì Tảo Tảo biết, anh là đang khích lệ mình.

Cô cũng tự cổ vũ cho mình, cô đậu đại học, nhất định sẽ đậu đại học.

Nhìn anh, trong lòng cô lại có dự tính, nói: “Diệp Khuyết, nhớ kỹ ước định của chúng ta hôm nay, đến lúc đó ai đổi ý, thì người đó chính là con rùa rút đầu.”

“.....”

Rùa rút đầu? Đây là một câu mà người vợ hiền lương thực đức nên nói hay sao?

Diệp Khuyết cạn lời.

Ngược lại, Trì Tảo Tảo ở bên cạnh mừng rỡ như điên, ảo tưởng đến hai tháng sau, cô mặc áo cưới, về vang gả cho Diệp Khuyết.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tôi không cho phép chị mơ tưởng tới anh ấy

Bởi vì có ước định với Diệp Khuyết, cho nên Trì Tảo Tảo hạ quyết tâm, hai tháng sắp tới kỳ thi đại học, cô nhất định phải quyết tâm tiến lên.

Mặc kệ thế nào, cô nhất định phải thi đậu đại học, có như vậy có mới có thể xứng đôi với Diệp Khuyết và có tư cách gả cho anh.

Cho nên, hai tháng sau đó, Trì Tảo Tảo liền chăm chỉ hiếu học đến mất ăn mất ngủ.

Ngay cả Đường tiểu thư tới tìm cô chơi, cô cũng từ chối người ta.

Trên thực tế, Đường tiểu thư là do Diệp Khuyết mời đến giúp Trì Tảo Tảo ôn tập lại bài học.

Trì Tảo Tảo lại không cảm kích, mở miệng liền hạ lệnh đuổi khách: “Vân Nguyên, em nói cho chị biết, em phải ôn thi, không có thời gian chơi với chị, chị đi tìm anh trai song sinh – Đường Hoàn Quân của chị chơi đi!”

Đường Vân Nguyên dựa vào bên cạnh bàn học của Tảo Tảo, hai tay ôm ngực, vẻ mặt vui sướng khi thấy người khác gặp họa.

“Trì Tảo Tảo, em thật sự cho rằng chị tới tìm em để đi ra ngoài dạo phố à?”

Trì Tảo Tảo cũng không ngần đầu lên, tiếp tục chép lại bài học mà hôm nay thầy giáo đã giao cho.

Trí nhớ của cô không tốt, nhưng có rất nhiều nội dung cần phải học bằng cách ghi nhớ, nếu cô không chép lại sẽ rất khó nhớ được.

“Vậy chị tới tìm em làm gì? Đường đại tiểu thư chị, ngoại trừ việc lôi kéo em đi theo chị mua trang sức hay hàng hiệu, thì em cảm thấy chị không có gì

khác để làm”

“Im miệng!” Nghe cô nói như vậy, Đường tiểu thư không vui, đưa tay ra muốn nhéo lỗ tai Trì Tảo Tảo, ngạo nghễ phản bác: “Chẳng lẽ ở trong lòng em, chị lại là người rảnh rỗi như vậy à? Trì Tảo Tảo, cái đồ lòng lang dạ sói nhà em, bà đây là tới giúp em ôn lại bài học”

Giúp cô ôn lại bài học?

Vừa nghe vậy, Trì Tảo Tảo lại có chút bất ngờ.

Phải nói rằng người bạn Đường Văn Nguyên này chính là học bá có tiếng ở thành Ninh Đô này.

Còn nhớ khi chị ấy thi đại học, danh hiệu thủ khoa cũng đều là do hai anh em song sinh Đường Hoàn Quân và Đường Văn Nguyên độc chiếm, lúc ấy bọn họ cũng chiếm không ít nổi bật.

Tuy Trì Tảo Tảo lớn lên cùng hai anh em Đường gia, nhưng thật sự bọn họ lớn hơn cô hai tuổi, cho nên chuyện của bọn họ, Trì Tảo Tảo đều biết hết.

Hiện tại nghe thấy Đường Văn Nguyên nói muốn tới giúp mình ôn tập, cô cầu còn không được nữa là, mau chóng kéo ghế dựa ra cho Đường Văn Nguyên ngồi.

“Đường tiểu thư, vừa rồi nếu có mạo phạm, mong rằng ngài không so đo những hiềm khích trước đây, mà truyền thụ lại một chút kỹ xảo học tập cho tiểu nhân, chỉ cần ngài trợ giúp tiểu nhân thi đậu vào trường đại học trọng điểm, nhất định tiểu nhân sẽ làm theo mọi yêu cầu của ngài, chẳng sợ lên núi đao hay xuống chảo dầu.”

Hiện tại lại đến lúc nịnh hót.

Đường Văn Nguyên nhìn cô, bày ra tư thế của một Hoàng Thái Hậu, ngẩng đầu ưỡn ngực, khí thế ung dung: “Nếu người đã có thành ý như vậy, thì ai gia sẽ thành toàn cho người, nhưng mà, trước khi giúp người đạt thành nguyện vọng, người phải giúp ta làm một chuyện trước đã.”

“Chuyện gì?” Trì Tảo Tảo đã gấp không chờ nổi.

Đường Văn Nguyên từ phía sau lấy ra một hộp chocolate, đưa cho Trì Tảo Tảo.

Mà cô lại là một đứa tham ăn, thấy là một hộp chocolate thì liền nhận lấy, cười đến híp cả hai mắt.

“Tặng cho em à?” Cô nhìn không được muốn mở ra ăn ngay, mu bàn tay đột nhiên bị Đường Văn Nguyên chụp lại.

“Không phải cho em, cái đồ tham ăn nhà em, đây là chị tặng cho anh Diệp Khuyết.”

“.....”

Tặng cho Diệp Khuyết?

Trì Tảo Tảo buồn bực, người bạn này vô duyên vô cớ tặng Diệp Khuyết chocolate bày tỏ tình yêu làm cái gì?

Chẳng lẽ chị ấy muốn nói với Diệp Khuyết là chị ấy thích anh sao?

Trì Tảo Tảo không vui, đưa hộp chocolate lại cho Đường Văn Nguyên: “Chị muốn em giúp chị đưa chocolate cho Diệp Khuyết à?”

Đường Văn Nguyên gật đầu: “Đúng vậy!”

“Chị thích Diệp Khuyết?”

Đường Văn Nguyên vẫn gật đầu: “Đến bây giờ em mới biết à?”

Trì Tảo Tảo giận sôi máu: “Tôi biết chị thích anh ấy, anh ấy ưu tú như vậy, ai cũng thích cả. Nhưng tôi không ngờ, chị lại có loại ý tứ này đối với anh ấy, Đường Văn Nguyên, Diệp Khuyết là của tôi, tôi không cho phép chị mơ tưởng tới anh ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Cạnh tranh công bằng

“Đường Văn Nguyên, Diệp Khuyết là của tôi, tôi không cho phép chị mơ tưởng tới anh ấy.” Trì Tảo Tảo nói vô cùng hùng hổ.

Giống một con nhím nhỏ bị chọc giận, cả người dựng thẳng lông, bảo vệ địa bàn của mình.

Đường tiểu thư nhú mày, nhìn chăm chăm cô mà đánh giá, đột nhiên, bàn tay thon dài trắng nõn vuốt ve trên trán Trì Tảo Tảo.

“Trì Tảo Tảo, em không bị sốt chứ?”

Trì Tảo Tảo không tức giận gỡ tay cô ấy ra: “Tôi không bị sốt.”

“Em nói Diệp Khuyết là của em?”

“Đúng!”

“Dựa vào cái gì?”

“Chẳng lẽ chị không nghe mẹ tôi nói, con dâu nuôi từ nhỏ sao?”

Từ lúc cô tới Diệp gia, đã xác định là vợ của Diệp Khuyết, đây là ý của người lớn, ai cũng không được sửa đổi.

Vậy nên Trì Tảo Tảo cho rằng, Diệp Khuyết chính là của mình.

“Ha!” Đường Văn Nguyên đột nhiên cười rộ lên, vòng quanh Trì Tảo Tảo xem xét hai vòng, cuối cùng dừng lại ở phía sau cô, mắt đầy ý khinh miệt: “Ừ, chị đã nghe bác nói chuyện phiếm với mẹ chị, bác gái đúng là nuôi em như con dâu, nhưng em có nghĩ tới hay không, Diệp Khuyết căn bản là không thích em.”

“.....” Trì Tảo Tảo chán nản trừng mắt với cô ấy.

Đường Văn Nguyên lại nói: “Tuy rằng bác gái thật sự coi em là con dâu, không, thực tế, em là con dâu nuôi từ bé, nhưng đây cũng chỉ ý của riêng bác gái, em nói Diệp Khuyết là của em, cũng chỉ là một mình em một bên tình nguyện, chị nói cho em biết, Diệp Khuyết không thích em, kể cả có thích, cũng chỉ đơn thuần là tình cảm anh em.....”

“Đường Văn Nguyên, chị im đi!” Trì Tảo Tảo hoàn toàn nổi giận, nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt với Đường Văn Nguyên: “Ai nói anh ấy không thích tôi? Anh ấy nói, chờ lúc tôi hai mươi tuổi, chúng tôi sẽ kết hôn, chị đừng ở đây châm ngòi ly gián, đi ra ngoài!”

Cô tức giận đẩy Đường Văn Nguyên rời đi.

Nhưng cô gái kia còn bướng bỉnh hơn chính cô, không thêm đi, ngược lại đi đến đặt mông ngồi trên bàn đọc sách của Trì Tảo Tảo.

“Em không thừa nhận cũng không sao, nếu không thì hai chúng ta chơi một trò chơi đi!” Đường Văn Nguyên nói.

Trì Tảo Tảo mắt lóe lên ánh lửa nhìn chăm chăm cô ấy: “Trò chơi gì?”

“Như thế này!” Đường Văn Nguyên duỗi tay kéo Trì Tảo Tảo qua, rất hòa nhã nói: “Hai chúng ta đồng thời cạnh tranh công bằng anh Diệp Khuyết, em không can thiệp chuyện chị với anh ấy bên nhau, chị cũng không can thiệp hai người bọn em ở bên nhau, xem cuối cùng người Diệp Khuyết lựa chọn sẽ là ai, đương nhiên, chị còn bảo đảm mỗi ngày sẽ tới giúp em ôn tập, bảo đảm em có thể thi đậu hảo đại học.”

Nghe được lời này, Trì Tảo Tảo nhất thời yên lặng.

Năng lực học tập của Đường Văn Nguyên đúng là không thể phủ nhận, nhưng mà.....

Ai, nếu cô thật sự có thể thi đậu đại học tốt, không phải Diệp Khuyết sẽ thực hiện ước định với cô sao?

Như vậy tính ra, đến cuối cùng, Diệp Khuyết vẫn là của cô.

Vì thế, Trì Tảo Tảo liền sáng khoái đáp ứng đề nghị của Đường Văn Nguyên.

“Được, nhưng chị không được hối hận!”

Đường Văn Nguyên duỗi tay đặt trên vai cô: “Sao chị phải hối hận? Em cũng coi như là em gái chị, chị giúp là chuyện đương nhiên!”

Trì Tảo Tảo gỡ tay cô ấy ra: “Đừng lôi kéo tôi làm thân, hai chúng ta hiện giờ là quan hệ tình địch, nhưng mà chị có thể đảm bảo, nhất định có thể giúp tôi thi đậu đại học sao?”

Đường Văn Nguyên cười đến gian trá: “Đương nhiên!”

Lại nói, đây cũng là nhiệm vụ trọng đại hạng nhất mà Diệp Khuyết giao cho cô, cô dám không toàn lực cố gắng sao?

Vì thế, sau khi hai người xác lập hiệp nghị, Đường Văn Nguyên liền bắt đầu dạy kèm cho Trì Tảo Tảo.

Buổi tối 8 giờ, Diệp Khuyết trở lại.

Bởi vì chiều nay có xã giao, cho nên hôm nay anh về muộn một chút.

Đường Văn Nguyên thấy anh đã trở lại, giao cho Trì Tảo Tảo vài bài tập, sau đó đi xuống lầu nói chuyện phiếm với Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo ngồi trong phòng, thật buồn bực.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Viết giấy cam kết

Đường Văn Nguyên không biết hàn huyên cái gì với Diệp Khuyết, buổi tối 10 giờ, Trì Tảo Tảo nhìn qua cửa sổ, thấy Diệp Khuyết đưa Đường Văn Nguyên ra cửa.

Đường gia có xe riêng tới đón Đường Văn Nguyên, cho nên Diệp Khuyết chỉ tiễn cô ấy đến cửa.

“Diệp Khuyết, anh dừng bước đi, em về trước đây!” Đường Văn Nguyên ngồi vào trong xe, vẫy tay với Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết thần sắc lạnh nhạt, không nhìn ra có chút cảm xúc dư thừa nào, gật đầu với Đường Văn Nguyên: “Ừ, về sớm một chút nghỉ ngơi, hôm nay em vất vả rồi!”

Đường Văn Nguyên ngồi trong xe, cười khanh khách nói: “Không có gì, đây cũng là việc em nên làm, em đi trước đây, ngủ ngon!”

“Ngủ ngon!”

Đến khi nhìn xe Đường gia rời đi, Diệp Khuyết mới xoay người.

Trong lúc xoay người, anh vô ý nhìn thấy Trì Tảo Tảo đứng bên cửa sổ tầng ba.

Chỉ là trong nháy mắt nhìn thấy kia, anh không có chút phản ứng gì, liền đi vào trong.

Buổi tối 10 giờ, là thời gian nghỉ ngơi của anh.

Tiến Đường Văn Nguyên xong, anh phải lên lầu nghỉ ngơi.

Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa đã sớm nghỉ ngơi, hơn nữa phòng ngủ của hai người ở lầu hai, phòng ngủ của Trì Tảo Tảo và Diệp Khuyết ở lầu ba, Diệp Khuyết muốn nghỉ ngơi, nhất định sẽ phải đi qua cửa phòng Trì Tảo Tảo.

Giống như dự đoán được ngay lập tức Diệp Khuyết sẽ đi lên lầu, trong lòng Trì Tảo Tảo thờ phỉ phò tức giận, lại ngồi trở lại bàn học tiếp tục ôn tập.

Nghỉ đến Đường Văn Nguyên cũng muốn làm vợ của Diệp Khuyết, Trì Tảo Tảo liền giận đến sôi máu.

Nghỉ đến Diệp Khuyết về mặt ôn hoà như vậy nói chuyện với Đường Văn Nguyên, Trì Tảo Tảo càng rầu rĩ, bực bội không thôi.

Cô đột nhiên có chút không tự tin, nếu Diệp Khuyết không thích cô, cho dù cô có thi đậu đại học, anh cũng chưa chắc sẽ thực hiện ước định với cô.

Nếu Diệp Khuyết yêu Đường Văn Nguyên, Trì Tảo Tảo cô cũng không có cách nào.

Không được, không có một bằng chứng rõ ràng, cô không an tâm.

Đột nhiên, cô đứng dậy, cầm sổ và bút đi ra khỏi phòng.

Lại không nghĩ rằng, trong nháy mắt mở cửa kia, ngay ngắn cả người.

Bởi vì, Diệp Khuyết đang đứng trước cửa phòng cô.

Tay anh ở giữa không trung, bộ dáng dường như muốn đẩy cửa, chỉ là cửa phòng đã bị cô kéo ra trước một bước.

Hai mắt cô lóe sáng lấp lánh, nhìn anh!

Hắn rũ mắt, ánh mắt tĩnh mịch, sắc mặt âm đạm, từ trước tới nay đều không cười, mặt luôn không mang theo cảm xúc, làm người ta không thể đoán ra rốt cuộc trong lòng anh suy nghĩ cái gì.

Tay anh lúng túng rút lại.

“Không còn sớm, ngủ sớm đi!”

Anh vừa nói xong, xoay người liền đi.

Tri Tào Tào phản ứng lại, mở miệng gọi anh: “Ông xã.....”

Bởi vì một tiếng ông xã, bước chân Diệp Khuyết dừng lại, nhưng hề không quay đầu lại, kiêu ngạo đưa lưng về phía cô, chờ cô nói tiếp.

Tri Tào Tào đi lên trước, đưa giấy bút cho anh.

Diệp Khuyết không rõ lý do.

Tri Tào Tào nói: “Uớc định của chúng ta hôm nay trên xe, em muốn anh viết lại từng câu từng chữ, hơn nữa kí thêm tên của anh nữa.”

“.....”

Nhìn dáng vẻ lạnh nhạt của anh, Tri Tào Tào sợ anh tức giận, nhanh giải thích: “Nếu không, em sợ đến lúc đó em thi đậu đại học, anh lại đổi ý, cho nên, anh cần thiết phải cho em ăn một viên thuốc an thần.”

“.....”

Anh vẫn trầm mặc, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng chăm chú nhìn cô.

Tri Tào Tào không biết làm sao, đột nhiên cảm thấy cả người rùng mình một trận, trái tim vô thức bất an.

Cô chọc tới anh sao?

Anh muốn nổi giận sao?

Giây tiếp theo Tri Tào Tào muốn chạy trốn, nhưng lại nghe được giọng nói lạnh băng của anh như sấm bên tai.

“Tri Tào Tào, trong đầu em rốt cuộc là chứa cái gì?”

“A?” Cô kinh sợ.

Anh nóng nảy cốc lên trán cô: “Diệp Khuyết anh, sẽ là loại người nói không giữ lời sao?”

“.....”

Chuyện này..... Tri Tào Tào da mặt dày, hi hi cười: “Một khi đã như vậy, dù sao anh cũng sẽ không nuốt lời, thì viết xuống vài chữ cũng không sao chứ?”

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mỗi ngày đều mang đến cho em

Chuyện này..... Tri Tào Tào da mặt dày, hi hi cười: “Một khi đã như vậy, dù sao anh cũng sẽ không nuốt lời, thì viết xuống vài chữ cũng không sao chứ?”

“.....”

Lúc này cô cho rằng, Diệp Khuyết sẽ giúp cô viết giấy cam kết, nhưng không ngờ rằng, giấy bút trong tay lập tức bị anh đoạt đi, ném xuống đất.

"Anh, không bao giờ lặp lại hai lần, cũng sẽ không làm thứ vô nghĩa này, đi về ngủ!"

Anh nói lời lẽ vô tình, bỏ lại hai câu, đẩy cửa liền đi vào phòng anh.

Tri Tào Tào cứng ngắc ở nơi đó, thật lâu cũng không nhúc nhích.

Anh tức rồi? Anh thật sự tức giận?

Tri Tào Tào cứng ngắc ngồi xổm người xuống, nhặt bút lên, đột nhiên có loại cảm giác muốn khóc.

Chỉ là viết giấy cam kết thôi mà, anh có cần phải tức giận với mình đến mức như vậy không?

Phần nộ trở về phòng, buổi tối hôm đó, cô trần trọc trở mình, làm sao cũng ngủ không được.

Mặc dù ngủ, đầy đầu đều là giọng nói hình dáng của anh, ngày hôm sau, cô mang đôi mắt gấu trúc đến trường học, vào trong lớp, lại ngủ gà ngủ gật.

Buổi chiều về đến nhà, hôm nay Đường Văn Nguyên không tới đây, nhưng anh trai sinh đôi của Đường Văn Nguyên lại đến, Đường Hoàn Quân.

Dường như Đường Hoàn Quân còn mang theo quà cho Tri Tào Tào, vừa vào cửa lớn Diệp gia, liền xông thẳng vào phòng Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào nằm nhoài trên bàn sách làm bài tập, Đường Hoàn Quân vừa đến, đột nhiên nhào tiến lên ôm lấy Tri Tào Tào từ phía sau, thực sự dọa cô nương kia nhảy dựng một cái.

Cô tức giận đưa chân đạp Đường Hoàn Quân: "Anh có bệnh à, làm em sợ như vậy!"

Đường Hoàn Quân nhẹ giọng nở nụ cười, thả cô ra: "Nghe Nguyên Nguyên nói, gần đây em vội ôn bài tập để tham gia thi đại học, cô ấy là giáo viên phụ đạo của em, có điều hôm nay cô ấy có việc, không đến được, vì vậy gọi anh tới đây phụ đạo cho em."

Nói xong, hai tay Đường nhị thiếu gia trình lên một hộp sô cô la và một cành hoa hồng: "Công chúa nhỏ yêu quý của ta, đây là một chút tâm ý của tại hạ, mong rằng ngài vui lòng nhận."

Đối với sự khôi hài của Đường Hoàn Quân, Tri Tào Tào hiểu rõ, hơn nữa người như anh ta là kẻ hái hoa, lời chót lưỡi đầu môi đưa đưa đẩy đẩy, chưa bao giờ nghiêm túc.

Cô là một kẻ tham ăn trăm phần trăm không hơn không kém, nhìn thấy sô cô la mà mình thích, dù muốn nhận lấy hay không, cũng mở ra liền ăn.

"Cảm ơn!" Ăn vào bụng rồi, cô mới nói cảm ơn!

Đường Hoàn Quân thấy cô rất thoải mái, không khỏi nở nụ cười: "Nếu như em thích, sau này mỗi ngày anh sẽ mang đến cho em."

Tri Tào Tào gật đầu như mổ thóc: "Được được! Có điều, anh là học khoa học tự nhiên, bây giờ tới đây phụ đạo em môn văn, anh có thể làm được hay không?"

Dùng ánh mắt rất là xem thường nhìn Đường Hoàn Quân, ánh mắt kia, rõ ràng chính là không tin anh ta có thể giúp cho cô thi đậu đại học được!

"Em đừng khinh thường anh, nếu không phải lúc trước là nương Nguyên Nguyên, thì hai khoa văn lý anh đều đậu thủ khoa rồi, em có tin hay không?"

Được rồi! Tri Tào Tào đương nhiên tin! Ai bảo bọn họ chính là anh em sinh đôi kỳ tài chứ!

"Được rồi!" Cô đề sô cô la qua một bên, cầm lấy sách giáo khoa: "Chúng ta bắt đầu đi! Thầy Quân Quân, thầy nói xem bắt đầu từ đâu?"

Đường Hoàn Quân ngồi xuống sát bên cô, trên người cô gái, có một mùi hương kỳ lạ khó hiểu, thẩm ruột thẩm gan, tóc cô đen dài như rong biển, tùy ý xõa trên bờ vai, anh từ bên cạnh nhìn cô, tuy chỉ nhìn thấy nửa bên mặt, nhưng chính là một nửa dung nhan kia, liền có thể làm cho anh lòng say thần phục.

Người phụ nữ của Đường Hoàn Quân anh, từ sơ trung đến đại học, nhiều vô số kể, nhưng không có ai như cô bé này, hấp dẫn mắt anh như vậy.

Sở dĩ anh đào hoa, sở dĩ anh đi cùng rất nhiều rất nhiều cô gái trẻ, cũng chỉ là muốn hấp dẫn ánh mắt của cô.

Tuy rằng, một chút hiệu quả cũng không có, nhưng lần này Nguyên Nguyên tranh thủ cơ hội cho anh, như vậy mỗi ngày ở chung với cô, anh nghĩ, có lẽ có một ngày, cô sẽ phát hiện, kỳ thực người trong lòng cô yêu, là Đường Hoàn Quân anh đây?

Chương 12: Hứa sẽ gả Trì Tảo Tảo cho Đường Hoàn Quân

Đường Hoàn Quân tí mĩ phụ đạo Trì Tảo Tảo, mắt ăn mắt ngủ, tới bảy giờ tối là Diệp Khuyết về đến nhà.

Người một nhà đều đang đợi anh trở về ăn cơm tối.

Thấy anh trở về, Tiết Dung Chân dặn dò đi Vân bảo mẫu: “Tảo Tảo và Hoàn Quân cũng không ăn cơm tối, cô lên lầu gọi bọn họ xuống cùng ăn.”

Di Vân lễ phép đáp lời: “Vâng, bà chủ!”

Diệp Khuyết bên cạnh hơi nhũn lông mày lại, nhìn về phía mẹ: “Mẹ nói Hoàn Quân ở trên lầu?”

“Đúng vậy!” Tiết Dung Chân vừa xới cơm, vừa nói: “Trước đó mẹ có lên lầu xem, Hoàn Quân đang phụ đạo bài tập cho Tảo Tảo, phải thi đại học, xem ra Tảo Tảo nhà chúng ta vẫn là rất liêu, có điều mẹ cũng tin tưởng, có giáo viên phụ đạo ưu tú như Hoàn Quân dạy cho Tảo Tảo, Tảo Tảo nhất định sẽ thi đậu vào đại học tốt.”

“...”

Diệp Khuyết im lặng, trong nháy mắt, quả nhiên nhìn thấy nhị thiếu gia nhà họ Đường từ trên lầu đi xuống, Đường Hoàn Quân.

Đường Hoàn Quân cười đi tới nhà ăn, chào hỏi từng người bọn họ.

“Bác trai bác gái, anh trai!”

Bởi vì hai nhà Diệp Đường nấy đời thân nhau, Diệp Khuyết lớn tuổi hơn Đường Hoàn Quân, vì vậy theo lễ phép, Đường Hoàn Quân phải gọi Diệp Khuyết một tiếng anh.

“Cậu đến phụ đạo bài tập cho Tảo Tảo, Văn Nguyên đâu?” Rõ ràng là anh gọi Văn Nguyên, tại sao người tới lại là Hoàn Quân?

Diệp Khuyết biết, cái tên này phong lưu bất kham, thích nhất là dùng lời chót lưỡi đầu môi kia đi lừa gái, bạn gái của cậu ta nhiều vô số kể, làm như một công tử nhà giàu đến phụ đạo Trì Tảo Tảo, còn không dạy hư Trì Tảo Tảo chắc.

“Ha ha!”

Đường Hoàn Quân kéo cái ghế ngồi xuống: “Anh à, anh có chỗ không biết, gần đây Nguyên Nguyên tham gia một nhóm công tác xã hội của sinh viên đại học, rất bận, không đến được, vì vậy em đến làm thay con bé.”

Làm như đang ở nhà của mình, Đường Hoàn Quân bụng bát lên, còn không quên bắt chuyện với hai bác một hồi: “Bác trai bác gái, vậy con liền không khách sáo!”

Vợ chồng Diệp Thị cười ha ha, đối với anh em Đường gia, cũng như đối với con cái nhà mình.

Nhưng không nhìn thấy Trì Tảo Tảo xuống lầu dùng cơm, Tiết Dung Chân liền không khỏi hiếu kỳ hỏi: “Tảo Tảo đâu?”

Đường Hoàn Quân dùng tay: “Mọi người ăn đi, bây giờ Tảo Tảo đang làm bài tập, một lúc nữa con mang lên cho cô ấy!”

Diệp Khuyết ngồi bên cạnh, không chút biến sắc, yên tĩnh ăn cơm, vẻ mặt lạnh nhạt như băng.

Đường Hoàn Quân sau khi ăn như hùm như sói một bát xong, lại xới một bát, gấp một số món ăn bỏ dĩa, bụng bát đứng dậy: “Bác trai bác gái, anh trai, mọi người rãi chặm dùng cơm, con đưa lên lầu cho Tảo Tảo!”

Một nhà ba người nhìn xem Đường Hoàn Quân, đều không lên tiếng, còn người kia thì tự mình bụng cơm lên lầu.

Nhìn Đường Hoàn Quân biến mất rồi, Tiết Dung Chân không nhịn được khêu con trai bên cạnh một cái: “Diệp Nhi, con xem Hoàn Quân, đối đãi với Tảo Tảo thật tốt!”

Mặt Diệp Khuyết xám như tro tàn, mắt điếc tai ngơ với lời của mẹ.

Diệp Chấn Hoa bên cạnh cũng lên tiếng: “Tảo Tảo này, không chỉ có được đáng yêu kiều, nghe nói, con trai theo đuổi con bé cũng không ít nha, ví dụ như Hoàn Quân này, xưa nay nó đều là chủ nhân sai khiến người ta hầu hạ, giờ nhìn xem, còn cam tâm tình nguyện chạy tới hầu hạ Tảo Tảo nhà chúng ta.”

"..."

Không ai phát hiện, tay nắm đũa của Diệp Khuyết, mạnh mẽ dùng sức mấy phần.

Vợ chồng Diệp Thị liếc mắt nhìn nhau, hiểu ngầm nói: "Kỳ thực, Hoàn Quân thật là khá, hai nhà chúng ta lại là mấy đời thân nhau, Diệp Nhị à, nếu như con không thích Tảo Tảo, vậy mẹ gả con bé cho Hoàn Quân nha!"

"Rầm" một tiếng, đôi đũa của Diệp Khuyết, bị anh mạnh mẽ đập xuống bàn ăn.

Anh đứng lên, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía mẹ: "Bây giờ cô ấy mới bao lớn, mọi người đã muốn thảo luận chuyện cưới xin cho cô ấy, lẽ nào chuyện mà đời này cô ấy làm, chính là tốt nghiệp kết hôn sinh con sao? Vậy thì khác những người phụ nữ bình thường chỗ nào?"

"..."

Hai người trực tiếp bị Diệp Khuyết, chặn đến á khẩu không trả lời được.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đường công tử đến làm giáo viên phụ đạo cho Trì Tảo Tảo

Không biết tại sao Diệp Khuyết lại tức giận, lên lầu, như muốn gọi Đường Hoàn Quân, nhưng đứng ở cửa phòng Trì Tảo Tảo, lại nghe được bên trong truyền đến đối thoại âm áp lại cảm động.

"Công chúa nhỏ yêu dấu của anh, nào, há miệng!"

Trì Tảo Tảo há mồm ăn thức ăn Đường Hoàn Quân gấp đến, vừa ăn vừa nói: "Thầy Đường, em cảm thấy phương pháp thầy dạy dễ hiểu hơn Văn Nguyên, hay là sau này mỗi ngày tới nhà của em, phụ đạo em mãi đến khi thi đại học được không?"

"Chỉ cần em cảm thấy phương pháp dạy học của anh dễ hiểu là tốt rồi, mỗi ngày anh sẽ đến phụ đạo cho em."

"Thật sao? Vậy chẳng phải là em rất làm phiền anh sao."

Bàn tay của người đàn ông ấm áp, nhẹ nhàng phủ trên trán người con gái, nhu tình tung tóe: "Sao lại phiền phức chứ, có thể ra sức vì công chúa nhỏ, là phúc phận đã tu luyện đời trước của Đường Hoàn Quân anh."

"Ha ha, anh quả thật rất biết nói chuyện, như vậy đi, nếu như em thi đậu đại học trọng điểm, em sẽ đồng ý anh một điều kiện, chỉ cần không vi phạm đạo đức trung nghĩa là được!"

Đường Hoàn Quân có vẻ đặc biệt kích động: "Lời này là thật chứ?"

Trì Tảo Tảo đang nghĩ, nếu như ngày đó ở trên xe lời Diệp Khuyết nói với cô là thật, như vậy lời cô nói với Đường Hoàn Quân cũng coi như là thật.

Diệp Khuyết là loại người nói một không hai, như vậy cũng sẽ nói chuyện giữ lời đi!

Cô nhìn ánh mắt mong đợi của Đường Hoàn Quân, gật gật đầu: "Đương nhiên là thật, có điều trước tiên là, anh nhất định phải làm cho em thi đậu đại học trọng điểm."

Khuôn mặt Đường Hoàn Quân như đã định liệu trước: "Đừng nói đại học trọng điểm, Thanh Hoa Bắc Đại cũng không có vấn đề gì, Tảo Tảo, kỳ thực em rất thông minh, chỉ là không tập trung, trong đầu cứ nghĩ tới mấy chuyện lung ta lung tung, vì vậy bài tập của em vẫn không đuổi kịp những bạn học khác, như vậy đi, bắt đầu từ ngày mai, mỗi ngày anh đi đón em tan học, sau khi tan học anh dẫn em đến chỗ khác làm bài tập, anh bảo đảm, em nhất định sẽ đậu đại học trọng điểm."

Chỉ cần có thể thi đậu đại học trọng điểm, cái gì Trì Tảo Tảo cũng chịu làm, mau mau cầm lấy bát trong tay Đường Hoàn Quân, liền bắt đầu ăn như hùm như sói.

Cô không muốn lãng phí thời gian, mau mau ăn xong mau mau học bài.

"Được, vậy chúng ta quyết định rồi, mỗi ngày tan học anh đều đi đón em."

"Ừm!"

Nhìn dáng vẻ ăn cơm, bàn tay rộng lớn của anh nhẹ nhàng đặt trên đầu cô, xoa xoa như cún con.

Đột nhiên, cửa phòng bị người đẩy ra.

Hai người cùng ngẩng đầu nhìn sang.

Nhìn thấy là Diệp Khuyết, mặt Trì Tảo Tảo lập tức trắng bệch.

Đường Hoàn Quân đáp lễ kêu một tiếng: "Anh!"

"Cậu đi ra đây! Tôi có lời muốn nói với cậu!"

Mất lạnh đảo qua Trì Tảo Tảo, Diệp Khuyết nói với Đường Hoàn Quân.

Đường Hoàn Quân gật đầu, đứng dậy xoa xoa đầu Trì Tảo Tảo, dặn dò: "Từ từ ăn, ăn no thì làm hai đề anh mới vừa đưa cho em."

Trì Tảo Tảo gật đầu, nhìn theo Đường Hoàn Quân rời khỏi.

Không, xác thực nói, hẳn là nhìn bóng Diệp Khuyết lạnh lùng rời đi.

Trì Tảo Tảo không hiểu, tại sao Diệp Khuyết luôn lạnh như băng với cô? Lễ nào là bởi vì sau này cô sẽ trở thành vợ của anh ấy sao?

Bởi vì không thích cô, bởi vì không muốn để cho cô trở thành vợ của mình, vì vậy anh mới lạnh băng băng như vậy với cô sao?

Trì Tảo Tảo thả bát đĩa xuống, buồn bực gãi đầu một cái.

Sẽ không, nếu như anh ấy thật sự không thích mình, trước đó sẽ không nói chỉ cần cô thi lên đại học, liền có thể đi cùng với anh.

Cô thở dài, đừng suy nghĩ lung tung nữa, mau mau ôn tập đi!

Phòng sách của Diệp Khuyết!

Hai người mặt đối mặt ngồi xuống, bầu không khí, quý dị lạ kỳ.

Diệp Khuyết mặt lạnh không lên tiếng, Đường Hoàn Quân liền mở miệng hỏi: "Anh trai, anh muốn nói chuyện gì với em?"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Anh đang sợ Trì Tảo Tảo yêu em à

Diệp Khuyết mặt lạnh không lên tiếng, Đường Hoàn Quân liền mở miệng hỏi: "Anh trai, anh muốn nói chuyện gì với em?"

ánh mắt Diệp Khuyết, như chim ưng, sắc bén.

Người đàn ông này, từ lúc sinh ra đã có một khí chất cao quý mạnh mẽ hơn người, giống như tất cả mọi người ở trước mặt anh, đều phải thần phục.

Nhìn thẳng vào Đường Hoàn Quân, giọng lạnh lùng nghiêm nghị mà quyết tuyệt: "Nếu Văn Nguyên bận bịu, nói vậy cậu cũng bận bịu, như vậy liền không làm phiền hai anh em các người, tôi sẽ mời một giáo viên chuyên nghiệp phụ đạo cho Tảo Tảo, tôi hi vọng, trước kỳ thi tốt nghiệp trung học của Tảo Tảo, cậu chớ quấy rầy cô ấy!"

Nghe thật giống như rất khiêm tốn hiểu chuyện, trên thực tế, lại là ý định xua đuổi.

Đường Hoàn Quân cũng không ngốc, không thể nào không biết ý định của Diệp Khuyết.

Có điều, anh không để ý.

Trái lại cười nói: “Anh trai, em rảnh mà, gần đây em nhàn đến phát chán, lại nói, Tào Tào cũng là công chúa nhỏ của mọi người chúng ta, cô ấy phải thi đại học, em làm anh trai, nên dốc một chút sức mọn.”

“...”

“Còn có, Tào Tào nói cách em dạy làm cô ấy rất dễ hiểu, còn hẹn em, sau này trở thành giáo viên phụ đạo của cô ấy đây!”

Có thể thấy rất rõ ràng, sắc mặt Diệp Khuyết rất khó coi.

Cả người không che giấu nổi, còn lộ ra hàn khí, lạnh đến mức giống như có thể khiến xung quanh kết băng.

Đường Hoàn Quân nhắm mắt làm ngơ, muốn anh rời khỏi Tào Tào, không phải là chuyện dễ dàng như vậy!

“Tôi nói rồi, không cần cậu đến phụ đạo!” Giọng lạnh lẽo thấu xương, là ra lệnh.

Khóe môi Đường Hoàn Quân giật giật, đáng vẻ cột nhà, hờ hững lại lạnh lạnh hỏi Diệp Khuyết: “Anh đây là sợ Trì Tào Tào yêu em chứ gì?”

Nghe vậy, thần sắc Diệp Khuyết ngưng trọng lại, con mắt thanh tịnh và đẹp đẽ chăm chú khóa lại tầm mắt của Đường Hoàn Quân.

Chỉ là trong chớp mắt, anh cup mắt xuống, thái độ vẫn lạnh lùng như cũ: “Chuyện cười!”

“A!” Đường Hoàn Quân cười gằn, hai tay ôm ngực, nhấc hai chân lên tựa trên ghế salông: “Đã như vậy, vậy em thực sự không biết vì sao anh không cho em phụ đạo Tào Tào, anh cũng không phải không biết, thành tích học tập của em luôn rất tốt, em phụ đạo Tào Tào, thứ nhất, không thu phí phụ đạo, thứ hai, em và Tào Tào là thanh mai trúc mã, em hiểu rõ cách học của cô ấy, thứ ba, điều thứ ba này chính là, Tào Tào cũng vui vẻ muốn em phụ đạo, anh nói xem, sao chúng ta lại không làm?”

Diệp Khuyết im lặng.

Nghĩ đến một phút trước hai người bọn họ nói chuyện ở trong phòng, anh cũng biết, Trì Tào Tào rất tình nguyện để Đường Hoàn Quân đến phụ đạo cô.

Anh là điên rồi sao? Làm gì quan tâm là ai tới phụ đạo cô? Chỉ cần cô có thể thi lên đại học không phải là tốt rồi sao?

Tự mình cũng thật là không hiểu ra sao.

“Đã như vậy, tôi liền giao cô ấy cho cậu, nếu như cô ấy thi không đậu đại học trọng điểm, tôi sẽ hỏi tội cậu.”

Dứt lời, anh đứng dậy, đẩy cửa mà đi.

Đường Hoàn Quân quay đầu lại, nhìn anh đóng cánh cửa lại kia, trong lòng thổn thức một hồi.

Cuối cùng cũng coi như qua được cửa ải này!

Chỉ cần Diệp Khuyết không trở ngại anh ở bên cạnh Trì Tào Tào, một ngày nào đó, cô gái nhỏ kia sẽ biết sự tốt đẹp của anh.

Tà tứ nở nụ cười, Đường Hoàn Quân đứng dậy, sau đó lại trở về phòng Trì Tào Tào.

Tháng ngày tiếp theo, giống như Đường Hoàn Quân ước định với Trì Tào Tào, mỗi ngày Trì Tào Tào tan học, Đường Hoàn Quân liền đi đón cô, dẫn cô đi leo núi, bò lên đỉnh núi phụ đạo.

Mỗi ngày phải đến tám chín giờ tối hai người mới về nhà.

Mà người trong nhà đều biết, Đường Hoàn Quân đang phụ đạo bài tập cho Trì Tào Tào, vì vậy liền không quản bọn họ trở về lúc mấy giờ.

Mãi đến tận đêm nay, mười hai giờ khuya, Đường Hoàn Quân mới trả lại Trì Tào Tào.

Mới vừa đưa Trì Tào Tào đến nhà, Đường Hoàn Quân quay đầu xe, sau đó lại rời đi.

Trì Tào Tào xoay người tiến vào cửa lớn Diệp gia, cô cảm thấy, hẳn là tất cả mọi người đều ngủ rồi, vì vậy động tác rất mềm mại, nỗ lực cẩn thận từng li từng tí một trực tiếp lên lầu ngủ, không muốn đánh thức bọn họ!

Nhưng, cô không nghĩ tới, có một người đàn ông, buổi tối không ngủ, ngồi nghiêm chỉnh trên ghế salông ở phòng khách, chờ cô.

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Đến cùng thì anh có thích em không

Trong phòng khách đang mở đèn tường, rất tối tăm, nhưng đủ để Trì Tảo Tảo thấy rõ bóng dáng người kia, cương nghị mà lạnh lùng, quen thuộc lại mang theo cảm giác xa cách xa lạ.

Cô không biết vì sao anh ngồi một mình ở đó, nhưng nếu không lên tiếng chào hỏi thì dường như có chút không hợp tình lý.

Trì Tảo Tảo ôm túi sách đi tới, không dám đứng gần anh, đứng ở chỗ này, rụt rè hỏi: “Anh Diệp Khuyết, sao muộn như vậy anh còn chưa nghỉ ngơi?”

Nhíu nháu mày, Trì Tảo Tảo suy đoán, với tính cách một chữ quý như vàng của anh, có thể sẽ không phản ứng lại với mình, sau khi nói xong, liền lặng lẽ xoay người...

"Em còn biết bây giờ đã muộn rồi sao?"

Đột nhiên, lời nói lạnh như băng từ phía sau truyền đến.

Sống lưng Trì Tảo Tảo cứng đờ, nhất thời tự nhiên sinh ra loại dự cảm xấu.

Cô nhắm mắt xoay người, cúi đầu, một bộ dạng đưa trẻ làm hồng việc xin tha.

"Xin lỗi, làm anh lo lắng, có điều em bảo đảm, lần sau tuyệt đối sẽ không trở về muộn như vậy! Lại nói, em trở về muộn như vậy, cũng là bởi vì học tập mà, với lại có Hoàn Quân ở cùng em, rất an toàn, vì vậy anh đừng bận tâm."

ánh mắt Diệp Khuyết lạnh như băng quét tới, thẳng tắp ghim trên người Trì Tảo Tảo, mặt không cảm xúc: “Có phải là em đang hẹn hò?”

Nếu như không phải vì hẹn hò, sao cô lại trở về muộn như vậy?

Một ngày thì thôi, nhưng đoạn thời gian gần đây anh mặc kệ cô, thì mỗi ngày cô đều là tám chín giờ mới trở về.

Ngày hôm nay trễ nhất, bây giờ 12 giờ, cô mới trở về.

"A?"

Diệp Khuyết, thực sự làm Trì Tảo Tảo cả kinh.

Hẹn hò?

Cô đi hẹn hò với ai chứ?

Lại nói, đời này của cô, không phải anh thì không lấy chồng.

Trì Tảo Tảo đột nhiên thu lại dáng vẻ thô trắng nhỏ nhu thuận, đi tới đặt mông ngồi bên cạnh Diệp Khuyết, gơ tay thề với anh.

"Trì Tảo Tảo em, đời này chỉ yêu một người đàn ông là Diệp Khuyết, làm sao cò thể đi hẹn hò với ai chứ!"

Cô nháy nháy mắt quyến rũ với anh, phút chốc lại cười hi hi kéo cánh tay của anh, đầu nhỏ tựa trong khuỷu tay anh dụi dụi, lại khôi phục dáng vẻ thô trắng nhỏ nhu thuận.

"Anh Diệp Khuyết, có phải mỗi ngày em đi sớm về trễ với Đường Hoàn Quân, anh cho rằng em đi hẹn hò với anh ấy, vì vậy anh ghen đúng không?"

Người người, Trì Tảo Tảo có vẻ như thật sự nghĩ thấy một mùi dấm chua.

Nhưng, một giây sau, cả người liền bị anh không chút nể tình đẩy ra.

Anh đứng dậy, lạnh lẽo bỏ lại vài chữ: “Ngủ sớm đi!”

Trì Tảo Tảo ngạc nhiên, nhìn bóng lưng anh rời đi, cô đứng yên ở đó, nghe được tiếng còi lòng tan nát.

Anh không có ghen?

Hoặc là, anh căn bản không để tâm đến mình.

Trì Tảo Tảo ủ rũ chẹp chẹp miệng, ôm túi sách đi theo phía sau anh.

Nhìn anh sắp đẩy cửa đi vào phòng, Trì Tảo Tảo vội vã không nhận nổi hô một tiếng: “Chồng à!”

Nhưng mà, một tiếng này, không hiểu sao lại bắt ngờ làm Diệp Khuyết dừng bước.

Anh quay lưng về phía cô, thân hình thẳng tắp mà kiêu ngạo.

Cô đứng cách anh hai mét, ngoác nhìn anh, không hiểu sao trên ngực truyền đến cảm giác chua xót.

"Anh... Đến cùng có thích em hay không?"

Cô cảm thấy, anh hẳn là không thích cô! Nếu không phải, anh sẽ không luôn đối với cô lạnh băng băng như vậy.

Nói thế nào, tuy rằng Trì Tảo Tảo yêu anh, nhưng cũng là có tôn nghiêm.

Nếu như cô cố gắng vẫn không chiếm được tình cảm của anh, như vậy cô tình nguyện từ bỏ, không muốn mỗi ngày đi sớm về trễ như thế, mỗi ngày ôm sách giáo khoa chỉ vì anh mà thi lên đại học.

Trong lòng cô suy đoán, anh nhất định sẽ xoa người lại nói với cô, không thích!

Nhưng, khiến cho cô thất vọng chính là, anh không những không xoa người, thậm chí ngay cả hai chữ không thích cũng không thêm nói với cô, trực tiếp đẩy cửa ra, biến mất ở trước mắt cô.

Đáp lại cô, vẫn là im lặng như cũ.

Thời khắc này, lòng Trì Tảo Tảo như tro nguội, ôm túi sách, phẫn nộ trở về phòng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Phiền lòng

Ngày hôm sau, cả ngày Trì Tảo Tảo đều mất tập trung.

Đường Hoàn Quân đến trường học đón cô tan học, mang theo cô lại đi leo núi, sau đó ở trên núi làm bài tập.

Nhưng, không biết vì sao, hôm nay cô hoàn toàn không có tâm trạng học tập, Đường Hoàn Quân nói vài câu cô đều không nghe lọt tai.

Dường như người đàn ông kia phát hiện, vỗ trán Trì Tảo Tảo một cái.

"A?" Trì Tảo Tảo bị đau kêu một tiếng, xoa trán trừng mắt về phía Đường Hoàn Quân: “Anh làm gì vậy?”

"Hôm nay em bị sao vậy? Hoàn toàn không tập trung gì cả!"

Trì Tảo Tảo chôn đầu vào cuốn sách, than thở: “đang phiền lòng.”

Đường công tử cau mày: “Gặp phải chuyện gì?”

Trì Tảo Tảo đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn xem Đường Hoàn Quân, trừng mắt nhìn, méo miệng nói: “Em hỏi anh một vấn đề, anh phải thành thật trả lời em, được không?”

Đường công tử gật đầu: “Em hỏi đi.”

"Anh nói xem, đàn ông thường thích loại phụ nữ như thế nào?"

Cô cảm thấy, nếu nói đẹp đẽ thì cô cũng không xấu nha, hơn nữa, vóc người cũng rất tốt, còn có, mỗi ngày cô sớm chiều ở chung với người đàn ông kia, tại sao giữa bọn họ vẫn không bén lửa chứ?

Đến cùng là đàn ông thường thích loại phụ nữ như thế nào?

Cô rất muốn biết.

"Trì Tảo Tảo, bây giờ đang học tập, tại sao trong đầu em lại chuyển tới vấn đề thô tục này?"

Đường Hoàn Quân chỉ trích.

Trì Tảo Tảo thở dài, khuôn mặt ủ rũ: "Em chính là muốn biết, đến cùng anh ấy có thích em hay không, nếu như anh ấy không thích em, vậy thì anh ấy cũng phải nói một chút chứ, cả ngày mặt lạnh, hỏi anh ấy cũng không trả lời em."

Nghe nói như thế, Đường Hoàn Quân có loại dự cảm xấu.

"Em nói anh ấy, là Diệp Khuyết?"

Anh không hy vọng Trì Tảo Tảo gật đầu, nhưng cô nương kia, vẫn cứ như chém đinh chặt sắt nói với anh: "Đúng vậy, ngoại trừ anh ấy ra thì còn có thể là ai?"

"Không thể!" Đường Hoàn Quân bật thốt lên.

Trì Tảo Tảo kinh ngạc nhìn chăm chăm anh: "Anh nói cái gì không thể?"

Trì Tảo Tảo không phát hiện, sắc mặt Đường công tử tối sầm, còn thêm một tầng băng sương nhợt nhạt, ý lạnh lan tràn.

"Anh nói, anh ấy không thể thích cô gái như em."

Trong lòng Trì Tảo Tảo cứng lại, mặt chất vấn Đường Hoàn Quân: "Em là cô gái như thế nào? Dựa vào cái gì anh ấy không thích người như em?"

Dùng ánh mắt xem thường đánh giá trên dưới Trì Tảo Tảo, Đường công tử không chút khách khí nói: "Trước tiên không nói anh ấy lớn hơn em mười tuổi, mà hơn nữa, em nhìn em xem, trước không lồi, sau không cong, có chỗ nào hấp dẫn mắt đàn ông chứ? Em biết đàn ông yêu nhất cái gì ở con gái không?"

Trì Tảo Tảo thật đau lòng, nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn Đường Hoàn Quân: "Đàn ông yêu nhất cái gì của con gái?"

"Ngực lớn!"

"..." Ngực lớn?

Trì Tảo Tảo cúi đầu, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm bộ ngực của mình, cô mặc đồng phục học sinh, hình như, không hề nhìn thấy ngực lòi ra.

Cô lý sự, giận dữ trừng mắt Đường Hoàn Quân: "Anh nói vậy, anh ấy mới sẽ không tầm thường như vậy."

"Ha ha!" Đường Hoàn Quân cười khê, đứng dậy đi lên phía trước, quay lưng về phía cô: "Trì Tảo Tảo à, em chính là tóc dài, kiến thức ngắn, một con Hi Thước nhỏ bị nuôi dưỡng trong lồng vàng, căn bản không biết bên ngoài phồn hoa thế nào, có bao nhiêu phụ nữ xinh đẹp quyến rũ."

"..."

Đường Hoàn Quân xoay người nhìn cô, mày kiếm hơi nhíu: "Hay là, anh dẫn em đi xem một chút?"

Trì Tảo Tảo tỉnh tỉnh mê mê: "Đi xem ở đâu?"

Người đàn ông cười khẩy, đi tới nhặt túi sách lên vác trên vai, nắm tay Trì Tảo Tảo rời khỏi.

"Đến nơi em sẽ biết."

Hai người lên xe, xe đi thẳng tới khu phố bar nổi tiếng nhất thành phố.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Anh ta không lọt mắt

Buổi chiều, bởi vì khu phố quán bar còn chưa bắt đầu kinh doanh, vì vậy bây giờ còn rất yên tĩnh.

Đường Hoàn Quân dẫn Trì Tảo Tảo đi tới quán bar dưới danh nghĩa nhà anh, nhân viên phục vụ trong quán bar thấy nhị công tử đến, liền tới bắt chuyện.

Còn chưa lên tiếng, Đường Hoàn Quân liền dùng tay bịt miệng bọn họ im miệng, sau đó dẫn Trì Tảo Tảo ngồi trước quầy bar.

Trì Tảo Tảo nhìn trái nhìn phải, nơi như thế này không quá tươi sáng, không giống nhà hàng, cô chưa từng tới.

"Bây giờ còn sớm, một lúc nữa em liền biết phụ nữ ở đây, có giống em hay không!" Đường Hoàn Quân nói, đảo mắt nhìn về phía người pha rượu trong quầy bar: "Thiếu Duẫn, cho hai ly Ocean Blue."

Cần nhắc Trì Tảo Tảo còn nhỏ, vì vậy Ocean Blue thích hợp với cô nhất.

Người pha rượu tên Thiếu Duẫn gật đầu, sau đó bắt đầu pha chế.

Trì Tảo Tảo trở mắt nhìn chăm chăm anh, động tác trên tay của anh ta rất nhanh, bình rượu ném tới ném lui đều không bị đổ, cô cảm thấy mới mẻ, nhìn tới mức chăm chăm không chớp mắt.

Hơn nữa người pha rượu cũng rất đẹp trai, Trì Tảo Tảo nhìn tới mức như mê như say, Đường Hoàn Quân rời khỏi cô lúc nào, cô cũng không biết.

Trì Tảo Tảo nằm nhoài trước quầy bar, si mê nhìn xem người pha rượu kia hỏi: "Anh biết diễn xiếc ảo thuật chứ?"

Người pha rượu cười khò: "Cô nói giỡn, tôi chỉ có chút kỹ xảo này thôi."

"Anh biểu diễn rất đẹp."

Người pha rượu vừa cười, thấy Trì Tảo Tảo đang mặc đồng phục học sinh, anh hỏi cô: "Cô bao nhiêu tuổi? Tối chỗ như thế này không sợ ảnh hưởng việc học tập của cô sao?"

Trì Tảo Tảo nhún nhún vai, khuôn mặt không đáng kể: "Lần đầu tiên tôi tới, chỉ muốn mở mang tầm mắt xem phụ nữ ở đây như thế nào."

"Cô muốn học bọn họ?" Người pha rượu hỏi.

Trì Tảo Tảo nhún mày: "Có phải đàn ông đều thích phụ nữ ở đây?"

Người pha rượu ý tứ sâu xa: "Không tiền thì có thể thích, người có tiền đây, chỉ coi phụ nữ ở đây là đồ chơi, cũng là đối tượng trút giận, cô gái nhỏ, không phải cô là bạn gái của nhị công tử đó chứ?"

Trì Tảo Tảo chep miệng: "Anh nói nhị công tử, là Đường Hoàn Quân sao?"

Người pha rượu gật đầu.

Khuôn mặt Trì Tảo Tảo ghét bỏ: "Không, anh ta không lọt mắt tôi, người đàn ông tôi thích, có bản lĩnh hơn anh ta nhiều!"

Nhưng mà, câu nói này, chả biết có trùng hợp hay không mà bị Đường công tử vừa đúng lúc trở về nghe thấy.

Khuôn mặt người pha rượu căng thẳng, uầy, ánh mắt của cô bé này đúng là cao hơn bình thường nhiều rồi, nhị công tử của bọn họ, là trai đẹp nổi tiếng ở đây, mỗi ngày đều có phụ nữ đặc biệt tới đây vì anh, cô bé này, vậy mà nói nhị công tử nhà bọn họ không lọt mắt cô.

Vừa vặn, nhị công tử cũng nghe nói như thế, người pha rượu cho rằng, tiểu nha đầu này xong rồi.

"Trì Tảo Tảo, không cần nói đến mức kiêu ngạo như thế!" Đường Hoàn Quân đi tới ngồi trước quầy bar, cầm ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch rượu mà người pha chế vừa làm xong.

Trì Tảo Tảo vênh vang đắc ý, ngạo nghễ như kiêu ngạo công chúa: "Em nói chính là sự thực."

"Ha ha, sự thực?" Đường Hoàn Quân cười gằn, nhìn xem Trì Tảo Tảo, mắt phượng híp híp: "Một ngày nào đó, em sẽ biết, em nói lời này, thái quá đến mức nào!"

"Xía!"

Trì Tảo Tảo xem thường, cầm ly rượu lên, nhẹ nhàng thưởng thức một cái, mùi vị có chút kỳ quái, có điều, vẫn là rất tốt.

Màn đêm chạng vạng buông xuống, người trong quán bar dần dần bắt đầu tăng lên, âm nhạc đỉnh tai nhức óc cũng vang lên, Trì Tảo Tảo được Đường Hoàn Quân sắp xếp ngồi trong góc phòng nhỏ, để cho cô triệt để nhìn một lượt, phụ nữ ở đây, đến cùng có gì không giống với cô.

Vừa bắt đầu, Trì Tảo Tảo vẫn là đầy cõi lòng chờ mong.

Nhưng đến cuối cùng, cô liền há hốc mồm.

Quán bar nhiều người, tuần nam mỹ nữ quần quanh trong sàn nhảy, quần ma loạn vũ, thật quá điên cuồng.

Từng người từng người vóc người cao gầy, phanh ngực lộ lưng, các phụ nữ còn ghê hơn, tùy tiện nắm lấy một người đàn ông liền hôn loạn.

Các đàn ông càng là nồng nhiệt phối hợp.

Cái hình ảnh dâm mỹ kia, Trì Tảo Tảo nhìn tới mức cả người nhiệt huyết sôi trào, đứng ngồi không yên.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Anh có bạn gái

Mười giờ tối, Đường Hoàn Quân đưa Trì Tảo Tảo về Diệp gia.

Về đến nhà, trong đầu Trì Tảo Tảo toàn là những nam nữ quần áo xốc xếch, triển miên hôn nồng nhiệt trong quán rượu kia.

Làm cho cô đỡ ra, xe ngừng cũng không muốn xuống xe.

Đường Hoàn Quân nghiêng người qua còi đai an toàn ra cho cô, liền bởi vì tư thế kia, bên cửa sổ nào đó trên lầu Diệp gia, từ vị trí đó nhìn thấy hai người bọn họ giống như đang hôn.

Rèm cửa sổ "Rào" một cái bị kéo lại, bóng người bên cửa sổ cũng biến mất.

"Trì Tảo Tảo!" Đường Hoàn Quân gần trong gang tấc nhìn xem cô gái trẻ đang đỡ ra, đùa cợt gọi một tiếng.

Trì Tảo Tảo hiểu ra, nhanh chóng đẩy anh ra: "Anh nói chuyện thì nói, dựa vào em gần như thế làm gì?"

Đường Hoàn Quân cười: "Về đến nhà em rồi, sao còn không xuống xe? Chẳng lẽ không rời khỏi anh?"

Cái tên tự yêu mình.

Trì Tảo Tảo đẩy cửa ra xuống xe, cũng không quay đầu lại chạy vào Diệp gia.

Đường Hoàn Quân nhìn bóng người cô nhỏ gầy, nhìn cô chạy đi như gió, ngay cả chào một tiếng cũng không có, trong lòng vô cùng phiền muộn, quay đầu xe, xe thể thao rất nhanh biến mất ở cửa nhà họ Diệp.

Đêm nay mười giờ về đến nhà, trưởng bối còn ngồi trong phòng khách, Trì Tảo Tảo ngoan ngoãn đi tới chào hỏi: "Ba mẹ, sao hai người còn chưa ngủ?"

Tiết Dung Chân vẫy tay gọi cô: "Con còn chưa trở về, sao chúng ta ngủ được, con tới đây!"

Trì Tảo Tảo đi tới, bị Tiết Dung Chân kéo cô ngồi xuống bên cạnh bà.

"Mẹ hỏi con, là Hoàn Quân đưa con trở về sao?"

Trì Tảo Tảo gật đầu.

"Có phải con đang quen với Hoàn Quân không?" Tiết Dung Chân lại hỏi.

Trì Tảo Tảo vừa nghe, xoay cái đồ mặt, tức giận nhìn xem Tiết Dung Chân phản bác: "Sao mẹ có thể nói như vậy chứ? Không phải con là con dâu của mẹ sao? Sao con có thể đi hẹn hò với người đàn ông khác được!"

Tiết Dung Chân cười cười, vuốt đầu con bé này, rất là trấn an nói: "Vậy là chúng ta nghĩ nhiều quá rồi, có điều Tảo Tảo à, nếu như con thật sự thích Hoàn Quân, ba mẹ sẽ không trách con, thật sự, chỉ cần con thích, con muốn làm cái gì thì làm cái nấy, chúng ta đều sẽ không ngăn cản con."

Trì Tảo Tảo nghi hoặc, lẳng lặng nhìn xem Tiết Dung Chân, cô cảm giác được, dường như bọn họ có chuyện gì gạt mình.

Hấp háy mắt, cô cong miệng nhỏ hỏi: "Ba mẹ là có ý gì ạ? Không định gả con cho anh Diệp Khuyết nữa sao?"

"..."

Tiết Dung Chân và Diệp Chân Hoa liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên lựa chọn im lặng.

Tri Tảo Tảo thấy bọn họ không nói, lòng càng như lửa đốt, nhảy lên hỏi: “Có phải là con không xứng với anh ấy? Có phải là con có chỗ nào không tốt, hai người không thích con nữa?”

Nhìn thấy con bé kia như muốn khóc, Tiết Dung Chân nhanh chóng kéo cô qua an ủi: “Không phải Tảo Tảo, con chớ suy nghĩ lung tung, mặc dù Diệp Nhị không cưới con, con cũng là hòn ngọc quý của nhà chúng ta, ba mẹ đều mãi mãi thương con.”

"Anh ấy không cưới con?" Tri Tảo Tảo ngạc nhiên.

Tiết Dung Chân thở dài: “Cũng không biết Diệp Nhị này nghĩ như thế nào, những năm gần đây, bên cạnh nó không có một người phụ nữ, chúng ta đều nghĩ nó như đang chờ con lớn lên, nhưng... Ngày hôm nay ba mẹ mới biết, thì ra nó đã có bạn gái.”

Diệp Khuyết có bạn gái?

Tin tức này, không thể nghi ngờ giống như một quả bom nặng ký, trong nháy mắt nổ tung trong thế giới của Tri Tảo Tảo.

Làm sao có thể?

Những năm gần đây, mỗi ngày cô đều ở bên cạnh anh, cô có khi nào thấy bên cạnh anh có phụ nữ đâu?

Cô không tin, đứng dậy liền đi.

Tiết Dung Chân muốn kéo cô, muốn nói lại thôi.

Tri Tảo Tảo giận đùng đùng lên lầu, đột nhiên đẩy cửa phòng sách của Diệp Khuyết ra.

Thấy anh ngồi trước bàn đọc sách xử lý văn kiện gì đó, cô cũng mặc kệ như vậy, đi tới liền hỏi: “Diệp Khuyết, anh có bạn gái lúc nào?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Sao không tiếp tục

Thấy anh ngồi trước bàn đọc sách xử lý văn kiện gì đó, cô cũng mặc kệ như vậy, đi tới liền hỏi: “Diệp Khuyết, anh có bạn gái lúc nào?”

Người đàn ông trước bàn đọc sách mắt đét tai ngơ, bút máy trong tay tiếp tục ký tên của mình trên văn kiện.

Tri Tảo Tảo thấy anh không để ý tới mình, càng tức giận, đi tới cướp bút trong tay của anh đi, thờ phỉ phò lại cao giọng lên: “Em đang hỏi anh đó? Anh cũng không phải người câm, tại sao cứ không muốn nói chuyện với em?”

Như người đàn bà chanh chua rít lên một tiếng, cô gắng chọc giận Diệp Khuyết.

Anh quay đầu, con mắt sắc bén lạnh lẽo như chim ưng, sâu sắc đâm vào trên người Tri Tảo Tảo.

"Ai cho phép em hô to gọi nhỏ trước mặt anh?"

Anh lạnh lùng, như đế vương cao cao tại thượng, nhìn cô, như đang nhìn một dân thường thấp hèn, giống như nhìn thêm một chút sẽ làm bẩn mắt của anh.

Cho dù Tri Tảo Tảo sợ Diệp Khuyết tức giận, nhưng cô nóng ruột, cô liền muốn biết, đến cùng là anh có bạn gái hay không!

"Em không nên hô to gọi nhỏ trước mặt anh, nhưng em muốn biết, anh thật sự có bạn gái sao? Có phải là anh thật sự không thích em chút nào hay không? Diệp Khuyết, dù cho anh không thích, thì anh cũng phải nói một tiếng chứ, em sẽ không dính chặt lấy anh nữa, thật sự, chỉ cần anh nói rồi, em bảo đảm sau này cũng sẽ không tiếp tục quấn quýt lấy anh."

Cô cho rằng, anh sẽ nói.

Nói không thích cô, không những không thích, trái lại còn rất ghét.

Nhưng, anh không nói, trái lại hỏi cô: “Ai nói với em là tôi có bạn gái?”

Trì Tào Tào sững sờ nhìn anh: “Mẹ nói.”

"Phụ nữ các người, cả ngày ăn no không có chuyện gì làm sao?"

"..."

Trì Tào Tào không hiểu chuyện gì.

Ý của lời này chính là mẹ nói vậy? Anh căn bản là không có bạn gái?

Trì Tào Tào nước mắt lưng tròng: “Vậy là anh có hay không có hả?”

Ánh mắt lợi hại lại thẳng tắp đánh vào trên người Trì Tào Tào, nhạy cảm như lá khuyết, đứng dậy tiến lên một bước đến gần Trì Tào Tào.

Trì Tào Tào lùi về sau một bước theo bản năng, nhìn anh, trái tim đập lợi hại.

"Em uống rượu?" Là chất vấn, mà không phải nghi vấn.

Trì Tào Tào lập tức ngừng thở, nắm chặt miệng: “Không có á! Em chỉ là uống một chút đồ uống.”

"Trì Tào Tào, em muốn chết phải không? Còn nhỏ tuổi đã đi học uống rượu!"

Anh hiếm khi nổi giận, tóm cô lên liền đi vào trong phòng.

Trì Tào Tào không kịp đề phòng bị anh tha đi như gà con, kéo vào phòng, ném vào phòng tắm, sau đó mở nước ra, đột nhiên phun lên người cô.

Trì Tào Tào bị ướt như con cá nhỏ nhảy lên bờ, nhảy tới nhảy lui, cuối cùng ôm đầu ngồi xổm ở góc tường xin tha: “Đủ rồi, Diệp Khuyết đủ rồi, anh chỉ biết bắt nạt em, em uống rượu thì sao? Em đã mười tám tuổi vẫn chưa thể uống rượu sao?”

"Em còn cãi chày cãi cối?"

Nước tiếp tục phun trên người cô, đồng phục học sinh ướt đầm, dán thật chặt trên người Trì Tào Tào.

Cô tức giận, đột nhiên đứng dậy, ở ngay trước mặt anh, nhanh chóng cởi đồng phục học sinh.

Diệp Khuyết nhìn hành vi đột ngột của cô, ánh mắt trầm trầm, gương mặt tuấn tú cứng đờ, động tác cũng cứng đờ.

Nghĩ đến những người phụ nữ trong quán rượu kia, Trì Tào Tào thừa thế xông lên, cuối cùng cũng cởi T-shirt trên người, trên người cũng chỉ còn mặc một cái áo nhỏ.

Cô thừa thế xông lên, khinh thường anh, không chút cam chịu yếu thế, cứ như vậy, tới gần anh.

"Anh tiếp tục đi? Sao anh không tiếp tục?" Lúc này đổi lại là cô khí thế hùng hổ.

"..."

Diệp Khuyết cup mắt, nhìn cô xinh xắn lạnh lợi trước mắt, trong lúc nhất thời, anh càng không thể nào tức giận.

Cơ thể có chút không thoải mái, xoay người liền tông cửa xông ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Cô bị điên rồi

Cơ thể có chút không thoải mái, xoay người tông cửa xông ra ngoài...

Trì Tào Tào ngẩng đầu ưỡn ngực, đi theo phía sau anh: “Diệp Khuyết anh đừng đi mà! Sao anh lại đi vậy hả? Chẳng lẽ em không đẹp mắt sao? Đây, này...”

Nhìn anh cũng không quay đầu lại đẩy cửa rời khỏi, Trì Tào Tào tức giận đến nghiến răng.

Cô nhỏ sao? Không nhỏ mà!

Lúc ở quán bar, cô thấy những người đàn ông kia đều làm như vậy với những người phụ nữ kia, tại sao Diệp Khuyết nhìn thấy cô, mặt không biến sắc, quay đầu liền đi chứ?

Chẳng lẽ người đàn ông này thật sự không có một chút hứng thú với cô sao?

Tri Tào Tào không tin, không tin cô không quyến rũ được cái tên cao ngạo lạnh lùng này.

Trở về xông vào tắm rửa, thay một bộ áo ngủ, sau đó trở về phòng tiếp tục làm bài tập.

Viết viết, thực sự cảm thấy không có tâm trạng, lại bỏ bút xuống, mặc áo ngủ đi ra khỏi phòng.

Hiện giờ là mười một giờ đêm, ba mẹ đều ngủ, Diệp Khuyết cũng có thể đã ngủ rồi chứ?

Cô đột nhiên có cái ý nghĩ, nếu như thừa dịp Diệp Khuyết ngủ, cô len lút bò tới trên giường anh, chờ hôm sau anh tỉnh lại, sẽ có phản ứng gì?

Đến lúc ấy, cô lại nói dối một cái, gạo nấu thành cơm, không phải Diệp Khuyết không thể không phụ trách với cô sao?

Ha ha, cô thật thông minh.

Thông minh mù quáng.

Tri Tào Tào mở cửa phòng Diệp Khuyết, dễ như ăn cháo liền đẩy ra.

Cô thò thụt một trận, rón rén đi vào.

Hình như rèm cửa sổ bị kéo xuống, trong phòng rất tối, tối đến mức đưa tay không thấy năm ngón.

Cô có chút hoảng hốt, nhưng nghĩ đến những người phụ nữ trong quán rượu kia, ở trước mặt người xa lạ đều không hề rụt rè, cô là vị hôn thê của Diệp Khuyết, không phải ngủ với anh là rất bình thường sao?

Tri Tào Tào cảm thấy, hẳn là bình thường.

Chỉ cần đêm nay bắt anh ngủ, sáng mai trời vừa sáng nói mình là bị ép buộc, sau đó buộc Diệp Khuyết cưới cô, để xem anh có cưới hay không.

Trong lòng cô còn rất lễ thắng khí hùng, từng bước từng bước, tới gần cửa giường lớn Diệp Khuyết.

Không biết tại sao, mỗi một bước tới gần, cô giống như cảm giác một luồng gió lạnh kéo tới, cả người không tự chủ được run lên một hồi.

Lại tới gần, cô phát hiện mình hoảng hốt đến không nhận được, như có tật giật mình vậy.

Nhưng lùi bước vào lúc này, có phải là có chút mất mặt không?

Nghĩ thế, cô thừa thế xông lên, cảm giác phía trước chính là giường lớn, tìm tòi, trực tiếp ổn định hô hấp bò lên giường.

"Tách"

đèn trong phòng bỗng nhiên sáng.

Tri Tào Tào đang nằm trên giường sững sờ, quay đầu lại..

Một người đàn ông mặc áo tắm màu trắng đứng ở cửa phòng, nghiêng người dựa vào đó, như là đang xem một tên hề biểu diễn.

Mặt anh vẫn không cảm xúc như cũ, tầm mắt sắc bén, thẳng tắp đánh vào trên người Tri Tào Tào.

"Em làm gì mà ngủ trên giường tôi?"

Lạ kỳ chính là, lúc này tiếng nói của anh, trầm thấp, không có cảm giác lạnh lẽo xa cách trước kia.

Tri Tào Tào nằm lý trên giường, không nhúc nhích!

Nhìn người đàn ông đứng ở cửa, cô càng có loại cảm giác muốn kiểm cái lỗ chui xuống.

Cô bị điên rồi!

Cô làm gì mà ngủ trên giường anh?

Chẳng lẽ là nói muốn ngủ với anh?

Không! Bây giờ cũng đã rất mất mặt rồi, nếu còn nói muốn ngủ với anh, chắc anh ấy sẽ đá bay mình đến Thái Bình Dương mất.

"Em..." Cô nhanh chóng bò dậy, sửa lại quần áo một chút, lúng túng cúi đầu: "Em đi nhầm phòng."

Cô rút đầu, muốn lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai thoát đi, nhưng, cánh tay bỗng nhiên bị anh túm lấy.

Cả người Trì Tảo Tảo run lên, đầu cũng không dám nhúc nhích liền phát ra tín hiệu xin tha: "Em thật sự là đi nhầm phòng, xin lỗi, quấy rầy anh!"

"Trì Tảo Tảo!" Anh bình tĩnh lạ kỳ, giọng không nóng không lạnh: "Chăm chỉ đọc sách, cố gắng thi đậu đại học A."

"Hả?" Cô cau mày, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào anh.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Em thích anh tới vậy?

"Trì Tảo Tảo!" Anh bình tĩnh lạ kỳ, giọng không nóng không lạnh: "Chăm chỉ đọc sách, cố gắng thi đậu đại học A."

"Hả?" Cô cau mày, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào anh.

Cô hiếm khi nhìn thấy anh thật lòng nói chuyện với mình như thế, trong ánh mắt u buồn, không hiểu sao mang theo một luồng tâm trạng khiến người ta cảm thấy phức tạp.

Trì Tảo Tảo bỗng nhiên kinh ngạc gật gật đầu: "Được, em nhất định sẽ chăm chỉ đọc sách."

Anh thu ánh mắt lại, buông cô ra: "Trở về ngủ đi!"

Nhìn anh muốn đóng cửa lại, Trì Tảo Tảo lại sốt ruột hô một tiếng: "Anh Diệp Khuyết..."

Diệp Khuyết để lại một khe cửa, cách khe cửa kia, anh hỏi: "Còn có việc?"

Trì Tảo Tảo chẹp chẹp miệng, đột nhiên trở nên rất ngượng ngùng, cúi đầu ngập ngừng hỏi: "Cái kia... Nếu như em thi đậu đại học A, anh... Sẽ chấp nhận em sao?"

Tuy rằng, vấn đề này cô đã từng hỏi, nhưng, trước khi không có được đáp án chính xác, cô vẫn là không an lòng.

Trong lòng bất an, liền không có cách nào học tập cho thật giỏi, cho nên cô rất muốn biết, nếu như cô thật sự thi lên đại học, anh có thể chấp nhận mình, sẽ cưới cô hay không.

Diệp Khuyết nhìn cô, ánh mắt thanh tịnh đẹp đẽ, vè mặt hờ hững, im lặng.

Trì Tảo Tảo căng thẳng nhìn anh, anh trầm mặc, cô liền hoảng hốt, hoảng hốt đến có chút tay chân luống cuống.

Tại sao không thể cho cô một đáp án chính xác chứ? Nói một chút đáp án sẽ làm anh mất đi mấy khối thịt sao?

Trì Tảo Tảo vô cùng phiền muộn.

"Em thích anh tới vậy?" Hai phút im lặng qua đi, Diệp Khuyết đột nhiên hỏi một đàng trả lời một nẻo.

Trì Tảo Tảo vừa nghe, sững sờ, lại gật đầu như mổ thóc.

"Thích đến mức bất luận anh bảo em làm cái gì, em cũng làm theo?"

Trì Tảo Tảo lại mạnh mẽ gật đầu.

"Vậy em liền cần thận học tập, chờ đến ngày em bước vào cửa đại học A, chính là ngày em biết được đáp án của anh."

Anh dứt tiếng, trực tiếp không để ý cô còn đang ngây ngốc đứng ở đó, không liếc nhìn cô thêm một cái nào nữa, đóng luôn cửa.

Tri Tào Tào sững sờ nhìn cửa phòng đóng lại, trong lòng vừa kinh ngạc, vừa vui mừng.

Tuy rằng vẫn không biết đáp án, nhưng lần này trả lời, dường như rõ ràng hơn hai lần trước nhiều lắm.

Cô dốc lòng nhất định phải cố gắng phấn đấu, nhất định phải thi đậu đại học A.

Mặc kệ cuối cùng anh cho mình đáp án là gì thì cô cũng phải nỗ lực, cố gắng lấy được đáp án kia.

...

Chiều tan học ngày hôm sau, cô vốn định chờ Đường Hoàn Quân lái xe tới đón cô, nhưng trong quá trình cô đang chờ xe, đột nhiên nhận được cuộc điện thoại anh ta gọi tới, anh ta nói bận, không đến được.

Vì vậy Tri Tào Tào tự mình ngồi xe bus trở về nhà.

Buổi tối, Đường Hoàn Quân chạy tới, nói xin lỗi với Tri Tào Tào, bà nội đang ở nước Mỹ của anh bị ốm phải nằm viện, anh và Đường Văn Nguyên chạy tới thăm bà nội.

Không thể làm giáo viên phụ đạo cho cô nữa.

Tri Tào Tào không để anh nán lại lâu, liền gật đầu bảo anh mau mau đến Mỹ thăm bà nội.

Anh em Đường Hoàn Quân rời đi, Tri Tào Tào lại cố gắng chiến đấu một mình.

Ngồi trước bàn đọc sách, gặp phải một vấn đề khó, làm sao cũng không giải được.

Cô hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là cầm tới phòng sách hỏi Diệp Khuyết.

"Anh đang bận!"

Cô mới vừa đẩy cửa, còn chưa mở miệng, bên trong liền truyền đến tiếng người đàn ông lạnh như băng.

Tri Tào Tào vừa nghe, cũng không tiện quấy rầy anh nữa, xoay người rời khỏi..

Đột nhiên, sau lưng lại truyền tới tiếng nói của anh: "Chờ đã!"

Tri Tào Tào dừng chân lại, xoay người, lẳng lặng đón nhận con mắt thâm thúy của người đàn ông..

Diệp Khuyết cũng nhìn cô, ánh mắt lại có vẻ rất hồ hững, không có bất kỳ tâm tình gì.

"Tìm anh có việc?" Anh hỏi.

Tri Tào Tào gật gật đầu, nhưng nghĩ tới anh đang bận, cô lại nhanh chóng lắc đầu: "Anh đang bận thì trước hết em không quấy rầy anh, chờ anh hết bận, em lại tới tìm anh."

"Chuyện gì?" Anh hỏi thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Nếu em không cố gắng học tập

"Chuyện gì?" Anh hỏi thẳng.

Tri Tào Tào méo miệng, đưa bài tập của mình lên: "Bài này em không biết làm, Hoàn Quân và Văn Nguyên đi Mỹ rồi, vì vậy..."

Cho nên cô không có ai để hỏi, không thể làm gì khác hơn là tới quấy rầy anh.

Diệp Khuyết lạ kỳ là lại không từ chối cô, vẫy tay bảo cô đưa bài tập tới.

Tri Tào Tào đưa bài tập tới trước mặt anh, tới gần anh nhẹ nhàng nói: “Chính là bài này, em không làm sao giải được.”

Diệp Khuyết nhìn theo hướng ngón tay cô chỉ, cup mắt nhìn đề bài kia, sau hai giây im lặng, anh bắt đầu giảng giải cho cô.

"Bình thường loại đề này, đều là vận dụng công thức để tính, em phải nhớ công thức này, sau này gặp phải loại đề tương tự, phải tự mình giải!

Anh vừa nói vừa viết công thức, Tri Tào Tào gần trong gang tấc đứng sát bên cạnh anh, nhìn anh ung dung không vội giảng đề cho mình, nghe giọng trầm ấm êm tai của anh, trong lòng say sưa.

Trên người anh, có một mị lực thành thực hoang dã độc nhất của người đàn ông, khiến người ta không nhịn được tham lam muốn giữ lấy.

Muốn tới càng gần anh hơn, sau đó hôn lên gương mặt tuấn tú không có tí vết của anh, lên bờ môi lạnh bạc.

Tâm tư của Tri Tào Tào hoàn toàn không ở trên bài tập, miệng cứ mở ra đóng lại nhìn chăm chăm anh, trong cổ họng khô khốc, không thể chờ đợi được nữa muốn vồ tới cắn vào môi anh.

Trời ạ!

Tại sao anh có thể mê người như thế chứ?

Quá gọi cảm!

Trái tim trong ngực cô như nai con nhảy loạn, đập rầm rầm giống như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Không xong rồi, cô sắp không chịu được!

Cả người Tri Tào Tào nóng lên, căng thẳng, nhiệt huyết sôi trào, nhưng cô lại dùng sức kiềm chế.

"Bài này chính là giải như vậy, hiểu chưa?" Diệp Khuyết quay đầu nhìn cô.

Khuôn mặt nhỏ của cô đỏ hồng hồng, làm anh không khỏi nhăn lông mày lại: “Em sao vậy?”

Tri Tào Tào hoàn hồn, nhanh chóng tránh xa anh, chột dạ tay chân luống cuống: “Em... Em không sao, cái gì? Bài này chính là giải như thế sao? Ha ha, thật đơn giản mà!”

"..."

Cô đoạt lấy sách vở, rồi cười hi hi với anh: “Cảm ơn anh Diệp Khuyết, vậy em đi trước, không quấy rầy anh!”

Cô ôm sách giáo khoa xoay người muốn đi, Diệp Khuyết lại đột nhiên gọi cô lại: “Tri Tào Tào!”

Tri Tào Tào sững sờ, quay đầu lại nhìn anh: “Dạ?”

"Ồ trước mặt anh, giải lại một bài khác!" Đây là mệnh lệnh, anh, xưa nay nói một không hai.

Trong lòng Tri Tào Tào hơi hồi hộp một chút, xoay người lại, ủ rũ đứng ở bên người anh, ăn ngay nói thật: “Em không làm được!”

Anh nhìn xem cô, ánh mắt lạnh lạnh mà phức tạp: “Không làm được, vậy tại sao em không lắng nghe?”

Khuôn mặt nhỏ của cô còn đang đỏ bừng bừng, trái tim cũng đang nhảy rầm rầm, bởi vì chột dạ, cho nên cô không dám ngẩng đầu nhìn anh.

"Em... Em..." Áp a áp ứng, không nói ra được, cũng không cách nào nói ra khỏi miệng.

"Nếu em không cố gắng học tập, trong đầu toàn chứa mấy thứ suy nghĩ lộn xộn kia, Tri Tào Tào, em sớm muộn cũng sẽ tự phá hủy chính mình." Anh rất ít khi trách cứ cô, chỉ là lần này, anh không thể nhịn được nữa.

Trong lòng Tri Tào Tào oan ức, trầm trọng lại ảo não, có chút không phục, quật cường ngẩng đầu nhìn chăm chăm anh.

"Em biết, em rất ngốc, học cái gì cũng không được, nhưng, trong đầu suy nghĩ mấy thứ lộn xộn kia, em có thể làm gì được chứ, anh lại không nói cho em biết, anh có thích em hay không, nếu như anh nói anh thích em, sau này sẽ lấy em, thì em còn cần phải mỗi ngày mơ ước anh như thế sao?"

Ngược lại ở trong quan điểm của cô thì đây không phải lỗi của cô, mà là do anh quá hấp dẫn, hoàn toàn hấp dẫn sự chú ý của cô, thực sự không còn tâm trạng để đọc sách.

Ngày nào anh không cho mình uống thuốc an thần, ngày đó cô liền không an tâm đọc sách.

"..."

Diệp Khuyết nhìn đáng vẻ ngốc nghếch của cô, thật sự có loại kích động muốn mở đầu cô ra, nhìn xem bên trong được cái gì tạo thành.

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hoàn toàn chọc giận anh

"Lời trước đó anh nói, là gió thoảng bên tai em sao?"

Diệp Khuyết rõ ràng không vui, cô gái nhỏ này, phải nói với cô bao nhiêu lần mới được đây?

"Hả, nói cái gì?" Cô quả nhiên đã quên.

Ánh mắt anh trầm trầm, sâu sắc nhìn cô, đột nhiên cảm thấy mình rất bất đắc dĩ.

Anh lại không thể không nhắc nhở một câu: "Thi đậu đại học A, anh sẽ cho em đáp án!"

Tri Tào Tào không để ý lắm, kìm nén miệng nhỏ nói: "Nếu như bây giờ anh cho em đáp án luôn, chẳng phải em càng có lòng cầu tiến sao?"

"..." Anh triệt để nổi giận, giọng lạnh lẽo lại thấu xương, xuyên thẳng vào màng nhĩ của cô: "Tri Tào Tào, lời của anh em có thể không nghe, nhưng em nhớ rõ cho anh, vợ của Diệp Khuyết anh, không thể là một kẻ ngu ngốc ngay cả đại học cũng thi không nổi."

Anh đứng dậy đi tới, thân hình thẳng tắp cao to đứng trước mặt cô: "Em có học hay không đó là chuyện của em, có liên quan gì tới anh đâu?"

Dứt lời, anh lướt qua bờ vai của cô, nghênh ngang rời đi.

Tri Tào Tào sững sờ, ngây người.

Cô cảm giác được, lần này là anh thật sự tức giận, cô chưa từng thấy anh tức giận như thế.

Đáng chết, cô cũng thật là, tại sao cứ phải hỏi anh đề tài nhạy cảm này chứ?

Nếu như mình quyết chí cố gắng thi lên đại học, chẳng phải là tốt cho mình sao?

Tại sao phải đặt bản chất cuộc sống của mình, lên cơ thể người khác?

Tri Tào Tào, mày thật sự là quá thất bại, khó trách anh Diệp Khuyết nhìn mày không lọt mắt.

Đáng đời!

Mãi đến tận lần này sau khi bị Diệp Khuyết hung dữ, Tri Tào Tào mới không tìm anh nữa, dù cho trùng hợp gặp phải, cô cũng chỉ làm như không thấy.

Mỗi ngày tan học về nhà, liền trở về phòng làm bài tập, ngay cả cơm tối cũng không xuống ăn.

Tiết Dung Chân nhìn cô khổ cực như vậy, hết cách rồi, liền khuyên con trai của mình: "Diệp Nhị à, gần đây Tào Tào đều gầy đi một vòng rồi, con cần gì phải hà khắc với con bé như vậy chứ? Nếu như thật sự không thi đậu đại học, sau này con liền sắp xếp công việc cho con bé là được rồi, hoặc là không làm việc, Diệp gia chúng ta vẫn nuôi nổi con bé mà!"

Diệp Khuyết ngồi bên cạnh, nghe lời mẹ nói, hiển nhiên không vui, mặt không cảm xúc trả lời: "Mẹ nuôi cô ấy mấy năm, chẳng lẽ nuôi được cả đời sao? Để cho cô ấy học tập, chính là vì tốt cho cô ấy, con thấy cô ấy chính là bị các người dạy hư rồi."

Nghĩ đến trong đầu cô đều là những thứ không sạch sẽ kia, Diệp Khuyết lo lắng, nếu như cô một mình ra xã hội, có đi làm những chuyện xấu xa dơ bẩn kia không.

Anh rất khó tưởng tượng, nếu Tri Tào Tào không có bọn họ, sẽ biến thành một người như thế nào.

Đơn thuần như vậy, làm sao có thể sinh tồn trong thế giới nguoi lừa ta gạt này.

"Ai u, con nói vậy là sao." Tiết Dung Chân cũng không vui, trừng mắt con trai phản bác: "Tào Tào có chỗ nào hư hỏng chứ? Con không xem mấy cô gái trẻ khác, bằng tuổi Tào Tào đã bỏ học đi ra ngoài xã hội, Tào Tào nhà chúng ta đơn thuần thiện lương như thế, con lại còn nói con bé xấu? Diệp Nhị,

không phải mẹ đã nói với con, cả ngày con cứ lạnh mặt đối với con bé, thú vị sao? Tương lai con bé Tri Tào Tào sẽ trở thành vợ con, trở thành mẹ của con con, về mặt của con không thể ôn hòa với con bé một chút sao?"

"Đây cũng chỉ là mong muốn đơn phương của ba mẹ." Diệp Khuyết khép máy tính lại đứng dậy, mới vừa lên trước hai bước, lại dừng lại, quay đầu lại nhìn mẹ: "Mẹ, con xưa nay đều không thừa nhận, Tri Tào Tào sẽ trở thành vợ của con, mà vợ của Diệp Khuyết con, cũng không thể là một người phụ nữ trong đầu toàn ý nghĩ dơ bẩn."

Diệp Khuyết dứt tiếng, xoay bước liền muốn lên lầu.

Không nghĩ tới, vừa vặn gặp phải Tri Tào Tào làm bài tập mệt mỏi, xuống lầu tìm nước uống.

Cô liền cứng ngắc đứng ở cầu thang, rõ ràng ràng nghe được những câu anh nói kia.

Quyết tuyệt, vô tình, giống như căn bản không để tâm đến Tri Tào Tào cô.

Thì ra là như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Dựa vào cái gì nói cô như vậy

Thì ra là như vậy!

Tri Tào Tào nhìn người đàn ông trên cầu thang, viền mắt hồng hồng, yết hầu khô khốc, ngực rầu rĩ, rất khó chịu, rất khó sở.

Cô không phục, không phục anh nói mình khó nghe như vậy.

Cô hít sâu một hơi, trừng mắt anh phản bác: "Diệp Khuyết, suy nghĩ của em có chỗ nào dơ bẩn? Em chỉ là thích anh, muốn mãi mãi ở bên cạnh anh, lẽ nào điều này cũng là sai sao?"

Anh đứng dưới chân cầu thang, cô đứng trên đầu cầu thang, hai người cứ đối diện như vậy, lần đầu tiên cô ở trước mặt anh, hai mắt rung rung, oan ức muốn lên tiếng khóc lớn.

Anh vẫn lạnh lùng như cũ, vốn muốn bước chân lên lầu, lúc này lại xoay người, quay lưng về phía cô, quyết tuyệt rời khỏi nhà.

Tri Tào Tào chạy xuống lầu, gọi theo bóng lưng anh: "Anh chính là một tên máu lạnh vô tình, anh căn bản không biết cái gì là yêu, anh thì biết cái gì chứ? Dựa vào cái gì nói em như vậy? Em có ý nghĩ dơ bẩn thì sao? Em muốn mỗi ngày muốn ngủ với anh thì sao? Khốn nạn, anh rời đi cũng đừng trở về nữa!"

Cô tức giận, dùng dùi chui ầm lên.

Tiết Dung Chân nhanh chóng chạy tới ôm lấy cô: "Được rồi Tào Tào, đừng nghịch đừng nghịch, Diệp Nhị là bại hoại, chúng ta không chấp nhận với nó, ha?"

Nhìn thấy anh quyết tuyệt lái xe rời đi, trong lòng Tri Tào Tào oan ức, ôm lấy Tiết Dung Chân gào khóc lên.

"Mẹ ơi, đến cùng là con làm sai chỗ nào? Anh ấy dựa vào cái gì ghét bỏ con như thế? Đầu phải con không cố gắng đọc sách, con có nỗ lực mà, mấy ngày nay con đều đang cố gắng mà, anh ấy cũng không phải người mù không nhìn thấy, dựa vào cái gì nói con như vậy?"

"Phải phải phải, Diệp Nhị là người mù, Tào Tào, con cũng lớn rồi mà còn khóc nhè, không khóc nữa, con còn chưa ăn cơm tối đó, ăn cơm tối rồi mẹ dẫn con đi xem phim nha?"

Tri Tào Tào rời khỏi cái ôm của Tiết Dung Chân, khịt khịt mũi, cong miệng nhỏ lên: "Mẹ, con cũng không phải con nít, làm gì còn dùng chiêu này để dỗ dành con chứ? Quên đi, con ăn một chút gì trước đã, sau đó lên đọc sách, còn một tháng nữa là thi đại học rồi, con nhất định sẽ nỗ lực, con nhất định sẽ thi đậu đại học A, để xem sau này anh ấy còn lấy cái gì để nói chuyện qua loa lấy lệ với con."

Tiết Dung Chân nở nụ cười: "Đúng vậy, chúng ta không làm chút thành tích cho anh con xem, anh con sẽ cho là phụ nữ chúng ta cả ngày ăn no không có chuyện làm, Tri Tào Tào, cố lên nha, mẹ yêu con."

Tri Tào Tào bị tư thế tiếp sức của Tiết Dung Chân chọc phát cười, cô nín khóc nở nụ cười, hít mũi đi đến nhà ăn.

Sau khi ăn no, lại tiếp tục đi lên lầu đọc sách.

Hai ngày sau, Đường Hoàn Quân trở về.

Sau khi trở lại lại tiếp tục làm giáo viên phụ đạo cho Trì Tảo Tảo.

Đảo mắt loáng một cái, một tháng lại sắp tới rồi.

Cách ngày thi đại học, chỉ còn có ba ngày.

Thế nhưng, hai ngày nay Đường Hoàn Quân lại kiến nghị: “Trì Tảo Tảo, hôm nay chúng ta không đọc sách, anh dẫn em đi xem phim chịu không?”

Trì Tảo Tảo có chút lo lắng nói: “Sắp phải thi rồi, anh còn có tâm trạng dẫn em em đi xem phim?”

"Không phải nha, chính là sắp phải thi, nên chúng ta mới cần thả lỏng một chút!"

Trì Tảo Tảo cảm thấy cũng đúng, trong hai tháng gần thi đại học này, cô cơ bản mỗi ngày đều chôn ở trong đồng sách, đều sắp thành con mọt sách rồi.

Vì vậy, để thả lỏng một chút ngênh đón cuộc thi, cô liền nên đi ra ngoài chơi một chút.

"Được, anh nói đi, xem phim gì, có điều sau khi xem phim xong, anh phải theo em đến sân chơi."

Đường Hoàn Quân cầu còn không được: “Đây là chuyện trong kế hoạch của anh, ha ha!”

Hai người vừa nói vừa lên xe đi tới một rạp phim gần đó.

Mua vé xem phim, là bộ phim tên là “Bạn cùng bàn” đang "hot" hiện nay, có nữ diễn viên Chu Đông Vũ tham gia.

Trì Tảo Tảo rất thích loại phim hoài niệm này, cầm vé xem phim, ôm bắp rang, theo phía sau Đường Hoàn Quân đi vào rạp chiếu phim.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Gặp gỡ ở sân chơi 1

Xem phim xong đi ra, Đường Hoàn Quân liền mang theo Trì Tảo Tảo đến sân chơi lớn nhất trong thành phố.

Mua vé trọn gói, Trì Tảo Tảo nói, phải lần lượt chơi hết từng trò giải trí trong sân chơi, nếu không sẽ không trở về nhà.

Đường công tử cũng chỉ đành chiều người đẹp.

Đứng dưới tàu lượn siêu tốc, Trì Tảo Tảo ngược nhìn trên không trung, nhìn người ngồi trên tàu lượn siêu tốc, khuôn mặt từng người từng người hoàn toàn thay đổi, đầu tóc rối bù, rít gào, hò hét, Trì Tảo Tảo hưng phấn không thôi, nhanh chóng kéo Đường Hoàn Quân tiến vào cửa kiểm vé tàu lượn siêu tốc.

Đường công tử còn có chút không vui nói thầm ở bên cạnh: “Bà cô à, tôi sợ độ cao đấy, nhất định phải chơi cái này sao?”

Trì Tảo Tảo xem thường nhìn anh: “Ai nói phải chiều người đẹp? Lẽ nào đàn ông các anh nói chuyện, đều là nói láo sao?”

Được rồi! Đường công tử không thể làm gì khác hơn là câm miệng.

Rất nhanh, lại một vòng tàu lượn siêu tốc bắt đầu rồi, Trì Tảo Tảo kéo Đường Hoàn Quân tới ngồi lên, tàu lượn rất nhanh khởi động, cô nắm chặt tay Đường công tử, giống như cho anh dũng khí, bảo anh đừng sợ.

Đường công tử xác thực sợ độ cao, nhưng ở trước mặt phụ nữ, lại không thể không kiên trì.

Ngay lúc hai người thừa dịp tàu lượn chậm rãi leo dốc thì trên lối đi bộ cách đó không xa, có mấy người mặc âu phục mang giày da đang tản bộ đi lại đây.

Xác thực mà nói, hẳn là mấy người đàn ông mặc âu phục mang giày da, bao quanh một người đàn ông có khí chất bất phàm kia.

"Diệp tông, khu vực sân chơi này ngài cảm thấy thế nào? Thích hợp với kế hoạch quy hoạch khu vực của ngài lần này sao?" Một ông già bụng lớn hỏi đầu liên tục cúi đầu khom lưng bên cạnh Diệp Khuyết.

Hai mắt Diệp Khuyết quan sát toàn bộ sân chơi, mặt không biến sắc, vẻ mặt thâm sâu, khiến người ta đoán không ra trong lòng anh đến cùng đang suy nghĩ gì.

Ông già hỏi đầu muốn nói tiếp, lại bị nữ bí thư bên cạnh Diệp Khuyết đưa tay ngăn lại: "Vương tông, trong lòng tông giám đốc của chúng tôi đã có quyết định, ngài không cần nhiều lời."

Đi theo bên cạnh Diệp Khuyết nhiều năm, Tiêu Lam biết Diệp tông không thích ồn ào, càng không thích có người nhắc tới nhắc lui bên cạnh anh, vì vậy thấy sắc mặt Diệp tông không tốt, Tiêu Lam nhanh chóng lên tiếng ngăn lại.

Vương tông hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là gạt đầu lui ra.

Lại có một ông chủ đi lên trước, nhẹ giọng hỏi dò: "Diệp tông, bây giờ là buổi trưa, chúng tôi đã chuẩn bị một thịnh yến cho ngài, bây giờ ngài có muốn đến đó hay không?"

"Ừm!"

Diệp Khuyết ừ một tiếng, xoay người, bảy, tám người theo phía sau, nhất trí đi đến cửa lớn sân chơi.

Nhưng mà, lại đúng lúc này, giữa bầu trời truyền đến một tiếng hò hét vang tận mây xanh.

"Diệp Khuyết, em ghét anh, em ghét anh!"

Giọng sắc bén, mang theo run rẩy, có chút ngữ điệu không rõ.

Nhưng cơ bản là rất nhiều người đều nghe được.

Đặc biệt là Diệp Khuyết, nghe thấy giọng này, bước chân bỗng dừng lại, xoay người.

Giọng bắt nguồn từ trên tàu lượn siêu tốc, anh ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén, nhìn thẳng về phía tàu lượn chạy như bay trên đường ray.

Mấy người xung quanh hai mặt nhìn nhau, không biết ai to gan như vậy, lại dám công khai nhục mạ Diệp tông.

Quản lý khu vực sân chơi này là Vương tông, ông ta liền nhanh chóng gọi người đi thăm dò người vừa nãy nhục mạ Diệp tông kia.

Người dưới được lệnh đi làm ngay.

Người khác không biết, nhưng Diệp Khuyết biết, cái giọng kia, xuất phát từ Trì Tảo Tảo.

Cô đã sắp phải thi, còn có lòng thanh thản ở đây chơi?

Lông mày đẹp đẽ, lại không khỏi nhíu nhíu.

Qua chốc lát, tàu lượn ngừng.

Trì Tảo Tảo đỡ Đường Hoàn Quân đi ra, Đường Hoàn Quân khó chịu, ngồi xổm ở ven đường liền ỏi ra.

Trì Tảo Tảo vừa đầm lưng vừa đưa nước uống cho anh: "Anh có làm nghiêm trọng quá không đó? Một người đàn ông lớn tướng như vậy, lại sợ độ cao đến mức này, nếu như không được, cũng đừng cật lực mạnh chứ!"

Đường Hoàn Quân nuốt chút nữa ngũ tạng lục phủ đều phun ra, khinh thường nhìn về phía Trì Tảo Tảo: "Không phải anh sợ em mất hứng sao!"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Gặp gỡ ở sân chơi 2

Xuyên qua đám người, Diệp Khuyết liếc mắt liền nhìn thấy, Trì Tảo Tảo đứng phía sau một người đàn ông, không ngừng đầm lưng cho cái tên đang ngồi kia.

Con mắt Diệp Khuyết nheo lại, rất dễ dàng nhận ra tên đàn ông kia là nhị công tử Đường gia, Đường Hoàn Quân.

Mắt sâu sắc trầm trầm, gương mặt tuấn tú cương nghị, nhợt nhạt tỏa ra một tầng ý lạnh.

Sắp phải thi tới nơi rồi, hai người bọn họ cũng thật là có lòng thanh thản mà!

Bên này!

Người của Vương tổng tìm tới Trì Tảo Tảo, bắt lấy cô liền hỏi: “Vừa nãy là cô kêu loạn trên tàu lượn siêu tốc đúng không?”

Trì Tảo Tảo đầu óc mơ hồ, nhìn người đàn ông thô to trước mắt, vênh vang đắc ý: “Cái gì mà là kêu loạn, tôi gọi tên người đàn ông nhà tôi, liên quan gì tới anh?”

Cô chính là trong lòng không thoải mái, thật nhiều ngày đều không nhìn thấy Diệp Khuyết, nhớ anh nên cầu nhậu trên tàu lượn, vậy mà lại có người tới đây nói cô kêu loạn?

"Mời đi theo tôi, đi xin lỗi Diệp tổng, bằng không ngày hôm nay, cô đừng hòng rời đi!" Khuôn mặt người đàn ông hung thần ác sát.

Trì Tảo Tảo liền phiền muộn, gương mặt vừa nhìn, thật không nghĩ tới, trong đám người cách đó không xa, vậy mà có Diệp Khuyết?

OMG! Tại sao anh ấy lại ở chỗ này?

Chẳng lẽ vừa nãy cô gọi bậy, anh đều nghe được? Vì vậy bây giờ sai người đi gọi cô tới xin lỗi?

Trì Tảo Tảo nhìn thấy khuôn mặt lạnh như băng kia của Diệp Khuyết liền nắm tay Đường Hoàn Quân: “Đi, chúng ta đi!”

Đường công tử dè cái bụng lại, cả người yếu ớt nằm nhoài trên bả vai Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo đỡ anh đi đến chỗ Diệp Khuyết.

Tất cả mọi người đều cho rằng, cô là tới đây xin lỗi, ngay cả Diệp Khuyết cũng cho là như vậy.

Nhưng cô nương kia, lúc đỡ Đường công tử, đi tới bên cạnh Diệp Khuyết, thậm chí cũng không nhìn anh cái nào, tiếp tục đi về phía trước.

Người của Vương tổng còn muốn tiến lên dạy dỗ cô, nhưng không hiểu sao một cái ánh mắt của Diệp Khuyết, mạnh mẽ bức lui người của Vương tổng.

Diệp Khuyết xoay người, nhìn bóng lưng Trì Tảo Tảo dần dần rời đi, trong lòng, đủ mùi vị lẫn lộn.

Anh biết, cô đang giận mình, bởi vì ngày đó, anh nói chuyện thực sự có chút quá đáng.

Chỉ là một cô gái nhỏ, vì giận hờn anh, gặp mặt cũng không thèm bắt chuyện một tiếng sao?

Trong lòng Diệp Khuyết nặng nề, sau đó từ chối lời mời của mấy ông tổng giám đốc, một thân một mình lái xe trở về Diệp gia.

Trên một chiếc xe thể thao khác, Trì Tảo Tảo thờ phỉ phò, liên tục nhìn chăm chăm vào ngoài cửa xe, khuôn mặt nhỏ bé trắng xám đến không có chút hồng hào.

Đường Hoàn Quân vừa lái xe vừa nhìn cô hỏi: “Sao vậy? Vừa nãy gặp phải anh ấy em cũng không lên tiếng chào hỏi, lẽ nào giận dữ anh ấy rồi?”

Trì Tảo Tảo còn canh cánh trong lòng lời Diệp Khuyết nói với cô hôm đó, Đường Hoàn Quân vừa hỏi, cô liền oan ức, quay đầu nhìn anh chăm chăm, mím môi nhỏ nói: “Anh nói đúng, anh ấy một chút cũng không thích em, mặc dù em nỗ lực thi lên đại học, anh ấy cũng sẽ không cho em đáp án mà em muốn.”

Ngực cô như thắt lại, rất là khó chịu: “Anh nhìn thấy không? Lúc vừa nãy, nhiều người vây quanh anh ấy như vậy, nịnh nọt anh ấy, anh ấy giống như Thái Dương trên trời, cao cao không thể với tới, mà em, chính là một người dân bình thường, thô tục, căn bản là không xứng với anh ấy.”

"..."

Hít sâu một hơi, Trì Tảo Tảo nói: “Em nghĩ kỹ rồi, sau này, em nhất định phải tìm một người rất yêu rất yêu em, chứ không muốn tìm một người mà em yêu, như vậy rất khổ, ngược lại Diệp Khuyết chắc chắn sẽ không cưới em, nên cứ thuận theo tự nhiên đi, hi vọng sau này, em có thể gặp được hoàng tử bạch mã chịu ôm ấp em trong lòng bàn tay.”

"..."

Đường Hoàn Quân ở bên cạnh lái xe, trong lòng dăm chiêu.

Một hoàng tử bạch mã chịu ôm ấp cô trong lòng bàn tay?

Cô bé ngốc, nếu như em cẩn thận một chút, sẽ thật sự phát hiện, bên cạnh em có một người như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Không nỡ để cô lập gia đình

Tri Tảo Tảo và Đường Hoàn Quân đi chơi cả ngày ở bên ngoài, sau khi ăn cơm tối, tám giờ tối, Đường Hoàn Quân đứng giờ đưa cô đến cửa nhà họ Diệp.

Tri Tảo Tảo cả người uể oải, loạng chà loạng choạng đi vào phòng khách, thấy cha mẹ và Diệp Khuyết đều ở đó, cô đứng bên cạnh, vô lực chào hỏi.

"Ba mẹ, chào buổi tối!" Cô không thèm nhìn Diệp Khuyết một chút, nói tiếp: "Hôm nay con hơi mệt, không ở chơi với ba mẹ được, con lên lầu nghỉ ngơi trước đây!"

Nói rồi, kéo cơ thể uể oải, liền lao đảo lên lầu.

Tiết Dung Chân nhanh chóng gọi: "Con ăn cơm tối chưa?"

Tri Tảo Tảo cũng không quay đầu lại, vẫy tay nói: "Con ăn rồi, Hoàn Quân dẫn con đi ăn buffet, ăn tối no căng luôn, ba mẹ cũng đi ngủ sớm một chút đi, cả nhà ngủ ngon ạ!"

Nhìn cô cũng không quay đầu lại đã bỏ lên lầu, mấy người trong phòng khách hai mặt nhìn nhau, có loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

Chỉ có Diệp Khuyết, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng mặt lạnh, thật giống như không có giây thần kinh cười, ngay cả cha mẹ cô, cũng chưa từng thấy anh cười.

Tiết Dung Chân cảm thấy, con trai của mình cực kì khó chịu, nên tìm một người hoạt bát đáng yêu như Tri Tảo Tảo, nếu không sau này không có cách nào mà hưởng thụ cuộc sống.

Nhưng làm sao mà con trai của mình lại không có một chút hứng thú với Tri Tảo Tảo cơ chứ.

Sau khi biết con trai không thích con bé, Tiết Dung Chân lại ở một bên than thở: "Tảo Tảo này nha, chính là một đứa trẻ rất tốt, đáng tiếc sau này phải lập gia đình làm vợ người khác, nếu như gả con bé đi, làm sao tôi cam lòng đây!"

Diệp Chấn Hoa cũng thở dài nói: "Đúng vậy, có điều Hoàn Quân cũng tương đương với một nửa con trai của chúng ta, sau này gả cho thằng bé, Tảo Tảo vẫn sẽ thường xuyên sang đây thăm chúng ta."

Diệp Khuyết ngồi ở một bên, sắc mặt rõ ràng lại tối sầm mấy phần, anh nhíu môi mỏng, cái trán nhú đến hàn khí bức người.

Khép máy tính trên đùi lại, phút chốc đứng dậy rời khỏi.

Tiết Dung Chân hỏi: "Con đi đâu vậy?"

"Làm việc!" Lên lầu, khẳng định lại đến phòng sách.

Vợ chồng họ Diệp đối diện nhau nở nụ cười, Tiết Dung Chân sát bên chồng nói: "Anh nói xem, Diệp Nhị nhà chúng ta, sao lại bị động như vậy chứ? Nếu nói nó không thích Tảo Tảo thì không thể nào, nếu không nó sẽ không có phản ứng lớn như vậy."

Diệp Chấn Hoa nhìn vợ: "Em biết cái gì? Sĩ diện của đàn ông, sao có thể dễ dàng khuất phục trước phụ nữ được."

"Nhưng nếu còn tiếp tục như vậy, lỡ như Tảo Tảo thật sự thích Hoàn Quân thì làm sao bây giờ?"

"Yên tâm đi, từ nhỏ Tảo Tảo đã thích Diệp Nhị, con bé đã thẳng thắn, sẽ không dễ dàng mà nghiêng về người khác như vậy đâu."

Tiết Dung Chân gật gù, cô cũng tin tưởng, Tri Tảo Tảo nhà bọn họ, sớm muộn cũng sẽ có một ngày có thể đánh gục Diệp Nhị.

Hai ông bà cứ chờ ôm cháu thôi!

Trên lầu!

Diệp Khuýt vốn phải đến phòng sách, nhưng đứng ở cửa thư phòng, anh vẫn cứ không kìm lòng được dòi bước, lên lầu ba, đi tới cửa phòng Trì Tảo Tảo.

Do dự hơn hai phút, anh đưa tay gõ cửa.

Cô gái nhỏ đang nằm lỳ trên giường ngủ say như chết, hoàn toàn không nghe thấy, không lên tiếng, cũng không phản ứng.

Diệp Khuýt trực tiếp đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Trì Tảo Tảo nằm lỳ trên giường, chần cũng không đắp, quần áo giày dép cũng không cởi, cứ như vậy ôm đệm nằm úp sấp, động tác rất khiếm nhã.

Người đàn ông nhíu mày, rất là bất đắc dĩ.

Anh xài bước đi tới, nhẹ nhàng ngồi xuống bên giường cô, cởi giày cho cô, nhắc chân cô lên đặt ở giữa giường, sau đó kéo chăn nhẹ nhàng đắp trên người cô.

Sau khi làm xong mấy động tác, cô vẫn không tỉnh, ngủ say như lợn chết.

Anh chờ ở bên giường cô, lẳng lặng nhìn khuôn mặt bình yên của lúc ngủ, thật lâu sau, mới đứng dậy nhẹ nhàng rời khỏi, chỉ lo sẽ đánh thức cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ngọt ngào lan tràn ở đáy lòng

Diệp Khuýt chân trước mới vừa đi, Trì Tảo Tảo liền mở hai mắt ra, ngồi dậy, ngơ ngác nhìn Diệp Khuýt mới vừa đóng lại cửa phòng.

Trong lòng cô, đột nhiên có một dòng nước ấm chảy qua, cảm giác ngọt ngào kỳ quái lan tràn ở đáy lòng.

Từ lúc anh vào cửa cô liền giả bộ ngủ, mãi đến tận khi anh rời khỏi, cô mới mở mắt ra, anh tổng cộng ngồi bên cạnh cô một giờ đồng hồ.

Trì Tảo Tảo không biết cái kia đại biểu cho điều gì, nhưng cô cảm giác được, kỳ thực Diệp Khuýt cũng không phải là không hề thích cô chút nào.

Trước đó nói với cô những câu kia, có thể anh chỉ muốn khích lệ cô, không để cho cô phải suy nghĩ tư tình con gái, sau đó cố gắng đọc sách.

Cô lại thẳng thắn, cảm thấy đọc sách không vui bằng hẹn hò, vì vậy mới đối lập với anh.

Hôm nay nhìn thấy anh ở bên cạnh mình, đắp chăn, cởi giày cho cô, thật lâu cũng không đi, cô cảm thấy, trong lòng anh chính là có mình.

Vì vậy, cô viên mãn, ngã trên giường, buổi tối đầu tiên, ngủ ngon đến như vậy.

Hôm sau, trong trường lớp 12 đều nghỉ, còn có một ngày là thi đại học, giáo viên nói cho bọn họ nghỉ một ngày, để thả lỏng một chút, dành sức ngày hôm sau đi thi đại học.

Nhưng ngày đó, Đường Hoàn Quân lại đến Diệp gia thăm Tảo Tảo, Trì Tảo Tảo còn ở trên giường ngủ say như chết, người đàn ông kia dùng khăn lông ướt đắp lên mặt cô, mới làm cho cô tỉnh lại.

Trì Tảo Tảo tỉnh lại, hận không thể giết Đường Hoàn Quân, vì vậy đuổi theo Đường Hoàn Quân chạy khắp phòng.

"Anh đứng lại đó cho em, quấy rầy bà cô đây ngủ, anh không muốn sống nữa phải không!" Trì Tảo Tảo ôm gối, dùng sức đuổi theo đánh Đường Hoàn Quân.

Đường Hoàn Quân tiếp tục chạy, xin tha: "Bà cô à, anh sai rồi còn không được sao? Tha anh đi mà!"

"Tha cho anh? Nằm mơ đi! Đứng lại!"

Đường Hoàn Quân xem khí thế kia, trốn trong phòng không được, không thể làm gì khác hơn là kéo cửa ra, chạy ra ngoài.

Không nghĩ tới, Diệp Khuýt liền đứng ở cửa phòng Trì Tảo Tảo, Đường Hoàn Quân mở cửa nhìn thấy anh, sầm mặt lại, nhanh chóng tránh ra.

Trì Tảo Tảo chôn đầu, nện một gối mạnh mẽ lên mặt Diệp Khuýt, cô cho rằng đã đánh được Đường Hoàn Quân, còn dương dương tự đắc.

"Anh chạy à, sao không chạy nữa đi?"

Ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy là khuôn mặt lạnh như băng sương của Diệp Khuyết, Trì Tảo Tảo nuốt một ngụm nước bọt, thu gối ôm vào ngực.

Cô hung tợn trừng mắt về phía Đường Hoàn Quân, người đàn ông kia cố ý đứng ngay trước mặt Diệp Khuyết, làm mặt quỷ với Trì Tảo Tảo, còn ái muội đưa tay bóp mũi của cô.

Trì Tảo Tảo đưa tay đánh anh ta, hoàn toàn quên mất người đàn ông cao to uy mãnh đứng bên cạnh.

Hai người bọn họ ở trước mặt Diệp Khuyết, giống như một đôi tình nhân nhỏ đang liếc mắt đưa tình, thật hạnh phúc.

Xem ở trong mắt Diệp Khuyết, không hiểu sao có vẻ đặc biệt chói mắt.

Mặt anh tối sầm lại, giọng điệu lạnh lẽo, nhìn xem Trì Tảo Tảo: "Ngày mai là thi rồi, còn có lòng thanh thản chơi đùa à?"

Trì Tảo Tảo không để ý lắm, tròn tròn mắt với anh: "Em thi thì mắc mớ gì đến anh?"

Cô đi tới kéo cánh tay Đường Hoàn Quân lại, vênh vang đắc ý: "Anh Hoàn Quân, chúng ta đi leo núi đi! Hôm nay khí trời tốt đấy."

Đường Hoàn Quân phối hợp gật đầu: "Được, bà cô nói làm gì thì làm vậy!"

Sau đó, hai người đều không để ý đến mặt Diệp Khuyết từ từ vụn vụn lạnh lẽo, tay trong tay sát qua bờ vai anh, nghênh ngang rời đi.

Diệp Khuyết cảm thấy, anh chính là không hiểu ra sao, sáng sớm đến cửa phòng cô làm gì?

Con bé không biết suy nghĩ kia, nhiều nhất là xứng với đại thiếu gia đào hoa Đường Hoàn Quân, trong lòng anh nặng nề cái gì chứ?

Hai tay không kìm được nắm chặt lại, anh biện hộ, ngăn chặn tức giận đang điên cuồng phát sinh trong cơ thể, xoay người xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Có gánh nặng khác

Ngày hôm sau, toàn quốc thi đại học.

Mỗi cửa trường học, đều là phụ huynh đưa tiễn học sinh, căn dặn các học sinh nhất định phải thả lỏng, cố gắng thi.

Bầu không khí dường như rất hồi hộp, từng người từng người học sinh thân mang trách nhiệm nặng nề đi vào trường học, không dám quay đầu lại, không dám nhìn ánh mắt chờ đợi của phụ huynh thêm một chút.

Bởi vì, bọn họ đều sợ làm phụ huynh thất vọng.

Cổng đại học quý tộc Ninh Đô, vẫn tụ tập rất nhiều người, vẫn là mỗi phụ huynh nắm tay con của mình, như đang an ủi, như đang căn dặn, lại như đầy cõi lòng chờ mong, đều khát vọng con của mình có thể thi được thành tích tốt.

Cách đó không xa trong xe hơi, Trì Tảo Tảo ngồi ở vị trí phía sau, ngồi bên cạnh chính là Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa, Đường Hoàn Quân cũng ở đây, chính là không có Diệp Khuyết.

Mắt thấy sắp đến giờ thi, Trì Tảo Tảo vẫn không muốn xuống xe.

Cô muốn chờ người đàn ông kia, chờ anh đến cổ vũ mình một câu.

Kỳ thực cô không hề lo lắng một chút nào, cô chỉ là chưa xót, tại sao anh không đến tiếp sức cho mình?

Không phải anh vẫn luôn hi vọng cô có thể thi được thành tích tốt sao?

Nếu anh không đến, làm sao cô có thể thi đạt thành tích tốt được chứ?

Tiếng chuông trường học vang lên, đó là đang nhắc nhở tất cả học sinh, nhanh chóng đi vào trường thi, lập tức phải thi rồi.

Nhưng Trì Tảo Tảo vẫn không xuống xe.

Đường Hoàn Quân ngồi ở vị trí kế bên tài xế, quay đầu trở về nhìn cô: “Tảo Tảo, em còn không vào trường học à?”

Trì Tảo Tảo ngẩng đầu nhìn anh, con mắt chớp chớp, đột nhiên có xu hướng muốn khóc.

Tiết Dung Chân bên cạnh cũng nói: “Đúng vậy, còn chưa đến mấy phút, mau mau vào đi thôi!”

Diệp Chấn Hoa cũng nói: “Thi được tốt hay không tốt, chúng ta đều không trách con, con tận lực là được rồi!”

Dưới sự thúc giục của mấy người, Trì Tảo Tảo không thể không xuống xe.

Cô hết nhìn đồng tới nhìn tây, khát vọng nhìn thấy bóng người đàn ông kia ở trong đám người, khát vọng anh tới đây, dù cho không nói câu nào, cho cô một ánh mắt khích lệ cũng tốt.

Nhưng chuyện khiến cho cô thất vọng nhất chính là điều đó không xảy ra!

Cô không nhìn thấy bất cứ thứ gì, quả nhiên là anh không đến!

Cô mất tập trung, phát tay với người nhà, cười khỏ, cúi đầu đi vào trường.

Diệp Khuyết, Diệp Khuyết...

Cô đọc thầm tên người đàn ông kia trong lòng, nhục mạ anh, căm hận anh.

Khốn nạn, tại sao anh không đến? Tại sao anh không đến cổ vũ em?

Nếu anh tới, em nhất định sẽ thi thật tốt, tại sao anh không đến?

Oanh!

Đầu đột nhiên va vào một bức tường thịt, Trì Tảo Tảo chột ngắc đầu, rồi trơ mắt, ngơ ngác, nhìn người đàn ông cao lớn đẹp trai trước mắt.

Cô đột nhiên há hốc mồm, đột nhiên liền kích động.

Bên cạnh, là các học sinh lục tục tiến vào trường thi, mỗi một học sinh đi ngang qua bên cạnh cô, đều không nhìn được quay đầu nhìn hai người bọn họ một chút.

Trì Tảo Tảo nhìn người đàn ông kia, đột nhiên muốn cười, nhưng cũng không bật cười, cúi đầu, ngượng ngùng lôi kéo góc áo hỏi: “Tại sao anh lại ở đây?”

Người đàn ông mạnh mẽ gợn hai tay, nhẹ nhàng đặt trên bả vai mảnh mai của Trì Tảo Tảo, nhìn vào cô, vẻ mặt âm u, nói từng chữ từng chữ: “Trì Tảo Tảo, mặc kệ như thế nào, cố hết sức là được rồi, trong lòng đừng có gánh nặng hay áp lực gì.”

Mấy năm trước thi đại học, đã có rất nhiều học sinh chết.

Những học sinh kia đều là tố chất tâm lý kém, năng lực chịu đựng thấp, cảm giác mình thi không tốt, vì vậy liền tự sát.

Dù cho Diệp Khuyết hi vọng Trì Tảo Tảo có thể thi tốt, nhưng càng hi vọng cô có thể bình an.

Vì vậy không muốn tăng thêm gánh nặng cho cô, anh nhìn cô chằm chằm nói: “Mặc kệ em thi như thế nào, em, Trì Tảo Tảo, cũng mãi mãi là người phụ nữ... của Diệp Khuyết anh.”

"..."

Mãi mãi cũng là người phụ nữ... của anh?

Nghe nói như thế, trong lòng Trì Tảo Tảo, nhất thời như lốc xoáy thổi qua mặt biển, lập tức sóng lớn mãnh liệt lên.

Cô kích động, vừa then thùng, ngại ngùng nhìn anh, gật mạnh đầu: “Được, em nhất định sẽ không làm anh thất vọng.”

Cô đẩy anh ra, liền chạy đi vào trường thi.

Chương 30: Không biết trời cao đất rộng

Ba ngày thi đại học cuối cùng kết thúc, Trì Tảo Tảo cảm thấy, rốt cục cô cũng thoát rồi.

Hết thầy học sinh đều uể oải mệt mỏi, hận không thể về nhà ngủ liền mấy ngày mấy đêm.

Nhưng Trì Tảo Tảo thì lại không thể chờ đợi được nữa muốn gặp Diệp Khuyết, muốn hẹn hò với anh, muốn nắm tay anh, hôn môi, lăn giường.

Cô tốt nghiệp trung học, cũng có nghĩa là cô lớn rồi.

Lớn rồi, thành niên, cô có thể danh chính ngôn thuận trở thành người phụ nữ của Diệp Khuyết, người vợ, người mẹ của con anh.

Oa hi hi, chuyện này vừa nghĩ liền cảm thấy quá hạnh phúc.

Đặc biệt là cô mới vừa chạy ra cổng trường học, liền nhìn thấy chiếc xe thể thao màu xám kia.

Cô kích động chạy tới, mở cửa xe đặt mông ngồi vào, thậm chí còn không chờ người đàn ông kia phản ứng, vô tội ôm lấy đầu của anh, mạnh mẽ bẹp một cái, để lại một cái hôn to lớn.

Diệp Khuyết hoàn toàn không ngờ cô lại trực tiếp như vậy, đầu bị cô thô lỗ hôn một hồi như thế, trên mặt vậy mà nổi lên một chút đỏ ửng.

Trì Tảo Tảo không để ý lắm nói, với anh "Chồng à, em thi xong rồi, hơn nữa, em cảm thấy em có thể thi đậu Thanh Hoa Bắc Đại, vì khen thưởng em, chúng ta đến cục dân chính chứng nhận đi?"

"..." Diệp Khuyết đang lái xe chợt dừng động tác lại, quay đầu liếc cô một chút, vẫn lạnh lùng đối mặt như cũ: "Nhận được thư thông báo trúng tuyển rồi lại nói."

"..." Vào lúc này, đổi lại thành Trì Tảo Tảo là người câm nín.

Cô trừng mắt nhìn anh, thật lâu sau, lại hỏi: "Nếu như em không thi đậu, có phải anh liền không định để em làm người phụ nữ của anh?"

Anh đang lái xe, rất chăm chú, không có thời gian trả lời cô.

Trì Tảo Tảo nhú mày, rất ghét bộ dáng một chữ quý như vàng này của anh.

Cô còn nhớ rõ, nhớ tới ngày cô vào trường thi, lời anh đã nói với cô.

Mặc kệ cô thi như thế nào, cô đều là người phụ nữ của anh.

Hắn là anh muốn đổi ý?

Trì Tảo Tảo không vui, đứng dậy bỏ qua...

Diệp Khuyết thấy hành vi của cô, lên tiếng ngăn lại: "Em định làm gì?"

Trì Tảo Tảo bỏ qua, cố ý muốn ngồi trên đùi anh, anh đang lái xe, không thể xem thường, vì vậy liền bị cô thừa lúc vắng mà vào.

Anh hét cách rồi, không thể làm gì khác hơn là dừng xe lại bên đường.

Trì Tảo Tảo ngồi trên đùi anh, đối mặt anh, khuôn mặt nhỏ bé tinh xảo cười đến xán lạn lại xinh đẹp: "Anh đã nói, mặc kệ em thi như thế nào, em đều là người phụ nữ của anh."

Cô nói, hai tay nâng khuôn mặt cương nghị của anh lên, hất cằm rồi hôn môi anh.

Anh cứ ngồi như thế, không nhúc nhích!

Cô gái này, quá mức cố tình làm vậy, cô chắc chắn sẽ không nghĩ đến, anh đang ngồi trong sự hỗn loạn, càng sẽ không nghĩ tới, cô làm như thế là đang chơi với lửa có ngày chết cháy.

Thật là một con bé không biết trời cao đất rộng.

Con mắt sắc bén của anh, lạnh lạnh khát máu, cả người toả ra khí chất lạnh lẽo khiến người, tính nhẫn nại đang từng điểm từng điểm bị con bé này xóa

bỏ.

Kỳ thực, Trì Tảo Tảo cũng không phải bụng đói ăn quăng như vậy.

Thấy anh mặt lạnh, khuôn mặt không vui, cô cũng không thấy thú vị, đột nhiên thả anh ra, tức giận hỏi: “Anh là có ý gì hả?”

"Tránh ra!" Anh ra lệnh.

Người đi ngang qua bên cạnh xe, thỉnh thoảng nhìn vào trong xe thể thao, bọn họ cho rằng hai người trong xe đang làm bấy, vì vậy lớn mật lấy điện thoại đi động ra quay chụp.

Trì Tảo Tảo hoàn toàn không thêm đề ý hành động của những người kia, làm nũng trên đùi Diệp Khuyết: “Không, em không muốn đó thì sao?”

"Anh bảo em tránh ra!" Giọng tăng cao hai dB.

Trì Tảo Tảo thấy anh thật sự tức rồi, ừ ừ bỏ đến chỗ ngồi kế bên tài xế, khuôn mặt không được như ý.

"Nói chuyện không đáng tin, anh liền không phải một người đàn ông chân chính, hừ!" Cô giận dữ nói.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Người em thích chính là Diệp Khuyết

Diệp Khuyết đưa Trì Tảo Tảo về nhà, xét thấy hai hôm nay cô đã phải trải qua cuộc khảo thí rất vất vả, cho nên anh phân phó cho đi Vân chuẩn bị rất nhiều món ăn mà Trì Tảo Tảo thích ăn.

Anh em Đường gia cũng đến đây.

Ngay khi Trì Tảo Tảo đi vào phòng khách đã nhìn thấy Đường Văn Nguyên và Đường Hoàn Quân, nhìn thấy hai anh em bọn họ, Trì Tảo Tảo vẫy tay chào.

Cô đi đến bên cạnh Đường Hoàn Quân, ngồi xuống: “Thầy à, không phải anh cố ý chờ em đấy chứ?”

Đường Hoàn Quân vươn tay khoác lên vai cô, nhướn mày, đôi mắt cong cong: “Dĩ nhiên!”

Trì Tảo Tảo bĩu môi, hôn nhẹ lên má anh ta: “Cảm ơn mấy ngày qua anh đã giúp em phụ đạo nếu như em thi đậu thì đó đều là công lao của anh.”

Trì Tảo Tảo tùy ý nói, hoàn toàn không chú ý đến mọi người đang chăm chú nhìn vào biểu tình của cô.

Đầu tiên là Trì Tảo Tảo hôn Đường Hoàn Quân, nụ hôn đó khiến Đường Hoàn Quân như bị điện giật, cả người tê dại.

Vì thế, Đường công tử của chúng ta lần đầu tiên đỏ mặt.

Đường Văn Nguyên đứng bên cạnh cũng rất kinh ngạc, không phải cô ta chú ý đến phản ứng của Đường Hoàn Quân mà là phản ứng của Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết vừa mới bước vào đã nhìn thấy Trì Tảo Tảo hôn Đường Hoàn Quân. Đường Văn Nguyên có thể nhìn ra được, thần sắc Diệp Khuyết âm trầm, ánh mắt độc ác, âm ngoan như muốn giết chết Đường Hoàn Quân.

Vì thế, vẻ mặt đạm bạc càng có vẻ lạnh lùng.

Đường Văn Nguyên cảm thấy giật mình, nhanh chóng đi qua: “Anh Diệp Khuyết, hôm nay, anh tan làm thật sớm, mau đến đây ngồi.”

Vốn dĩ đây là Diệp gia, nhưng anh em Đường gia khiến cho anh cảm thấy đây là nhà của họ. Diệp Khuyết lạnh lùng nhìn thoáng qua Trì Tảo Tảo, không dấu vết tránh đi Đường Văn Nguyên, xoay người đi lên lầu.

Cánh tay Đường Văn Nguyên cứng đờ giữa không trung, có chút xấu hổ.

Trì Tảo Tảo ngồi trên sofa cười nói: “Diệp Khuyết không phải là một người đàn ông, anh ấy là người máy, cho nên không hiểu cảm tình, cho nên Đường Văn Nguyên, chị đừng phí sức trên người anh ấy.”

Tri Tào Tào về mặt hiểu biết nói.

Đường Văn Nguyên đi tới, ngồi xuống, thờ dài: “Đúng vậy, chỉ có em là hiểu tình cảm, nhóc con!”

Tri Tào Tào không vui, đứng dậy liền đánh Đường Văn Nguyên: “Chị nói ai là nhóc con, nói ai?”

Đường Văn Nguyên luôn có bộ dạng thực nữ, bị Tri Tào Tào đánh một nhát, liền đẩy Tri Tào Tào ra: “Tri Tào Tào, tránh ra.”

“Chẳng lẽ tôi không lớn như chị sao? Chị lớn hơn tôi được mấy tuổi? Dựa vào đâu mà chị nói tôi là nhóc con?” Tri Tào Tào ngồi một bên, tức giận nói.

Cô ghét nhất người khác nói cô còn nhỏ, cô đã không còn nhỏ nữa rồi có được hay không?

“Em là người lớn sao? Em hung dữ như vậy, không trách Diệp Khuyết không muốn cưới em, xứng đáng.” Đường Văn Nguyên đứng dậy nhìn quần áo nhăn nhum, nhủ thầm nói.

Tri Tào Tào càng nghe càng tức giận, nghiến răng nghiến lợi nói: “Đường Văn Nguyên, chị câm miệng, Diệp Khuyết có cưới tôi hay không, chuyện này không liên quan gì đến chị? Nếu chị có bản lĩnh thì làm cho anh ấy cưới chị đi? Nếu như anh ấy cưới chị, mỗi ngày tôi đều sẽ gọi chị là chị dâu, mỗi ngày đều hầu hạ chị.”

Cô nói xong muốn đứng dậy đánh Đường Văn Nguyên nhưng Đường Hoàn Quân chạy nhanh ra ôm lấy cô, Tri Tào Tào giãy dụa nhưng bị Đường Hoàn Quân kéo lên ngồi trên đùi anh ta.

Anh ta kiềm chế Tri Tào Tào lại, nhỏ giọng nói vào tai cô: “Được rồi, Tào Tào, sao hai người các em cứ dây dưa mãi vậy, gặp một lần là đánh một lần, mà nguyên nhân mỗi lần cãi nhau đều là vì Diệp Khuyết, Diệp Khuyết thực sự tốt như vậy sao?”

Anh ta nhéo cằm Tri Tào Tào, để cô đối diện với chính mình: “Nhìn anh đi, anh có chỗ nào kém so với Diệp Khuyết? Hai người các em có thể chú ý một chút đến anh không?”

Tri Tào Tào đấm lên ngực anh ta, bỗng nhiên đứng dậy: “Sao anh có thể so sánh với anh ấy? Cho dù anh có tốt em cũng sẽ không thích anh, người em thích chính là Diệp Khuyết.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Trời sinh khiến người khác ghét

“Sao anh có thể so sánh với anh ấy? Cho dù anh có tốt em cũng sẽ không thích anh, người em thích chính là Diệp Khuyết.”

Lời này, Tri Tào Tào nói rất lớn, giống như toàn bộ biệt thự đều nghe thấy.

Dĩ nhiên, không thể lên đến lầu trên, nhưng Diệp Khuyết còn chưa đi vào phòng đọc sách.

Động tác của anh hơi dừng lại, trước ngực truyền đến sự chua xót.

Thích anh?

Nếu như thích anh, vì sao trước mặt anh, cô lại đi hôn người đàn ông khác.

Về mặt của anh che giấu sự lạnh lùng, mở chốt cửa, đi vào phòng đọc sách.

Nhưng mà ba người dưới lầu, lại lâm vào trạng thái, tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, bầu không khí lập tức liền động lại.

Tinh thần Đường Hoàn Quân chán nản, phải biết rằng anh ta đường đường là nhị công tử của Đường gia, tuần tú lịch sự, ở trường học, quán bar...đều là con cưng của trời.

Nhưng ở chỗ Tri Tào Tào, cái rắm cũng không bằng.

Anh ta nghiến răng, ngơ ngẩn nhìn Tri Tào Tào, bởi vì lời nói đứt khoát của cô khiến anh ta tức giận lên tận trời.

“Đúng, anh kém Diệp Khuyết nhưng Tri Tào Tào, em thì sao? Em xứng với anh ta sao? Con mẹ nó, anh điên rồi cho nên mỗi ngày mới có thể cùng em gây sự, em thích anh ta, vậy thì em cứ thích anh ta đi, anh cũng không yêu cầu em phải thích anh? Anh cũng không hiếm lạ, về sau ai đến tìm em, chính là

con em”

Một người đàn ông sao có thể chịu được sự khinh thường của người phụ nữ, hơn nữa, anh ta lại là Đường nhị công tử kiêu ngạo.

Sau khi nói xong, anh ta liền đứng dậy rời đi.

Trì Tảo Tảo khoanh tay trước ngực, cô tức giận, thực sự bị Đường Hoàn Quân chọc giận.

Nhưng cô cũng không nói gì, nhìn về phía Đường Văn Nguyên.

Cô ta giống như cũng tức giận, trừng mắt nhìn Trì Tảo Tảo, cười châm chọc: “Hoàn Quân luôn là giữa trưa mới rời giường nhưng vì muốn cho em đạt thành tích tốt, mỗi ngày anh ấy đều dậy từ 7 giờ sáng, chuẩn bị bài tập và hệ thống lại nội dung thi cho em. Vì muốn ở bên em, anh ấy liền lấy cớ dậy em, em không biết cảm ơn anh ấy, còn nói anh ấy như vậy. Trì Tảo Tảo, chị cảm thấy em chính là một con sói mất trắng, uống phí tấm lòng của Hoàn Quân, em thực sự khiến người ta thất vọng.”

Sau khi nói xong, Đường Văn Nguyên cũng rời đi.

Cuối cùng, trong phòng khách rộng lớn cũng chỉ còn lại một mình Trì Tảo Tảo ngầy người đứng ở đó giống như một tội nhân.

Cô biết, cô không nên nói Đường Hoàn Quân như vậy nhưng mà cô không thể không chế được.

Trong lòng cô ủy khuất, một người cuộn mình vào một góc sofa, đôi tay ôm đầu gối, khóc thút thít.

Di Văn nhìn thấy cô như vậy, chạy nhanh đến hỏi: “Tiểu thư, tiểu thư, cháu sao vậy?”

Trì Tảo Tảo không để ý tới, tiếp tục khóc.

Vợ chồng ông bà chủ không có nhà, di Văn đành phải lên lầu tìm Diệp Khuyết. Khi Diệp Khuyết xuống lầu, Trì Tảo Tảo vẫn còn ngồi đó khóc thút thít.

Anh rất ít khi thấy cô ngồi khóc như vậy. Anh em Đường gia không còn ở đây nữa, có lẽ cô đã giận đối với bọn họ.

Diệp Khuyết đi tới, nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh cô, đưa khăn giấy cho cô.

Trì Tảo Tảo nhìn thấy khăn giấy trước mặt, không khỏi ngẩn đầu, không nghĩ tới người đưa khăn giấy cho cô lại là Diệp Khuyết.

Nhìn thấy anh, trong lòng cô càng cảm thấy ủy khuất, vòng tay ôm anh, khóc to hơn.

“Diệp Khuyết, Diệp Khuyết, có phải em trời sinh đã khiến cho người khác chán ghét không? Hoàn Quân giận em, Nguyên Nguyên nói em là con sói mất trắng, ngay cả anh cũng không cần em, từ nhỏ em đã bị cha mẹ vứt bỏ.”

“Hu...hu...vì sao em lại đáng ghét như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Anh chán ghét em sao?

“Hu...hu...vì sao em lại đáng ghét như vậy?”

Cô đáng ghét, cô rất đáng ghét.

Diệp Khuyết không thể phủ nhận, bản thân anh rất chán ghét cô gái nhỏ này nhưng không biết làm sao, mỗi ngày không nhìn thấy cô, trong lòng anh giống như thiếu đi thứ gì.

Anh rũ mắt nhìn người con gái khóc thút thít trong ngực mình, anh thở dài, cầm khăn giấy lau mặt cho cô.

Trì Tảo Tảo khóc nức nở một tiếng, đôi mắt đầm lệ mờ mịt nhìn anh, giọng nói nghẹn ngào: “Anh chán ghét em sao?”

Anh nhìn cô chăm chú, ánh mắt nhàn nhạt, thần sắc cũng nhàn nhạt, nhìn không ra cảm xúc của anh, cũng không biết là anh chán ghét hay không chán ghét.

Anh nhẹ nhàng đẩy cô ta: “Muốn không khiến người khác chán ghét, trước đó em không được chán ghét ai cả.”

Tri Tào Tào nhíu mày, nhìn chăm chăm anh, ánh mắt lóe lên nhanh chóng: “Em không chán ghét ai, hơn nữa em còn thích anh như vậy nhưng anh không thích em.”

“...”

Anh đứng dậy, đi ra.

Tri Tào Tào tung tăng đi theo sau anh: “Bọn họ nói, em không xứng với anh, anh ghét bỏ em là cô nhi, anh ghét em vì em ở nhà anh ăn uống, anh ghét em vì em dành tình thương của cha mẹ, cho nên anh không thích em, rất chán ghét em, anh ước gì em rời khỏi cái nhà này, đúng không?”

Bỗng nhiên Diệp Khuyết dừng bước, xoay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Tri Tào Tào, ngữ khí lạnh băng: “Tri Tào Tào, từ trước đến nay, anh đều chưa hề nói ghét bỏ em, nhưng cũng đừng mơ anh sẽ nói anh để ý đến sự tồn tại của em.”

Người thiếu tự trọng như Tri Tào Tào, anh không thích.

Anh thường thức người kia dám làm dám chịu, chuyện gì cũng có thể đối mặt, một Tri Tào Tào không sợ trời không sợ đất.

Giọng nói của anh lạnh băng, chui vào trong ngực cô, khiến trước ngực Tri Tào Tào máu chảy đầm đìa, ở nơi đó, bỗng nhiên có cảm giác giống như bị kim đâm, rất đau rất đau.

Anh nói, đừng mơ anh sẽ nói anh để ý đến sự tồn tại của cô.

Chẳng lẽ một chút anh cũng không quan tâm đến sự tồn tại của cô sao.

Tri Tào Tào nước mắt lưng tròng nhìn anh, cắn chặt răng, quay đầu rồi đi.

“Tri...” Anh nhìn bóng dáng cô rồi đi muốn gọi cô trở về nhưng lại không nói ra.

Vì thế, anh trở mặt nhìn cô dần dần đi xa, mãi cho đến khi.....cô biết mất khỏi tầm mắt anh.

Diệp Khuyết cảm thấy Tri Tào Tào xấu tính đều là do cha mẹ chiều hư, nếu như anh cũng chiều cô chỉ sợ sau này cô sẽ càng vô pháp vô thiên.

Cho nên, anh không để cô chuyện gì cũng theo ý mình, anh muốn cho cô học cách trưởng thành, học cách làm người.

Tương lai khi cô không có anh ở bên, cô cũng sẽ không bị người ta ức hiếp.

Diệp Khuyết thở dài một tiếng, quay lại phòng đọc sách.

Khi vợ chồng Diệp thị trở về đã là 7 giờ tối.

Trong bữa cơm tối, Tiết Dung Chân không thấy thân ảnh Tri Tào Tào, không khỏi hỏi con trai: “Tào Tào đâu?”

Diệp Khuyết lạnh nhạt trả lời: “Đi ra ngoài!”

“À!” Tiết Dung Chân nghĩ Tào Tào ở bên cạnh Đường Hoàn Quân nên cũng không để ý.

Diệp Khuyết cũng cho rằng cô ra ngoài hít thở không khí, một lát sẽ về.

Nhưng không nghĩ tới, đến 10 giờ tối, Tri Tào Tào vẫn không trở về.

Diệp Khuyết ngồi trên sofa ở phòng khách, chờ đến 12 giờ nhưng vẫn không thấy cô về.

Trong lòng anh có chút lo lắng cho cô nhóc, lấy điện thoại ra gọi cho Đường Văn Nguyên.

Đường Văn Nguyên nói không gặp Tri Tào Tào, lúc này Diệp Khuyết hoàn toàn luống cuống.

Đó là sự hoảng loạn chưa từng có, trong lòng anh thấp thòm lo lắng cô nhóc kia sẽ làm việc gì ngu ngốc.

Anh không thể ngồi yên, cầm áo khoác đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Trì Tảo Tảo muốn nhảy lầu

Diệp Khuyết tìm Trì Tảo Tảo suốt một buổi tối nhưng đều không tìm được cô. Sáng sớm hôm sau, anh trở lại Diệp gia, phát hiện Trì Tảo Tảo còn chưa về, không có cách nào khác, đành phải báo cảnh sát.

Sáng sớm, vợ chồng Diệp thị đã thấy vẻ mặt khẩn trương của con trai, Tiết Dung Chân không khỏi hỏi: “Con làm sao vậy? Có phải công ty đã xảy ra chuyện gì không?”

Diệp Khuyết lắc đầu, hai mắt đỏ bừng, ánh mắt mờ mịt nhìn mẹ, hầu kết chuyển động lên xuống, trầm giọng nói: “Không thấy Tảo Tảo đâu nữa.”

“Cái gì?” Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa đều ngây người, đại ra nhìn Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết rũ mắt xuống, nghĩ đến chuyện xảy ra buổi chiều hôm qua, tự trách nói: “Con cho rằng em ấy ra ngoài chơi, nhưng không nghĩ tới cả đêm hôm qua em ấy đều không trở về.”

Tiết Dung Chân vội vàng hỏi: “Có phải nó ở cùng Nguyên Nguyên không? Con mau gọi điện đến nhà họ Đường xem sao?”

Diệp Khuyết gật đầu: “Con đã gọi rồi nhưng em ấy không ở đó.”

“Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?” Diệp Chấn Hoa kích động hỏi.

Trì Tảo Tảo là hòn ngọc quý duy nhất trên tay bọn họ, bọn họ đều đau đến tận xương nếu bỗng nhiên không thấy nó, hay có chuyện gì không may xảy ra với nó, bọn họ sao có thể đối mặt với cha mẹ đã chết sớm của Trì Tảo Tảo.

“Buổi chiều hôm qua, em ấy náo loạn hai câu với con, con không để ý đến em ấy, em ấy tức giận rồi ra ngoài, con cho rằng em ấy sẽ quay về.” Diệp Khuyết nói.

Diệp Chấn Hoa vừa nghe thấy thế, tức giận nhìn con trai: “Cha nói con nghe, thật không biết là con đang nghĩ gì, con biết rõ Tảo Tảo không hiểu chuyện, nó muốn gì con không để nhường em một chút sao? Hiện tại thì tốt rồi, nó mất tích, con vừa lòng chưa?”

“Đúng rồi, con báo cảnh sát chưa?”

“Con báo rồi!”

“Bây giờ không phải là lúc tự trách, chúng ta nên gọi điện thoại hỏi thăm, biết đâu lại có tin tức.” Tiết Dung Chân đề nghị.

Hiện tại, lo lắng là vô dụng.

Diệp Khuyết lấy điện thoại ra, muốn gọi điện cho cục cảnh sát xem có tin tức mới nào không, nhưng có một cuộc gọi đến nhanh hơn so với anh.

Diệp Khuyết nhìn màn hình, là đội trưởng cục cảnh sát, nhanh chóng nghe máy: “Alo, cục trưởng Dương, có tin tức gì sao?”

Cục trưởng Dương trả lời: “Ừm, đã tìm được người mà anh báo, hiện tại cô bé đang ở trường cấp ba quý tộc Ninh Đô, trên tầng cao nhất, hình như cô bé muốn nhảy lầu, nhà các anh mau đến đó nhìn xem!”

Nhảy lầu?

Trì Tảo Tảo muốn nhảy lầu?

Diệp Khuyết tắt điện thoại, vội vàng đến đó.

Tiết Dung Chân và cùng Diệp Chấn Hoa thấy sự tình không ổn, cũng nhanh chóng đến đó.

Trong lúc đó, trường cấp ba quý tộc Ninh Đô, Trì Tảo Tảo ngồi trên sân thượng, hít gió lạnh.

Tối hôm qua, cô mua rất nhiều đồ ăn vặt, một mình ngồi trên sân thượng uống rượu, uống say, sau đó ngủ một giấc đến hừng đông.

Hiện tại cô đã tỉnh rượu, liền nghĩ ra ngồi chỗ này hóng gió.

Không nghĩ tới, bên dưới tụ tập rất nhiều người, có rất nhiều người chỉ trỏ cô.

Thậm chí cô còn nghe thấy có người nói: “Bạn học, bạn đừng nghĩ quẩn!”

Bọn họ cho rằng cô nhảy lầu?

Con mẹ nó! Những người này ăn no không có việc gì làm sao? Chạy đến đây khuyên cô không nên nhảy lầu, cô nói cô muốn nhảy lầu sao?

Thật không thể hiểu được.

Đúng lúc cô muốn xoay người đi vào, bỗng nhiên cửa trên sân thượng bị mở ra.

Người xông tới không phải ai khác mà chính là Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo ngạc nhiên nhìn anh, hình như anh vội vàng đi đến đây, mồ hôi chảy như mưa, thờ hồng hộc.

Nhìn thấy cô ngồi ở đó, anh sốt ruột vẫy tay với cô, nói: “Tảo Tảo, em đừng làm việc ngu ngốc, nghe lời anh, mau vào trong, em đừng nhảy xuống dưới, em muốn làm gì anh cũng sẽ đồng ý với em, nghe lời anh!”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Anh yêu em, Trì Tảo Tảo

Nhìn thấy cô ngồi ở đó, anh sốt ruột vẫy tay với cô, nói: “Tảo Tảo, em đừng làm việc ngu ngốc, nghe lời anh, mau vào trong, em đừng nhảy xuống dưới, em muốn làm gì anh cũng sẽ đồng ý với em, nghe lời anh!”

“...”

Trì Tảo Tảo ngơ ngẩn, tư thế này của Diệp Khuyết là vì anh cho rằng cô sẽ nhảy lầu ư?

Con mẹ nó! Bọn họ đều cảm thấy cô nghĩ quẩn cho nên muốn nhảy lầu ư? Cô không phải đứa ngốc, thanh xuân tươi đẹp vẫn còn ở phía sau! Hơn nữa, cô còn chưa kết hôn sinh con, còn chưa lăn giường với Diệp Khuyết, sao cô có thể đi nhảy lầu.

Cô đứng ở trên mái nhà, tất cả mọi người muốn lo lắng cho cô, nhưng cô lại muốn cười.

Một đám ngu ngốc.

Cô bước về phía sau, Diệp Khuyết cho rằng cô thực sự muốn nhảy, sợ tới mức thân thể cứng đờ, ngơ ngẩn nhìn cô.

“Tảo Tảo, đừng làm vậy, không phải em nói em thích anh sao? Anh đồng ý với em, cùng em ở bên nhau, em mau đến đây, đừng đi về phía đó, Tảo Tảo, Trì Tảo Tảo!”

Diệp Khuyết không thể tin được, nếu như cô thực sự nhảy xuống đó, anh sẽ ra sao!

Anh sợ hãi, từ nhỏ cho đến lớn anh chưa từng sợ hãi như vậy, hiện tại, anh sợ, anh sợ cô sẽ nhảy xuống, sợ cô sẽ chết trước mặt mình.

Nếu như cô không nhảy lầu, sau này, cô muốn làm gì, anh sẽ đều chiều theo ý cô.

“Anh nói thật?” Trì Tảo Tảo nghe xong Diệp Khuyết nói, rất là kinh ngạc.

Cô không thể tin được, anh đã đồng ý rồi?

Nhưng là nghĩ đến khả năng anh sẽ đổi ý, Trì Tảo Tảo lại úy hiếp: “Em sẽ không tin anh, trừ khi anh ghi âm những lời này làm chứng cứ!”

“...”

Diệp Khuyết vừa tức lại vừa hận cô, thấy cô nhất định không chịu lại đây, anh không có biện pháp, đành phải lấy di động ra, nhìn cô nói: “Trì Tảo Tảo, anh đồng ý ở bên cạnh em, sau này, dù cho có chuyện gì, anh cũng sẽ không bỏ em.”

Sau khi ghi âm, ánh mắt anh thâm thúy nhìn cô, nói: “Còn không qua đây?”

Trì Tảo Tảo nhướng mày nói: “Anh nói anh yêu em, muốn cưới em, muốn em làm bà xã của anh.”

“...” Diệp Khuyết thề, nếu như cô đến đây, anh sẽ tự tay bóp chết cô.

Tiểu ác ma đáng giận, hại anh phải lo lắng như vậy.

Nhưng mà không có cách nào khác, hiện tại, anh phải ngoan ngoãn nghe lời cô: “Anh yêu em Tào Tào, sau này vợ của Diệp Khuyết nhất định sẽ là Trì Tào Tào.”

Diệp Khuyết vừa nói xong, Trì Tào Tào đã không kiềm chế được, chạy như bay đến bên anh, nhào vào ngực anh.

Cô cười tủm tỉm, ôm anh thật chắc, luyến tiếc buông ra: “Anh phải nhớ kỹ lời mình nói đi, không được đổi ý.”

Diệp Khuyết nhìn cô, trong lòng buồn lòng.

Đôi tay anh nhẹ nhàng dừng ở trên người Trì Tào Tào, từng chút, từng chút ôm chặt cô vào ngực.

Anh không muốn nói gì, cũng không biết nên nói gì, chỉ muốn ôm cô, sợ chỉ cần anh buông lỏng, cô sẽ biến mất.

Nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên, anh có cảm giác sợ hãi.

Anh không thích ứng, sợ hãi sẽ mất đi cô.

Trì Tào Tào thấy anh không đẩy mình ra, là lười, nghịch ngợm nói: “Thực ra, em không có nhảy lầu, em chỉ muốn ở đây hóng gió, một mình hít thở không khí.”

Cô chủ động rời khỏi cái ôm của anh, nhìn anh chăm chăm: “Ông xã, từ nay trở đi chúng ta là một đôi nha, sau này sẽ trở thành vợ chồng, sau đó sinh con, sau đó.....”

“...”

Sao cô lại cảm thấy, mặt anh lạnh băng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tổng giám đốc Diệp, anh cứ từ từ đi

Sao cô lại cảm thấy, mặt anh lạnh băng.

Trì Tào Tào mím môi, vươn tay sờ lên mặt anh, đôi mắt ngập nước nhìn anh: “Anh tức giận sao?”

Đôi mắt anh lạnh lùng nhìn cô, một câu cũng không nói, cầm lấy tay cô rồi rời đi.

Trì Tào Tào đi theo sau anh, nói: “Em biết anh tức giận, nhưng mà không phải em muốn nhảy lầu mà là do mọi người nghĩ như thế, nghĩ là em muốn nhảy lầu.”

“Ông xã, về sau anh không được bắt nạt em nhé.”

“Ông xã, anh đi chậm một chút, em không theo kịp, chân đau!”

“Con mẹ nó, anh làm tay em đau, buông em ra!”

Đối với những lời cô nói, Diệp Khuyết hoàn toàn mất tiếng tại ngoại, khi xuống dưới lầu thấy ở dưới đó có rất nhiều học sinh, phóng viên và cảnh sát.

Anh không muốn Trì Tào Tào bị đưa ra ánh sáng sớm, cởi áo khoác ra che lên mặt cô rồi bế cô lên theo kiểu công chúa, đi thẳng đến xe mình.

Một đám truyền thông vây xung quanh Diệp Khuyết hỏi: “Tổng giám đốc Diệp, người muốn nhảy lầu là ai?”

“Tổng giám đốc Diệp, để cho chúng tôi nhìn xem cô ấy là ai?”

“Tổng giám đốc Diệp, anh có một người em gái học cấp ba sao?”

“Tổng giám đốc Diệp, tổng giám đốc Diệp”

Một đồng vệ sĩ vây xung quanh Diệp Khuyết, không cho truyền thông một chút mặt mũi nào. Diệp Khuyết bảo tài xế lái xe, chiếc xe limouse nhanh chóng biến mất khỏi trường cấp ba quý tộc Ninh Đô.

Sau khi lên xe, Trì Tào Tào kéo áo khoác của Diệp Khuyết ra, thở hổn hển: “Nghẹn chết em rồi!”

Cô tức giận, xoay đầu hỏi người bên cạnh: “Ông xã, sao anh phải dùng áo che mặt em, em không thể thấy người sao?”

Diệp Khuyết lạnh lùng nhìn cô: “Em cảm thấy mình còn chưa đủ mát mặt sao?”

Tri Tào Tào liền ghen hòng.

Nhưng mà không trầm mặc bao lâu, cô kéo cánh tay Diệp Khuyết, khuôn mặt hạnh phúc: “Em cảm thấy rất hạnh phúc, rốt cuộc anh cũng tiếp nhận em, đúng rồi, anh nói xem, chúng ta hẹn hò trước hay lăn giường trước?”

“...”

Diệp Khuyết thật muốn bỏ đầu của cô nhóc này ra để nhìn xem bên trong có gì.

Sao cô có thể không e lệ? Lăn giường cũng có thể nói thân nhiên như vậy.

Người lái xe ở phía trước cũng cảm thấy ngượng ngùng.

Diệp Khuyết có loại cảm giác không tìm được chỗ trốn.

Sao bên anh cạnh lại có một cô nhóc không đầu không đuôi, đến ngực cũng không có này?

Anh cảm thấy, cuộc đời này của anh, xác định sẽ chết trên tay cô nhóc này.

Diệp Khuyết không muốn nói chuyện với cô, anh vẫn còn cảm thấy tức giận.

Thấy anh không để ý đến mình, Tri Tào Tào cảm thấy thất bại, đứng dậy ngồi lên đùi Diệp Khuyết, vươn tay sờ lên gương mặt lạnh lùng của anh: “Không phải chúng ta là một đôi sao, sao anh có thể đối xử với em xa cách như thế.”

Anh lạnh lùng nhìn cô: “Đi xuống!”

“Không!”

“...”

Anh nghiêng răng, kéo cô ra khỏi người mình.

Tri Tào Tào bị ném ra, cảm thấy khó chịu, kéo cánh tay anh, sống chết không buông.

“Diệp Khuyết, anh là người đàn ông của em, em bám lấy anh thì sao chứ?”

Anh không phản ứng lại, yên lặng nhìn cửa sổ, không nói câu nào.

Tri Tào Tào hôn nhẹ lên má anh.

Diệp Khuyết tức giận, lạnh lùng đẩy cô ra: “Tri Tào Tào, em đang làm gì?”

Cô cười vui vẻ: “Em đang làm anh nha!”

“....”

Diệp Khuyết thề, anh có loại cảm xúc muốn bóp chết cô nhóc này.

Cô nhóc đáng chết, một ngày nào đó, anh sẽ khiến cô khóc lóc cầu xin anh đừng đến gần cô.

Người tài xế ngồi phía trước, không nhìn được, quay đầu cười: “Tổng giám đốc Diệp, anh cứ từ từ đi!”

Diệp Khuyết trừng mắt nhìn tài xế: “Muốn chết à?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37: Chậm rãi rèn luyện cô

Diệp Khuyết đưa cô về nhà, sau đó cảm xúc cô ở trong phòng.

Trì Tào Tào nhìn bộ dạng đó của anh, cô biết anh đang tức giận cũng không cãi lại.

Một mình ngây ngốc ngồi trong phòng.

Mãi cho đến khi cửa phòng bị Tiết Dung Chân đẩy ra, cô mới phản ứng lại: “Mẹ!”

Tiết Dung Chân ôm chặt cô, kích động nói: “Tào Tào, con làm sao vậy? Làm sao lại muốn nhảy lầu? Có phải mẹ đối xử với con chưa đủ tốt không? Nếu như con có gì không thoải mái, con có thể nói với mẹ, không cần nhảy lầu a!”

“...”

Trì Tào Tào khó khăn lắm mới đẩy Tiết Dung Chân ra, không vui nói: “Con không có muốn nhảy lầu?”

“A?”

Trì Tào Tào giải thích: “Con chỉ lên đó hóng gió, không nghĩ đến mọi người lại nghĩ con nhảy lầu.”

“...” Tiết Dung Chân giống như choáng váng, ngây người nhìn Trì Tào Tào.

Cũng đúng, cô nhóc hoạt bát này sao có thể lún quẩn đến mức phải đi nhảy lầu?

Làm hai người già bọn họ sợ bóng sợ gió.

“Nhưng mà...” Trì Tào Tào vui vẻ nói: “Chuyện này giúp con một chuyện lớn, mẹ, mẹ biết không? Diệp nhị anh ấy đồng ý ở bên con rồi, ha ha ha!”

Nghĩ đến những lời Diệp Khuyết đã nói, Trì Tào Tào không thể ngăn được sự vui vẻ.

Sau này, cô đã có bạn trai, chờ một ngày nào đó khi hai người bọn họ gao nấu thành cơm, cô liền danh chính ngôn thuận trở thành vợ anh.

Để xem Đường Văn Nguyên có thể tranh với cô nữa không.

“A.” Tiết Dung Chân có chút ngạc nhiên, không thể tin được: “Thật sự?”

Trì Tào Tào gật đầu nói: “Đúng vậy!”

“Nhưng mà.....không phải Diệp nhị có bạn gái sao?”

Trì Tào Tào sùng sốt: “Không có a!”

“Vậy...” Tiết Dung Chân muốn nói cái gì, bỗng nhiên muốn nói lại thôi, nói sang chuyện khác: “Không có việc gì, sau này con phải nắm chắc nha.”

Trì Tào Tào vui vẻ gật đầu: “Mẹ yêu tâm. Diệp nhị là của con, ai cũng không cướp được.”

Tiết Dung Chân thương tiếc xoa đầu cô, nói cô nghỉ ngơi trước, bà đi xuống lầu chuẩn bị một số đồ ăn cho cô.

Sau khi ra khỏi phòng Trì Tào Tào, Tiết Dung Chân không nhìn được, thở dài một tiếng.

Diệp nhị không có bạn gái ư?

Lần trước khi bà đến chung cư của nó, vì sao lại nhìn thấy đồ dùng của phụ nữ.

Là người làm mẹ như bà nghĩ nhiều sao, đó chỉ là vì nhu cầu của đàn ông, cho nên không thể không để phụ nữ tiến vào chung cư của nó?

Bà cũng không nghĩ nhiều, đi xuống lầu, khi đi qua phòng đọc sách của Diệp Khuyết, bỗng nhiên nghe được giọng nói của ai đó.

Bà tò mò muốn qua đó nghe.

Nhưng cái gì cũng chưa nghe được, cửa phòng đọc sách đã bị mở ra.

Thân hình cao lớn của Diệp Khuyết đứng trước mặt mẹ, hỏi: “Mẹ, mẹ có việc gì sao?”

Tiết Dung Chân cười ha ha, xoa tay nói: “Không có việc gì, chuyện hôm nay của Tào Tào làm chậm trễ việc của con, bây giờ con cũng chưa đi làm sao?”

Diệp Khuyết đi qua mẹ, hướng xuống dưới lầu: “Không có, hôm nay con không đi làm, buổi tối con có một bữa tiệc.”

Tiết Dung Chân đi theo Diệp Khuyết xuống lầu, hai mẹ con ngồi trên phòng khách. Tiết Dung Chân không nhìn được, hỏi con trai: “Mẹ nghe Tào Tào nói, con tiếp nhận nó rồi.”

Diệp Khuyết liếc nhìn mẹ, trả lời một câu không liên quan: “Con bé còn nhỏ.”

Tiết Dung Chân nhanh chóng phản bác: “Mười tám tuổi, cũng không còn nhỏ.”

“Đến lúc đó rồi nói, sang năm con muốn đến dạy ở trường A một năm, con muốn nhìn biểu hiện của em ấy.”

Uống một ngụm nước trà, Diệp Khuyết nhìn mẹ, ý vị thâm trường nói: “Mẹ, con hy vọng chuyện giữa con và Tào Tào, hai người không cần nhúng tay vào, em ấy rất đơn thuần, con cần rèn luyện em ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Xin lỗi, em sai rồi

Tiết Dung Chân nghe những lời con trai nói, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Rất cuộc bà cũng biết vì sao Diệp Khuyết muốn Tri Tào Tào chăm chỉ đọc sách, thi đậu trường đại học A.

Thì ra, năm sau, nó muốn đến đó dạy một năm.

Tiết Dung Chân biết, trường đại học A là trường đại học cũ của Diệp Khuyết, nơi đó có một giáo sư có quan hệ rất tốt với Diệp Khuyết, nguyên nhân Diệp Khuyết muốn dạy ở đó cũng là vì vị giáo sư này.

Cho nên Diệp Khuyết muốn Tào Tào thi đậu trường này, để trong một năm đó, nó có người làm bạn ở đó?

Sau khi biết tin này, Tiết Dung Chân rất là vui vẻ, chạy nhanh đi đến phòng Tri Tào Tào để nói cho con bé biết.

Tri Tào Tào vừa mới nghe nói Diệp Khuyết muốn đến trường đại học A dạy, mặt mũi trắng bệch.

Tiết Dung Chân tò mò hỏi: “Tào Tào, chẳng lẽ con không vui sao? Nếu như con thi đậu trường đại học A, con có thể ở chung với Diệp nhị một năm!”

Có thể ở cùng anh một năm là chuyện tốt, nhưng mà.

Tri Tào Tào trừng lớn hai mắt, nhìn chằm chằm Tiết Dung Chân: “Mẹ, con có chuyện muốn nói với mẹ, con... con..”

“Con sao vậy?”

Tri Tào Tào cũng không dám nhìn vào mắt Tiết Dung Chân, cúi đầu, giống như đứa bé làm sai: “Diệp Khuyết muốn con thi đậu vào trường đại học A, sau đó nói cho con đáp án, cho nên, con muốn cùng anh ấy đối nghịch, dứt khoát không viết tên mình lên bài đi, con làm như vậy là có nguyên nhân, con chỉ muốn biết, nếu như con thi trượt, có phải anh ấy sẽ chán ghét con hay không?”

Cô vẫn luôn cảm thấy, Diệp Khuyết sẽ không thích cô, cho dù cô có thi đậu hay không.

Anh đã nói, sau khi cô thi đậu mới nói cho cô biết đáp án, vì tránh phải nghe đáp án mà cô không muốn nghe, cho nên cô dứt khoát thi trượt.

Như vậy, ít ra trong lòng cô còn có chút ảo tưởng.

Nhưng mà, không nghĩ tới lý do anh muốn cô thi đậu trường đại học A là vì anh muốn đến đó dạy học một năm.

Bỗng nhiên cô hối hận, cô hối hận không viết tên lên bài thi.

Cô vội vàng bỏ lại Tiết Dung Chân đi tìm Diệp Khuyết.

Hôm nay Diệp Khuyết được nghỉ phép, rất nhàn rỗi, anh ngồi trong phòng khách xem báo.

Tri Tào Tào mặc áo ngủ, bởi vì vội vàng chạy xuống nên dép cũng chưa mang, nhanh chóng ngồi xuống bên cạnh Diệp Khuyết.

“Ông xã!”

Cô lôi kéo cánh tay anh, điềm điềm đáng yêu hô lên một tiếng.

Diệp Khuyết nhìn dáng vẻ hấp tấp của cô, mày nhử lại, trầm giọng hỏi: “Lại làm sao rồi?”

Anh đặt báo xuống, kéo móng vuốt của cô ra.

“Em...” Trì Tảo Tảo không dám nhìn anh, nửa ngày mới ấp úng nói: “Em... nếu em nói cho anh, anh đừng giận em có được hay không?”

Ánh mắt lạnh lùng của anh dừng lại trên mặt Trì Tảo Tảo, lại nhìn thấy cô không đi dép, giọng nói lạnh như băng: “Không nói thì trở về phòng.”

Trì Tảo Tảo nhắm mắt lại nói: “Em xin lỗi, em không biết anh muốn đến trường A dạy cho nên trên bài thi đại học, em không viết tên mình lên.”

“.....”

Anh nhìn chăm chăm cô, lúc này ánh mắt anh có vẻ bình đạm, không có chút gợn sóng.

Anh cứ nhìn cô như vậy, không nói câu gì.

Trì Tảo Tảo bị anh nhìn, cảm thấy không được tự nhiên, nhử mày, bộ dạng đáng thương nói: “Em sai rồi, nhưng mà, anh có thể phái người đi điều tra bài thi không có tên, đó chính là của em.”

“...” anh vẫn không nói câu nào, âm trầm nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Trái tim tan nát rồi

“...” anh vẫn không nói câu nào, âm trầm nhìn cô.

Trì Tảo Tảo biết rằng chạy trời cũng không khỏi nắng, đành phải chấp nhận chịu đòn nhận tội, quỳ xuống trước mặt Diệp Khuyết, dẫu cái miệng lên, vẻ mặt đáng yêu.

“Ông xã, xin lỗi, em sai rồi, ông xã, em sai rồi!”

Cô vẫn luôn lặp lại những lời này, nhưng anh vẫn không nói câu nào, cô nói vẫn luôn nói, lặp đi lặp lại.

Rốt cuộc, Diệp Khuyết mở miệng.

“Xem ra, em là không muốn biết đáp án của tôi.”

Anh lười phải nhìn cô, đứng dậy rồi đi.

Trì Tảo Tảo bò qua, lập tức ôm chặt chân anh.

“Không phải, lúc đấy là do.....dù sai cũng không phải như anh nghĩ đâu, anh đừng tức giận có được không, em sẽ nhờ cha đi đến phòng giáo dục để phúc tra, có lẽ sẽ tra được.”

Một tay cô ôm chân anh, một bên luống cuống sờ đi động nhưng còn chưa tìm thấy đi động, cô đã bị Diệp Khuyết đá văng ra.

Trì Tảo Tảo ngạc nhiên, bị anh đá ra, ngơ ngẩn nhìn theo bóng dáng anh rồi đi, trái tim tan nát.

Cô biết, anh thực sự tức giận.

Cô ngồi im trên đất, cả người không nhúc nhích.

Khi Tiết Dung Chân đi xuống lầu, nhìn thấy cảnh này, nhanh chóng chạy ra đỡ cô: “Tảo Tảo, làm sao vậy?”

Lúc này Trì Tảo Tảo cũng không khóc không nháo, cả người có vẻ bình tĩnh.

Cô quay đầu, lẳng lặng nhìn Tiết Dung Chân: “Mẹ, anh ấy thực sự giận, con phải làm sao bây giờ?”

“Ai.....” Tiết Dung Chân thở dài một tiếng, ôm Trì Tảo Tảo vào trong lòng: “Không có chuyện gì, qua hai ngày là tốt rồi.”

“Nhưng mà, Tào Tào con có thể nhờ Hoàn Quân giúp con lên bộ giáo dục để phúc tra lại bài thi, đem tên viết vào đó cũng không muộn!”

“Có thể sao?” Tri Tào Tào cảm thấy cả người vô lực, nhất là khi nhìn thấy dáng vẻ rời đi lạnh lùng của Diệp Khuyết, khiến lòng cô đau đớn.

Cô cảm thấy khó chịu, đau lòng.

“Dĩ nhiên có thể!” Tiết Dung Chân nói: “Chỉ cần con nhờ được Hoàn Quân đi bộ giáo dục thì nhất định có thể.”

Tri Tào Tào tò mò hỏi: “Vì sao phải là Hoàn Quân? Cha không được sao?”

Tiết Dung Chân giải thích: “Không phải là cha con không được mà là người Đường gia thường xuyên giao tiếp với chính phủ, giữa bọn họ có giao tình, con nói qua với Đường Hoàn Quân một chút, mẹ tin rằng nó sẽ giúp con.”

Cô thực sự còn có cơ hội sao?

Một khi đã như vậy, không nên để lâu.

Tri Tào Tào đứng lên, cất bước rời đi.

Tiết Dung Chân giữ cô lại: “Con thay quần áo trước đi, nếu con muốn đi ra ngoài với bộ dạng này, người ta sẽ nói con là kẻ điên.”

Cũng đúng.

Tri Tào Tào nhìn lại bản thân, thật sự thấy không ổn, liền nhanh chóng đi thay quần áo.

Khi đến Đường gia đã là giữa trưa.

Bảo mẫu của Đường gia nhiệt tình đón cô vào nhà, Tri Tào Tào lễ phép chào hỏi: “Bác Đường, và dì Đường đều không ở nhà sao dì?”

Bảo mẫu cười ha hả: “Ông chủ và phu nhân còn đang ở bên nước Mỹ, tiểu thư Tào Tào, cháu muốn tìm tiểu thư Văn Nguyên sao?”

Tri Tào Tào nhận lấy chén trà của bảo mẫu, lắc đầu nói: “Không, cháu đến tìm Hoàn Quân, anh ấy ở nhà không dì?”

Vừa nhắc đến Hoàn Quân, bảo mẫu bắt đầu đi thờ dài nhìn lên lầu: “Nhị thiếu gia còn chưa có rời giường đâu, nếu không cháu chờ một lát để đi lên đó gọi.”

Tri Tào Tào nhanh chóng bỏ chén xuống, giữ chặt tay bảo mẫu: “Không cần đâu gì, để cháu lên lầu gọi anh ấy, dù sao cháu có việc muốn tìm anh ấy.”

Nói xong, không đợi bảo mẫu trả lời, cô đã nhanh chóng chạy lên đó.

Tri Tào Tào không thể nghĩ đến, khi cô mở cửa phòng Đường Hoàn Quân, trên chiếc giường to rộng, một nam một nữ, đều không có mặc quần áo, lấy một tư thế khó, không ngừng va chạm.

Cô đứng ở cửa, tròn tròn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Gặp được chuyện tốt của Đường nhị công tử

Cô đứng ở cửa, tròn tròn mắt.

Chẳng lẽ đây là.....lần giường trong truyền thuyết.

Con mẹ nó, động tác khó như vậy mà sao bọn họ có thể làm được.

Tri Tào Tào cảm thấy tự bội phục chính mình, nhìn thấy hình ảnh hương diễm như vậy mà cô còn không đỏ mặt, còn có thể quan sát tư thế của người phụ nữ kia.

Nhưng một mình cô cũng không thể làm được.

“A? Có người!”

Trên giường lớn, bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét chói tai của phụ nữ.

Tri Tào Tào không hề bụng, khoanh tay trước ngực, dựa người vào cửa, nhìn thẳng vào hai người trên giường.

Người phụ nữ ở trên giường nhìn thấy trước cửa có người, lập tức chui vào trong chăn, còn người đàn ông lại không nhúc nhích.

Anh ta ngồi đó, nhàn nhạt nhìn Tri Tào Tào.

Không biết vì sao, anh ta lại có chút chột dạ, có chút đau lòng.

Đặc biệt khi nhìn thấy nụ cười vui sướng khi người gặp họa của Tri Tào Tào, anh ta hận không thể xé rách nó ra.

Cô nhóc không tim không phổi.

“Hoàn Quân, anh chơi xong chưa?” Tri Tào Tào hỏi.

Đường Hoàn Quân về mặt vô cảm, ánh mắt nhìn về phía người phụ nữ dưới chăn, lạnh lùng nói: “Cút!”

Người phụ nữ nhìn Đường Hoàn Quân, ánh mắt khó hiểu.

Đường Hoàn Quân lại quát lớn: “Tôi bảo cô cút đi, cô không nghe thấy sao!”

Người phụ nữ kinh ngạc hỏi: “Nhị công tử, em.”

Tri Tào Tào đi tới, xốc chăn lên, ngay lập tức cả người phụ nữ kia lạnh căm căm, trừng mắt nhìn về phía Tri Tào Tào: “Cô....”

Tri Tào Tào cười đến vô hại: “Bảo cô đi, tại cô ngãnh ngãnh sao?”

Người phụ nữ kia chán nản, xấu hổ và giận dữ nhanh chóng chạy xuống giường, luống cuống mặc quần áo rồi chạy đi.

Ánh mắt của Tri Tào Tào trùng hợp dừng lại ở nơi nào đó của Đường Hoàn Quân, cô nuốt nước miếng, gương mặt đỏ bừng.

Đường Hoàn Quân cúi đầu nhìn theo tầm mắt cô, phát hiện cô đang nhìn người anh em của mình, anh tức giận phủ chăn lên, trừng mắt nhìn Tri Tào Tào: “Em có bệnh à, sao lại trắng trợn nhìn chỗ đó của đàn ông.”

Tri Tào Tào không hề bụng: “Anh mới có bệnh, cuồng khoe hàng.”

Cô xoay người, bộ dáng hiên ngang lắm liệt: “Anh nhanh mặc quần áo vào đi.”

Đường Hoàn Quân không mặc, hai tay ôm ngực, dựa người vào đầu giường đánh giá Tri Tào Tào.

“không phải chúng ta đã tuyệt giao rồi sao, em còn tìm anh làm gì?”

“Ai tuyệt giao với anh chứ?”

Tri Tào Tào xoay người lại nhìn anh ta, nhìn thấy vẻ thờ ơ của anh ta, cô lại gào lên: “Em bảo anh mặc quần áo vào!”

Đường công tử lười biếng dựa vào giường: “Thiếu gia anh còn chưa ngủ đủ, nếu không em bồi anh ngủ tiếp được không?”

Tri Tào Tào trừng mắt nhìn anh ta: “Bồi cái em gái nhà anh!”

“Đừng để em gái anh nghe được, sẽ không để em dễ chịu.”

Tri Tào Tào không kiên nhẫn, hất chăn trên người anh ta: “Anh nhanh rời giường, em tìm anh có việc, nhanh lên!”

Chăn bị lôi ra, Đường công tử lại bại lộ trước mắt Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào còn không thấy xấu hổ, Đường công tử đã xấu hổ, giận dữ kéo chăn lại: “Tri Tào Tào, em là cái đồ sắc nữ, cẩn thận anh làm em ở chỗ này.”

“Anh dám!” Tri Tào Tào không chút sợ hãi, cướp chăn cùng anh ta.

Đường nhị công tử chán nản, bỗng nhiên kéo Tri Tào Tào lên giường, không chút khách khí đè Tri Tào Tào dưới thân.

Tri Tào Tào không kịp đề phòng, lập tức bị anh ta khống chế.

Hơn nữa cả người anh ta trần trụi, chưa mặc gì.

Cô nhắc chân lên, đá anh ta: “Đường Hoàn Quân, anh tránh ra.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Làm bạn gái của anh ta một tháng

Tri Tào Tào nhắc chân đá vào anh ta: “Đường Hoàn Quân, anh tránh ra!”

Anh ta không đứng dậy, nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ nhắn bằng lòng bàn tay của cô, đôi môi phồng hồng, hận không thể hôn lên.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến một giọng nữ.

“Quan hệ của hai người, khi nào thì đã phát triển đến trình độ này rồi?” Đường Văn Nguyên nói.

Đường Hoàn Quân ngẩn người, ngừng đầu nhìn lên.

Nhân cơ hội này, Tri Tào Tào đá văng anh ta ra, chạy nhanh ra cửa sửa sang lại quần áo của chính mình: “Chị nói bậy gì thế, tôi và anh ta đang đánh nhau.”

Tri Tào Tào giải thích.

Đường Văn Nguyên lại không cho là đúng: “Phải không, nhưng chị thấy bộ dạng của hai người rất ân ái.”

“Ai ân ái với anh ta chứ, tôi chứng mất anh ta thì có.”

Tri Tào Tào trừng mắt nhìn Đường Hoàn Quân, anh ta đang mặc quần áo nhưng bởi vì câu nói của Tri Tào Tào, bỗng nhiên động tác cứng đờ.

Anh ta quay lại nhìn Tri Tào Tào: “Nếu như em chứng mất anh vậy còn tôi tìm anh làm gì?”

Giọng nói tức giận, giống như muốn Tri Tào Tào nhanh chóng biến mất.

Tri Tào Tào cảm thấy mình đến xin người khác giúp đỡ, không nên nói như vậy, trong nháy mắt, thái độ xoay chuyển 180 độ, nhìn Đường Hoàn Quân nói: “Chúng ta không nói đến chuyện này nữa, hôm nay em đến đây là muốn nhờ anh giúp một chuyện, nếu như anh không giúp em thì thôi, em đi nhờ người khác.”

Nhờ anh ta giúp?

Đường Hoàn Quân cười lạnh: “Muốn nhờ anh giúp mới nghĩ đến anh, Tri Tào Tào em không thấy mình quá đáng hay sao?”

Tri Tào Tào nhướn mày, quá đáng? Cô có sao?

Cô chỉ hơi thẳng thắn mà thôi.

“Anh không giúp em?” Cô hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Đường Hoàn Quân không nhìn cô, chuyên tâm mặc quần áo.

Tri Tào Tào thấy anh ta không để ý đến mình, tâm lạnh, xoay người rời đi.

Nhưng vừa mới đi đến cửa, Đường Hoàn Quân đã gọi cô lại: “Này, em không nói, sao anh có thể giúp em?”

Tri Tào Tào cong môi cười, xoay người, ân cần giúp Đường nhị công tử cài cúc áo.

“Trên bài thi của em, em không có viết tên mình, em nghe mẹ nói nhà anh có mối quan hệ với người của Bộ Giáo dục, cho nên em muốn nhờ anh giúp em phúc khảo lại bài thi.”

“...”

Hành động của cô, khiến Đường Hoàn Quân hơi sững sốt, tim đập có chút không bình thường, rũ mắt nhìn cô, cô thấp hơn anh ta một cái đầu nhưng anh có thể ngửi thấy mùi thơm của phái nữ trên cơ thể cô.

Thật mê người!

Cho dù đứng đối diện với cô nhưng thân thể anh ta không nhận được cảm thấy xao động.

Anh ta tham lam hưởng thụ mùi hương của cô

“Này, em đang nói chuyện với anh đó, mắt anh đang nhìn cái gì vậy!”

Tri Tảo Tảo quát.

Đường Hoàn Quân lập tức phản ứng lại, xoay người tránh khỏi tầm mắt cô.

“Trên bài thì, vì sao em lại không viết tên mình? Em có ý ư?”

“Ừ!” Tri Tảo Tảo không hề phủ nhận nhưng cũng không nói lý do, lại nhìn Đường Hoàn Quân: “Anh giúp em phúc khảo có được không, anh biết chữ của em mà, chắc chắn anh có thể tra được.”

Đường Hoàn Quân thực bất đắc dĩ, chuyện này với anh ta mà nói thật đúng là dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà, anh ta cũng sẽ không dễ dàng đồng ý giúp cô.

“Anh có thể giúp em nhưng mà anh có điều kiện!”

“Điều kiện gì?”

“Em làm bạn gái của anh trong vòng một tháng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Không đạt được mục đích

“Em làm bạn gái của anh trong vòng một tháng.”

“...” Tri Tảo Tảo trừng mắt nhìn anh ta, tức đến mức nghiến răng nghiến lợi.

Thằng nhãi này, giậu đồ bìm leo. Cô không để ý đến anh ta, quay đầu rồi đi.

Đường Hoàn Quân thấy cô dứt khoát rồi đi, bất đắc dĩ, vươn tay giữ chặt cô: “Được rồi, bà cô của anh ơi, anh giúp em là được chứ gì?”

Tri Tảo Tảo mím môi cười, kéo tay anh ta, cười khúc khích: “Còn chờ cái gì, chúng ta nhanh đi thôi?”

Đường công tử cảm thấy, anh ta đang tự tìm ngược.

Rõ ràng Tri Tảo Tảo đã nói, cô chương mắt anh ta nhưng anh ta không những không tức giận, ngược lại còn giúp đỡ cô.

Anh ta cảm thấy mình rất tự tìm ngược.

Đường Văn Nguyên cũng cảm thấy anh trai cô ta đang tìm ngược nhưng mà cũng may, cô ta có ảnh Tri Tảo Tảo thân mật với anh hai rồi.

Nếu như bức ảnh này xuất hiện ở trước mặt Diệp Khuyết, nhất định là sẽ có tác dụng!

Vì thế, sau khi Tri Tảo Tảo và Đường Hoàn Quân ra ngoài làm việc, cô ta chạy đến Diệp gia.

Cô ta đã gọi điện thoại trước, biết Diệp Khuyết ở nhà cho nên mới qua.

Vào đến Diệp gia, Đường Văn Nguyên liền ngọt ngào cười, lễ phép chào hỏi những người làm việc ở Diệp gia, khiến tất cả mọi người đều cảm thấy Đường tam thiếu thư không chỉ ôn nhu hào phóng lại rất xinh đẹp, nếu con trai nhà ai cưới được người như vậy nhất định là sẽ hưởng phúc.

Đường Văn Nguyên gặp được Tiết Dung Chân, cũng ngọt ngào gọi: “Chào dì.”

Tiết Dung Chân cười vui vẻ, mời cô ta ngồi xuống nhưng cô ta không ngồi, xấu hổ nói: “Dì ơi.anh Diệp Khuyết ở phòng đọc sách à?”

Tiết Dung Chân gật đầu: “Đúng vậy, cháu tìm Diệp nhị à?”

“Dạ! Châu có việc muốn tìm anh ấy.”

Tiết Dung Chân cũng không nói gì, để cô ta tự mình lên lầu.

Trong tay Đường Văn Nguyên ôm một hộp chocolate, đến chỗ cửa phòng đọc sách, gõ nhẹ.

Trong phòng đọc sách truyền đến một giọng nam tính, dễ nghe: “Mời vào!”

Đường Văn Nguyên mở cửa ra, nhanh chóng đi đến chỗ Diệp Khuyết, ôn nhu gọi: “Anh Diệp Khuyết, anh đang làm việc ư?”

Diệp Khuyết cũng không ngẩng đầu lên, ánh mắt dừng trên tài liệu: “Tìm tôi có việc?”

“Cũng không có gì, em đi dạo phố nhìn thấy cái này nên muốn tặng cho anh.”

Cô ta đặt lên bàn Diệp Khuyết một hộp chocolate, cùng một chiếc bút máy bằng vàng.

Diệp Khuyết ngẩng đầu, nhìn hai món quà, cũng không có ngẩng đầu nhìn Đường Văn Nguyên, tiếp tục sửa lại tài liệu.

“Chocolate có thể để lại, còn bút máy cô mang đi đi.”

Đường Văn Nguyên khó hiểu, vì sao anh chỉ cần chocolate mà không cần bút máy.

Chiếc bút này rất quý, là bạn ở nước mỹ của anh cả tặng cho anh ấy.

Thấy anh không muốn nhận, cô ta đành phải nói: “Chiếc bút này là do anh cả nhờ em tặng cho anh, anh nhận lấy đi.”

Diệp Khuyết cũng đành cố gắng nhận lấy: “Thay tôi cảm ơn anh ấy.”

“Dạ!” Đường Văn Nguyên gật đầu, lại nói: “Hôm nay thời tiết thật đẹp, Tảo Tảo và Hoàn Quân đã ra ngoài hẹn hò, thật vất vả anh mới có một ngày nghỉ ngơi, sao anh không ra ngoài.”

Cô ta cho rằng nếu cô ta nói như vậy, Diệp Khuyết sẽ có phản ứng nhưng không nghĩ tới người đàn ông kia lại có thể vân đạm phong khinh nói: “Không phải Tảo Tảo tìm Hoàn Quân đi làm việc sao?”

“A?” Đường Văn Nguyên giả ngu: “Ha ha, sao em không biết, chỉ biết hai bọn họ khoác tay nhau rồi đi.”

“Văn Nguyên.” Đường Văn Nguyên vừa nói xong, bỗng nhiên Diệp Khuyết lạnh nhạt nói: “Không có gì, thì cô ra ngoài đi, tôi đang bận, không muốn bị làm phiền.”

“...” Bỗng nhiên Đường Văn Nguyên cảm thấy thất bại, đành phải cúi đầu rồi đi: “Vâng ạ, anh Diệp Khuyết, hẹn gặp lại.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Anh ấy là chồng em

Tri Tảo Tảo đi cùng Đường Hoàn Quân đến phòng giáo dục, tìm được người phụ trách kì thi đại học, hai người còn chưa nói chuyện, người phụ trách đã mang đến những bài thi không viết tên.

Anh ta đưa cho Tri Tảo Tảo một bài thi, hỏi: “Đây là bài của em?”

Tri Tảo Tảo cầm lấy, không ngừng gật đầu: “Đúng đúng đúng, sao anh lại biết chúng tôi đến đây vì chuyện này.”

Đường Hoàn Quân cũng hoang mang, hai người còn chưa hề nói chuyện, thế nhưng họ đã lấy bài thi ra rồi.

Người phụ trách nói: “Cấp trên gọi điện thoại trước chỉ đạo chúng tôi tìm bài thi không tên, một lúc nữa sẽ có người đến ghi tên, cho nên chúng tôi đã tìm nó.”

Sao bên trên lại biết cô và Hoàn Quân muốn đến đây.

Ánh mắt Tri Tảo Tảo nghi ngờ nhìn về phía Đường Hoàn Quân, Đường Hoàn Quân cũng khá tò mò, hỏi người phụ trách: “Anh biết là ai gọi điện đến không?”

Người phụ trách cười rất có ả ý, nhìn chằm chằm Trì Tảo Tảo nói: “Tổng giám đốc Diệp, chính là tổng tài của tập đoàn Thiên Vũ, cô bé, em là em gái của tổng giám đốc Diệp ư?”

“...”

Trì Tảo Tảo ngây người.

Là anh?

Anh đã giúp cô khai thông con đường, không trách khi cô và Đường Hoàn Quân đến đây không hề tốn sức đã có thể vào được.

Người đàn ông đó cũng thật đáng giận, bề ngoài lạnh lùng nhưng trên thực tế vẫn suy nghĩ về cô.

Trì Tảo Tảo cảm động, nhanh chóng viết tên mình vào bài thi, sau đó đưa cho người phụ trách: “Cảm ơn anh.”

Người phụ trách cười ha ha, nói cô không cần cảm ơn, sau đó lại rất ân cần nói với Trì Tảo Tảo: “Sau khi em trở về, hy vọng có thể nói một vài câu tốt đẹp về chúng tôi trước mặt anh trai em.”

Trì Tảo Tảo đánh gãy lời của anh ta: “Anh đây không phải là anh trai em, anh ấy là chồng em.”

Cô nói rất thân nhiên, người nọ nghe xong rất là sững sốt, nhìn theo bóng dáng Trì Tảo Tảo rời đi.

Tuy rằng Trì Tảo Tảo không biết Diệp Khuyết lợi hại như nào nhưng có thể khiến người trong chính phủ có thái độ nịnh hót, nhưng mà, may mắn đã giải quyết xong, nếu như cô có thể đỗ vào trường đại học A, đến lúc đó cô có thể ở cùng chỗ với Diệp Khuyết rồi.

Ha ha, nghĩ đến những ngày được ở chung với anh, Trì Tảo Tảo đã cảm thấy vui vẻ.

Trước khi về nhà, Trì Tảo Tảo nói với Đường Hoàn Quân: “Nếu không, anh cùng em đi dạo đi?”

Đường Hoàn Quân lại không thể vui: “Em muốn mua gì?”

Trì Tảo Tảo ngồi trên ghế phụ, đôi tay đề lên ngực, hai mắt rạng rỡ: “Em muốn mua cho anh ấy một món quà, cảm ơn anh ấy đã giúp em, nếu không chúng ta cũng không thể thuận lợi như vậy.”

Đường công tử đang lái xe, rất là khó chịu: “Không có anh ta, bản thiếu gia cũng có thể giúp em, Trì Tảo Tảo em không muốn tặng quà cho anh sao?”

Nghe xong, Trì Tảo Tảo cũng không ngốc, vội vàng gạt đầu: “Cũng đúng, không có anh ấy, anh cũng có thể giúp được em, nếu không, em mua hai món quà, một tặng cho anh, một tặng cho anh ấy.”

“Như vậy còn được.” Lúc này, trong lòng Đường nhị công tử mới dễ chịu hơn một chút.

Tới khu mua sắm, Trì Tảo Tảo chọn hai món đồ của nam giới, một chiếc đồng hồ tặng cho Đường nhị công tử, một chiếc cà vạt tặng cho Diệp Khuyết.

Đường công tử nhận được đồng hồ, khó hiểu hỏi Trì Tảo Tảo: “Vì sao em tặng anh món quà quý giá còn lại tặng cho anh ta một món quà tiện nghi.”

Thực ra, anh ta hy vọng có thể có được đồ vật như Diệp Khuyết.

Nhưng Trì Tảo Tảo lại cười tủm tỉm giải thích với anh ta: “Lễ nhẹ nhưng ý trọng, tặng anh ấy cà vạt, hy vọng anh ấy đeo trước ngực, lúc nào cũng có thể nhớ đến em, em tặng anh đồng hồ, nhắc anh mỗi ngày rời giường đúng giờ, ngủ ngốc.”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Tặng quà cho Diệp Khuyết

Đường Hoàn Quân đưa Trì Tảo Tảo trở về Diệp gia, anh ta chưa đến cửa Diệp gia đã quay xe rời đi.

Nguyên nhân anh ta không muốn đi vào Diệp gia là vì không muốn thấy Trì Tảo Tảo tặng chiếc cà vạt kia cho Diệp Khuyết.

Nhìn thấy Trì Tảo Tảo bám lấy Diệp Khuyết, trong lòng anh ta cảm thấy buồn chán.

Tri Tào Tào vui vẻ về nhà, thấy cha mẹ ngồi ở phòng khách xem TV, cô tươi cười chào hai người, sau đó chạy lên lầu.

Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa nhìn cô gái nhỏ đã khôi phục lại sức sống, trên mặt cũng tràn ngập nụ cười.

Tri Tào Tào gõ cửa phòng Diệp Khuyết: “Ông xã, ông xã, anh ở trong đó không?”

“Cửa không khóa.” Bên trong truyền đến giọng nói của Diệp Khuyết.

Tri Tào Tào bừa bãi, đẩy cửa đi vào.

Cô biết Diệp Khuyết luôn cao ngạo lãnh đạm cho nên đối với giọng nói lạnh lùng của anh, cô đã sớm thấy quen.

Cô giấu cả vật ở phía sau, từng bước đi đến, đứng thẳng bên người anh, chuẩn bị cho anh một sự kinh hi, nhưng nhìn thấy trên bàn anh có một hộp chocolate: “Oa, đây là loại em thích nhất, anh tặng cho em sao?”

Diệp Khuyết không còn lời nào để nói, từ trước đến giờ, có đồ ăn ngon anh đều đưa cho cô, anh không có biện pháp với người tham ăn như cô.

Vì thế anh nói: “Em thích ăn thì mang về đi.”

Dù sao, anh ta nhận lấy cũng vì muốn cho heo nhỏ này ăn.

Tri Tào Tào rất vui vẻ, chạy nhanh đến ôm anh vào ngực, nói một câu: “Cảm ơn!”

Diệp Khuyết cũng không ngẩng đầu lên, hạ lệnh đuổi khách: “Không có việc gì thì ra ngoài, đừng làm cản trở công việc của anh.”

Tri Tào Tào nhướn mày, xấu hổ lấy cả vật ra, nhẹ nhàng đặt trước mặt Diệp Khuyết.

“Cái này em tặng cho anh, hy vọng anh sẽ thích.”

Diệp Khuyết ngẩng đầu, trước mặt anh xuất hiện một hộp quà nho nhỏ, mày không khỏi nhíu lại.

Rốt cuộc anh cũng ngẩng đầu lên nhìn Tri Tào Tào: “Thứ gì đây?”

Về mặt Tri Tào Tào đỏ bừng, giống như còn xấu hổ: “Anh mở ra thì biết.”

Diệp Khuyết mở chiếc hộp ra, khi nhìn thấy chiếc cả vật bên trong, sắc mặt cứng đờ.

Khi nhìn thấy cả vật, trong lòng anh có loại cảm giác kỳ lạ, ngũ vị tạp trần.

Anh ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm Tri Tào Tào hỏi: “Vì sao lại tặng thứ này?”

Tri Tào Tào xấu hổ cúi đầu: “Không phải anh gọi điện thoại cho phòng giáo dục để bọn họ giúp em tìm bài thi sao, em... em muốn cảm ơn anh.”

Diệp Khuyết hừ lạnh hai tiếng: “Tri Tào Tào, em dùng tiền của anh để mua quà cho anh, rất tốt, rất thông minh.”

Anh đóng nắp hộp lại, tùy tiện ném sang một bên: “Anh nhận lấy, em có thể ra ngoài.”

Tri Tào Tào rất ngạc nhiên, nhìn thấy anh không thèm quan tâm, tùy tay ném đi, rất là tức giận: “Em biết, đó là tiền của anh, những thứ đồ của em đều là của anh, em chỉ là một cô nhi, sao có thể có tiền mua quà cho anh, nhưng đó là tấm lòng của em, nếu như anh không cần, cũng không cần ném loạn?”

Cô đi đến nhặt lên, coi nó như bảo bối ôm vào ngực: “Anh không cần thì thôi, sẽ có người khác coi nó như bảo bối!”

Cô mang chiếc hộp, muốn rời đi, Diệp Khuyết lên tiếng: “Đều đã tặng cho anh rồi, em còn muốn lấy đi đâu.”

Tri Tào Tào chán nản, quay đầu trừng anh: “Không phải anh nói đây là lấy tiền của anh mua sao? Dùng tiền của anh sao có thể đưa cho anh? Em sẽ đưa cho người khác.”

“Tri Tào Tào.” Anh đứng dậy, đi tới, cầm chiếc cả vật, trực tiếp đeo lên cổ mình, nhướn mày hỏi cô: “Đẹp không?”

Tri Tào Tào vui mừng khôn xiết, gật đầu như giả vờ: “Đẹp, đẹp.”

“Đó chính là của anh.”

“Được!” Cô cầu còn không được, lần đầu tiên dùng phép khích tướng, không ngờ lại thành công.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Ít qua lại với Đường Hoàn Quân thôi

Diệp Khuyết nhận lấy cả vật khiến Trì Tảo Tảo rất vui vẻ nhưng không muốn rời khỏi phòng đọc sách, làm trò trước mặt anh, mở hộp chocolate ra.

Cô vừa ăn vừa hỏi anh: “Cái này là Văn Nguyên đưa tới cho anh ư?”

Diệp Khuyết ngồi ở bàn làm việc, nghe thấy cô hỏi thế, thần sắc hơi ngưng trệ, ngẩng đầu lên nhìn cô.

Trì Tảo Tảo ăn ngon, vui vẻ nói: “Em biết cái này là do Văn Nguyên tặng cho anh, chị ta cũng giống em, đều thích anh, đều muốn gả cho anh.”

“...”

Cô bóc chocolate ra, đi đến bên cạnh anh, nhìn chằm chằm vào anh hỏi: “Anh nói cho em biết, anh thích Văn Nguyên không?”

Anh nín thở không nói, tiếp tục sửa sang lại văn kiện.

Trì Tảo Tảo sống chết không buông tha: “Em biết, Văn Nguyên rất tốt, cao hơn em, hào phóng hơn em, ôn nhu hơn em, nhưng mà.....chị ta không thích anh nhiều như em thích anh, nếu như anh cưới em, em hứa, mỗi ngày của anh sẽ đều hạnh phúc.”

“...”

Diệp Khuyết cảm thấy, anh đang nhìn một vai hề diễn tuồng.

Anh không để ý đến cô, tiếp tục công việc của mình.

Trì Tảo Tảo còn ân cần đâm lưng cho anh: “Ông xã, em biết có đôi khi em rất nghịch ngợm, khiến anh phải lo lắng nhưng ít nhất em vẫn rất hiểu chuyện, anh không cần bỏ em đi thích người khác được không?”

Anh không nói, cô hơi nghiêng đầu, để sát mặt anh, hơi thở của cô đều dừng lại trên mặt anh.

“Được không?” Cô làm nũng.

Diệp Khuyết nín thở, anh cảm thấy nếu người phụ nữ này cứ đến gần anh như vậy, anh cũng không dám hứa sẽ không có phản ứng gì.

Vì thế, anh vươn tay đẩy cô ra: “Cách xa anh một chút.”

Trì Tảo Tảo muốn hôn anh, bỗng nhiên bị anh đẩy ra, trong lòng buồn bực, chán nản nói: “Diệp Khuyết, rốt cuộc anh có phải đàn ông hay không?”

Cô nhớ tới khi ở Đường gia, nhìn thấy Đường Hoàn Quân không mặc quần áo, cô tò mò, ghé vào trên bàn anh hỏi.

“Anh có trứng sao?”

“...” Diệp Khuyết ngẩng đầu lên nhìn cô, thần sắc lạnh nhạt.

Trì Tảo Tảo cười quyến rũ: “Sáng hôm nay ở trong phòng Đường Hoàn Quân em nhìn thấy trứng của anh ta.”

Khuôn mặt Diệp Khuyết tối sầm, đôi mắt sắc bén, giống như muốn lăng trì Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo đã sớm quen với dáng vẻ giận dữ của anh, nó còn tốt hơn bộ dạng hồ hững của anh.

Cô không nhìn khuôn mặt đen của anh, nói: “Trứng của Đường Hoàn Quân rất nhỏ, đen như mực, rất xấu...”

“Trì Tảo Tảo, em câm miệng cho anh!”

Rốt cuộc Diệp Khuyết cũng lên tiếng, ánh mắt lạnh lùng như muốn xẻo thịt, lóc xương cô ra.

“Nếu như em còn không biết liêm sỉ như vậy, thì cũng đừng xuất hiện trước mặt anh.”

Anh tức giận đến ngứa răng, đẩy ghế, rời đi.

Trì Tảo Tảo cảm thấy anh tức giận, chạy nhanh đến ngăn anh lại: “Anh Diệp Khuyết, thực ra, thực ra, em nói cái này!”

Tri Tào Tào lấy ra một quả trứng nhựa khổng lồ, để trước mặt Diệp Khuyết: “Em nói nó, anh không cần thiết phải tức giận chứ?”

Diệp Khuyết rũ mắt, nhìn thấy quả trứng khổng lồ, sắc mặt cứng đờ.

Con nhóc này, chơi anh?

Còn để cho anh nghĩ rằng, cô và Đường Hoàn Quân đã phát triển đến tình trạng này.

Trong lòng anh hoảng sợ.

Anh ngồi lại vào bàn làm việc, lạnh lùng nói: “Tri Tào Tào.”

“Dạ.” Tri Tào Tào nhanh chóng chạy tới, ngoan ngoãn đứng cạnh anh.

“Sau này, ít qua lại với Đường Hoàn Quân thôi.” Đây là mệnh lệnh.

Tri Tào Tào bĩu môi: “Vì sao?”

“Hỏi nhiều lắm gì, em có nghe không?”

Tri Tào Tào lắc đầu: “Hoàn Quân rất tốt, thường xuyên giúp đỡ em, khi em khổ sở là anh ta dỗ em vui vẻ, em không muốn đoạn tuyệt với anh ta.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Em muốn anh, hay muốn anh ta

Tri Tào Tào lắc đầu: “Hoàn Quân rất tốt, thường xuyên giúp đỡ em, khi em khổ sở là anh ta dỗ em vui vẻ, em không muốn đoạn tuyệt với anh ta.”

Thần sắc Diệp Khuyết rõ ràng không tốt, khóe môi hừ lạnh, gật đầu: “Được, từ nay về sau em đừng có xuất hiện trước mặt anh.”

Anh chỉ về phía cửa, ra lệnh: “Đi ra ngoài.”

Tri Tào Tào nhú chặt mày, bĩu môi, nhìn chăm chăm anh, trong lòng đều là ủy khuất.

“Ngày đó trên sân thượng, không phải anh nói em là người phụ nữ của anh sao? Không phải anh nói, mặc kệ phát sinh chuyện gì anh cũng sẽ không rời xa em? Diệp Khuyết, anh nói mà không giữ lời, anh không phải quân tử, anh là tiểu nhân.”

Tri Tào Tào cảm thấy tức giận, cô cảm thấy người đàn ông này chính là ý vào chuyện mình quá thích anh, cho nên mới không coi ai ra gì, không để ý đến cảm thụ của cô.

Sao anh có thể như vậy!

Lại nói, Đường Hoàn Quân là bạn tốt nhất của cô, dựa vào đâu mà anh cấm không cho cô lui tới.

Tri Tào Tào sống chết không nghe anh, tức giận nói: “Em sẽ không đoạn tuyệt quan hệ với Đường Hoàn Quân, không những không ngừng, mà mỗi ngày em đều sẽ đi tìm anh ra, không phải anh rất bận, không có thời gian dành cho em sao, em sẽ không làm phiền anh, em tự đi được!”

Nói là đi, giống như không có chút buồn phiền.

Nhưng mới vừa ra đến cửa, bỗng nhiên cô bị gọi lại: “Quay lại.”

Tri Tào Tào không nghe, một hai phải đi, hơn nữa tính toán một đi không trở lại.

Không nghĩ đến, Diệp Khuyết lại đuổi theo.

“Tri Tào Tào.” Anh bước nhanh, dùng thân hình cao lớn chắn trước mặt cô

Tri Tào Tào cũng không nhìn anh, nói: “Tránh ra, chó ngoan không cản đường.”

“Em cứng cáp rồi đúng không?” Anh cắn chặt răng trừng mắt nhìn cô, thực sự muốn nuốt luôn cô gái nhỏ này vào bụng.

Tri Tào Tào ngẩng đầu ưỡn ngực, đứng ở trước mặt anh, bộ dạng quật cường, không cam lòng yếu thế.

“Là anh nói em đi, em nghe lời như thế, anh còn muốn gì?”

Anh muốn gì? Anh có thể làm gì?

Đối với cô, anh đã bỏ tay không có biện pháp.

Sợ hãi mỗi ngày cô sẽ đi tìm tên hoa hoa công tử Đường Hoàn Quân, thần sắc anh âm đạm, nhỏ giọng nói: “Em muốn tôi hay vẫn muốn Đường Hoàn Quân?”

Trì Tảo Tảo cũng không nghĩ tới anh sẽ hỏi như vậy, bĩu môi.

“Nói!” Anh ra lệnh.

Bỗng nhiên, Trì Tảo Tảo ngẩng đầu nhìn anh: “Em muốn anh, nhưng anh chưa chắc đã muốn em, anh không cần em thì em phải nịnh anh làm gì?”

Không thể nghi ngờ, đáp án của cô chính là Diệp Khuyết, nhưng hiện tại cô muốn thử anh một chút.

“Em còn nhỏ.” Đây là Diệp Khuyết trả lời cô.

Lần đầu tiên, anh nghiêm túc nói chuyện với cô, giọng nói không nóng không lạnh rất là bình đạm.

Trì Tảo Tảo vội vàng phản bác: “Em đã 18 tuổi, không còn nhỏ.”

Có một số người bằng tuổi cô đã lên chức mẹ rồi.

Ánh mắt nóng rực của Diệp Khuyết dừng lại trên ngực cô: “Anh nói nhỏ.”

Rốt cuộc Trì Tảo Tảo cũng ý thức được anh nói gì, ưỡn ngực nói: “Không nhỏ, không tin anh sờ xem, một bàn tay anh cũng không nắm được.”

Cô nói xong, cầm lấy bàn tay anh đặt trước ngực mình.

Diệp Khuyết ngây người, bàn tay anh bao trùm lên ngực cô, tuy rằng cách một lớp vải nhưng vẫn cảm thấy mềm mại, co dãn mười phần.

Anh gạt mình, nhanh chóng thu tay về, đáng chết, anh lại có phản ứng.

Anh xoay người đưa lưng về phía cô, nặng nề nói: “Rất nhỏ, chờ nó lớn lên.”

Sau đó nhanh chóng biến mất trước mặt Trì Tảo Tảo.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Thi đậu

Công bố kết quả thi đại học.

Điểm của Trì Tảo Tảo đã được Diệp Khuyết tra cứu trên mạng, cô được 363 điểm, vừa đủ điểm đỗ vào đại học A.

Xem ra, cô gái nhỏ không làm anh thất vọng.

Anh ngồi trong phòng đọc sách, còn không tắt trang web xem điểm, Trì Tảo Tảo chạy từ dưới lầu lên, mở cửa phòng đọc sách.

Cô thở hổn hển nói với Diệp Khuyết: “Đã có kết quả thi đại học, anh mau xem điểm cho em”

Diệp Khuyết giống như một vị đại gia, dựa lưng trên ghế, thờ ơ.

Trì Tảo Tảo chủ động đến gần, cầm con chuột.

Diệp Khuyết cầm tay cô, lạnh lùng nói: “Em không thi đậu.”

“Cái gì?” Trì Tảo Tảo cảm thấy không thể tin được, trừng mắt nhìn Diệp Khuyết: “Không thể nào! Em cảm thấy mình làm rất tốt!”

“Không thi đậu chính là không thi đậu!” Anh muốn trêu đùa cô.

Ai biết con nhóc này bĩu môi, giống như muốn khóc.

Không thi đậu, có nghĩa là cô không thể cùng anh ở trường đại học A, có nghĩ cô chính là cô gái đã man không có văn hóa.

Cô cảm thấy mình không xứng với Diệp Khuyết.

Cô không nhìn được, òa khóc.

Diệp Khuyết không còn lời nào để nói, đầu đã lớn như vậy còn khóc nhè như trẻ con.

Anh vươn tay ra, vỗ vai cô: “Đừng khóc.”

Tri Tào Tào không để ý đến anh, tiếp tục khóc: “Em thi trượt, anh sẽ cảm thấy em không có văn hóa, không xứng với anh, hu hu, sao em lại ngu ngốc như vậy, vì sao em không thi đậu.”

“Tri Tào Tào.”

“Anh không cần quấy rầy em, để cho em khóc một lúc? Em thi trượt, anh biết em khó chịu như nào không, em chính là người ngu ngốc, vốn dĩ em đã không xứng với anh, huhu, còn giả bộ bạch phú mỹ huhu...”

“Em được 363 điểm, vừa vặn đỗ vào trường đại học A.” Diệp Khuyết từ từ nói.

Tri Tào Tào lập tức dừng khóc, ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm Diệp Khuyết: “Người anh nói là em sao?”

Diệp Khuyết nói: “Tên là Tri Tào Tào, anh cũng không biết đó là ai.”

Tri Tào Tào không tin, nhìn chăm chăm vào máy tính, trên đó hiển thị Tri Tào Tào 363 điểm.

Cô thi đỗ? Thật sự đỗ?

Vừa rồi là Diệp Khuyết lừa cô?

Tri Tào Tào vui mừng khóc, oán hận nhìn Diệp Khuyết: “Sao anh lại lừa em?”

Rất khó có dịp, Diệp Khuyết cong môi cười, ánh mắt ôn nhu nhìn Tri Tào Tào.

“Là em quá ngốc.” giọng nói của anh cũng bớt đi sự lạnh lùng.

Nhìn thấy anh như vậy, trong lòng Tri Tào Tào như có dòng nước ấm chảy qua.

Đặc biệt là nụ cười kia của anh khiến cô si mê, muốn chiếm hữu nó, cô không chút rụt rè, ôm cổ anh.

“Ông xã, anh nói nếu như em thi đỗ vào trường A, anh sẽ cho em đáp án đúng không. Hiện tại em đã thi đỗ, đáp án của anh đâu?”

Diệp Khuyết liếc mắt nhìn cô, cô ôm lấy cổ anh không chút nào rụt rè, anh cũng không đẩy cô ra.

“Không phải đã nói cho em đáp án rồi sao?” Anh nói, ánh mắt nhìn chăm chăm cô, trong đó có sự nhu tình.

Tri Tào Tào khó hiểu hỏi: “Anh chưa nói cho em?”

Diệp Khuyết thực bất đắc dĩ nhìn cô, giọng nói bình tĩnh: “Không đẩy em ra, còn không phải là đáp án à?”

Tri Tào Tào bừng tỉnh đại ngộ, nhoen miệng cười: “Cũng đúng, lúc trước anh cũng không cho em ôm, bây giờ lại không từ chối, chứng minh anh đã chấp nhận em rồi.”

Anh chỉ nhàn nhạt, lẳng lặng nhìn cô, không nói gì.

Tri Tào Tào ôm chặt anh, còn ngồi vắt vẻo lên đùi anh: “Ông xã, anh biết em yêu anh nhiều như nào không? Em rất yêu anh, sau này anh cũng chỉ được phép yêu mình em thôi.”

Nói xong, cô cúi người hôn nhẹ lên môi anh.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Trở về đánh gãy hai chân em

Nói xong, cô cúi người hôn nhẹ lên môi anh.

Nhưng mà, Diệp Khuyết lại không dấu vết quay đầu, tránh đi nụ hôn của cô.

Trì Tảo Tảo sững sốt, trong lòng khó chịu, oán hận nhìn chằm chằm anh: “Vì sao không cho em hôn anh?”

Diệp Khuyết bế cô ra, để cô ngồi trên bàn, đứng xa ra.

“Em sẽ không gánh nổi hậu quả đâu.”

Ai biết sau khi hôn sẽ xảy ra chuyện gì đâu?

Cô còn nhỏ như vậy, chỉ là một con nhóc con, anh không muốn cô còn nhỏ như vậy mà phải làm mẹ một đứa trẻ khác.

Muốn anh dùng biện pháp an toàn sao? Anh cảm thấy khi mang thứ đó, sẽ không cảm nhận được sự tuyệt vời của cô.

Cho nên chờ tới lúc thích hợp nhất, anh sẽ thỏa mãn cô.

Trì Tảo Tảo thấy anh rời đi, trong lòng buồn bực, cũng chạy nhanh đến chỗ anh: “Cái gì mà hậu quả em không gánh vác được. anh nói bậy. anh ghét em. Diệp Khuyết em chán ghét bộ dạng này của anh.”

Đối với những lời cô nói, Diệp Khuyết mắt đăm đăm tại ngó, Trì Tảo Tảo tức giận đến mức dậm chân.

Thực sự không nhịn được nữa, cô nhìn theo bóng dáng anh: “Diệp Khuyết, anh chờ đó cho em, một ngày nào đó, anh sẽ phải cầu xin em!”

Diệp Khuyết nghe thấy những lời cô nói, khóe môi cong lên.

.....

Ngày hôm sau,

Sau khi công bố kết quả thi đại học, chính thức bước vào thời gian nghỉ hè, mấy người bạn hẹn cô cùng đi du lịch.

Trì Tảo Tảo rất thích tự do cho nên không do dự chút nào đã đồng ý.

Nhưng trước đi khi đi, cô vẫn hỏi qua ý kiến của người nhà.

Diệp Chấn Hoa và Tiết Dung Chân cũng không có ý kiến gì, nhưng quyền quyết định lại ở trên người Diệp Khuyết.

“Con nên hỏi qua Diệp nhị, nếu như nó cho con đi, chúng ta cũng không có ý kiến gì.”

Trì Tảo Tảo bĩu môi, hậm hực đi vào trong phòng đọc sách.

Vừa mới đi vào, người bên trong cũng không ngần đầu lên hỏi: “Có chuyện gì chờ anh xong việc rồi nói, em ra ngoài đi.”

Sau đó, Trì Tảo Tảo thất bại trở về phòng khách.

Chờ sau khi Diệp Khuyết xong việc, tự mình xuống lầu, cô ân cần rót nước cho anh.

Diệp Khuyết nhận ly nước, lạnh lùng nhìn cô: “Có việc gì?”

Trì Tảo Tảo ngồi xuống cạnh anh.

“Nói!”

“Em muốn đi du lịch cùng bạn.”

Cô cảm thấy Diệp Khuyết sẽ không quan tâm đến chuyện này nhưng không nghĩ tới..... anh lại từ chối: “Không được đi.”

Đây là mệnh lệnh, không có cơ hội xoay chuyển đường sống.

Trì Tảo Tảo nghe thấy, không vui hỏi: “Dựa vào cái gì?”

Cô ở nhà, anh không ở bên cô, lại không cho cô ra ngoài, sao anh lại bá đạo như vậy.

“Anh nói không được đi là không được đi, em hỏi nhiều như vậy làm gì?”

Anh nói xong, đứng dậy rồi đi.

Tri Tào Tào tức đến nghẹt thở: “Dựa vào đâu mà anh không cho em đi, em ở nhà anh cũng không ở bên em, thật vất vả mới có thời gian nghỉ, còn không cho em ra ngoài chơi. Diệp nhị, em muốn đi, anh cũng sẽ không biết.”

Diệp Khuyết đi đến chỗ cầu thang, bỗng nhiên dừng lại, quay đầu, đôi mắt sắc bén nhìn cô: “Nếu em dám đi, trở về anh sẽ đánh gãy chân em, không tin em cứ thử xem.”

“...”

Tri Tào Tào bị sự lạnh lùng của anh dọa sợ, không dám nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Em muốn ngủ chung với anh

Tri Tào Tào không được đi du lịch, trong lòng buồn bực.

Trong bữa cơm tối, cô không ăn, một mình ở trong phòng hôn dỗi, quyết tâm tuyệt thực để chống đối Diệp Khuyết.

Nhưng không nghĩ đến, anh lại làm bộ như không thấy.

Nửa đêm, Tri Tào Tào bị cơn đói làm cho tỉnh lại, không có biện pháp đành phải xuống bếp lấy đồ ăn.

Cô đi dép lê, mặc áo ngủ rộng thùng thình, đi từ tầng 3 xuống nhà bếp, tìm được thức ăn, ăn ngấu nghiến.

Trong lúc ăn còn bị ghen, ho khan mấy lần.

Sau khi ăn xong, cô xoay người chuẩn bị trở về phòng ngủ.

Nhưng mà, trước cửa phòng bếp có một bóng dáng to lớn, không biết là ai.

“A~~~~có quý!”

Tri Tào Tào che mắt lại, bởi vì trong bếp không bật đèn cho nên cô không biết đó là ai.

Bóng dáng đó nhanh chóng che miệng Tri Tào Tào, nhỏ giọng nói: “Em muốn đánh thức ba mẹ sao?”

Nghe được giọng nói quen thuộc, Tri Tào Tào giật mình, cảm thấy sợ hãi, ôm cổ người đàn ông.

“Có quý, có quý, đừng ăn em!” Trong miệng vừa kêu nhưng không ngừng dính sát vào người đàn ông.

Diệp Khuyết rất là bất đắc dĩ, ôm cô, lạnh lùng hỏi: “Em nói ai là quý, em còn dám ôm quý sao?”

“Hu hu, em không biết, em sợ, anh ôm em đi.” Nhân cơ hội này, cô ăn đậu hũ của Diệp Khuyết.

Người đàn ông sao không biết cô muốn làm gì, trực tiếp ném văng cô ra.

“Tri Tào Tào, không phải em tuyệt thực sao? Sao hơn nửa đêm lại dậy ăn?” Diệp Khuyết ưu nhã rót một chén nước, uống một ngụm.

Tri Tào Tào ngã đầu, xoa mông đứng lên: “Không biết thương hương tiếc ngọc gì cả.”

Cô muốn đi lên lầu, sau lưng lại truyền đến giọng nói từ tính dễ nghe: “Ngày mai dậy sớm.”

Tri Tào Tào trừng anh: “Làm gì? Nghỉ hè mà anh không cho em ngủ nướng nữa sao?”

Thần sắc Diệp Khuyết thật lạnh nhạt: “Đi Úc cùng anh.”

“Gi cơ?” Trì Tảo Tảo cho rằng lỗi tai mình có vấn đề, đập đập tai, đứng trước mặt anh hỏi: “Đi cùng anh đến nước Úc? Hường tuần trăng mật?”

“...” Diệp Khuyết không còn lời nào dễ nói, đặt chén xuống, vòng qua cô để lên lầu.

Trì Tảo Tảo tung tăng đi theo anh: “Có phải anh muốn đi tuần trăng mật hay không, nếu đúng em sẽ không tức giận, ai u, ông xã, đừng lạnh lùng như vậy, anh nói xem có phải chúng ta đi hưởng tuần trăng mật không?”

“Không phải!” Anh đáp.

“Vậy chúng ta đi làm gì?”

Anh cũng không có quay đầu lại: “Để đề phòng khi anh đi công tác, em lại ra ngoài lâu lóng, cho nên em sẽ đi cùng anh.”

Trì Tảo Tảo nghe thấy là đi công tác, cũng không tức giận, không chút do dự đồng ý: “Cũng đúng, chỉ cần ở bên anh thì làm gì cũng được.”

Anh muốn vào phòng, nhưng cô nhanh hơn anh, vào phòng anh trước.

Diệp Khuyết lạnh lùng nhìn cô, ánh mắt muốn đuổi cô ra ngoài.

Nhưng da mặt Trì Tảo Tảo rất dày, lập tức nhảy lên giường anh, không đi.

“Khi còn nhỏ, em thường xuyên ngủ chung với anh, chỉ là sau khi lên trung học thì anh không cho em ngủ cùng, tuy em không biết vì sao, nhưng hôm nay em phải ngủ với anh, anh không được đuổi em ra, vừa lúc sáng mai anh có thể gọi em dậy.”

Cô nói, trực tiếp chui vào chăn, giả bộ ngủ.

Diệp Khuyết nhìn cô, không còn lời nào để nói.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Trì Tảo Tảo tự luyện

Sáng sớm hôm sau.

Diệp Khuyết mặc một bộ quần áo thoải mái, sạch sẽ đứng ở mép giường gọi Trì Tảo Tảo dậy.

Trì Tảo Tảo vĩnh viễn là một con heo ham ngủ, Diệp Khuyết gọi hai tiếng nhưng cô cũng không có phản ứng gì.

Hơn nữa tư thế ngủ của cô thật sự không dám khen tặng.

Diệp Khuyết nhìn đồng hồ, khoảng cách đến lúc đăng ký cũng không còn nhiều, anh không còn nhẫn nại, gầm nhẹ: “Trì Tảo Tảo, nếu em không dậy thì cũng đừng đi.”

Anh nói xong, xoay người rời đi.

Anh cho rằng cô sẽ nhanh chóng dậy nhưng ai biết một chút phản ứng cô cũng không có.

Diệp Khuyết bất đắc dĩ, đành phải quay trở về, ngồi xuống giường, bịt mũi cô lại.

Mãi cho đến khi cô không thể thở nổi, cô mới giật mình tỉnh.

“A...A...Sao lại thế này?”

Cô ngồi dậy nhưng vẫn còn ngái ngủ, chân tay luống cuống, dầy dụa.

Diệp Khuyết đứng ở mép giường nhìn cô: “Không muốn cùng anh đi du lịch?”

“A?” Trì Tảo Tảo kinh ngạc: “Du lịch? Em, em đã quên mất. Anh chờ em một chút em đi mặc quần áo, quần áo của em đâu, đáng chết nơi này không phải phòng của em, ông xã, nếu không anh sang phòng em, lấy cho em bộ quần áo mà anh thích nhất.”

“...” Diệp Khuyết cảm thấy, anh đưa Trì Tảo Tảo đi theo, giống như là tự mình tìm chết.

Nhưng không biết như nào, anh thực sự đi lấy quần áo cho cô.

Quần áo ném cho cô, anh lạnh lùng nói: “10 phút, nếu không em cũng đừng đi.”

Trì Tảo Tảo luống cuống mặc quần áo: “Anh yên tâm, trong 10 phút em sẽ xong.”

Diệp Khuyết xuống phòng khách để chờ cô.

Tiết Dung Chân biết Diệp Khuyết muốn đưa Trì Tảo Tảo đi ra nước ngoài, cho nên sáng sớm bà đã dậy để chuẩn bị hành lý cho Tảo Tảo, sau đó để bên cạnh hành lý của Diệp Khuyết.

“Diệp nhị, đầu óc Tảo Tảo có chút không linh hoạt, làm việc tùy tiện, sau khi ra nước ngoài, con nhất định phải chăm sóc nó cẩn thận, nếu như nó có việc gì, mẹ sẽ lột da con ra.”

Diệp Khuyết ngồi ở bên cạnh, hừ lạnh hai tiếng: “Thật không biết ai mới là con ruột của mẹ, nếu là có thể, con dự định ném em ấy ở nước ngoài luôn.”

Tiết Dung Chân tức giận nói: “Con dám!”

“Mẹ.” Đã đến giờ, Diệp Khuyết đứng dậy, vươn tay kéo hành lý của mình: “Tính cách lè mề của Trì Tảo Tảo chính là do mẹ dưỡng ra. Con đi đây.”

Không biết có phải anh tính chuẩn hay không, khi anh vừa mới kéo hành lý đến, Trì Tảo Tảo đã từ trên lầu đi xuống.

Cô nhanh chóng chào hỏi Tiết Dung Chân: “Mẹ, mẹ nói với cha giúp con, con và anh Diệp Khuyết đi công tác!”

Thấy Diệp Khuyết đi rồi, bà nhanh chóng đẩy Trì Tảo Tảo đi: “Mau đi đi, nếu nó dám bắt nạt con, trở về mẹ sẽ dạy dỗ nó.”

Trì Tảo Tảo nhìn Tiết Dung Chân nói: “Mẹ yên tâm, anh ấy không dám, mẹ, con đi đây.”

“Ừ!”

Trì Tảo Tảo và Diệp Khuyết ngồi xe ra sân bay, dựa vào cửa sổ xe, sửa sang đầu tóc của chính mình, thỉnh thoảng quay lại hỏi người bên cạnh.

“Ông xã, em đẹp không, đẹp không?”

Diệp Khuyết không liếc nhìn cô, trả lời luôn: “Quá xấu!”

“Anh mới xấu!” Trì Tảo Tảo trừng anh, còn không quên khoe khoang: “Em xinh đẹp, anh đang hâm mộ, ghen tị với em, em biết, anh ghen tị với sắc đẹp của em.”

“...”

Cô lại bắt đầu chỉnh tóc.

Bỗng nhiên Diệp Khuyết lên tiếng: “Một lúc nữa, không được gọi bậy, ở trước mặt người ngoài, em là em gái anh, nghe rõ chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Tình cờ gặp thần tượng

Diệp Khuyết đột nhiên nói “Một lúc nữa, không được gọi bậy, ở trước mặt người ngoài, em là em gái anh, nghe rõ chưa?”

Em gái?

Nghe thấy xưng hô này, Trì Tảo Tảo không vui một chút nào, quay đầu trừng Diệp Khuyết một cái “Tại sao?”

Diệp Khuyết lạnh nhạt nói “Không nghe lời thì xuống xe đi.”

Được lắm!

Tri Tào Tào méo miệng “Dạ.”

“.....”

Đến sân bay, tài xế mở cửa xe, để Diệp Khuyết và Tri Tào Tào xuống xe.

Tài xế kéo hành lý đi theo phía sau bọn họ vào đại sảnh.

Tri Tào Tào thật sự cho rằng, Diệp Khuyết sợ cô đi ra ngoài lêu lổng, cho nên mới đưa cô đi theo.

Nhưng không ngờ.....

Bọn họ vừa vào đại sảnh sân bay, thì có một cô gái liền nhiệt tình nghênh đón, dáng người cao gầy, mang khẩu trang, kính râm, còn cả mũ lưỡi trai.

Tri Tào Tào thấy cô gái kia, còn tưởng là người điên, trời nóng chết được còn mang khẩu trang đội mũ, che kín mít, xấu đến mức không muốn để người khác nhìn thấy sao?

Cô gái kia không hề khách khí kéo kéo cánh tay Diệp Khuyết “Khuyết, rốt cuộc anh cũng tới rồi, em còn tưởng rằng anh sẽ không đi nha?”

Vừa nói, vừa đưa vali cho Tri Tào Tào “Cầm giúp tôi!”

Tri Tào Tào sững sốt, không thể tin nhìn chằm chằm cô gái kia khiến cô nữa sao?

Tri Tào Tào chán nản, đẩy tay cô gái kia ra, kéo tay Diệp Khuyết, tức giận nói “Nam nữ thụ thụ bất thân chị không biết sao?”

Cô gái kia nghe vậy thì sững sốt.

Khỏe môi Diệp Khuyết hơi hơi cong lên, tiếp nhận vali từ tài xế, một mình đi qua cửa an ninh.

Tri Tào Tào thấy vậy, đuổi theo ngay.

Cô gái kia phản ứng lại, cũng nhanh chóng theo sau.

Thật vất vả mới sống vai với Diệp Khuyết, hoang mang thấp giọng hỏi Diệp Khuyết “Trợ lý của anh không lẽ phép chút nào cả? Hai chúng ta đi du lịch, anh mang trợ lý theo làm gì?”

Tri Tào Tào tai thính, nghe được lời cô gái kia hỏi, nên lại đẩy cô gái kia ra “Anh ấy thích mang tôi theo thì làm sao? Trời thì nóng còn ăn mặc như vậy, không sợ ra ngoài sẽ dọa người khác sao.”

“Cô.....” Vừa vắn qua cửa an ninh, chung quanh không có ai, nên cô gái kia tháo khẩu trang và kính râm xuống, trừng mắt nhìn Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào thấy khuôn mặt của cô gái kia, thì ngậy ngẩn cả người.

Mẹ ơi! Đây không phải là đại minh tinh, Triệu Tư Tư sao?

Tri Tào Tào còn nhớ rõ, lúc cô học cấp 2, mỗi ngày đều theo dõi phim truyền hình do Triệu Tư Tư đóng đấy.

Minh tinh thì rất nhiều, nhưng Tri Tào Tào lại chỉ khăng khăng thích một mình Triệu Tư Tư.

Tri Tào Tào chưa bao giờ nghĩ, một ngày kia, cô sẽ tiếp xúc gần gũi với thần tượng như vậy.

Nhìn thấy Triệu Tư Tư, Tri Tào Tào rất kích động, hai mắt tỏa sáng, tay chân luống cuống mồ mồ bết ở trên người Diệp Khuyết, sau đó đưa cho Triệu Tư Tư.

“Em là fan của chị ah, chị ký tên giúp em có được không?”

Thái độ, xoay chuyển cũng quá nhanh đi?

Triệu Tư Tư cạn lời, Diệp Khuyết bên cạnh càng không biết phải nói gì.

Triệu Tư Tư không để ý tới Tri Tào Tào, mà đuổi theo Diệp Khuyết.

Tri Tào Tào dẫu môi, hung hăng nhéo bản thân một cái, nếu tháo khẩu trang xuống sớm một chút thì có phải tốt rồi không?

Bây giờ, thần tượng không thêm đề ý tới cô rồi nha!

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chị là bạn gái của anh trai em

Ba người đều ngồi ở khoang hạng nhất.

Triệu Tư Tư buồn bực, vì sao Diệp Khuyết đi hẹn hò, còn mang theo trợ lý làm gì?

Không đúng, làm gì có trợ lý nào kiêu ngạo như vậy?

Quá tò mò, nên Triệu Tư Tư ngồi xuống cạnh Diệp Khuyết hỏi “Cô ấy là ai?”

Lúc cô đến công ty tìm Diệp Khuyết, cũng không thấy có cô bé này?

Diệp Khuyết nhàn nhạt trả lời hai chữ “Em gái!”

“Em gái?” Triệu Tư Tư nhìn về phía Trì Tảo Tảo, bỗng nhiên bừng tỉnh, thì ra Diệp Khuyết còn có em gái xinh như vậy sao?

Tức giận trong lòng, đột nhiên biến mất không còn dấu vết, Triệu Tư Tư chủ động tới gần Trì Tảo Tảo, chào hỏi: “Chào em! Chị là bạn gái của anh trai em, chắc em cũng biết chị ha?”

Vừa rồi cô bé này còn nói, cô là thần tượng của cô bé nha.

Diệp Khuyết đi hẹn hò, còn mang theo em gái, nói vậy trong lòng hẳn cô bé này rất có địa vị.

Cho nên lấy lòng cô bé này, có lợi chứ không có hại.

Trì Tảo Tảo thấy Triệu Tư Tư đột nhiên tiếp cận mình, hoàn toàn không đề phòng, bởi vì Trì Tảo Tảo rất thích phim truyền hình, cho nên lúc này, không hề khúc mắc mà rất vui vẻ.

“Em biết chị là diễn viên nha, chị ký tên cho em có được không?”

Nếu có thể xin được chữ ký của Triệu Tư Tư, chụp chung một tấm ảnh gì đó, thì lúc về có thể khoe khoang với bạn học rồi.

“Được chứ!” Triệu Tư Tư rất dễ nói chuyện, nhận bút từ Trì Tảo “Ký ở đâu?”

Trì Tảo Tảo kéo ống tay áo lên, ý bảo Triệu Tư Tư ký lên cánh tay.

Triệu Tư Tư cười cười, không nói cái gì, ký xuống tên của mình.

Ký xong, Trì Tảo Tảo lại yêu cầu “Chúng ta chụp ảnh chung có được không?”

Triệu Tư Tư cười gật đầu, cảm giác rất hiền lành.

Trì Tảo Tảo móc máy ảnh ra, đưa cho Diệp Khuyết “Anh, chụp cho em đi?”

Thấy Trì Tảo Tảo nói chuyện vui vẻ với Triệu Tư Tư, anh thành dư thừa, nên anh không thêm phản ứng.

Trì Tảo Tảo trừng Diệp Khuyết một cái, tự mình cầm máy ảnh chụp.

Chụp liên tục mấy tấm mới thôi.

Chụp xong, còn khoe khoang trước mặt Diệp Khuyết “Anh xem, em chụp ảnh với ngôi sao, hơn nữa còn tiếp xúc rất gần nha.”

Không đúng!

Trì Tảo Tảo phản ứng lại, nhìn chằm chằm Triệu Tư Tư “Vừa nãy chị nói gì? Chị là bạn gái của anh trai em á?”

Triệu Tư Tư là bạn gái của anh Diệp Khuyết sao?

Tri Tào Tào trợn mắt, nhìn Triệu Tư Tư, rồi lại nhìn Diệp Khuyết.

Trong lòng bỗng nhiên tức giận, trừng Diệp Khuyết, muốn anh giải thích.

Diệp Khuyết nháy mắt, tỏ vẻ tự hiểu.

Tự hiểu cái gì?

Tự hiểu là, Triệu Tư Tư muốn theo đuổi Diệp Khuyết, Diệp Khuyết không tiện từ chối, cho nên kéo cô đi theo làm lá chắn?

Hoặc là, trong lòng Diệp Khuyết còn có suy nghĩ khác.

Tri Tào Tào không muốn đoán, cũng rất khó để đoán, dù muốn đoán cũng chưa chắc đoán đúng.

Cho nên, Tri Tào Tào im lặng, ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh.

Triệu Tư Tư ngồi xuống bên cạnh, cười khanh khách nói “Đúng vậy. Chị là bạn gái của anh trai em, có lẽ về sau còn là chị dâu, đúng rồi, em tên là gì a?”

“Tào Tào.” Tri Tào Tào buồn bực.

Một Đường Văn Nguyên, cô đã cảm thấy khó đối phó, hiện tại lại thêm cả ngôi sao.

Sao cô có thể so với ngôi sao được chứ?

Chẳng lẽ, cô lại thua Triệu Tư Tư?

Không!

Tri Tào Tào không cam lòng.

“Ha ha, tên của em thật đặc biệt, Diệp Tào, rất đặc biệt nha.” Triệu Tư Tư nói.

Tri Tào Tào định sửa lại, nhưng lời đến miệng lại thôi, bởi vì Diệp Khuyết đưa mắt ra hiệu đừng nói lung tung.

Sáng thức dậy sớm, nên giờ rất buồn ngủ, Tri Tào Tào ôm máy ảnh ngủ quên.

Triệu Tư Tư còn cẩn thận cởi áo khoác đắp cho Tri Tào Tào, sau đó ngồi xuống bên cạnh Diệp Khuyết “Em gái anh thật đáng yêu.”

“Vậy sao?” Diệp Khuyết nhìn Tri Tào Tào ngủ say.

Đúng là Tri Tào Tào nhà anh, rất đáng yêu.

“Đúng vậy, hơn nữa lớn lên sẽ rất xinh, nếu sau này muốn bước vào giới giải trí, nhất định sẽ rất được hoan nghênh đấy.”

Diệp Khuyết không tiếp lời, mà hỏi sang chuyện khác: “Anh mang theo con bé, em không có ý kiến gì chứ?”

Bởi vì chuyện ngoài ý muốn, Diệp Khuyết thiếu ân tình Triệu Tư Tư, nên lúc Triệu Tư Tư mời anh đi chơi hai ngày, Diệp Khuyết không tiện từ chối.

Triệu Tư Tư không biết Diệp Khuyết sẽ đưa em gái đi theo.

Nhưng nếu em gái Diệp Khuyết là fan của cô, như vậy không phải càng dễ lợi dụng sao, về sau sẽ có nhiều thời gian xuất hiện bên cạnh Diệp Khuyết?

Ngôi sao nào, chả muốn gả vào hào môn, Triệu Tư Tư cũng không ngoại lệ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Sớm muốn ôm một cái

Rốt cuộc cũng đến Châu Úc.

Tri Tào Tào còn chưa tỉnh, Triệu Tư Tư định gọi Tri Tào Tào dậy, thì bị Diệp Khuyết ngăn lại.

Làm Triệu Tư Tư không thể tin chính là, Diệp Khuyết không đánh thức Tri Tào Tào, ngược lại cởi áo khoác đắp cho em gái, rồi nhẹ nhàng, cẩn thận bế lên, sợ đánh thức con bé.

Xuống máy bay, ra khỏi sân bay, lên xe, về khách sạn.

Lúc tới khách sạn, Diệp Khuyết ôm Tri Tào Tào xuống xe, lo lắng đánh thức Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào tỉnh dậy thấy Diệp Khuyết đang bế mình, liền làm bộ chưa tỉnh.

Đây là lần đầu tiên Diệp Khuyết ôm cô nha, cảm giác rất kỳ diệu.

Huống chi, bên cạnh còn có người thích anh nha.

Xem ra, ở trong lòng Diệp Khuyết, vẫn có vị trí của Tri Tào Tào.

Diệp Khuyết bế Tri Tào Tào vào khách sạn, hai tay đều bận, cho nên Triệu Tư Tư đành phải đi làm thủ tục nhận phòng.

Thuê một gian tổng thống, có ba phòng ngủ.

Diệp Khuyết nhìn thấy Tri Tào Tào đang nằm trong lòng ngực anh cười trộm, thì nhẹ nhàng hỏi: “Ngủ đủ chưa hả?”

Tri Tào Tào vừa nghe, lại giả bộ nhắm mắt lại ngủ, cô ngủ chưa đủ đâu, cô còn muốn anh ôm thêm một lát đấy.

Giọng Diệp Khuyết rất ôn nhu: “Đừng giả vờ nữa, anh thấy rồi.”

Lúc này Tri Tào Tào mới mở mắt, hai tay ôm chặt eo Diệp Khuyết.

“Thật thoải mái!” Tri Tào Tào cười tủm tỉm.

“Hừ!” Diệp Khuyết lạnh lùng hừ một tiếng, trừng Tri Tào Tào: “Em thoải mái, nhưng tay anh đau lắm rồi, còn không chịu xuống hả?”

Tri Tào Tào bẹp cái miệng nhỏ, làm nũng: “Anh bế em thêm một lát đi, em ngủ tiếp đã.”

“.....”

Triệu Tư Tư cảm thấy, nhanh chóng mở cửa ra, để Diệp Khuyết bế Tri Tào Tào đi vào.

Triệu Tư Tư còn rất chu đáo, trải giường chiếu, để Diệp Khuyết đặt Tri Tào Tào lên giường.

Nhưng Diệp Khuyết không làm như vậy, mà ném Tri Tào Tào lên sofa.

“Ngủ đủ rồi, thì dậy thay quần áo đi, chúng ta đi ra ngoài ăn.”

Tri Tào Tào bị ném xuống, trong lòng rất buồn bực, đành phải giả bộ xoa hai mắt ngủ gật, ngáp một cái.

Triệu Tư Tư đưa khăn lông qua, cho Tri Tào Tào: “Em dậy rửa mặt đi.”

Tri Tào Tào tiếp nhận, lễ phép nói: “Cảm ơn chị!”

“Đừng khách khí, em cũng coi như là em gái chị mà, ngủ mấy tiếng đồng hồ, đã tỉnh ngủ chưa?”

“Vâng, thật đói ạ!”

Tri Tào Tào lại gần Diệp Khuyết, ngọt ngào gọi một tiếng: “Anh, chúng ta đi ăn cái gì nha, Châu Úc có rất nhiều món nổi tiếng, chúng ta đi ăn hết luôn có được hay không?”

Tri Tào Tào thích nhất là đồ ăn ngon, nếu có thể, Tri Tào Tào hy vọng về sau cô có thể làm đầu bếp, như vậy mỗi ngày có thể ăn rất nhiều món ngon.

Diệp Khuyết không thèm nhìn Tri Tào Tào: “Muốn đi ăn thì nhanh thay quần áo đi.”

“Dạ!”

Nhìn bộ dạng sung sướng của Tri Tào Tào, Triệu Tư Tư bật cười: “Em gái anh thật đáng yêu, nếu em cũng có một cô em gái như vậy thì thật tốt.”

Diệp Khuyết không tiếp lời Triệu Tư Tư.

Triệu Tư Tư lại nói: “Anh rất thương em gái nhì, em gái anh thật hạnh phúc.”

Nhìn Diệp Khuyết yêu thương em gái, mặc dù là anh em, nhưng trong lòng Triệu Tư Tư vẫn nhịn không được mà đỏ kị.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đồ Tham ăn Trì Tảo Tảo

Bởi vì đang ở nước ngoài, cho nên mặc dù Triệu Tư Tư là ngôi sao, Diệp Khuyết là kỳ tài, nhưng ra cửa đi dạo, cũng không cần che giấu.

Người ngoại quốc, căn bản không biết bọn họ là ai.

Ba người rời khỏi khách sạn, đi dạo.

Vừa nhìn thấy đồ ăn, Trì Tảo Tảo liền hưng phấn, xông lên ăn, chờ hai người kia tới trả tiền.

Trì Tảo Tảo tuy rằng đã mười tám tuổi, nhưng cao chưa đến một mét sáu, lại nhỏ gầy, nhìn giống hệt như học sinh trung học.

Cả người tràn đầy sức sống, nhảy nhót ở trên phố, y như đứa con nít bảy tám tuổi.

Diệp Khuyết đi theo phía sau, thấy Trì Tảo Tảo như vậy, tâm tình cũng thoải mái hơn.

Triệu Tư Tư đi theo bên cạnh Diệp Khuyết, thỉnh thoảng nói hai câu.

Trì Tảo Tảo đang ăn thịt viên nướng BBQ, hương vị rất ngon, trên xiên tre còn hai viên, Trì Tảo Tảo chạy về đưa tới bên miệng Diệp Khuyết.

“Diệp Khuyết, anh ném thử xem, rất ngon nha, bảo đảm anh sẽ thích.”

Diệp Khuyết bỗng nhiên xụ mặt, lạnh giọng nói: “Không ăn.”

Diệp Khuyết không thích ăn đồ ăn bán ở lề đường, bởi vì anh cảm thấy những thứ đó không có dinh dưỡng.

Trì Tảo Tảo cảm thấy, hương vị rất ngon, nếu Diệp Khuyết không ném thật sự quá đáng tiếc.

Trì Tảo Tảo dẫu môi, muốn nhét thịt viên nướng BBQ vào trong miệng anh: “Anh ăn đi, hương vị rất ngon mà.”

Diệp Khuyết đang muốn phát hỏa, thì Triệu Tư Tư lấy xiên nướng trong tay Trì Tảo Tảo: “Cho chị ném thử với.”

Trì Tảo Tảo chờ mong nhìn Triệu Tư Tư: “Thế nào? Thế nào? Ăn rất ngon có đúng không?”

Triệu Tư Tư nhìn về phía Diệp Khuyết: “Hương vị không tồi, anh ném thử xem?”

Ai ngờ, Diệp Khuyết không cho cô mặt mũi, quay người bỏ đi.

Trì Tảo Tảo tức đến dậm chân: “Đi dạo phố với anh, thật là mất hứng.”

Trì Tảo Tảo lại mua thêm vài xiên, Triệu Tư Tư tới trả tiền.

Cuối cùng, ba người vào một nhà hàng, chọn phòng VIP.

Người phục vụ đưa thực đơn cho Triệu Tư Tư, Trì Tảo Tảo ghé đầu nhìn, rồi gọi một hơi toàn mấy món đặc sản.

Gọi xong, cười tủm tỉm nói với người phục vụ: “Chừng đó thôi, đúng rồi, nhớ chuẩn bị cho tôi ít hộp đựng đồ ăn.”

Người phục vụ mỉm cười, gật đầu, rồi khỏi phòng vip.

Triệu Tư Tư buồn bực nhìn về phía Trì Tảo Tảo: “Em gọi nhiều như vậy, ăn không hết định đóng gói về sao?”

Trì Tảo Tảo lại cười mà không đáp.

Diệp Khuyết ngồi bên cạnh, cũng không nói gì.

Ở trong mắt Triệu Tư Tư, hành động của Trì Tảo Tảo rất mất mặt. Nếu là ở trong nước, bị truyền thông chụp được, thì quá mất mặt.

Triệu Tư Tư bắt đầu chán ghét Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo lại rất ngốc, vẫn thích Triệu Tư Tư, ăn cơm, nói chuyện phiếm, đi dạo phố, đều cầm máy ảnh chụp lại.

Đồ ăn bung lên kín bàn, Trì Tảo Tảo hưng phấn, hoàn toàn không để ý đến Triệu Tư Tư và Diệp Khuyết, cầm lấy đĩa, gấp một ít đặt vào trong hộp.

Triệu Tư Tư nhìn hành động của Trì Tảo Tảo, sững sờ.

Diệp Khuyết thì lại tỉnh bơ.

Anh cảm thấy, Trì Tảo Tảo sẽ không đem những đồ ăn đó mang về khách sạn.

Bởi vì trước mặt người ngoài, Trì Tảo Tảo sẽ không làm anh mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Thấy cảnh thương tình

Trì Tảo Tảo gấp đầy hộp, sau đó mới buông đĩa, tổng cộng có ba hộp lớn, trên bàn cơm đồ ăn đã không còn mấy.

Triệu Tư Tư cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, xấu hổ cười cười: “Tảo Tảo, nếu em thích ăn, thì lần tới lại đến, em mang về như vậy, nguội rồi cũng không thể ăn đâu.”

Triệu Tư Tư cảm thấy, Trì Tảo Tảo khiến cô ta mất mặt.

Giống như chưa bao giờ được ăn, bao lớn bao nhỏ mang về.

Trì Tảo Tảo vẫn cười chứ không nói gì, cô nhìn về phía Diệp Khuyết: “Anh, anh ăn trước đi, em đi một chút sẽ về ngay.”

Trì Tảo Tảo ôm ba cái hộp đồ ăn, kéo cửa đi ra ngoài.

Triệu Tư Tư kinh ngạc, muốn gọi Trì Tảo Tảo lại nhưng lại thôi. Triệu Tư Tư nhìn về phía Diệp Khuyết: “Con bé.....”

Diệp Khuyết cũng tò mò, không biết Trì Tảo Tảo muốn làm gì.

Anh đứng dậy, đi đến bên cửa sổ, kéo rèm ra, vừa vặn nhìn thấy Trì Tảo Tảo chạy ra khỏi nhà hàng, sau đó đưa ba hộp cơm cho một bà lão đang dắt theo hai đứa trẻ con.

Ba người kia là người Trung Quốc, đang ăn xin trên đường.

Nhìn hành động của Trì Tảo Tảo, không biết sao Diệp Khuyết lại thấy ảm áp, nhưng ánh mắt anh lại rất phức tạp.

Trì Tảo Tảo sợ bọn họ không dám ăn, còn dặn dò: “Bà, đồ ăn rất sạch sẽ, còn chưa ai ăn qua đâu, ba người cứ ăn nhiệt tình đi!”

Nói xong, lại mò túi tìm hết mấy xu còn lại trong túi, đưa cho đứa nhỏ bên cạnh bà lão: “Cháu cũng sống dựa vào tiền người khác, cho nên không có nhiều, đây là một chút tâm ý của cháu, chúc mọi người may mắn.”

Bà lão thấy vậy, cảm động lời kéo hai đứa nhỏ dập đầu cảm ơn Trì Tảo Tảo: “Cảm ơn, cảm ơn cô.”

Trì Tảo Tảo giữ bọn họ lại, đau lòng nói: “Không cần cảm ơn, hy vọng cuộc sống ba bà cháu sẽ tốt hơn.”

Trì Tảo Tảo đứng dậy định quay về nhà hàng, thì phía sau đột nhiên truyền tiếng kêu: “Chị!”

Trì Tảo Tảo quay đầu lại nhìn, thì thấy một trong hai đứa trẻ không biết là nam hay nữ, khoảng năm sáu tuổi, chạy tới đưa cho cô một thứ.

“Tặng cho chị.” Đứa bé cười rất rạng rỡ.

Tri Tào Tào cúi đầu nhìn, là một hòn đá, hình trái tim.

Tri Tào Tào cười nói: “Cảm ơn!”

Đứa bé vẫy vẫy tay, rồi rời đi.

Tri Tào Tào quay về, trong tay vẫn cầm hòn đá kia, tâm trạng phức tạp, ăn cái gì cũng thất thần.

Triệu Tư Tư mở miệng: “Tào Tào em biết giúp đỡ người khác là tốt, nhưng em biết không? Người như vậy, ở Úc có rất nhiều, một mình em không thể giúp hết bọn họ được, em đừng buồn nữa.”

Tri Tào Tào cúi đầu: “Em biết.”

Cho nên, tâm trạng cô mới kém như vậy.

Diệp Khuyết, tự mình gấp thức ăn cho Tri Tào Tào: “Không phải em rất thích ăn sao? Mau ăn đi, ăn xong anh đưa em đi chơi.”

Tri Tào Tào nhìn Diệp Khuyết một cái, gật đầu, rồi vùi đầu ăn.

Người khác không thể hiểu Tri Tào Tào, nhưng Diệp Khuyết thì khác.

Bởi vì năm đó Tri Tào Tào bị quăng ở đồng rác, được mẹ anh nhặt về nuôi.

Lúc ấy Tri Tào Tào, mới năm tuổi.

Có lẽ nhìn trẻ con ăn xin, nên nghĩ đến mình năm đó!

Trong lòng Diệp Khuyết, cũng rất hựt hẫng.

Ăn xong, trời cũng tối.

Ban đêm, đèn nê-ông sặc sỡ, lối đi bộ đông nghịt người, rất náo nhiệt.

Tri Tào Tào nắm chặt tay Diệp Khuyết, sợ không cẩn thận đi lạc, sẽ tìm không thấy Diệp Khuyết, tiếng Anh của cô lại không tốt, thì toi luôn.

Cũng may, Diệp Khuyết không đẩy tay Tri Tào Tào ra, còn bảo vệ không để ai đụng vào Tri Tào Tào.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Anh tắm giúp em

Buổi tối

Đi dạo chán chê, ba người trở lại khách sạn, Tri Tào Tào mệt đến mức vừa leo lên giường liền ngủ.

Triệu Tư Tư định kéo chăn đắp cho Tri Tào Tào, thì bị Diệp Khuyết dùng ánh mắt ngăn lại.

Diệp Khuyết đi đến trước giường Tri Tào Tào gọi: “Dậy đi, tắm đã rồi ngủ.”

Đi dạo cả ngày, bụi bặm, nếu không tắm rửa đã ngủ, không tốt cho làn da.

Diệp Khuyết là người thích sạch sẽ.

Giống như hiện tại, thấy Tri Tào Tào đã ngủ, nhưng lại chưa tắm rửa, thì nhất định phải gọi dậy.

Nhưng Tri Tào Tào không có phản ứng gì.

Diệp Khuyết gọi là việc của Diệp Khuyết, Tri Tào Tào ngủ thì cứ ngủ.

“Tào Tào, có dậy không?” Diệp Khuyết kiên nhẫn gọi.

Tri Tào Tào ngủ mơ mơ màng màng, xua xua tay: “Đừng ồn, lấn qua một bên đi.”

Triệu Tư Tư cười cười, đi qua kéo chân cho Tri Tào Tào: “Khuyết, cứ để em ấy ngủ đi!”

“Em đi ra ngoài.” Diệp Khuyết ra lệnh.

Triệu Tư Tư ngạc nhiên, không hiểu.

Diệp Khuyết ngẩng đầu nhìn cô: “Em đi ra ngoài đi, lát nữa anh sẽ tìm em sau.”

Đây là vấn đề lịch sự với phụ nữ, mặc dù không thích Triệu Tư Tư, nhưng Diệp Khuyết vẫn kiên trì với nguyên tắc.

Tri Tào Tào không thể ngủ như vậy, nếu không, anh mang cô theo bằng không à.

“Vậy được rồi, em về phòng tắm rửa đây.” Triệu Tư Tư nói xong, liền đóng cửa đi ra ngoài.

Triệu Tư Tư đi rồi, Diệp Khuyết lại nhìn Tri Tào Tào đang ngủ say, sau đó duỗi tay bịt mũi Tri Tào Tào.

“A ~” Tri Tào Tào bị đánh thức, mở to mắt nhìn Diệp Khuyết, bĩu môi kêu lên: “Làm gì vậy?”

“Đậy tắm rửa.” Anh nói.

Tri Tào Tào không cho là đúng, nhắm mắt lại tiếp tục ngủ: “Một buổi tối không tắm thôi mà? Em rất mệt, em không tắm đâu.”

“Anh tắm giúp em.”

Gi?

Tri Tào Tào mở hai mắt, nhìn Diệp Khuyết, lông mi như cánh bướm chớp chớp, sau đó ngồi dậy: “Thật sao?”

Hiển nhiên, Tri Tào Tào rất kích động.

Không chỉ có kích động, còn nhiệt huyết sôi trào.

“Không.” Diệp Khuyết tạt một chậu nước lạnh.

Tri Tào Tào chán nản: “Người xấu, lừa đảo.”

Tri Tào Tào chuẩn bị lăn ra ngủ tiếp, thì đột nhiên bị Diệp Khuyết ngăn lại, vẻ mặt còn rất nghiêm túc.

“Tri Tào Tào, đêm nay em không muốn ngủ với anh hả?”

“.....” Diệp Khuyết rốt cuộc có ý gì?

Anh biết thừa cô thích ngủ với anh, vì sao còn hỏi như vậy?

Tri Tào Tào không dám trả lời, sợ anh lại lừa cô.

“Đi tắm đi, anh ở bên ngoài chờ em. Hay em muốn ngồi sao kia bò lên giường anh?”

Tri Tào Tào sừng sốt vài giây.

Sau đó nhỏ giọng hỏi: “Chị ấy thích anh? Nhưng anh không thích chị ấy. Cho nên, anh kéo em theo làm bia đỡ hả?”

Oa, Tri Tào Tào phát hiện, càng ngày cô càng thông minh nha.

Diệp Khuyết không phủ nhận, đứng dậy đưa lưng về phía cô: “Đương nhiên, nếu em không ngại, thì anh cũng không sao cả.”

Diệp Khuyết duỗi tay, giả vờ mở cửa đi ra ngoài.

Tri Tào Tào nhảy dựng lên ôm lấy anh “Đương nhiên em để ý rồi, anh là của em.”

“.....”

Trong lòng Diệp Khuyết chảy qua một dòng nước ấm, gia hỏa này tuy rất bướng bỉnh nhưng lại đáng yêu, trong lúc lơ đãng lại khiến anh xúc động.

“Anh chờ em, em đi tắm đây!” Tri Tào Tào xoay người chạy vào phòng tắm, còn không quên hát vang lên.

Chương 57: Con bé có bệnh

Tri Tào Tào tắm rửa xong, Diệp Khuyết vẫn còn ở trong phòng, Tri Tào Tào cười tủm tỉm đi đến trước mặt anh, ngượng ngùng hỏi “Anh có muốn tắm không?”.

Diệp Khuyết nhàn nhạt trả lời một câu “Anh tắm rồi.”

Gi?

Tri Tào Tào nhìn tóc của Diệp Khuyết, hình như là hơi ướt, anh ấy tắm rửa nhanh vậy sao?

Tri Tào Tào cho rằng, lúc này Diệp Khuyết nói thật, đêm nay hai người bọn họ sẽ ngủ chung, hoặc là.....

Tri Tào Tào then thùng cúi đầu, cọ xát hai chân “Chúng ta đều tắm rồi, kế tiếp anh định làm cái gì?”

Lăn giường sao?

Nghĩ đến đó, mặt Tri Tào Tào đỏ lên, tim thì đập nhanh.

Vừa chờ mong, vừa sợ hãi.

Dù sao cảm xúc trong lòng rất quái dị.

“Lại đây.” Diệp Khuyết trực tiếp ra lệnh.

Tri Tào Tào vừa nghe, liền chạy qua.

“Ngồi xuống đây.” Diệp Khuyết lại nói.

Tri Tào Tào ngoan ngoãn ngồi ở mép giường, ngẩng đầu lên hỏi “Có muốn em nằm xuống không?”

“.....”

Diệp Khuyết không dám khen Tri Tào Tào.

Anh không nói gì, cầm lấy máy sấy, sấy tóc.

Đến khi tiếng máy sấy vang lên, Tri Tào Tào mới hiểu.

Nhưng nhìn người đàn ông cao lớn trước mắt.

Buồn bực, tan hết không còn một mảnh.

Đây là lần đầu tiên, anh chủ động sấy tóc cho cô nha, trong lòng cô rất ngọt ngào.

Cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra.

Người tới không ai khác, là Triệu Tư Tư.

Triệu Tư Tư thấy Diệp Khuyết sấy tóc cho Tri Tào Tào, thì cứng đờ, rồi nhanh chóng chạy qua lấy máy sấy trong tay Diệp Khuyết.

“Khuyết, để em!”

Diệp Khuyết không để ý tới Triệu Tư Tư “Em về phòng nghỉ ngơi đi!”

Triệu Tư Tư vẫn khẳng khái “Đề em làm đi!”

Diệp Khuyết nhìn về phía Tri Tào Tào, Tri Tào Tào hiểu ý, nhìn về phía Triệu Tư Tư “Chị Tư Tư, chị cứ về phòng ngủ đi, từ nhỏ đến lớn anh trai đều giúp em sấy tóc, hơn nữa, em sợ bóng tối, nên anh em luôn phải chờ đến khi em ngủ, mới có thể về phòng nha.”

Nói xong, Trì Tảo Tảo nhìn về phía Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết cười lơ đãng, cảm thấy không thất vọng vì đã đưa Tảo Tảo theo.

Trong lòng Trì Tảo Tảo thì vui như nở hoa.

Không ngờ, Triệu Tư Tư vẫn kiên trì “Như vậy sao, nếu không chị ngủ cùng em nhé?”

Trì Tảo Tảo lắc đầu ngay “Không được, nếu anh trai không trông cho em ngủ, em sẽ gặp ác mộng.”

Triệu Tư Tư nhìn về phía Diệp Khuyết, Diệp Khuyết còn làm bộ làm tịch gật đầu với cô “Em về phòng đi, anh chăm sóc con bé, quen rồi.”

Triệu Tư Tư không cam lòng “Vất vả lắm hai chúng ta mới.”

Lời còn chưa nói xong, Trì Tảo Tảo đã ôm lấy chân Diệp Khuyết “Anh, anh không được đi, nếu anh đi, em sẽ nhảy cửa sổ.”

Diệp Khuyết bất đắc dĩ vuốt đầu Trì Tảo Tảo, nhìn về phía Triệu Tư Tư: “Buổi tối con bé rất dễ phát bệnh, cho nên anh không thể xa nó, em về phòng ngủ đi!”

Sau đó, Trì Tảo Tảo giả bộ bị bệnh, ôm lấy Diệp Khuyết không buông.

Triệu Tư Tư không có biện pháp, đành phải nhứt chí đóng cửa rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Một chút hương vị cũng không có

Triệu Tư Tư đi, Trì Tảo Tảo vui chết, đảo mắt nhìn về phía Diệp Khuyết đắc ý “Anh định cảm ơn em như thế nào?”

Diệp Khuyết “Không phải đó là việc em nên làm sao?”

Loại bỏ oanh oanh yến yến, không phải là việc của em sao?

Diệp Khuyết cảm thấy, thân là vợ, đây là việc nên làm, còn không biết xấu hổ muốn cảm ơn sao?

“Là việc em nên làm, nhưng.” Trì Tảo Tảo dẫu môi, sắp khóc “Nhưng anh cũng nên khen ngợi em chứ, nếu không khen ngợi. thì anh hôn em một cái đi?”

Nói xong, nhìn chăm chăm Diệp Khuyết chờ mong.

Diệp Khuyết thiếu chút nữa ngã lăn quay.

Con bé này, đừng đùa như vậy có được không?

Trì Tảo Tảo cho rằng, im lặng là đồng ý, nên trong lòng rất kích động, nhích đến gần.

Hình ảnh càng ngày càng mơ hồ.

Rốt cuộc, cũng chạm vào môi anh, Trì Tảo Tảo đột nhiên đỏ mặt, nhắm mắt lại.

Diệp Khuyết vẫn thờ ơ như cũ, mặc kệ Trì Tảo Tảo làm bậy.

Trì Tảo Tảo thấy Diệp Khuyết không đẩy mình ra, được một tác lại muốn tiến một thước, ôm cổ Diệp Khuyết, hung hăng hôn môi.

Trì Tảo Tảo chưa bao giờ hôn môi, nên không biết phải hôn như thế nào, cứ ngây ngô, chạm vào môi anh rồi không còn có động tác nào khác.

Có lẽ, ở trong mắt Trì Tảo Tảo, miệng đối miệng chính là hôn môi đi!

Trì Tảo Tảo buồn bực, vì sao trên TV ai cũng thích hôn môi? Môi chạm môi cũng đâu có mùi vị gì?

Tri Tào Tào đột nhiên hết hứng thú, đẩy Diệp Khuyết ra, chê bai “Môi anh lạnh lạnh, không có vị gì cả, chúng ta lăn giường đi?”

Trời mới biết, anh phải nhẫn nại như thế nào.

Con bé còn nhích tới nhích lui, chủ động hôn anh .

Diệp Khuyết cảm thấy, anh sắp điên rồi, ghen thành bệnh mất rồi, mồ hôi ướt đầm.

Nếu không phải Tri Tào Tào đột nhiên dừng lại, thì nói không chừng.

Nghe thấy Tri Tào Tào nói muốn lăn giường, Diệp Khuyết muốn chảy nước mắt.

“Tri Tào Tào, em có thể suy nghĩ trong sáng một chút không?”

Tri Tào Tào dẫu môi, không vui “Anh không lăn, em lăn một mình là được?”

Nói xong, ngã lên giường, ôm gối, lăn qua lăn lại.

“.....” Diệp Khuyết cạn lời.

Lăn hai vòng, Tri Tào Tào cảm thấy nhàm chán, lại kéo tay Diệp Khuyết, cười ngọt ngào “Em cảm thấy ôm anh vẫn thoải mái hơn, ông xã ôm em ngủ được không?”

“.....” Diệp Khuyết kéo tay Tào Tào ra, đắp chăn lên cho cô “Ngủ đi!”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Làm cho ngực to lên

Ngày hôm sau, thời tiết rất đẹp.

Triệu Tư Tư muốn ra biển bơi lội.

Triệu Tư Tư mặc một bộ đồ bơi, hai mảnh, dáng người cao gầy, khuôn mặt tinh xảo, tuyệt thế mỹ nhân.

Cũng may, còn có Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào còn đang ngủ, Diệp Khuyết định vào phòng gọi Tri Tào Tào dậy, thì lại bị Triệu Tư Tư giữ lại.

“Em thấy em ấy còn muốn ngủ thêm nữa, chúng ta đừng quấy rầy em ấy!”

Diệp Khuyết quay đầu lại, đập vào mắt là bộ ngực đầy đặn của Triệu Tư Tư, nhưng anh không có chút phản ứng nào, chỉ cười đẩy tay Triệu Tư Tư ra.

Đi vào phòng Tri Tào Tào.

Triệu Tư Tư thực sự không thoải mái.

Rõ ràng là hai người bọn họ đi hẹn hò, Diệp Khuyết còn cố tình đưa em gái theo.

Muốn đơn độc ở cùng Diệp Khuyết cũng không được.

Anh em cái gì chứ, rõ ràng như một đôi ‘gian - phu - dâm - phụ’.

Triệu Tư Tư khó chịu ngồi chờ Diệp Khuyết đánh thức Tri Tào Tào.

Lúc Tri Tào Tào ngủ, ai gọi cũng không tỉnh, chỉ có Diệp Khuyết bị mũi mới lập tức nhảy dựng lên.

Diệp Khuyết chuẩn bị áo tắm, ném cho Tri Tào Tào “Mặc vào.”

Tri Tào Tào cầm lấy, sờ nịt “Mặc cái này á?”

“Uh!”

Tri Tào Tào không biết sẽ đi đâu, nhưng vẫn nghe lời mặc vào.

Tri Tào Tào hưng phấn xoay xoay ở trước mặt Diệp Khuyết “Dáng người em thế nào? Anh có vừa lòng không?”

Lúc nói chuyện, còn không quên ưỡn ngực, vênh mông lên, hy vọng có thể hạ gục Diệp Khuyết.

Nhưng Diệp Khuyết chỉ phun ra ba chữ “Quá bình thường.”

Sau đó, đi ra ngoài.

Tri Tào Tào không vui, chạy theo hỏi “Bình thường cái gì, dáng em là số một, anh có mắt không vậy?”

Vừa nói xong thì nhìn thấy Triệu Tư Tư, Tri Tào Tào câm miệng luôn.

Rốt cuộc cô biết, vì sao Diệp Khuyết nói dáng người cô quá bình thường rồi.

Nhìn người trước mắt, hai tay Tri Tào Tào cũng nắm không hết, còn có mông kia nữa, má ơi, Tri Tào Tào cúi đầu nhìn chính mình, rốt cuộc cô cũng biết ông trời thật bất công ah.

So sánh với Triệu Tư Tư, chính là một trời một vực.

Tri Tào Tào hận không thể tìm cái hố chui vào.

Vì sao ngực Triệu Tư Tư lớn như vậy, còn cô lại.....

.....

Ba người rời khỏi khách sạn, đến bãi tắm cách đó không xa.

Tri Tào Tào cọ tới cọ lui, đến gần Triệu Tư Tư, thấp giọng hỏi “Chị Tư Tư, sao ngực chị lớn vậy?”

Đường Hoàn Quân từng nói, đàn ông thích ngực lớn, của cô nhỏ như vậy, trách không được Diệp Khuyết không thích cô nha.

Triệu Tư Tư cười khiêm tốn, nhìn ngực Tri Tào Tào “Em muốn nó lớn hơn không?”

Tri Tào Tào gật đầu như đăm tỏi.

Triệu Tư Tư cười nói “Rất đơn giản thôi, nhưng chị không muốn nói bí quyết gia truyền cho người khác đâu.”

Tri Tào Tào vừa nghe, liền bắt lấy tay Triệu Tư Tư lắc lắc “Chị nói cho em biết đi, chị muốn em làm gì cũng được!”

“Em nói thật chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Anh dạy em bơi đi!

Tri Tào Tào chò mong nhìn chăm chăm Triệu Tư Tư.

Nếu ngực cô to hơn, thì Diệp Khuyết sẽ không ghét bỏ cô nữa chứ.

Cho nên, Tri Tào Tào rất là chò mong.

Triệu Tư Tư nhướn miệng cười, duỗi tay vỗ vai Tri Tào Tào, nói khẽ “Chị uống thuốc, trở về chị sẽ gửi cho em, nhưng bây giờ, em hãy nói với anh trai em là chị không biết bơi, bảo anh em dạy chị có được không?”

Muốn Diệp Khuyết dạy Triệu Tư Tư bơi sao?

Tri Tào Tào nhìn chăm chăm Triệu Tư Tư, trong lòng bỗng nhiên phát lạnh.

Triệu Tư Tư ngực lớn như vậy, Diệp Khuyết nhìn thấy, không giữ nổi mình thì sao?

Vì muốn ngực lớn, mà đẩy ông xã cho người khác sao?

Có đưa ngực mới làm như vậy.

Vì thế, Trì Tảo Tảo nói “Em biết bơi mà, em dạy cho chị?”

Triệu Tư Tư không vui nói “Không được, chị muốn anh em dạy, em không thích như chị hả?”

Trì Tảo Tảo mờ mịt gật đầu “Thích, đương nhiên thích a, chị là thần tượng của em mà.”

“Vậy em có muốn chị làm chị dâu em không?”

Ách ~~~

Trì Tảo Tảo méo miệng “Không muốn.”

“Vì sao?” Sắc mặt Triệu Tư Tư rất khó coi.

Trì Tảo Tảo xoay người đưa lưng về phía Triệu Tư Tư, nhìn về phía Diệp Khuyết, ánh mắt lưu luyến si mê.

“Bơi vì..... Bơi vì.....”

“Vì cái gì?”

“Anh em có người yêu rồi.” Đúng, Diệp Khuyết mới không thích Triệu Tư Tư, nếu anh ấy thích, đã không kéo cô theo làm bóng đèn.

“Nói bậy!” sắc mặt Triệu Tư Tư lạnh tanh, trừng Trì Tảo Tảo “Anh em thích ai? Chị đã điều tra rồi, Diệp Khuyết không có bạn gái, hơn nữa, bên cạnh trợ lý Tiêu Lam, căn bản không có ai là con gái.”

Mẹ ơi, Triệu Tư Tư còn điều tra về Diệp Khuyết nữa sao.

Đúng là tâm cơ.

Trì Tảo Tảo ngẩng đầu ưỡn ngực, đi về phía Diệp Khuyết “Em sẽ hỏi giúp chị, nếu anh ấy muốn, anh ấy sẽ dạy!”

Triệu Tư Tư nghe vậy, chờ mong nhìn theo Trì Tảo Tảo.

Diệp Khuyết không mang áo chỉ mang quần đùi, làn da màu đồng, dưới ánh mặt trời, vô cùng gợi cảm.

Trì Tảo Tảo thấy anh vùi đầu vào trong nước, vội hô lên “Anh Diệp Khuyết.”

Nghe vậy, Diệp Khuyết quay đầu lại. Trì Tảo Tảo chạy tới, ôm lấy anh.

Diệp Khuyết không mặc quần áo, thuận tiện ăn đậu hũ chút.

“Làm cái gì vậy?”

Diệp Khuyết cúi đầu, nhìn Trì Tảo Tảo, nhú mày.

“Em..... Em không biết bơi.” Trì Tảo Tảo cụng đầu vào ngực Diệp Khuyết “Anh dạy em có được không?”

Thật muốn kéo quần đùi xuống, nhìn xem bên trong là bộ dáng gì, chao ôi, thật tò mò, có giống Hoàn Quân không nhỉ?

Con trai chắc đều giống nhau đi?

Nhân lúc Diệp Khuyết không chú ý, Trì Tảo Tảo sấn đến, duỗi tay định túm lấy quần đùi Diệp Khuyết. Nhưng bị Diệp Khuyết nắm tay lại.

“Trì Tảo Tảo, em thật sự muốn anh dạy em hả?” Diệp Khuyết nghiêm túc nhìn Trì Tảo Tảo.

Con nhóc này, quá háo sắc, ăn đậu hũ không nói, còn muốn nhìn cậu nhỏ của anh nữa sao, lá gan to quá nhỉ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61: Cứu mạng á... cứu mạng

Diệp Khuyết ma xui quỷ khiến đồng ý với Trì Tảo Tảo, dạy cô bơi.

Bàn tay rộng mở, có lực nắm lấy thắt lưng mảnh khảnh của cô, ý bảo cô quơ quơ chân.

Nhưng mà, Trì Tảo Tảo trời sinh ngốc nghếch, Diệp Khuyết dạy thế nào cô cũng bơi không được.

Diệp tổng không còn cách nào khác, thở dài buông cô ra: “Trì Tảo Tảo, em xác định em có tể bào bơi lội sao?”

Ngốc đến mức không khác gì con heo rót xuống nước, thật không biết điểm thi đại học của cô từ đâu mà ra.

Ai biết, cô nương này còn một mặt ngạo nghễ, ưỡn ưỡn ngực: “Sao em không có tể bào bơi lội chứ, anh xem bên kia, đều là cha ôm con gái bơi tới bơi lui, anh cũng ôm em nằm thẳng trên mặt nước, có lẽ em sẽ bơi được đó?”

Cô biết rõ sẽ không bơi ngay được, chính là muốn tiếp xúc da thịt với anh nhiều một chút.

Hơn nữa, cũng bởi vì sự ích kỷ của bản thân, mà quên mất lời Triệu Tư Tư nói với cô một phút trước rồi.

Cô gái nhỏ này, quả nhiên làm việc với cô, không chắc chắn chút nào.

Triệu Tư Tư ở chỗ không xa thấy cô và Diệp Khuyết ở với nhau, lòng ngứa ngáy, hận không thể đá bay Trì Tảo Tảo, tiện đà thay thế vị trí của cô.

Diệp Khuyết dương mắt thấy cách đó không xa, trên bờ cát rộng lớn, đám người thừa thớt, quả nhiên, cách đó không xa đích thực có người cha đang dạy con gái mình bơi lội.

Anh có chút khóc không ra nước mắt, chỉ có thể làm theo Trì Tảo Tảo nói.

"Vây em chuẩn bị tốt, thả lỏng."

Bàn tay to có lực, lại dừng trên vòng eo tinh tế như liễu của Trì Tảo Tảo, mỗi một lần đụng chạm, cảm giác phảng phất như điện chảy qua, làm nhiễu loạn lòng ai đó.

Trì Tảo Tảo cười thầm trong lòng, cả cơ thể đều thật sự thả lỏng, phó mặc bản thân cho Diệp Khuyết.

Nhất là thấy khuôn mặt cương nghị tuấn mỹ của người đàn ông, thấy trên mặt anh toả ra khí chất bất phàm, thực sự làm Trì Tảo Tảo tham luyến si mê.

Vì thế, ở trong lòng cô, nảy sinh một suy nghĩ đặc biệt kiên định.

Người đàn ông này, là của cô, đời này, chỉ có thể là của Trì Tảo Tảo cô.

Nếu như ai không muốn sống nữa dám mơ ước tới anh, thì cô nhất định sẽ diệt cả nhà cô ta.

Đột nhiên, đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến tiếng gọi âm ỉ quen thuộc: “Cứu mạng, cứu mạng, tôi không biết bơi, Khuyết, cứu em...”

Nghe vậy, Trì Tảo Tảo và Diệp Khuyết đồng thời quay đầu, chỉ thấy cách đó không xa trong sóng biển, bắt chợt nhô ra một cái đầu, vẫy tay kêu cứu.

Trì Tảo Tảo vừa nhìn bốn phía, không thấy bóng dáng Triệu Tư Tư nữa, thậm chí cô còn chưa kịp phản ứng, cả người đã bị Diệp Khuyết ôm lên bờ.

"Ồ chỗ này đừng nhúc nhích, chờ anh trở lại."

Ném lại một câu, Diệp Khuyết nhanh chóng chạy về hướng Triệu Tư Tư.

Đề lại một mình Trì Tảo Tảo, mặc áo tắm, đứng cô đơn trên bờ cát, kinh hồn táng đảm nhìn cảnh Diệp Khuyết nhào vào trong sóng biển cứu người.

Cô thật sự nhìn tới choáng váng.

Sóng biển cực cao, thổi quét cả người Triệu Tư Tư, lập tức biến mất.

Tuy rằng, cô không hy vọng Triệu Tư Tư có thể chiếm được tình cảm của Diệp Khuyết, nhưng dù sao đây cũng là thần tượng của cô, dù sao cũng là một mạng sống rõ ràng, trong lòng cô, vẫn là rất lo lắng cô ta sẽ xảy ra chuyện.

Càng lo lắng Diệp Khuyết nhảy vào trong biển.

Cô ở trên bờ cầu nguyện, ngàn vạn đừng gặp chuyện không may, ngàn vạn đừng gặp chuyện không may.

Rất cục, trước mắt sáng ngời, cô thấy Diệp Khuyết ôm Triệu Tư Tư nổi lên mặt nước.

Cô khẩn trương chạy nhanh tiến lên đi tiếp ứng anh, còn chưa đạp vào trong biển, đã bị Diệp Khuyết quát lớn dừng lại: "Đừng tới đây."

Có lẽ là sợ cô cũng bị sóng biển cuốn đi, cho nên anh lo lắng.

Tri Tào Tào cũng không dám đi về phía trước nữa.

Chỉ thấy Diệp Khuyết ôm Triệu Tư Tư lên bờ, đặt trên bờ cát, bắt đầu kim ngực cho cô ta, quần chúng chung quanh cũng đều tụ tập lại, hỏi han ân cần.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Trong lòng anh vẫn có em

Sau khi Triệu Tư Tư tỉnh lại, rất nhanh đã bị Diệp Khuyết đuổi về khách sạn, cũng may, cô ta chỉ mới uống vài ngụm nước, cũng không có gì trở ngại.

Tri Tào Tào chờ ở cửa phòng, nhìn Diệp Khuyết cẩn thận đắp chăn cho Triệu Tư Tư, động tác mềm nhẹ tao nhã, rất là mê người.

Không nghĩ tới, người lãnh khốc này, cũng biết chăm sóc người khác nha?

Tri Tào Tào dựa ở cửa, nhìn sườn mặt của anh, nhìn đến mê mẩn.

Diệp Khuyết đi đến trước mặt cô không biết từ lúc nào, làm cô không phản ứng kịp.

"Đi ra ngoài đi!" Mãi đến khi anh lên tiếng.

Tri Tào Tào mới phản ứng lại, thấy anh đi ra khỏi phòng, cô cũng vui vẻ đi theo: "Chị Tư Tư không có việc gì chứ? Thật sự không cần đưa đến bệnh viện sao?"

"Không có chuyện gì!" Diệp Khuyết chính là vân đạm phong khinh nói bốn chữ, ngồi xuống ghế sofa, bắt chéo hai chân, đánh giá Tri Tào Tào ở trước mặt.

Tri Tào Tào dẫu cái miệng nhỏ nhắn lên, vẻ mặt hồ nghi: "Sao lại nhìn em như vậy?"

Anh vẫy tay, ý bảo cô đi qua.

Tri Tào Tào khó hiểu đi qua, ngồi xuống bên cạnh: "Gì chứ?"

Anh giơ tay lên, ngón tay thon dài, nhẹ nhàng vén vài sợi tóc rối bên thái dương cô, giọng điệu hơi trầm thấp: "May mà người rơi xuống nước không phải là em."

"..." Tri Tào Tào ngơ ngác, đây là có ý gì?

Hơn nữa, nhìn sắc mặt anh, có cảm giác u buồn hơn bao giờ hết.

Cô nhú mồm, ý đồ hỏi: "Anh sợ em cũng giống như chị Tư Tư, rơi xuống biển không dậy nổi sao?"

Ánh mắt anh nhân nhợt nhìn mặt cô, không nói một câu.

Tri Tào Tào chột cười: "Anh vẫn là lo lắng cho em đúng không?"

Anh không phủ nhận.

Tri Tào Tào vui vẻ, bỏ nhào qua ôm cổ anh, bẹp một cái hôn lên mặt anh.

"Chồng à, em chỉ biết, trong lòng anh vẫn có em."

Cô làm nũng dụi dụi trong lòng anh, anh thờ ơ, để mặc cô dụi loạn như mèo con.

Con bé này, vì sao anh lại cảm thấy, càng ngày càng thích vậy chứ?

Lúc cứu Triệu Tư Tư, anh thật sự lo lắng người rơi xuống nước sẽ là Trì Tào Tào, may là, Trì Tào Tào của anh thật nghe lời, đứng trên bờ ngoan ngoãn chờ anh.

"Khuyết, Khuyết..."

Ngay lúc Trì Tào Tào định tới gần Diệp Khuyết, trong phòng truyền đến giọng mềm mại của phụ nữ.

Trì Tào Tào và Diệp Khuyết liếc nhau, cuối cùng người đàn ông kia, vẫn là kéo mở móng vuốt nhỏ của cô ra, đứng dậy đi đến phòng của Triệu Tư Tư.

Trì Tào Tào không ngăn cản anh, bởi vì cô biết, Diệp Khuyết sẽ không làm cô thất vọng.

Trở lại phòng Triệu Tư Tư, người phụ này đã ngồi dậy, suy yếu nhìn chăm chăm Diệp Khuyết vào cửa.

"Khuyết, em rất lạnh, cả người em đều rất lạnh."

Diệp Khuyết còn chưa tới gần giường của cô ta, bước chân liền dừng lại, anh xoay người, mở máy sưởi.

Không nghĩ tới, Triệu Tư Tư lại đột nhiên đứng dậy, từ phía sau ôm cổ anh.

Thân mình người đàn ông cứng đờ, vẫn chưa phản ứng gì.

Có lẽ là rơi xuống nước sợ hãi, mà giờ phút này cả người Triệu Tư Tư đều còn run run.

Cô liền lợi dụng sự run run như vậy, ôm chặt lấy thắt lưng người đàn ông, suy yếu nghẹn ngào: "Khuyết, anh biết không? Lúc em bị nước biển cuốn đi, em đã nghĩ em sẽ không còn được gặp lại anh, Khuyết, em không muốn giấu diếm tình cảm của em đối với anh nữa, em yêu anh, từ một năm trước gặp anh ở sân bay, em đã yêu anh, anh đừng từ chối em, có được không?"

Người đàn ông vẫn thẳng tắp cao ngất như cũ, đối với hành động đột ngột của cô, anh cũng là bất động thanh sắc.

Triệu Tư Tư có chút nóng vội, nói tay, chạy đến trước mặt anh, hai mắt đầm lệ mong lung: "Khuyết, để em làm bạn gái của anh, ở bên anh, có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Đạo làm chồng

Triệu Tư Tư có chút nóng vội, nói tay, chạy đến trước mặt anh, hai mắt đầm lệ mong lung: "Khuyết, để em làm bạn gái của anh, ở bên anh, có được hay không?"

Cô căn bản không muốn vội vã tỏ lộ với anh như vậy, nhưng mà, cô chờ không nổi, sợ hai ngày ở cùng anh này vừa kết thúc, cô liền không còn cơ hội nữa.

Cho nên, việc này không thể chậm trễ, nghĩ vậy, trong lòng kiên định hơn một chút.

Huống chi, chỉ bằng khuôn mặt này của cô, còn có sự nổi tiếng của cô ở Làng Giải Trí, hơn nữa, sáu tháng cuối năm cô sắp đóng vai nữ chính trong phim mà tập đoàn Thiên Vũ đầu tư, Diệp Khuyết không thể không có cảm giác với cô.

Ai mà biết, kế tiếp sẽ xảy ra chuyện gì.

Còn chưa chờ Diệp Khuyết phản ứng, Trì Tào Tào đột nhiên xuất hiện trước mặt hai người.

Triệu Tư Tư vừa thấy, xấu hổ cúi đầu, lập tức, chợt nghe thấy tiếng âm dương quái khí của Trì Tào Tào: "Áy da, có phải là tôi quấy rầy hai người rồi không?"

Ánh mắt mang theo tức giận bắn về phía Diệp Khuyết, mặt Trì Tào Tào bệ ngoài nhìn qua không có gì, nhưng trong lòng lại là thờ phỉ phỉ.

Người phụ nữ khác ôm anh như vậy, thế nhưng anh cũng không đẩy ra.

Chẳng lẽ Diệp Khuyết thích cô ta sao?

Cũng đúng, ngực của Triệu Tư Tư lớn như vậy, đàn ông đều thích.

Nhìn thấy Diệp Khuyết vẫn là bất động thanh sắc, trong lòng cô lại càng không thích, lại đảo mắt nhìn về phía Triệu Tư Tư: “Tuy rằng cô là thần tượng của tôi, nhưng mà, tôi không chấp nhận cô làm chị dâu của tôi, cho nên, mong cô đừng động tay động chân với anh trai của tôi.”

Người của cô, ai cũng đừng ngấp nghé, mặc dù cô gái này, hồi nhỏ cô thật sự thích.

Nếu cô ta thực sự có can đảm mơ ước đàn ông của cô, đừng trách cô trở mặt với cô ta.

Triệu Tư Tư ngạc nhiên, thập phần không hiểu nhìn chăm chăm Trì Tảo Tảo.

Cô nương này ngẩng đầu ưỡn ngực, đi qua nắm lấy cánh tay Diệp Khuyết, lạnh lùng khê hừ: “Anh, em đói bụng, đưa em ra ngoài ăn cái gì đi.”

Diệp Khuyết: “...”

Không lên tiếng, cả người bị cô túm đi.

Để lại một mình Triệu Tư Tư, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Diệp Khuyết còn chưa cho cô đáp án mà, Trì Tảo Tảo tới quấy rối làm gì hả.

Cô trừng mắt nhìn bóng lưng Trì Tảo Tảo, hận không thể tiến lên bóp chết cô bé.

Trong hành lang khách sạn, hai người cùng đi vào thang máy, Trì Tảo Tảo mới buông cánh tay Diệp Khuyết ra, đứng ở một bên, khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận.

Diệp Khuyết nhìn bộ dáng này của cô, muốn cười, nhưng cười không nổi.

"Em không rõ, sao có nhiều phụ nữ thích anh như vậy, anh có chỗ nào tốt chứ? Kiểu ngạo lạnh lùng, ít nói kiệm lời, không ai bì nổi, mắt của mấy người phụ nữ này mù hết rồi sao, mới thích người đàn ông như anh." "..."

Cô nương, cô là trợn mắt nói lời bịa đặt sao?

Không phải cô cũng thích anh ta sao?

Trì Tảo Tảo vung một cái tát tới, cút mẹ cô đi, anh ấy là của tôi.

Được rồi...

Dọc theo đường đi, Diệp Khuyết cũng không lên tiếng, Trì Tảo Tảo tự mình lái nhai ở bên cạnh, giống như một người phụ nữ tới thời kỳ mãn kinh.

Mãi đến khi vào trong phòng ăn ngồi xuống, người phục vụ bưng đồ ăn lên, Diệp Khuyết mới gấp thức ăn, ngăn chặn cái miệng nhỏ của cô.

"Lúc ăn cơm, không được nói chuyện." Anh nói.

Trì Tảo Tảo ăn đồ ăn anh gấp đặt vào trong miệng mình, trừng mắt với anh lại nói: “Em không cho phép anh ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ như vậy, Diệp Khuyết, anh có hiểu cái gì gọi là đạo làm chồng hay không hả?”

Đạo làm chồng?

Lông mày người đàn ông cau lại, ý tứ hàm xúc nhìn chăm chăm cô gái nhỏ đối diện.

Anh chỉ nghe nói tới đạo làm vợ, làm gì nghe nói đạo làm chồng?

Trì Tảo Tảo nuốt nhanh vài miếng đồ ăn, nói tiếp: “Dù sao từ ngày đó ở trong phòng sách, anh không từ chối em, hai chúng ta chính là tình nhân, hiện tại anh là người đã có bạn gái, hay gọi là người phụ nữ anh theo đuổi là được rồi, Trì Tảo Tảo em cũng có tôn nghiêm.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Anh đã có người trong lòng

Trì Tảo Tảo nuốt nhanh vài miếng đồ ăn, nói tiếp: “Dù sao từ ngày đó ở trong phòng sách, anh không từ chối em, hai chúng ta chính là tình nhân, hiện tại anh là người đã có bạn gái, hay gọi là người phụ nữ anh theo đuổi là được rồi, Trì Tảo Tảo em cũng có tôn nghiêm.”

Nói xong, cô lại tiếp tục vui đầu ăn.

Thật sự chết đói, mỹ thực trước mặt, vẫn là lấp đầy bụng trước rồi hẵng nói.

Diệp Khuyết chưa ăn, liền nhìn chăm chăm cô.

Nhìn cô lải nhải với mình vài câu, lại vui đầu tiếp tục ăn, hành động này, thực sự rất đáng yêu.

Anh vẫn không hề rảnh như cũ, không nghĩ tới Trì Tảo Tảo ăn vài miếng, lại ngẩng đầu nói với anh: “Này, em nói chuyện anh đừng không thích nghe nhé, nếu anh dám tìm người thứ ba ở bên ngoài, về nhà em sẽ nói cho cha mẹ biết, còn có, về sau bớt nhìn ngực của phụ nữ đi, chờ em trưởng thành, lại cho anh xem đủ.”

Sau đó, lại vui đầu tiếp tục ăn, nói những lời này, cô nói lời này, giống như rất bình thường vậy, mặt không đỏ, tim không đập mạnh.

"..." Diệp Khuyết cũng là mơ màng.

Cơm nước xong, cô lại kéo anh đi dạo lung tung phố lớn ngõ nhỏ ở châu Úc, mưa rất nhiều quà lưu niệm.

Diệp Khuyết không cho cô mua, cô liền làm nũng, giả khóc, dùng hết các loại thủ đoạn dễ thương, Diệp Khuyết liền chống đỡ không được, đành phải bỏ tiền.

Cuối cùng, xách bao lớn bao nhỏ về khách sạn.

Triệu Tư Tư bị hai người bọn họ bỏ lại khách sạn, rất là buồn bực, thấy bọn họ rốt cục đã trở lại, cô ta chạy nhanh tới chào hỏi Diệp Khuyết: “Hai người đi đâu vậy? Lâu như thế.”

Diệp Khuyết buông túi trong tay: “Tùy tiện đi dạo ở bên ngoài.”

Sau đó, giống như thật sự nhớ lời Trì Tảo Tảo nói, không liếc nhìn Triệu Tư Tư thêm một cái, tự mình đi đến phòng tắm.

Triệu Tư Tư đi tới, tới gần bên Trì Tảo Tảo ngồi xuống: “Hai người đi ra ngoài, sao không báo cho chị biết chứ? Để chị ở khách sạn một mình, rất buồn.”

Trì Tảo Tảo cười đến ngọt ngào, vẻ mặt vô hại: “Không phải cô vừa té xuống nước sao, cho cô nghỉ ngơi nhiều một chút, đúng rồi, ngày mai chúng ta trở về đó, cô chuẩn bị đi nha.”

"Ngày mai trở về?"

Trì Tảo Tảo gật đầu: “Phải, sáng sớm ngày mai, công ty của anh trai tôi có việc phải đi về xử lý.”

Triệu Tư Tư lại muốn nói cái gì, nhưng muốn nói lại thôi.

Ngày mai đi về, nhưng Diệp Khuyết còn chưa cho cô đáp án mà.

Nếu cứ như vậy trở về, lần hẹn nhau này, không phải là tốn công vô ích sao?

Cô không cam lòng.

Trong lúc nóng vội, lời kéo Trì Tảo Tảo, hai mắt toả sáng nhìn chăm chăm cô hỏi: “Tảo Tảo, em thích chị, đúng không?”

Trì Tảo Tảo gật đầu, hai mắt giống như thật sự vô tội: “Phải, tôi thật sự thích cô.”

"Vậy cô để chị làm chị dâu của em, có được không?"

Cô cảm thấy, Trì Tảo Tảo chỉ là một đứa trẻ, hẳn là dễ lừa, Diệp Khuyết yêu thương cô em gái này như vậy, nếu thu phục được con bé thì cách Diệp Khuyết cũng không còn xa nữa!

Ai biết, Trì Tảo Tảo lại nói với cô: “Cô đừng xin tôi, không có tác dụng gì đâu, bởi vì trong lòng anh trai tôi đã có người khác rồi.”

Chính là cô, Trì Tảo Tảo.

"Cái gì?" Hiển nhiên, Triệu Tư Tư bị dọa đến.

Không có khả năng, bên người Diệp Khuyết chưa từng xuất hiện phụ nữ khác, làm sao có thể thích người khác chứ?

Cô không tin.

Đột nhiên bắt lấy Trì Tảo Tảo, không khống chế được truy vấn: “Em gạt chị đúng không?”

Tri Tào Tào nhíu mày, méo miệng, vẻ mặt thật vô tội: "Không tin cô có thể đi hỏi anh ấy á."

Quả nhiên, Triệu Tư Tư không tin, đứng dậy đi đến phòng Diệp Khuyết.

Cô đứng trước cửa phòng tắm gỗ cửa, trùng hợp Diệp Khuyết vừa tắm xong, quần khăn tắm, đột nhiên mở cửa ra.

Nhìn thấy Triệu Tư Tư đứng ở cửa, anh lạnh nhạt hỏi: "Có việc?"

Triệu Tư Tư từ ngữ mập mờ, bộ dáng có chút xấu hổ: "Cái kia... Em nghe Tào Tào nói, anh có người trong lòng, có thật hay không?"

"..."

Ánh mắt người đàn ông, bắn thẳng đến Tri Tào Tào đang ngồi trên sofa, im lặng một lát, anh như chém đinh chặt sắt phun ra một chữ, phải.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Cô nhất định sẽ thật hạnh phúc

Ánh mắt người đàn ông, bắn thẳng đến Tri Tào Tào đang ngồi trên sofa, im lặng một lát, anh như chém đinh chặt sắt phun ra một chữ, phải.

Người trong lòng anh, trên thế giới này, có thể đếm được trên đầu ngón tay, một là ba mẹ của mình, một người còn lại, chính là cái cô gái nhỏ cả ngày không có việc gì cứ ghé vào lỗ tai anh lải nhải, nói muốn làm vợ của anh kia.

Triệu Tư Tư vừa nghe, trong lòng lộp bộp một chút, không yên nhìn anh, lại hỏi: "Ài?"

Ánh mắt Diệp Khuyết còn dừng trên người Tri Tào Tào, lạnh nhạt nhìn cô, như có đăm chiêu.

Tri Tào Tào ngồi trên ghế sofa, cũng xuyên qua cửa phòng nhìn anh, đầu cái miệng nhỏ nhún lên, bộ dáng có chút mất mát.

Cô không nghe được Triệu Tư Tư và Diệp Khuyết đang nói cái gì, nhưng xem khoảng cách giữa hai người bọn họ khá gần, trong lòng cô ề ảm, rất không vui.

Cô kỳ thực rất lo lắng, lo lắng trong lòng Diệp Khuyết không có cô, do đó đồng ý Triệu Tư Tư.

Nhưng cô không biết, ở trong lòng Diệp Khuyết, phụ nữ toàn thế giới anh đều không nhìn vào mắt, đương nhiên, trừ cô ra.

"Lúc cần đề cho người ta biết, tất nhiên tôi sẽ công bố với truyền thông."

Diệp Khuyết thu ánh mắt đang nhìn Tri Tào Tào lại, ngược lại nhìn chằm chằm Triệu Tư Tư, ngữ khí nhàn nhạt: "Cô là một cô gái tốt, tôi tin tưởng, cô sẽ tìm được một người thích hợp với cô, làm bạn đời của cô."

Tiếng nói vừa ngừng, anh ra khỏi phòng, lập tức đi đến trước mặt Tri Tào Tào, nói với cô: "Đi ngủ sớm một chút, sáng sớm ngày mai trở về."

Tri Tào Tào đứng lên, gật gật đầu, sau đó, xám xịt đi về phòng mình.

Triệu Tư Tư còn có chút không cam lòng, đi ra lại nói: "Nhưng mà, theo tôi được biết, bên cạnh anh chưa từng xuất hiện phụ nữ khác, chẳng lẽ người kia là thư ký của anh, Tiêu Lam sao?"

Diệp Khuyết xoay người, một đôi mắt sắc bén như chim ưng, thẳng tắp đánh vào trên người Triệu Tư Tư, không đáp mà hỏi: "Cô có biết, vì sao tôi đồng ý đi du lịch hai ngày với cô không?"

Thấy anh đột nhiên lạnh mặt xuống, trong lòng Triệu Tư Tư không yên, khiếp sợ lắc đầu.

"Tôi cho rằng, cô có thể tự mình hiểu lấy."

Đột nhiên mặt Diệp Khuyết trở nên không biểu cảm, khẩu khí âm lãnh: "Tôi không cần phải nhiều lời với cô, nhưng cô, chẳng phải một nửa mà tôi muốn, sáng sớm ngày mai, tôi không hy vọng còn có thể gặp lại cô nữa."

Đã bao lâu, anh không lãnh khốc vô tình với phụ nữ như vậy rồi.

Giống như, từ thật lâu trước kia, là bởi vì bên người anh không có phụ nữ.

Sờ dĩ đi cùng cô ấy, bắt quá là trả lại cô ta một món nợ ân tình, nhân tình này, trước hôm nay, đã trả xong rồi.

Xong rồi, sẽ không muốn người phụ nữ này lại quẩn quít lấy anh, bằng không, anh sẽ trở nên rất vô tình.

Triệu Tư Tư nghe vậy, hai chân run rẩy như nhũn ra.

Đơn giản nghe thấy, tổng giám đốc tập đoàn Thiên Vũ, lãnh khốc vô tình.

Quen biết anh lâu như vậy tới nay, cô cùng lắm chỉ thấy anh cao ngạo lạnh lùng, không thích nói chuyện, nhưng không nghĩ tới, hôm nay anh lại nói với mình, sáng sớm ngày mai không muốn gặp lại cô.

Trái tim, đột nhiên tan nát.

Thật sự là rất buồn, thế nhưng cô không dám nói thêm một chữ.

Diệp Khuyết vào phòng Trì Tảo Tảo, để lại một mình Triệu Tư Tư, vô lực ngã ngồi trên ghế sofa, đại ra thật lâu cũng không hoàn hồn lại.

Quả nhiên, là chính cô có ý nghĩ quá kỳ lạ rồi.

Anh là ai chứ?

Anh tựa như Đế Vương cao cao tại thượng, tôn quý, cao không thể chạm, mà cô là một nữ diễn viên, làm sao có thể lọt vào mắt xanh của anh ấy?

Chính là, cô thật sự rất muốn biết, người phụ nữ trong lòng Diệp Khuyết, đến cùng là ai?

Ai lại may mắn như vậy, trở thành duy nhất của Diệp tổng?

Bỗng nhiên, Triệu Tư Tư thật hâm mộ người phụ nữ này, người phụ nữ chôn dấu trong lòng Diệp Khuyết không bị người đời biết đến kia.

Được một người đàn ông cường đại như thế yêu thương dấu ở trong lòng, cô ấy, nhất định là rất hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Đi du lịch với Hoàn Quân

Sáng sớm ngày hôm sau, Trì Tảo Tảo tỉnh lại, đã không thấy bóng Triệu Tư Tư nữa.

Kéo hành lý đi phía sau Diệp Khuyết, cô không khỏi đi tới phía trước hỏi: “Chị Tư Tư đâu?”

Diệp Khuyết sai bước tiến lên, thẳng tắp xuất chúng, không nhìn Trì Tảo Tảo lấy một chút, nhàn nhạt trả lời ba chữ: “Đi trước rồi.”

Trì Tảo Tảo cong miệng nhỏ, muốn hỏi thêm gì đó, nhưng nhìn thấy sắc mặt anh lại khôi phục vẻ lãnh khốc trước kia, cô muốn nói lại thôi, nuốt lại những lời muốn hỏi.

Ngoan ngoãn, đi theo phía sau anh, làm một cô vợ nhỏ nghe lời.

Hành trình hai ngày ngắn ngủi ở châu Úc, cứ như vậy kết thúc.

Trì Tảo Tảo chưa hết hứng, nhưng ở bên cạnh Diệp Khuyết, cũng không tiện nói gì.

Máy bay tới thành phố Ninh Đô đúng giờ, hai người mới vừa đi ra sân bay, đến cổng phi trường, có hai chiếc xe con đang đợi sẵn, tài xế chủ động tiến lên kéo hành lý cho bọn họ.

Trì Tảo Tảo ngồi lên xe trước tiên, vốn định ngồi nhích vào một chút, để Diệp Khuyết ngồi bên cạnh mình, không nghĩ tới đã thấy người đàn ông kia đứng ngoài xe, nhìn cô nói: “Em tự đi về trước, anh đến công ty một chuyến.”

Dứt tiếng, sau đó lên một chiếc xe khác, cô còn chưa rời đi, anh đã biến mất trước mắt cô.

Trì Tảo Tảo có chút tức giận, động tác nhanh như vậy làm cái gì? Cũng không để cho cô nói nhiều với anh một câu.

Trong lòng khó chịu, không thể làm gì khác hơn là bảo tài xế lái xe, về Diệp gia.

Trên đường, chuông điện thoại di động của Trì Tảo Tảo vang lên, cô cho rằng là Diệp Khuyết, nhanh chóng lấy ra không thèm nhìn tên người gọi, nhận liền hô: “Chồng à, có phải là nhớ em rồi?”

"..."

Đối phương không trả lời.

Lúc này Trì Tảo Tảo mới xem tên người gọi, chết, sao lại là Đường Hoàn Quân?

Cô nhanh chóng nói vào điện thoại di động: “Đường nhị thiếu gia à? Thật ngại quá, tôi không chú ý, anh tìm tôi có việc?”

Đầu bên kia điện thoại im lặng trong chốc lát, lúc này mới lên tiếng: “Đúng vậy, tìm em có việc, bây giờ anh đang ở trạm xe lửa, hỏi em một chút, có muốn đến Tây Tạng du lịch hay không, tour du lịch 15 ngày miễn phí, có đi hay không?”

Tour du lịch 15 ngày miễn phí? Lại còn là Tây Tạng mà cô ngóng trông nhất?

Chuyện tốt như vậy, không đi là ngu ngốc.

Thậm chí cũng không cần cân nhắc, Trì Tảo Tảo gật đầu như giả vờ: “Đi đi, nhưng anh đừng gạt em nha, thật sự là miễn phí hoàn toàn hả?”

"Anh đã gạt em lúc nào chưa?"

"Vậy anh chờ em, em lập tức tới ngay đây."

Cúp điện thoại, Trì Tảo Tảo nóng ruột nói với tài xế: “Chú Vương, quay đầu xe, đến trạm xe lửa."

Tài xế có chút nghi hoặc, quay đầu lại liếc mắt nhìn Trì Tảo Tảo: “Không phải thiếu gia bảo cô về nhà trước sao?”

"Ai nha, tôi về nhà làm cái gì á? Lẽ loi hui quanh, đến trạm xe lửa, tôi phải đến Tây Tạng du lịch."

Ngược lại đi cùng Hoàn Quân, có đầy đủ bảo đảm an toàn, như vậy Diệp Khuyết cũng sẽ không nói gì chứ?

Chú Vương hết cách rồi, cũng chỉ đành quay đầu xe, đi tới trạm xe lửa.

Buổi chiều, Diệp Khuyết từ công ty trở về, vào nhà nhìn thấy cha mẹ tán gẫu trong phòng khách, không nhìn thấy Trì Tảo Tảo, đi tới thuận miệng hỏi một tiếng: “Cô ấy đâu?”

Tiết Dung Chân và chồng liếc mắt nhìn nhau, cười nói: “Mẹ còn phải hỏi con đây, dẫn con bé ra ngoài, sao con trở về mà không thấy bóng con bé, mẹ nói này Diệp Nhị, con ném Tảo Tảo đi đâu rồi?”

Nhìn trên khay trà chất đầy quà mà Trì Tảo Tảo mua cho cha mẹ ở Châu Úc, Diệp Khuyết không khỏi hoài nghi sao Trì Tảo Tảo không trở về.

Anh đang muốn lên lầu, lại nghe thấy cha nói: “Con ném Tảo Tảo ở nửa đường, con bé lại để chú Vương mang quà về, tự mình theo Hoàn Quân đến Tây Tạng du lịch, có người nói phải hơn nửa tháng mới trở về."

Bỗng nhiên, Diệp Khuyết dừng bước, quay đầu lại, ánh mắt hoài nghi nhìn cha mẹ mình.

Tiết Dung Chân rất chắc chắn gật đầu: “Đúng vậy, con bé đã đi theo Hoàn Quân ngồi xe lửa đi Tây Tạng."

Không khó nhìn ra, cái trán Diệp Khuyết bỗng nhiên nổi gân xanh, nghiêng răng nghiêng lợi, vừa móc điện thoại di động, vừa nhanh chân lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Ghen

"Trì Tảo Tảo, anh lệnh cho em trong vòng một giờ phải trở về cho anh."

Tiến vào phòng sách, Diệp Khuyết không nhận được găm dữ dội vào trong điện thoại.

Chết tiệt, ai cho phép cô đi du lịch với người khác?

Lá gan càng ngày càng lớn rồi, lời anh nói cũng không nghe.

Mà lúc này, Trì Tảo Tảo đang theo Đường Hoàn Quân, ngồi trên xe lửa tới Tây Tạng, "Leng keng leng keng" một tiếng, vang vọng khắp lỗ tai.

Cô nắm điện thoại, nghe trong điện thoại truyền đến tiếng găm dữ dội lửa giận ngất trời của Diệp Khuyết, cô làm bộ không nghe thấy, nói vào điện thoại: "Anh nói cái gì? Em không nghe rõ, chỗ này tín hiệu không tốt, anh Diệp Khuyết, có chuyện gì chờ em về nhà lại nói ha, ai nha, không có tín hiệu, em cúp máy trước đây."

Cúp điện thoại trước, cô còn không quên làm ra tiếng "Rè rè" ở bên cạnh, biểu thị nơi này quả thực không có tín hiệu.

Sau đó, quyết đoán bỏ xuống.

Đường Hoàn Quân nhìn hành vi của cô, không khỏi gợn ngón tay cái lên, bật cười: "Em giỏi lắm, lại dám không để ý Diệp Khuyết như thế, lẽ nào không sợ trở về anh ấy lột da của em ra sao?"

Trì Tảo Tảo bĩu môi, một bộ dáng vẻ không sợ trời không sợ đất: "Anh ấy mới sẽ không làm gì em, dù cho phải trừng phạt em, cũng chỉ là nhốt ở nhà hai ngày, mặc kệ đi, trước tiên em chơi đủ rồi lại nói."

Nhìn ngoài cửa sổ nhà nhà từ từ nổi lên đèn đuốc, Trì Tảo Tảo hưng phấn không thôi, nhanh chóng lấy camera chụp ảnh.

Lúc này đi tới Tây Tạng, cô nhất định phải chụp nhiều bức ảnh hơn trở về, khoe khoang trước mặt Diệp Khuyết.

Đường Hoàn Quân lẳng lặng nhìn cô, cô gái ngây thơ nụ cười xán lạn, thuần khiết đáng yêu, chân thực lại không làm bộ, so với những người phụ nữ trên sân đêm kia, quả nhiên nhìn thoải mái hơn rất nhiều.

Nếu như người phụ nữ này, có thể mãi mãi, mãi mãi làm bạn bên cạnh anh, thật là tốt bao nhiêu?

Cùng lúc đó, Diệp gia, trong thư phòng.

Diệp Khuyết tức giận đến trực tiếp đập vỡ điện thoại di động, điện thoại di động đập xuống đất, nhất thời chia năm xẻ bảy, vô cùng thê thảm.

Anh ngồi trên ghế ông chủ, hai tay nắm chặt, sắc mặt dữ tợn, cả người hàn khí bức người.

Giỏi lắm Trì Tảo Tảo, mới vừa đi châu Úc còn chơi chưa đủ sao? Xoay người lại cùng Hoàn Quân đi tới Tây Tạng, thằng nhóc kia là một công tử nhà giàu, ai biết sẽ mang Trì Tảo Tảo đi tới chỗ rừng hoang núi thẳm nào, sẽ xảy ra chuyện gì.

Anh tỉnh táo lại, lại cầm lấy điện thoại trong thư phòng, gọi cho Đường Hoàn Quân.

Vậy mà đối phương lại tắt máy.

Không biết vì sao vậy, trong lòng thật bất an, anh lại gọi cho Đại thiếu gia Đường gia, Đường Thi Sơ.

Đối phương rất nhanh tiếp máy: "Không phải đi châu Úc rồi à? Sao vậy? Trở về rồi?"

Diệp Khuyết trực tiếp lớn tiếng nổi giận: "Đường Thi Sơ, cậu nghe kỹ cho mình, Đường Hoàn Quân mang theo Trì Tảo Tảo đi ra ngoài, nếu như Trì Tảo Tảo thiếu một cọng tóc, ông đây sẽ lấy mạng Đường Hoàn Quân."

Anh tức giận mà không có chỗ trút, bắt lấy Đường Thi Sơ, tức giận càng ngày càng lớn.

Từ nhỏ lớn lên cùng với Diệp Khuyết, cái gì cũng đã trải qua, nhưng xưa nay Đường Thi Sơ chưa từng thấy Diệp Khuyết tức giận với mình.

Bây giờ trong điện thoại toàn là mùi thuốc súng, làm cho Đường đại thiếu gia rất không hiểu ra sao.

"Sao vậy? Hoàn Quân đưa Tảo Tảo đi ra ngoài, chuyện này không phải quá bình thường sao? Cậu hung dữ cái gì?"

"Đừng hỏi mình hung dữ cái gì, cậu tốt nhất cầu khẩn nhị thiếu gia nhà cậu đừng làm gì Trì Tảo Tảo, hoặc là bảo vệ cô ấy cho tốt, nếu như cô ấy thiếu một cọng tóc thôi, trở về mình nhất định sẽ lấy mạng Đường Hoàn Quân."

Anh hung hãn, nói xong, đang muốn cúp điện thoại, đối phương bỗng nhiên nói: "Người anh em à, Hoàn Quân là đưa Tảo Tảo bỏ trốn sao? Nên cậu mới tức giận như vậy? Không phải trước đó cậu đã nói, cậu không thích con bé sao? Sao lại đột nhiên phát lửa lớn như vậy? Ah, mình biết rồi, ghen hả? Sợ rồi sao?"

"..."

Diệp Khuyết đột nhiên cảm nín.

Đúng vậy, thực sự là có sao, nếu không tại sao anh lại đột nhiên tức giận như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Nhanh chóng đi lập công chuộc tội

Đảo mắt loáng một cái, nửa tháng trôi qua.

Tri Tảo Tảo và Đường Hoàn Quân, du lịch trở về.

Mua rất nhiều vật lưu niệm, chụp rất nhiều bức ảnh, vừa vào cửa lớn Diệp gia, Tri Tảo Tảo liền lớn giọng gọi: “Có ai ở nhà không, ra giúp con với.”

Nhanh chóng chạy ra chính là bảo mẫu, nhìn thấy Tri Tảo Tảo, cuống quýt xách bao lớn bao nhỏ từ trong tay cô: “Tiểu thư à, cô trở về rồi.”

Những ngày gần đây tiểu thư không ở nhà, toàn bộ Diệp gia, giống như bao phủ trong một tầng băng sương, thiếu gia càng là động một chút liền nổi nóng.

Tiểu tử tông này trở về, có thể coi là giải sầu cho người trong nhà.

Tri Tảo Tảo ngọt ngào nở nụ cười, nhào tới hôn bảo mẫu, hào hứng hỏi: “Dì Vân, có nhớ con không?”

Nhìn thấy tiểu thư đáng yêu như thế, bảo mẫu cười cười: “Nhớ, cả nhà trên dưới đều nhớ, đúng rồi, một mình con trở về thôi sao?”

“Không phải, Hoàn Quân đưa con tới cửa liền trở về, ba mẹ có ở nhà không?” Vừa đi vào trong nhà vừa hỏi.

“Có.”

“Anh đâu? Anh có ở đây không?”

Bảo mẫu nói: “Cái này, thiếu gia đương nhiên đang ở công ty rồi.”

Tri Tảo Tảo trẻ trẻ miệng nhỏ, ôm quàng đi vào phòng khách, nhìn thấy mẹ ngồi trên ghế salông, đang xem báo tán gẫu với cha, cô vui vẻ chạy tới, kêu: “Ba mẹ, có nhớ con không? Nửa tháng rồi nè, con nhớ ba mẹ chết rồi.”

Thả đồ trong tay xuống, nhào tới ôm Tiết Dung Chân mạnh mẽ hôn một cái.

Tiết Dung Chân lại rất ghét bỏ đẩy cô ra: “Con còn biết trở về sao?”

Tri Tảo Tảo lúng túng ngồi bên cạnh, lúng túng cười: “Nơi này là nhà của con, con đương nhiên phải quay về.”

“Vậy con có biết, Diệp Nhị không định cho con trở về rồi không?”

Tri Tảo Tảo cong miệng nhỏ, cau mày nhìn Tiết Dung Chân, khuôn mặt nhỏ đột nhiên trở nên rất là điềm đạm đáng yêu: “Tại sao?”

“Ai bảo con đi lâu như vậy, ngược lại theo mẹ được biết, anh con rất tức giận, anh con còn nói, con trở về sẽ đánh gãy hai chân của con.”

Tri Tảo Tảo vừa nghe, sợ sệt, nhanh chóng kéo Tiết Dung Chân cầu xin: “Không muốn mà mẹ, cứu cứu con, hai chân của con đẹp như thế, cắt đi không phải rất đáng tiếc sao? Con biết, có mẹ ở đây, anh ấy sẽ không làm gì con, lại nói, không phải con bình an vô sự trở về rồi sao?”

“Hừ!” Diệp Chấn Hoa bên cạnh hừ lạnh một tiếng: “Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế, ngược lại lúc này, ba mẹ đều cứu không được con, có thể cứu chỉ có chính con.”

Tri Tảo Tảo nghi hoặc chỉ mình: “Con?”

Diệp Chấn Hoa gật đầu: “Đúng vậy, muốn hai chân không bị cắt đứt, con tốt nhất tự cứu mình.”

Nghe được lời này của cha, Tri Tảo Tảo cảm thấy, cha hẳn là có diệu kế, liền đuổi theo hỏi: “Vậy ba ba, con tự cứu mình như thế nào?”

Cô rất ít khi nhìn thấy Diệp Khuyết nổi nóng, hơn nữa, người kia nói một không hai, nếu như trở về thật sự cắt đi hai chân của cô, sau này cô sống thế nào.

"Bây giờ sắp buổi trưa." Tiết Dung Chân đề nghị: "Con chuẩn bị một ít thức ăn, đưa đến công ty cho anh con, ba nghe Tiêu thư ký nói, gần đây anh con đều không ăn bữa trưa, về nhà cũng không ăn một ít, vì vậy bây giờ con đưa bữa trưa cho anh con đi, lấy công chuộc tội, còn có thể cứu lại hai cái chân này của con."

Tri Tào Tào nuốt một ngụm nước bọt, vừa nghĩ tới vẻ mặt hung thần ác sát của Diệp Khuyết, cả người cô liền rùng mình, nhanh chóng đứng dậy chạy về phía nhà bếp.

Cũng may, trước đây đi theo phía sau các dì, từng thấy bọn họ nấu cơm, vì vậy nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo, Tri Tào Tào vẫn có thể làm được.

Tay nghề của cô không tinh xảo, chỉ có thể nấu một nồi cơm Dương Châu đưa cho Diệp Khuyết.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 69: Cút, đừng để tôi gặp lại cô

Tập đoàn Thiên Vũ

Tri Tào Tào đứng dưới lầu cao ốc, ngược cổ, hiểu kỳ cao ốc này có mấy tầng, đếm nhiều lần, con mắt đều muốn lòi ra, vẫn không đếm được công ty Diệp gia này là bao nhiêu tầng, ngược lại chính là rất cao rất cao.

Cô mang hộp cơm đi vào công ty, cũng may, trước đây cô đã tới, Người bảo vệ và nhân viên lễ tân đều quen biết cô.

Ở trong mắt tất cả mọi người, Tri Tào Tào chính là em gái của Diệp Khuyết, thấy cô mang theo hộp cơm đi tới, người bảo vệ và nhân viên lễ tân, đều cười rất khách sáo kêu: "Diệp tiểu thư, cô đến chơi sao!"

Tri Tào Tào đứng trước quầy lễ tân, sửa lại bọn họ: "Gọi tôi Tào Tào là được rồi, không cần thêm cái chữ "Diệp" kia."

Cô cũng không phải họ Diệp, nghe thấy lúng túng quái lạ.

Mấy người trước quầy đều cười gât đầu.

Tri Tào Tào cầm theo hộp đi vào thang máy, thẳng tới văn phòng tổng giám đốc ở tầng 3.

Rốt cục đến cửa phòng làm việc của Diệp Khuyết, cô hít sâu, thả lỏng, đang chuẩn bị đẩy cửa, lại bị thư ký ngăn cản.

"Tiểu thư, cô tới sao?" Tiêu Lam cười khanh khách, mặc một chiếc váy trắng chuyên nghiệp, nhìn qua có vẻ già dặn.

Tri Tào Tào nhú mày, gât đầu: "Anh ấy có ở văn phòng chứ?"

Tiêu Lam cười nói: "Có, nhưng tổng giám đốc nói, hôm nay bất kể là ai tới, anh ấy cũng không gặp."

Tri Tào Tào liền phiền muộn: "Lẽ nào ngay cả em cũng không gặp?"

Tiêu Lam vẫn là khuôn mặt nghề nghiệp mỉm cười: "Đúng thế."

Mẹ nó!

Tri Tào Tào nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn cửa lớn văn phòng kia, cô liền càng muốn thấy anh, xem ai ngăn được.

Cô chỉ vào cách đó không xa nói: "Tiêu thư ký, chị xem bên kia có anh chàng đẹp trai."

Tiêu thư ký là ai, sao có thể bị một cô bé lừa được, cô không quay đầu, chăm chú nhìn xem Tri Tào Tào: "Tiểu thư, cô vẫn là đi về trước đi, lát nữa tổng giám đốc về nhà, cô có chuyện gì, có thể trở về nhà nói với anh ấy."

"Không được!" Cô mang theo hộp cơm, không để ý nơi này là văn phòng quan trọng, lớn giọng gọi: "Diệp Khuyết, Diệp Khuyết sao anh không gặp em chứ, em đã trở về, hơn nữa mang quà đến cho anh rồi, anh cho em đi vào có được hay không?"

"Tiểu thư, đừng kêu loạn, lát nữa tổng giám đốc sẽ nổi nóng."

"Ai u, Tiểu thư ký, chị Tiêu à, chị Tiêu đẹp gái, chị để em vào đi mà, em bảo đảm anh ấy sẽ không trách chị."

"Nhưng..."

"Để cho cô ấy đi vào."

Ngay lúc hai người đẩy qua đẩy lại, trong phòng làm việc truyền đến giọng của người đàn ông.

Tiêu Lam sững sờ, Trì Tảo Tảo liền nhân cơ hội đẩy cửa ra đi vào.

Nhìn thấy Diệp Khuyết đang ngồi sau bàn làm việc, cô cười hi hi chạy tới, ân cần đắp lưng cho anh.

"Chồng à, anh cực khổ rồi, anh xem, em tự mình mang cơm trưa cho anh nè, hơn nữa, còn là em tự làm, còn có nha, em mang rất nhiều quà ở Tây Tạng về cho anh, lát nữa về nhà anh có thể thấy."

"Đi ra."

Cô vừa dứt lời, từ trong hàm răng của anh lạnh lùng phun ra hai chữ.

Trì Tảo Tảo sững sờ, rồi lại không đồng ý, ôm anh làm nũng: "Chồng à, em biết anh tức giận, nhưng không phải em đến lấy công chuộc tội sao? Tha thứ em có được hay không?"

"Tôi bảo cô cút ngay."

Giọng càng lạnh hơn.

Trì Tảo Tảo cứng đờ, ngơ ngác nhìn chằm chằm anh.

Cả người Diệp Khuyết hàn khí bức người, gương mặt tuần tú vắn vẹo, nhìn Trì Tảo Tảo, từng chữ từng chữ: "Nghe rõ ràng cho tôi, sau đó, đừng xuất hiện trước mắt tôi nữa, tôi, không muốn gặp lại cô, cút."

Lúc trước, không nghe lời anh, nhất định đi du lịch với Hoàn Quân, anh cản cũng không được.

Nếu theo anh ta, lại còn ân cần đến bên cạnh mình làm cái gì?

Diệp Khuyết là thật sự tức giận, tức giận cũng không muốn nhìn thấy yêu tinh nhỏ quấy rầy người khác này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Trái tim đều nát

"Tôi, không muốn gặp lại cô, cút."

Nghe nói như thế, Trì Tảo Tảo choáng váng, đại ra nhìn người đàn ông trước mắt, trong lúc nhất thời, càng không hiểu ra sao.

Sau khi hiểu ra, cô vẫn muốn giống như trước đây, làm bộ không nghe thấy, ôm hộp cơm của cô, mặt dày mày dạn làm nũng với anh.

"Chồng à, anh ném thử..."

"Tôi bảo cô cút, không nghe thấy sao?"

Cô còn chưa nói hết lời, anh lại lớn tiếng quát, thậm chí vung tay lên, trực tiếp hất hộp cơm trong tay Trì Tảo Tảo, rơi xuống mặt đất.

Hộp tiện lợi bị bung ra, cơm chiên Dương Châu thơm ngon tung tóe tại chỗ.

Trì Tảo Tảo lùi về sau một bước, nhìn một chỗ cơm chiên trước mặt, trái tim mạnh mẽ đau đớn một hồi.

Lại ngẩng đầu nhìn mặt người đàn ông kia một chút, đen tối đến mức khiến người ta cảm thấy sợ hãi, khủng bố.

Anh thậm chí không thèm nhìn mình một chút, cũng không đáng thương cô tự mình làm com cho anh chút nào, chỉ lạnh lùng vô tình ngồi ở chỗ đó, làm công việc của anh.

Nước mắt, thật thất vọng dâng lên, nhưng cô không hé răng, chỉ yên lặng ngồi xỏm người xuống, hai tay hốt com trên mặt đất vào lại trong hộp.

Vừa hốt, nước mắt vừa trào ra từng viên lớn, tí tách rơi trên sàn nhà, vào trong hộp com.

Rốt cục dọn dẹp xong, cô ôm lấy, vẫn không lên tiếng, xoay người, yên lặng rời phòng làm việc.

Cuối cùng Diệp Khuyết vẫn là quay đầu, nhìn bóng lưng cô biến mất, không hiểu sao trong ngực nghẹt thở một trận.

Thu hồi lại ánh mắt, thật trùng hợp nhìn thấy mấy hạt com trên đất, trong ngực lại càng nặng nề đến khó chịu.

Anh đẩy ghế ra đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, thẳng tắp kiên cường, kiêu căng lại cao quý đứng sững ở chỗ ấy, như là đế vương cao cao tại thượng, lãnh ngạo, cao không thể với tới.

Trước mắt, là cả thành phố Ninh Đô, bao nhiêu người ngã ngửa dưới chân anh, duy anh độc tôn, nhưng cô thì sao?

Cô xưa nay không để anh vào trong mắt, mà anh, càng là bó tay toàn tập với cô.

Con bé đã lớn rồi, có ý nghĩ của riêng mình, anh, đối với cô, căn bản là không có tác dụng.

Nếu không nghe lời, vậy thì từ từ dạy dỗ cô một hồi, nhìn xem cô sau này, còn dám làm cản bất cứ chuyện gì mà anh không cho cô làm hay không.

...

Tri Tào Tào khóc lóc về đến nhà, khóc một đường từ công ty trở về, viên mắt đều khóc đến sưng đỏ.

Mới vừa vào nhà, liền bị bảo mẫu kéo hỏi: “Ài u, tiểu thư à, con bị sao vậy?”

Tri Tào Tào không để ý tới người bên ngoài, liền chạy lên lầu.

Vợ chồng Diệp Thị đang ngồi trong phòng khách, càng là hai mặt nhìn nhau, thật không hiểu.

Sau đó ngay lập tức, Tiết Dung Chân gọi điện thoại đến văn phòng của Diệp Khuyết, rất nhanh, đầu kia đã nghe máy: “Mẹ, có chuyện gì?”

“Diệp Nhị, mẹ hỏi con, vừa nãy Tào Tào có đi tìm con không?”

“...”

Đối phương nắm điện thoại, không lên tiếng.

Nghĩ đến Tri Tào Tào, trong lòng Diệp Khuyết vừa hận vừa tức.

Anh dự định, thời gian này sẽ không tỏ thái độ tốt với cô bé kia, không dạy dỗ cô một chút, cô cũng thật là được voi đòi tiên.

Con trai không hé răng, Tiết Dung Chân lại nói: “Không biết xảy ra chuyện gì, Tào Tào vừa khóc lóc chạy về nhà, không phải là con hung dữ với con bé đó chứ? Ài u mẹ nói nè con trai à, Tào Tào có lòng tốt đưa bữa trưa cho con, sao con lại không cảm kích, nhìn con bé khóc đến đau lòng như vậy, tốt nhất lúc con trở lại mang quà về cho con bé, nếu như đối xử với con bé không tốt, mẹ sẽ không tha cho con.”

“...”

Nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Tiết Dung Chân rất không yên lòng, nói với chồng: “Em phải lên lầu xem sao, Tào Tào không phải trái tim dễ vỡ, sẽ không dễ dàng khóc, khẳng định là đã xảy ra chuyện gì.”

Diệp Chấn Hoa rất bất đắc dĩ, không hiểu vợ của mình, quan tâm con gái nuôi còn nhiều hơn con trai của mình.

Được rồi, chỉ có thể mặc niệm cho con trai mình thôi!

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Rốt cuộc không thềm nhìn mặt nhau

10 giờ tối, Diệp Khuyết mới trở về.

Sở dĩ trở về muộn như vậy, chính là vì không muốn nhìn thấy tiểu yêu tinh kia.

Nhưng không ngờ, lại bị chính mẹ ruột lái nhai một trận.

“Sao bây giờ con mới về, không phải mẹ đã bảo con về sớm rồi sao? Có mua quà về không?”

Từ buổi chiều đến bây giờ, Trì Tảo Tảo không hề ăn gì, đến một giọt nước cũng không uống, đóng cửa phòng, không chịu gặp ai, Tiết Dung Chân cũng bó tay, chỉ có thể chờ con trai về khuyên Tảo Tảo.

Không ngờ, 10 giờ tối con trai bà mới về đến nhà.

Diệp Khuyết ném áo khoác sang một bên, lười biếng dựa lưng vào trên sofa, giả vờ mất diếc tai ngo.

Tiết Dung Chân chán nản ngồi xuống “Mẹ hỏi con, có mua quà cho Tảo Tảo không?”

Diệp Khuyết nhắm mắt lại “Mẹ, về sau đừng nhắc đến con bé ở trước mặt con, tại sao con phải mua quà cho con bé chứ? con rất mệt, con đi tắm đây.”

Nói xong, đứng dậy, không để ý đến đôi mắt ai oán của mẹ, trực tiếp lên lầu.

Không ngờ lúc này, Trì Tảo Tảo cũng đi xuống lầu, nên gặp nhau ở giữa cầu thang.

Cả buổi chiều Trì Tảo Tảo đã không ăn cái gì, bây giờ đói chịu không nổi nữa, định xuống lầu tìm đồ ăn, ai ngờ lại gặp phải Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo đứng ở phía trên, nhìn Diệp Khuyết, thờ phỉ phỉ, không vui.

Còn Diệp Khuyết đứng ở phía dưới, cũng nhìn Trì Tảo Tảo, nhưng về mặt lại lạnh nhạt.

Cuối cùng, Diệp Khuyết mặc kệ Trì Tảo Tảo, bước lên lầu.

Trong nháy mắt đó, Trì Tảo Tảo bỗng nhiên có cảm giác, tim như bị đao cắt.

Trì Tảo Tảo cắn chặt răng, không quay đầu lại nhìn, đi xuống lầu, vào phòng bếp.

Không để ý tới cô thì thôi, Trì Tảo Tảo cô cũng là người có tôn nghiêm, tại sao cứ phải ăn nói khé nép với anh chứ.

Dù sao, từ hôm nay trở đi, hai người liền bắt đầu không thềm nhìn mặt nhau.

Đến tận khi Trì Tảo Tảo khai giảng, hai người vẫn vậy, trùng hợp gặp nhau, đều không ai để ý tới ai, nên làm gì thì cứ làm.

Giống như hôm nay ở trên bàn cơm, ba mẹ ở bên cạnh nói không ngừng, nhưng Trì Tảo Tảo và Diệp Khuyết, vẫn không ai nhìn ai, cũng không nói câu nào.

Diệp Chấn Hoa nói “Tảo Tảo, ngày mai con phải đi rồi, đã chuẩn bị xong hết chưa?”

Trì Tảo Tảo gật đầu “Con chuẩn bị xong hết rồi ạ!”

“Uh, vậy thì tốt rồi!” Diệp Chấn Hoa nhìn về phía con trai “Diệp Nhị, ngày mai con có đưa Tảo Tảo đến trường được không?”

Diệp Khuyết cũng tiện đường, vừa vặn có thể đưa Tảo Tảo đi luôn.

Trong lòng Trì Tảo Tảo cũng rất chờ mong.

Không ngờ, Diệp Khuyết lại thỉnh linh trả lời “Con không có thời gian, hơn nữa, con bé lớn rồi, đi học còn phải có người đưa đi nữa sao? Không có tiền đồ.”

“.....” Không khí như bị đọng lại.

Trì Tảo Tảo oán hận trừng Diệp Khuyết, giận sôi máu “Vâng, là em không có tiền đồ, vậy thì sao? Ai cần anh đưa đi đâu, người muốn đưa em đi không thiếu, ai hiếm lạ gì anh.”

Tri Tào Tào tức giận, đặt đĩa xuống, đứng dậy đi ra ngoài gọi điện thoại cho Đường Hoàn Quân.

Đối phương mới nghe máy, Tào Tào liền nói thật to, giống như sợ người khác không nghe thấy vậy.

“Hoàn Quân, ngày mai anh có rảnh không?”

Đối phương cười nói “Đương nhiên là có rồi, để anh đưa công chúa đi học nhé, ngày mai anh sẽ qua đón em.”

“Sớm chút đấy, em chờ anh.”

Tri Tào Tào vừa dứt lời, Diệp Khuyết liền đập tay lên bàn cơm, đẩy ghế dựa ra, đứng dậy, lấy áo khoác bỏ đi.

Tri Tào Tào rất khó chịu, nhưng lại không cam lòng, nên đuổi theo Diệp Khuyết nói “Nói không giữ lời, ai nói em thi đậu thì sẽ chấp nhận em, Diệp Khuyết, anh biết anh rất đáng giận không? Em ghét anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Cô sẽ điên mất

Mặc kệ Tri Tào Tào hét to như thế nào, Diệp Khuyết cũng không để ý tới cô.

Thậm chí đến tối cũng không về, vì thế Tri Tào Tào muốn lợi dụng Đường Hoàn Quân chọc giận anh, cũng không thành công.

Sáng sớm hôm sau, Đường Hoàn Quân tới đón Tào Tào, tân sinh viên đến báo danh, rõ ràng là chuyện vui, nhưng dọc theo đường đi, Tri Tào Tào lại ngây người, rầu rĩ không vui.

Đường Hoàn Quân thấy vậy hỏi “Làm sao vậy công chúa, vừa ra khỏi cửa đã không vui rồi, em xác định đây là về mặt tân sinh viên đi nhập học sao?”

Về mặt Tri Tào Tào vẫn u ám “Em khó chịu.”

Khó chịu?

Đường Hoàn Quân dừng xe lại, vuốt tay sờ trán Tri Tào Tào “Không nóng a, sao lại khó chịu?”

“Anh ấy không cần em.” Tri Tào Tào bĩu môi, về mặt điềm đạm đáng yêu “Anh ấy nói nếu em thi đậu đại học thì sẽ chấp nhận em, nhưng giờ anh ấy lại không để ý tới em nữa, mặc kệ em lấy lòng như thế nào, anh ấy cũng không thèm quan tâm.”

Sớm biết như vậy, cô sẽ không đi du lịch với Hoàn Quân, nói không chừng bây giờ người cô đi đã là Diệp Khuyết.

Cô thật đáng chết, đúng là mất nhiều hơn được mà.

“Em thích anh ấy đến như vậy à?” Đường Hoàn Quân lại lái xe tiếp.

Không ai thấy, sắc mặt anh buồn buồn.

Tri Tào Tào không để ý đến Hoàn Quân, chỉ nhìn về phía trước “Cái gì mà thích, rõ ràng là yêu, anh ấy không thèm nhìn mặt em, làm ruột gan em như đứt ra từng khúc vậy.”

Đã một tháng rồi, hoặc là không về nhà, hoặc là rất muộn mới về nhà, về nhà rồi, nhìn thấy cô, cũng làm bộ như không thấy, nên làm gì thì làm.

Mấy ngày này, Tri Tào Tào thật sự sắp điên rồi.

Không khác gì thất tình, trong lòng khó chịu đến mức cơm cũng ăn không vào.

Bên cạnh, Đường Hoàn Quân cũng hít thở không thông. Anh ta bỗng quay đầu, nhìn chăm chăm Tri Tào Tào.

Con nhóc này chỉ để ý đến một mình Diệp Khuyết thôi sao.

Đột nhiên, Tri Tào Tào quyết định gọi cho Diệp Khuyết.

Mặc kệ trong lòng không thoải mái như thế nào, cô vẫn muốn hỏi anh có đến trường cô dạy hay không.

Nếu anh ấy không tới, vậy cô sẽ chuyển sang trường đại học khác.

Diệp Khuyết đang họp, thì di động đột nhiên vang lên, nhìn thoáng qua định tắt máy, nhưng nhìn thấy ba chữ ‘Cô nhóc ranh mãnh’, lại do dự.

Hai người bạn họ không thèm nhìn mặt nhau đã lâu lắm rồi, tính tình cô bé này cũng không tốt, anh không để ý đến cô bé, nó cũng không thèm để ý đến anh luôn.

Bây giờ, đột nhiên gọi điện thoại, có việc gì gấp sao?

Cuối cùng, Diệp Khuyết vẫn cầm lấy điện thoại, đứng dậy, ra ngoài nghe.

Diệp Khuyết không nói gì, chờ Trì Tảo Tảo nói trước.

Trì Tảo Tảo cũng đang đợi Diệp Khuyết nói, hai người im lặng khoảng một phút.

Đến khi Diệp Khuyết không kiên nhẫn nổi nữa nói “Không nói gì thì anh cúp máy đây.”

Trì Tảo Tảo bùng tỉnh, nhanh chóng mở miệng hỏi “Anh có đến trường em nhận chức không?”

“.....”

Trì Tảo Tảo không đợi Diệp Khuyết trả lời, đã khẩn trương nói “Nếu anh không tới, thì em sẽ không đi học ở đó nữa, Diệp Khuyết, anh giận em nửa tháng rồi, mà vẫn chưa hết giận sao? Chẳng lẽ hai chúng ta cứ tiếp tục như vậy hả?”

Trì Tảo Tảo cũng có tôn nghiêm, cô đã cúi đầu nhận sai rồi nếu anh vẫn còn như vậy, cô thật sự sẽ điên mất.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Đường Hoàn Quân hoa lệ biến thân

“Mấy ngày nữa anh mới đi.”

Ngoài dự đoán, Diệp Khuyết thê nhưng nói một câu.

Trì Tảo Tảo kích động hỏi “Thật sao? Em chờ anh nhé?”

Trì Tảo Tảo quên sạch chuyện không thoải mái, vui mừng cười rộ lên.

Bên kia điện thoại, thê nhưng cũng nhân nhật nói “Uh!”

Tuy rằng chỉ một từ, nhưng Trì Tảo Tảo vẫn vui.

Đường Hoàn Quân hỏi “Anh Diệp Khuyết định đến trường em làm giảng viên ah?”

Trì Tảo Tảo gật đầu “Uh!”

“Tại sao?” Ăn no rừng mờ không có chuyện gì làm sao, lại chạy đi làm giảng viên?

Đường Hoàn Quân nghĩ mãi không ra.

“Em cũng không biết.”

Nếu anh ấy không đi, thì lúc trước cô đã không đăng kí thi vào trường đó nha, xem ra Diệp Khuyết, vẫn rất để ý tới mình.

Trì Tảo Tảo cảm thấy mọi chuyện rất tốt đẹp.

Tâm trạng vui vẻ bay lên.

Trường đại học đã ở trước mắt.

Cổng trường rất to nha.

Hai bên công, có rất nhiều băng rôn hoan nghênh tân sinh viên.

Sinh viên vào ra nối liền không dứt, chung quanh còn có rất nhiều người cầm loa, kêu gọi tân sinh viên gia nhập vào các câu lạc bộ.

Tri Tào Tào xuống xe, lấy vali.

Nhìn không khí ở đây, Tri Tào Tào như có thêm sức sống, kéo vali tiến vào, rồi kéo đại một người lại hỏi.

“Bạn gì ơi, cho tớ hỏi phòng 105, ký túc xá nữ ở đâu vậy?”

Đối phương chỉ mặc áo thun, quần jean giặt đến trắng bệch và giày vải.

Tuy rằng, không hợp thời trang, nhưng khuôn mặt, lại thanh thuần như tuyết, không hề có nửa điểm tí vết.

Đối phương liếc Tri Tào Tào một cái nói “Tớ cũng ở phòng 105.”

“Oa? Thật sao!” Vừa nghe vậy, Tri Tào Tào giống như tiêm máu gà, kích động nắm lấy tay đối phương “Chào cậu, tớ gọi là Tri Tào Tào, không ngờ chúng ta lại là bạn cùng phòng nha.”

Chung Tinh cười khỏ, rút tay về “Tớ gọi là Chung Tinh.”

Chung Tinh? Tên rất hay nha.

Mặc dù về mặt đối phương xa cách, nhưng Tri Tào Tào vẫn rất nhiệt tình, kéo tay đối phương bước về phía trước, quên Đường Hoàn Quân trên chín tầng mây.

Chung Tinh quay đầu lại nhìn thoáng qua Đường Hoàn Quân, hoang mang hỏi Tri Tào Tào “Bạn trai cậu hả?”

Tri Tào Tào cũng quay đầu lại, nhìn về mặt chịu thương chịu khó của Đường Hoàn Quân, cười ra tiếng “Không phải, đó là anh họ tớ, hôm nay là ngày đầu tiên tới trường, nên ba mẹ tớ nhờ anh ấy đưa tớ đi.”

“.....”

Chung Tinh nhìn không được nhìn Đường Hoàn Quân thêm một cái, mới thu hồi tầm mắt, dắt Tri Tào Tào về ký túc xá.

Nói như thế nào, Đường Hoàn Quân cũng là một đại soái ca, kéo vali giúp Tri Tào Tào tới ký túc xá, không biết khiến bao nhiêu nữ sinh viên thét chói tai.

Bởi vì từng học đại học nên có kinh nghiệm, cho nên giường đệm, chăn màn, bàn học, máy tính, toàn bộ đều do Đường Hoàn Quân sửa sang lại cho Tri Tào Tào.

Chung quanh vây đầy sinh viên nữ, chụp ảnh Đường Hoàn Quân.

Nhìn ra được, bọn họ cực kỳ hâm mộ Tri Tào Tào nha.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Hòa thuận như lúc ban đầu

Giúp Tri Tào Tào chuẩn bị tất cả xong, Đường Hoàn Quân vỗ vỗ tay đi tới, không để ý đến tiếng thét chói tai xung quanh, cười cười vò đầu Tri Tào Tào.

“Em xem vừa lòng chưa?”

Tri Tào Tào nhìn giường đệm sạch sẽ, mọi thứ đâu vào đấy, không thể không thừa nhận, Đường Hoàn Quân là một người đàn ông tốt nha.

Tri Tào Tào vỗ vỗ vai Đường Hoàn Quân, gờ ngón tay cái lên “Không tồi, em rất vừa lòng, lát nữa em sẽ mời anh ăn McDonald’s.”

Đường Hoàn Quân hừ lạnh “Thứ rác rưởi đó ăn làm gì, nhà anh còn có việc, anh phải về để giải quyết đã, có chuyện gì thì em gọi điện thoại cho anh, biết chưa?”

“Oa? Anh đi luôn sao?”

“Đúng vậy, anh cũng bận lắm, anh đi trước đây.”

Trì Tào Tào đưa anh ra đến cửa ký túc xá nữ, vẫy tay tạm biệt rồi nhìn theo bóng anh rời đi.

Đường Hoàn Quân vừa đi, hai cô bạn cùng phòng với Trì Tào Tào liền chạy tới, lôi kéo Trì Tào Tào.

“Đó là bạn trai của cậu hả? Thật là đẹp trai quá.”

Hai người này, một gọi là Mộ Hương Ninh, một gọi là Ôn Nghi, tính cách đều rất rộng rãi.

Trì Tào Tào cười cười, đánh gãy lời bọn họ “Không phải sao, anh ấy là anh họ của tớ.”

“Anh họ à? Vậy anh họ cậu có bạn gái chưa?”

Trì Tào Tào cười ha hả, xoay người, trở về ký túc xá.

Mộ Hương Ninh và Ôn Nghi chạy theo, mỗi người túm một bên hỏi “Tào Tào, anh họ cậu có bạn gái chưa, có hay chưa vậy?”

“Khụ khụ, chưa có.”

Theo cô biết, Đường Hoàn Quân chưa có bạn gái đâu.

Vừa nghe Trì Tào Tào nói chưa có, hai người liền mất bình tĩnh, lôi kéo tìm cách liên hệ với Đường Hoàn Quân, Trì Tào Tào không biết làm sao, đành nói cho bọn họ WeChat của Đường Hoàn Quân.

Dàn xếp xong xuôi, Trì Tào Tào mới gọi điện thoại cho Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết vừa tan tâm, đang lái xe về nhà.

Nghe chuông di động vang lên, Diệp Khuyết liền đeo tai nghe Bluetooth lên, ấn nghe.

“Có chuyện gì sao?”

Trì Tào Tào ngồi xếp bằng trên giường, vừa vuốt tóc vừa gọi “Ông xã.....”

Nói rất nhỏ, có lẽ chỉ có người bên kia điện thoại nghe thấy, ba cô bạn cùng phòng đang làm việc riêng, nên không rảnh để ý đến Trì Tào Tào.

“Uh!”

Ngoài dự đoán, Diệp Khuyết thế nhưng hỏi lại cô “Chuyện gì?”

Trì Tào Tào cười ha hả, lắc đầu “Không có việc gì, em chỉ muốn báo em đã sắp xếp xong rồi, lát nữa sẽ đi ra ngoài ăn cơm, anh qua với em được không? Em ở một mình, rất cô đơn.”

“Ký túc xá không có ai nữa sao?”

“Có, có chứ, nhưng đây là lần đầu tiên em ở ký túc xá, hơn nữa lại không có anh bên cạnh, nên nhớ!”

“Trì Tào Tào, lúc em chạy đi du lịch một mình em có nhớ đến anh không?”

Ách!

Chuyện đó qua lâu rồi mà.

Với lại lúc ấy không phải còn có Hoàn Quân nữa sao.

Trì Tào Tào “A, lúc nào thì anh đến đây?”

Diệp Khuyết lãnh đạm nói “Vài ngày nữa.”

Con bé này có não không thể? Hỏi lui hỏi tới mãi.

“Vậy à, mấy ngày, để em chờ.”

“Trì Tào Tào, đi ăn cơm thôi.”

Trì Tảo Tảo vừa mới dứt lời, cô bạn cùng phòng đã la lên, Trì Tảo Tảo cầm điện thoại cười cười, rồi nói vào điện thoại “Thôi, không nói chuyện nữa, em đi ăn cơm đây, tốt nhất anh nhanh đến đây đi, bằng không em không để ý tới anh nữa đâu, tạm biệt”

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Nam thần Kim Thừa Trị

Nhà ăn, biển người tấp nập, thật náo nhiệt.

Trì Tảo Tảo cùng với ba cô bạn cùng phòng xếp hàng lấy cơm, bỗng nhiên nghe người bên cạnh nói.

“Này, các cậu xem, kia là nam thần của trường chúng ta, Kim Thừa Trị.”

“VẬY sao, thật đẹp trai ah.”

“Uh, nhưng nghe nói, anh ấy rất khó ở chung, không có bạn bè gì, cũng không có bạn gái.”

“Không phải chứ? Người đẹp trai như vậy, mà không có con gái theo sao?”

“Ha hã, không phải là không có, nhưng anh ấy thấy churong mất nha, nghe nói anh ấy là gay.”

Nghe được cái từ này, Trì Tảo Tảo đưa mắt nhìn xung quanh, quả nhiên, thấy nhân vật các bạn học đang bàn luận kia.

Anh ta ngồi một mình, gần cửa sổ, ánh hoàng hôn xuyên qua cửa kính chiếu lên người, nhìn như được phủ một tầng ánh sáng vàng, nhìn anh ta giống như hoàng tử Hy Lạp bước ra từ trong truyện cổ tích.

Đẹp, thật sự rất đẹp, làm người khác không rời được mắt.

Anh ta lẳng lặng ăn cơm, không để ý đến xung quanh, lạnh như băng.

Mẹ ơi, quả thực là phiên bản của Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo nhìn đến mê mẩn, tuy rằng khí chất giống Diệp Khuyết, nhưng Trì Tảo Tảo không thể không thừa nhận, vị học trưởng này còn yêu mị hơn so với Diệp Khuyết.

Ôn Nghi quay đầu lại, nói nhỏ với Trì Tảo Tảo “Cậu xem, anh ấy rất đẹp trai có đúng không? So với anh họ cậu còn đẹp trai hơn, đáng tiếc, chưa ai theo đuổi được, năm nay là năm ba rồi, mà nghe nói vẫn một mình.”

“.....”

Trì Tảo Tảo vẫn đang còn nhìn chăm chăm vào vị học trưởng kia.

Miệng, không tự chủ được hỏi “Anh ta tên là gì?”

“Kim Thừa Trị.”

“Kim Thừa Trị?” Trì Tảo Tảo nhũm mày, nhỏ giọng nói thầm “Nếu tớ không có người yêu, tớ nhất định sẽ theo đuổi anh ta, theo đuổi tới cùng.”

Đáng tiếc, cô đã có Diệp Khuyết, cô là người chung tình, đã yêu ai thì sẽ yêu người đó cả đời, bằng không, cô nhất định sẽ dừng cảm tiến tới hạ gục vị học trưởng kia.

Mộ Hương Ninh nghe Trì Tảo Tảo nói thầm, lạnh lùng hừ một tiếng khinh thường “Cậu quên đi, chúng ta là sinh viên năm nhất nên chưa biết, chứ mấy chị khóa trên nói, anh ta thấy con gái, đều coi như không thấy, cho nên Trì Tảo Tảo, cậu đừng mơ nữa.”

Trì Tảo Tảo hậm hực nói “Tại tớ có người yêu rồi, chứ nếu không có, tớ nhất định sẽ theo đuổi nha.”

“Ha ha, người yêu cậu có đẹp trai như anh ấy không?”

“Có.”

Hai bạn học thề lười, khinh thường “Cậu cứ nỗ đi, tớ cảm thấy, không ai bằng Kim Thừa Trị đâu.”

“Uh, tớ cũng cảm thấy vậy.”

Tri Tào Tào không bình tĩnh “Người yêu tớ còn đẹp trai hơn anh ta, mấy ngày nữa anh ấy sẽ đến trường chúng ta làm giảng viên, đến lúc đó các cậu tự xem thì biết.”

Mộ Hương Ninh và Ôn Nghi đều khinh thường Tri Tào Tào, còn xúi giục Tri Tào Tào “Khoan nói đến người yêu cậu, nếu cậu tự tin như vậy, thì theo đuổi Kim Thừa Trị đi, nếu cậu của đồ được Kim Thừa Trị, thì bốn năm đại học, Ôn Nghi tớ sẽ làm trâu làm ngựa cho cậu.”

“.....” Tri Tào Tào do dự.

Mộ Hương Ninh nói tiếp “Đúng vậy, Tri Tào Tào, chỉ cần cậu có thể khiến Kim Thừa Trị nhìn cậu, nói với cậu hai câu, về sau trong phòng ký túc xá, cậu chính là nữ vương, chúng tớ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, thế nào hả?”

Mấy người bạn cùng phòng muốn nhìn Tri Tào Tào đi tình biệt luyện, nên thay nhau đưa ra phần thưởng. Diệp Khuyết mà biết vậy đã chẳng để Tri Tào Tào vào ký túc xá ở.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Chưa tới lúc đau lòng

Hai bạn cùng phòng nói nói, làm Tri Tào Tào có chút động tâm.

Thật ra Tri Tào Tào cũng không muốn theo đuổi Kim Thừa Trị, chủ yếu vì muốn làm nữ vương, làm lão đại, nên nhiệt huyết sôi trào, tràn trề sức chiến đấu.

“Hai người nói thật chứ?” Tri Tào Tào hỏi.

Mộ Hương Ninh và Ôn Nghi liếc nhau, trăm miệng một lời “Đương nhiên rồi, nhưng mà Tri Tào Tào này, tớ cảm thấy gan cậu nhỏ như gan chuột vậy, chắc cậu không có dũng khí để theo đuổi Kim Thừa Trị đâu.”

Mộ Hương Ninh gật đầu “Đúng vậy, cậu cũng không có gì đặc biệt, tớ không tin cậu có thể làm được đâu.”

Tri Tào Tào cãi lại “Rõ ràng các cậu nói, chỉ cần tớ có thể khiến anh ta nhìn tớ, nói mấy câu, thì các cậu sẽ vì tớ mà làm Thiên Lôi sai đâu đánh đó còn gì.”

Diệp Khuyết lạnh lùng như vậy cô còn không đặt vào trong mắt, một Kim Thừa Trị tính là cái gì?

“Chỉ cần anh ta chủ động nói chuyện với cậu hai câu, thì cậu thắng.” Ôn Nghi thỏa hiệp, bọn họ tin tưởng, Tri Tào Tào không có bản lĩnh đó nha.

Tri Tào Tào hăng máu, ném hộp cơm cho Ôn Nghi, xoay người đi qua chỗ Kim Thừa Trị.

Kim Thừa Trị ngồi ở trong một góc dùng cơm, tự nhiên thu hút không ít ánh mắt.

Tri Tào Tào đi bộ qua, đám sinh viên nhìn thấy đều dùng ánh mắt khinh thường nhìn Tri Tào Tào, nghĩ thầm không biết tự lượng sức mình.

Nhưng Tri Tào Tào không thêm để ý, cứ đi qua chỗ Kim Thừa Trị.

Dù sao, ở trong mắt Tri Tào Tào, Diệp Khuyết cô còn có thể túm được, thì Kim Thừa Trị có ăn vào đâu.

Nhưng không ngờ.....

Cô vừa đi qua, còn chưa ngồi xuống, Kim Thừa Trị đã đứng dậy, bỏ đi.

Tri Tào Tào sững sốt.

Không phải chứ, cô còn chưa mở miệng.

Thấy Kim Thừa Trị bỏ đi, mấy cô bạn cùng phòng dựng ngón út lên. Trì Tảo Tảo không cam lòng, lại đuổi theo Kim Thừa Trị.

Quyết đoán tiến lên ngăn Kim Thừa Trị lại “Chào, học trưởng, em.”

Lời còn chưa nói xong, Kim Thừa Trị lại bỏ đi.

Trì Tảo Tảo bị đá kích nạng.

Tính tình, sao lại giống hệt Diệp Khuết vậy hả?

Trì Tảo Tảo định đuổi theo tiếp, nhưng bóng dáng xa lạ kia, cô lại không còn dũng khí bước tiếp.

Ôn Nghi cười nhạo “Tớ nói không sai chứ Trì Tảo Tảo.”

Mộ Hương Ninh nói tiếp “Kim Thừa Trị là ai chứ, nếu theo đuổi dễ dàng như vậy, anh ta đã không phải là băng sơn nam thần.”

Trì Tảo Tảo không cam lòng “Tớ sẽ trở thành bạn của anh ta, người bạn duy nhất.”

“Ha ha, cậu nằm mơ đi.” Ôn Nghi và Mộ Hương Ninh cười nhạo sau đó rời đi, để lại Trì Tảo Tảo, ngây ngốc nhìn theo Kim Thừa Trị.

Kim Thừa Trị, thật sự khó theo đuổi như vậy sao?

.....

Diệp gia

Cơm chiều.

Nhìn bàn ăn không có Trì Tảo Tảo, Tiết Dung Chân cảm khái “Tảo Tảo không ở nhà, mẹ cũng chẳng có hứng ăn uống gì, Diệp Nhị, nếu không con cho con bé ở nhà đi, nghe nói thức ăn ở trường học cũng không tốt, nếu con bé gầy đi thì làm sao bây giờ?”

Diệp Khuết vẫn tiếp tục ăn cơm, một lát sau mới trả lời “Để con bé độc lập, mẹ đừng lo cho nó quá.”

Tiết Dung Chân bất mãn “Sao mẹ không lo được chứ, con bé chính là bà xã tương lai của con, con không đau lòng hả?”

“Còn chưa tới lúc đau lòng.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Học trưởng, chúng ta làm bạn đi

Mới vừa khai giảng, nên chưa bận rộn gì, trừ việc nói chuyện phiếm khoác lác với mấy cô bạn cùng phòng ra, nhiệm vụ lớn nhất của Trì Tảo Tảo bây giờ chính là tìm mọi cách ‘quyến rũ’ Kim Thừa Trị.

Nếu về sau có thể làm nữ vương, được bọn họ hầu hạ, thì thật tốt.

Đêm nay, Trì Tảo Tảo biết Kim Thừa Trị sẽ đến thư viện, nên xỏ giày vào, chạy tới thư viện.

Buổi tối, thư viện có rất ít người, Trì Tảo Tảo chạy tới nơi, liếc mắt một cái là nhìn thấy Kim Thừa Trị ngồi trong góc nghiêm túc đọc sách.

Trì Tảo Tảo tiện tay lấy một quyển sách, lúc chuẩn bị đi qua chỗ Kim Thừa Trị, thì bỗng nhiên nghe thấy cuộc trò chuyện của hai người:

“Nghe nói, Kim Thừa Trị là gay, hơn nữa còn là ‘thụ’, thật không biết đối phương thuộc dạng gì, thế nhưng lại làm anh ta cam chịu như vậy.”

“Không thể nào? Quá khủng bố!”

“Cậu nhìn anh ta đi, sinh viên đại học năm ba, mà không có bạn gái, cũng không có bạn bè gì, trong lòng không có quỷ mới lạ.”

“Cảm giác thật ghê tởm.”

“Đúng vậy, thật biến thái.”

“Đừng nói nữa, anh ta nghe thấy bây giờ.”

“Nghe thấy thì sao? Dám làm thì dám nhận chứ!”

Tri Tào Tào nghe rành mạch, nhưng Kim Thừa Trị ở xa nên không nghe thấy.

Nhìn Kim Thừa Trị không có phản ứng gì, Tri Tào Tào buồn bực.

Chẳng lẽ, anh ta là gay thật?

Không phải chứ?

Mặc kệ, nói thế nào, nói xấu sau lưng người khác, là không đúng.

Tri Tào Tào đứng trước mặt hai người kia, lạnh lùng nói “Hai người nói xấu sau lưng người ta như vậy, là có ý gì?”

Hai người kia nhìn nhau, trừng Tri Tào Tào, khiêu khích hỏi “Cô là ai?”

“Hai người quản cái miệng lại đi, đừng có nói bậy, miệng toàn phun ra phân là sao chứ?”

Hai người kia tức giận đến mức sắc mặt tái nhợt “Cô..... Cô đừng quá đáng, chúng tôi nói chuyện liên quan gì đến cô?”

“Ồn ào quá có biết không hả?”

“Cô.....”

Một người giơ tay lên định đánh Tri Tào Tào, nhưng cánh tay dừng ở giữa không trung, không hạ xuống được.

Nguyên nhân là, bị Kim Thừa Trị túm chặt.

Tri Tào Tào vui mừng nhìn về phía Kim Thừa Trị, anh cao hơn mét tám, cô mới cao đến bờ vai của anh.

Kim Thừa Trị bỏ tay cô gái kia ra “Biến!”

Hai người kia tự nhận đầu không lại, đành chán nản xoay người rời đi.

Ngay sau đó, Kim Thừa Trị cũng bỏ đi.

Tri Tào Tào đuổi theo “Học trưởng, em là Tri Tào Tào, anh tên là gì?”

Kim Thừa Trị không trả lời, tiếp tục đi về phía trước.

Tri Tào Tào quyết không chịu buông tha, đuổi theo ngăn lại “Học trưởng, chúng ta làm bạn có được không?”

Kim Thừa Trị cũng không thèm nhìn Tri Tào Tào một cái, vòng qua người Tri Tào Tào bỏ đi.

Tri Tào Tào mặt dày, hoàn toàn không biết xấu hổ, đuổi tay kéo góc áo Kim Thừa Trị “Học trưởng, bọn họ đều nói anh không dễ ở chung, nhưng em không tin.....”

“Buông tay.”

Tri Tào Tào “Không buông, trừ khi anh đồng ý làm bạn với em.”

Kim Thừa Trị hoàn toàn không biết thương hoa tiếc ngọc, dùng sức hất tay Tri Tào Tào ra.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Ông xã, ngủ ngon

Tri Tào Tào không kịp đề phòng, lập tức ngã ngổ trên mặt đất.

Kim Thừa Trị cũng không quay đầu lại, nghênh ngang bỏ đi.

Trì Tào Tào ngồi dưới đất thờ dài, sao lại như vậy???

Diệp Khuyết, đã làm cô phải dùng tất cả thủ đoạn, bây giờ lại thêm Kim Thừa Tri, mặt dày mày dạn sẽ có tác dụng nữa sao?

Hoàn toàn không có thu hoạch gì, Trì Tào Tào hậm hực quay về ký túc xá.

Đột nhiên nhớ Diệp Khuyết, nên lấy di động gọi.

Chín giờ tối, Diệp Khuyết đang tắm, di động đặt trên bệ rửa mặt.

Thấy màn hình nhảy lên ba chữ ‘Cô nhóc ranh mãnh’, khóe môi gọi lên, vĩnh viễn không ai nhìn thấy.

Đặt điện thoại ở bên tai, nhưng không hề rống.

Giọng Trì Tào Tào vang lên ngọt ngào dễ nghe “Ông xã, có nhớ em hay không vậy?”

Diệp Khuyết cong cong khóe môi, ánh mắt sung sướng.

Nghe giọng Trì Tào Tào, trong lòng Diệp Khuyết rõ ràng rất thoải mái, nhưng lại nói “Nhớ em làm cái gì?”

Trì Tào Tào vừa nghe, không vui, ngồi xổm xuống bứt cổ “Em làm ầm ỹ, tuy rằng tháng tám thời tiết không lạnh, nhưng không có em, anh ngủ được sao? Thân thể bóng loáng mê người eo thon nhỏ xinh?”

“.....”

Đối phương không hề rống.

Trì Tào Tào cảm thấy không buồn cười nên thôi “Em ở trường học rất ổn, bạn cùng phòng cũng tốt, nhưng buổi tối rất cô đơn, rốt cuộc khi nào anh mới tới nhậm chức, em sắp hết kiên nhẫn rồi.”

Đối phương lại trầm mặc, Trì Tào Tào không biết như vậy có ý nghĩa gì.

Bên này Diệp Khuyết, đang nhắm mắt lại, tưởng tượng Trì Tào Tào đang ở đây.

Ngồi xổm trước mặt anh, đôi tay nắm chặt tiểu đệ đệ, giúp anh phóng thích.

Máu Diệp Khuyết nóng lên, trong vòng ba phút, phóng thích.

Diệp Khuyết thở hổn hển, mở hai mắt ra, nhìn chính mình trong gương.

Anh làm sao vậy?

Cách điện thoại, mà lại tưởng tượng.

Diệp Khuyết tức giận đánh vào đầu, mày thiếu thôn đến vậy sao?

Hơn nữa, Trì Tào Tào còn chưa đủ lông đủ cánh.

“Alo, ông xã làm sao vậy? Sao không nói gì?”

Đợi vài phút, đối phương vẫn không nói gì, chỉ mơ hồ nghe thấy tiếng thở dốc, Trì Tào Tào cho là Diệp Khuyết bị cảm?

Diệp Khuyết thu hồi cảm xúc “Không, không có việc gì.”

Diệp Khuyết nhàn nhạt nói “Gần đây công ty có việc, nên phải đợi một hai tuần sau anh mới đi, em lo học tập chăm chỉ đi, đừng có suy nghĩ linh tinh.”

Còn phải đợi hai tuần nữa sao? Tuy rằng rất dầy vò, nhưng không sao, chỉ cần sẽ tới là được.

Vì thế, Trì Tào Tào lập tức biến thành một con thỏ trắng, ngoan ngoãn đáp “Dạ, em sẽ học tập chăm chỉ, tuyệt đối không yêu đương, em chờ anh nha.”

Đối phương mím môi, nói một câu như ông cụ non “Ngủ sớm đi, tạm biệt.”

“Ông xã ngủ ngon nha.”

Vậy mà Diệp Khuyết lại cũng nói hai chữ “Ngủ ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 79: Em thích anh

Sáng sớm hôm sau Trì Tảo Tảo và hai cô bạn cùng phòng đến nhà ăn ăn bữa sáng, tình cờ lại thấy Kim Thừa Trị ngồi trong góc, vừa ăn sáng vừa đọc sách.

Không đợi Trì Tảo Tảo lên tiếng, Ôn Nghi đã quay đầu lại, đá xéo Trì Tảo Tảo “Tảo Tảo không phải cậu nói sẽ hạ gục nam thần hả! Gần đây không thấy cậu có động tĩnh gì vậy?”

Khí chất Kim Thừa Trị cao quý, tựa như trời sinh đã tồn tại trong xương cốt.

Mỗi lần nhìn Kim Thừa Trị, Trì Tảo Tảo đều không rời mắt được.

Mộ Hương Ninh “Ôn Dịch, đừng nói nữa, Tảo Tảo không có bản lĩnh đó đâu, cậu ấy có dũng khí đó cũng đáng khen lắm rồi, nhưng băng sơn nam thần, cũng không dễ tán đổ vậy chứ, các cậu không biết, có bao nhiêu chị khóa trên thất bại rồi đâu.”

Trì Tảo Tảo lại không cho là đúng “Không phải không làm gì, mà là vì thời cơ chưa đến, hai người cứ chờ mà xem.”

Trì Tảo Tảo lấy một phần bữa sáng, ngồi cách Kim Thừa Trị không xa, vừa ăn vừa nhìn chăm chăm anh.

Có lẽ ý thức được có người đang nhìn, nên Kim Thừa Trị ngẩng đầu lên vừa vận dụng phải ánh mắt Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo thấy anh rút cuộc cũng nhìn mình, thì mỉm cười “Chào học trưởng.”

Sau đó đối phương lại đứng dậy, bỏ đi.

Trì Tảo Tảo hậm hực, âm thầm tự cổ vũ, một ngày nào đó, anh nhất định sẽ chú ý tới mình.

Ăn sáng xong, Trì Tảo Tảo đến phòng học.

Trì Tảo Tảo học quản lý công thương, ngành học do Diệp Khuyết chọn, có lẽ muốn sau này để cô đến Tập Đoàn Thiên Vũ làm.

Trì Tảo Tảo rất bị động, Diệp Khuyết chọn cái gì, thì cô học cái đó. Chỉ là Trì Tảo Tảo vẫn mơ ước trở thành một nhiếp ảnh gia tự do.

Giảng viên đứng trên bục giảng nói liên tục, Trì Tảo Tảo lại ngồi viết thư tình.

Nội dung thư tình cũng rất đơn giản, chỉ có mấy chữ.

“Em thích anh!” sau đó phía dưới ghi “P/s: Có thể cho em cách liên hệ với anh không?” “Trì Tảo Tảo”

Viết xong, Trì Tảo Tảo gấp giấy lại hành hình trái tim, hết giờ học thì chạy ngay đi tìm Kim Thừa Trị.

Vòng vèo một hồi, thư tình của Trì Tảo Tảo cũng nằm trong tay Kim Thừa Trị.

Kim Thừa Trị ngồi bên cửa sổ, ánh mặt trời xuyên qua ô cửa kính chiếu vào, vừa vận chiếu lên trên người anh.

Ngón tay thon dài, mở bức thư ra.

Anh không ngờ, chỉ có mấy chữ như vậy.

“Em thích anh!”

Tuy rằng phía dưới có một đoạn P/s, nhưng anh ta không để trong lòng, mà ném thẳng vào thùng rác.

Hết giờ học, Kim Thừa Trị xách balo đi về.

Trì Tảo Tảo đột nhiên nhảy ra ngăn anh lại, cười sáng lạn “Chào học trưởng, chúng ta lại gặp nhau rồi.”

Kim Thừa Trị liếc Trì Tảo Tảo một cái, rồi lại vòng qua người cô, bỏ đi.

Trì Tảo Tảo tung ta tung tăng đi theo phía sau “Học trưởng, số di động của anh là mấy?”

“.....”

“WeChat thì sao? Dù sao anh cũng phải cho em cách liên hệ chứ?”

“.....”

Kim Thừa Trị không để ý tới Trì Tảo Tảo, tiếp tục đi về phía trước.

Trì Tảo Tảo không từ bỏ ý định, cứ đi theo anh, cho đến khi đi vào một ngõ nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Diệp Khuyết tới

Chung quanh đều rất xa lạ.

Hơn nữa, còn tiêu điều, khủng bố.

Trong lòng Trì Tảo Tảo rung mình, chột dạ, định xoay người chuẩn bị, nhưng Kim Thừa Trị đột nhiên dừng bước, xoay người lại.

Một đôi mắt lạnh lùng, nhìn chăm chăm Trì Tảo Tảo.

Kim Thừa Trị hỏi “Vì sao lại đi theo tôi?”

Chung quanh không hề có ai, Trì Tảo Tảo ấp a ấp úng “Em..... Em thích anh!”

Thật sự, chỉ đơn thuần là thích, chứ không phải là yêu đương.

Trì Tảo Tảo rất rõ, người cô yêu là Diệp Khuyết, đời này chỉ có mình anh.

Nếu không phải bị thách đố, cô cũng sẽ không mặt dày mày dạn đuổi theo Kim Thừa Trị.

“Tôi không thích cô.”

Kim Thừa Trị lại xoay bỏ đi “Đừng đi theo nữa, phía trước rất nguy hiểm, thường xuyên có người bị cưỡng bức đấy.”

Ách!

Nghe anh nói vậy, Trì Tảo Tảo thật sự không dám đi theo nữa.

Quay đầu chạy đi.

Trì Tảo Tảo vừa chạy ra khỏi ngõ nhỏ, thì Kim Thừa Trị từ trong con ngách nhỏ bước ra.

Mấy ngày nay ở trong trường học, Trì Tảo Tảo vẫn thường xuyên đến thư viện, nguyên nhân là Kim Thừa Trị sẽ đến đó.

Tối nhà ăn, nguyên nhân cũng vì Kim Thừa Trị ở đó.

Thói quen hết giờ học liền chạy đến khu năm 3, nguyên nhân cũng vì Kim Thừa Trị.

Một tuần sau.

Mặc dù Kim Thừa Trị không để ý tới cô, nhưng cô vẫn đi theo, nói chuyện huyên thuyên một mình.

Hai tuần sau, Trì Tảo Tảo vẫn như âm hồn bất tán quấn lấy Kim Thừa Trị.

Cho đến.....

Một ngày nào đó, Trì Tảo Tảo bỗng nhiên biến mất khỏi tầm mắt Kim Thừa Trị.

Nguyên nhân là vì..... Diệp Khuyết rốt cuộc đã tới.

Lúc tan học, Trì Tảo Tảo đang chuẩn bị đi tìm Kim Thừa Trị, thì thấy một chiếc xe hơi cao cấp chạy ngang qua, Trì Tảo Tảo ôm sách giáo khoa, chờ xe hơi đi rồi lại qua đường, không ngờ cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra khuôn mặt Diệp Khuyết.

Giây phút nhìn thấy Diệp Khuyết, Trì Tảo Tảo vô cùng vui vẻ, quăng Kim Thừa Trị lên chín tầng mây, ôm sách giáo khoa, chạy theo chiếc xe hơi.

Xe hơi rốt cuộc cũng ngừng lại, bởi vì chiếc xe quá chói mắt, hơn nữa còn táo tợn chạy ở trong trường, nên lập tức thu hút ánh mắt của không ít sinh viên.

Trì Tảo Tảo cũng không tiến lên trước chào hỏi Diệp Khuyết.

Cửa xe mở ra, hiệu trưởng vòng qua thân xe, nghênh đón.

Diệp Khuyết mới từ trong xe bước ra, chung quanh lập tức thét chói tai.

“Mẹ ơi, thật đẹp trai.”

“Đúng vậy, trên thế giới này có người đẹp trai như vậy thật sao?”

“Nghe nói, hiệu trưởng mời anh ấy tới làm giảng viên đấy.”

“Không phải chứ? Giảng viên? Quá trẻ đi?”

“Nghe nói, trước kia anh ấy từng học ở đây đó.”

“A a a a, không được, anh ấy dạy lớp nào, tôi phải đi đăng kí ngay.”

Một đám nữ sinh kích động như điên “Tôi cũng đi.”

“Tôi cũng.....”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Trì Tảo Tảo cô thật sự kém như vậy sao

Diệp Khuyết không hề lừa cô, anh thật sự tới Đại học A.

Trì Tảo Tảo đứng trong đám người, trong lòng có chút vui vẻ không thể ngăn được.

Cô không đi lên chào hỏi anh, nhưng cảm thấy, ở sau lưng yên lặng nhìn anh như vậy, trong lòng cô cũng rất thỏa mãn.

Thấy anh và hiệu trưởng đi đến khu tổng hợp, cô mới xoay người, lòng tràn đầy vui mừng tiêu sái quay về ký túc xá.

Lấy di động ra, gửi một tin nhắn cho Diệp Khuyết, “Ông xã, hôm nay anh rất đẹp trai nha.”

Hơn nữa, trong tin nhắn còn có thêm hình một cái đầu mãnh liệt hôn, hình dạng rất buồn cười.

Diệp Khuyết đang nói chuyện phiếm với hiệu trưởng, bước đi chậm rãi dò xét thay đổi những năm gần đây của Đại học A.

Di động đột nhiên vang lên, anh cầm lên xem, nhìn tin nhắn Trì Tảo Tảo gửi đến, còn có hình cái đầu cuồng hôn kia, vậy mà khóe môi lại gợi lên chút ý cười.

Vừa rồi lúc xuống xe, anh cũng thấy cô nhóc kia trong đám người, chỉ là xen vào rất nhiều vấn đề cản trở, cho nên anh cũng không đi qua bắt chuyện với cô.

Không nghĩ tới cô nhóc cũng thức thòi, không nóng vội vạch trần quan hệ hai người bọn họ giữa chốn đồng người.

Đầu ngón tay thon dài của anh, ấn ra mấy chữ trên màn hình di động, gửi đi.

“Chờ điện thoại của anh.”

Sau đó, thái độ lại nghiêm túc tiếp tục nói chuyện phiếm với hiệu trưởng.

Được Diệp Khuyết trả lời, Trì Tảo Tảo đưa điện thoại đi động đặt ở bên môi, hưng hăng hôn vài cái, cười đến lòng tràn đầy vui mừng.

Trở lại ký túc xá, đã nghe được tiếng bàn luận ríu rít của bạn cùng phòng.

“Các cậu biết không? Trường học chúng ta có một vị giáo sư mới, đặc biệt trẻ tuổi, đặc biệt đẹp trai, càng mê người hơn so với nam thần Kim Thừa Tri, các cậu không thấy đáng về kia của anh, ôi mẹ ơi, quả thực rất đẹp trai.”

Người nói chuyện là Ôn Nghi, nhìn vẻ mặt ngượng ngùng đỏ mặt của bạn ấy, thật giống như gặp bạch mã hoàng tử yêu mến liếc mắt một cái.

Mộ Hương Ninh nói tiếp, “Vừa rồi lúc mình từ nhà ăn lại đây, cũng nghe các bạn học khác nói, là rất tuấn tú, nhưng mà anh dạy khoa nào a?”

Ôn Nghi lắc đầu, “Cái này mình cũng không rõ ràng lắm, dù sao mặc kệ dạy khoa nào, mình cũng phải đi dự thính.”

Mộ Hương Ninh cũng gật đầu, “Mình cũng phải đi dự thính.”

Vẫn luôn ngồi ở trước bàn học, Chung Tinh vẫn an tĩnh đọc sách, thấy Trì Tảo Tảo vào cửa, cô ta nhàn nhạt lên tiếng hỏi cô, “Lúc trước cậu nói người đàn ông của cậu sẽ đến trường chúng ta dạy học, giáo sư mới đến kia, cậu quen biết không?”

Trì Tảo Trao lo lắng nhìn Chung Tinh đột nhiên hỏi như vậy, gặp quý chính là, lúc trước cô quả thật đã nói như vậy.

Xấu hổ cười cười, cô đi tới vuốt tay đặt ở trên vai Chung Tinh, hỏi một đằng trả lời một nẻo, “Cậu cảm thấy mình và giáo sư đẹp trai mới đến trong miệng các cậu, có quen biết sao?”

Còn không đợi Chung Tinh trả lời, Ôn Nghi bên cạnh đã lên tiếng, “Cắt, mình mới không tin, Trì Tảo Tảo, cậu không có cái mệnh đó, cậu không phát hiện giáo sư mới kia toàn thân khí chất, cậu chỉ là dân thường nhỏ bé, không có khả năng có quan hệ với anh ấy đâu.”

Mộ Hương Ninh cũng gật đầu, “Mình còn nghe nói, anh ấy còn là ông chủ của một công ty lớn, rất có tiền, tới trường chúng ta dạy học, chẳng qua là việc thiện, dạy học không công mà thôi.”

Trì Tảo Tảo rất muốn nhảy ra phản bác hai câu.

Than bùn.

Cô kém như vậy sao? Thật sự không xứng với Diệp Khuyết?

Trong lòng khó thở, thật muốn đánh người, nhưng ngay lúc này, di động vang lên.

Cô lấy điện thoại ra vừa thấy, hai chữ ‘ông xã’ thành linh hiện ra trước mắt.

Cô không chấp nhặt với bạn cùng phòng, đi ra ngoài ký túc xá nghe điện thoại.

“Dạ?” Thanh âm ngọt ngào, nhỏ nhẹ.

Đối phương lời nói lão luyện, “Anh đang ở hồ sen.”

Ý tứ rất đơn giản, nếu Trì Tảo Tảo muốn gặp anh, thì đi qua.

Cô nhóc thông minh, ngắt điện thoại, đã chạy nhanh đi luôn.

Hồ sen ở Đại học A không phải là một nơi dễ nhìn thấy, bên kia có rất ít bạn học đi tới, cho nên, rất thích hợp để cô và Diệp Khuyết ‘trộm - tình’.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 82: Tương phản quá lớn

Bên bờ hồ sen.

Tri Tào Tào chạy tới, cách nhau rất xa, cô đã nhìn thấy Diệp Khuyết.

Bóng dáng người đàn ông cao lớn mạnh mẽ, đứng bên cạnh bờ hồ, mặc một bộ âu phục khéo léo sang trọng, làm nên sự cao quý và khí phách của anh.

Đẹp trai không ai bằng.

Cô lặng lẽ từ bên này đi sang, lặng lẽ đứng ở phía sau anh, sau đó lập tức ôm lấy anh từ phía sau.

Còn không quên làm điều thừa hời, “Anh đoán xem em là ai?”

Diệp Khuyết không xoay người, lại không dấu vết kéo móng vuốt nhỏ của cô ra.

Tri Tào Tào không vui, vòng đến trước người anh, nhíu nhíu mày, “Anh không cần em?”

Người đàn ông hừ mũi một tiếng, duỗi tay nắm lấy tai cô, “Trường học, chú ý ngôn hành cử chỉ.”

Tri Tào Tào không nghe theo, làm nũng chui vào trong ngực anh, “Không sao, nơi này cũng không có ai.”

“Tri Tào Tào.”

“Vâng?”

“Buông anh ra.”

Cô chính là ôm không bỏ, “Không buông, dù sao cũng không có ai, hai chúng ta đã hai ba tuần không gặp, chẳng lẽ anh không nhớ em sao? Thật sự một chút cũng không nhớ sao?”

Biểu tình của Diệp Khuyết không hề gọn sóng, vẻ mặt thản nhiên, “Buông ra, để anh nhìn em.”

Ách!

Có ý gì?

Tri Tào Tào hoang mang, quả nhiên buông anh ra, mắt to ngấp nước nhìn chăm chăm anh, liên tục chớp chớp, bộ dáng rất là ngốc.

Diệp Khuyết rũ mắt, nghiêm túc lại an tĩnh nhìn cô, cô nhóc rất thấp, chỉ cao đến ngực anh.

Bàn tay to rộng của anh, nhẹ nhàng vuốt ve trên mặt nhỏ trắng nõn tinh xảo của cô, trong miệng, buồn bực phun ra mấy chữ, “Em gầy đi rồi.”

“.....” Tri Tào Tào sững sờ.

Đây vẫn là lần đầu tiên, cô thấy anh buồn rầu như vậy, mi tâm nhíu lại, bộ dáng u oán nói không nên lời.

Này, đây là đang đau lòng cho cô sao?

Ừ, đoán chừng là vậy!

Tri Tào Tào lại cười rộ lên, “Gầy sao? Ừ, đoán chừng là vì nhớ anh đến gầy cả người, vậy có phải anh rất cảm động hay không?”

Anh không nói chuyện, một tay lại kéo cô ôm vào trong ngực, giọng nói trầm thấp, “Tào Tào, sau này, phải ăn nhiều một chút, đặc biệt là lúc không có anh, bây giờ em đã là người lớn rồi, không thể tiếp tục tùy hứng nữa, biết không?”

Ôi mẹ ơi, này, đây là chuyện gì vậy?

Anh chủ động ôm cô còn không nói, lại còn nói ra những lời lừa tình như vậy.

Cô vui ở trong lòng anh, trái tim nhỏ có chút chịu không nổi.

Chịu không nổi lần đầu Diệp Khuyết có vẻ mặt ôn hoà như vậy với cô.

Âm thanh đùa dai vừa mới bắt đầu trong lòng, bỗng nhiên lại nghe thấy giọng nói nam tính vang lên trên đỉnh đầu.

“Lúc em không có ở nhà, anh cũng sẽ nhớ em.”

Ách~~~~

Tri Tào Tào muốn điên rồi.

Hôm nay người đàn ông này rốt cuộc là làm sao vậy?

Vậy mà sẽ nói với cô, anh cũng sẽ nhớ cô.

Ôi mẹ ơi! Thật sự chịu không nổi.

Lần đầu tiên cô chủ động đẩy anh ra, ngẩng đầu nhỏ lên, mắt to long lanh nhìn chăm chăm đánh giá anh.

“Ông xã, hôm nay anh làm sao vậy? Trước đây anh, chưa bao giờ nói với em những lời này.”

Tri Tào Tào cảm thấy, trong lòng anh nhất định có chuyện, nếu không, tương phản cũng quá lớn đi.

“Trước đây là trước đây.”

Anh dắt tay nhỏ của cô, bước chậm ở bên cạnh bờ hồ, “Chẳng lẽ, em không muốn anh đối với em tốt một chút sao?”

Trong lòng Tri Tào Tào cười trộm, gấp không chờ nổi gật đầu, “Anh đối với em như vậy, em có chút không thích ứng, nhưng mà trong lòng vẫn rất chi là vui vẻ, ông xã, sau này cũng không cần hung dữ với em nữa được không?”

Anh nắm tay cô, chậm rãi đi về phía trước, không hề răng nói nửa lời.

Tri Tào Tào đột nhiên chạy lên ngăn anh lại, “Đứng rồi, anh dạy khoa nào, lớp nào a?”

Anh lẳng lặng nhìn cô, hứng thú trêu chọc hỏi lại, “Em đoán xem.”

Ôi chào, bây giờ Diệp Khuyết vậy mà cũng sẽ chơi trò này với cô.

Tri Tào Tào cười rộ lên, “Anh đoán em đoán đúng không?”

Anh tiếp tục, “Anh đoán em đoán được.”

Tri Tào Tào nhón mũi chân, nhào qua hôn anh, “Em đoán anh dạy khoa em, lớp em.”

Anh duỗi tay nheo cái mũi của cô, “Thông minh.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Vận đào hoa tới

Hai tuần liên tục, hầu như mỗi ngày Tri Tào Tào đều sẽ đến khu giảng đường năm ba chờ Kim Thừa Trị.

Giống như thích ứng với sự tồn tại của cô, hôm nay xuống lầu không nhìn thấy cô, trong lòng người đàn ông, lại vô hình sinh ra một hồi mất mát.

Ôm sách giáo khoa, lúc đi qua hồ sen, anh ta không nghĩ tới, sẽ nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia.

Còn có, người đàn ông nắm tay cô bước chậm bên bờ hồ.

Đã bao nhiêu năm.

Kim Thừa Trị cảm thấy, cả đời này, anh ta không có khả năng sẽ dễ dàng để tâm đến một cô gái.

Coi như là lúc khai giảng, tiểu học mười Tri Tào Tào vẫn luôn quán lấy anh ta, anh ta cũng sẽ không để ở trong lòng.

Nhưng hôm nay, thấy cô vui vẻ ở bên một người đàn ông khác, trong lòng anh ta, vậy mà trong nháy mắt kia, đau đớn như dao cắt.

Anh ta đứng trên lối đi bộ cách bọn họ không xa, trên tay cầm sách giáo khoa, vốn định rời đi, bước chân lại nặng nề, bước không nổi.

Nếu anh ta nhớ không lầm mà nói, hai ngày trước, tiểu nha đầu còn nói lời thề son sắt với anh ta, nhất định sẽ bắt được anh ta.

Nhưng vì sao, xoay người lại cô đã đi theo người đàn ông khác?

Chẳng lẽ, tiểu nha đầu cũng chỉ là chơi đùa với anh ta thôi sao?

Hay là cảm thấy đuổi không kịp anh, nên cô hoàn toàn từ bỏ rồi?

Bởi vì từ bỏ, cho nên từ hôm nay trở đi, anh ta sẽ không bao giờ thấy tiểu nha đầu xuất hiện ở trước mắt mình nữa sao?

Nghĩ đến tiểu nha đầu cười đến ngây thơ hồn nhiên, chỉ dùng thời gian hai tuần ngắn ngủi, đã ăn sâu bén rễ bám vào lòng anh, chờ lúc anh tỉnh ngộ, cô lại đột nhiên từ bỏ.

Lòng của Kim Thừa Trị, như bị xé rách, đau đớn.

Đặc biệt là nhìn người đàn ông khác dắt tay cô, cô lại cười đẹp đến như vậy, anh ta thật sự cảm thấy, hình ảnh kia rất chói mắt.

Cuối cùng, anh ta vẫn xoay người rời đi.

Đương nhiên, bạn học Trìhoàn toàn đắm chìm trong hạnh phúc, không hề phát hiện sự tồn tại của Kim Thừa Trị.

Diệp Khuyết buông tay cô ra, nhân nhát nói, “Anh phải đi soạn bài, buổi chiều gặp.”

Trì Tảo Tảo gật đầu đầu, “Dạ, ông xã, hẹn gặp lại.”

Diệp Khuyết không nói gì nữa, xoay người, rời đi.

Trì Tảo Tảo nhìn anh ta biến mất, cô mới trở về.

Lại ở trên đường về ký túc xá, nhận được một cuộc điện thoại xa lạ, giọng nói đối phương trầm thấp lại khàn khàn nói, “Là Trì Tảo Tảo sao?”

Trì Tảo Tảo vừa nghe được giọng nói này, lập tức cảm thấy rất quen thuộc.

Là Kim Thừa Trị?

Mẹ nó, hôm nay là ngày gì vậy, vì sao một đám nam thân đều muốn lấy lòng cô a?

Cô có chút kích động, rất nhanh gật đầu, “Dạ, em là Trì Tảo Tảo, học trưởng, anh tìm em có chuyện gì sao?”

“Anh ở công trường, có muốn đi ra ngoài với anh không?”

Lúc nói chuyện, anh ta giống như còn có thể nhớ lại rất rõ ràng một phút trước, hình ảnh một người đàn ông dắt tay cô đi tản bộ.

Anh ta cho rằng, anh ta sẽ không để bụng, có thể đi đến công trường, anh ta vẫn là không nhận được, gọi điện thoại cho Trì Tảo Tảo.

Số điện thoại di động của cô là lúc trước cô chủ động để lại cho anh ta, anh ta cũng không nghĩ tới, chỉ là liếc mắt xem qua một lần, là có thể chuẩn xác nhớ kỹ không hề sai.

Là do anh ta đã sớm lưu tâm tới cô, hay là hôm nay không có thấy cô xuất hiện, đột nhiên anh ta có chút mất mát.

Cái loại cảm giác này giống như sẽ mất đi, thực sự làm anh ta rất khó chịu.

Trì Tảo Tảo nghe được anh ta nói, vậy mà một câu đã đồng ý, “Được ạ, anh chờ em, em lập tức đi tìm anh.”

Cúp điện thoại, cô thở hắt hắt chạy tới, hôm nay Kim Thừa Trị một thân áo sơ mi trắng tinh, quần âu, bộ dáng rất là đẹp trai như ánh mặt trời.

Trì Tảo Tảo đứng ở trước mặt anh ta khom lưng thở dốc, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, “Học, học trưởng, anh muốn em đi theo anh tới chỗ nào thế?”

Hôm nay quá kỳ quái, đầu tiên là Diệp Khuyết không ngại cô rắc rối, lại đến học trưởng mà cô tự mình đuổi theo hai tuần cũng không phản ứng, đột nhiên lại chủ động liên lạc với mình.

Ôi mẹ ơi, chẳng lẽ vận đào hoa của Trì Tảo Tảo cô, từ hôm nay trở đi sẽ rộng mở sao?

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Biến khéo thành vụng

Tri Tào Tào không biết Kim Thừa Trị muốn đưa mình đi đâu, cô còn chưa kịp phản ứng, đã bị dắt lên một chiếc xe taxi.

Xe taxi cũng chạy không bao lâu thì ngừng, ngừng ở dưới lầu một khu nhà trọ.

Kim Thừa Trị vai đeo túi xuống xe, theo sau đó lại dắt theo Tri Tào Tào đi về phía trước.

Nói thật, học trường đột nhiên trở nên khác thường, cô rất khó có thể lý giải được.

Nói Diệp Khuyết đột nhiên khác thường còn chưa tính, đó là bởi vì cô mặt dày mày dạn nịnh bợ người ta, hơn nữa lúc trước Diệp Khuyết đã từng đồng ý với cô, cô đổ vào Đại học A sẽ đối tốt với cô hơn.

Hành động của Diệp Khuyết, chẳng qua chính là thực hiện hứa hẹn mà thôi, nhưng mà Kim Thừa Trị này.....

Hai ngày trước, không, bắt đầu từ ngày hôm qua, anh ta vẫn hoàn toàn không phản ứng với mình, vì sao hôm nay đột nhiên sẽ.....

Anh ta lôi kéo cô vào thang máy, Tri Tào Tào ngây thơ, nhìn chăm chăm anh ta hỏi, “Học trường, đây là chỗ nào vậy?”

Thân hình của người đàn ông cao lớn, nhưng lại hiện lên vẻ cô đơn, thần sắc u buồn.

Đó là biểu cảm mà Tri Tào Tào đã quen thuộc, cảm xúc của khuôn mặt anh ta.

Chỉ thấy anh ta nhẹ mở môi mỏng, nhàn nhạt nói, “Nhà trọ của anh.”

“Gi?” Tri Tào Tào kinh sợ.

Này..... Vì sao lại đưa cô tới nhà trọ của anh?

Vừa nghĩ tới đây, thang máy đã ngừng, anh ta lại nắm lấy cô, đi ra khỏi thang máy, đi thẳng đến căn hộ của mình.

Tri Tào Tào ngoan ngoãn đi theo bên người anh ta, không lên tiếng, thậm chí là hoàn toàn không hề ý thức được nguy hiểm, thấy anh ta lấy chìa khóa ra, mở cửa.

Sau đó, hai người cùng nhau đi vào.

Nhà trọ không lớn, hai phòng ngủ một phòng khách, một phòng bếp và một nhà vệ sinh, nhưng lại rất sạch sẽ, trang trí cũng đầu vào đấy, nhìn rất là thoải mái.

Đây là lần đầu tiên cô đến thăm nhà của một người đàn ông khác, rất hiếu kì, quan sát khắp nơi.

Kim Thừa Trị đóng cửa lại, thả túi trên vai xuống, nhìn Tri Tào Tào sôi nổi khắp nơi trong nhà trọ của anh ta, trong lòng, lại vô hình có chút vui vẻ.

Nhà trọ này, đây là lần đầu tiên anh ta dẫn người ngoài vào, anh ta cũng không biết hôm nay mình bị sao nữa, không thể hiểu được thì đã đưa cô đến đây.

Anh ta thu hồi suy nghĩ, hỏi Tri Tào Tào vừa tham quan từ trong phòng ra, “Em muốn ăn cái gì?”

Tri Tào Tào sững sốt, hai mắt mở to nhìn anh ta, “Nhà anh có đồ ăn?”

“Ừ, anh làm cho em ăn.”

“.....” Làm cho cô ăn? Mẹ nó, đãi ngộ này Cô có chút tiêu hóa không nổi a.

Xấu hổ cười cười, Tri Tào Tào cự tuyệt, “Không cần đâu, chúng ta ngồi một lát thì quay về trường học đi, buổi chiều em còn có tiết học.”

Hơn nữa, còn là lớp của Diệp Khuyết.

Hôm nay là lần đầu tiên anh tới trường dạy học, cũng là lần đầu tiên cô nghe anh giảng bài, cô phải đi, nếu không, chắc chắn đây sẽ là tiếc nuối lớn nhất đời này của cô.

“Tri Tào Tào.”

Anh ta bỗng nhiên gọi cả tên lẫn họ của cô, giọng nói trầm thấp, đôi mắt u buồn, lại nhìn biểu tình kia, rất bi thương.

Trì Tảo Tảo ‘ừ’ một tiếng.

Chỉ thấy anh ta đi tới, đôi tay phủ lên vai cô, liếc mắt đưa tình nhìn chăm chăm cô, miệng nhẹ mồm, “Em thích anh sao?”

Cô có chút ngây ngốc, nhưng vẫn gật đầu.

Là thích đi, anh ta đẹp trai như vậy, mọi cô gái đều sẽ thích đi!

Trì Tảo Tảo cảm thấy, bản thân cô thích tể bào trai đẹp, căn bản không hề sai.

“Vậy từ giờ trở đi, làm bạn gái duy nhất của anh nhé.”

“.....”

Ước chừng hai phút, Trì Tảo Tảo cũng chưa kịp phản ứng lại.

Anh ta nói cái gì?

Làm bạn gái anh ta?

Không phải chứ? Thật sự theo đuổi được anh ta rồi sao?

Không phải nói từ trước đến nay nam thần đều không tiếp nhận bất kì ai sao?

Vì sao? Vì sao Trì Tảo Tảo cô mới vừa gạt chưa tới ba tuần đã theo đuổi được rồi?

Không phải chứ, cô đuổi theo anh ta, không phải muốn làm bạn gái anh ta đâu nha.

Cùng lắm cô cũng chỉ muốn làm bạn với anh ta mà thôi, bạn bè mà thôi, không phải bạn gái.

Cô há mồm, muốn nói rõ ràng mục đích của cô, vậy mà, trước mắt tối sầm, chỉ cảm thấy trên môi bao trùm một tầng lạnh lẽo.

Cô trừng lớn hai mắt, kinh ngạc.

Anh ta..... lại... lại hôn cô?

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Người anh muốn chính là em

Anh ta..... Vậy mà lại hôn môi cô?

Trong phút chốc, Trì Tảo Tảo ngây ngời, sững sốt choáng váng.

Môi của cô, Diệp Khuyết còn chưa tự mình hôn bao giờ đâu, vậy mà Kim Thừa Trị lại.....

Đến khi phản ứng lại, cô đột nhiên đẩy anh ta ragần như là theo bản năng, cả người bước lui về phía sau, hai tay, càng muốn chết, lau lung tung môi của mình, giống như muốn loại bỏ đi mùi vị của Kim Thừa Trị.

Hành động của cô, không biết là đã đâm bị thương người ta.

Kim Thừa Trị âm trầm, ngơ ngẩn nhìn cô, đôi mắt ưu thương, “Vì sao? Không phải em thích anh sao?”

Trì Tảo Tảo bĩu môi, mặt không vui, “Em thích anh, nhưng vì sao anh không được em đồng ý đã hôn em rồi?”

Trong lòng cô đột nhiên rất bức bối, xoay người muốn đi.

Không nghĩ tới người đàn ông phía sau sẽ chạy tới, lập tức ôm lấy cô từ phía sau.

Cả người Trì Tảo Tảo run lên, cứng đờ.

giọng nói của người đàn ông trầm thấp khàn khàn, vang vọng bên tai Trì Tảo Tảo, “Trì Tảo Tảo, anh không thích em, anh một chút cũng không thích em, là em, là chính em muốn xâm nhập vào thế giới của anh, bây giờ anh đã tiếp nhận em, cho nên, về sau không cho phép em lui tới với người đàn ông khác, nghe rõ không?”

“.....”

Anh ta quay người cô lại, liếc mắt đưa tình, “Từ hôm nay trở đi, đổi thành anh đi đến dưới lầu khu năm nhất chờ em, về sau, mỗi ngày anh sẽ đón em tới nơi này, anh nấu cơm cho em ăn, được không?”

“.....” Trì Tảo Tảo lóe lên một đôi mắt to vô tội, chớp mắt nhìn chăm chăm Kim Thừa Trị.

Nói thật, nếu cô không có Diệp Khuyết mà nói, giờ khắc này nghe được Kim Thừa Trị tỏ tình, cô nhất định sẽ hạnh phúc điên mất.

Nhưng mà, hiện tại cô hạnh phúc không chịu nổi.

Trong lòng còn có thấp thỏm không rõ.

Cô cẩn thận tránh thoát khỏi sự đụng chạm của anh ta, cúi đầu, “Kim Thừa Trị, thực ra em.”

Lời của cô còn chưa nói hết, anh ta đã duỗi tay chặn môi của cô, Trì Tảo Tảo ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn anh ta.

Về mặt anh ta u buồn, đáy mắt toàn là bi thương, “Đừng nói nữa, cái gì cũng không cần nói với anh, trước tiên em ngồi xuống đi, anh đi nấu cơm trưa cho em, rất nhanh là có thể ăn rồi.”

Anh ta không biết đang lo lắng cái gì, dường như sợ hãi cô sẽ nói những điều làm anh ta khó có thể tiếp thu, cho nên anh ta không nghe, để lại một mình cô rồi đi vào phòng bếp.

Lần đầu tiên anh ta khần trương như vậy, khần trương sợ hãi chính mình vừa lơ đãng, cô sẽ biến mất, đến bóng dáng cũng không có.

Động tác nấu cơm của anh ta rất nhanh, nhưng lại đầu vào đấy, nhìn ra được, bình thường anh ta làm không ít.

Trì Tảo Tảo sững sờ ở phòng khách, rất lâu cũng chưa phản ứng lại, sau khi phục hồi tinh thần lại, thấy Kim Thừa Trị ở phòng bếp, cũng không đi qua, một người buồn bực ngồi ở phòng khách.

Cô có loại dự cảm không tốt, giống như lần này trên choker nam thần, có chút không quá giống với người thường.

Cụ thể chỗ nào không giống, cô cũng không nói lên được.

Không đến nửa tiếng, Kim Thừa Trị đã bụng đồ ăn ra tới, anh ta có chút luống cuống tay chân, đưa đĩa cho Trì Tảo Tảo, “Ăn đi, đói hỏng người.”

Trì Tảo Tảo tiếp nhận đôi đĩa, nhìn vẻ mặt hoảng loạn của anh ta, vẻ mặt đó trước đây cô chưa từng gặp qua.

Cô khó hiểu, “Kim Thừa Trị, anh.”

“Tảo Tảo.” Anh ta đánh gãy lời nói của cô, “Không cần nói chuyện với anh, em mau ăn đi, thử xem ăn ngon không?”

Bị anh ta trừng mắt nhìn chăm chăm như vậy, cô nào nuốt trôi đây.

Nhìn thời gian, đã sắp đến thời gian lên lớp, cô muốn trở về.

Cho nên, cũng miễn cưỡng vùi đầu ăn một miếng.

“Mùi vị này em thích không?” Anh ta hỏi.

Trì Tảo Tảo gật đầu một chút, thấy anh ta không ăn, cô nói với anh ta, “Anh cũng ăn đi!”

Kim Thừa Trị ngồi đối diện cô, vẻ mặt hồ hững, không ăn, ngược lại vẫn là dáng vẻ nghiêm túc nhìn Trì Tảo Tảo nói, “Em có biết tại vì sao cho tới nay anh đều chỉ có một mình không?”

“.....”

“Bởi vì, từ nhỏ anh đã mắc phải hội chứng sợ mật độ cao, anh còn có bệnh tự kỷ, anh sợ hãi giao lưu với người khác, chỉ có duy nhất đối với em, hôm nay anh mới phát hiện, nhười mà anh muốn, chính là em.”

Chương 86: Trì Tảo Tảo bị đánh

Buổi chiều hai giờ, Diệp Khuyết đứng lớp.

Lớp quản trị kinh doanh của năm nhất đại học, do Diệp Khuyết chịu trách nhiệm giảng dạy, vốn tưởng rằng, Trì Tảo Tảo sẽ sớm ngồi trong phòng học chờ anh ta, nhưng không nghĩ tới.....

Không gian trong phòng học to như vậy, ngồi đầy sinh viên, thậm chí khoa khác nghe tiếng cũng chạy lại đây, chỉ vì muốn thấy vị giáo sư đẹp trai trẻ tuổi trong lời đồn.

Học sinh nhiều đến thiếu chút chen vỡ phòng học, nhưng mà duy nhất, không có bóng dáng của Trì Tảo Tảo.

Diệp Khuyết đứng ở trên bục giảng, tay vỗ sách giáo khoa, chỉ liếc mắt một cái, anh ta đã quét xong tất cả sinh viên đang ngồi.

Khi không có tìm được bóng dáng của Trì Tảo Tảo, vốn dĩ còn có chút sắc mặt, nháy mắt đã trở thành mặt không biểu tình.

Một tiết này, anh ta lạnh lùng, bề ngoài mặt than, càng bị rất nhiều bạn học theo đuổi.

Đi trên đường, cũng có không ít bạn học cầm di động chụp ảnh, đăng lên Weibo.

Chỉ có anh ta, thản nhiên không quan tâm, vừa đi vừa sờ di động gọi điện thoại cho Trì Tảo Tảo.

Hôm nay là tiết dạy đầu tiên của anh, cô cũng dám trốn học, đây là đang khiêu khích anh sao?

Vẫn là một phút trước anh đối xử tốt với cô, nên làm cô đắc ý vênh váo?

Điện thoại gọi thông, đối phương cũng nhận điện thoại, trong điện thoại truyền đến tiếng xin lỗi của Trì Tảo Tảo.

“Ôi mẹ ơi, anh, rất xin lỗi anh, em quên mất tiết dạy của anh, rất xin lỗi rất xin lỗi.....”

“Lập tức tới văn phòng của anh.”

Anh lạnh giọng đánh gãy lời nói của cô, cúp điện thoại, trong lòng cực kỳ nặng nề.

Thật là sùng hù cô rồi, tiết học của anh cô cũng dám vắng, quay về, để xem anh thu thập cô như thế nào.

Bên này, Trì Tảo Tảo nhìn chăm chăm điện thoại, thiếu chút nữa muốn khóc.

Cô không phải cố ý, thật sự không phải cố ý.

Chính là, lúc đó Kim Thừa Trị ngăn cản không cho cô đi, còn nói chuyện xưa của anh cho cô nghe, cô vừa nghe, đã quên mất thời gian.

Bây giờ vừa chạy tới cổng trường, đã nhận được điện thoại của Diệp Khuyết.

Cô tự biết xong đời, lúc này, Diệp Khuyết nhất định sẽ phát hỏa.

Theo lời anh nói, cô chạy nhanh tới văn phòng tìm anh.

Diệp Khuyết là giáo sư được đặc biệt mời về của Đại học A, chỉ dạy một năm, hơn nữa là mỗi cuối tuần, cùng lắm cũng chỉ hai tiết mà thôi.

Văn phòng của anh cũng là đặc chế, gian phòng đơn, chỉ có một người sử dụng là anh.

Trì Tảo Tảo hỏi vài giảng viên, mới hỏi được văn phòng của Diệp Khuyết.

Cô khẩn trương đứng trước cửa gỗ cửa, trong văn phòng truyền đến giọng nói thuần hậu của anh, “Vào đi.”

Trì Tảo Tảo đẩy cửa đi vào, không dám ngẩng đầu nhìn anh, ngoan ngoãn đóng cửa lại, cúi đầu đi qua, nhút nhát sợ sệt nói ba chữ, “Em xin lỗi.”

Người đàn ông ngồi sau bàn làm việc, nhìn chăm chăm cô, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng phức tạp.

Anh không nói ra tiếng, cứ nhìn chăm chăm cô như vậy.

Tri Tào Tào nghi ngờ, chậm rãi ngẩng đầu, yếu ớt liếc mắt nhìn anh một cái, thấy anh đang nhìn chăm chăm mình, cô lại lập tức gục đầu xuống, lại nói, “Ông xã, em xin lỗi.”

“Qua bên kia, nằm sấp xuống.”

“.....” Tri Tào Tào trong lòng mê man, vì sao muốn cô nằm sấp xuống?

Cô chậm chạp hành động một bước, anh lại thúc giục, “Còn không mau đi?”

Cô nhanh nhẹn chạy tới, chủ động ghé vào trên sô pha.

Diệp Khuyết cầm thước đi tới, một thước hung hăng đánh vào trên mông Tri Tào Tào.

“A?” Tri Tào Tào đau đến thét chói tai ra tiếng, quay đầu nhìn người đàn ông kia, cô cảm thấy không thể tưởng tượng được, “Anh, anh đánh em?”

Anh ở trên cao nhìn xuống, “Em thấy không nên bị đánh sao?”

Cô dẩu cái miệng nhỏ, bộ dáng điềm đạm đáng yêu, “Nên bị đánh.”

Ai bảo cô vắng tiết học của anh.

Anh không lưu tình chút nào, lại hung hăng đánh một thước lên mông cô.

“A!” Tri Tào Tào lại kêu một tiếng.

Diệp Khuyết hừ lạnh, “Không muốn người toàn trường tới xem, em cũng có thể kêu lớn tiếng một chút.”

Dám vắng mặt tiết học của anh, nên đánh.

Lại là một thước.

Chỉ là một thước này đánh xuống, Tri Tào Tào cắn môi, không dám phát ra tiếng.

Nhưng nước mắt lại tràn mi mà ra.

...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Ông xã, Tảo Tảo đau

Tri Tào Tào khóc.

Là bị Diệp Khuyết đánh đến khóc.

Từ nhỏ đến lớn, cho dù cô làm chuyện gì, làm đến quá phận, anh cũng chưa từng động thủ đánh cô lần nào, không nghĩ tới hôm nay.....

Hơn nữa, cô cũng đã mười tám tuổi, vậy mà lại đánh mông cô như thế.

Cô biết là cô không đúng, không nên vắng mặt, nhưng mà anh đánh cô như vậy, vì sao trái tim lại tàn nhẫn như vậy chứ?

Tri Tào Tào ủy khuất vẫn luôn nức nở, nước mắt như ngọc trai bị vỡ.

Diệp Khuyết ném thước đi, thấy cô khóc đến nước mắt ào ào rơi, anh chợt thấy đau lòng, lạnh lùng hỏi, “Còn không biết xấu hổ mà khóc?”

Cô cắn cắn môi, lau sạch nước mắt trên mặt.

Diệp Khuyết ngồi xuống, bắt đầu tra hỏi, “Vì sao không đi học?”

Cô ngậm miệng, không đáp, trong lòng sinh oán hận, giờ mông lại đau, không muốn để ý đến anh nữa.

“Nói hay không?” Anh lại nhặt thước lên, không nói, anh sẽ đánh tiếp.

Tri Tào Tào quay đầu đi, chính là không nói.

Chủ yếu là cô không dám nói, nếu cô nói ra, không chừng anh sẽ càng tức giận.

Cho nên, kiên quyết không thể nói.

“Tri Tào Tào, em nhất định muốn đổi nghịch với anh có phải hay không? Anh hỏi em, vì sao không đi học?”

Diệp Khuyết rõ ràng nổi giận, hơn nữa, lúc người này tức giận, bộ dạng rất đáng sợ.

Tri Tào Tào sợ nhất chính là lúc anh tức giận, cho nên nghe thấy tiếng rống của anh, cô sợ tới mức phun ra một câu nói dối.

“Em ngủ quên.”

“.....”

Vậy mà anh lại không nổi đánh nữa.

Nếu thật là ngủ quên, ngược lại như vậy anh không cần tức giận nữa, bởi vì anh biết, Tri Tào Tào ngủ rất say, người bình thường gọi cô cũng không tỉnh, ngoại trừ anh ra.

“Vậy lần tới còn như vậy không?” Giọng điệu của anh rõ ràng đã nhẹ đi.

Tri Tào Tào nức nở, “Không như vậy nữa.”

“Đứng lên, đi ra ngoài.”

Tri Tào Tào nằm sấp bất động, không phải không động, là mông đau, không đứng dậy được.

Diệp Khuyết thấy vẻ mặt đau đớn của cô, ấn đường nhăn lại, duỗi tay kéo cô lên, “Còn bướng bỉnh với anh có phải hay không?”

Tri Tào Tào rất ủy khuất, ngẩng đầu nhìn anh, hai mắt đầm lệ mông lung, “Em không đứng dậy được, mông đau quá.”

“.....” Cái này, Diệp Khuyết mới ý thức được, vừa rồi dường như anh đã xuống tay có chút nặng.

Anh cũng không biết như thế nào, vừa thấy cô không đi học, trong lòng giống như bốc hỏa, nhìn thấy cô, hận không thể chia năm xẻ bảy cô ra.

Hiện tại thấy cô đau đớn như vậy, không đứng lên nổi, ngực lại như bị lên men, hô hấp trầm trọng.

“Vậy nằm sấp xuống.” Anh ném xuống một câu, đứng dậy tránh ra.

Tri Tào Tào quay đầu nhìn anh, “Vẫn nằm sấp như này sao? Anh đi đâu vậy?”

“Trước khi anh trở về, cứ nằm sấp như vậy đi.”

Anh đi ra cửa, tùy tay kéo cửa đóng lại.

Thấy anh biến mất, lúc này Tri Tào Tào mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, duỗi tay xoa xoa mông của mình, ôi mẹ ơi, đau chết.

Diệp Khuyết thật nhẫn tâm, vậy mà ra tay đánh cô, cô cũng không phải trẻ nhỏ, bảo cô về sau ngồi ghế như thế nào đây!

Về nhà nhất định phải mách mẹ, cũng để cho cha đánh anh một trận như vậy mới được.

Diệp Khuyết không biết đi ra ngoài đã bao lâu, Tri Tào Tào chờ không nổi, nằm sấp liền ngủ mất, Diệp Khuyết trở về khi nào cô cũng không biết.

Thấy cô ngủ rồi, anh cũng không đánh thức cô dậy, mà là nhẹ nhàng ngồi ở bên cạnh, cởi quần của cô ra, thật cẩn thận bôi thuốc lên mông của cô.

Nhìn bánh bao nhỏ trắng nõn tròn mềm, in xuống mấy cái dấu thước đỏ tươi, ngực anh chợt cứng lại, cứ như vậy trong chốc lát, vậy mà lại không thở nổi.

Nhìn thấy cô bị thương, thì ra, anh ta vẫn sẽ đau lòng.

Động tác bôi thuốc rất nhẹ nhàng uyển chuyển, sợ làm đau cô.

Trì Tào Tào đang ngủ, nhưng miệng còn thỉnh thoảng lẩm bẩm ra tiếng, “Ông xã, đau, Tào Tào đau.....”

“.....”

Diệp Khuyết nhìn khuôn mặt nhỏ tái nhợt của cô, nghe cô nằm mơ cũng kêu đau, động tác bồi thuốc của anh cứng ngắt giữa không trung, trong lúc nhất thời, đã hồi hận không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Anh có thể cắn em mà!

Thấy Trì Tào Tào bị thương thật sự không nhẹ, nói vậy hai ngày này cũng không lên lớp được, cho nên Diệp Khuyết chờ tất cả sinh viên đều đi học, lúc không có ai, ôm Trì Tào Tào ra xe, dứt khoát đưa cô về nhà tỉnh dưỡng hai ngày.

Thật là mất nhiều hơn được, không có dạy dỗ được cô, còn làm chính mình nóng vội vì vết thương của cô.

Diệp Khuyết cảm thấy, anh thật sự có chút không thể hiểu được chính mình.

Vốn là bởi vì cô không muốn đi học, anh mới đánh cô, hiện tại đánh rồi, đến mức làm cô mấy ngày cũng không đi học được.

Lái xe đưa cô về nhà, lúc Trì Tào Tào ở trên xe, tỉnh lại, thấy chính mình còn ghé vào trên người Diệp Khuyết, cả người cô có chút ngây ngốc.

“Ông xã, em đang ở đâu?”

Quay đầu nhìn trái nhìn phải, vậy mới biết mình đang ở trên xe, hơn nữa, cô còn nằm trên đùi anh.

Cô lại hỏi anh, “Anh muốn đưa em đi đâu? Em ngủ bao lâu rồi? Em còn có tiết học, có phải em lại ngủ quên hay không?”

“Câm miệng, anh đưa em về nhà.” Anh ta không kiên nhẫn, nhìn cũng không liếc nhìn cô một cái, nghiêm túc lái xe của anh.

Trì Tào Tào lại vui đầu trên đùi anh, quả nhiên không dám nói thêm câu nào nữa.

Tại sao anh lại đưa mình về nhà? Nguyên nhân là bởi vì anh đánh mông của cô sao?

Ôi mẹ ơi, nếu như vậy là có thể để cô trốn học mà nói, vậy cô tình nguyện để anh đánh nhiều thêm vài lần nữa.

Hơn nữa, còn được nằm trên đùi anh như vậy.

Trong lòng Trì Tào Tào đột nhiên nổi lên tà ác, cô nằm như vậy có tốt không? Thật sự tốt sao? Lão nhị của anh ta đang dưới miệng cô đấy, chỉ cách một tầng vải dệt mà thôi.

Cô có muốn động thủ sờ một chút hay không?

Không biết cái kia của anh, có giống của Hoàn Quân không, đều là đàn ông nên hẳn là giống nhau đi!

Nhưng cô vẫn rất tò mò, xúc động muốn duỗi tay sờ một chút.

“Trì Tào Tào.”

Đột nhiên, trên đỉnh đầu truyền đến giọng nói của Diệp Khuyết.

Trì Tào Tào đang do dự không biết có nên duỗi tay sờ hay không, nghe được giọng nói của anh, cô hoảng sợ, ngẩng đầu nhìn anh, “Dạ?”

“Còn đau không?”

Anh cũng đã tự tay bồi thuốc cho cô, hẳn là không còn đau nhiều như vậy đi?

Nhưng mà Trì Tào Tào lại dẫu cái miệng nhỏ, giả bộ một vô cùng đau đớn, “Đau.”

Mi tâm anh nhìn lại, rũ mắt xuống nhìn cô, “Còn đâu?”

“Dạ!” Cô không nhìn anh, bởi vì đáng về cô nói dối rất dễ dàng bị người khác nhìn ra.

“Đáng đời, xem về sau em còn dám trốn học hay không?”

“.....”

Nghe được lời này, trong lòng Trì Tảo Tảo không thoải mái, nhưng cũng không để ở trong lòng, đã tiếp tục nằm trên đùi anh.

Là cô đáng đời, nhưng mà sau khi bị đánh, cô có thể có đãi ngộ này, cũng là không tồi.

Trong lòng cuối cùng cũng không ủy khuất như vậy nữa.

Cô đột nhiên đã quên chuyện muốn sờ tiểu lão nhị của anh, buồn bực nói với anh, “Nhưng mà ông xã, sau này anh đừng đánh mông của em nữa có được không?”

Anh vừa lái xe vừa nói, “Không đánh mông thì đánh chỗ nào? Chẳng lẽ là muốn anh đánh mặt của em?”

“Anh có thể cắn em mà!”

“.....”

Bây giờ Diệp Khuyết cũng muốn cắn chết cô, cô nhóc không phải rất đau sao? Còn có nhân rồi nói giỡn với anh nữa, xem ra cũng không đau như vậy.

Trì Tảo Tảo liếc nhìn, chỉ vào miệng mình nói với anh, “Sau này nếu em không nghe lời, làm anh mất hứng, anh cắn nơi này của em đi, cắn như thế nào em cũng sẽ không khóc.”

Diệp Khuyết cảm thấy, nếu không phải anh đang lái xe, anh nhất định không thể không mỗ đầu của cô ra xem.

Tư duy của cô nhóc này, người bình thường không thể giải thích được.

Nói cô ngây thơ sao?

Nhưng loại ngây thơ này, lại vô hình làm cho lòng người sung sướng, cảm thấy cô không làm ra vẻ.

Diệp Khuyết cảm thấy, hai chữ đáng yêu, vẫn là từ chính xác để miêu tả Trì Tảo Tảo.

Người mười tám tuổi, có thể ngây ngô đáng yêu giống cô vậy, đoán chừng cũng là hiếm thấy.

Chính cái gọi là vật hiếm thì quý giá, cho nên, có khả năng Trì Tảo Tảo của anh, không chỉ được hoan nghênh ở nơi này của anh, mà đoán chừng người khác cũng rất chú ý đến cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Diệp Khuyết có bệnh kín

Diệp Khuyết dừng xe ở cửa nhà, anh xuống xe, Trì Tảo Tảo còn nghiêng người trên ghế dựa không nhúc nhích, bộ dáng kia, rõ ràng là muốn anh ôm đi.

Anh vòng qua thân xe kéo cửa ra, cúi đầu hỏi cô, “Không thể tự đi sao?”

Trì Tảo Tảo dẫu cái miệng nhỏ, gật đầu như gà gật, “Dạ dạ!”

Diệp Khuyết không có biện pháp, đành phải xoay người lại ôm cô.

Trì Tảo Tảo trong lòng vui sướng hài lòng, vui ở trong ngực anh cười trộm.

Diệp Khuyết là người khôn khéo cỡ nào, làm sao không biết tâm tư của Trì Tảo Tảo, nhưng mà ngại mặt mũi, anh lạnh lùng quát lớn, “Còn cười nữa thì tự mình đi.”

Vì vậy, cô lập tức không cười nữa, đôi tay gắt gao ôm lấy eo anh, sợ anh ném mình xuống dưới.

Diệp Khuyết mới vừa ôm Trì Tảo Tảo vào nhà, thời gian giữa trưa, vợ chồng Diệp thị không ở nhà, chỉ có bảo mẫu là dì Vân.

Dì Vân vừa thấy thiếu gia ôm tiểu thư trở về, bà không biết mông Trì Tảo Tảo bị thương, nên cho rằng quan hệ hai người có tiến triển, từng người đứng ở bên cạnh cười trộm.

Đặt Trì Tảo Tảo nằm sấp ở trên giường, anh đứng dậy tránh ra, Trì Tảo Tảo quay đầu nhìn anh, “Anh đi đâu vậy ạ?”

Anh cũng không quay đầu lại, đi thẳng vào phòng vệ sinh, Trì Tảo Tảo tự nhiên cho rằng anh muốn đi tiểu, cho nên cũng không quan tâm, ý đồ muốn ngồi dậy, rồi lại thấy anh đi từ trong phòng vệ sinh ra.

Cô nhanh chóng nằm sấp xuống.

Diệp Khuyết cầm khăn lông ướt đi ra, ra lệnh cho cô, “Cởi quần ra.”

Trì Tảo Tảo ngạc nhiên, không rõ nguyên nhân, nhìn chằm chằm anh.

Anh lạnh mặt, đánh gãy tâm tư của cô, “Thoa thuốc cho em.”

“Nha nha, thì ra là thoa thuốc a, em còn tưởng rằng anh.”

Cô vừa nói vừa cởi quần, cô nhóc mặc quần lót hình mặt khi, hình ảnh rất buồn cười, Diệp Khuyết vừa thấy, khóe môi gật gật.

Trì Tảo Tảo cởi cũng không sai biệt lắm, hỏi anh, “Còn tiếp tục cởi nữa không?”

Anh đi tới trừng cô, không hé răng, bắt đầu tay không thoa thuốc cho cô.

Trì Tảo Tảo thấy anh thật sự chỉ là thoa thuốc, không có tâm tư khác, cố ý động dục mông, dụ hoặc anh.

Không nghĩ tới không dụ hoặc thành công, không ngờ anh còn tát một cái trên mông của cô, “Em còn muốn bị đánh có phải hay không?”

Ở trước mặt anh, cô cũng dám dùng loại xiếc này quyến rũ anh, nếu là gặp được người đàn ông có chút đẹp trai, cô cũng không chủ động nhào vào trong ngực đi.

Cho nên, cô nên bị đánh, anh còn thoa thuốc cho cô làm gì?

Thoa đến không sai biệt lắm, anh đứng dậy rời đi.

Trì Tảo Tảo vừa mới bị ăn một cái tát, không dám động dục tiếp, tro mắt nhìn anh rời đi.

Trong lòng kêu một tiếng buồn bực.

Cô còn nghĩ, đàn ông toàn thế giới, lúc đối mặt với nữ sắc, đoán chừng cũng chỉ có Diệp Khuyết một người là không dao động.

Vì sao anh thấy sắc mà không hành động? Chẳng lẽ anh có bệnh kín?

Ôi mẹ ơi!

Trì Tảo Tảo kích động lập tức đứng lên, nếu Diệp Khuyết thực sự có bệnh kín thì phải làm sao bây giờ?

Nói vậy, tính phúc sau này của cô.

.....

Trưa hôm đó, lúc vợ chồng Diệp thị trở về, nghe nói Trì Tảo Tảo về nhà, hai vợ chồng nhanh chóng lên lầu thăm cô.

Vợ chồng Diệp thị hỏi han ân cần, yêu thương cô vô cùng.

Thấy Trì Tảo Tảo vẫn luôn nằm sấp, Diệp Chấn Hoa đi rồi, Tiết Dung Chân mới xốc chăn đơn lên, thấy vết thương trên mông của Trì Tảo Tảo, không khỏi chấn động.

“Trời ạ? Ai làm con bị thương thành như vậy?”

Trì Tảo Tảo ăn ngay nói thật, “Là con trai của mẹ ạ.”

Tiết Dung Chân rất là kinh ngạc, “Diệp Nhị? Tên tiểu tử thói này, làm sao lại làm con bị thương thành như vậy?”

Tri Tào Tào không có nói nguyên nhân, lại bỗng nhiên kéo tay Tiết Dung Chân, thấp giọng dò hỏi, “Mẹ này, mẹ nói, Diệp Nhị... anh ấy có thể có bệnh kín hay không ạ?”

Nếu không, cô cũng đã chủ động như vậy, không có khả năng một chút phản ứng anhcũng không có.

Tiết Dung Chân về mặt đại ra nhìn Tri Tào Tào, “Con, con nói Diệp Nhị có bệnh kín?”

.....

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Bị tính kế

Tiết Dung Chân làm sao tin tưởng con trai nhà mình có bệnh kín, nhưng sau khi nghe Tri Tào Tào kể rõ, cũng không thể không hoài nghi.

Hai mẹ con mắt to trừng mắt nhỏ, vì vậy, trước mắt hai người đồng thời sáng ngời.

“Nếu không, thử nó xem?” Tiết Dung Chân đề nghị.

Tri Tào Tào gật đầu như giả vờ, “Thử như thế nào ạ?”

Tiết Dung Chân cúi người đi qua, không biết nói gì với Tri Tào Tào, chỉ thấy tiểu nha đầu kia cười khanh khách, duỗi tay vỗ vào người Tiết Dung Chân, “Ôi trời, mẹ ơi, như vậy có được hay không?”

“Không có việc gì, con phải tin tưởng, ông xã của con, tuyệt đối không có khả năng có bệnh kín, nếu không tính phúc của con sau này làm sao bây giờ?”

Tri Tào Tào buồn bực, “Nhưng mà, cho anh ấy ăn thuốc mà nói, cũng không thể chứng minh cái gì!”

“Có thể, dựa trên tình hình chung, nếu là có bệnh kín, mặc dù ăn loại thuốc này, cũng sẽ không có cảm giác với con, mẹ bây giờ đi ra ngoài cho người mua trở về, con tiếp tục giả vờ mộng bị đau, cởi sạch nằm ở trên giường.”

Tri Tào Tào ha hả cười, nhìn theo Tiết Dung Chân rồi đi.

Buổi tối, trong bữa ăn.

Tiết Dung Chân về mặt oán trách nhìn về phía Diệp Khuyết, “Con trai, lần tới nếu Tào Tào làm sai chuyện gì, con cũng đừng xuống tay đánh con bé như vậy, con nhìn xem, con đánh mông của con bé đến nở hoa, ngay cả ghế cũng không ngồi được.”

Nói rồi, Tiết Dung Chân múc một chén canh đẩy cho Diệp Khuyết, “Nhanh ăn đi, ăn xong đem thức ăn lên lầu cho Tào Tào đi.”

Diệp Khuyết không hé răng, cũng không nghĩ tới mẹ nhà mình sẽ bỏ thuốc trong canh, bê lên uống hết, quả thực tự mình mang com lên lầu cho Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào nằm ở trên giường, chăn đơn đã rơi trên mặt đất.

Trước đó, cô cũng ăn không ít thuốc mẹ mang tới, hiện tại cả người nóng lên, trong lòng hư không, rất khó chịu.

Diệp Khuyết đẩy cửa đi vào, thấy trên giường lớn có một thân thể trắng nõn nhỏ nhắn xích lửa đang nằm, anh đứng ở cửa, hốc mắt đỏ đậm, cả người sung huyết.

Đây là có chuyện gì?

Anh cũng không phải lần đầu thấy thân thể trơn bóng xích lửa của Tri Tào Tào, mà là cảm giác thân thể của mình có chút không thích hợp.

Còn không đợi anh phản ứng lại, Tri Tào Tào đã xuống giường nhào vào trong lòng anh, bàn ăn trong tay người đàn ông vô lực rơi xuống mặt đất, theo Tri Tào Tào tới gần hôn môi, anh tỉnh ngộ, hoàn toàn không có ý thức phản kháng.

Tri Tào Tào lôi kéo anh đi vào mép giường, ấn anh ngồi xuống, cô ngồi trên đùi anh, ôm cổ anh, cúi đầu dùng sức hôn lên khắp khuôn mặt cương nghị tuần nỹ của anh.

Diệp Khuyết thờ ơ, trơ mắt nhìn cô, nhìn cô bất động xằng bậy ở trên người mình, anh đuổi tay muốn ngăn cản, nhưng không có một chút sức lực, giống như, rất muốn được cô hôn như vậy.

Tri Tào Tào đẩy ngã anh, ấn anh ở trên giường tiếp tục hôn.

Hai người đều ăn thuốc, hiệu lực của thuốc không biết nặng bao nhiêu, nhưng giống như hai người đều đã quên chính mình, không có ý thức.

“Tào Tào.....”

Diệp Khuyết mở to mắt, muốn ngăn cản, lại không có sức lực, gian nan gọi tên cô.

Tri Tào Tào hôn đến hăng say, đuổi tay tát một cái trên mặt anh, “Đừng nói nữa.”

“.....”

Diệp Khuyết là ai, sẽ tình nguyện bị tát vì một chút thuốc sao?

Mặc dù khó chịu, anh cũng sử dụng lực ngồi dậy, chính là đẩy Tri Tào Tào trên người ra.

“Không cần như vậy, anh sẽ xúc phạm tới em, em còn nhỏ.”

Anh thật sự rất khó chịu, khó chịu như vậy, như là muốn cho mạch máu trong cơ thể bộc phát.

Tri Tào Tào không nghe, “Không sao, em phải làm người phụ nữ của anh, muốn chứng minh anh không có bệnh kín, nhanh lên nhanh lên.”

“.....”

Tiểu yêu tinh này, Diệp Khuyết bùng tình, anh bị mẹ và Tri Tào Tào tính kế.

Đáng chết.

Dù cho khó chịu, nhưng lý trí nói cho anh biết, anh không thể làm gì Tri Tào Tào, huống chi vẫn là dưới tình huống bị thuốc điều khiển.

Đột nhiên anh đẩy cô ra, xông thẳng vào phòng tắm.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Tự làm tự chịu

Tri Tào Tào nhìn thấy Diệp Khuyết đi đến phòng tắm cũng chạy vào theo.

Mới chạy vào phòng tắm, Tri Tào Tào đã bị Diệp Khuyết dùng vòi hoa sen phun nước vào người.

Hơn nữa lại là nước lạnh.

Tri Tào Tào sững sốt, cả người ướt như chuột lột, ánh mắt ai oán nhìn về phía Diệp Khuyết.

Cả người Diệp Khuyết cũng ướt đẫm, vì muốn khống chế tác dụng của thuốc trong cơ thể mình, anh chỉ có thể dùng nước lạnh để hạ hỏa.

Cũng may, làm như vậy một lúc, thuốc cũng dần dần mất đi tác dụng.

Nhìn thấy Tri Tào Tào toàn thân ướt đẫm, lửa nóng vừa mới kiềm chế được lại bùng phát.

Anh thẹn quá hóa giận: “Quay đầu lại, tỳ nữa anh sẽ thu thập em sau.”

Nếu như anh không chạy, anh sợ mình mất đi khống chế mà ăn sạch sẽ cô, cho nên anh ép mình phải rời khỏi cô.

Tri Tào Tào cũng bị nước lạnh làm cho tỉnh táo.

Cả người lạnh run, chạy nhanh về phòng tìm quần áo.

Mới vừa mặc xong quần áo, Diệp Khuyết đã trở lại, anh đã thay một bộ quần áo sạch sẽ, thoải mái nhưng lại nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn cô.

Trì Tảo Tảo quẹt cái miệng nhỏ, đang muốn mở miệng nói chuyện thì Diệp Khuyết đã lạnh lùng đánh gãy lời cô: “Em cứ như vậy, không thể chịu nổi.”

Đây không phải là lần một, lần hai cô câu dẫn anh, Diệp Khuyết anh chán ghét nhất loại phụ nữ không biết rụt rè, Trì Tảo Tảo không từ thủ đoạn, năm lần bảy lượt muốn lấn giường cùng anh, như vậy có khác gì những người phụ nữ đó?

Vốn tưởng rằng sau khoảng thời gian hai người chiến tranh lạnh, anh có thể suy xét cho cô một cơ hội biểu hiện nhưng không nghĩ tới ngày hôm nay cô lại làm ra chuyện này.

Chuyện này khiến anh quá thất vọng

“Em không chịu nổi khi nào, là mẹ.....”

Lúc trước mẹ đã nói, nếu như sự việc thất bại thì sẽ đẩy trách nhiệm lên bà, Trì Tảo Tảo thấy Diệp Khuyết tức giận không có cách nào phải lôi bà ra làm tấm chắn.

“Em còn cái chày cái cối?” Cô còn chưa nói xong, anh đã lạnh lùng nói, trừng mắt nhìn cô: “Trì Tảo Tảo, nếu như em còn làm như vậy sẽ chỉ làm anh càng chán ghét em hơn.”

Anh xoay người rồi đi.

Trì Tảo Tảo ngẩng đầu, lên tiếng: “Diệp Khuyết, có phải anh có bệnh kín hay không?”

Cô cười sạch sẽ trước mặt anh, mà anh vẫn thờ ơ, người đàn ông này, nếu không phải bị bệnh kín thì đã ăn cô sạch sẽ rồi.

Bỗng nhiên Diệp Khuyết cứng đờ.

Bệnh kín?

Diệp Khuyết anh có bệnh kín?

Lông mày anh nhúu chặt, lửa giận trong cơ thể bùng phát, cô nhóc này còn nói anh có bệnh kín?

Như thế sao anh có thể nhịn được nữa.

Anh xoay người đi nhanh về phía Trì Tảo Tảo, chế trụ cô, trừng mắt nhìn cô, ánh mắt như ngọn lửa cháy hừng hực.

“Em nói lại lần nữa?”

Trì Tảo Tảo bị anh dọa sợ nhưng không cam lòng yếu thế, nâng cằm lên, đối diện với anh: “Nhất định anh có bệnh kín nếu không sao một chút phản ứng cũng không có?”

****!

Anh chửi thề một tiếng, bỗng nhiên ném cô lên giường, đè lên cô.

Trì Tảo Tảo không nhúc nhích, ánh mắt thanh tịnh, đôi mắt mở to nhìn chằm chằm anh.

Anh có chút nặng khiến cô không thở nổi nhưng vẫn bình tĩnh nhìn anh.

Diệp Khuyết tức giận, hận không thể bóp chết cô, ngón trỏ để giữa hai chân cô giống như muôn xuyên qua lớp vải đâm vào cơ thể Trì Tảo Tảo.

Nơi đó chưa từng bị ai chạm qua, lần đầu tiên bị Diệp Khuyết chạm vào, cô có cảm giác tê dại toàn thân, vừa thoải mái vừa khó chịu.

Cô thét chói tai: “Đau, sao anh lại véo nơi đó của em?”

“Ông đây muốn em biết, ông đây có bệnh kín hay không.” Ngón tay anh dùng sức chọc khiến Trì Tảo Tảo đau đớn, òa khóc.

“Không, đừng đụng vào chỗ đó, Diệp Khuyết, tên khốn kiếp nhà anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Anh ta đang chờ cô

“Không, đừng đụng vào chỗ đó, Diệp Khuyết, tên khốn kiếp nhà anh.”

Tri Tào Tào không biết vì sao anh lại chọc tay vào nơi đó của cô, cô có cảm giác khó chịu nhưng lại có một chút kích thích cũng một chút khổ sở không nói ra thành lời.

Cô không thích loại cảm giác này, vươn tay đập vào vai anh: “Anh bỏ tay ra, đau lắm, lấy ra.”

Anh hừ lạnh: “Bây giờ mới biết anh khốn kiếp? Không phải em luôn muốn anh xấu xa cho em xem sao?”

“...”

Cô bấu môi, òa khóc, cảm thấy anh bắt nạt cô, nhục nhã cô, trong lòng cô ủy khuất, nhấc chân lên đá anh một cái.

“Sau này em sẽ không bao giờ để ý đến anh nữa, anh không thích em thì thôi, không thích em làm vợ anh thì thôi anh tránh ra, đừng chạm vào em.”

Anh bị cô đá văng ra, đứng ở mép giường nhìn cô.

“Về sau có còn được nói vậy nữa không?”

Cô lật người, trùm chăn kín mít, vừa rồi, anh làm như vậy khiến cô có chút đau.

Hơn nữa, lần đầu tiên nơi riêng tư của cô bị anh đụng vào, cô cảm thấy xấu hổ và giận dữ, trong lòng cô không thoải mái, không muốn để ý đến anh.

Trong lòng Diệp Khuyết cũng rất rối rắm, hiện tại nghĩ lại, càng cảm thấy mình là kẻ xấu xa.

Thế nhưng anh lại có thể vươn tay sờ vào nơi đó của cô, đó là một chuyện không lịch sự.

Anh liền để yên cho cô khóc, xoay người rời đi.

Đi tới cửa, nhìn thấy cô vẫn ở yên trong chăn, không nhích, anh tò mò: “Em không đau hông sao?”

Lúc trước không phải cô đau đến mức không thể nằm thẳng để ngủ ư? Vừa rồi khi anh đè lên cô, chẳng lẽ cô không đau?

Chẳng lẽ là do cô nói dối anh?

“Đau hay không đau liên quan cái rắm gì đến anh, anh đi đi, em không muốn nhìn thấy anh, anh là người xấu.”

Cô trốn ở trong chăn mắng anh.

Diệp Khuyết mím chặt môi, trước khi đi ném xuống một câu: “Nếu như không có gì trở ngại, sau khi em nghỉ ngơi một ngày, ngày mai anh sẽ cho chú Vương đưa em tới trường?”

Nhanh như vậy mà đã để cô quay về trường?

Tri Tào Tào không chịu, ngồi dậy nói: “Cái gì mà không có gì trở ngại, hiện tại em rất khó chịu, hông còn rất đau, em không đi, em muốn ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày.”

Diệp Khuyết quay đầu nhìn cô: “Anh đến trường em cũng không đi?”

Tri Tào Tào dẫu môi tự hỏi, đi hay không đi, nhưng hông của cô thực sự rất đau đấy.

Cô quay đầu nhìn anh: “Nhưng mà, em không dám ngồi xuống ghế? Ai bảo anh đánh mạnh như vậy, không đau lòng cho em một chút nào cả.”

“Không đi thì thôi.”

Anh lười phải dây dưa với cô, trực tiếp chạy lấy người.

Tri Tào Tào sợ anh lại tức giận, đành phải cố đồng ý: “Được rồi, ngày mai em đi học là được chứ gì?”

Anh không quay đầu lại, nhưng khoe môi cong lên, nhanh chóng rời đi.

Hôm nay, Tri Tào Tào không đến trường, 10 giờ tối bạn cùng phòng của cô là Ôn Nghi bỗng nhiên lại gọi điện thoại cho cô.

Tri Tào Tào nằm ở trên giường, vừa ăn cơm vừa nói chuyện điện thoại.

“Bạn thân mến, có phải khi mình không ở trường cậu rất nhớ mình hay không?”

Ôn cô nương kêu một tiếng, sau đó lại hỏi: “Cậu đi đâu? Vì sao bây giờ còn chưa về?”

“Ừ, mình đang ở nhà, mình bị thương nên phải về nhà.”

“A? Cậu bị thương có nghiêm trọng không?”

“Mình không sao, nghỉ ngơi hai ngày là được.”

“A.” Ôn Nghi dừng lại rồi nói tiếp: “Đúng rồi Trì Tảo Tảo, vừa rồi khi mình về đến ký túc xá đã gặp Kim Thừa Trị ở bên ngoài ký túc xá nữ, cậu đoán xem, anh ta đang làm gì?”

Kim Thừa Trị đi đến ký túc xá nữ, không có khả năng.

Trì Tảo Tảo hỏi: “Anh ta làm gì?”

“Anh ta đang chờ cậu.”

“...” Chờ cô? Sắc mặt Trì Tảo Tảo bỗng nhiên tối sầm, không phải chứ, Kim Thừa Trị thực sự thích cô rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ngày mai anh tới đón em

Không phải chứ, Kim Thừa Trị thực sự thích cô?

Vừa nghĩ đến đây, Trì Tảo Tảo lại nghe thấy Ôn Nghi hỏi: “Trì Tảo Tảo, cậu làm như thế nào vậy? Nam thần lạnh lùng Kim Thừa Trị lại đứng dưới cửa ký túc xá nữ để chờ cậu, hơn nữa hôm nay cậu còn về nhà, có làm hay không thế?”

“....”

“Nếu không mình nói cho anh ta biết số điện thoại để cho anh ta gọi điện cho cậu?”

Nghe đến đó, Trì Tảo Tảo đã thấy một cuộc điện thoại gọi đến.

Cô tùy tiện nhìn thoáng qua, con mẹ nó, hình như đúng là Kim Thừa Trị.

Cô vội vàng nói với Ôn Nghi: “Anh ta đang gọi điện thoại đến đây, mình tắt máy trước, sau đó sẽ gọi cho cậu.”

Nghe thấy Kim Thừa Trị gọi điện thoại cho Trì Tảo Tảo, Ôn Nghi còn kích động hơn so với đương sự: “Thật ư? Trì Tảo Tảo cậu nhanh đi nghe điện thoại đi, nếu như cậu thực sự bắt được anh ta, trong bốn năm đại học này mình sẽ hầu hạ cậu, mình tắt điện thoại trước đây.”

Sau khi tắt điện thoại của Ôn Nghi, Trì Tảo Tảo vội vàng nhận điện thoại của Kim Thừa Trị: “Alo?”

“Tảo Tảo.” Giọng nói của đối phương ôn hòa, rất là có từ tính.

Trì Tảo Tảo ngọt ngào nói: “Dạ, học trưởng.”

“Em đi đâu vậy? Vì sao không ở ký túc xá? Bây giờ đã là 10 giờ tối, em ở bên ngoài không an toàn, em nói cho anh biết, em đang ở đâu, anh tới đón em”

“...” Liên tiếp những lời nói quan tâm, khiến Trì Tảo Tảo cảm động, nói không nên lời.

Cô còn nhớ, lúc trước Kim Thừa Trị chưa bao giờ nói nhiều, cũng không để ý đến người khác, bây giờ cô không ở trường học, anh ta lại quan tâm như vậy.

So với Diệp Khuyết thì anh ta tốt hơn nhiều.

Cô chớp chớp mắt, nói: “Học trưởng, anh không cần lo lắng cho em, em đang ở nhà, em không sao, anh nhanh quay về ký túc xá nghỉ ngơi đi.”

“Em về nhà?”

“Dạ?”

“Vì sao phải về nhà? Nhà em ở đâu?”

Tri Tào Tào nhú mày, không muốn giấu anh ta liền ăn ngay nói thẳng: “Em muốn về nhà thăm cha mẹ, nhà em ở thành phố Ninh Đô, ở khu Ngự Cảnh, sáng mai em sẽ quay về trường học.”

Khu Ngự Cảnh?

Từ nhỏ Kim Thừa Tri đã lớn lên ở Ninh Đô sẽ không thể không biết khu Ngự Cảnh, ở đó tất cả đều là biệt thự, là nơi của những người giàu có.

Chẳng lẽ gia đình Tri Tào Tào rất có tiền?

Kim Thừa Tri thu hồi suy nghĩ nói: “Ngày mai anh sẽ đến đón em.”

Đón cô?

Tri Tào Tào bị dọa cho sợ hãi, nhanh chóng từ chối: “Không cần đâu học trưởng, người nhà em sẽ đưa em đi.”

Không cho cô từ chối, Kim Thừa Tri nói sang chuyện khác: “Đừng gọi anh là học trưởng, Tào Tào, ngày mai anh sẽ đến chỗ Ngự Cảnh để đón em, em ngủ sớm đi, anh tắt máy trước.”

“A? không...tút...tút....” Tri Tào Tào muốn nói cái gì nhưng điện thoại đã bị cắt đứt.

Cô có cảm giác muốn khóc.

Kim Thừa Tri muốn tới đón cô, nếu bị Diệp Khuyết bắt gặp thì phải làm sao bây giờ.

Thực ra cho dù gặp cũng không có gì.

Diệp Khuyết sẽ không để ý bên cạnh cô có ai, học trưởng muốn đến đây thì cứ để anh ta đến.

Nghĩ như vậy, Tri Tào Tào cảm thấy yên tâm, sau khi ăn xong nằm trên giường tiếp tục ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Hẹn hò bị bắt gặp

Sáng sớm hôm sau.

Tri Tào Tào biết Kim Thừa Tri sẽ đến đây đón cô cho nên cô đã thức dậy từ rất sớm.

Nhưng cho dù như vậy, Diệp Khuyết vẫn ra cửa sớm hơn cô.

Tri Tào Tào có chút ỉu oải, bữa sáng cũng không ăn, sau khi chào cha mẹ liền đến trường học.

Mới vừa đến cửa khu Ngự Cảnh, cô đã nhìn thấy Kim Thừa Tri.

Tri Tào Tào biết anh ta đến đây đón mình, cô còn nghĩ anh ta sẽ lái xe qua đây hoặc chính cô lái xe đi, nhưng không nghĩ tới.....

Anh ta đi xe đạp.

Nhưng mà xe đạp cũng tốt.

Cô đi tới, cười tủm tỉm với Kim Thừa Tri: “Chào buổi sáng, học trưởng.”

Người đàn ông quay đầu nhìn thấy Tri Tào Tào tung tăng đến đây,

Người chưa bao giờ cười như anh ta, vào giờ phút này, khi nhìn thấy Tri Tào Tào, khóe môi cũng cong lên.

Nụ cười đó như ánh mặt trời ấm áp.

Trì Tảo Tảo đứng ở trước mặt anh ta, khi cô nhìn thấy nụ cười anh ta lại cảm thấy có chút hoảng hốt: “Oa, anh cũng sẽ cười sao?”

Kim Thừa Trị khẽ vươn tay ra xoa tóc cô: “Anh chỉ cười với em mà thôi.”

A? học trưởng sẽ nói những câu tán tỉnh như này sao.

Trì Tảo Tảo cười xấu hổ, né tránh tầm mắt của anh ta: “Chúng ta đi thôi.”

Cô chủ động ngồi lên xe đạp, ôm eo anh ta, trong lòng Kim Thừa Trị cảm thấy ấm áp, đạp xe rời khỏi Ngự Cảnh.

Trì Tảo Tảo ghé vào lưng nam thần, tận hưởng sự an nhàn, nhắm mắt lại tưởng tượng người đàn ông đang chở cô là Diệp Khuyết.

Tưởng tượng đến chuyện cô được người đàn ông mà mình yêu đeo mình bằng xe đạp. Cô cảm thấy rất hạnh phúc, cho nên Trì Tảo Tảo càng dùng sức ôm chặt eo người đàn ông.

Kim Thừa Trị cho rằng cô có tình cảm nam nữ với anh ta, khi thấy cô ôm chặt mình như vậy trong lòng anh ta cũng cảm thấy thoải mái.

Trên thế giới này, chưa có ai có thể đến gần anh ta như Trì Tảo Tảo, cũng không ai có thể cho anh ta cảm giác như Trì Tảo Tảo mang lại cho anh ta.

Cũng chỉ có cô khiến trong lòng anh ta có cảm giác kỳ diệu.

Cho nên, anh ta không muốn cô rời đi, muốn cô vĩnh viễn làm bạn bên cạnh anh ta.

Xe đạp dừng lại ở chỗ đèn xanh đèn đỏ, Trì Tảo Tảo vẫn ôm anh ta như cũ, hai người cùng chờ đèn xanh đèn đỏ.

Nhưng mà, không ai chú ý.

Bên trong chiếc xe hơi gần cạnh bọn họ, người ngồi bên trong là Diệp Khuyết.

Bởi vì cửa sổ xe được đóng lại cho nên người bên ngoài không nhìn thấy cảnh tượng bên trong xe, cho nên Trì Tảo Tảo không nhìn thấy Diệp Khuyết.

Ngay từ đầu, Diệp Khuyết cũng không chú đến hai người đi xe đạp nhưng tài xế Văn Phi không biết như nào lại thấy được Trì Tảo Tảo.

Anh ta nói với Diệp Khuyết: “Tổng giám đốc, kia không phải là tiểu thư sao?”

Diệp Khuyết quay đầu, xuyên qua cửa kính nhìn thấy Trì Tảo Tảo ôm eo người đàn ông khác, cô còn nhắm mắt lại, tỏ vẻ hưởng thụ.

Nhiệt độ xung quanh như bị giảm đột ngột, trước ngực anh giống như có tảng đá đè nặng, khiến anh không thở nổi.

Cô đang làm gì?

Cô lại có thể ôm người đàn ông khác.

Ánh mắt Diệp Khuyết âm u, gân xanh trên trán nổi lên, cả người bao phủ bởi tầng sương lạnh lẽo.

Anh giống như muốn xuống xe, nhưng còn chưa mở cửa, đèn xanh lóe lên, người đàn ông lái xe đạp tiếp tục đạp xe.

Anh trở mắt nhìn một người đàn ông xa lạ chở Trì Tảo Tảo rời đi.

Giờ phút này, trái tim anh như bị dao cắt, đau đớn kịch liệt.

Diệp Khuyết sùng sốt.

Anh làm sao vậy? Sao lại có cảm giác đau lòng.

Là do anh để ý cô cùng ngồi trên xe đạp với người đàn ông khác, hay không thoải mái khi cô ôm người đàn ông khác?

“Đi theo bọn họ.” Diệp Khuyết ra lệnh.

Văn Phi gật đầu, đi theo xe Kim Thừa Trị.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Giống như ăn phải thuốc nổ

Vân Phi gật đầu, đi theo xe Kim Thừa Trị đến sân trường đại học A.

Thấy hai người xuống xe, Vân Phi mới dừng xe lại.

Vân Phi không dám lên tiếng nhưng anh ta vẫn theo dõi sắc mặt của tổng giám đốc.

Nếu như không phải anh ta đi theo tổng giám đốc nhiều năm, với sắc mặt lạnh lùng hiện giờ của tổng giám đốc cũng đủ khiến anh ta hít thở không thông.

Cũng may mắn, anh ta đã quen với việc tính khí của tổng giám đốc hay thay đổi thất thường.

Dù vậy, sắc mặt bây giờ của tổng giám đốc cũng khiến anh ta lo lắng đề phòng.

Nhìn tiểu thư đi cùng với một người đàn ông xa lạ, vừa nói vừa cười đi về phía sân trường.

Trong lòng, Vân Phi thổn thức không thôi, âm thầm cầu nguyện cho tiểu thư, tiểu thư ơi, cô dám yêu đương vụng trộm sau lưng tổng giám đốc, cô không sợ bị tổng giám đốc lột da sao?

“Quay về công ty.”

Ngoài dự đoán, Diệp Khuyết cũng không làm gì, lạnh lùng ra lệnh cho Vân Phi.

Vân Phi chỉ dám làm theo, không dám nhiều người, ngoan ngoãn quay xe trở về công ty,

Nhưng mà vị trợ lý đặc biệt này lại không biết, vị tổng giám đốc đại nhân của chúng ta chất chứa rất nhiều oán niệm nhưng dọc đường đi đều không phát tác, không phải là anh kiềm chế được mà là chưa tìm thấy đối tượng để trút giận.

Sau khi trở về công ty, toàn bộ mấy nghìn người trong công ty đều gặp tai ương.

9 giờ sáng, tập đoàn Thiên Vũ triệu tập hội nghị.

Bên phía tài vụ phát hiện ra một số vấn đề, bộ phận kỹ thuật bị Diệp Khuyết mắng cho không dám ngẩng đầu.

Tuy sản lượng tiêu thụ của bộ phận Marketing vẫn duy trì ổn định nhưng vẫn bị mắng,

Trong phòng họp, không khí lạnh ngắt như tờ, không ai dám thở mạnh.

Diệp Khuyết ngồi ở vị trí chủ trì, mắt nhìn nhóm thành viên hội đồng quản trị còn nhiều tuổi hơn so với anh, không chút lưu tình, tiếp tục quát: “Có phải các ông cựa gãi lên mặt không, ở chỗ Diệp Khuyết tôi có năng lực chính là lão đại nếu như không có năng lực thì rút xéo nhanh một chút, Diệp Khuyết tôi không nuôi người ăn hại.”

Anh nóng nảy ném tư liệu về phía Vân Phi: “Cuối tuần này, tất cả mọi người tặng ca cho tôi, nếu như cổ phiếu không tăng, thưởng cuối năm sẽ bị cắt toàn bộ.”

Nói xong, anh liền cất bước rời đi.

Mọi người trong phòng họp bàn tán xôn xao.

“Hôm nay, tổng giám đốc làm sao vậy?”

“Ai biết, giống như ăn phải thuốc nổ.”

“Không phải trong nhà anh ấy xảy ra chuyện gì chứ?”

“Trong nhà anh ấy có thể xảy ra chuyện gì chứ, chủ tịch Diệp và Diệp phu nhân đều còn trẻ.”

Ai cũng không biết hôm nay Diệp Khuyết làm sao lại nổi giận như vậy.

Ngay cả thư ký cũng gặp tai ương.

Mới vừa pha một ly cà phê cho Diệp Khuyết, ai biết tổng giám đốc chỉ uống một ngụm rồi ném vào cửa.

Tiêu Lam đứng ở bên cạnh, hai chân như nhũn ra.

Diệp Khuyết quát lớn: “Cô làm gì vậy, đến pha ly cà phê mà làm cũng không xong.”

Ra đến cửa, cô gặp phải Vân Phi, “Trợ lý đặc biệt Vân, hôm nay anh đi cùng tổng giám đốc, có chuyện gì xảy ra vậy, sao lại phát hỏa như thế?”

Vân Phi nhỏ giọng nói: “Tôi nói cho cô nhưng cô đừng nói cho ai, trong nhà tổng giám đốc có một cô con dâu nuôi từ bé, nhưng lại yêu đương với người khác, sáng hôm nay hai người đó cùng nhau đi xe đạp đến trường nhưng bị tổng giám đốc nhìn thấy, cho nên.cô hiểu chứ.”

Thư ký Tiêu nghe xong, trái tim run lên.

Ai má ơi, thì ra là tiểu thư có bạn trai cho nên tổng giám đốc của bọn họ mới có thể tức giận như thế.

A di đà phật.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Không hiểu được sự trừng phạt

Một tuần Diệp Khuyết có hai tiết ở trường đại học A.

Nhưng hôm nay, anh ở công ty không đến ba giờ đã đánh xe đến trường đại học A.

Hiệu trưởng nhìn thấy anh, cúi đầu khom lưng, luôn miệng nói chuyện anh đến đây là rỗng đến nhà tắm.

Anh vẫn lạnh lùng và ít nói như cũ.

Buổi chiều, vốn dĩ Trì Tảo Tảo có tiết thể dục nhưng lại bị đổi thành tiết học quản lý công thương.

Vừa mới bắt đầu, các bạn sinh viên cũng không biết chuyện gì đang xảy ra còn hùng hục hồ hồ nói trường học biến thái, giảng viên ghê gớm.

Chờ khi nhìn thấy người trên bục giảng là Diệp Khuyết. lập tức không có ai nói hai lời, một đám ngoan ngoãn nghe lời, nghiêm túc nghe giảng.

Trì Tảo Tảo cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, vì sao hôm nay Diệp Khuyết vô thanh vô thức lại đến trường đại học A?

Nếu như cô nhớ không nhầm trên thời khóa biểu của cô, Diệp Khuyết có tiết vào sáng thứ 3 và thứ 5. Vì sao bây giờ anh lại ở đây, lúc này vốn dĩ nên là tiết thể dục chứ.

Nhưng mà anh có thể đến đây dạy học, đó không phải là điều mà cô muốn sao?

So với bất kỳ ai Trì Tảo Tảo còn ngoan hơn, nghiêm túc nghe Diệp Khuyết giảng bài.

Không thể không thừa nhận, trời sinh anh có mị lực thu hút người khác, anh đứng trên bục giảng, khiến sinh viên thêm nhỏ dãi.

Trì Tảo Tảo nhìn anh đến nhập thần.

Bỗng nhiên truyền đến giọng nói của Diệp Khuyết: “Hàng thứ ba, bên phải, bạn nữ thứ 4, bạn nói cho tôi biết thế nào là trình tự quản lý?”

Trì Tảo Tảo vẫn ngây người nhìn anh, chỉ nhìn thấy miệng anh lúc đóng lúc mở, căn bản cô không nghe rõ anh nói gì, cho nên cô ngồi im không nhúc nhích.

Mãi cho đến khi bạn ngồi cùng bạn với cô nhắc nhở: “Trì Tảo Tảo, thầy Diệp đang hỏi cậu kìa.”

Trì Tảo Tảo phản ứng lại, bỗng nhiên đứng lên, nhìn chằm chằm Diệp Khuyết: “Ông. thầy...thầy hỏi em chuyện gì ạ?”

Thiếu chút nữa cô đã quên miệng mà gọi anh bằng ông xã, may mắn cô nhanh chóng đổi sang gọi thầy.

Về mặt Diệp Khuyết không cảm xúc, nhìn chằm chằm vào đáng vẻ vô tội của cô, anh nhớ tới chuyện sáng nay, trong lòng có con tức không thể nhịn.

“Tôi hỏi em chuyện gì mà em cũng không biết?” Anh hỏi lại.

Trì Tảo Tảo ngây thơ lắc đầu: “Em không nghe rõ.”

Diệp Khuýt hỏi một bạn sinh viên khác: “Các em có nghe thấy tôi nói gì không?”

Bạn sinh viên đó trả lời là có.

Bỗng nhiên Trì Tảo Tảo cảm thấy da đầu tê dại.

Không nghĩ tới Diệp Khuýt không cho cô mặt mũi, cô cúi đầu nhớ lại câu hỏi của Diệp Khuýt, bỗng nhiên trên đỉnh đầu truyền đến một giọng nói lạnh lùng.

“Nếu như em đã không muốn học, đến sân thể dục chạy hai mươi vòng, khi nào chạy xong thì về.”

Gi?

Trì Tảo Tảo kinh ngạc ngẩng đầu nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng của Diệp Khuýt.

Cô há mồm muốn nói gì nhưng lại nghe thấy anh quát lớn: “Còn không đi.”

Một tiếng quát này khiến cô sợ hãi, những bạn học khác cũng bị dọa sợ.

Bộ dạng anh không phải nói giỡn, anh đang nói thật.

Bỗng nhiên trong lòng Trì Tảo Tảo cảm thấy ỳ ỳ khuất.

Cô chỉ không nghe rõ anh hỏi gì, sao anh lại không cho cô mặt mũi, bắt cô đi chạy bộ.

Hơn nữa một vòng quanh sân thể dục là bằng 300m, hai mươi vòng chính là 6000m, cô chạy xong còn không một chết sao.

Chẳng lẽ hôm nay Diệp Khuýt bị điên, vì sao lại muốn phạt cô?

Trì Tảo Tảo chậm rì rì đi đến trước cửa phòng học, không nhìn được quay đầu liếc nhìn anh một cái, hy vọng anh có thể đau lòng cô, sửa lại phương thức trừng phạt, ai biết anh không thèm liếc mắt nhìn cô, tiếp tục dạy học.

Trì Tảo Tảo nản lòng thoái trí, đành phải đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Cố ý tra tấn anh

Trên sân thể dục to lớn chỉ có một mình Trì Tảo Tảo lẻ loi hiu quạnh.

Thình thoảng có bạn học đi ngang qua cô, bật cười nhìn cô.

Cô cảm thấy mình thật mất mặt, cảm đầu chạy không dám nhìn ai.

Ngày hôm qua cô bị Diệp Khuýt đánh mông, bây giờ lại bị anh phạt chạy bộ, Trì Tảo Tảo cảm thấy nên không phải nhà Diệp Khuýt có ơn dưỡng dục cô, cô sẽ đem 18 đời tổ tông của nhà anh ra mà chửi.

Vị nam thần này quá máu lạnh, đến cô vợ nhỏ cũng không buông tha.

Đều nói, khi người ta gặp xui xẻo, uống nước cũng sẽ chết ghen.

Một phút trước, bầu trời còn quang đãng, vậy mà ngay sau đó, giống như ông trời không thể nhìn được hành vi của Diệp Khuýt, lập tức đen mặt, mây đen kéo tới.

Sau đó, mưa to như trút nước.

Trì Tảo Tảo cũng không tránh mưa, vẫn chạy trên sân như cũ.

Khi năm thứ 3 tan học, có người nói vào tai Kim Thừa Trị: “Này núi băng, vị học muối mà cậu truy không biết phạm phải tội gì mà bị phạt đi chạy bộ, cậu không đi nhìn ư?”

Sắc mặt Kim Thừa Trị trầm xuống, không chút do dự, cầm theo ô chạy đến đó.

Vừa mới đến sân tập thể dục, quả nhiên nhìn thấy một dáng nhỏ bé, lưng lay dưới mưa, thật là đáng thương.

Anh ta nhanh chóng qua đó: “Tào Tào.”

Tri Tào Tào vừa nghe thấy có người gọi tên mình, còn không kịp xoay người, cả người liền vô lực ngã xuống.

Nhìn thấy Tri Tào Tào ngất đi, Kim Thừa Trị ném ô ra, chạy nhanh qua bế cô đến phòng y tế, vừa chạy vừa gọi: “Tào Tào, tỉnh tỉnh.”

Tri Tào Tào mơ mơ màng màng mở mắt ra liền thấy trên tầng 7 có bóng dáng một người, từ trên cao nhìn xuống, giống như giám thị cô.

Trong lòng cô chợt lạnh, nước mưa hòa lẫn nước mắt.

Mặc dù hôn mê nhưng cô có thể cảm giác được trong lòng đau đớn.

Diệp Khuyết vứt bỏ cô, không yêu cô, anh không quan tâm cô sống hay chết.

Vì sao, nhiều năm như vậy, anh lại không bằng một người vừa mới quen biết cô một tháng như Kim Thừa Trị.

Cô nhắm mắt lại, nước mắt rơi ra.

Tầng 7, khoa tổng hợp.

Nhìn thấy có người mang Tri Tào Tào đến phòng y tế, trong lòng Diệp Khuyết càng cảm thấy bức bối.

Không thể kìm chế được, anh dứt khoát gọi điện cho Tiêu Lam đón Tri Tào Tào trở về Diệp gia.

Còn anh, trước tiên anh nên trở về nhà.

Tri Tào Tào còn hôn mê bất tỉnh trong phòng y tế, Kim Thừa Trị vẫn ở bên cô, bỗng nhiên có một người phụ nữ nói là chị của Tri Tào Tào muốn đưa cô về nhà.

Kim Thừa Trị không thể phản đối chỉ có thể để Tiêu Lam đưa Tri Tào Tào rời đi.

Khi Tri Tào Tào trở về Diệp gia, cô vẫn còn không tỉnh, Diệp Khuyết gọi bác sĩ đến khám, bác sĩ nói Tri Tào Tào bị sốt 40 độ.

Giờ phút này, Diệp Khuyết mới ý thức được hành vi của mình đáng chết.

Anh biết rõ thân thể cô không tốt còn bắt cô chạy bộ, chạy bộ còn không nói, trời mưa, cô còn không biết tránh mưa, vẫn cứ chạy cho đến khi ngất đi cô mới cam tâm.

Cô nhóc này không phải muốn tra tấn anh thì là gì?

Cô luôn miệng nói yêu anh, muốn làm vợ anh vì sao xoay người lại muốn ở bên cạnh người đàn ông khác.

Diệp Khuyết không thể phủ nhận, anh điên rồi nên mới muốn trừng phạt cô.

Anh không vui khi thấy cô ở bên cạnh người đàn ông khác, trong lòng anh có cảm giác khủng hoảng, sợ sẽ có một ngày cô rời khỏi anh.

Anh chưa từng sợ hãi như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Không bao giờ muốn gặp anh nữa

Mãi đến trưa ngày hôm sau, Tri Tào Tào mới hạ sốt, cô tỉnh lại.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ rực giống như bôi một lớp phấn.

Đây là trạng thái khi sốt cao.

Cô không nghĩ tới Diệp Khuyết sẽ ngồi ở mép giường, đặt một nụ hôn lên tay cô.

Nhìn thấy cô tỉnh, anh vội vàng hỏi cô: “Em tỉnh rồi, em muốn anh gì, để anh nói đi Vân làm.”

Trì Tảo Tảo nhìn anh, khuôn mặt anh chưa từng có dáng vẻ khản trương nhưng hôm nay lại giả bộ quan tâm cô.

Trì Tảo Tảo khinh thường, rút tay mình ra, xoay người đưa lưng về phía anh.

Cô sẽ không quên, bộ dạng của cô bây giờ là do ai tạo ra.

Cô thích anh, nhưng cô cũng có tôn nghiêm, có giới hạn.

Cô còn nhớ rõ, khi cô ngất đi, anh còn đứng ở trên cao nhìn cô, bộ dạng thờ ơ.

Nếu không phải có học trường, có lẽ cô đã chết.

Cho nên, bây giờ cô không muốn để ý đến anh.

Diệp Khuyết không nghĩ đến, Trì Tảo Tảo lại không để ý đến anh, khi cô rút tay ra, trong lòng anh đau đớn.

Nhìn cô xoay người đưa lưng về phía mình, ngực anh như có hòn đá đè lên.

“Trì Tảo Tảo.” Anh gọi cô.

Trì Tảo Tảo không lên tiếng

Anh vươn tay xoay người cô, nhưng ngoài ý muốn lại nhìn thấy nước mắt cô, cô nhắm mắt, không muốn để ý đến anh.

Ngực anh cứng lại, nhẫn nhịn hỏi: “Em giận anh?”

Cô bỏ tay anh ra: “Em không muốn gặp anh, anh không yêu em, cũng không đau lòng vì em, càng không để ý đến sự sống chết của em. Diệp Khuyết, sau này em sẽ không quấn lấy anh nữa, anh đi đi, em sẽ không gặp anh nữa.”

Anh cảm thấy nếu như cô giống như trước đây, ôm anh không chịu buông tay, có lẽ anh sẽ không so đo chuyện cô với bạn nam khác, không nghĩ tới.....

Cô còn không biết xấu hổ giận đối với anh.

Diệp Khuyết là ai?

Một người sĩ diện, cao ngạo như anh sao lại có thể ăn nói khép nép.

Anh đứng lên, nhìn chăm chăm cô, lạnh lùng nói: “Em thật sự không muốn gặp anh?”

Anh cũng rất tức giận, Trì Tảo Tảo, tốt nhất em đừng hành động theo cảm tính.

Ai biết cô nhóc này lại quật cường, tức giận nói: “Em không muốn gặp anh, anh đi đi.”

Sắc mặt anh âm trầm, nhìn qua Trì Tảo Tảo, xoay người rời đi.

Nghe được tiếng đóng cửa, Trì Tảo Tảo cảm thấy trước ngực đau đớn.

Cô thu mình lại, khóc nức nở.

Đầu cô rất đau, cả người đều đau nhưng không bằng một phần mười trong lòng cô.

Diệp Khuyết chính là một kẻ xấu xa, sau này nhất định cô sẽ không để ý đến anh, nếu để ý đến anh, cô chính là con chó nhỏ.

Anh đi rồi, thực sự đi rồi, trong lòng cô cảm thấy khổ sở, ủy khuất, khóc nức nở.

.....

Diệp Khuyết tức giận đi xuống lầu, mới vừa ngồi xuống sofa sinh hàn bỗng thì tiếng chuông cửa vang lên.

Di Vân mở cửa chỉ thấy một người thanh niên đứng trước cửa, lễ phép hỏi: “Chào dì, xin hỏi đây là nhà của Tảo Tảo ạ?”

Di Vân vừa nghe, ngây thơ gật đầu: “Đúng vậy, cháu là...”

Trì Tảo Tảo mang thẻ sinh viên của mình ra: “Chào dì, cháu là học trưởng của Trì Tảo Tảo, ngày hôm qua cô ấy bị ốm, được người nhà đón về, nên

cháu muốn đến thăm cô ấy.”

Vừa nghe thấy là học trưởng của Trì Tảo Tảo, di Vân nhanh chóng mở cửa cho Kim Thừa Trị vào: “Tảo Tảo còn đang nghỉ ngơi trong phòng, cháu vào đi!”

Kim Thừa Trị đi theo di Vân vào Diệp gia, di Vân là người thành thật. Nhìn thấy Diệp Khuyết ngồi ở sofa, bà còn đưa Kim Thừa Trị đến để giới thiệu.

“Thiếu gia, đây là học trưởng của tiểu thư, cậu ấy muốn đến thăm tiểu thư.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Một người học trưởng

“Thiếu gia, đây là học trưởng của tiểu thư, cậu ấy muốn đến thăm tiểu thư.”

Nghe thấy thế, Diệp Khuyết ngẩng đầu lên nhìn người thanh niên trước mặt.

Về mặt căng thẳng, âm u khiến cho người ta hoảng sợ.

Di Vân đứng bên cạnh cũng không dám lên tiếng.

Chỉ có Kim Thừa Trị tiến lên, lễ phép chào Diệp Khuyết: “Chào anh, chuyện là thế này, hôm qua Tảo Tảo bị ngã trong mưa, cho nên em muốn đi thăm em ấy.”

“Nó rất khỏe.”

Diệp Khuyết lạnh lùng nói, bộ dạng vân đạm phong khinh, trong đôi mắt lại không thể che dấu lệ khí.

Lệ khí này giống như cảnh báo cho người bên cạnh nên cách xa anh ra.

Nhưng Kim Thừa Trị lại không sợ chết: “Em...có thể gặp cô ấy được không?”

Ánh mắt hung ác của người đàn ông nhìn về phía bảo mẫu.

Di Vân hiểu ý tứ của thiếu gia, bà có chút xấu hổ, tiến lên nói với Kim Thừa Trị: “Tiểu thư rất khỏe, cháu nên về trước đi!”

Ai ôi, một bạn nam đến nhà thăm tiểu thư, đó không phải là muốn tìm chết sao?

Gần đây tính tình của thiếu gia nhà họ không tốt, nếu như chọc phải anh thì cuộc sống hàng ngày của những người hạ nhân như bọn họ sẽ rất khổ sở.

“Anh là anh của Tảo Tảo!” Kim Thừa Trị nếu không thể thấy được Trì Tảo Tảo sao có thể an tâm rời đi, khăng khăng nhìn Diệp Khuyết: “Anh, anh để em gặp cô ấy đi, chỉ cần nhìn thấy cô ấy, em sẽ rời đi.”

Làm sao Kim Thừa Trị có thể biết, sự cố chấp của anh ta càng khiến người đàn ông nổi giận lôi đình.

Ném tờ báo trong tay xuống, Diệp Khuyết đứng lên, ánh mắt như chim ưng, nhìn Kim Thừa Trị nói: “Cậu có quan hệ gì với em ấy? Em ấy sinh bệnh thì có liên quan gì đến cậu? Còn có, sau này cậu tránh xa em ấy ra, nếu như cậu có can đảm đến gần em ấy, cậu có tin tôi sẽ khiến cậu bị đuổi về nhà hay không?”

“...” Kim Thừa Trị sững sờ.

Còn chưa có phản ứng vì sao anh trai của Trì Tảo Tảo lại đãi khách như vậy, chỉ thấy người đó xoay người, ra lệnh cho bảo mẫu: “Di Vân, tiễn khách, sau này không cho cậu ta vào đây nữa.”

Di Vân hoảng sợ đi đến, ngượng ngùng hạ lệnh đuổi khách với Kim Thừa Trị.

Đây là lần đầu tiên Kim Thừa Trị gặp phải một người không nói lý, không chịu đi, nhìn Diệp Khuyết nói: “Em là học trưởng của cô ấy, em quan tâm đến cô ấy thì làm sao? Thật không ngờ Tảo Tảo lại có một người anh trai như này.”

Bước chân Diệp Khuyết dừng lại, nhưng cũng không hề quay đầu.

Anh đứng ở giữa cầu thang, thân thể có chút cứng đờ.

Học trưởng của Trì Tảo Tảo, học trưởng.

Một người học trưởng.

Anh đi đến phòng đọc sách, gọi điện cho trợ lý Vân Phi.

“Điều tra cho tôi, người hôm đó đạp xe đưa Tảo Tảo đến trường, tôi muốn toàn bộ tài liệu về cậu ta.”

“Vâng.”

Sau khi tắt máy, Diệp Khuyết ngồi trên ghế hờn dỗi.

Học trưởng?

Chỉ là học trưởng thôi sao?

Anh muốn nhìn xem cậu ta có thể làm học trưởng trong bao lâu?

Di Vân bung trà đến, gõ cửa: “Thiếu gia!”

Diệp Khuyết thu hồi suy nghĩ, lạnh lùng nói: “Vào đi!”

Di Vân đẩy cửa vào, để chén trà lên trước mặt Diệp Khuyết, có chút xấu hổ nói “Thiếu gia, thực ra, đó chỉ là một người bạn của tiểu thư mà thôi, cậu không nên.....”

Bà còn chưa nói xong, đã bị ánh mắt hung ác nham hiểm của Diệp Khuyết đánh gãy.

Di Vân đành phải cúi đầu: “Cậu coi như tôi chưa nói gì nhưng mà nếu cậu không muốn tiểu thư kết giao bạn bè vì sao không dành thời gian ở bên tiểu thư.”

Người đàn ông không kiên nhẫn: “Di Vân, chuyện của tôi khi nào đến lượt di nói.”

Mỗi ngày anh đều phải quản lý một công đi, vì muốn có thời gian ở bên cô, anh đã đi đến trường học A để dạy.

Căn bản cô nhóc không biết dụng tâm lương khổ của anh.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Chúng ta rất quen sao

Trì Tảo Tảo không biết Kim Thừa Trị đến nhà, mơ mơ màng màng thấy có tiếng chuông điện thoại.

Cô ấn nút nghe: “Alo?”

“Tảo Tảo, là anh.”

Kim Thừa Trị?

Trì Tảo Tảo giật mình ngồi dậy, giả bộ như không sao: “Học trưởng, có chuyện gì vậy?”

“Em chờ chưa?”

“Em khá hơn rồi, chuyện hôm qua, cảm ơn anh.”

“Em là bạn gái của anh, sao phải khách khí như thế, chỉ cần em khỏe là anh yên tâm rồi.”

Bạn gái? Cô là bạn gái anh ta khi nào?

Trì Tảo Tảo sững sờ.

Bên kia điện thoại lại truyền đến giọng nói dễ nghe của Kim Thừa Trị: “Tảo Tảo, em tự chăm sóc mình, anh chờ em quay về trường.”

Trì Tảo Tảo có chút ngây người, trả lời hai tiếng qua loa qua điện thoại.

Sau khi Kim Thừa Trị tắt máy, cô mới có chút nhụt chí, nhờ lại lúc cô theo đuổi Kim Thừa Trị, chỉ là có chút mặt dày mày dạn.

Cô cũng bản không nghĩ muốn theo đuổi, bây giờ anh ta cho rằng cô là bạn gái của anh ta, cô phải làm sao bây giờ?

Cô không muốn làm bạn gái của anh ta, cô chỉ muốn làm bạn với anh ta mà thôi.

Ừng ục.....

Suốt một ngày một đêm cô không ăn, chiếc bụng nhỏ của cô kêu lên.

Trì Tảo Tảo xuống giường, đi xuống lầu tìm đồ ăn.

Cô không nghĩ tới, bây giờ là giữa trưa nhưng Diệp Khuyết vẫn còn ở nhà.

Trong lúc cô xuống lầu thì gặp phải anh đi từ trong phòng đọc sách ra. Nếu là trước kia, cô sẽ không biết xấu hổ, chạy đến ôm anh.

Nhưng mà bây giờ, cô lại làm bộ như không thấy, tiếp tục đi về phía trước.

Không nghĩ đến, anh lại gọi cô: “Trì Tảo Tảo.”

Trì Tảo Tảo mất diết tại ngơ, tiếp tục đi về phía trước.

Diệp Khuyết mím môi. Đi theo cô xuống lầu.

“Trì Tảo Tảo.” Anh lại gọi.

Cô vẫn không để ý đến anh.

Diệp Khuyết có chút không kiên nhẫn: “Em điếc hay câm?”

Trì Tảo Tảo chán nản, quay đầu lại trừng anh: “Anh gọi em làm gì? Chúng ta rất quen sao? Anh là ai?”

“...” Diệp Khuyết nhìn chằm chằm bộ dáng tức giận của cô, cảm thấy buồn cười.

“Hừ!” Trì Tảo Tảo hừ lạnh một tiếng, xoay người đi đến phòng bếp, không ngờ Diệp Khuyết cũng đến, mềm giọng nói: “Anh muốn đi ra ngoài xã giao, ở đó có những món ăn ngon, có thể mang theo một người bạn, không biết ai đây?”

Khi nói ra những lời này, Diệp Khuyết cảm thấy đầu óc anh như bị ngập nước.

Vì lấy lòng cô, anh có thể nói hươu nói vượn, đây vẫn là anh sao?

Trì Tảo Tảo vừa nghe thấy đồ ăn ngon, nước miếng cũng sắp chảy ra nhưng mà giận dữ nói: “Em có thể tự mua, anh đừng có giả mù sa mưa?”

Cô mở tủ lạnh ra bên trong đều là thức ăn sống, mở lò vi sóng, bên trong trống không.

Cô không thoải mái, tùy ý cầm một quả dưa chuột lên ăn.

Vừa mới cắn một miếng, quả dưa chuột đã bị Diệp Khuyết lấy mất.

Trì Tảo Tảo vươn tay đoạn lấy dưa chuột, không nghĩ tới lại bị anh ôm vào ngực, nhỏ giọng nói: “Không đi?”

Trì Tảo Tảo chớp mắt: “Không đi, có bản lĩnh thì anh ôm em đi đi.”

Anh nheo mắt lại, vươn tay nhéo mũi cô: “Tiểu yêu tinh, không tức giận nữa?”

Anh vừa nói xong, Trì Tảo Tảo lại cảm thấy tức giận, đẩy anh ra, đoạt lấy quả dưa chuột tiếp tục ăn.

“Em không cần để ý đến anh, anh không đau lòng em, còn không cho em mặt mũi, khiến em mất mặt trước các bạn.”

“...” Anh trầm mặc một lát rồi nói: “Vậy em biết vì sao anh lại đối xử với em như vậy không?”

Cô khinh thường: “Ai biết được, anh biến thái.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 101: Để Văn Nguyên gả cho Diệp Khuyết

Biến thái?

Cô nhóc điên này dám bảo anh là kẻ biến thái?

Diệp Khuyết nhủ thầm lại, vươn tay muốn kéo cô, không nghĩ tới anh vừa mới vươn tay ra, cô đã không khách khí nói: “Anh đừng giả bộ trước mặt em, bây giờ em sẽ không tin anh nữa.”

Cô đi trước, để lại Diệp Khuyết ở đó một mình, anh ngây người đứng đó, bàn tay còn ở giữa không trung, có chút xấu hổ, không chút dung thân.

Giả bộ?

Cô nhóc điên này lại nói anh giả bộ?

Một câu biến thái, một câu giả bộ, trong mắt cô, anh chính là một người như vậy sao?

Trong lòng Diệp Khuyết cảm thấy không thoải mái, sắc mặt lạnh lùng, nhìn về phía Trì Tảo Tảo rồi đi.

Cô thực sự không thích anh hay là cô đau lòng cho người học trường kia.

Nghĩ đến người đàn ông đạp xe chở cô, ôm cô khi trời mưa, lại còn tìm đến nhà để thăm cô.

Bỗng nhiên trong lòng Diệp Khuyết hiện lên nỗi sợ hãi.

Cảm giác này giống như trong thân thể của anh thiếu mất đi một thứ gì đó, không thể tìm thấy.

Sau khi tỉnh táo lại, anh đi ra khỏi phòng bếp, anh không nhìn thấy Trì Tảo Tảo, anh ngồi trên sofa phòng khách, trong lòng nặng nề khó chịu.

Anh không thể ngồi yên được nữa, dứt khoát đi ra cửa.

Thật ra, Trì Tảo Tảo vẫn chưa rời đi, cô tránh ở nơi mà Diệp Khuyết không nhìn thấy, cô vẫn chăm chú dõi theo anh.

Mãi cho đến khi anh rời đi, cô mới chạy ra, uể oải gục đầu xuống, trong lòng hiện lên sự bi thương.

Cô theo đuổi Diệp Khuyết lâu như vậy nhưng trước sau anh đều không dao động, không những không tiếp nhận, còn năm lần bảy lượt làm tổn thương cô.

Từ ngày hôm qua, sau khi anh phạt cô chạy bộ, tâm cô liền lạnh, cô muốn từ bỏ.

Không muốn trở thành vợ của anh nữa.

Có lẽ, từ trước tới giờ ở trong lòng anh đều không có cô, cho dù cô có kiên trì như thế nào đi nữa thì kết quả cũng sẽ không thay đổi.

So với việc sau này nhìn anh cưới người phụ nữ khác, cô thương tâm khổ sở, chỉ bằng bây giờ cô từ bỏ, chậm rãi sống cuộc sống không có anh.

Cứ như vậy đi.

Trì Tảo Tảo cười khổ, xoay người lên lầu.

Vào buổi tối, Diệp Khuyết không trở về.

Vợ chồng Diệp thị đều về nhà ăn cơm tối, Tiết Dung Chân quan tâm hỏi: “Con ốm sao? Chỗ nào không thoải mái?”

Trì Tảo Tảo vui đầu vào ăn cơm: “Mẹ, người ốm sao có thể ăn cơm nhiều như con?”

Cũng đúng.

Tiết Dung Chân cười cười, vươn tay xoa đầu Trì Tảo Tảo: “Nghe nói hôm nay Diệp nhị ra ngoài xã giao, không biết khi nào nó mới trở về.”

Bỗng nhiên Trì Tảo Tảo nói: “Anh ấy không phải là trẻ con, mẹ còn sợ anh ấy xảy ra chuyện sao?”

Tiết Dung Chân cười khỏ, nhìn chăm chăm vào Tri Tào Tào: “Không phải, Tào Tào, mẹ có chuyện muốn nói với con, mẹ nói xong con cũng đừng nghĩ gì nhé!”

Tri Tào Tào buồn bực, cắn đũa nhìn chăm chăm mẹ: “Có chuyện gì vậy mẹ?”

Vốn dĩ, Diệp Chấn Hoa muốn ngăn vợ lại, nhưng Tiết Dung Chân vẫn nói.

“Là như này, hôm nay mẹ đến Đường gia, hai bác Đường có nói muốn hai nhà chúng ta liên hôn, chính là để Văn Nguyên gả cho Diệp nhị, Tào Tào mẹ biết con thích Diệp nhị, cho nên mẹ đã từ chối, nhưng...”

Tiết Dung Chân còn chưa nói xong, chỉ thấy sắc mặt Tri Tào Tào tối sầm.

Cô cắn đũa, ngậy người ngồi đó.

Rất lâu sau, cô mới nhìn về phía Tiết Dung Chân, cười chua xót: “Mẹ, con biết là mẹ tốt với con, nhưng mà Diệp Nhị, anh ấy không thích con, nếu như anh ấy đồng ý lấy Văn Nguyên, con không sao cả, thật sự.”

Cô nói không sao nhưng tâm như bị dao cứa, xoay đầu nước mắt đã chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102: Tâm trạng không tốt

Tri Tào Tào cảm thấy, cô không biết cố gắng.

Rõ ràng cô đã nói không sao cả, còn làm trò khóc lóc trước mặt cha mẹ.

Cô bĩu môi, một bên lau nước mắt, đứng dậy nói: “Xin lỗi cha mẹ, con cảm thấy không thoải mái, con đi lên phòng trước.”

Tiết Dung Chân cũng đứng dậy đỡ cô: “Có nặng lắm không? Để mẹ gọi bác sĩ đến đây?”

Tri Tào Tào lắc đầu: “Không cần đâu mẹ, hai người ăn đi, con quay về phòng ngủ một giấc là tốt rồi.”

Tiết Dung Chân chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn Tri Tào Tào lên phòng.

Cô nhóc vừa biến mất, Diệp Chấn Hoa đã trừng mắt nhìn về phía vợ.

“Không phải anh đã nói với em, không có chuyện gì thì nói chuyện Văn Nguyên và Diệp nhị ra làm gì? Em không biết Tào Tào sẽ khổ sở sao?”

Tiết Dung Chân thờ dãi nói: “Anh cho rằng em muốn nói sao? Hôm nay những lời Đường Nghiêu và Thẩm Thu nói anh cũng nghe thấy rồi đó, cái gì mà liên hôn mới có thể khiến hai tập đoàn càng trở nên lớn mạnh chứ. Em không phủ nhận đứa nhỏ Văn Nguyên này rất khá, nhưng em thích Tào Tào nhà chúng ta hơn, nhưng chuyện em thích hay không thích không quan trọng, quan trọng là phải xem ý kiến của Diệp nhị.”

“Con trai anh sẽ nghĩ giống anh.” Diệp Chấn Hoa nói lời thề son sắt.

Tiết Dung Chân liếc nhìn chồng: “Chuyện đó không chắc. Nếu Diệp nhị muốn yêu sớm cũng sẽ không nóng không lạnh đối xử với Tào Tào như vậy. Em nghe nói ngày hôm trước Văn Nguyên đưa cơm trưa cho Diệp Nhị, nó đã nhận rồi.”

“Chuyện đó có gì đâu, hôm nào cũng bảo Tào Tào chuẩn bị cơm trưa cho nó a!”

“Không phải Tào Tào đã đưa đi rồi sao, em nghe Văn Phi nói, nó bị Diệp Nhị mắng một trận, còn khóc lóc chạy về nhà, không được, em phải...”

“Cha mẹ.”

Tiết Dung Chân còn chưa nói xong, đã bị giọng nói của Tri Tào Tào đánh gãy.

Hai vợ chồng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy Tri Tào Tào mặc đồng phục, đi đến chỗ hai người nói: “Bạn học tới đón con, con phải đến trường.”

“...”

Hai vợ chồng sững sốt, còn chưa kịp phản ứng, Tri Tào Tào đã vẫy tay chào họ, đi ra khỏi nhà.

Tiết Dung Chân phản ứng lại, chạy đuổi theo, không nghĩ tới Trì Tảo Tảo sẽ ngồi lên xe đạp của một người đàn ông.

Bởi vì là buổi tối, Tiết Dung Chân sợ Trì Tảo Tảo cùng đàn ông ra ngoài sẽ gặp nguy hiểm cho nên bà nhanh chóng gọi điện thoại cho Diệp Khuyết.

Nhưng mà, con trai tắt máy.

Không có cách nào khác, Tiết Dung Chân đành phải gọi điện cho Đường Hoàn Quân.

Sau khi nhận được điện thoại của Tiết Dung Chân, Đường Hoàn Quân nhanh chóng lái xe rồi đi theo con đường mà Trì Tảo Tảo đã đi.

Trên thực tế, Kim Thừa Trị là do Trì Tảo Tảo gọi đến.

Tâm trạng cô không tốt, cô muốn quay lại trường học.

Đọc theo đường đi, cô ngồi sau Kim Thừa Trị, ôm chặt anh ta, mặt dán vào lưng anh ta, nghĩ đến Diệp Khuyết nước mắt cô lại rơi ra.

Trong lòng cô khó chịu, nói với Kim Thừa Trị: “Học trường, nếu không anh dẫn em đến quán bar đi!”

Nghe thấy giọng nói nhe nhào của cô, Kim Thừa Trị dừng xe, quay đầu nhìn cô.

Thấy cô khóc, anh ta vội vàng lau nước mắt cho cô, quan tâm hỏi: “Em làm sao vậy? Sao lại khóc.”

Trì Tảo Tảo muốn che dấu nhưng không còn kịp nữa, cô cười khổ, lắc đầu nói: “Em không sao, học trường chúng ta đi quán bar uống rượu được không?”

“Tâm trạng em không tốt?” Anh ta hỏi cô.

Trì Tảo Tảo dừng một chút nói: “Trong lòng em khó chịu, em muốn uống rượu.”

“Nếu không để anh đưa em đến chỗ anh.”

Trì Tảo Tảo hỏi: “Chỗ anh có rượu không?”

Kim Thừa Trị hỏi một đằng trả lời một nẻo: “Vì sao tâm trạng của em không tốt? Có phải trong nhà em xảy ra chuyện gì không?”

Trì Tảo Tảo không nghĩ muốn giấu anh ta, hơn nữa, cô cần phải nói rõ ràng với học trưởng, không thể để anh ta hiểu lầm, sau này muốn giải thích cũng khó.

“Chúng ta tìm một chỗ rồi nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Vận đào hoa

Kim Thừa Trị đưa Trì Tảo Tảo đến chung cư mà anh ta ở, buổi tối, trai đơn gái chiếc giống như có chút không ổn.

Nhưng Trì Tảo Tảo cũng không nghĩ nhiều, ngoan ngoãn đi theo sau anh ta.

Đường Hoàn Quân vẫn luôn đi theo bọn họ, mãi cho đến khi người đàn ông kia muốn dắt Trì Tảo Tảo vào nhà, anh mới xuống xe, gọi Trì Tảo Tảo.

“Tảo Tảo…….”

Nghe thấy có người gọi mình, Trì Tảo Tảo quay đầu lại…….

Dưới ánh đèn đường, cô nhìn thấy một người đàn ông, ánh đèn chiếu lên người anh ta, khiến anh ta thêm phần yêu mị.

“Hoàn Quân, sao anh lại ở đây?”

Trì Tảo Tảo bỏ tay Kim Thừa Trị ra, đi về chỗ Diệp Hàn Quân.

Đề lại Kim Thừa Trị một mình, thần sắc anh ta có chút khó coi, trong lòng chưa xót.

Người đàn ông này là ai? Có quan hệ gì với Tào Tào? Anh ta lo lắng, sẽ có người quan tâm yêu thương cô hơn anh.”

“Anh tới đón em về nhà.”

Đường Hoàn Quân cười rộ lên, vòng tay ôm cô.

Từ nhỏ đến lớn, Trì Tào Tào đã bị Đường Hoàn Quân ôm rất nhiều lần, bây giờ, anh ta làm như vậy, cô cũng không thấy có gì lạ, dựa vào ngực anh ta giống như một đứa trẻ con.

“Đã lâu em không nhìn thấy anh, gần đây anh đi đâu vậy?”

Trước khi tâm trạng của cô không tốt, cô đều đi tìm Đường Hoàn Quân, hiện tại cô cũng muốn tìm anh ta để tâm sự, giống như trên thế giới này, ngoại trừ Diệp Khuyết, ai cũng có thể đối xử tốt với cô.

“Anh vẫn luôn ở nhà, vì sao em lại không gọi điện cho anh?” Bàn tay to lớn của anh ta khẽ mon trớn tóc cô, ôm chặt cô vào ngực.

“Hoàn Quân, em lại cãi nhau với anh ấy, trong lòng em khó chịu.”

Vì muốn chữa khỏi vết thương, khi nhìn thấy Đường Hoàn Quân, cô hoàn toàn quên mất phía sau còn có một Kim Thừa Tri.

Bây giờ, cô rúc vào trong ngực một người đàn ông khác, người học trưởng kia sẽ nghĩ như nào?

“Về nhà cùng anh đã, đến đó lại nói?” Đường Hoàn Quân cúi đầu nhìn cô, nhỏ giọng hỏi.

Bỗng nhiên, Trì Tào Tào rời khỏi cái ôm của anh ta, lắc đầu nói: “Thôi, em không muốn trở về, em muốn đến chỗ học trưởng.”

Đường Hoàn Quân thoáng nhìn qua Kim Thừa Tri: “Em nói cậu ta?”

“Dạ!”

“Muộn rồi, một người con gái như em lại đi theo cậu ta?”

Trì Tào Tào nhướn mày: “Không được sao?”

“Em không sợ cậu ta sẽ bắt nạt em?”

Trì Tào Tào cãi lại: “Học trưởng không phải người như vậy.”

“Không được, nếu như anh đã đến, nhất định phải đưa được em về nhà, nghe lời, đi theo anh.”

Anh ta lời kéo Trì Tào Tào lên xe mình nhưng mà cô không chịu, gạt tay anh ta ra.

“Hoàn Quân, anh đừng ép em, em không muốn về nhà, em không muốn nhìn thấy anh ấy, em lại không thể về nhà anh, vì em không muốn thấy Văn Nguyên, bây giờ, tâm trạng em không tốt, em chỉ muốn ở bên học trưởng.”

Sắc mặt Đường Hoàn Quân tối sầm: “Em thích cậu ta?”

Trì Tào Tào cúi đầu không có phủ nhận.

Đường Hoàn Quân tức giận, túm chặt cô: “Em mới khai giảng có bao lâu? Liền đi cùng một nam sinh đến chỗ cậu ta ở, Trì Tào Tào là em ngu ngốc hay em giả bộ? Em không biết đàn ông đưa em đi đâu có suy nghĩ không an phận sao?”

Tiểu ngu ngốc, một chút ý thức nguy hiểm cũng không có.

Đường Hoàn Quân tức giận đến ngứa răng.

Nhưng Trì Tào Tào sao có thể nghe lời anh ta, xoay người đi đến chỗ Kim Thừa Tri.

Đường Hoàn Quân muốn kéo cô, lại thấy người đàn ông kia nhanh hơn mình đã kéo tay Trì Tào Tào.

Có trời mới biết, Đường Hoàn Quân có bao nhiêu để ý đến những người đàn ông khác ngoài Diệp Khuyết ở bên cạnh Trì Tào Tào.

Thấy người đàn ông kia nắm tay cô, sắc mặt anh ta tối sầm, lửa giận bùng phát, không cần suy nghĩ, tiến lên hung hăng cho anh ta một quyền.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Học trưởng, thực xin lỗi

Một quyền của Đường Hàn Quân đánh tới, trực tiếp đánh lên mặt Kim Thừa Tri, anh ta không kịp đề phòng, lùi về phía sau.

Miệng chảy máu.

Tri Tào Tào ngây người, kinh ngạc nhìn về phía Đường Hoàn Quân: “Sao anh lại có thể đánh anh ấy?”

Cô đi lên muốn kéo Kim Thừa Tri nhưng ai biết Đường Hoàn Quân lại giữ chặt cô không cho cô đến gần người đàn ông kia.

“Tri Tào Tào, em đừng tùy tiện như vậy, em không biết anh ta có chủ ý xấu xa với em sao?”

Tri Tào Tào không nghe, bỏ tay anh ta ra, chạy đến đỡ Kim Thừa Tri: “Học trưởng, anh không sao chứ?”

Kim Thừa Tri lắc đầu hỏi cô: “Anh ta là gì của em?”

Tri Tào Tào có chút tức giận, nhìn về phía Đường Hàn Quân nói: “Anh ấy không là ai cả, em cùng anh ấy không thân, chúng ta đi thôi!”

Cô nói xong, đỡ Kim Thừa Tri vào thang máy.

Đường Hoàn Quân sững sờ ở đó, bị những lời nói của Tri Tào Tào làm cho tức giận, thiếu chút nữa đã nôn ra máu.

Anh ta không phải là gì của cô?

Bọn họ không thân?

Tốt lắm, Tri Tào Tào, em lại dám đối xử với anh như vậy?

Anh ta cảm thấy chán nản, nhìn thấy cô đỡ người đàn ông kia biến mất ở trước mặt mình, anh ta lấy điện thoại di động ra gọi điện cho Diệp Khuyết.

Vừa vặn, Diệp Khuyết mở máy, đầu bên kia vừa mới nghe máy, anh ta đã gào lên: “Anh, Tri Tào Tào đi cùng với người đàn ông khác, anh không quản sao?”

Diệp Khuyết cầm di động nhưng không nói gì.

Anh quản? Anh quản được sao?

Quản nhiều, cô nói anh xem vào chuyện của người khác, hư tình giả ý, chung quy là cô nhóc đã trưởng thành, có kiến thức, sao có thể giống như trước, ngây thơ hồn nhiên quần lấy anh?

Trong lòng Diệp Khuyết cũng không thoải mái, nói với Đường Hoàn Quân: “Cậu đưa em ấy đi đi.”

“Anh nói gì?”

Đường Hoàn Quân cảm thấy không thể tưởng tượng được: “Anh... không phải anh rất để ý chuyện cô ấy ở chung với người khác phải sao? Buổi tối cô ấy theo người đàn ông khác về nhà, anh không lo lắng cho cô ấy sao?”

“Tùy em ấy!”

Sau lạnh lùng nói ra ba chữ, Diệp Khuyết tắt điện thoại.

Đường Hàn Quân nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể vứt điện thoại đi.

Diệp Khuyết mặc kệ cô ấy nhưng anh ta không có khả năng mặc kệ cô ấy, chạy nhanh vào chung cư, hy vọng có thể tìm được Tri Tào Tào.

Mà lúc này, Tri Tào Tào đã vào trong nhà Kim Thừa Tri.

Tri Tào Tào tìm hòm thuốc, bôi thuốc giúp cho Kim Thừa Tri, đau lòng nói: “Anh có đau không?”

Kim Thừa Tri lắc đầu, mỉm cười ôm cô vào lòng, cả người Tri Tào Tào cứng ngắc, không nhúc nhích.

“Tào Tào, sau này mặc kệ có chuyện gì xảy ra, em cũng đừng rời khỏi anh nhé!”

“...”

Anh ta thật sự coi cô là bạn gái.

Tri Tào Tào cũng thích anh ta nhưng thích của cô không giống với thích giữa nam và nữ.

Cô cố gắng đẩy anh ta ra, xấu hổ nói: “Học trưởng, thật ra.....”

“Không phải anh đã nói với em, đừng gọi anh là học trưởng sao?”

Tri Tào Tào ngẩng đầu lên nhìn anh ta, cô phát hiện trên khuôn mặt anh ta ẩn chứa sự u buồn khiến người ta cảm thấy đau lòng.

Lúc trước anh ta đừng nói chuyện của mình cho cô biết.

Anh ta không có cha, không có mẹ, cũng không có người thân, anh ta còn có bệnh tự kỷ cho nên chưa từng ở chung với ai cả.

Anh ta còn nói cô là người đầu tiên khiến anh ta muốn ở chung, là người khiến anh ta cảm thấy thoải mái.

Anh ta muốn vĩnh viễn có được cô, vĩnh viễn.....

“A Tri!” Tri Tào Tào không còn gọi anh ta là học trưởng nữa, gọi một tiếng A Tri, cô nhìn anh ta, trong mắt đều là sự hồn nhiên: “Em... đối với anh không phải là loại tình cảm đó, em yêu một người đàn ông, em đã yêu anh ấy rất nhiều năm, em chỉ muốn làm vợ của anh ấy, em không muốn lừa gạt anh, cũng không muốn để anh hiểu nhầm... thực xin lỗi.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Anh không cần có bạn

Nghe xong những lời Tri Tào Tào nói, nhưng Kim Thừa Tri lại không có phản ứng gì, anh ta chỉ trầm mặc nhìn cô khoảng 5 phút đồng hồ.

Tri Tào Tào bị anh ta nhìn có chút xấu hổ, cúi đầu nghịch ngón tay của chính mình.

“Em biết, em xin lỗi, em muốn nói với anh, em thích anh, không phải loại thích giữa nam và nữ mà em chỉ muốn cùng anh trở thành bạn bè, bạn bè đơn thuần.”

Bỗng nhiên cô ngẩng đầu nhìn người đàn ông có vẻ mặt u buồn, thần sắc cô đơn, đôi mắt nhìn cô lại càng ưu thương đến cực điểm.

Bỗng nhiên, anh ta cười khò một tiếng: “Phải không?”

“...”

“Thì ra... là anh tự mình đa tình!”

Anh ta nhàn nhạt nói, đứng dậy, cũng không liếc nhìn cô thêm một lần, bởi vì nhìn cô nhiều, anh sẽ không nhận được mà khắc sâu hình bóng cô trong tâm trí mình.

Cô đã nói, cô không có tình cảm trai gái với anh ta, vậy anh ta..... cần gì phải tự mình đa tình.

Tim như bị dao cứa.

Nỗi đau này như muốn xé nát trái tim anh ta ra.

Vì sao cô nhóc không có loại tình cảm này với anh ta mà lại muốn theo đuổi anh ta?

Kim Thừa Tri cười tự giễu, chung quy lại, trên thế giới này, không nên tin tưởng ai.

Ai cũng có thể lừa gạt bạn, cho dù đó là người bạn yêu nhất.

Thực xin lỗi.

Tri Tào Tào cũng đứng dậy, đi đến trước mặt anh ta, ngẩng đầu lên nhìn anh ta: “A Tri, anh tha thứ cho em có được hay không? Chúng ta có thể là bạn thân có được hay không?”

Anh ta rũ mắt nhìn cô, vốn dĩ đối với cô chưa từng có lạnh lùng xa cách.

Anh ta cười nhạt: “Không cần, người bạn kia có lẽ còn ở dưới chờ em, em đi tìm anh ta đi!”

“...”

Trì Tảo Tảo sững sốt.

Anh ta là có ý gì? Muốn đuổi cô sao?

Cô nói cô không có tình cảm trai gái với anh, chẳng lẽ hai người không thể làm được bạn bè hay sao?

Cô muốn giải thích với anh nhưng bỗng nhiên lại nghe thấy ở ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

Trì Tảo Tảo nhìn về phía cửa.

Trong lúc cô do dự, lại nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Kim Thừa Tri: “Nhất định là bạn của em, em đi đi!”

Trì Tảo Tảo đứng im không nhúc nhích nhìn về phía Kim Thừa Tri: “Học trường, chẳng lẽ chúng ta không thể làm bạn.”

“Anh không cần bạn.”

Anh ta lạnh lùng nói, đi ra mở cửa.

Quả nhiên, người đứng ở cửa chính là Đường Hoàn Quân, anh ta nhanh chóng đi vào, sốt ruột kéo tay Trì Tảo Tảo: “Em không sao chứ? Cậu ta có làm gì em không?”

Trì Tảo Tảo không để ý đến anh ta, ngơ ngẩn nhìn Kim Thừa Tri, nhưng người đàn ông kia lại không muốn nhìn cô.

Cô bị Đường Hoàn Quân lôi lên xe, khuôn mặt trầm lặng như nước, trong lòng khó chịu.

Đường Hoàn Quân cũng không lên tiếng, tự mình lái xe.

Mãi cho đến khi Trì Tảo Tảo chủ động nói chuyện: “Chuyện vừa rồi, em xin lỗi, lúc đó là do em nhìn thấy anh đánh người cho nên mới nói như vậy.”

Đường công tử cười ôn hòa, vươn tay ra xoa đầu cô, “Không sao, chỉ cần trong lòng em thoải mái là được, đúng rồi, hôm nay em sao thế? Người kia có quan hệ gì với em?”

Trì Tảo Tảo nghĩ đến Kim Thừa Tri, anh ta không muốn làm bạn với cô, trong lòng lại càng buồn bực, lắc đầu, không muốn nói.

“Tảo Tảo...” Đường Hoàn Quân quay đầu nhìn cô, thờ phào nhẹ nhõm: “Mặc kệ như nào, sau này cũng đừng nói không quen biết anh, em phải biết, em nói như thế sẽ khiến anh đau lòng lắm.”

Trì Tảo Tảo quay đầu nhìn anh ta, gật gật đầu.

Không nói, về sau cô sẽ không bao giờ nói.

Thật ra, Đường Hoàn Quân tốt hơn Diệp Khuyết, ít nhất, từ trước đến nay anh ta đều không làm cho cô thương tâm khổ sở.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Em là em gái anh

Ngày hôm sau.

Tại phòng ăn của Diệp gia.

Không có Diệp Khuyết, Trì Tảo Tảo thất thần ngồi ăn sáng, cắn bánh mì cũng cắn vào ngón tay của mình.

“A?” Cô hét lên một tiếng, Tiết Dung Chân chạy nhanh đến kéo tay cô ra xem: “Sao lại không cẩn thận như vậy? Con xem trầy da rồi.”

Sau đó, bà gọi di Vân mang băng gạc đến.

Tri Tào Tào không nhúc nhích, nhìn vị trí bên cạnh không có bóng dáng Diệp Khuyết, trong lòng cô không thể yên ổn.

Vừa muốn đứng dậy thì tiếng chuông cửa vang lên.

Di Vân bỏ băng gạc xuống nói: “Đề tôi đi mở cửa.”

Tiết Dung Chân tiếp tục băng vết thương cho Tri Tào Tào.

Ngoài cửa truyền đến giọng nói của di Vân: “Tiên sinh, phu nhân, là thiếu gia cũng tiểu thư Văn Nguyên đến.”

Vừa mới nghe báo mẫu nói Văn Nguyên, Tri Tào Tào quay đầu lại, cô nhìn thấy Đường Văn Nguyên và Diệp Khuyết đang cùng nhau đi tới.

Đường Văn Nguyên nhìn thấy vợ chồng Diệp thị, lập tức gọi: “Bác trai, bác gái, buổi sáng tốt lành.”

Nhìn thấy Tri Tào Tào, cô ta cũng ôn nhu hào phóng chào hỏi: “Chào buổi sáng, Tào Tào, vài ngày không gặp em lại xinh đẹp hơn rồi, ai nha, tay em làm sao vậy, sao lại chảy máu?”

Đường Văn Nguyên muốn băng bó giúp cô nhưng Tri Tào Tào lại không dấu vết tránh đi, đứng dậy, lạnh nhạt nhìn người đàn ông bên cạnh.

Tối qua anh không về nhà thì ra là ở cùng Đường Văn Nguyên.

Trong ngực Tri Tào Tào cảm thấy khó chịu thiếu chút nữa không thở nổi.

Người đàn ông kia liếc nhìn cô một cái, không nói chuyện, chủ động kéo ghế ra cho Đường Văn Nguyên ngồi xuống.

Văn Nguyên ngồi xuống, đôi mắt cười đến nhu tình mật ý: “Cảm ơn anh.”

Anh cũng cười, sau đó ngồi xuống bên cạnh Văn Nguyên.

Sao Tri Tào Tào có thể chịu được hai người ở trước mắt cô liếc mắt đưa tình với nhau, trong lòng giận dữ, xoay người rời đi.

Tiết Dung Chân gọi cô: “Tào Tào, con còn chưa ăn sáng xong mà, con đi đâu vậy.”

Cô cũng không quay đầu lại: “Con đến trường.”

Thấy cô đi ra ngoài, Tiết Dung Chân liếc nhìn con trai mình, ánh mắt kia rõ ràng ám chỉ anh đưa cô đi.

Không biết Diệp Khuyết nghĩ như nào, quả thực khi Tri Tào Tào đóng cửa rồi đi, anh cũng đứng dậy theo.

Trong lòng Tri Tào Tào buồn bực, không thoải mái, ra đến ngoài nhìn thấy hoa mẫu đơn nở rộ, cô tùy tiện hái một đóa rồi xé nát cánh hoa, ném trên mặt đất.

Bỗng nhiên sau lưng truyền đến một giọng nam đầy từ tính: “Hoa mẫu đơn nhà chúng ta chọc đến em sao?”

Tri Tào Tào sững sốt, quay đầu lại nhìn thấy Diệp Khuyết, vẻ mặt không biểu tình, cô chu miệng, không chút khách khí nói: “Nó chọc tới em.”

Cô ra khỏi sân vườn, không nghĩ đến Diệp Khuyết lại gọi cô: “Tri Tào Tào.”

Cô không trả lời, anh tiếp tục hỏi: “Tôi hôm qua mấy giờ em về?”

Cô cũng không quay đầu lại: “Liên quan gì đến anh.”

“Anh lo lắng cho em.” Anh nhàn nhạt nói.

Tim của Tri Tào Tào như đập nhờ một nhịp, cảm thấy không thể tin được, quay đầu nhìn anh: “Anh sẽ lo lắng cho em sao?”

Về mặt anh vẫn vô tình: “Em là em gái của anh.”

Em gái?

Một câu em gái, lại giống như châm chọc, hung hăng đâm vào ngực Tri Tào Tào.

Cô cảm thấy suy sụp, chưa xót nhìn anh: “Đối với anh mà nói, em chỉ là em gái thôi sao?”

“Nếu không thì em nghĩ sao?”

Em gái? Em gái?

Tri Tào Tào giống như điên rồi, lời kéo áo anh: “Em không cần làm em gái anh, Diệp Khuyết, anh là tên lừa đảo, anh nói anh sẽ tiếp nhận em nhưng anh lừa em, anh là tên lừa đảo, sau này em sẽ không bao giờ để ý đến anh, không bao giờ quay lại, em chán ghét anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Bỗng nhiên lại trở nên dễ nói chuyện

Sau khi Tri Tào Tào gào lên, xoay người muốn đi, bỗng nhiên cô lại nghe thấy người đàn ông sau lưng nói: “Không phải em cũng đã kết giao bạn trai sao, đối với em mà nói, anh chẳng lẽ không phải là anh trai?”

Gi?

Cô kết giao bạn trai.

Tri Tào Tào không hiểu ra làm sao, xoay người nhìn anh, cố gắng giải thích: “Em không có, em đâu có bạn trai?”

“Vậy người đàn ông tên Kim Thừa Trị là ai?” Anh không biết mình đang làm gì, sao lại hỏi cô nhiều như vậy? Anh cần thiết phải hỏi cô chuyện này sao?

Chính mình lại trở nên lảm chuyện như vậy, anh cũng không hiểu được.

Tri Tào Tào giải thích với anh: “Không có, Kim Thừa Trị chỉ là học trưởng của em mà thôi, không liên quan gì đến anh ấy, Diệp Khuyết nếu như anh không thích em thì anh cứ nói thẳng, không cần phải tìm cớ.”

Cô tức giận, chu miệng lên, trừng mắt nhìn Diệp Khuyết, trên thực tế, Diệp Khuyết đáng ghét như vậy, cô hận không thể đánh anh một trận.

“Phải không?” Diệp Khuyết đi tới, nhướn mày nhìn chăm chăm cô: “Chẳng lẽ là do anh suy nghĩ nhiều?”

“Vốn dĩ chính là anh suy nghĩ nhiều.”

“À!” Diệp Khuyết ý vị gật đầu: “Một khi đã như vậy, chuyện hôm đó anh phạt em chạy bộ, anh xin lỗi.”

Chuyện về Kim Thừa Trị, Diệp Khuyết đã điều tra rõ ràng.

Sau này ở trường đại học A sẽ không còn ai tên là Kim Thừa Trị nữa, cho nên anh muốn quán triệt sâu sắc với tiểu yêu tinh, ai biết xoay người cô sẽ nhào vào trong ngực người đàn ông nào khác.

Chuyện lúc trước là do anh không tốt mới khiến cô có cơ hội tiếp cận với người đàn ông khác, bây giờ, anh có thời gian ở bên cạnh cô, sẽ không để cho bất kỳ người khác phải nào đến gần cô.

“Anh xin lỗi em?” Tri Tào Tào cảm thấy không thể tin tưởng được.

Diệp Khuyết là ai? Trước nay nói một không có hai, hành sự ngoan tuyệt, sao có thể nói lời xin lỗi với cô?

Tri Tào Tào mở to mắt nhìn anh chăm chăm, cảm thấy có chút mơ hồ.

“Đúng vậy, anh muốn xin lỗi em, em tha thứ cho anh không?”

Cô ngây thơ gật đầu.

Khóe môi anh khẽ cong lên. Đi đến gần cô, anh ôm cô đi về phía gara: “Đi thôi, anh đưa em đi học.”

Tri Tào Tào vẫn ngơ ngác nhìn anh, cảm thấy rất kinh ngạc, Diệp Khuyết giống như đã biến thành người khác?

Lên xe, cô vẫn nhìn anh chăm chăm.

“Anh... vì sao anh lại trở nên dễ nói chuyện như vậy?” trước kia Diệp Khuyết không phải là người như thế.

Diệp Khuyết như vậy khiến cô cảm thấy xa lạ.

“Tri Tào Tào.” Anh mím môi, quay đầu nhìn cô: “Em không thích anh đối xử với em như vậy, vẫn thích anh đối xử với em theo kiểu làm như không thấy à?”

Theo bản năng, cô lắc đầu, “Không có, em chỉ cảm thấy có chút kỳ lạ.”

Cô hít sâu một hơi, nói sang chuyện khác: “Chuyện đó...em nghe nói bác Đường và di Đường muốn gả chị Văn Nguyên cho anh, anh...sẽ cưới chị ta sao?”

Anh lại không nhận được quay đầu nhìn cô, nhìn thấy dáng vẻ ưỡ ể oải của cô, vươn tay ra xoa đầu cô: “Em muốn anh cưới cô ta sao?”

Tri Tào Tào dùng sức lắc đầu: “Không muốn.”

“Vậy em muốn anh lấy ai?”

Cô phát hiện, hôm nay anh nói rất nhiều.

“Đĩ nhiên là em muốn anh cưới em nhưng em biết, anh không thích em, dù sao đó cũng chỉ là ý nghĩ của em thôi.”

“Chưa chắc.” Anh ám chỉ nói.

Tri Tào Tào ngây người.

Ý là, cô có cơ hội?

Hai ngày nay tâm trạng cô rất kém nhưng giờ phút này như rộng mở, hai mắt phát sáng: “Ý anh là, anh sẽ cân nhắc em?”

Anh lái xe, trả lời cô: “Không biết mỗi ngày em đều đa nghi làm gì, nếu như anh là em, anh sẽ cố gắng học tập, em còn nhỏ như vậy, lo lắng không gả được sao?”

“...” Không phải lo lắng không gả được mà là lo lắng không gả được cho người đàn ông mà mình thích.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Bể sơn nam thần thôi học

Xe Diệp Khuyết dừng lại trước cửa trường học A.

Anh đang đợi cô xuống xe nhưng mà cô nhóc kia vẫn ngồi im không nhúc nhích.

Anh quay đầu nhìn cô: “Tối rồi, em còn không xuống?”

Tri Tào Tào xoay người lại nhìn anh, đôi mắt chớp chớp, biết rõ còn hỏi: “Anh không xuống sao?”

“Công ty anh còn có việc.”

“Vậy cuối tuần anh mới đến trường sao?”

“Ừ.”

“Nhưng mà, nếu như em nhớ anh thì phải làm sao bây giờ?”

“Gọi điện thoại.”

“Gọi điện thoại, em không thể thấy được anh, ông xã, em hôn anh một chút có được không? Hôn một chút thôi mà.”

“...” Diệp Khuyết nhú mày, nhìn cô nhóc, không có biện pháp với cô.

Anh không nói, cô liền cho rằng anh cam chịu, hôn một cái lên mặt anh.

Sắc mặt Diệp Khuyết cứng đờ, Tri Tào Tào lại làm như không có chuyện gì, cười hi hi nói: “Ông xã, hẹn gặp lại.”

Anh ngồi ở trong xe, nhìn lúm đồng tiền xinh như hoa của cô, trong lòng có sự ấm áp.

Quả nhiên, chỉ cần đối xử tốt với cô, trong lòng anh cũng sẽ thấy thoải mái hơn.

Anh quay đầu xe, trở về công ty.

Trưa hôm đó, sau khi tan học, bạn cùng phòng của Trì Tảo Tảo thấy cô trở về ký túc xá, liền tiếp hỏi thăm cô có khỏe không.

Cô nói cô không có việc gì, sau đó bạn cùng phòng lại tiếp tục hỏi: “Trì Tảo Tảo, chuyện của cậu và băng sơn nam thần là như nào? Mình nghe nói, khi cậu ngất xỉu là anh ấy ôm cậu đi.”

“Đúng vậy, không phải cậu thực sự theo đuổi được anh ấy chứ?”

“Trì Tảo Tảo, cậu mau nói cho bọn mình biết đi, có phải như thế không?”

“Ôi mẹ ơi, băng sơn nam thần Kim Thừa Trị là ai chứ, đó là người chưa từng liếc nhìn phụ nữ, thế nhưng lại thích Trì Tảo Tảo.” Về mặt Ôn Nghi si mê ảo tưởng.

Mộ Hương Ninh đập cậu ta một cái: “Nếu không cậu cũng thử ngất xỉu đi, để xem anh ấy có ôm cậu không?”

“Đoán chừng anh ta cũng không liếc mắt nhìn mình một cái!”

Chuyện giữa cô và Kim Thừa Trị, cô không muốn nói, vì cô thực sự rất xin lỗi anh ta, cô không muốn chuyện này bị lộ ra.

Nhưng không nghĩ tới, tất cả mọi người đều biết, khi cô ngất xỉu, là anh ta bế cô.

Chung Tinh từ bên ngoài trở về, về mặt lạnh nhạt nhìn Trì Tảo Tảo: “Cậu còn ngồi nói chuyện phiếm với bọn họ?”

Trì Tảo Tảo không hiểu, vì sao cô không thể ngồi nói chuyện phiếm với bọn họ.

Ba đôi mắt đều nhìn về phía Chung Tinh, chỉ nhìn thấy cô ta ngồi trên giường của chính mình, sửa sang lại sách vở nói: “Vừa rồi mình ở thư viện, có nghe người khác nói, Kim Thừa Trị thôi học rồi.”

Kim Thừa Trị thôi học?

Bỗng nhiên, Trì Tảo Tảo đứng dậy, kinh ngạc nhìn về phía Chung Tinh: “Cậu nói thật?”

Chung Tinh hừ lạnh: “Có phải hay không, cậu thử ra ngoài nghe xem?”

Dĩ nhiên, Trì Tảo Tảo không tin liền chạy ra ngoài ký túc xá.

Kim Thừa Trị không có lý do gì để nghỉ học? Năm nay anh ta mới năm ba, còn một năm nữa mới có thể tốt nghiệp, sao bỗng nhiên lại thôi học.

Cô hy vọng chuyện này không có liên quan gì đến mình, nhất định không phải.

Cô liều mạng chạy đến sân trường, gặp một sinh viên đi qua, lôi kéo hỏi: “Bạn học, xin hỏi, bạn biết Kim Thừa Trị ở đâu không?”

Người kia nhìn thoáng qua Trì Tảo Tảo cười lạnh: “Cô chính là người mặt dày theo đuổi băng sơn nam thần, anh ấy thôi học, có lẽ cũng ra đến cổng rồi!”

Cái gì?

Trì Tảo Tảo đẩy người bạn học ra, nhanh chóng chạy về phía cổng trường.

Hy vọng cô có thể đuổi kịp để ngăn anh ta lại, hy vọng chuyện anh ta thôi học không có liên quan gì đến cô.

Nếu không, cô vĩnh viễn không thể tha thứ cho chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Bắt đầu đối tốt với cô

Trì Tảo Tảo không thể đuổi kịp Kim Thừa Trị.

Khi cô chạy đến cổng trường, đến bóng dáng của anh ta cũng không thấy.

Cô luống cuống gọi điện thoại, gọi điện cho Kim Thừa Trị.

Điện thoại đổ chuông nhưng không có ai nghe máy.

Cùng lúc đó, ngồi trên taxi ra sân bay. Kim Thừa Trị cầm điện thoại trong tay, nhìn màn hình hiển thị, khóe môi nở một nụ cười.

Nhưng đó là một nụ cười thê lương.

Tri Tào Tào....Tri Tào Tào.

Cô đột ngột xuất hiện trong cuộc sống của anh ta, rồi lại đột nhiên biến mất, cô khiến anh ta vừa yêu vừa hận.

Tuy rằng không lâu, nhưng cô lại in sâu vào tâm trí anh.

Đời này, có lẽ sẽ không bao giờ họ gặp nhau nữa.

Cô vĩnh viễn sẽ trở thành đoạn hồi ức đẹp nhất của anh ta.

Tri Tào Tào, hẹn gặp lại.

Có lẽ, không bao giờ có thể gặp lại.

Di động vẫn đổ chuông nhưng anh lại tắt máy khẽ nhắm mắt, một đường trầm mặc đến sân bay.

Tri Tào Tào đứng ở sân trường, do dự bất an, mãi cho đến khi Kim Thừa Trị tắt máy, cô mới thỏa hiệp.

Anh ta không nghe điện thoại của cô, có phải hay không, chuyện này có liên quan đến cô?

Tri Tào Tào cảm thấy hận chính mình, vì sao lại nói với anh ta như vậy.

Nếu từ đầu cô không có trêu chọc anh ta có lẽ hôm nay anh ta cũng sẽ không thôi học.

Tri Tào Tào trở về ký túc xá, bạn cùng phòng hỏi cô chuyện gì xảy ra nhưng cô cũng không nói, lên giường đi ngủ.

Ngày hôm sau, thứ sáu.

Trường học đã khai giảng được vài tuần, vì muốn rèn luyện cho các bạn sinh viên năng lực thích nghi cũng như xúc tiến mối quan hệ giữa các bạn sinh viên, ở trong khoa Tri Tào Tào có khoảng hơn 100 sinh viên, giáo viên cầu bọn họ đi cắm trại dã ngoại trong vòng một tuần.

Hôm nay là thứ sáu, mọi người về nhà chuẩn bị, sáng mai mọi người tập trung lên xe.

Vừa nghe thấy nhà trường thông báo cắm trại dã ngoại, sinh viên đều cảm thấy hưng phấn, sau tiết học cuối cùng của ngày thứ sáu, tất cả mọi người đều chạy về nhà.

Chỉ có Tri Tào Tào vẫn ngồi ở ký túc xá, không nhúc nhích.

Mãi cho đến khi Diệp Khuyết gọi điện thoại đến đây.

“Alo!” Nhìn màn hình hiển thị là Diệp Khuyết, tâm trạng của Tri Tào Tào mới tốt lên, tạm thời không nghĩ đến Kim Thừa Trị nữa.

“Em về nhà chưa?” Diệp Khuyết hỏi.

“Em chưa!” Tri Tào Tào vừa thu dọn sách vở vừa trả lời Diệp Khuyết: “Em vừa mới tan học, anh thì sao, anh tan làm chưa?”

“Ừ, em đi ra đi, anh chờ em ngoài cổng.”

Bình thường anh đều tan làm lúc 6 giờ, nhưng hôm nay anh lại tan làm từ rất sớm.

Anh không tự chủ lái xe đến trước cổng trường đại học A, vừa lúc có rất nhiều sinh viên đi ra, duy chỉ không thấy Tri Tào Tào, lúc này, anh mới gọi điện thoại cho cô.

“Anh chờ em ngoài cổng?” Mẹ ơi, cô không nghe nhầm chứ? Anh lại đến đây đón cô.

“5 phút đồng hồ, nếu như em không ra, anh sẽ đi trước.”

Tri Tào Tào còn chưa thu dọn những đồ đạc trên giường đã xách balo ra ngoài.

“Đừng, em sẽ đến đó, anh phải chờ em.”

Nghe thấy giọng nói vội vàng của cô, khoe môi anh cong lên.

Cô nhóc hấp tấp, thật sự sợ anh không chờ cô sao?

Sau khi tắt điện thoại, quả nhiên chưa đến 5 phút đồng hồ, Trì Tảo Tảo đã đến.

Cô mở cửa ngồi lên xe, thở hổn hển.

Diệp Khuyết biết cô chạy đến nên đưa khăn giấy cho cô.

Trì Tảo Tảo nhận lấy, mỉm cười với anh: “Hôm nay sao anh lại đến đón em, rất hiếm nha.”

“Vay lần sau anh không tới nữa.” Anh khởi động xe, lái xe rời đi.

“Không được!” Trì Tảo Tảo kháng nghị: “Mỗi ngày anh đều đến đón em, cho dù không phải mỗi ngày, mỗi cuối tuần cũng được, như thế mới thể hiện là một người đàn ông thương vợ, ha ha.”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 110: Anh đều chuẩn bị tốt

Rất khó có dịp, Diệp Khuyết đến đón Trì Tảo Tảo cùng trở về nhà.

Khi hai người về đến nhà, Tiết Dung Chân cảm thấy không thể tin được, chạy nhanh đi đá vào chân chồng mình một cái.

Diệp Chấn Hoa cũng không che dấu, cười rộ lên.

“Theo như mẹ biết, hai đứa không cùng đường, sao lại cùng nhau trở về.”

Trì Tảo Tảo chu miệng lên, chạy nhanh ôm tay Diệp Khuyết, hếch cằm lên: “Là anh ấy đi đón con, mẹ, như vậy mới là đàn ông tốt đúng không ạ?”

Tiết Dung Chân cười khẽ, cảm thấy Trì Tảo Tảo nói chuyện thật không e lệ, nhìn xem, con trai đều đã xấu hổ rồi.

Diệp Khuyết không dấu vết rút tay anh ra, ngồi xuống ghế, ưu nhã rót một chén nước.

Trì Tảo Tảo cũng đi đến, ngồi xuống bên cạnh anh, vui vẻ nói: “Đúng rồi, con muốn nói cho mọi người biết một chuyện, ngày mai ở khoa chúng con tổ chức buổi dã ngoại trong núi, có lẽ sẽ đi khoảng một tuần, thầy giáo muốn chúng con trở về chuẩn bị, ngày mai liền xuất phát.”

Trì Tảo Tảo quay đầu nhìn chằm chằm Diệp Khuyết, “Anh Diệp Khuyết, em nhớ anh cùng anh Sơ luôn thích lên núi, đã đi là đi liền mấy ngày, em muốn đi cắm trại trong núi thì cần chuẩn bị những gì?”

Diệp Khuyết cũng không liếc nhìn cô một cái, nhàn nhạt nói: “Em không cần phải chuẩn bị gì cả.”

Gi?

Trì Tảo Tảo nghe thấy anh nói như vậy, cho rằng anh không muốn cho cô đi, trong lòng cảm thấy không thoải mái: “Không, em muốn chuẩn bị, em muốn đi, anh Diệp Khuyết, chẳng lẽ buổi dã ngoại mà nhà trường sắp xếp mà anh cũng không cho em đi ư?”

Quản như vậy cũng quá rộng rồi.

Diệp Khuyết lười phải phản ứng với cô, đứng dậy đi lên lầu.

Trì Tảo Tảo trừng mắt nhìn anh, còn muốn nói gì nữa nhưng đã bị Tiết Dung Chân giữ lại.

“Tảo tảo, nói con ngốc mà con còn không tin.”

Trì Tảo Tảo khó hiểu, quay đầu nhìn mẹ, chỉ thấy Tiết Dung Chân cười, vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô: “Con đó, nó đương nhiên sẽ quản con có đi

hay không, không những không mặc kệ, nó còn muốn đi cùng con.”

Muốn hỏi làm sao bà biết được, đương nhiên là từ trợ lý Vân Phi của Diệp Khuyết, ai bảo Diệp Khuyết nói Vân Phi đi chuẩn bị đồ dùng và trang phục, Vân Phi không biết hình thể của Trì Tảo Tảo nên chỉ có thể gọi điện cho Tiết Dung Châu.

Trì Tảo Tảo nghe thấy mẹ nói như vậy, không dám tin: “Mẹ, mẹ không gạt con chứ? Anh ấy đi cùng con?”

Tiết Dung Châu hỏi lại: “Bây giờ nó là giáo viên ở trường con mà.”

Trì Tảo Tảo gật đầu.

“Thế là đúng rồi, thân là giáo viên ở trường đại học A, lại là thuộc khoa của con, con cảm thấy nó đi cắm trại là kỳ lạ sao?”

Cũng đúng.

Còn không đợi Trì Tảo Tảo phản ứng, trong nhà liền có khách.

Người tới chính là trợ lý của Diệp Khuyết, Vân Phi.

Vân Phi ôm một túi hành lý đi vào, sau khi chào hỏi Tiết Dung Châu và Diệp Chấn Hoa, anh ta để túi hành lý xuống nói: “Đây là những thứ mà tổng giám đốc đã yêu cầu tôi chuẩn bị, đều là những vật dụng cần thiết khi đi dã ngoại, Tảo Tảo tiểu thư, cô nhận lấy đi.”

Trì Tảo Tảo vội vàng mở ra xem, quả nhiên. bên trong đều là đồ dùng khi đi dã ngoại.

Cô cảm thấy không thể tin được, nhìn Vân Phi nói: “Trợ lý Vân, đây là chuẩn bị cho tôi?”

Vân Phi cười nói: “Nếu không thì cô nghĩ sao, bộ quần áo ngủ trang kia là làm theo số đo của cô, cô nhận lấy đi, công ty còn có việc cần tôi xử lý, tôi đi trước.”

Sau khi tiễn Vân Phi, Trì Tảo Tảo đã gấp không chờ nổi mà mặc áo ngủ trang vào, sau đó nhanh chóng chạy đến phòng đọc sách.

Diệp Khuyết đang xử lý công việc, cô cũng mặc kệ, đứng ở trước mặt anh, xoay vòng vòng: “Ông xã, ông xã, anh nhìn em mặc quần áo ngủ trang đẹp không?”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Kiên quyết chờ cho Trì Tảo Tảo trưởng thành

“Ông xã, ông xã, anh nhìn em mặc quần áo ngủ trang đẹp sao?”

“...”

Diệp Khuyết ngẩng đầu lên nhìn cô, thấy cô nhảy nhót trước mắt mình, anh cảm thấy đau đầu.

Anh không nói lời nào, cô lại lôi kéo anh làm nũng: “Anh nói xem, rốt cuộc là đẹp hay không đẹp hả?”

Anh nín thở, bỏ móng vuốt của cô ra: “Miễn cưỡng.”

“Cái gì gọi là miễn cưỡng? Đây là quần áo mà anh mua cho em, có phải rất đẹp không? Có phải anh cảm thấy bà xã mình rất là xinh đẹp không?”

Cô quay mặt anh, để anh nhìn thẳng vào cô.

Sắc mặt Diệp Khuyết lạnh lùng, đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm vào Trì Tảo Tảo, bỗng nhiên anh nói: “Trì Tảo Tảo, em không tự luyện thì sẽ chết sao?”

Ngay lập tức, cảm giác hưng phấn của Trì Tảo Tảo liền biến mất.

Cô nhụt chí đứng sang một bên, nhún vai: “Được rồi, dù sao anh cũng không thích, mặc cái gì cũng đều như nhau, anh làm việc đi, em đi ra ngoài.”

Cô ừ rử mở cửa ra ngoài.

Diệp Khuyết nhìn theo bóng dáng cô rời đi, thất thần khoảng hai phút mới phản ứng lại.

Từ trước tới giờ anh chưa từng thấy người nào có sức sống như cô, anh hoài nghi, sau này khi hai người kết hôn, sinh con, cô sẽ có bộ dạng gì.

Chính bản thân cô đã là một đứa trẻ thì sao cô có thể chăm sóc cho con bọn họ?

Đây là một vấn đề đáng để suy nghĩ, Diệp Khuyết cảm thấy, khi Trì Tảo Tảo còn chưa trưởng thành, anh sẽ kiên quyết không để cô sinh con, nếu không anh sẽ bị hai đứa trẻ tra tấn đến phát điên mất.

Anh làm việc thêm hai tiếng nữa mới về phòng tắm rửa nghỉ ngơi nhưng lại khó có thể đi vào giấc ngủ.

Trong đầu đều là giọng nói, dáng vẻ, nụ cười của Trì Tảo Tảo, anh không ngủ được, đứng dậy đi đến phòng Trì Tảo Tảo.

Phòng của cô nhóc không bao giờ khóa cửa, Diệp Khuyết dễ dàng có thể mở cửa đi vào, nhẹ nhàng bước đến giường, lẳng lặng ngồi xuống.

Khi ngủ, Trì Tảo Tảo có thói quen ôm chú cá sấu nhồi bông, lăn qua lăn lại, cô cảm thấy như vậy rất thoải mái.

Có đôi khi còn hôn nó, cái miệng nhỏ khê nỉ non.

“Ông xã, Tảo Tảo muốn ôm anh, ôm một cái...”

Diệp Khuyết nhìn cô, thật ra anh rất ít khi nhìn cô ngủ, chỉ là mỗi lần nhìn thấy, cô đều nói mớ.

Mãi mỗi lần nói mớ, đều có liên quan đến anh.

Rất cuộc trong lòng cô nhóc yêu anh nhiều như nào mới khiến cho mỗi giấc mơ của cô đều liên quan đến anh như thế.

Diệp Khuyết phát hiện, cô nhóc lại bắt đầu ngủ mơ, chiếc váy ngủ trên người cô bị kéo lên đến tận hông, lộ ra đôi chân trắng nõn..... khiến người nhìn mạch máu như bành trướng, đôi mắt đỏ đậm.

Diệp Khuyết cảm thấy nếu anh tiếp tục nhìn, sẽ có lúc không thể nhìn được nữa.

Anh nhanh chóng đứng dậy, rời khỏi phòng Trì Tảo Tảo, sau khi trở lại căn phòng của mình, anh ra tay giải quyết dục vọng bành trướng trong cơ thể mình, thật lâu sau mới có thể đi vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau.

Đến giờ xuất phát, anh ngồi ở trước giường Trì Tảo Tảo, theo thói quen nhéo nhéo cái mũi cô.

Trì Tảo Tảo bừng tỉnh, vươn tay đánh anh: “Anh làm gì vậy, cuối tuần có để cho em ngủ hay không?”

“Thay quần áo rồi xuất phát!”

Anh ném trang phục vận động cho cô.

Trì Tảo Tảo nghe anh nói, nhớ lại hôm nay bọn họ muốn đi cắm trại, nhanh chóng mặc quần áo.

5 phút sau, cô và Diệp Khuyết ngồi xe đến nơi tập hợp.

Trên xe, Trì Tảo Tảo hỏi Diệp Khuyết: “Ông xã, ở trước mặt bạn học em có thể gọi anh như này không?”

“Không thể.” Diệp Khuyết lập tức phản đối.

“A.” Trì Tảo Tảo có chút uể oải: “Nhưng anh đừng làm em xấu mặt trước mặt bạn bè được không?”

Anh cực từ tiết kiệm chữ: “Được.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Trì Tảo Tảo bị oan

Tri Tào Tào và Diệp Khuyết cùng nhau đến chỗ tập trung, hai người cùng nhau xuống xe, nhanh chóng hấp dẫn sự chú ý của không ít bạn học và giảng viên.

Một đám người nhìn theo bọn họ.

Diệp Khuyết có thể mất điếc tai ngo, vẻ mặt lạnh nhạt.

Nhưng Tri Tào Tào lại không giả bộ được, cười xấu hổ chào hỏi với các bạn học.

Mộ Hương Ninh đi đến, đập cô một nhát, nhỏ giọng nói thầm: “Không phải cậu có quan hệ với Thầy Diệp đó chứ?”

Tri Tào Tào gãi đầu: “Không có à, mình tình cờ gặp thầy ấy trên đường, thầy ấy thuận đường nên đưa mình theo.”

Người phụ trách sắp xếp các bạn sinh viên lên xe bus, Tri Tào Tào cũng không có nói nhiều, xếp hàng để lên xe.

Lần này Diệp Khuyết là một trong những người phụ trách sinh viên, muốn đi cùng sinh viên, bảo đảm bọn họ bình an ra cửa, bình an về nhà.

Cho nên anh cũng sẽ sắp xếp cho các sinh viên lên xe, Tri Tào Tào đi qua anh, khẽ vút cho anh một cái nhìn quỵên rũ tỏ vẻ có gian tình nhưng mà không ai thấy.

Diệp Khuyết mặt không cảm xúc nhìn cô, không nói câu nào nhưng trong lòng anh lại cảm thấy âm ập.

Sau khi sắp xếp sinh viên lên xe, Diệp Khuyết lên xe cùng với hai giáo viên khác.

Nhưng trên xe, chỉ còn hai chỗ trống, hai giáo viên khác đã có chỗ ngồi, chỉ còn có Diệp Khuyết không có chỗ ngồi.

Diệp Khuyết không có chỗ ngồi những sinh viên nhiệt tình đề cử: “Thầy Diệp, đến chỗ em ngồi đi, chỗ em rất rộng.”

“Thầy Diệp, thầy đến chỗ em ngồi đi, chỗ em còn có thể ngồi một người.”

“Thầy Diệp, đến chỗ em đi.”

Tất cả các bạn sinh viên đều nhiệt tình nói nhưng tất cả đều ngồi im không nhúc nhích, chỉ có Tri Tào Tào lập tức đứng lên, chỉ vào chỗ của mình nói: “Thầy.....thầy ngồi vào chỗ em đi, mông em đau, em đứng là được rồi.”

Diệp Khuyết nhìn về phía cô, cô nhóc thông minh hơn so với những bạn học khác.

Anh cũng không hề từ chối, đi qua chỗ Tri Tào Tào.

Dĩ nhiên Diệp Khuyết không biết, anh ngồi chỗ Tri Tào Tào, những bạn học khác cảm thấy như nào.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, có lẽ bây giờ cô đã chết không có chỗ chôn.

Những ánh mắt thù địch của sinh viên nữ hận không thể đem Tri Tào Tào ra ngũ mã phanh thây.

Tri Tào Tào là một người rất lạc quan, mặc kệ người khác thấy như nào, cô sẽ làm giống như Diệp Khuyết, coi như không thấy.

Càng làm cho những sinh viên nữ đó kỳ lạ Diệp Khuyết ngồi vào chỗ Tri Tào Tào, nhưng còn để dành khoảng trống, ý bảo Tri Tào Tào ngồi vào gần anh.

Tri Tào Tào làm bộ một chút: “Không cần đâu thầy, em đứng là được rồi.”

Giọng nói của Diệp Khuyết không nóng không lạnh: “Xe chạy khoảng 3, 4 tiếng, em thực sự muốn đứng à.”

Nghe thấy những lời này, nhưng bạn sinh viên khác hận không thể đi qua ngồi một chỗ bên cạnh thầy Diệp.

Tri Tào Tào cười vui vẻ, sau đó ngồi xuống cạnh anh.

Tuy rằng có chút chật nhưng Tri Tào Tào không cảm thấy vậy, cô còn hận không thể ngồi lên đùi anh.

Mới vừa ngồi xuống, Tri Tào Tào đã nghe thấy những bạn sinh viên đó nói nhỏ.

“Tri Tào Tào thật không biết xấu hổ, nhìn thấy soái ca là lao vào.”

“Lúc trước cậu ta theo đuổi Kim Thừa Trị, nhưng Kim Thừa Trị chán ghét cậu ta cho nên mới thôi học.”

“Cậu nhìn xem, bây giờ cậu ta lại bám lấy thầy Diệp, thật là ghê tởm.”

“Không sai, mình cảm thấy Trì Tảo Tảo chính là lục trà xanh kỹ nữ, chỉ có gương mặt thanh thuần nhưng luôn thích giả vờ vô tội trước mặt đàn ông.”

“....”

Trì Tảo Tảo nghe bọn họ nói, tức đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Cô nắm chặt tay, thật sự không thể nhìn được nữa, bỗng nhiên đứng lên, đang muốn mắng chửi họ nhưng mà tay cô bị người khác giữ chặt.

Cô quay đầu, nhìn thấy Diệp Khuyết trừng mắt nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Ông xã, em muốn đi tiểu

Trì Tảo Tảo ngồi xuống, nghĩ đến xung quanh đây đều là giáo viên và bạn học, cô không thể trực tiếp nói với Diệp Khuyết cái gì, cảm di động gửi tin nhắn cho Diệp Khuyết.

“Bọn họ mắng em, chẳng lẽ em không nên mắng họ sao?”

Diệp Khuyết trả lời lại tin nhắn: “Anh cảm thấy những điều họ nói là sự thật.”

Trì Tảo Tảo chán nản, hung hăng nhìn anh.

Giỏi lắm Diệp Khuyết, anh luôn đối nghịch với cô.

Cô cảm thấy tức giận, nhân lúc các bạn học không để ý, vươn tay nhéo đùi Diệp Khuyết.

Ai biết, không véo đau anh, bàn tay nhỏ của cô lại bị bàn tay anh cầm lấy.

Cô nhìn anh, anh cũng nhìn cô. Đôi mắt có sự trấn an và cả nhu tình.

Lòng Trì Tảo Tảo lập tức mềm nhũn.

Đối với những chuyện mà các bạn học nói, cô cũng không quan tâm.

Đúng vậy, quan tâm những điều bọn họ nói làm gì, chỉ cần Diệp Khuyết giữ gìn cô, bảo vệ cô, còn những chuyện đó đâu đáng để cô phân tâm.

Bỗng nhiên, cô không tức giận, nhắm mắt lại, dựa vào vai anh mà ngủ.

Không ai thấy, bàn tay hai người nắm chặt nhau.

Những bạn học xung quanh nhìn thấy Trì Tảo Tảo dựa vào vai Diệp Khuyết ngủ, lại không vui, tiếp tục bàn tán sôi nổi.

“Các cậu nhìn xem Trì Tảo Tảo thật không biết xấu hổ.”

“Đúng vậy, cậu ta dựa vào người thầy Diệp, dựa vào đâu mà cậu ta làm như vậy?”

“Tiện nhân!”

“Người phụ nữ ghê gớm”......

Những giọng nói nhục mạ thay nhau vang lên. Diệp Khuyết không thể nghe nổi nữa, lạnh lùng nhìn về mấy sinh viên nữ.

Những người đó lập tức im miệng, cúi đầu sợ sệt.

Trì Tảo Tảo cũng nghe thấy những lời mà bọn họ nói, không chút để bụng ngược lại, dưới ánh mắt của bọn họ, kéo cánh tay của Diệp Khuyết để ngủ.

Bọn họ càng nói, cô càng phải nịnh bợ Diệp Khuyết, cũng may Diệp Khuyết cũng không giống như trước, lạnh lùng đẩy cô ra.

Trải qua 3. 4 tiếng ngồi xe, Trì Tảo Tảo đã ngủ thật, nhiều bạn học cũng ngủ, trên đường xóc nảy, nhiều lúc Trì Tảo Tảo suýt ngã cũng may có Diệp Khuyết bảo vệ cô.

Lúc đến nơi đã là 12 giờ.

Sau khi Trì Tảo Tảo tỉnh lại liền muốn đi tiểu nhưng mà xung quanh đều là bạn học, hơn nữa ở vùng núi sâu rừng già lại không có nhà vệ sinh.

Cô nghẹn đến mức đỏ bừng, chạy đến trước mặt Diệp Khuyết, nhỏ giọng nói: “

Diệp Khuyết nhủ mày, nhìn cô khóc không ra nước mắt, anh không còn lời nào để nói.

“Tìm một chỗ bí ẩn để giải quyết.” Ý Diệp Khuyết muốn cô đến chỗ nào không xa để giải quyết.

Nơi này là núi sâu rừng già, không có WC, chỉ có thể giải quyết như vậy.

Trì Tảo Tảo lắc đầu: “Nếu như có rắn thì làm sao, anh đi cùng em cũng được.”

“...”

Diệp Khuyết trừng cô.

Xung quanh đều là sinh viên, anh khó có thể nói gì, cọ vào vai cô, nói nhỏ: “Vậy thì em nhịn đi, dù sao người khó chịu cũng không phải là anh.”

Anh nói xong, rời đi.

Lúc này Trì Tảo Tảo khóc không ra nước mắt, anh mặc kệ cô, cô không có khả năng nhịn được, chỉ có thể nhân lúc không có ai chạy nhanh vào rừng giải quyết.

Ai biết, khi cô một mình rời đi giải quyết nhu cầu, lúc về thứ cô gặp phải không phải là rắn mà là những người bạn học nữ.

Trì Tảo Tảo nhìn thấy tư thế của bọn họ, rõ ràng là bọn họ không có ý tốt.

Cô không muốn để ý đến họ, vòng qua đám người để rời đi.

Không nghĩ tới một người trong số đó, nắm lấy tay cô, lạnh lùng nói: “Không phải cậu thích giả bộ sao? Sao không tiếp tục giả bộ trước mặt chúng tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Trì Tảo Tảo bị đánh

“Không phải cậu thích giả bộ sao? Sao không tiếp tục giả bộ trước mặt chúng tôi?”

Trì Tảo Tảo nhìn bộ dáng hùng hổ của bốn người này, thực sự cô không muốn chọc bọn họ, nhưng bọn họ lại không để cô đi, không có biện pháp, cô đành hỏi: “Các cậu muốn như thế nào?”

“Thế nào?” Một người sinh viên nữ đi lên phía trước, nắm tóc Trì Tảo Tảo, gờ tay tát cho cô một cái. “Chúng tôi không nghĩ gì, chỉ muốn cho cậu một trận xem sau này cậu còn dám hạ tiện như vậy không?”

Trì Tảo Tảo bị tát, khuôn mặt đỏ lên, cô chán nản, trừng mắt về phía người kia, muốn phản kháng nhưng mà ba người khác cùng nhau đi lên, không chế được cô.

“Sao nào, muốn phản kháng?” Người sinh viên nữ kia vỗ mặt cô, cười nhạt: “Cậu dám phản kháng à? Dám cắn tôi à? Trì Tảo Tảo, tôi cảnh cáo cậu, đừng đến gần thầy Diệp, nếu không, lần tới sẽ không chỉ giáo huấn đơn giản như vậy đâu, cậu hiểu tôi đang nói gì chứ?”

Trì Tảo Tảo dùng sức đẩy dựa nhưng bọn họ có ba người, với sức của cô, căn bản là không thể làm nên chuyện gì.

Cô không thể nhúc nhích, đành phải nói chuyện: “Các cậu cố ý đả thương người, không sợ tôi tố cáo các cậu sao?”

“Cậu dám!”

Người sinh viên nữ kia lại tát Trì Tảo Tảo một cái, Trì Tảo Tảo bị đánh cho lệch đầu, khóe miệng chảy máu.

Người kia còn cảm thấy chưa hết giận, nắm tóc cô, để cô đối mặt với cô ta, ánh mắt âm ngoan độc ác, cảnh cáo: “Nếu như cậu dám tố cáo, bà đây sẽ để cho hai người đàn ông thô kệch cưỡng hiếp cậu, đừng nghi ngờ những lời tôi nói, nếu không, hậu quả là gì cậu không thể gánh vác được đâu.”

Cô ta nói xong, ánh mắt nhìn về phía ba người kia.

Ba người kia hiểu ý, kéo Trì Tảo Tảo đến bờ sông, đẩy mạnh xuống sông.

Thấy Trì Tảo Tảo giẫy dụa trong nước, bốn người cười vui vẻ.

“Xem đi, nhìn bộ dáng chó roi xuống nước của cậu, để xem, cậu còn có thể đi câu dẫn thầy Diệp được nữa không, chúng ta đi.”

Sau khi bốn người đó bỏ đi, Trì Tảo Tảo mới đi lên bờ.

Tháng 9, tuy thời tiết rất đẹp, ánh mặt trời ấm áp nhưng Trì Tảo Tảo vẫn cảm thấy cả người lạnh buốt.

Bây giờ quần áo của cô đều ướt đầm, trên mặt đều là dấu tay, cô không thể đi ra ngoài gặp người.

Trong lòng cô cảm thấy ủy khuất thù này không báo, cô không thể bỏ qua.

Lúc này, ở chỗ tập kết.

Những sinh viên đều đã dựng xong lều, chuẩn bị nguyên liệu để nấu ăn, mọi người bắt đầu nhóm lửa, Diệp Khuyết nhìn bốn phía nhưng vẫn không thấy Trì Tảo Tảo.

Trong lòng anh lo lắng.

Anh muốn đi theo hướng Trì Tảo Tảo rời đi không nghĩ đến phía sau lại có bốn sinh viên nữ lôi kéo anh lại.

“Thầy Diệp, chúng em không biết xào rau, thầy dạy chúng em đi.”

“Đúng vậy, thầy Diệp, chúng em không biết nhóm lửa, thầy giúp chúng em đi.”

“Thầy Diệp lều của em chưa xong, thầy giúp em với.”

Diệp Khuyết bị những người này bám chặt.

Anh có chút không kiên nhẫn, vẫy tay gọi mấy sinh viên nam: “Các em là nam sinh, giúp mấy bạn này xem, có chuyện gì mọi người giúp đỡ nhau.”

Mấy nam sinh đều gật đầu.

Diệp Khuyết lạnh lùng tránh khỏi bốn nữ sinh, đi theo hướng mà Trì Tảo Tảo rời đi.

Người cầm đầu trong bốn sinh viên nữ nhìn theo phương hướng mà Diệp Khuyết rời đi, có chút hoảng hốt.

Có người trong đó nói: “Thầy Diệp đến đó, liệu Trì Tảo Tảo có mách tội chúng ta không?”

“Cậu ta dám?”

“Sao mình cảm thấy thầy Diệp rất để ý Trì Tảo Tảo?”

“Để ý?” người đã đánh Trì Tảo Tảo cười lạnh lùng, khinh thường: “Đó chỉ là sự quan tâm của giáo viên với học sinh mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 115: Tim như bị dao cắt

Cả người Trì Tảo Tảo ướt đầm, cô ngồi ở bờ sông, do dự không biết làm cách nào để trở về.

Với bộ dạng chật vật này của cô, trở về sẽ bị những bạn học khác chê cười.

Cho nên, cô quyết định chờ quần áo khô rồi về.

Không nghĩ đến Diệp Khuyết sẽ tìm đến đây, thấy cô ngồi ở bờ sông, không biết anh đã vô thanh vô tức đi đến sau cô từ lúc nào.

“Một mình em ngồi đây có vẻ thoải mái nhỉ.” Anh nói.

Trì Tảo Tảo bị dọa sợ, quay đầu lại, nhìn thấy Diệp Khuyết theo bản năng lại quay mặt đi, không muốn cho anh nhìn thấy gương mặt bị thương của cô.

“Đúng vậy, phong cảnh ở nơi này rất đẹp.”

Liếc mắt một cái, Diệp Khuyết đã nhìn thấy quần áo cô ướt đẫm, ngồi xổm xuống, kéo áo cô, lạnh lùng hỏi: “Sao lại thế này?”

Trì Tảo Tảo không nhìn anh: “Không có gì!”

“Anh hỏi em sao lại thế này?” giọng nói lạnh lùng đến cực điểm khiến người ta không dám trốn tránh.

Trì Tảo Tảo quẹt miệng, đành phải nói: “Em dẫm vào đá, không cẩn thận bị rơi xuống sông.”

“...”

Diệp Khuyết là ai, sao anh có thể không nhìn ra cô đang nói dối.

Bỗng nhiên, bàn tay anh xoay đầu cô lại, những dấu tay đỏ tươi trên mặt Trì Tảo Tảo hiện ra trước mắt Diệp Khuyết.

Ánh mắt anh trầm xuống, hơi thở nặng nề, tim như bị dao cứa.

Ai lại chán sống như vậy, dám ra tay đánh cô?

Cứ như vậy, anh nhìn chăm chăm vào Trì Tảo Tảo, nhìn khuôn mặt sưng đỏ của cô, trên mặt anh không có biểu tình, nhưng trong lòng anh lại cảm thấy đau đớn.

Anh không nói gì, dắt cô đứng dậy: “Em ở chỗ này chờ anh, anh đi lấy quần áo cho em.”

Trì Tảo Tảo cúi đầu, đi mũi chân.

Diệp Khuyết trực tiếp quay về xe lấy quần áo cho Trì Tảo Tảo, lúc này anh bị bốn học sinh nữ kia vây lại.

“Thầy Diệp, thầy lấy quần áo cho ai vậy?”

Anh đứng đó, không nói gì, quần áo trong tay anh đã bị những sinh viên nữ kia lấy mất.

“Ài, đây không phải là quần áo của con gái sao? Thầy Diệp, thầy sẽ không.”

“Em tên là gì?” Diệp Khuyết đánh gãy lời của cô ta.

Người sinh viên kia nghe thấy thế, khuôn mặt đỏ lên, xấu hổ nói: “Em.em là An Nhã, cha em là hiệu trưởng trường này.”

Diệp Khuyết lấy lại quần áo từ trong tay cô ta, lạnh lùng nói: “Bạn học An Nhã, tôi nhớ kỹ em rồi.”

Sau khi nói xong, anh cầm theo quần áo đi đến chỗ Trì Tảo Tảo.

An Nhã che mặt, lưu luyến si mê nhìn theo bóng dáng của Diệp Khuyết, thật lâu cũng không phản ứng lại.

Anh.anh nói chuyện cùng cô ta, còn hỏi cô ta tên gì.

Ba người đi theo cô ta xu nịnh: “An Nhã, không phải thầy Diệp coi trọng cậu rồi chứ?”

“Đúng vậy An Nhã, ánh mắt thầy Diệp nhìn cậu thật không giống bình thường đâu.”

“An Nhã, mình hâm mộ cậu quá, chẳng những xinh đẹp, gia thế tốt, chỉ cần cậu chịu cúi đầu theo đuổi thầy Diệp, thầy ấy nhất định sẽ chấp nhận cậu.”

Anh Nhã hoàn toàn chìm đắm trong những lời xu nịnh của những người đó, sao có thể nghĩ đến, ngay sau đó chính là ngày chết của cô ta.

Diệp Khuyết mang quần áo đến cho Trì Tảo Tảo, “Mặc vào.”

Trì Tảo Tảo nhận lấy, Diệp Khuyết đưa lưng về phía cô để cô thay quần áo.

Không phải anh chưa từng nhìn thấy thân thể cô, chỉ là ở nơi này, tránh một chút vẫn tốt.

Trì Tảo Tảo thay quần áo xong, có chút sợ sệt nhìn anh: “Anh không hỏi em vết thương trên mặt là ai làm ư?”

“Anh biết.” lời ít mà ý nhiều.

Tri Tào Tào kinh ngạc “Làm sao anh biết.”

“Trở về đi.”

Anh không nói gì, xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Anh là người bao che khuyết điểm

Khi Tri Tào Tào đến chỗ tập kết, Diệp Khuyết đã giúp cô dựng lều, năm người một tổ, tất cả đều đã phân xong chỉ còn lại Tri Tào Tào.

Cô đứng giữa các bạn học, không ai muốn gọi cô, chỉ có người có quan hệ tốt nhất với cô là Mộ Hương Ninh muốn gọi cô nhưng bị người khác giữ lại.

Nói thật, cô đứng đó, giống như một đứa trẻ xấu xa, không ai muốn, cảm thấy rất xấu hổ.

Mãi cho đến khi Diệp Khuyết gọi cô: “Tri Tào Tào, em đến đây.”

Tri Tào Tào đi đến đó, bên tổ Diệp Khuyết là bốn sinh viên nữ, hơn nữa họ chính là người mới đánh cô.

Cô có chút giận dữ, sao Diệp Khuyết có thể cùng một tổ với những người đó.

Cô còn chưa đi qua, An Nhã đã khó chịu nói: “Thầy Diệp, tổ của chúng ta đã đủ, lại thêm một người là quá dư thừa.”

Về mặt Diệp Khuyết không có biểu tình, nhìn về phía An Nhã: “Không sao cả, tôi sẽ rời khỏi tổ.”

Vừa nghe thấy thầy Diệp muốn rời tổ, An Nhã chạy nhanh ra giữa anh lại “Thôi được, thêm một người cũng không có gì, dù sao chúng ta cũng thiếu một người làm việc vặt, Tri Tào Tào sẽ giúp chúng ta làm việc vặt.”

Diệp Khuyết không nói, ánh mắt chăm chú nhìn Tri Tào Tào.

Cô giống như có khúc mắc, không muốn đến gần nhóm người này.

Cô đứng cách anh khoảng hai mét: “Thầy gọi em ạ!”

Diệp Khuyết vân đạm phong khinh nói: “Những tổ khác đã đầy, em tạm chấp nhận ở tổ này đi!”

An Nhã bất mãn: “Thầy Diệp, cái gì gọi là tạm chấp nhận, cậu ta được là một thành viên trong nhóm, đó là vinh hạnh của cậu ta.”

Tri Tào Tào còn không nói đồng ý hay không, An Nhã đã phân phó: “Tri Tào Tào, nếu câu gia nhập thì nhanh chóng chạy đi nhặt củi nấu cơm đi!”

“...” Tri Tào Tào cắn răng, cô có loại xúc động muốn bóp chết An Nhã này.

Còn không đợi cô ra tay, Diệp Khuyết đã mở miệng: “Bạn học An Nhã, nghe nói em chạy rất nhanh?”

An Nhã vừa nghe thầy Diệp nói chuyện với mình, cả người kích động, hai mắt hình trái tim: “Dạ, dạ, em chạy rất nhanh, sao thế thầy.”

Diệp Khuyết giơ tay nhìn đồng hồ: “Những tổ khác đã nấu đầu nấu cơm, nếu như em chạy nhanh, thì nhanh chóng đi vào núi ôm hai bó củi về đây, chúng ta chờ củi về nhóm lửa.”

“A?” An Nhã sững sờ.

Diệp Khuyết bảo ba người khác: “Các em cũng theo giúp bạn ấy.”

Anh đứng dậy nói với Tri Tào Tào: “Tri Tào Tào, ra bờ sông rửa rau cùng thầy.”

Nói xong một mình anh đi về phía trước.

Tri Tào Tào phản ứng lại, tung tăng đi theo anh.

Nhìn thấy thầy Diệp dẫn theo Tri Tào Tào đi rửa rau, An Nhã tức giận đến mức dậm chân, cô ta là tiểu thư sống trong nhung lụa, sao có thể vào trong núi nhặt củi.

Nhưng đó là do thầy Diệp phân phó, cô ta không thể không đi.

.....

Bờ sông,

Tri Tào Tào nhìn người đàn ông bên cạnh, anh ngồi xổm bên cạnh cô, anh rửa rau, cô cũng muốn rửa nhưng anh không đưa đồ cho cô

Tri Tào Tào nói: “Anh đưa cho em một ít để em rửa.”

“Anh sợ em rửa sẽ còn sâu, ngồi lui về phía sau một chút.” Anh sợ cô sẽ rơi xuống sông.

Tri Tào Tào bĩu môi: “Không sao, em bơi rất giỏi, ông xã, đây là lần đầu tiên em nhìn thấy anh rửa rau, có phải anh đau lòng, nên không cho em rửa phải không?”

Anh quay đầu lại nhìn cô, đôi mắt mỉm mỉ: “Vừa rồi em còn chưa chạm nước đủ, còn muốn chạm vào nước sao.”

Thật ra anh sợ cô bị cảm cho nên mới không cho cô động.

Tri Tào Tào ý vị thâm tường nhìn anh: “Vậy được rồi, để em nhìn anh rửa.”

Bỗng nhiên cô cảm thấy, Diệp Khuyết đối xử với cô rất tốt.

Anh phân phó cho mọi người làm việc, chỉ có cô việc gì cũng không cần làm

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Ai bảo cô ta đánh em trước

Sau khi Diệp Khuyết rửa rau xong, dẫn Tri Tào Tào về địa điểm tập kết, các bạn học khác đều đang bận rộn.

Tổ của Diệp Khuyết cũng vậy.

Hai người vừa trở về thì thấy An Nhã ôm một bó củi, nghiêng nghiêng ngã ngã đi tới, đầu gối có vết máu.

Tri Tào Tào chạy nhanh đến giúp cô ta, cười đến vô tội: “An Nhã, để mình giúp cậu.”

An Nhã cho rằng Tri Tào Tào có lòng giúp mình cho nên đưa bó củi cho cô.

Nhưng mà, khi Tri Tào Tào nhận lấy bó củi, không cẩn thận, cho nên không đỡ được bó củi, một bó củi lớn liền rơi xuống mặt đất, rơi xuống chân An Nhã.

An Nhã đau đớn, hét lên, ngồi xổm ôm chân, trừng mắt nhìn Tri Tào Tào: “Cậu cố ý.”

Tri Tào Tào nhún vai, về mặt vô tội: “Không phải đâu, là do cậu không ôm được.”

Cúi đầu nhìn xuống, bó củi rơi xuống khiến An Nhã chảy máu chân.

Tri Tào Tào hừ lạnh một tiếng, khom người bê củi về phía Diệp Khuyết.

Chỉ còn An Nhã ngồi đó, vẻ mặt như đưa đám, bó củi rơi xuống chân cô ta khiến cô ta bị thương.

Tri Tào Tào không nói, nhưng trong lòng cô ta hiểu, đó là gây ông đập lưng ông.

Nếu sau này An Nhã rơi vào trong tay cô, cô sẽ bắt cô ta phải khóc lóc đến cầu xin mình.

Người dám làm cô bị thương, cô sẽ trả lại gấp trăm lần.

Cô để củi bên cạnh Diệp Khuyết, cười thẹn thùng với anh, không khi tới Diệp Khuyết lại véo mũi cô.

“Em làm chân người khác bị thương?” Anh dùng âm lượng chỉ đủ cho hai người nghe thấy.

Trì Tảo Tảo không cho là đúng: “Ai bảo cô ra dám đánh em trước.”

Diệp Khuyết nhìn cô: “Đừng đùa chết người là được.”

Mẹ ơi! Trì Tảo Tảo không thể tin được, anh đang nói gì?

Đừng đùa chết người là được?

Ý của anh là mặc kệ cô làm gì với An Nhã, đều đã có anh chống lưng cho cô sao.

Trong lòng Trì Tảo Tảo vui vẻ, lập tức đứng dậy.

Diệp Khuyết gọi cô: “Sắp đến giờ cơm rồi, em còn đi đâu?”

“Em phải đi làm một chuyện lớn.”

Nói xong, cô đi về hướng bờ sông, Diệp Khuyết nhìn theo bóng dáng cô, trong lòng đều âm ảm.

Nhưng những người khác sẽ không đối xử tử tế với Trì Tảo Tảo như vậy, một nữ sinh đi đến chỗ Diệp Khuyết cáo trạng: “Thầy Diệp, Trì Tảo Tảo là người thừa trong tổ chúng ta, chuyện gì cậu ta cũng không làm.”

“Đúng vậy, còn muốn cho chúng ta hầu hạ cậu ta sao.”

“Trì Tảo Tảo là kẻ lười biếng, ích kỷ vừa rồi còn khiến An Nhã bị thương, một câu xin lỗi cũng không nói.”

Diệp Khuyết ho khan hai tiếng, nhìn về phái bốn sinh viên nữ: “Vậy các em đều đi chơi đi, để thầy làm.”

“...” Bốn người nhìn nhau, vẻ mặt xấu hổ.

Thầy Diệp là thầy giáo, sao bọn họ họ có thể không biết xấu hổ để thầy ấy làm.

Vì thế, vì muốn biểu hiện ra sự can củ chăm chỉ trước mặt thầy Diệp, bốn người đều tranh cướp việc.

Sau khi đã nấu xong, đến giờ ăn, Trì Tảo Tảo cũng đã về tới, bộ mặt gian trá, ngồi đối diện với Diệp Khuyết.

Không có biện pháp bên cạnh anh đều bị bốn người kia vây quanh, Trì Tảo Tảo chỉ có thể ngồi ở một bên.

Sau khi ăn cơm trưa, mọi người nghỉ ngơi sau đó lên núi tìm những nguyên liệu hoang dại để nấu ăn.

Chân An Nhã bị thương, muốn đi đến lều của mình để lấy băng keo cá nhân, trong lúc mọi người thưởng thức cảnh đẹp, một tiếng thét như giết heo vang lên.

“A...”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Anh che chở cho Trì Tảo Tảo

“A...”

Nghe thấy tiếng hét những bạn học cùng giáo viên đều chạy tới.

Chỉ có Diệp Khuyết và Trì Tảo Tảo ngồi im không nhúc nhích.

Diệp Khuyết hỏi cô: “Em làm gì vậy?”

Trì Tảo Tảo quyết miệng: “Cũng không có gì, em bắt được hai con ếch xanh ở bờ sông rồi bỏ vào túi cô ta, sau đó em lại thấy một con rắn không dài không ngắn, em cũng bỏ vào trong đó luôn.”

“...” Diệp Khuyết không còn lời nào để nói.

Trì Tảo Tảo ngồi sát bên anh: “Ông xã, em còn thả một tổ kiến vào trong chăn cô ta, buổi tối cô ta không bị cắn chết mới là lạ.”

“...” Sắc mặt người đàn ông trước sau đều âm trầm, nghe những lời Trì Tảo Tảo nói, anh cũng không nói gì.

Anh biết ai chọc Trì Tảo Tảo, không cần anh phải ra tay, chính cô sẽ có biện pháp đáp lễ.

Là ếch, là rắn, vẫn còn một tổ kiến, loại tiểu thư quen sống trong nhung lụa như An Nhã, không bị dọa sợ mất nửa cái mạng mới là lạ.

Cũng đúng, khi An Nhã mở túi của mình ra, bên trong nhảy ra hai con ếch xanh, sắc mặt cô ta trắng bệch, hét chói tai.

Khi những bạn học khác chạy đến, cô ta đã không còn sợ hãi như vậy, xách theo ba lô, đi khắp khiêng đến trước mặt Trì Tảo Tảo, ném vào cô.

“Trì Tảo Tảo có phải cậu thả ếch vào trong túi của tôi không?”

Trì Tảo Tảo đứng dậy, về mặt vô tội: “Cậu đang nói gì? Com có thể ăn bậy nhưng lời không thể nói bậy.”

Sao An Nhã có thể tin, đi tới kéo tay Diệp Khuyết, làm nũng: “Thầy Diệp, nhất định là Trì Tảo Tảo, thầy phải giúp em làm chủ.”

Về mặt Diệp Khuyết vô tình nhìn Trì Tảo Tảo, làm trò hỏi: “Trì Tảo Tảo, là em làm sao?”

Trì Tảo Tảo tiếp tục giả vô tội, một mực chắc chắn: “Không phải em.”

Diệp Khuyết nhìn về phía An Nhã: “Em ấy nói không phải, chỉ là hai con ếch xanh mà thôi, trong núi này, khắp nơi đều có, nếu như chúng tự chạy đến túi em thì sao?”

An Nhã ủy khuất nói: “Sao ếch xanh có thể nhảy vào túi em được chứ? Thầy Diệp, thầy bao che cho Trì Tảo Tảo.”

Trì Tảo Tảo sớm đã không quen nhìn người này quần lầy ông xã mình, đi tới túm An Nhã: “Này, cậu nói chuyện rất kỳ lạ, vì sao tôi phải bỏ ếch vào trong túi cậu, chúng ta có thù oán gì sao?”

“Cậu...” An Nhã tức giận đến đỏ mặt tía tai, chán nản xoay người, lại trở về lều của chính mình.

Những người khác đều cảm thấy An Nhã gây rối cũng không ai để ý đến cô ta.

Giây tiếp theo, trong lều An Nhã lại truyền đến tiếng hét chói tai.

“A...”

Mọi người đi qua, chỉ thấy trên người An Nhã có một con rắn, cô ta giống như bị điên, vừa nhảy vừa hét, cuối cùng cũng làm rơi con rắn rồi hôn mê bất tỉnh.

Những bạn học, giáo viên khác đều chạy nhanh đi cứu người, Trì Tảo Tảo cũng đứng ở đó.

Diệp Khuyết trừng cô: “Chơi vui sao?”

Trì Tảo Tảo cười xấu xa, lắc đầu: “Không vui, sao em biết con rắn kia sẽ bò lên người cô ta.”

Diệp Khuyết cũng không nói gì, đi lên xem tình hình của An Nhã.

Thầy giáo nói là bị hoảng sợ, gọi xe đưa cô ta đến bệnh viện thành phố.

Sau khi tiễn An Nhã đi, mọi chuyện vẫn như cũ, tất cả bạn học và giáo viên cũng mang theo balo vào núi.

Vẫn phân tổ như cũ, Diệp Khuyết đưa theo bốn nữ sinh vào trong núi.

Bên trong núi đều là cây cối và vách đá căn bản không thể nhìn thấy ánh nắng mặt trời, không khí lạnh lẽo, không bỏ thỉnh thoảng còn nghe được tiếng dã thú.

Vốn dĩ lá gan của Trì Tảo Tảo không nhỏ, lại thích mạo hiểm, rất nhanh liền bỏ xa ba người nữ sinh còn lại.

.....

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Anh cũng yêu em

Rất nhanh, thân ảnh của Trì Tảo Tảo đã biến mất khỏi tầm mắt của Diệp Khuyết.

Bởi vì anh còn phải chiều cô tới ba người khác cho nên Diệp Khuyết thả chậm bước chân, mới khiến cho Trì Tảo Tảo tránh khỏi tầm mắt anh.

“Trì Tảo Tảo...”

Diệp Khuyết gọi, nhưng đáp lại anh chỉ có tiếng từ vách núi vọng lại.

Anh cảm thấy lo lắng: “Tảo Tảo.....”

Nhưng đáp lại anh cũng chỉ là tiếng vọng từ vách núi. Diệp Khuyết lấy điện thoại ra nhưng mà nơi này không có tín hiệu.

Anh tức giận, cắt điện thoại đi, quay đầu nói với ba nữ sinh: “Ba người các em theo đường cũ quay về, không được chạy loạn, sẽ bị lạc đường, mọi người sẽ lo lắng.”

Ba người sợ hãi nhìn Diệp Khuyết: “Thầy Diệp, thầy thì sao? Thầy không về theo bọn em ạ?”

“Thầy phải đi tìm Trì Tảo Tảo, các em nghe lời, quay về.”

Ba người sợ hãi gật đầu, nghe lời đi theo con đường cũ trở về.

Diệp Khuyết tiếp tục đi về phía trước, vừa đi vừa gọi.

Nhưng vẫn không thấy bóng dáng cô, Diệp Khuyết nghĩ thầm, nếu như anh nhìn thấy cô, nhất định sẽ buộc cô chặt lên người mình.

Đến một nơi như này lại không chịu nghe lời anh, chỉ biết chơi đùa, nếu vạn nhất cô xảy ra chuyện gì thì phải làm sao bây giờ?

Nghĩ đến những thứ trong núi, anh sợ cô nhóc sẽ xảy ra chuyện, một mình đi theo dấu chân về phía trước, vừa đi vừa gọi.

Khoảng hơn 10 phút sau, anh nghe thấy được giọng nói.

“Anh Diệp Khuyết...”

Thần sắc Diệp Khuyết ngưng trong, nhìn khắp nơi để tìm kiếm nơi phát ra giọng nói.

“Anh Diệp Khuyết, em ở đây.”

Giọng nói suy yếu lại vô lực.

Diệp Khuyết đi lên một bước, cúi đầu, lúc này anh mới nhìn thấy vị trí của Trì Tảo Tảo, cô ở giữa sườn núi, chỗ nhánh cây.

Ngực anh thất lại, ánh mắt thâm thùy, nhìn chăm chăm cô, lo lắng hỏi: “Sao em lại ở đó, Trì Tảo Tảo em không sao chứ?”

Trì Tảo Tảo ở cách Diệp Khuyết khoảng 10m, trên là vách đá, dưới là vách núi, cô cũng không biết vì sao mình lại ở đây, cô ở trên một cành cây, không dám nhúc nhích.

“Em nhìn thấy ở đó có một gốc linh chi, em muốn hái nó nhưng lại không cẩn thận bị trượt chân rơi xuống, ông xã, phải làm sao bây giờ? Trên người em đau quá, nếu em ngã xuống, nơi này lại cao như vậy, em có thể sẽ chết không?”

Lần đầu tiên, cô sợ hãi, khóc lên.

Cũng đúng, dưới đó là vách núi, nếu như ngã xuống cho dù không chết cũng là tàn phế, nhưng không thể đi lên, cô nên làm gì bây giờ.

Cô còn trẻ như vậy, cũng chưa lần giường với ông xã, cứ như này mà chết đi thì thật tiếc lắm.

“Em đừng nói nữa, anh sẽ xuống dưới cứu em, không được nhúc nhích, Trì Tảo Tảo, không được ngủ, nhìn anh.”

Diệp Khuyết cũng nóng nảy, chân tay luống cuống, lấy dây thừng leo núi từ balo ra, một đầu buộc vào thân cây, một đầu buộc vào chính mình, lôi kéo dây, chậm rãi trượt xuống chỗ Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo thấy anh không màng nguy hiểm đến cứu mình, cảm động, nước mắt trào ra.

“Thực xin lỗi, ông xã, em không nên để anh phải nhọc lòng, anh làm thế rất nguy hiểm, không cần đến đây, trở về đi!”

“Em đừng nói, Tào Tào, em yêu anh sao?” Anh dời đi lực chú ý của cô, để cô không tiêu hao thể lực nữa.

Trì Tào Tào nghe thấy anh hỏi, nước mắt rung rung, gật đầu: “Em yêu anh, ông xã em yêu anh, trên thế giới này ngoại trừ cha mẹ, người em yêu nhất là anh.”

“Anh cũng yêu em”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Ông xã, em sợ quá

“Anh cũng yêu em”

Anh cũng yêu em

Khi nghe thấy Diệp Khuyết nói bốn chữ này, Trì Tào Tào cảm động nhìn anh chậm rãi đến gần, nước mắt tràn mi.

Diệp Khuyết đến gần chỗ cô nói: “Tào Tào, chờ sau khi em tốt nghiệp đại học, em muốn gì anh cũng đều cho em, nhất định anh sẽ khiến em trở thành người con gái hạnh phúc nhất trên thế giới, em tin anh không?”

“Dạ.”

“Ông xã, có phải vì em có thể ngã xuống đây nên anh mới nói thế để an ủi em không?”

Cô cảm thấy, khẳng định là do chuyện này, nếu không, Diệp Khuyết không có khả năng nói ra những lời đó.

Diệp Khuyết là ai? Cô hiểu anh rất rõ, anh là người rất kiêu ngạo sao có thể nói ra những lời nói đó với cô.

Nhưng cho dù anh muốn an ủi mình, cô cũng cảm thấy thỏa mãn.

“Mặc kệ thế nào, chỉ cần em sống, em mới biết mình sẽ trải qua những gì, chẳng lẽ em không muốn cùng anh sống đến bạc đầu giai lão sao?”

Đúng vậy, mặc kệ thế nào chỉ cần cô còn sống mới biết mình sẽ trải qua những gì.

Bỗng nhiên cô có dũng khí, hít sâu một hơi, kiên định nhìn Diệp Khuyết: “Em muốn cùng anh sống đến bạc đầu, em còn muốn sinh con cho anh, anh là của em, ai cũng không được mơ ước, ông xã, anh chậm một chút, nếu như anh ngã xuống, để lại em một mình thì sao bây giờ.”

“...”

Cô nhóc này đang nguyên rủa anh sao.

Trì Tào Tào vươn tay ra nhưng không với tới.

“Người em rất đau, em không với được đến anh.” Cô lại bắt đầu hoảng hốt.

Diệp Khuyết khó khăn đến gần cô: “Cầm lấy tay anh.”

Trì Tào Tào vươn tay nhưng vẫn không tới.

Diệp Khuyết nói: “Tào Tào, em tin anh không?”

Trì Tào Tào gật đầu: “Dạ.”

“Em nhắm mắt lại, nhảy đến chỗ anh.”

Trì Tào Tào hoảng sợ nói: “Nếu như anh không đón được em, em ngã xuống thì sao?”

Mặc kệ nói như nào, cô vẫn sợ chết, chỉ sợ cô chết ở nơi hoang vu hẻo lánh như này thì đến cơ hội đầu thai cũng không có.

“Tin tưởng anh, nhất định anh sẽ đón được em, nếu anh không tiếp được em, anh sẽ cùng em nhảy xuống đó.”

Nghe thấy những lời anh nói, Trì Tảo Tảo cảm thấy yên tâm, nhắm mắt lại, trong giờ phút ngàn cân treo sợi tóc, cô dùng hết sức lực, nhảy về phía anh.

“A...”

Cô cho rằng, cô sẽ chết, Diệp Khuyết không đón được cô, cho nên cô liền hét chói tai.

Mãi cho đến khi bên tai cô vang lên giọng nói của Diệp Khuyết: “Còn sức để hét, xem ra em không sao cả.”

Cô không chết.

Trì Tảo Tảo mở hai mắt, trước mắt cô đúng là Diệp Khuyết, anh nhìn cô, khóe mắt cong cong, hiện lên ý cười.

Cô kinh hãi: “Em không ngã xuống?”

“Nếu như em lại nhúc nhích, có lẽ sẽ ngã xuống.” Anh nghiêm túc nói.

Vừa nghe thấy thế, cô liền ôm chặt anh: “Không cần, ông xã, em sợ quá, nhanh ôm em lên đi.”

Cô vừa ôm chặt anh, còn không quên hôn lên trên cổ anh một cái.

Diệp Khuyết lấy một chiếc dây thừng khác buộc lên người bọn họ, lôi kéo dây thừng, chậm rãi đi lên,

Cũng may Trì Tảo Tảo không nặng, trên người buộc chặt cô, leo lên vách núi cũng không khó khăn lắm.

Rất cuộc cũng bò lên, Diệp Khuyết thở dài nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Ông xã, để em ôm anh thêm một cái nữa đi

Hai người vừa mới đến nơi an toàn, dây thừng trên người Diệp Khuyết còn chưa được cởi ra, Trì Tảo Tảo đã gât gao ôm lấy anh, giống như muốn đem chính mình hăm thật sâu vào trong cơ thể anh vậy.

Động tác cởi dây thừng của Diệp Khuyết dừng lại, ngược lại cũng vòng tay nhẹ nhàng ôm chầm lấy vòng eo mảnh khảnh của Trì Tảo Tảo.

“Không làm em sợ chứ?” Diệp Khuyết nói nhỏ bên tai cô.

Trì Tảo Tảo gât đầu như gà tòi, “Dạ dạ, em không sợ, chỉ là em thích ôm anh như vậy thôi, ông xã, sau này lúc em ôm anh như vậy, anh đừng đẩy em ra được không? Anh đã nói, chờ em tốt nghiệp đại học chúng ta sẽ kết hôn, anh còn nói, sẽ để em trở thành người hạnh phúc nhất trên thế giới này, nam tử hán đại trượng phu nói chuyện phải nhất ngôn cửu đỉnh, em coi như đây là hứa hẹn của anh với em, anh không thể đổi ý, biết không?”

“.....”

Cô đè nặng anh như vậy, tiểu gia hỏa tuy rằng không nặng, cứ đè ở trên ngực anh như vậy, anh thở dốc cũng có chút khó khăn.

“Anh biết, nhưng mà bây giờ, em có thể tránh ra trước không?”

Kỳ lạ là, lúc Diệp Khuyết nói chuyện, cũng ít đi một phần lạnh băng trong quá khứ.

Trì Tảo Tảo không đứng dậy nổi, gât gao ôm anh không bỏ ra, “Không cần, em muốn ôm anh nhiều thêm một cái, anh nghĩ thử xem, nếu em thật sự ngã xuống, từ đây về sau em sẽ không được ôm anh nữa, ông xã, để em ôm anh thêm một cái nữa đi.”

“.....”

Diệp Khuyết bất đắc dĩ, khóc không ra nước mắt, tiểu yêu tinh thật là hại người.

Ngực của anh chẳng những nặng nề, mà phía dưới cũng không chịu nổi.

Hai chân đặt ở hông của anh, còn thỉnh thoảng cọ xát hai cái, phải biết rằng, là một người đàn ông bình thường đều sẽ có phản ứng có được không?

Diệp Khuyết khó nhịn đỏ mặt, thờ dốc bắt đầu trở nên nặng nề hơn.

Tri Tào Tào cũng phát hiện có điều không thích hợp, vẫn cảm thấy bụng dưới của mình có một thanh tròn, nóng nóng, còn cứng rắn, chọc vào người cô.

Cô bưng tỉnh, trừng mắt nhìn Diệp Khuyết hỏi, “Ôi mẹ ơi, anh sẽ không..... Sẽ không.....”

Về mặt của Diệp Khuyết, đó là sự xấu hổ trước đây chưa từng có, “Em như vậy, anh có thể không có phản ứng sao? Tránh ra.”

Tri Tào Tào phụt một tiếng bật cười, duỗi tay trượt xuống bụng anh, “Để em sờ thử, xem có bao nhiêu cứng đi.”

Diệp Khuyết bỗng nhiên đen mặt, “Tri Tào Tào, hồ nháo, tránh ra trước đã.”

“Không cần, dù sao sau này em cũng sẽ sờ, anh để em sờ một chút thôi.”

“Lại đụng đến anh sẽ tức giận.”

“Không sao, dù sao sau này cũng là của em, em sờ, cho em sờ một chút?”

Diệp Khuyết nổi giận, “Anh thật sự sẽ tức giận.”

Trời biết, tay nhỏ của cô một khi sờ đi xuống, anh sẽ có bao nhiêu điên cuồng.

Tại vùng núi hoang vắng này, anh không nghĩ muốn làm loại chuyện này.

Tri Tào Tào thấy anh đen mặt, không thể làm gì khác, đành phải rút tay về, về mặt uể oải, “Vậy được rồi, em không sờ nữa.”

Cởi bỏ dây thừng trên người ra, Tri Tào Tào ngồi dậy từ trên người anh, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm vị trí đáy quần đang phồng lên của Diệp Khuyết.

Thật sự rất tò mò, nơi đó của Diệp Khuyết, sẽ có hình dáng gì?

Sẽ là hình dáng gì đây?

Tri Tào Tào thật muốn nhào qua cởi quần anh ra.

Nhìn thấy Diệp Khuyết mặt lạnh trừng mình, cô đành phải thu hồi ánh mắt, chu cái miệng nhỏ, đứng dậy, vỗ vỗ mông, “Đi thôi, chúng ta trở về.”

Diệp Khuyết cũng đứng dậy, lấy ba lô trên vai cô, Tri Tào Tào mắt cười cong lên, “Cảm ơn.”

Anh duỗi tay néo lỗ tai cô, “Xem em sau này còn dám không nghe lời hay không, không nghe lời, chết ở loại địa phương này cũng không có người tới nhặt xác cho em.”

Tri Tào Tào làm mặt quỷ với anh, “Cho dù em có chết, ông xã anh cũng sẽ tới nhặt xác cho em.”

Tuy nhiên, mới vừa nói xong lời này, Tri Tào Tào tiến về trước một bước bị hụt chân, cả người trượt xuống theo rìa vách núi.

Cô thậm chí còn không kịp phản ứng, cả người đã ngã xuống.

“Tào Tào.....”

Diệp Khuyết giật mình gọi to một tiếng, thê nhưng, tay lại vót vào khoảng không.

Anh trơ mắt, nhìn Tri Tào Tào trượt xuống vách núi ngay trước mắt mình.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Ông xã, em không muốn chết

Anh trơ mắt, nhìn Trì Tảo Tảo trượt xuống vách núi ngay trước mắt mình.

Không có bất cứ âm thanh gì của cô, đảo mắt một cái, cô đang đứng trước mắt mình biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Tảo Tảo.....”

Anh nỉ non một tiếng, ngực giống như bị thứ gì đó mạnh mẽ xé toang ra, lại đau đốn, khó chịu, nặng nề, không thở nổi.

Cả người có loại xúc động không ngăn được, thiếu chút nữa đã trượt xuống theo cô.

Nhưng lý trí nói cho anh biết, anh không thể.

Tảo Tảo.....

Trong lòng vẫn luôn gọi thầm cái tên này, luống cuống tay chân lấy dây thừng leo núi từ trong ba lô ra, cột chắc, sau đó theo phương hướng mà Trì Tảo Tảo trượt xuống, trèo xuống từng bước một.

Ước chừng đi xuống khoảng ba mươi mét, Diệp Khuyết mới nhìn thấy, đã nằm trên mặt đất, cô gái khắp người là máu.

“Tảo Tảo.....”

Anh thống khổ nghẹn ngào gọi tên của cô, nhanh chóng thả dây thừng, rút cuộc lúc dừng lại bên người cô, nhìn bộ dáng cả người cô là máu, ngực anh hít thở không thông giống như muốn lấy luôn nửa cái mạng của anh.

Anh bùm một tiếng quỳ gối bên người cô, bế cô lên, lắc lắc, “Trì Tảo Tảo..... Tảo Tảo..... Tỉnh tỉnh, em tỉnh lại.....”

Anh gọi vài tiếng, nhưng mà cô gái nhỏ khắp người là máu nằm trong ngực anh, căn bản là không có phản ứng gì.

Anh đường đường là một người đàn ông thân cao bảy thước, từ nhỏ đến lớn, cứng cỏi bất khuất, gặp chuyện gì cũng là đáng vẻ gặp nguy không loạn, gọn sóng không sợ hãi.

Nhưng hôm nay, nhìn thấy Trì Tảo Tảo như vậy, vậy mà anh..... Vậy mà đỏ hộc mắt, nhẹ nhàng trong nháy mắt, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống dưới.

Nước mắt lớn chừng hạt đậu, tí tách rơi trên khuôn mặt nhỏ tái nhợt toàn máu của Trì Tảo Tảo.

Tâm trạng anh hoảng sợ, vừa ôm cô vừa lay người cô, “Trì Tảo Tảo, em tỉnh tỉnh, tỉnh lại được không? Nha đầu thôi, em đừng làm anh sợ, em tỉnh lại, nhìn anh xem, Tảo Tảo.....”

Mặc kệ anh nói như thế nào, cô vẫn không hề nhúc nhích, yên lặng dựa vào trong ngực anh.

Anh giống như điên rồi, ngửa đầu la lên một tiếng, “A.....”

Không!

Cô không thể chết như vậy, cô mới mười mấy tuổi, cô còn trẻ như vậy.

Nhiều năm như thế, không phải anh không thích cô, không phải bởi vì chán ghét mới xa cách cô, chỉ là, mỗi lần anh đều sợ hãi lúc mình tới gần cô, sẽ không kiềm chế được.

Anh vẫn luôn đợi cô lớn lên.

Tiểu yêu tinh này, cô nhóc, không được cứ như vậy chết trong ngực anh, không được.....

Diệp Khuyết tâm hoảng ý loạn, nhanh chóng đặt cô nằm trên mặt đất, anh cúi người, muốn làm hô hấp nhân tạo cho cô.

Bỗng nhiên, thiên hạ trên mặt đất suy yếu ra tiếng, “Đau quá.....”

Nghe tiếng, Diệp Khuyết ngẩn ra, ngây ngốc nhìn chăm chăm Trì Tảo Tảo, theo bản năng, anh nắm chặt tay nhỏ của cô, hôn môi cô, vừa mừng vừa sợ.

“Nha đầu, nha đầu em tỉnh rồi? Nhìn anh xem, biết anh là ai không?”

Trì Tảo Tảo cố gắng mở to mắt, dù cho cố gắng thế nào đi nữa, nhưng mà, cô vẫn không thấy rõ lắm hình ảnh trước mắt, tầm mắt mơ mơ hồ hồ, cái gì cũng thấy không rõ lắm.

Cô càng cảm thấy, cả người đều đau, đau như vậy, giống như bị một chiếc xe tải lớn nghiền áp trên người mình.

Cô phải chết có phải hay không?

Cô theo thói quen gọi lên, “Ông xã, đau quá, em rất khó chịu.....”

Giọng nói suy yếu lại vô lực, còn có vẻ mặt thống khổ kia, Diệp Khuyết nhìn thấy, tim như bị đao cắt.

Anh cúi người ôm chặt cô, “Không đau, lập tức sẽ không đau nữa, Tảo Tảo, em phải nghe lời, không được ngủ nhé, anh ôm em, một lát sẽ không đau nữa, được không?”

Tay cô dính đầy máu tươi, cổ găng nâng lên, tìm kiếm theo giọng nói, đặt ở trên mặt anh.

Cô cười rộ lên, tươi cười có vẻ thê lương mà mệt mỏi.

Giọng nói đứt quãng như cũ, rất là suy yếu, “Dạ, em không ngủ, em không muốn chết, ông xã, nhất định, nhất định phải cứu, cứu em.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Lần đầu tiên nói Trì Tảo Tảo là bà xã của anh

“Dạ, em không ngủ, em không muốn chết, ông xã, nhất định, nhất định phải cứu, cứu em.”

Giọng nói vừa dứt, tay của cô, cũng vô lực rớt xuống dưới.

Cô cứ nằm như vậy, vẫn không nhúc nhích, hô hấp dần dần cũng trở nên mỏng manh hơn.

Lúc này Diệp Khuyết dần bình tĩnh lại không ít, chỉ cần cô còn có dấu hiệu của sự sống, đó chính là chuyện tốt.

Anh một bên kiểm tra vết thương trên thân thể cho cô, một bên nói chuyện với cô, sợ cô sẽ hôn mê.

Chân của cô, giống như là bị gãy, trên trán còn va vào đất đá bị thương không ít, máu tươi uốn lượn theo gương mặt của cô chảy xuống từng hàng, bộ dạng có chút khủng bố.

Nhìn Trì Tảo Tảo như vậy, tâm anh rất đau, anh cũng biết, có lẽ anh đau lòng, còn không bằng một phần mười sự đau đớn mà thân thể cô phải chịu đựng.

Trời biết, cô có bao nhiêu can đảm mới có thể thừa nhận được những đau xót này.

Anh rất cẩn thận xử lý vết máu trên người cho cô, cởi áo khoác, nhẹ nhàng bao bọc thân thể của cô lại.

Thấy cô giống như muốn hôn mê, Diệp Khuyết cúi người kêu cô, “Tảo Tảo.....”

Nghe được giọng nói, Trì Tảo Tảo gian nan ‘ạ’ một tiếng.

Anh cúi người hôn lên khuôn mặt nhỏ của cô, “Đừng ngủ, bây giờ anh sẽ ôm em rồi đi, nếu có làm em đau, em phải hô lên, được không?”

Cô vô lực gật đầu.

Diệp Khuyết bế cô lên, nhìn sắc mặt thống khổ khó chịu của cô, tâm anh thật sự rất đau, nhưng mà, bọn họ không thể ngồi chờ chết ở chỗ này nữa, lẽ như người khác tìm không được bọn họ thì làm sao bây giờ?

Vậy chỉ có chờ chết.

Anh chết không quan trọng, nhưng tuyệt đối không cho phép Trì Tảo Tảo có bất kỳ nguy hiểm gì.

Trong tiềm thức Trì Tảo Tảo biết, Diệp Khuyết muốn ôm cô rồi đi, tuy rằng trên người rất đau, nhưng cô có thể chịu đựng được.

Cô đau, sẽ chứng minh cô còn có ý thức, tạm thời không chết được.

Cho nên, cô sẽ chịu đựng đau do Diệp Khuyết chạm vào, tranh thủ để anh an toàn đưa ra khỏi núi sâu rừng già này.

Muốn trở lại đường cũ, đó là không có khả năng.

Cho nên Diệp Khuyết chỉ có thể ôm cô, một đường đi xuống mà thôi, đi đường như vậy, sẽ cách chỗ đóng quân ngày càng xa, nhưng bọn họ không có lựa chọn nào khác.

Cũng may, Diệp Khuyết ôm cô đi không bao xa, đã đi đến bờ của một con sông.

Đút cho Trì Tảo Tảo uống một chút nước, sau đó lại ôm cô đi dọc theo bờ sông.

Lúc này, trời đã dần dần tối sầm.

Diệp Khuyết lấy di động ra xem, vẫn không có tín hiệu như cũ, đã 6 giờ chiều rồi.

Nếu không tìm được nơi dừng chân, anh sợ Trì Tảo Tảo sẽ không chống đỡ nổi nữa.

Đều nói, núi cùng nước tận bờ hết lối, bóng liễu hoa tươi một thôn làng, lời nói này cũng không giả chút nào.

Anh ôm Trì Tảo Tảo đi dọc theo bờ sông không bao xa, đã thấy một căn nhà gỗ cách đó không xa, về mặt không khỏi lộ ra vui mừng như điên.

Diệp Khuyết lay Trì Tảo Tảo trong ngực nói, “Tảo Tảo, phía trước có người ở, em không được ngủ, anh lập tức đi tìm thức ăn cho em.”

Rất nhiều lần cô đều muốn ngủ, nhưng tưởng tượng đến nếu mình ngủ rồi, có lẽ sau này cũng sẽ không còn được gặp lại ông xã của cô nữa.

Cô trong lòng quật cường chống đỡ chính mình, không được ngủ, không thể ngủ.

Nghe được Diệp Khuyết nói, cô hé khóe môi, nở nụ cười.

“Dạ!”

Giọng nói tuy rằng suy yếu, nhưng cũng may cô vẫn còn tỉnh táo.

Diệp Khuyết ôm cô đi đến trước nhà gỗ, gỗ cửa.

Chỉ chốc lát sau, cửa bị kéo ra, xuất hiện trước mắt Diệp Khuyết, là một thiếu niên đáng yêu không đến hai mươi tuổi.

Về mặt cậu ta kinh ngạc nhìn Diệp Khuyết, lại nhìn người trong ngực Diệp Khuyết, “Hai người là.....”

Diệp Khuyết nhìn người trong ngực nói: “Lúc tôi và bà xã của tôi dạo núi, vô ý ngã xuống vách núi, sinh mạng của cô ấy hiện tại đang gặp nguy hiểm, tôi có thể mượn chỗ ở của cậu hay không, để chúng tôi nghỉ chân một chút?”

Thiếu niên vừa nghe, nhanh chóng đẩy cửa ra để bọn họ vào nhà, “Mau vào trong, ôm cô ấy đến trên giường bên kia đi.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Thiếu niên tốt bụng Cừu Tử Mặc

Diệp Khuyết nhẹ nhàng đặt Trì Tảo Tảo lên trên giường, quay đầu lại nhìn người thiếu niên kia hỏi, “Nơi này cách thị trấn có xa lắm không? Nơi gần đây nhất có bệnh viện không? Hoặc là phòng khám cũng được.”

Thiếu niên làm lơ lời anh nói, đi tới trực tiếp ngồi ở bên người Trì Tảo Tảo, cậu ta động tay bóp chân của Trì Tảo Tảo, về mặt thâm trầm nhìn về phía Diệp Khuyết.

“Chân của cô ấy bị gãy rồi.”

Diệp Khuyết không thể phủ nhận, đúng vậy, chân của Trì Tảo Tảo bị gãy, nếu không tìm bệnh viện cứu chữa, có lẽ đời này, cũng không đứng dậy được.

“Anh không cần lo lắng.”

Thiếu niên đứng dậy, nhìn chằm chằm Diệp Khuyết giải thích, “Hiện tại anh phải chăm sóc cho cô ấy thật tốt, tôi đi ra ngoài tìm thảo dược nổi xương giúp các anh, các anh chắc là cũng chưa ăn cơm đi, tôi có mấy bắp ngô, luộc chín rồi, các anh tạm chấp nhận ăn đi, tôi đi ra ngoài trước.”

Nghe được lời này, Diệp Khuyết cảm kích cũng không biết nói như thế nào.

Mãi đến khi nhìn theo thiếu niên ra khỏi nhà gỗ, anh mới thu hồi tầm mắt, đi qua cầm lấy bắp ngô đã luộc chín đi vào trước giường Trì Tảo Tảo.

“Đói không? Có muốn ăn gì không?”

Trì Tảo Tảo ngay cả sức lực mở to mắt cũng không có, nhưng cô có thể nghe được lời nói của Diệp Khuyết, môi nhúc nhích, hé miệng, nhìn đáng vẻ là muốn ăn.

Diệp Khuyết tách ra vài hạt ngô, sợ Trì Tảo Tảo nhai không nổi, dứt khoát tự mình nhai, sau đó mới cúi người dùng miệng mình đút cho cô ăn.

Trì Tảo Tảo cắn bản không biết anh đang làm gì, chỉ cảm thấy miệng mình có chút lạnh lẽo, sau đó, có cái gì đó chảy vào trong miệng mình.

Cô thật sự nhai không nổi, lập tức nuốt luôn đồ ăn vào trong.

Diệp Khuyết đút vài lần, đút không sai biệt lắm được một nửa bắp ngô, Trì Tảo Tảo mới không ăn nữa.

Bản thân anh thậm chí cũng đã quên không ăn gì, sau khi đút cho cô xong, thì găt gao nắm tay cô, nói chuyện với cô.

“Tảo Tảo, em không cần lo lắng, sẽ khá lên thôi, chúng ta gặp được một người tốt, cậu ta nói cậu ta đi tìm thảo dược nổi xương cho em, em sẽ khá lên thôi.”

“Chờ em khỏe lại, chúng ta cùng nhau trở về, em muốn cái gì anh sẽ cho em, được không?”

Cô nằm ở trên giường, vẫn không nhúc nhích, nhưng nghe anh nói, khóe mắt của cô, lại có nước mắt lẳng lặng trượt xuống.

Diệp Khuyết vuốt tay lau đi cho cô, tâm như dao cắt, “Trước kia, anh luôn xa cách em, em biết không? Đó không phải bởi vì anh chán ghét em, không thích em, là bởi vì..... Anh sợ lúc đối mặt với em, anh sẽ không cảm lòng được.”

“Em là của anh, một ngày kia lúc em năm tuổi đến nhà của chúng ta, em đã được định trước, chỉ có thể là của anh.”

“Cô nhóc, em nhất định phải kiên cường, Trì Tảo Tảo nhà anh, Trì Tảo Tảo mà anh biết, chẳng những quật cường, hơn nữa còn rất mạnh mẽ, em không cần bởi vì vết thương nhỏ này mà bị đánh ngã, em cũng biết, nếu em không ở đây, anh sẽ kết hôn với người phụ nữ khác, em bỏ được anh để anh cưới người phụ nữ khác sao?”

Lời của anh mới nói được đến đây, Diệp Khuyết đã cảm giác được, ngón tay của cô nhóc găt gao túm ngón tay anh, giống như quật cường muốn nói cái gì đó.

Anh hé môi cười, cúi người hôn xuống trán của cô, “Được, anh là của em, anh chỉ có thể là của một mình em, anh sẽ không cưới bất kỳ người phụ nữ nào khác, nhưng điều kiện là, em nhất định phải kiên cường, nhất định phải sống sót.”

“Anh trai này.....”

Ngoài phòng đột nhiên truyền đến tiếng la của người thiếu niên lúc trước, nghe tiếng, Diệp Khuyết buông tay Trì Tảo Tảo ra, đứng dậy đi ra ngoài.

Chỉ thấy thiếu niên kia ôm một đồng thảo dược đứng ở trước mặt mình, ý bảo anh, “Anh lấy một cái chậu ra đây, còn có cái riu, tôi muốn nhanh chóng nghiền nát thảo dược đắp cho cô ấy.”

Đối với y dược, Diệp Khuyết hoàn toàn không biết gì cả, thấy thiếu niên quen cửa quen nẻo như vậy, anh cũng chỉ biết nghe lời làm theo.

Thời gian không đến mười phút, anh đã thấy thiếu niên cầm một đồng vụn nhỏ thảo dược, chăm chú thoa lên trên đùi của Trì Tảo Tảo, còn dùng gỗ làm thành thanh nẹp.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Để tôi đi theo anh

Nhìn thiếu niên giúp băng bó cho Trì Tảo Tảo đầu vào đấy, Diệp Khuyết đứng ở bên cạnh, cảm kích nói một tiếng, “Cảm ơn cậu.”

Anh lớn như vậy, vẫn luôn cao cao tại thượng, là thiên chi kiêu tử trong mắt mọi người, chưa bao giờ thấp hơn bất kỳ ai, càng sẽ không nói ra lời cảm ơn

với người khác.

Hiện tại, anh lại hướng mặt về một thiếu niên nhỏ hơn mình mười mấy tuổi, nói ra câu cảm ơn đầu tiên trong cuộc đời của mình.

Sau khi thiếu niên rửa sạch tay xong, ngẩng đầu nhìn về phía Diệp Khuyết, ngượng ngùng cười, “Không cần khách sáo, tôi họ Thù, gọi là Từ Mặc, tôi là người của thôn gần đây, tôi ở chỗ này sản xuất nông nghiệp, hôm nay anh và vợ của anh gặp được tôi, xem như các anh may mắn.”

Anh đảo mắt nhìn về phía Trì Tảo Tảo đã hôn mê ngủ mất ở trên giường, “Thảo được nối xương này, là ông nội của tôi nói cho tôi, rất có tác dụng, không đến ba ngày, cô ấy có thể xuống giường rồi.”

“Thật sao?” Trên đời lại có loại thuốc kỳ diệu như vậy?

Ánh mắt của Diệp Khuyết, dừng ở trên đùi bị bôi thuốc của Trì Tảo Tảo, vui mừng cười.

Tuy rằng ý cười kia rất gượng ép, nhưng tóm lại vẫn là hữu kinh vô hiểm.

“Anh tên là gì?” Thiếu niên hỏi.

Diệp Khuyết không chớp mắt nhìn chằm chằm Trì Tảo Tảo, đầu cũng không nâng lên, “Diệp Khuyết.”

“Diệp thiếu?” Thiếu niên lặp lại lời anh nói, “Tôi giống như đã nghe qua tên của anh ở đâu rồi, hơn nữa, tôi thấy anh rất quen mắt.”

Diệp Khuyết lúc này mới đảo mắt nhìn về phía Cừ Từ Mặc, “Phải không?”

“Đúng vậy, anh giống kỳ tài của giới thương nhân trên kênh Tài chính và kinh tế thường xuyên nói, Diệp Khuyết?”

Cừ Từ Mặc bừng tỉnh hiểu ra, không thể tưởng tượng được nhìn chằm chằm Diệp Khuyết, “Không sai, giống như Diệp Khuyết kỳ tài buôn bán, chính là anh.”

Nếu nói về minh tinh giải trí, có lẽ cậu ta không biết, nhưng mỗi ngày cậu ta đều chú ý kênh tài chính và kinh tế, sẽ không thể không biết Diệp Khuyết người này.

Diệp Khuyết cũng không hề phủ nhận, “Đúng vậy, tôi chính là Diệp Khuyết.”

Cừ Từ Mặc nghe được lời khẳng định của anh, càng cảm thấy vui mừng vạn phần, “Thật sự là anh sao? Anh Diệp, anh biết không? Anh là mục tiêu duy nhất cả đời này em theo đuổi, em ở chỗ này làm nông nghiệp nuôi trồng, hy vọng sẽ có một ngày, cũng có thể thành công giống như anh vậy.”

Ánh mắt của Diệp Khuyết, đã không còn nhìn về phía Cừ Từ Mặc nữa, hiện tại suy nghĩ duy nhất của anh, chính là hy vọng Trì Tảo Tảo nhanh chóng khỏe lên, bọn họ sớm có thể trở về.

Anh không nói lời nào, Cừ Từ Mặc lại lải nhải ở bên tai anh, “Anh Diệp, anh cảm thấy em nuôi trồng ở chỗ này, sẽ có một ngày ra ngoài được không? Anh Diệp, anh nói cho em một chút kinh nghiệm thành công của anh đi? Anh Diệp, anh.....”

“Nếu cậu muốn ra ngoài, tôi có thể giúp cậu.” Diệp Khuyết không kiên nhẫn đánh gãy lời cậu ta nói, “Nhưng điều kiện là, cậu phải làm cô ấy khỏe lên.”

Cừ Từ Mặc sùng sốt, đảo mắt nhìn về phía Trì Tảo Tảo, im lặng một lát, cậu ta nói, “Nếu em làm cô ấy tốt lên, anh dẫn em rời khỏi nơi này, cho em làm việc ở công ty của anh.”

Giá tiền thật là cao nhỉ.

Diệp Khuyết đảo mắt nhìn về phía cậu ta, mỉm cười, “Thật sự có thể làm cô ấy tốt lên?”

Cừ Từ Mặc cười cười, “Trước tiên anh đồng ý với em đã, nếu em có thể làm cô ấy tốt lên, anh sẽ mang em rời khỏi nơi này, làm việc bên cạnh anh.”

“Nếu cô ấy không đứng dậy được, tôi sẽ làm cậu trả giá thậm chí hơn gấp mười lần so với cái giá tiền này.”

Người dám cùng Diệp Khuyết anh cò kè mặc cả, thế gian này, cậu ta vẫn là người đầu tiên.

Cừ Từ Mặc về mặt không cho là đúng cười, “Không thành vấn đề, một tuần sau, cô ấy sẽ khỏe lại giống như trước đây, anh nhớ kỹ yêu cầu của em.”

“.....”

Cạc cạc, đại gia không cần xem thường Cừ Từ Mặc này, cùng tuổi với Trì Tảo Tảo không sai biệt lắm, nhưng thân phận không bình thường nha.

Chương 126: Có thể sinh con dưỡng cái rồi

Giữa trưa ngày hôm sau Trì Tảo Tảo mới tỉnh lại, câu đầu tiên nói sau khi tỉnh lại, kêu chính là: “Ông xã.....”

Nhưng mà, Diệp Khuyết không có ở bên người cô, anh đi đến chỗ lúc trước Trì Tảo Tảo ngã xuống lấy ba lô.

Nhưng Cừ Từ Mặc vẫn túc trực bên người cô, nghe được tiếng cô nói chuyện, cậu ta nhanh chóng đi hỏi thăm, “Cô tỉnh rồi? Cảm giác thế nào? Chỗ nào không thoải mái?”

Trì Tảo Tảo mở to mắt, thấy trước mắt là một gương mặt thanh tú mà xa lạ, cô hí hí mắt, ý đồ ngồi dậy, nhưng mà, chân tê dại đến một chút cũng không động dậy được.

Cừ Từ Mặc cũng dìu cô, “Cô đừng nhúc nhích, trên chân của cô có thanh nẹp, hiện tại còn chưa cử động được, cô muốn làm cái gì nói cho tôi biết là được rồi.”

“.....”

Trì Tảo Tảo nhìn khắp nơi, địa phương này, rất đơn sơ, rất xa lạ, lông mày thay tú ngưng trọng, suy yếu hỏi, “Anh..... Là ai?”

Cừ Từ Mặc cười cười, “Tôi là Cừ Từ Mặc, ân nhân cứu mạng của cô.”

Trì Tảo Tảo nhìn cậu ta, không hiểu ra sao.

Lập tức, Cừ Từ Mặc lại nói, “Cô đừng lo lắng, ông xã của cô đã đi lấy ba lô của cô rồi, lập tức sẽ trở về.”

Giọng nói vừa dứt, ngoài cửa đã truyền đến thanh âm

Cừ Từ Mặc ngẩng đầu nhìn thấy, quả nhiên là anh đã trở lại.

Cậu ta đứng dậy, nói với Diệp Khuyết, “Vợ của anh tỉnh lại rồi, anh lại đây nhìn xem.”

Vừa nghe nói Trì Tảo Tảo tỉnh lại, Diệp Khuyết ném ba lô xuống, lập tức đi qua cầm tay nhỏ của cô, thiếu chút nữa đã lệ nóng lưng trông.

“Tảo Tảo..... Em tỉnh rồi? Có cảm thấy chỗ nào không thoải mái hay không? Hả?”

Trì Tảo Tảo nhìn thấy Diệp Khuyết, trái tim an tâm không ít, cười khò, lắc đầu, “Em..... Em rất tốt, ông xã, nơi này, nơi này là chỗ nào vậy?”

Diệp Khuyết hôn tay cô, ăn nói nhỏ nhẹ, “Nơi này là dưới vách núi, cũng may gặp được một người tìm được thảo dược nổi xương, giúp nổi chân lại cho em, cậu ta nói, em nghỉ ngơi mấy ngày sẽ tốt, cho nên đừng lo lắng.”

Trì Tảo Tảo giương mắt, nhìn thoáng qua thiếu niên phía sau Diệp Khuyết, đối với anh hiểu ý cười, vô lực nói câu, “Cảm ơn.”

Cừ Từ Mặc xua tay, “Không cần nói cảm ơn, bởi vì tôi không hề giúp các cô không công.”

“.....”

Trì Tảo Tảo không rõ cậu ta đang nói đến chuyện gì, muốn hỏi, Diệp Khuyết lại hôn lên tay nhỏ của cô, vuốt ve gương mặt cô, giọng nói ảm áp lại nhai giải thích, “Em an tâm ở chỗ này tĩnh dưỡng mấy ngày, vừa rồi anh leo lên đỉnh núi gọi một cuộc điện thoại, nói cho bọn họ chúng ta rất tốt, sẽ không có ai phải lo lắng.”

Trì Tảo Tảo gật đầu.

Diệp Khuyết lại nói, “Nơi này phong cảnh không tồi, chờ em khỏe lại, anh đưa em đi ra ngoài hít thở không khí.”

Anh yêu thương vuốt tay nhéo nhéo chớp mũi cô, khó được khi cười rộ lên, “Tiểu yêu tinh, lúc này em thật sự dọa anh sợ.”

Trì Tảo Tảo thấy anh cười, trái tim như say rượu, mắt tràn đầy si mê.

“Ông xã.” Cô suy yếu gọi anh.

Diệp Khuyết lần đầu tiên, đáp đến vô cùng dứt khoát, “Ừ?”

“Rất xin lỗi, làm anh lo lắng rồi.”

Anh lại cúi người hôn ở trán cô, “Tiểu đồ ngọc.”

Hai người anh một câu, em một câu, rất buồn nôn.

Bên cạnh Cừu Tử Mặc xem đến nổi da gà, cậu ta run lên, nói, “Hai vợ chồng các anh tiếp tục ân ái đi, tôi đi giết con dê tới bồi bổ cho các anh.”

Nói xong, liền xoay người đi ra ngoài.

Tri Tảo Tảo tò mò nhìn mi lại.

Diệp Khuyết giải thích, “Cậu ta là người của thôn gần đây, một người ở núi sâu làm nuôi trồng, cậu ta nuôi rất nhiều dê, cho nên giết một hai con tới cho cô nhóc nhà anh bồi bổ thân thể, không có gì.”

Cô nhóc nhà anh?

Nghe được xưng hô từ trong miệng Diệp Khuyết đối với mình, Tri Tảo Tảo cảm giác, trong lòng âm áp.

Nhưng mà, cô lại không cao hứng chu miệng, “Em không nhỏ.”

Anh giọng cao khốc môi, cười lại cúi người đi hôn môi cô, “Là không nhỏ, có thể sinh con đường cái, hử?”

...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Lần đầu tiên hôn sâu

Ba ngày sau, quả nhiên Tri Tảo Tảo có thể xuống giường đi lại.

Diệp Khuyết đỡ cô, tuy rằng khắp khiêng, nhưng cũng may khôi phục tương đối nhanh.

Tri Tảo Tảo cảm kích nhìn về phía Diệp Khuyết, “Ông xã, anh nhất định phải cảm ơn Cừu Tử Mặc nha, nếu không có anh ta, chân của bà xã anh là em đây, đoán chừng sẽ bị phế đi luôn rồi.”

Diệp Khuyết nheo nheo cái mũi tinh xảo của cô, “Biết.”

Cô lại nghịch ngợm làm mặt quỷ với anh, “Đỡ em đi ra ngoài đi, em muốn nhìn phong cảnh bên ngoài một chút.”

Diệp Khuyết đỡ Tri Tảo Tảo đi khỏi nhà gỗ, Tri Tảo Tảo ngẩng đầu nhìn, quả nhiên, phong cảnh bên ngoài rất đẹp.

Hai người một bên tản bộ một bên nói chuyện phiếm, Tri Tảo Tảo nói, “Chờ sau khi chân em hoàn toàn tốt rồi, em muốn đi du lịch khắp thế giới, ông xã, anh phải đi cùng em, chúng ta liền tính là du lịch kết hôn được không?”

Diệp Khuyết thói quen mặt không có biểu tình, giờ phút này cũng không có biểu tình gì, đỡ Tri Tảo Tảo nói, “Chờ em khỏe hẳn rồi nói.”

Đi đến bãi cỏ chỗ bờ sông, Tri Tảo Tảo bỗng nhiên dừng bước chân, lập tức đứng ở trước mặt Diệp Khuyết, trừng mắt nhìn anh, “Anh còn nhớ rõ lời lúc trước anh nói với em không?”

Diệp Khuyết nhìn chăm chăm cô, nghĩ nghĩ, nhướn mày, “Nói cái gì?”

Tri Tảo Tảo khó thờ, “Anh không nhớ rõ?”

“.....”

“Ai nha, chính là lúc em sắp chết, anh nói những lời đó với em, chẳng lẽ anh đều đã quên hết rồi? Anh nói, chúng ta sẽ bạc đầu giai lão, muốn kết hôn sinh con, anh sẽ không thật sự quên mất rồi chứ?”

Diệp Khuyết là ai? Ngay cả khi tất cả mọi người quên những lời mình đã nói, nhưng anh tuyệt đối sẽ nhớ rõ ràng hơn ai hết.

Anh đương nhiên nhớ rõ, chỉ là ngại mặt mũi, không muốn thừa nhận trước mặt người phụ nữ này thôi.

“Giống như thật sự không nhớ rõ.” Anh né tránh tầm mắt của cô, trêu chọc nói.

Tri Tào Tào vừa nghe, giận sôi máu, lập tức đẩy anh ra.

Bởi vì chân còn chưa có tốt lên, lúc đẩy anh ra trọng tâm không vững, lập tức ngã ngổ trên mặt đất.

Diệp Khuyết tay mát lạnh lẽ muốn đỡ cô, cô giận dữ không cho, “Anh đã không nhớ rõ, người xấu, đừng chạm vào em, còn không bằng tính là em đã chết.”

“.....”

Cô ý đồ muốn đứng lên, nhưng chân không có sức lực, lên một chút lại ngã ngổ ở trên mặt đất, cô tức giận, nắm chặt tay hung hăng đánh lên trên đùi chính mình.

Cô cảm thấy, chính mình rất vô dụng, trong lòng hung ác, thật sự dùng sức đâm lên chân chính mình.

Diệp Khuyết nhìn, tâm giống như bị muôn vàn con kiến gặm cắn, khó chịu, nặng nề, không thoải mái.

Nhưng lại kích động, ngồi xổm xuống, lập tức nắm tay nhỏ của cô, cúi đầu, đôi môi lạnh lẽo ngán cái miệng nhỏ của Tri Tào Tào lại.

Bỗng nhiên, Tri Tào Tào sùng sốt.

Một đôi mắt to trong suốt, chớp chớp nhìn khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc, ngây người, sùng sốt, choáng váng.

Phải biết rằng, đây là lần đầu tiên anh chủ động hôn cô.

Trong ngực cô như nai con chạy loạn, bang bang bang, trái tim giống như muốn nhảy ra khỏi cổ họng.

Cảm giác rất kỳ lạ, khát khao, kích thích, thoải mái, muốn càng nhiều, càng nhiều.

Nhưng mà, không nghĩ tới, anh đột nhiên dùng giữa chừng, liếc mắt nhìn cô, “Nhắm mắt lại.”

Cô ngây người, ngây ngốc nghe theo lời anh nói, nhẹ nhàng nhắm hai mắt.

Không nghĩ tới, anh sẽ lại lần nữa hôn mình, cô ngờ ngác, hoàn toàn không kịp phản ứng, cảm giác được đầu lưỡi ướt át giảo hoạt của anh, bá đạo cạy hàm răng của cô, chui thẳng vào trong miệng cô, mút, lật khuấy, quán lấy đầu lưỡi cô, liều chết triền miên.

Tri Tào Tào nhanh chóng thở không nổi nữa, nhưng mà cô không muốn đẩy anh ra, cảm thấy đột nhiên anh cho cô loại cảm giác này, trước nay chưa từng có, kỳ diệu lại điên cuồng.

Cô yêu đến chết loại cảm giác này, đôi tay, cảm lòng không được mà ôm cổ anh, càng thâm nhập kẻ sát với anh.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Ông xã, ôm một cái

Trần trọc vài lần, Tri Tào Tào thật sự chịu không nổi, nhanh chóng hít thở không thông, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng đẩy Diệp Khuyết ra.

Giống như cũng cảm giác được cô không khỏe, Diệp Khuyết bỗng nhiên buông cô ra, nâng khuôn mặt nhỏ tỉnh xảo của cô hỏi, “Làm sao vậy?”

Tri Tào Tào được buông lỏng, lúc này mới thở hổn hển từng ngụm từng ngụm.

Thở hổn hển vài lần, cô lắc đầu với anh, “Không có việc gì, chúng ta tiếp tục đi!”

Sau đó, chủ động hôn anh.

Diệp Khuyết, “.....”

Thấy cô nhiệt tình như vậy, anh cũng không kém cỏi, hai người lại lần nữa trầm luân trong kích thích tuyệt vời.

Anh không dám động vào cô, nhưng chỉ hôn như thế này, sao có thể thỏa mãn nhu cầu lẫn nhau, vì vậy, cảm lòng không được, anh duỗi tay đưa vào trong quần áo của cô, nắm lấy bầu ngực đầy đặn tuyết trắng của Trì Tảo Tảo.

“Hắc!”

Ai biết, mới vừa nắm lấy, Trì Tảo Tảo đã cười ra tiếng, ngượng ngùng không thôi, ngừng hôn môi giữa chừng, cô nói, “Rất nhột.”

Diệp Khuyết, “.....”

Trì Tảo Tảo đặt tay lên trên tay của anh, tay của anh, còn bao trùm ở chỗ bánh bao trước ngực cô, cô hỏi anh, “Anh vuốt có cảm giác gì? Cũng không nhỏ đi? Hả là không nhỏ đi? Em nghe người trong ký túc xá nói, cái này phải có đàn ông sờ nhiều thì mới có thể lớn được, đàn ông đều là thích lớn đúng không? Vậy anh sờ nhiều chút.”

“.....”

Trời biết, hai người rõ ràng dục hòa đốt người, Trì Tảo Tảo vừa nói xong, ngữ khí buồn cười mà đáng yêu, hơn nữa vẻ mặt đặc biệt ngốc đó, ai còn xuống tay được nữa?

Ngược lại, Diệp Khuyết giống như bị một chậu nước lạnh dội từ đỉnh đầu xuống, hoàn toàn không có kích thích và xúc động lúc trước.

Anh chuẩn bị thu tay về, nhưng mà Trì Tảo Tảo không cho, đè lại tay anh nói, “Anh lại không chơi nữa? Có phải anh ghét bỏ của em nhỏ hay không, anh vuốt không có cảm giác?”

“.....” Anh không còn lời gì để nói.

Nhưng anh không nói lời nào, cô lại cho rằng anh thật sự ghét ngực của cô nhỏ, lập tức đã giận dữ, đẩy anh ra ngồi ở một bên, “Dù sao em chỉ lớn được nhiều đó, nếu anh không thích thì thôi, em sẽ xem như những lời anh nói với em lúc trước đều là đánh rắm.”

Cô đứng dậy, khắp khiêng tránh ra.

Diệp Khuyết thờ ơ, nhìn bóng dáng nhỏ gầy của cô dần dần đi xa, anh nhẫn nhịn không được, khóe môi gọi lên tiếng cười.

Trên đời này, sao vẫn còn có tiểu gia hóa đáng yêu như vậy chứ?

Anh thật là không có biện pháp với cô.

Thấy cô đi đường lung lay, giống như có thể té ngã bất cứ lúc nào, anh nhanh chóng đi tới, ôm chặt lấy eo cô.

Trì Tảo Tảo khó chịu tránh tay anh, “Anh ghét em thì đừng chạm vào em.”

Anh còn khiêu khích cô một chút, “Không tiếp tục chạm vào, làm sao làm nó to lên được?”

Gi?

Trì Tảo Tảo ngẩng đầu nhìn anh, “Vậy vừa rồi vì sao anh không tiếp tục nữa?”

Anh ta nghiêm túc nói, “Vừa rồi ngửi được một chút mùi vị.”

“.....” Có ý gì? Anh nói cô hôi?

Trì Tảo Tảo trừng mắt nhìn anh, còn chưa hỏi ra miệng, chỉ thấy anh duỗi tay đặt ở giữa hai chân của cô, dùng sức đè, “Tiểu yêu tinh, ướt.”

Trong nháy mắt, mặt của Trì Tảo Tảo, thoát một cái đỏ lên, cô xấu hổ và giận dữ gợn tay đánh anh, “Anh vô sỉ, Diệp Khuyết, lưu manh.”

“Chẳng lẽ anh nói sai rồi?”

Cô ngượng ngùng nhìn anh, “Đừng nói nữa, ghê tởm, mắc cỡ chết được.”

“Cho nên...” Anh gợn tay đỡ cô,捏 cái mũi nhỏ của cô, “Nếu lại tiếp tục, em sẽ rất muốn, mà anh, sẽ cảm lòng không được, em còn nhỏ, trên người lại bị thương, anh luyến tiếc ăn em như vậy, từ từ, chờ thêm một đoạn thời gian nữa, được không?”

Trì Tảo Tảo quay đầu nhìn anh, “Vậy..... Anh vẫn là yêu em, đúng không?”

“Em nói đi?” Anh hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Cô mở rộng hai tay, nhào vào trong ngực anh, “Em đã biết mà, anh yêu nhất là khi dễ em, ông xã, chân em tê quá, ôm một cái.”

Tiểu quý bướng bỉnh.

Anh không nói hai lời, đưa tay bế cô lên theo kiểu công chúa.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Có lẽ đây chính là cái mà anh gọi là thích

Một tuần sau, chân Trì Tảo Tảo cơ bản đã khỏi hẳn.

Bọn họ quyết định ngày hôm sau sẽ trở về, nếu không phải đi động hết pin, trong núi lại không có tín hiệu, anh không gọi điện thoại được, thì anh đã gọi để Vân Phi cho trực thăng đến đây đón bọn họ.

Nhưng nghĩ lại, cùng đi với Trì Tảo Tảo, cũng không có gì là không tốt.

Trưa hôm đó, Cừu Tử Mặc chuẩn bị nướng nguyên con dê, ba người vây quanh ngồi ở trên cỏ ăn.

Xé một khối thịt nạc lớn, Cừu Tử Mặc đưa cho Trì Tảo Tảo, “Cô nếm thử xem, tôi nướng thịt dê, chính là hương vị độc nhất vô nhị trên thế giới.”

Trì Tảo Tảo là một người không thịt không vui, lúc nướng thịt, cũng đã không kiềm chế được chảy nước miếng, hiện tại Cừu Tử Mặc xé một khối cho cô, cô liếm liếm cánh môi, nhanh chóng nhận lấy, cắn một miếng thật to.

“Mùi vị thế nào?” Cừu Tử Mặc hỏi.

Trì Tảo Tảo bị say mê, vừa ăn vừa nói, “Ôi mẹ ơi, mỹ vị, đây là dê nướng nguyên con ngon nhất mà tôi từng ăn.”

Nói rồi, Trì Tảo Tảo đưa khối thịt đã bị cắn một miếng trong tay tới bên miệng Diệp Khuyết, “Ông xã anh nếm thử đi, mùi vị cực kỳ ngon nha.”

Diệp Khuyết không ăn, đẩy tay cô ra đứng dậy, “Em ăn đi, anh đi vệ sinh một chút.”

Sau đó, thẳng tắp đi vào trong đêm tối.

Trì Tảo Tảo thật sự cho rằng anh đi vệ sinh, cũng không quan tâm tới anh nữa, tiếp tục ăn.

Cừu Tử Mặc cũng đột nhiên đứng dậy, đi về phía Diệp Khuyết biến mất.

Trì Tảo Tảo tò mò truy hỏi, “Anh cũng đi tiểu à?”

Thiếu niên kia quay đầu lại, chỉ thẹn thùng cười, không trả lời, sau đó đi theo phương hướng Diệp Khuyết biến mất.

Trì Tảo Tảo nói thầm, “Thật là hai quái nhân, lúc ăn thì không lo ăn thật ngon, đi tiểu cái gì không biết, lẩn lộn đầu đuôi, ha ha, bọn họ không ở đây, mình sẽ ăn nhiều một chút, chờ lúc bọn họ trở về, cho bọn họ gặm xương.”

Từ sau khi vào núi đến, đã rất nhiều ngày rồi, trước nay chưa từng ăn qua dê nướng nguyên con ngon như vậy, Trì Tảo Tảo ăn đến nóng nhiệt, trực tiếp bỏ qua sự tồn tại của hai người đàn ông kia.

Mà lúc này, Diệp Khuyết đứng bên bụi cỏ đi tiểu, mới vừa kéo khóa quần lên, đã nghe được cách đó không xa truyền đến âm thanh sột sột soạt soạt.

Anh giương mắt nhìn xem, giống như thấy một bóng người.

Nhảy bén nhú nhú mảy, giọng nói rét lạnh kêu, “Trốn làm cái gì? Xuất hiện đi!”

Vừa dứt lời, quả nhiên, bên cạnh bụi cỏ trong rừng, Cừu Tử Mặc lén lút đi ra, đứng ở trước mặt anh, giống như cô gái nhỏ, xấu hổ không thôi.

“Chúng ta đều là đàn ông, cậu cần gì phải rình coi như vậy, hoặc là, cậu có ham mê ở phương diện kia?” Diệp Khuyết chậm biếm ra tiếng.

Trên thực tế, bắt đầu từ ngày hôm sau mang Trì Tảo Tảo tới nơi này, anh đã phát hiện, ánh mắt của thiếu niên này, rất quái dị.

Anh ngoài sáng không nói, trong lòng lại sợ hãi.

Cừu Từ Mặc vừa nghe, cúi đầu xuống càng thấp, “Không có, không phải như anh nghĩ.”

“Năm nay cậu bao nhiêu tuổi rồi?” Diệp Khuyết nói sang chuyện khác.

“Mười chín tuổi.”

“Có bạn gái không?”

“Không, không có!”

“Có yêu thích con gái không?”

Cừu Từ Mặc vẫn là lắc đầu, “Không có.”

“Cậu thích tôi?”

Cừu Từ Mặc cả kinh, ngẩng đầu nhìn người đàn ông trước mắt.

Tuy rằng là đêm tối, nhưng xuyên qua ánh trăng sáng, cậu vẫn là có thể rõ ràng cảm giác được lực lượng cường đại che dấu không được của người đàn ông này.

Còn có một cổ mị lực trời sinh.

Tim đập gia tốc, không thể phủ nhận, “Nhìn anh, em cảm thấy cảm giác trong lòng rất kỳ quái, anh là mục tiêu cả đời em theo đuổi, có lẽ, đây là cái mà anh gọi là thích đi.”

“.....”

Lời này, làm Diệp Khuyết cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Từ ánh mắt đầu tiên nhìn thấy cậu ta, Diệp Khuyết đã cảm thấy, cậu ta và người làm nông khác không giống nhau, không có đứa bé ở nông thôn nào, có làn da trắng như vậy.

Một thiếu niên anh tuấn như vậy, sao có thể sẽ là một thiếu niên làm nông nghiệp ở núi sâu rừng già này?

Nguy trạng của cậu ta, đúng là trăm ngàn chỗ hở.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Bị tính kế

“Anh..... Sẽ đưa em cùng đi với hai người, đúng không?”

Cừu Từ Mặc nghĩ tới sáng mai bọn họ sẽ đi, anh vẫn luôn không nói đến việc trọng điểm là có dẫn cậu ta cùng đi hay không, cho nên cậu ta nhìn không được, mở miệng hỏi anh.

Diệp Khuyết chậm rãi xoay người, mặt không biểu tình, “Nếu cậu muốn kiểm báo đáp từ tôi, tôi cũng có thể thỏa mãn việc ăn uống của cậu, nhưng nếu muốn đi theo bên người tôi, đó là không có khả năng.”

Cừu Từ Mặc kinh ngạc, “Anh lật lọng?”

“Không, tôi cũng không có phủ nhận y thuật của cậu tốt chữa khỏi chân cho người phụ nữ của tôi, tôi có thể báo đáp cậu.”

“Nhưng em sự báo đáp mà em muốn, chính là đi theo bên cạnh anh, đi làm ở công ty của anh.”

“Cừu Từ Mặc.” Diệp Khuyết gọi cả tên lẫn họ, giọng nói rét lạnh đến tận xương, “Cậu nên biết tôi có danh tiếng này, như vậy mà nói cậu cũng hiểu thủ đoạn của tôi, cứng rắn yêu cầu chuyện gì đó, không có kết quả tốt.”

Cừu Từ Mặc tức muốn học máu, oán hận trừng mắt Diệp Khuyết, “Em biết, em biết thủ đoạn của anh tàn nhẫn, hành sự ngoan tuyệt, nhưng mà Diệp Khuyết, em cứu bà xã anh một mạng, em chỉ muốn làm việc bên cạnh anh, một chút yêu cầu nhỏ như vậy anh cũng không chịu đồng ý sao?”

Anh vẫn như cũ lạnh nhạt như băng, miệng lưỡi không có nửa điểm xoay chuyển, “Bên người tôi, không có chức vị thích hợp với cậu.”

“Anh là không nghĩ dẫn em đi phải không?”

Anh đã không còn kiên nhẫn tiếp tục nói chuyện với cậu ta nữa, xoay người rời đi.

Ai biết, Cừu Từ Mặc ha ha cười, phát rồ nói: “Tôi đã biết, tôi đã biết anh sẽ lật lọng với tôi, không chịu mang tôi rời đi, cũng may, tôi để lại một tay, anh biết không? Thịt nướng bà xã anh vừa ăn, tôi đã bỏ vào một lượng lớn nọc độc ăn mòn, nếu không có thuốc giải, không đến bảy ngày, cô vợ nhỏ như hoa như ngọc kia, đoán chừng lục phủ ngũ tạng sẽ thối rữa mà chết, ha ha.....”

Cừu Từ Mặc vừa dứt lời, bước chân của Diệp Khuyết đã quay lại, sợ bóng sợ gió, tức khắc xuất hiện ở trước mặt cậu ta, lực ngón tay mạnh mẽ, hung hăng bóp chặt cổ họng của Cừu Từ Mặc, hận không thể đem cậu ta nghiền nát mà phanh thây.

“Cậu lặp lại lần nữa?” Ánh mắt thị huyết, nghiêng răng nghiêng lợi.

Cừu Từ Mặc bị anh bóp chặt đến mau không thở nổi, ngắc cổ, cười đến so với khóc còn khó coi hơn, “Diệp Khuyết, tôi nhất định phải ở lại bên cạnh anh, nếu không, anh sẽ vĩnh viễn mất đi cô vợ nhỏ của anh, không tin, chúng ta rửa mắt mong chờ.”

Đáng chết.

Cả người lệ khí toàn bộ bộc phát, Diệp Khuyết bóp cậu ta, chỉ cần tàn nhẫn thêm chút nữa, có lẽ giây tiếp theo, cổ cậu ta sẽ bị bẻ gãy.

Nhưng đáng chết là, nghĩ đến Trì Tảo Tảo, anh bỗng nhiên buông lỏng tay, vậy mà khuất phục cậu ta, “Đưa thuốc giải cho tôi.”

“Tôi muốn lưu lại bên cạnh anh, khụ..... Khụ khụ.” Cậu ta gian nan ho khan ra tiếng, cong eo, thở hổn hển.

Diệp Khuyết nghiêng răng nghiêng lợi, “Ngay từ đầu, cậu đã có mục đích?”

Cậu ta chỉ cười, không đáp.

Ánh mắt của người đàn ông, lạnh đến tận xương, “Cậu là ai?”

“Khụ..... Tôi là ai không quan trọng, quan trọng là, tôi muốn lưu lại bên cạnh anh.”

“Cậu con mẹ nó, nói cho tôi biết, rốt cuộc cậu là ai?” Anh hung hãn, nắm cổ áo của cậu ta, hung hăng chất vấn.

Cậu ta cười đến vân đạm phong khinh, “Từ nay về sau, để tôi ở bên cạnh anh, chẳng khác nào để bà xã của anh ở bên người, một khi tôi rời đi, cô ta cũng sẽ rời đi, cho nên, tôi hy vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Đáng chết, anh chửi nhỏ một tiếng, ném cậu ta ra, xoay bước đi về hướng Trì Tảo Tảo.

Thấy Trì Tảo Tảo còn vây quanh đê nướng nguyên con trước mặt ăn đến nồng nhiệt, anh đi qua, một chân đá bay luôn đê nướng nguyên con lăn ra đất.

Trong miệng Trì Tảo Tảo còn ngậm một miếng thịt, ngo ngắc nhìn Diệp Khuyết, “Ông xã, anh làm gì vậy?”

“Ăn ăn ăn, em chỉ biết ăn.” Ngay cả khối thịt trong miệng cô, anh cũng ném xuống đất.

Trì Tảo Tảo đột nhiên thấy ủy khuất, chớp chớp mắt, có loại xúc động muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Làm người không nên quá ích kỷ

“Ăn ăn ăn, em chỉ biết ăn.” Ngay cả khối thịt trong miệng cô, anh cũng ném xuống đất.

Trì Tảo Tảo đột nhiên thấy ủy khuất, chớp chớp mắt, có loại xúc động muốn khóc.

Diệp Khuyết nhìn khuôn mặt vô cùng đáng thương kia của cô, lại không đành lòng tức giận, cánh tay dài duỗi một cái, mạnh mẽ kéo cô ôm vào trong lòng mình.

"Xin lỗi." Anh nói.

Tri Tào Tào rút rè ngẩng đầu lên, chớp chớp mắt to vô tội, nhìn anh hỏi, "Anh sao vậy? Sao lại đột nhiên tức giận như vậy?"

Cô chỉ là thích ăn, đêm nay ăn nhiều mấy miếng thịt dê nướng mà thôi, anh cần gì phải tức giận với mình như vậy chứ?

Tri Tào Tào thực sự không hiểu được, cái người cao ngạo lạnh lùng này, nhìn như ôn hòa, nhưng bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng có thể tỏa hơi lạnh với mình.

Phiền muộn.

Nhìn Cừ Từ Mặc đi tới, Diệp Khuyết mắt lạnh đảo qua, cup mắt nhìn xem Tri Tào Tào, "Không có gì, sau này không có lệnh của anh, không cho ăn đồ ăn bậy, chúng ta đi về nghỉ ngơi đi!"

Anh nắm tay cô, nhanh chân đi về hướng nhà gỗ.

Cừ Từ Mặc đi tới, nhìn thịt dê bị Diệp Khuyết đá văng đầy đất, trong lòng lạnh lùng hừ một tiếng, làm như không thấy.

Buổi tối đó, Diệp Khuyết cả đêm không ngủ, liên tục nhìn chăm chăm cô gái nhỏ ngủ say trong lồng ngực, nghĩ đến lời Cừ Từ Mặc nói, không phải anh muốn khuất phục bất cứ người nào, chỉ là, lẽ như là sự thật, anh không phải không thừa nhận, anh sợ mất đi vật nhỏ trong lồng ngực này.

Đừng xem bình thường thái độ của anh đối với cô thờ ơ, kỳ thực, anh rất quan tâm đến sự tồn tại của cô.

Đặc biệt là cô đã thâm căn cố đế đóng quân trong tính mạng của anh, dù là ai cũng không thay thế được vị trí kia.

Sáng sớm ngày hôm sau, anh liền dẫn Tri Tào Tào rời khỏi.

Đương nhiên, Cừ Từ Mặc cũng theo bên cạnh hai người.

Tri Tào Tào còn đang buồn bực, đi tới gần Diệp Khuyết, kéo ống tay áo của anh, nhỏ giọng hỏi, "Ông xã à, tại sao anh ấy vẫn phải theo chúng ta? Lẽ nào là đưa chúng ta đến thị trấn?"

Tâm trạng Diệp Khuyết không tốt, Tri Tào Tào vừa vặn đánh vào vết thương, lạnh lùng ném lại một câu, "Không nên hỏi thì đừng hỏi."

Sau đó, Tri Tào Tào lại oan ức, nhìn anh như muốn ăn tươi nuốt sống.

Người này, thực sự là âm tình bất định, không hiểu ra sao, một phút trước còn rất tốt, đảo mắt lại bày ra bộ dáng cao ngạo lạnh lùng kia, tư thái lạnh lùng làm người khác cũng không dám tới gần.

Tri Tào Tào cảm thấy, anh làm ra vẻ, buồn nôn, không để ý tới anh, sau đó chạy tới kéo Cừ Từ Mặc tán gẫu.

"Từ Mặc, anh thật tốt, không chỉ đắp thảo dược chữa khỏi chân giúp tôi, còn đưa chúng tôi đến thị trấn, anh thực sự là người qua đường tốt nhất Trung Quốc."

Cừ Từ Mặc cười cười với cô, "Không có chuyện gì, dễ như ăn cháo mà thôi."

"Ai nha, anh còn khiêm tốn, không có chuyện gì, chồng tôi có chính là có phương pháp, mấy con dê anh nuôi trong núi kia, tôi bảo anh ấy tìm người giả cao mua cho anh, thế nào?"

Cừ Từ Mặc cười ha ha, ánh mắt lại liếc nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Diệp Khuyết bên cạnh.

Diệp Khuyết kéo Tri Tào Tào qua một cái, "Em là nhầm chán không tìm được người nói chuyện đúng không?"

Nếu không phải là Cừ Từ Mặc, bây giờ anh cần gì phải lo lắng đề phòng cho cô, con bé chết tiệt này, còn không biết điều.

Không những như vậy, anh chất vấn cô, giống như hỏi sai rồi, Tri Tào Tào tức giận trừng mắt, bậm quai hàm.

"Anh lại không nói chuyện với em, em tìm người khác nói chuyện thì sao chứ? Diệp Khuyết, làm người không nên quá ích kỷ, quá bá đạo."

"..."

Anh nhìn cô, không nói lời nào.

Cô còn lại cố ý xoay người đi sát bên Cừ Từ Mặc, vui vẻ ra mặt, "Trước đây anh đều là một mình ở đây nuôi dê sao? Một mình anh không sợ à? A?"

Lời còn chưa dứt, cả người lại bị Diệp Khuyết ôm đi.

"Tri Tào Tào, em không nghe lời đúng không?"

Tri Tào Tào thật oan ức, cố mở tay anh, "Anh làm gì vậy, ai kêu anh không để ý tới em, một lúc lại đối xử tốt với người ta, một lúc lại lạnh mặt, người lập dị."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Ông xã à, anh đối với Tào Tào thật tốt

Tri Tào Tào thật oan ức, cố mở tay anh, "Anh làm gì vậy, ai kêu anh không để ý tới em, một lúc lại đối xử tốt với người ta, một lúc lại lạnh mặt, người lập dị."

Người lập dị?

Diệp Khuyết nhìn cô, nếu không phải có tên quái dị là anh, thì con nhóc em đã sớm không biết bị ném đến nơi sâu xa nào rồi.

Còn không thấy ngại mà oán giận anh?

Diệp Khuyết đưa tay nhéo nhéo lỗ tai cô, cảnh cáo, "Không cho rời khỏi anh nửa bước."

Tri Tào Tào bị đau, nắm lấy tay anh, "Đau á, anh còn nhéo, nếu không cho em rời khỏi, vậy làm gì còn cứ hung dữ với em?"

"Còn dám mạnh miệng?"

"Ách, em không nói, ông xã à, đau đau đau, buông tay, em không rời đi được chưa?"

Cô không còn cách nào khác, không thể làm gì khác hơn là hai tay ôm chặt vòng eo của anh, "Sau này em cũng sẽ không rời khỏi anh nửa bước."

Anh buông tay ra, xoa xoa trán của cô, tiếp tục đi về phía trước.

Cừu Tử Mặc vác bao lớn bao nhỏ bên cạnh, bật cười, "Hai vợ chồng các người tình cảm thật tốt, thực sự là người ta ghen tị chết mà."

Một ánh mắt âm lãnh bắn lại đây, sắc bén lại nguy hiểm đảo qua Cừu Tử Mặc, giống như một giây sau sẽ muốn lăng trì xử tử cậu ta vậy.

Anh mím mím môi, quyết đoán cầm miệng.

Không biết có phải vì chân bị thương hay không, mà Tri Tào Tào đi một lúc, liền cảm giác chân tê, không nhúc nhích được nữa.

Không thể nhúc nhích, cô tìm một tảng đá ở ven đường ngồi xuống, một bên đấm chân, một bên kêu rên, "Nghỉ ngơi một chút đi, em vừa khát vừa mệt mỏi, chân lại đau."

Hai người đàn ông đều dừng bước lại, nhìn về phía Tri Tào Tào.

Diệp Khuyết im lặng nhìn cô, Cừu Tử Mặc nói, "Nơi này còn phải đi tiếp một tiếng nữa mới tới thôn trang, thật sự không nhúc nhích nổi nữa sao?"

Tri Tào Tào gật đầu, "Đúng vậy, hơn nữa, chân tôi vốn có thương tích."

Diệp Khuyết làm sao có thể tùy theo cô hồ đồ trì hoãn thời gian, đi tới ngồi xổm trước người cô, "Lên, anh cõng em."

"A?" Tri Tào Tào giật mình.

Cái người cao ngạo lạnh lùng này, cõng cô?

Anh thật sự hạ thấp người ngồi xổm trước mặt cô, cho cô nằm trên lưng anh?

Tri Tào Tào có chút hưng phấn, lập tức nhào vào trên lưng anh, còn không quên từ phía sau hôn hôn lỗ tai anh, mềm mại yếu ớt nói, "Ông xã à, anh đối với Tào Tào thật tốt."

"..."

Diệp Khuyết có loại kích động muốn ném cô xuống đất, được tiện nghi còn ra vẻ.

"Cầm miệng, ngủ đi!"

Anh ra lệnh, sau đó công lý Trì Tảo Tảo không tới tám mươi cân, đi trên đường núi, đi hơn một tiếng.

Bọn họ tìm thấy một hộ nông gia ở trong thôn, Diệp Khuyết đặt Trì Tảo Tảo đang ngủ lên giường, sau đó lấy điện thoại di động đi nạp pin, rồi gọi điện thoại cho Vân Phi, bảo anh ta lái xe tới đón anh.

Nhưng từ thành phố Ninh Đô đến cái thôn trang nhỏ không nổi tiếng này, đường xá ít nhất cũng là bốn, năm tiếng, hơn nữa còn là dưới tình huống không kẹt xe.

Diệp Khuyết không mang tiền trên người, tiện tay cời đồng hồ đeo tay hàng hiệu của mình cho nông gia, bảo bọn họ chuẩn bị cho anh một bữa cơm.

Chuẩn bị xong cơm nước, Diệp Khuyết gọi Trì Tảo Tảo ở trên giường.

Trì Tảo Tảo ngủ rất say, lại còn nằm mơ đang hôn Diệp Khuyết, miệng nhỏ cứ chu chu.

Diệp Khuyết nhìn, thực sự là không biết nói gì.

"Trì Tảo Tảo, rốt cuộc em có muốn ăn hay không?" Anh vỗ mặt cô.

Trì Tảo Tảo lập tức giật mình tỉnh lại, nhìn trái ngó phải, sau đó ánh mắt rơi vào trên người Diệp Khuyết, "Nơi này là nơi nào?"

Anh không lên tiếng, trực tiếp đứng dậy rời đi.

Trì Tảo Tảo đuổi theo sát anh, "Ông xã à, chúng ta đến trong thôn rồi?"

Thấy phía trước có một bàn cơm rất mộc mạc, Cừu Từ Mặc đã ngồi trước bàn ăn, Trì Tảo Tảo cũng đi theo ngồi xuống, dù muốn hay không, cũng cùng tay bóc đồ ăn lên liền ăn.

Diệp Khuyết vỗ một cái vào mu bàn tay của cô, Trì Tảo Tảo gào lên đau đớn.

"Ông xã à, anh lại đánh em?"

"Em dám không đi rửa tay, dùng tay bóc ăn nữa thử xem?"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Dừng chân ở thôn góa phụ

Ba người mới vừa cơm nước xong, không biết sao, trong nhà nông thôn, đột nhiên xuất hiện rất nhiều người.

Trì Tảo Tảo cắn chiếc thìa, một bên nhìn người trong nhà, một bên suy đoán, vì sao những người kia từng người từng người đều dán mắt nhìn chằm chằm Diệp Khuyết?

Cô quay đầu nhìn người đàn ông bên cạnh, đập đập anh, "Ông xã à, bọn họ đang làm gì vậy?"

Diệp Khuyết không để ý đến cô.

Trì Tảo Tảo không cam lòng, lại quay đầu hỏi Cừu Từ Mặc, "Này, không phải anh nói anh là thôn dân quanh đây sao? Lễ nào nơi này là nhà anh? Còn có, tại sao bọn họ lại nhìn chúng ta như vậy?"

Hình như đều là phụ nữ, từng người từng người nhìn xem Diệp Khuyết, hai mắt hình trái tim, nước miếng đều sắp chảy ra.

Không phải là từ trước tới nay bọn họ chưa từng nhìn thấy người cao giàu đẹp trai như Diệp Khuyết sao, nên đều nghe tiếng chạy tới thương thức?

Ặc! Nếu thực sự là như vậy thì cô có cảm giác nguy hiểm.

"Tôi không phải người ở thôn này." Cừu Từ Mặc nói.

Trì Tảo Tảo chu mỏ một cái, lập tức đứng lên, đi tới đóng cửa lại.

Nhốt Diệp Khuyết và Cừu Từ Mặc ở trong nhà, cô đi ra ngoài, đứng trước mặt một đồng phụ nữ, cười ha ha chào hỏi bọn họ, "Chào các dì."

Mười mấy phụ nữ nhìn cô, không có vẻ mặt gì, từng người từng người còn đưa mũi chân hướng vào phòng quan sát.

Trì Tảo Tảo cố ý đi chặn tầm mắt của bọn họ, "Không phải là các di coi trọng anh nhà tôi đó chứ?"

Lúc này các phụ nữ mới đưa mắt rơi vào trên người Trì Tảo Tảo, có người hỏi, "Các người là từ đâu đến? Sao lại tới trong thôn chúng tôi?"

Trì Tảo Tảo nói, "Chúng tôi đi du lịch, chỉ là đi ngang qua nơi này mà thôi."

"A? Vậy chẳng mấy chốc các người sẽ rời đi?"

Trì Tảo Tảo gật đầu, "Đúng vậy, mấy tiếng nữa chúng tôi sẽ rời đi."

"Cô nương nhỏ, người đàn ông tuần tú trong phòng kia, anh ấy là gì của cô? Cô mở cửa, để chúng tôi nhìn một cái thôi?"

Trì Tảo Tảo chặn trước cửa, không cho bọn họ hy vọng, "Tôi nói rồi, anh ấy là anh nhà tôi, không phải các người coi trọng anh ấy chứ?"

Các phụ nữ từng người từng người xấu hổ cúi đầu, "Ai nha, không nói gạt cô, nơi này của chúng tôi, đã lâu không có đàn ông, đàn ông trong thôn đều đi ra ngoài làm công, một năm mới về một lần, cô còn nhỏ, cô không hiểu, cô mở cửa nhanh, để chúng tôi nhìn anh ta một cái đi!"

"..."

Ách! Chuyện này... Trì Tảo Tảo đột nhiên sờ cả tóc gáy, đám phụ nữ này, có cần phải rõ ràng trực tiếp như thế không?

Không có đàn ông, ngắm đàn ông của cô liền có thể xóa tan nỗi khổ cô quanh sao?

Có điều, cho bọn họ nhìn một cái, Diệp Khuyết cũng sẽ không mất khối thịt nào đâu mà nhỉ?

Một tia sáng xẹt qua trong mắt Trì Tảo Tảo, cô dùng tay, nói với mười mấy người phụ nữ kia, "Muốn xem người nhà tôi cũng được, mỗi người các người cho tôi một món đặc sản trong thôn, tôi liền cho các người xem, thế nào?"

Mười mấy người phụ nữ hai mặt nhìn nhau, đột nhiên, một giây sau, đảo mắt một cái, toàn bộ người đều xoay người chạy mất.

Trì Tảo Tảo không nói gì, đám người này, quả thực còn thực tế hơn người thành phố.

Cô thất vọng xoay người, lúc muốn mở cửa vào nhà, cái đám phụ nữ kia, từng người từng người ôm thật nhiều đồ vật vọt tới.

Trì Tảo Tảo giương mắt vừa nhìn, có cây củ cải, bắp ngô, khoai tây, thịt khô, lạp xưởng, thịt dê, gà rừng... ặc, thật nhiều nha, đều là thứ cô thích ăn nhất.

Cô mau chóng tới nhận, sau đó nói với bọn họ, "Các người mở cửa đến xem anh ấy đi, anh ấy đang ngồi trong phòng đó, nhớ kỹ nha, chỉ cho xem, không cho phép đụng, ai sờ soạng tôi chặt tay."

Sau đó, một đám phụ nữ ném đồ vật cho Trì Tảo Tảo, liền vọt vào trong phòng, mạnh mẽ vây quanh Diệp Khuyết và Cừu Tử Mặc đến mức nước chảy không lọt.

Diệp Khuyết và Cừu Tử Mặc ngồi trước bàn ăn, còn cảm thấy không hiểu ra sao, trong phòng này, sao lại lập tức thêm nhiều phụ nữ nông thôn như vậy?

Nói trắng ra, phải gọi là góa phụ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Chồng hiểu rõ Tảo Tảo nhất

Một đám phụ nữ vây quanh Diệp Khuyết và Cừu Tử Mặc, nhiệt tình đến suýt chút nữa trực tiếp đánh gục hai người.

Cừu Tử Mặc tuổi còn nhỏ quá, hơn nữa, cũng không có mị lực thành thực như Diệp Khuyết, vì vậy cơ bản hết thảy ánh mắt của phụ nữ, đều sáng quắc rơi vào trên người Diệp Khuyết.

Các phụ nữ tranh nhau chen lấn hỏi, "Cậu đẹp trai, cậu tên là gì vậy?"

"Cậu đẹp trai, nơi này của chúng tôi phong cảnh không tệ, các người ở lại chơi thêm mấy ngày đi?"

"Đúng vậy, các người ở lại chơi thêm mấy ngày đi, ăn ở đều miễn phí."

"Đến nhà tôi ở đi, điều kiện nhà chúng tôi còn tốt hơn nơi này, tôi còn có thể làm rất nhiều đồ ăn ngon, đến nhà tôi ở đi?"

Diệp Khuyết mặt lạnh, ngồi nghiêm chỉnh.

Tầm mắt xuyên qua đám phụ nữ kia, vào trong nhà, rơi trên người Trì Tảo Tảo đang kiểm kê "Tài sản".

Anh có loại kích động hận không thể qua đó bóp chết cô, con bé này lại dám lợi dụng anh đòi lấy những thứ đó?

Thật sự ở trong mắt cô, ngay cả chút đồ vật kia Diệp Khuyết anh cũng không bằng sao?

Diệp tổng tức rồi, hơn nữa là rất tức giận, phút chốc đứng dậy, cả người toả ra hơi thở lạnh lẽo, trực tiếp làm các phụ nữ xung quanh khiếp sợ ba phần.

Anh nhanh chân đi tới chỗ Trì Tảo Tảo, kéo tay nhỏ của cô một cái.

Trì Tảo Tảo còn đang đếm xem thu được mấy cây củ cải trắng, đột nhiên bị Diệp Khuyết kéo đi, cô ngẩng đầu nhìn anh, mở to một đôi mắt cực kỳ hồn nhiên.

"Ông xã à, em thông minh chứ? Không tốn một đồng tiền, lập tức kiếm lời được nhiều thực phẩm dinh dưỡng cao như vậy."

Không phải sao, đều nói vùng nông thôn cây nhà lá vườn, không thêm bất kỳ phân bón hợp chất nào, vi-ta-min lại cực cao.

Bọn họ đã đi ra ngoài nhiều ngày qua, nếu như trở về không mang theo một chút thổ sản trở về, thì rất có lỗi với ba mẹ ở nhà nha.

Diệp Khuyết trừng mắt nhìn cô, nghiêng răng nghiêng lợi, "Trì Tảo Tảo, em không nhớ tới ăn, sẽ thiếu một miếng thịt sao? Mau đuổi bọn họ đi, bằng không em cũng đừng mong mang những thứ đồ này về."

Trì Tảo Tảo nghiêng đầu suy nghĩ một chút, phút chốc gật đầu, "OK, anh lui ra đi!"

Cô đi lên trước, đứng trước mặt đám phụ nữ đó, "Các dì à, các người xem cũng xem được rồi, tất cả về nhà cho heo ăn đi thôi, anh nhà tôi phải nghỉ ngơi, lát nữa còn phải rồi đi."

Diệp Khuyết đứng phía sau Trì Tảo Tảo, nghe nói như thế, quả thực không nói gì.

Các phụ nữ từng người từng người còn không muốn rời đi, mắt nhìn chằm chằm xem Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là kéo Diệp Khuyết trở về nhà, sau đó đóng cửa lại, không cho bọn họ liếc nhìn, xem bọn họ có đi hay không.

Không nhìn thấy Diệp Khuyết, lúc này các phụ nữ mới rời khỏi.

Trì Tảo Tảo nhờ Cừu Tử Mặc kiểm kê tài sản cho cô, còn mình thì lại chạy vào trong phòng kho khoang với Diệp Khuyết.

"Ông xã à, anh cũng không biết miếng thịt khô kia thơm cỡ nào nha, em mang về nhà, ba mẹ nhất định sẽ rất thích."

Thấy Diệp Khuyết mặt lạnh, cũng không trả lời cô, Trì Tảo Tảo nhào tới, hôn lên mặt anh một cái.

"Ngựa gỗ ngựa gỗ, ông xã à, sao vậy? Tức giận rồi? Ai u, có gì mà phải tức giận chứ? Chỉ là cho bọn họ xem một chút, anh cũng không mất miếng thịt nào, lại nói, bọn họ cho em nhiều đồ như vậy, chúng ta không thiệt thòi thời."

Diệp Khuyết trừng cô, "Trì Tảo Tảo, em là muốn ăn đánh sao?"

Cô gái nhỏ thè lưỡi, khuôn mặt không để ý lắm, "Anh cam lòng đánh em sao? Quên mất lúc tưởng em chết, ai ôm em khóc à?"

"..."

"Ha ha, em biết mà, chồng hiểu rõ Tảo Tảo nhất."

Cô mặt dày mày dạn bò tới ngồi trên đùi anh, cầm đặt trên vai anh làm nũng, "Ông xã à, người khác không biết, thế nhưng em hiểu anh rất rõ, kỳ thực anh rất yêu em, chỉ là bị vương bận mặt mũi, không muốn biểu đạt thôi."

Cô hôn vào lỗ tai anh, hơi thở như lan, "Em cũng yêu anh, rất yêu rất yêu, chúng ta đã nói rồi, bạc đầu giai lão."

Chết tiệt, bị cô câu dẫn như thế, anh vậy mà không giận, trái lại, có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Ghen tuông gây ra họa

Chết tiệt, bị cô câu dẫn như thế, anh vậy mà không giận, trái lại, có cảm giác.

Trong cơ thể, phảng phất như có ngọn lửa đang thiêu đốt, máu liều mạng dồn lên trên, toàn bộ sức mạnh hội tụ ở một vị trí, làm lòng anh ngứa ngáy khó nhịn.

Nhưng con bé trong lòng ngực còn hồn nhiên không biết nguy hiểm, không ngừng nhúc nhích trong lòng ngực anh.

Mềm mại yếu ớt nói, "Ông xã à, anh nói xem, lúc hai người thật sự làm có cảm giác gì? Em thật chờ mong nha."

Hoàn toàn không hề ngưng ngừng, Trì Tảo Tảo vui đùa trong lòng ngực Diệp Khuyết, nói tới mặt không đỏ, tâm không loạn.

Anh cup mắt nhìn cô, nhìn hai bờ môi căng mọng của cô, anh thật sự muốn lập tức kiểm lấy, sau đó cúi đầu hôn lên cô.

Nhưng một giây sau, anh lại lạnh lùng, đẩy cô ra.

"Đi ra, để anh hít thở không khí mới mẻ một chút."

Cô lại muốn chui vào người anh làm phiền, không chỉ hít thở có trở ngại, ngay cả cơ thể cũng không bị anh khống chế, ở nơi như thế này, anh tuyệt đối không thể có ý nghĩ xấu xa như vậy.

Trì Tảo Tảo bị đẩy ra, trong lòng không thoải mái, oán hận trừng mắt anh, "Nín nhịn, làm ra vẻ, Diệp Khuyết, không như vậy anh sẽ chết sao? Là em mới gả cho anh, nếu không có em, em bảo đảm, đời này anh cũng không cưới được phụ nữ, sau này nếu như em sinh con trai, tuyệt đối không thể để cho thằng bé giống như anh đâu."

"..."

Trì Tảo Tảo một bên nói thầm, một bên đi ra ngoài, "Xưa nay chưa từng gặp phải người đàn ông nào không biết thương hương tiếc ngọc như vậy, xúi quẩy."

Diệp Khuyết tai thính nghe được lời làm bầm của Trì Tảo Tảo, trong lòng bỗng nhiên truyền đến một trận chua xót, anh tròn tròn nhìn bóng lưng của cô, ngực thực sự là khó chịu nói không nên lời, nặng nề.

Xúi quẩy?

Cô đây là đang ghét bỏ anh?

Con bé này vậy mà ghét bỏ anh không biết thương hương tiếc ngọc?

Diệp Khuyết tức giận đi theo, vốn định kéo cô chất vấn hai câu, nhưng nhìn thấy Trì Tảo Tảo ở trong nhà sửa sang lại những thứ mà mấy phụ nữ kia vừa đưa với Cừu Tử Mặc, vừa tán gẫu, hơn nữa còn vui vẻ ra mặt.

Anh càng thấy trong lòng không thoải mái, lạnh giọng gọi, "Trì Tảo Tảo, lại đây."

Trì Tảo Tảo đang xếp bắp ngô, quay đầu nhìn lại, người đàn ông kia như đại gia, chỉ biết dận dò người khác, cô nói với anh hai câu, "Kêu em tới làm gì? Anh tới mới đúng, mau lại đây giúp em sắp xếp đồ lại, lát nữa Vân Phi lái xe tới đây rồi."

"Anh bảo em tới đây." Nhìn thấy cô ở cùng Cừu Tử Mặc, anh liền lửa giận ngút trời.

Người kia, giống như một quả bom sẽ nổ tung bất cứ lúc nào, Trì Tảo Tảo đi cùng với anh, rất nguy hiểm.

Nhưng, cô bé chính là thích đối nghịch với anh, "Anh đừng có ở đứng đó nói chuyện không đâu, học tập Tử Mặc người ta đi kia? Anh xem anh ấy đã giúp em nhiều như vậy, nếu em có thể lựa chọn, em liền chọn Tử Mặc làm bạn trai em, ha ha!"

Vốn chỉ là một câu nói đùa giỡn, không nghĩ tới Diệp Khuyết nghe xong, quyết đoán núi lửa bạo phát.

Anh mặt lạnh đi tới, kéo Trì Tảo Tảo lên một cái, sắc mặt ác liệt, mắt như ngọn lửa, "Em lặp lại lần nữa?"

Trì Tảo Tảo thấy anh đột nhiên tức giận, trong lòng cũng không dễ chịu, liền không cam lòng yếu thế lý luận với anh, "Anh làm gì vậy? Động một chút là tức giận, buông tay."

"Anh hỏi vừa nãy em nói cái gì? Trì Tảo Tảo, có phải là em cảm thấy, cậu ta tốt hơn anh, hả?"

Tri Tào Tào bị anh dùng sức kéo, cổ tay có chút đau nhức, cô giãy dụa, đưa tay đánh anh.

Thế nhưng không đánh, lúc này Cừu Từ Mặc cũng đứng dậy, sát bên Tri Tào Tào chống lại Diệp Khuyết, "Không nhìn thấy cô ấy đau đớn sao? Anh buông tay đi!"

"Này mắc mớ gì đến anh?"

Diệp Khuyết vung tay lên, không biết sao, liền đánh vào trên mặt Cừu Từ Mặc.

Tri Tào Tào vừa thấy, tức giận bất bình trừng mắt về phía Diệp Khuyết, "Sao anh lại cố tình gây sự như vậy chứ? Phải, anh ấy tốt hơn anh đó thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Một mình anh cứ rời đi như vậy

Tri Tào Tào vừa thấy, tức giận bất bình trừng mắt về phía Diệp Khuyết, "Sao anh lại cố tình gây sự như vậy chứ? Phải, anh ấy tốt hơn anh đó thì sao?"

Chỉ ít, một người xa lạ như anh ấy, không cần báo đáp, chữa khỏi chân cho cô, không những như vậy, còn đưa bọn họ ra khỏi núi sâu, còn cho bọn họ ăn thịt dê của anh ta, một người bèo nước gặp nhau, còn đối xử với bọn họ như vậy, nhưng Diệp Khuyết thì sao?

Động một chút là tức giận, trở mặt còn nhanh hơn lật sách.

Thời khắc này, Tri Tào Tào là thật sự tức giận.

Nhưng Diệp Khuyết, còn tức giận hơn cô, khuôn mặt vốn hoàn mỹ đến không có chút tỳ vết nào kia, lúc này, càng hung ác đến có chút dữ tợn, trừng mắt nhìn cô, hai mắt đỏ lừng tàn nhẫn.

"Được, em được lắm, vậy em đi với cậu ta luôn đi, còn trông ngóng anh làm cái gì? Sau này, đừng có dính ở bên cạnh anh nữa."

Bỏ lại hai câu, anh hất tay liền đi.

Tri Tào Tào đứng ở nơi đó, oán hận nhìn anh, nhìn dáng vẻ lạnh lùng, kiêu ngạo, ngông cuồng tự đại kia của anh, cô thật sự hận thấu xương.

Người đàn ông này, không kiêu ngạo như vậy thì anh sẽ chết chắc?

Bệnh thần kinh, không hiểu ra sao.

Nói thế nào, cô Tri Tào Tào cũng là có tôn nghiêm, không để ý tới thì không để ý tới.

Cô giận hờn lại ngồi xổm người xuống, tiếp tục thu dọn đặc sản của cô.

Cừu Từ Mặc đứng ở bên cạnh, không nói một câu, tâm tư lại quỷ quyết thâm sâu.

Hai, ba tiếng sau, xe của Vân Phi tới thôn trang.

Anh ta dừng ở cửa thôn, gọi điện thoại cho Diệp Khuyết.

Diệp Khuyết liền đi ra cửa đón anh ta, lúc đi qua sân, thấy Tri Tào Tào ngồi ở lan can đang tán gẫu với Cừu Từ Mặc, anh mắt lạnh đảo qua, đi ra ngoài.

Tri Tào Tào thấy anh rời đi, không biết anh muốn đi đâu, nhưng cũng sợ anh rời đi, cứ như vậy bỏ mình lại.

Cô vội vàng hô một tiếng, "Anh đi đâu vậy?"

Ai ngờ, Diệp Khuyết không thèm để ý cô, tiếp tục đi về phía trước.

Tri Tào Tào tức giận đến giậm chân tại chỗ, lớn giọng gọi với bóng lưng anh, "Diệp Khuyết, em hỏi anh đi đâu vậy? Anh không chờ em sao? Anh cứ như vậy rời đi một mình à? Diệp Khuyết, Diệp Khuyết..."

Mặc kệ cô gọi thế nào, anh chính là không để ý tới, mãi đến khi biến mất trước mắt Tri Tào Tào.

Cũng không nhìn thấy anh nữa, Trì Tào Tào cho rằng, anh là thật sự đi một mình, bỏ lại mình, cứ như vậy một mình rời đi.

Những lúc như thế, cô thật sự hận anh đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhưng, vừa nghĩ tới anh cứ như vậy không cần mình nữa, nước mắt, xoẹt một cái liền chảy ra.

Trong lòng oan ức, khó chịu, ngột ngạt, nặng nề đến mức không thở nổi.

Cừu Từ Mặc đi tới, đưa khăn tay cho cô, trấn an nói, "Anh ta sẽ không đến mức bỏ cô lại một mình rồi đi đâu, đừng khóc."

Trì Tào Tào lắc đầu một cái, trong mắt chứa nước mắt, giải thích với Cừu Từ Mặc, "Anh không biết, anh ấy là người kiêu ngạo nhất, nếu anh ấy rời đi, là sẽ không quay đầu lại, anh ấy không cần tôi nữa, anh ấy thật sự cứ như thế bỏ tôi ở nơi này."

Cừu Từ Mặc lại không cho là như vậy, còn nhân hạ thoải mái nói với cô, "Hai chúng ta đánh cược, không tới hai mươi phút, anh ta sẽ trở về, nếu như tôi thắng, cô đồng ý tôi một điều kiện, nếu như tôi thua, cô muốn tôi làm gì tôi liền làm đấy!"

Trì Tào Tào lau nước mắt trên mặt, ghen ngào một hồi, "Anh ấy thật sự sẽ trở về?"

"Cô đánh cược không?"

"Đánh cược."

"Tốt lắm, cô nhìn thời gian đi, tôi nói trong vòng hai mươi phút, anh ta sẽ trở về."

Nói, anh liền xoay người đi xách đặc sản của Trì Tào Tào, toàn bộ đều xách đi ra ngoài, để tiết kiệm thời gian.

Trì Tào Tào quả thực là chờ ở đó một lúc.

Kỳ thực, trong lòng cô vẫn là rất lo lắng, lo lắng Diệp Khuyết không trở lại.

Anh lãnh khốc lại sĩ diện, cô cảm thấy, anh sẽ không trở về nữa.

Anh là muốn bản thân cô tự tìm đường trở về, hoặc là, anh muốn triệt để thoát khỏi cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Cả tôi cũng bán cho chồng cô

Trì Tào Tào vẫn đứng ở cổng thôn, chờ Diệp Khuyết xem anh có trở về hay không.

Nếu như anh không trở lại, vậy sau này cô cũng không trở về nữa.

Anh cho rằng, không có anh, Trì Tào Tào cô liền sống không nổi sao?

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng trên thực tế, bản thân vẫn rất khó chịu.

Tình cảm rất nhiều năm như vậy, anh nói bỏ cô lại liền bỏ lại sao?

Trong lòng cô thật oan ức, mắt thấy bóng anh còn không xuất hiện, lòng đều tuyệt vọng.

Bỗng nhiên, mắt sáng lên, Trì Tào Tào nhìn thấy cái gì?

Một chiếc xe việt dã phiên bản sang trọng, đang xóc nảy chạy đến đây.

Cô không thể tin được xoa xoa con mắt, xuyên qua kính chắn gió phía trước, cô nhìn thấy trong xe trên chỗ ngồi kế tài xế, vậy mà là...

Là cái... Người vô lý kia?

Tâm trạng, lập tức vọt cao tới cực điểm, khuôn mặt nhỏ bé, không nhịn được cười lên.

Quả thực như Cừu Từ Mặc nói, anh trở về, hơn nữa, còn để cho Vân Phi lái xe tới đón cô.

Cô hít sâu, khoanh khắc bọn họ nhanh chóng chạy lại gần mình đó, điều chỉnh tốt tâm trạng.

Lúc xe dừng ở trước mặt cô, cô cười khanh khách chào hỏi anh, "Em tưởng anh đã thật sự rời đi, liền không trở lại."

Ai biết, người ngồi trong xe, căn bản không để ý tới cô.

Chỉ có Vân Phi xuống xe, vòng qua thân xe, đứng trước mặt Trì Tảo Tảo nói, "Tiểu thư, làm cô bị khổ rồi, lên xe đi!"

Trì Tảo Tảo gạt gù, ra hiệu Vân Phi và Cừu Tử Mặc cùng nhau khuôn đồ lên xe.

Vân Phi rất tò mò, vừa chuyển vừa hỏi, "Các người dùng tiền mua à? Những thứ này đều là thứ tốt."

Trì Tảo Tảo mở cửa xe, ngồi vào chỗ phía sau, "Không tốn một đồng."

Vân Phi không tin, nhìn về phía Trì Tảo Tảo, "Lẽ nào là các thôn dân tặng?"

Trì Tảo Tảo nhìn người nào đó ngồi ở chỗ phụ lái, anh mặt lạnh không để ý tới cô, cô liền nói: "Không phải, là tôi dùng khuôn mặt người đổi lấy."

Chuyển đồ xong, Vân Phi ngồi lên xe nổ máy động cơ, xe quay đầu, lái đi.

"Khuôn mặt người? Của tiểu thư? Hay mặt ai?"

Trì Tảo Tảo quái gở, "Chỗ chúng ta, mặt ai đẹp thì dùng mặt người đó thôi!"

Xuyên qua kính chiếu hậu trên đầu, ánh mắt Vân Phi, rơi vào trên người Cừu Tử Mặc ngồi cạnh Trì Tảo Tảo, mắt trầm trầm, tiện đà tiếp tục tiếp lời Trì Tảo Tảo.

"Theo tôi thấy, mấy người trên xe chúng ta, muốn nói mặt đẹp dễ, không phải tổng giám đốc thì không còn ai khác."

Vân Phi không sợ chết quay đầu nhìn Diệp Khuyết, hỏi anh "Tổng giám đốc, anh là chán nản đến mức nào? Còn dùng khuôn mặt đi đổi những thứ đó?"

Diệp Khuyết mặt lạnh đảo qua anh, "Muốn chết đúng không?"

Trì Tảo Tảo ngu ngốc, tưởng tài đặc lực bên cạnh Diệp Khuyết anh cũng ngu ngốc theo sao?

Dám cợt nỡ ông chủ, Diệp Khuyết vô tình buông lời, "Cậu không có thưởng cuối năm nay."

"A?" Vân Phi thật oan uổng, lại không dám nhiều lời nữa, không thể làm gì khác hơn là cầm miệng, ngoan ngoãn lái xe của anh.

Trì Tảo Tảo ở phía sau không dỗi gặt, "Vân đại ca, không có chuyện gì, em cho anh thưởng cuối năm, dùng khuôn mặt đổi lấy những thứ đó, em cho anh hai khối thịt khô, anh cầm về nhà ăn tết."

"Khụ khụ..." Vân Phi cẩn thận từng li từng tí một liếc mắt nhìn Tổng tài đại nhân bên cạnh, thấy anh vẫn trầm mặt như cũ, mắt diếc tai ngơ với Trì Tảo Tảo, anh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Dù cho mạng anh lớn hơn nữa, cũng không dám dùng khuôn mặt của tổng giám đốc đi đổi lấy đồ vật, vậy không phải tìm đường chết sao?

Đi theo bên cạnh tổng giám đốc nhiều năm, Vân Phi vẫn tự mình biết mình.

Anh không tiếp tục nói nữa, trong xe liền lặng im.

Người lên tiếng trước lại là Trì Tảo Tảo, cô nhìn Cừu Tử Mặc bên cạnh, có chút kinh ngạc, "Này, sao anh cũng lên xe với chúng tôi? Anh không trở về chăm dê của anh sao?"

Cừu Tử Mặc cười cười, "Dê tôi đều bán cho chồng cô, cả bản thân của tôi cũng vậy, đều bán cho anh ta rồi."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Chúng ta... Gặp lại sau

Cừu Tử Mặc cười cười, "Dê tôi đều bán cho chồng cô, cả bản thân của tôi cũng vậy, đều bán cho anh ta rồi."

"..."

Tri Tào Tào sừng sốt.

Hai người ngồi phía trước, lại là trăm mặt, nhếch môi mỏng, mỗi người một ý.

Tri Tào Tào cũng không hy vọng xa vời từ trong miệng Diệp Khuết biết được nguyên nhân, trong lòng cân nhắc, cái gì gọi là cả bản thân anh ta, đều bán cho chồng cô?

Lẽ nào Diệp Khuết vì cảm ơn anh ta cứu mạng mình, mà đặc biệt cho anh ta ở lại bên cạnh anh làm việc, để báo đáp?

Nhưng, tại sao phải để anh ta ở cùng với bọn họ? Mà không phải cho anh ta tiền để giải quyết việc này chứ?

Tri Tào Tào không hiểu, nhưng vừa nghe thấy lời của Cừ Từ Mặc, không hiểu sao trong lòng cô cảm thấy xấu hổ.

Dọc theo đường đi, người trong xe đều không nói lời nào, Tri Tào Tào dựa ở một bên, bắt tri bắt giác liền ngủ thiếp đi.

Mãi đến khi xe đến cửa nhà họ Diệp, Cừ Từ Mặc đẩy đẩy cánh tay cô, "Cô bé, đến nhà cô rồi."

Lúc này Tri Tào Tào mới mở mắt ra, quay đầu nhìn lại, quả thực về đến nhà.

Cô đẩy cửa xe ra, mới vừa xuống xe, Tiết Dung Chân liền xông tới trước mặt, ôm cô liền đánh giá trên dưới.

"Con gái, mẹ nhớ con muốn chết, nghe Diệp Nhị gọi điện thoại về, nói chân con bị thương, thế nào rồi? Khá hơn chút nào không?"

Nhìn thấy mẹ quan tâm cô như thế, Tri Tào Tào cảm động suýt khóc, "Dạ, đỡ hơn rồi, xin lỗi mẹ, để mọi người lo lắng rồi."

Cũng là cùng đi ra ngoài, cùng nhau trở về, Tiết Dung Chân nhìn thấy Tri Tào Tào, tâm tư đều hoàn toàn đặt trên người cô, không hề liếc mắt nhìn Diệp Khuết một chút.

Bà đỡ Tri Tào Tào vào nhà, "Con đỡ rồi thì chúng ta liền yên tâm, mau vào nhà, ăn cơm tối, mẹ dẫn con đến bệnh viện kiểm tra lại một chút."

"Được."

Hai mẹ con vừa nói vừa rời đi, Diệp Khuết nhìn hai bóng lưng kia, trái tim có chút chua.

Hoá ra, Tri Tào Tào mới là như con ruột của bọn họ, đứa con trai là anh này, ở trong mắt mẹ, thực sự là có cũng được mà không có cũng được.

Ai!

Hít một hơi, anh cũng chuẩn bị vào nhà, vừa vặn gặp Cừ Từ Mặc, bước chân bỗng nhiên dừng lại.

Anh quay đầu lại, một cái ánh mắt, Vân Phi đi tới nói với Cừ Từ Mặc, "Nơi này là nhà của tổng giám đốc, anh không cần đi theo vào, tôi sẽ sắp xếp cho anh vào tập đoàn Thiên Vũ làm việc, đi theo tôi!"

Cừ Từ Mặc lại nhìn về phía Diệp Khuết, "Anh xác định, muốn tôi rời khỏi?"

Ánh mắt Diệp Khuết càng sắc bén, sắc mặt lạnh lẽo, "Anh lại xác định, vẫn phải đi theo tôi?"

Giọng điệu nói chuyện, không giận mà uy, cả người bao phủ lệ khí, phảng phất như Satan đến từ Địa Ngục, chết chóc, lạnh lùng nghiêm nghị.

Cuối cùng Cừ Từ Mặc vẫn là thỏa hiệp, "Được, tôi đi, nhưng ba ngày sau, anh sẽ mời tôi tới đây, chúng ta... Gặp lại sau."

Dứt tiếng, anh xoay người, đặt mông ngồi lên xe Vân Phi.

Vân Phi và Diệp Khuết liếc mắt nhìn nhau, người nào đó hiểu ý, ngồi lên xe, chờ Cừ Từ Mặc rời đi.

Nhìn bọn họ rời khỏi, lúc này Diệp Khuết mới thu lại ánh mắt, tiến vào nhà.

Đứng ở cửa, nhìn thấy trong phòng khách, Tri Tào Tào ngồi trên sofa, rất vui mừng chia sẻ chiến lợi phẩm cô mang về từ nông thôn với cha mẹ.

Nụ cười kia, như là đóa hoa nở rộ dưới ánh mặt trời sáng sớm, xinh đẹp, tinh khiết, đáng yêu lại đẹp mắt.

Chỉ là, một cô bé ngây thơ rục rờ, không tranh với đời như vậy, đến cùng là trêu chọc ai? Tại sao Cừ Từ Mặc muốn đầu độc cô ấy?

Nếu để cho anh tra được, anh nhất định sẽ làm trên thế giới này, hết thấy những người muốn hại cô, chém thành muôn mảnh.

Mới vừa nghĩ tới đây, trong phòng khách truyền đến tiếng cười sang sảng của Trì Tảo Tảo, tức khắc kéo tâm tư của anh về.

"Ba mẹ, những thứ đồ này, đều là con dùng "Khuôn mặt đẹp" của Diệp Nhị đổi lấy, ha ha, ba mẹ không thấy đâu, về mặt của anh ấy lúc đó, giống như muốn ăn thịt con vậy."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Trong cơ thể cô quả thực có độc được miễn tính

Trên bàn ăn nhà họ Diệp, vợ chồng họ Diệp mấy ngày không nhìn thấy Trì Tảo Tảo, thấy cô gầy đi nhiều quá, hai vợ chồng ngoại trừ hỏi han ân cần ra, còn thỉnh thoảng gấp rau vào trong bát cô.

Tiết Dung Chân nói, "Những thức ăn này, đều là con mang về từ nông thôn, rất dinh dưỡng, con ăn nhiều một chút."

Trì Tảo Tảo ừ hai tiếng, cũng gấp một chút đặt vào trong bát của Diệp Chấn Hoa và Tiết Dung Chân, "Ba mẹ, ba mẹ cũng ăn đi, con chính là mang về biểu ba mẹ, ba mẹ đừng chỉ gấp cho con chứ?"

Hai vợ chồng cười cười, nhìn Trì Tảo Tảo như vậy, trong lòng rất là an ủi.

Ai cũng không chú ý, người nào đó ngồi bên cạnh, tự mình ăn cơm, cũng không nói một câu, từ lúc trở về liền mặt lạnh, lúc ăn cơm vẫn còn mặt lạnh.

Trì Tảo Tảo không nhìn nổi, mở miệng, "Diệp Nhị, anh bắt miễn em, anh mặt lạnh cho em xem là được rồi, làm gì ở trước mặt ba mẹ, anh cũng không tỏ thái độ tốt chứ?"

Người đàn ông đang dùng cơm động tác hơi dừng lại, ngẩng đầu đón nhận ánh mắt của Trì Tảo Tảo, chỉ là bình tĩnh nhìn vài giây, anh lại thu tâm mắt lại, tiếp tục vui đầu ăn.

Trì Tảo Tảo nói thầm, "Không lễ phép."

Sau đó liền nhìn thấy Diệp Khuyết thả bát đĩa xuống, đứng lên nói, "Ăn no chưa? Ăn no đi với anh ra bệnh viện."

Anh dẫn cô đến bệnh viện làm kiểm tra, nếu như trong cơ thể cô thật sự có độc được miễn tính thì anh phải mau chóng nghĩ cách.

Trì Tảo Tảo ngẩng đầu nhìn anh, để đĩa xuống, rất phối hợp nói một câu, "Ăn no rồi."

Sau đó liền nhìn thấy Diệp Khuyết cũng không quay đầu lại đẩy ghế đi ra.

Trì Tảo Tảo hiếu kỳ, anh muốn làm gì?

Tiết Dung Chân kéo kéo quần áo của cô, "Chồng con muốn dẫn con đến bệnh viện, phỏng chừng là muốn kiểm tra chân của con một chút, ăn no liền nhanh chóng đi theo đi."

Trì Tảo Tảo thật sự cho rằng anh là lo lắng cho mình, muốn dẫn cô đến bệnh viện kiểm tra chân, sau đó liền rất nghe lời đi theo anh.

Trên xe đến bệnh viện, anh vẫn không lên tiếng, liền thật lòng mở xe anh ra, còn xụ mặt, thật giống như người khác thiếu nợ anh tiền vậy.

Anh không nói lời nào, Trì Tảo Tảo cũng lười nói với anh.

Sau đó, hai người im lặng suốt đường đến bệnh viện.

Sau khi đến bệnh viện, bọn họ không cần đăng ký, Diệp Khuyết trực tiếp mang theo cô đi tới trung tâm kiểm tra máu, không biết là dặn dò bác sĩ thế nào, ngược lại Trì Tảo Tảo rất tò mò.

Bác sĩ không nhìn chân cô, trái lại lấy máu của cô, còn kiểm tra nội tạng của cô.

Sau khi kiểm tra xong, bác sĩ liền gọi Diệp Khuyết đi ra ngoài, để Trì Tảo Tảo một mình ngồi trong phòng.

"Chính như lời anh nói, trong cơ thể cô ấy, có một loại vi sinh vật kỳ quái đang lan tràn." Khuôn mặt bác sĩ Tiêu nghiêm túc nhìn Diệp Khuyết.

Nghe nói như thế, về mặt Diệp Khuyết trầm xuống, lông mày nghiêm nghị nhíu lại.

"Anh có biện pháp loại bỏ không?"

Bác sĩ Tiêu lắc đầu một cái, "Hiện nay vẫn không có, hơn nữa, tôi dám kết luận, chất lỏng vi sinh vật như vậy, giống như thuốc độc, có thể giết tế bào, trở ngại chức năng lưu thông máu, thời gian lâu dài, cô ấy sẽ trở nên càng ngày càng gầy gò, nội tạng sẽ héo rút, do đó trực tiếp dẫn đến nguy hiểm đến tính mạng."

"Làm trong ngành y mấy chục năm, mà lại không có cách nào khống chế hoặc là giải quyết?" Thời khắc này, Diệp Khuyết lại hơi hoang mang.

Cừu Từ Mặc nói chính là thật sự, cậu ta thật sự bỏ thuốc độc mãn tính ở trong cơ thể Trì Tảo Tảo.

Cái tên Cừu Từ Mặc chết tiệt kia, nếu không chém cậu ta thành muôn mảnh, không giải được mối hận trong lòng anh.

Bác sĩ tiếc Tiêu hận lắc đầu một cái, "Khuyết, không nói gạt cậu, dù cho bây giờ tôi bắt đầu nghiên cứu, điều chế thuốc giải, e là cũng phải mất đến hai, ba năm, nhưng vào lúc ấy, đã quá trễ rồi."

Đáng chết.

Diệp Khuyết phần hận nện một đấm trên vách tường, thẹn quá thành giận.

Không thể để cho Tiêu Vũ Hàn điều chế ra thuốc giải, như vậy, liền ra tay trên người Cừu Từ Mặc, anh ngược lại muốn xem xem, mục đích của anh ta là cái gì, lại có thân phận cỡ nào, dám điếc không sợ súng làm tổn thương người ở bên cạnh Diệp Khuyết anh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Tôi phải ở cùng một chỗ với anh

Diệp Khuyết đưa Trì Tảo Tảo về nhà, trên xe, cô gái nhỏ rất không hiểu nhìn chăm chú Diệp Khuyết hỏi, "Tại sao bác sĩ lấy máu của em, kiểm tra nội tạng của em vậy? Cái chân này, có liên quan tới nội tạng sao?"

Diệp Khuyết đang lái xe, bất thành lời trả lời một câu, "Có liên quan tới cơ thể em."

Ý chính là, kiểm tra toàn diện có gì không tốt.

Nghe vậy, Trì Tảo Tảo im lặng.

Hai người về đến nhà, tắm rửa sạch sẽ, sau đó nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày hôm sau, Diệp Khuyết đến công ty trước, dặn dò mẹ của mình, "Lát nữa mẹ nói cho cô ấy, bảo cô ấy đừng đến trường học, cơ thể cô ấy không tốt, cần nghỉ ngơi hai ngày, phía trường học, con sẽ xin nghỉ cho cô ấy."

Khuôn mặt Tiết Dung Chân lo lắng, "Sao vậy? Tối hôm qua con dẫn con bé đi làm kiểm tra, kiểm tra ra cái gì sao?"

Mặt Diệp Khuyết không cảm xúc, "Không có, nói chung không nên để cho cô ấy đến trường học, cứ ở nhà đừng đi đâu hết, nếu như cô ấy thực sự không chịu được thì bảo cô ấy đến Đường gia, hoặc là tới công ty tìm con."

"Ừm, vậy cũng tốt!"

Diệp Khuyết đi tới công ty, vừa tới cửa công ty, Vân Phi mất sắc nhìn thấy anh, vội vàng chạy tới, một mực cung kính.

"Tổng giám đốc, anh..."

Lời nói bị Diệp Khuyết đưa tay cắt ngang, hai người cùng tiến vào thang máy, vào trong phòng làm việc, Diệp Khuyết mới mở miệng, "Tra được cái gì sao?"

Vân Phi đưa một xấp tài liệu cho Diệp Khuyết, "Tra được, người này từng làm phẫu thuật thay đổi mặt mũi, chúng ta phí sức lực rất lớn mới có được tin tức chính xác, sở dĩ anh ta xuất hiện ở trong sơn cốc Linh Sơn, cũng chỉ là đặt chân ở nơi đó trước khi các người đi ba ngày, xem ra anh ta cũng thật là có mưu đồ."

"..."

"Mặt khác, tra được anh ta rất thân cận với vị công tử kia."

Vân Phi chỉ vào tin tức trong tài liệu nói, "Đây là tin tức bọn họ trò chuyện, anh vừa nhìn liền rõ ràng mục đích của anh ta."

Diệp Khuyết nhìn sang chỗ ngón tay Vân Phi chỉ, quả nhiên, nhìn thấy tin tức giật gân.

Anh lạnh lùng hừ một tiếng, lại có vẻ thật xem thường.

Vân Phi bên cạnh hỏi, "Tổng giám đốc, bây giờ chúng ta nên xử lý thế nào?"

Khuôn mặt Diệp Khuyết thâm sâu khó lường, "Trước tiên đừng đánh rần động cỏ, chúng ta liền tương kế tựu kế."

Vân Phi rõ ràng, lại có chút lo lắng, "Vậy phía tiểu thư Tào Tào..."

"Tôi sẽ nói với cô ấy."

Dứt tiếng, điện thoại đột nhiên vang lên, Vân Phi nghe điện thoại, đối phương là thư ký Tiêu Lam.

"Trợ lý đặc biệt Vân, bộ trưởng bộ phận mua hàng mới được bổ nhiệm, Cừu bộ trưởng muốn gặp tổng giám đốc."

Lời này, Diệp Khuyết cũng nghe thấy.

Vân Phi nhìn về phía anh, chỉ thấy ông chủ gật gật đầu, "Cậu đi ra ngoài đi, cho anh ta đi vào, ghi nhớ kỹ, đừng đánh rần động cỏ."

Vân Phi cúp điện thoại, cúc cung, xoay người đi ra ngoài.

Trong chốc lát, Cừu Từ Mặc đi vào.

Thấy Diệp Khuyết ngồi trước bàn làm việc xử lý văn kiện, cũng không ngẩng đầu lên, anh ta trực tiếp đi tới, ngồi xuống đối diện với anh.

"Tôi không muốn làm bộ trưởng bộ phận mua hàng gì đó."

Diệp Khuyết cũng không ngẩng đầu lên, tiếp tục công việc trong tay anh, "Vậy anh muốn làm cái gì? Chỉ bằng lý lịch của anh, anh cảm thấy anh có thể đảm nhiệm được cái gì?"

"Tôi phải giống như Vân Phi, mỗi giờ mỗi phút đi theo bên cạnh anh."

Bỗng nhiên, động tác trên tay người đàn ông dừng lại, ngẩng đầu, ánh mắt u ám lạnh lạnh, giống như lưỡi dao sắc bén, thẳng tắp bắn về phía Cừu Từ Mặc.

Anh còn chưa mở miệng nói chuyện, Cừu Từ Mặc lại nói: "Tôi còn có một yêu cầu, chính là phải ở cùng một chỗ với anh."

"..."

Nếu là anh trước đây, sẽ thẹn quá thành giận, vỗ bàn đứng dậy, nhưng lúc này, vẫn cứ khoan dung không kêu một tiếng.

Một lát sau, anh tàn nhẫn bỏ ra vài chữ, "Anh biết, anh sẽ chết như thế nào không?"

Cừu Từ Mặc không cho là đúng, nhún nhún vai, "Không đáng kể, tôi chết rồi có người phụ nữ của anh dẫn đường cho tôi trên đường xuống Suối Vàng, tôi cũng không cô quạnh."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Là chồng cô cho tôi ở lại

Cừu Từ Mặc không đồng ý nhún nhún vai, "Không đáng kể, tôi chết rồi có người phụ nữ của anh dẫn đường xuống Suối Vàng cho tôi, tôi cũng không cô quạnh."

Chết tiệt.

Diệp Khuýt phút chốc đứng dậy, xoay bước lên, vung tay, trong nháy mắt, năm ngón tay liền mạnh mẽ nắm chặt trên cổ Cừu Tử Mặc.

Ánh mắt anh nham hiểm, sắc mặt nhăn nhó, cắn răng nói, "Thật sự không sợ chết?"

Cừu Tử Mặc ngược đầu, cười ha ha lên tiếng, "Sợ, ai mà không sợ chết, nhưng tôi tin tưởng, anh sẽ không giết tôi, nếu anh giết tôi, chẳng khác nào tự tay giết Tri Tảo Tảo, một cô bé khá ái đẹp dễ như vậy, anh hẳn tâm nhìn cô bé ấy hồng nhan bạc mệnh sao?"

Mẹ nó.

Cánh tay Diệp Khuýt vung lên, quả thực tức giận buông lỏng tay ra, anh xoay người, thẳng tắp kiên cường quay lưng về phía anh ta, "Được, tôi thỏa mãn hết thấy yêu cầu của anh, nhưng nếu như cô ấy xuất hiện nửa điểm không khỏe, tôi nhất định sẽ làm cho anh thê thảm hơn cô ấy gấp ngàn lần."

Cừu Tử Mặc vẫn nhẹ như mây gió cười nói, "Không thành vấn đề, chỉ cần có tôi ở đây, cô ấy sẽ không xảy ra chuyện gì, như vậy... Chiều hôm nay, tôi sẽ cùng anh về Diệp gia chứ?"

Diệp Khuýt không đáp lại anh ta, ngồi xuống tiếp tục xử lý văn kiện trên bàn làm việc.

Cái gọi là tương kế tựu kế, chính là thỏa mãn hết thấy nhu cầu của anh ta, anh không chỉ muốn làm anh ta chết không có chỗ chôn, mà còn muốn làm cho kẻ chủ mưu phía sau, trả giá tương ứng.

...

Lập tức, chiều hôm đó, Diệp Khuýt nghỉ làm, chui vào trong xe, ngồi cùng Cừu Tử Mặc.

Khi anh mang theo Cừu Tử Mặc bước vào Diệp gia, gặp phải Tri Tảo Tảo trong phòng khách, cô bé kia liền buồn bực.

Cô đứng dậy, kinh ngạc nhìn Cừu Tử Mặc, "Sao anh lại tới đây?"

Vợ chồng họ Diệp ngồi trên sofa cũng hiếu kì, ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Diệp Khuýt, hi vọng anh có thể giới thiệu một chút.

Diệp Khuýt đi tới, lạnh nhạt nói, "Anh là trợ lý trưởng mới được bổ nhiệm của con, Cừu Tử Mặc, mẹ, bảo di Vân đi chuẩn bị một phòng cho khách, sau này anh ta sẽ ở lại đây."

"Cái gì?" Còn không chờ vợ chồng Diệp trả lời, Tri Tảo Tảo kinh ngạc nói, "Anh ta sẽ ở lại nhà chúng ta? Có làm hay không?"

Tuy rằng anh ta chữa khỏi chân cho mình, nhưng cũng không cần dẫn anh ta trở về ở cùng một chỗ với bọn họ chứ?

Không biết vì sao, nhìn thấy Cừu Tử Mặc này đứng chung một chỗ với Diệp Khuýt, trong lòng Tri Tảo Tảo khó chịu.

Cô không thoái mái, chạy tới đứng bên cạnh Diệp Khuýt, nhỏ giọng nói: "Anh Diệp Khuýt, tuy rằng anh ấy cứu em, thế nhưng không phải anh đã mua dê của anh ta rồi sao? Nếu như anh ta còn không hài lòng, vậy anh cho anh ta tiền đi, làm gì phải cho anh ở lại nhà chúng ta?"

Tiết Dung Chân cũng mở miệng, "Con trai à, vị khách này ở lại đây, không có vấn đề gì, nhưng vừa rồi con nói anh ta là trợ lý trưởng mới của con, vậy Vân Phi thì sao? Cậu ta đi đâu?"

Hoàn toàn không để ý tới cảm nhận của tất cả mọi người, mặt Diệp Khuýt không cảm xúc dạn dò, "Con sẽ không nói lại lần hai, sau này, mọi người coi anh ta như một phần của gia đình là được rồi."

"..." Vợ chồng họ Diệp hai mặt nhìn nhau, rất không hiểu trong đầu con trai đang nghĩ gì.

Tri Tảo Tảo đứng bên cạnh, tức giận, Diệp Khuýt không nói nguyên nhân, cô liền kéo Cừu Tử Mặc vào trong góc hỏi, "Anh có ý gì vậy? Anh chữa khỏi cho tôi, tôi cho anh tiền là được rồi, làm gì phải vào nhà tôi ở?"

Luôn cảm giác trên người đàn ông này có khí chất yêu dị khó tả, giác quan thứ sáu của người phụ nữ nói cho Tri Tảo Tảo, người này không giữ lại được.

Từ Mặc cười cười, vò vò trán của cô, "Không phải tôi muốn ở lại, mà là chồng cô bảo tôi ở lại, tôi cũng hết cách rồi, có vấn đề gì, cô đi hỏi anh ấy đi!"

Sau đó, bỏ lại Tri Tảo Tảo ở nơi đó nghĩ mãi mà không ra, còn anh ta thì đi tới chào hỏi vợ chồng họ Diệp.

"Bác trai bác gái, chào hai bác, con tên Tử Mặc."

"..."

Chương 142: Cái gọi là tương kế tựu kế

Chiều hôm đó, Trì Tảo Tảo giận dữ trở về phòng, cơm tối cũng không ăn.

Lạ kỳ chính là, Diệp Khuyết còn tự đưa cơm tối phòng cô.

Thấy cô ngủ trên giường, anh đi tới gọi cô, "Dậy dùng cơm."

Nghe được giọng Diệp Khuyết, Trì Tảo Tảo lập tức ngồi phắt dậy, oán hận trừng mắt nhìn anh, "Anh làm gì phải giữ anh ta ở lại hả? Anh ta đường đường là một người đàn ông, ở lại nhà chúng ta rất không tiện đó anh biết không?"

Nhà bọn họ có tiền như thế, cho anh ta mấy trăm ngàn là được rồi, Trì Tảo Tảo suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra, tại sao Diệp Khuyết phải giữ anh ta ở lại?

Phải biết, người đàn ông này xưa nay chưa từng giao thiệp với người ngoài, đừng nói chỉ là bảo một người ngoài về nhà ở.

"Anh ta là ân nhân cứu mạng của em." Diệp Khuyết bùng bát lên, dùng đũa gấp một chút món ăn, tự mình dứt Trì Tảo Tảo.

Anh lời ít mà ý nhiều, lại làm cho Trì Tảo Tảo cảm thấy buồn cười.

Anh dứt tới, cô ăn, nhưng vừa buồn cười nhìn anh nói: "Ân nhân cứu mạng của em? Nói như vậy, anh là đang trả ơn vì em đúng không?"

Anh lại gấp món ăn đưa đến bên miệng cô, cô vẫn ăn như thường, vừa ăn vừa nói: "Muốn trả ơn có trăm nghìn loại phương pháp, vì sao lại chọn loại này? Ông xã à, em không thích có người lạ ở trong nhà chúng ta, anh bảo anh ta đi có được không, anh cho anh ta tiền, mười vạn không được thì một triệu, anh ta chẵn dẽ, cho tiền là tốt nhất rồi, anh bảo anh ta đi đi."

Diệp Khuyết thả bát đũa xuống, thần sắc phức tạp nhìn Trì Tảo Tảo.

Nếu như thả anh ta đi, bé con à, thân thể của em, sẽ xảy ra vấn đề.

Chỉ là tạm thời để anh ta ở lại mấy ngày, thời gian sẽ không quá lâu.

Thế nhưng, lời như vậy anh vẫn không nói ra miệng, đứng dậy, nhìn cô, từ trên cao nhìn xuống, "Trì Tảo Tảo, hi vọng sau này, em đừng tùy hứng như thế nữa, đã là sinh viên rồi, không thể ngay cả đạo đãi khách cũng không hiểu, ăn cơm đi."

Dứt tiếng, anh xoay người, kéo cửa phòng đi ra ngoài.

Trì Tảo Tảo thật sự rất tức giận, thật muốn mở miệng mắng anh, cái gì mà đạo đãi khách cô không hiểu, cô chính là không thích người khác vào ở được chưa.

Quay đầu, vốn định bùng bát đồ ăn lên, lại bất ngờ nhìn thấy trên tủ đầu giường, có một cây bút ghi âm.

Trong phòng của cô, lúc nào có vật này?

Rất hiếu kỳ cảm lấy, cô phát nội dung trong bút ghi âm.

Đó là giọng của Diệp Khuyết, sờ dĩ dùng bút ghi âm, xem ra Diệp Khuyết là có ý định gì đó.

...

Sáng ngày hôm sau, trong phòng ăn Diệp gia, đột nhiên có thêm một người xa lạ.

Vợ chồng Diệp đối với quyết định của con trai, rất bất đắc dĩ, nhưng trong nhà này là con trai làm chủ, vì vậy bọn họ cũng không tiện nói gì.

Trì Tảo Tảo xuống lầu ăn điểm tâm, nhìn thấy Cừ Từ Mặc, nhớ lại Diệp Khuyết nói đạo đãi khách, cho nên cô liền miễn cưỡng xuống bắt chuyện, "Chào buổi sáng."

Cừ Từ Mặc cười cười, "Chào buổi sáng."

Sau đó, ngồi vào chỗ liền không ai nói nữa, từng người ăn tự bữa sáng của mình.

Mãi đến khi bữa sáng sắp kết thúc, Trì Tảo Tảo ngẩng đầu nhìn về hướng Diệp Khuyết, "Anh Diệp Khuyết, hôm nay bác Vương bị bệnh, anh đưa em

đến trường học nha?"

Diệp Khuyết tao nhả dùng khăn giấy xoa xoa môi, đứng dậy, cũng không quay đầu lại đi ra, "Anh xin nghỉ cho em, ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày đi."

Cừu Từ Mặc đứng dậy đuổi theo bước chân anh.

Thấy hai người bọn họ ra ngoài, Trì Tảo Tảo cầm một ổ bánh bao vừa gặm vừa chạy tới, gọi Diệp Khuyết, "Vây tới buổi trưa em mang com cho anh nha, anh nhớ kỹ, không được ăn ở bên ngoài."

Diệp Khuyết không trả lời, ngồi vào trong xe, chỉ chốc lát sau, liền biến mất trong tầm mắt của Trì Tảo Tảo.

Nhìn chiếc xe kia biến mất, lúc này Trì Tảo Tảo thu tầm mắt lại, cúi đầu, từ trong túi áo lấy cây bút ghi âm kia ra, nghĩ đến lời Diệp Khuyết ở trong đó, đến bây giờ cô còn sờn cả tóc gáy.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Thì ra anh là gay

Buổi trưa, Trì Tảo Tảo cố ý chuẩn bị hộp sushi, sau khi gói kỹ, cô ngồi ôm ở trong phòng khách gọi điện thoại cho Đường Hoàn Quân.

Chỉ cần là điện thoại của Trì Tảo Tảo, bất cứ lúc nào gọi cho Đường Hoàn Quân, đầu kia bất cứ lúc nào cũng tiếp nghe.

Mới vừa bắt lên, Trì Tảo Tảo liền không khách khí hỏi: "Hoàn Quân, bây giờ anh có bận không? Tài xế nhà em bị bệnh, em phải đến công ty nhà em, bây giờ là buổi trưa, ngồi xe bus lại quá đông quá nóng, anh lái xe thể thao của anh tới đây, chở em đến công ty có được không?"

Đầu bên kia điện thoại, người còn đang nằm trên giường trong khách sạn, bên gối còn có một người đẹp.

Nghe được Trì Tảo Tảo, Đường Hoàn Quân ngồi dậy, nhíu nhíu lông mày, "Hôm nay là thứ tư, em không ở trường học à?"

Trì Tảo Tảo gật gù, "Đúng vậy, em bị bệnh, Diệp Khuyết bảo em ở nhà nghỉ ngơi, anh có tới hay không!"

Đường Hoàn Quân còn chưa đáp lời, người phụ nữ bên gối ngồi lên, nhào tới liền muốn hôn anh, nhưng mà, người đàn ông đưa tay đẩy cô ta ra, đứng dậy xuống giường.

"Được, anh lập tức tới ngay."

"Ừ, Hoàn Quân, em biết rồi, anh đối với em tốt nhất, em chờ anh nha, lát gặp!"

Cúp điện thoại, đúng như dự đoán, không tới mười lăm phút, xe thể thao của Đường Hoàn Quân, liền vững vàng đứng ở cửa nhà Diệp.

Trì Tảo Tảo ôm hộp com ra ngoài, đặt móng ngồi trên xe.

"Anh nhanh thật, vậy, không quá rầy anh chứ?"

Người đàn ông mỉm cười, nụ cười như gió, đẹp trai như vậy, đưa tay xoa xoa đầu Trì Tảo Tảo, cực kỳ cưng chiều nói: "Phục vụ cho công chúa nhỏ của nhà chúng ta, đó là vinh hạnh của anh."

Trì Tảo Tảo cười cười, hồn nhiên như em gái hàng xóm, ngoan ngoãn ngồi ở vị trí kế bên tài xế, được Đường nhị công tử lái xe đưa đến cao ốc Thiên Vũ.

Mười hai giờ trưa.

Tới giờ ăn trưa, Diệp Khuyết biết Trì Tảo Tảo muốn đưa đồ ăn đến cho anh, vì vậy hôm nay liền không bao thư ký gọi bữa trưa.

Cũng không ngờ được, Cừu Từ Mặc lại đích thân bung pizza đi tới trước mặt anh, đặt trên khay trà trước mặt, anh ta nói: "Lại đây ăn com trưa đi! Đây là mua ở nhà hàng gần đây, tôi đã thử rồi, hương vị không tệ."

Diệp Khuyết ngẩng đầu nhìn anh ta, không hé răng, càng không nghĩ tới, Cừu Từ Mặc lại dùng tay xé một khối pizza ra, đưa tới bên miệng anh.

"Ném thử đi!" Anh ta nhìn anh, động tác rất ám muội.

Diệp Khuyết vẫn không động đây, đột nhiên, nghe thấy bên ngoài phòng làm việc, có người liền muốn mở cửa đi vào, anh liền phất chốc đứng dậy, nắm chặt tay Cừu Từ Mặc, mạnh mẽ đẩy anh ta dựa trên vách tường, tiếng nói âm lãnh mà tàn khốc.

"Chớ tới gần tôi, bằng không..."

Lời còn chưa nói hết, cửa phòng làm việc bị đẩy ra, một giây sau, liền vang lên giọng vui vẻ của Trì Tảo Tảo, "Ông xã à, em mang đồ ăn trưa... Đến cho... Anh rồi."

Giọng phía sau, càng ngày càng yếu ớt, bé nhỏ.

Nguyên nhân là, hình ảnh trước mắt, làm cô kinh ngạc đến ngây người.

Từ vị trí của cô, nhìn thấy, chính là Diệp Khuyết đẩy Cừu Từ Mặc dựa trên vách tường, anh cúi đầu, như đang tiếp xúc thân mật với Cừu Từ Mặc.

Thậm chí không chỉ có như vậy, hai người bọn họ dường như còn không biết sự tồn tại của cô, cô tận mắt thấy, một tay Cừu Từ Mặc, ôm bên hông Diệp Khuyết.

Bọn họ đang làm gì?

Trì Tảo Tảo khó mà tin nổi hô to, "Diệp Khuyết, anh đang làm gì?"

Nghe tiếng, Diệp Khuyết quay đầu, nhìn thấy Trì Tảo Tảo, anh đột nhiên đẩy Cừu Từ Mặc ra, ý muốn giải thích, liền lại nghe thấy giọng Trì Tảo Tảo run rẩy như điên rồi, "Hai người các anh... Hai người các anh tại sao có thể như vậy chứ?"

Cô ném hộp cơm trong tay, đi tới nắm lấy Diệp Khuyết chất vấn, "Anh nói cho em, em thấy chính là giả, anh không có hôn anh ta, anh không có, ông xã à, thì ra nguyên nhân anh vẫn không thích em, là bởi vì anh thích đàn ông, thì ra anh là gay?"

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Chúng ta ở cùng nhau đi

"Ông xã à, thì ra nguyên nhân anh vẫn không thích em, là bởi vì anh thích đàn ông, thì ra anh là gay?"

Không? Không thể?

Trì Tảo Tảo không tin, lùi về sau hai bước nhìn anh, nước mắt tràn mi.

Diệp Khuyết cũng không giải thích với cô cái gì, đi lên phía trước, muốn lau nước mắt cho cô, không nghĩ tới Trì Tảo Tảo lại hất tay anh ra.

"Anh quá buồn nôn, thì ra anh là thích đàn ông? Em cứ nghĩ hoặc hoài, tại sao anh muốn giữ Cừu Từ Mặc ở lại! Thì ra là anh thích anh ta?"

Cô đảo mắt nhìn về phía Cừu Từ Mặc, nghiêng răng nghiêng lợi, "Anh là đồ đê tiện, kẻ thứ ba đáng ghét, tôi hận chết các người, tôi ghét các người."

Cô dứt tiếng, khóc lóc, xoay người liền chạy đi.

Con người Diệp Khuyết híp híp, đưa tay muốn gọi cô lại, nhưng mà, muốn nói lại thôi.

Cừu Từ Mặc phía sau ngậm nga cười ra tiếng, "Cô ấy thật không thể giải thích cách làm người của anh."

Diệp Khuyết xoay người, nhìn anh ta, "Là cô ấy không biết, hay là anh vốn có ý đồ không an phận với tôi?"

Cừu Từ Mặc buông tay, nhún vai, "Tôi là có ý đồ không an phận với anh, nhưng anh có đồng ý không? Anh không những không đồng ý, mà tôi biết, anh còn rất bài xích tôi, một người ngoài như tôi còn hiểu rõ anh, cô bé kia từ nhỏ lớn lên bên cạnh anh, sao lại không hiểu anh chứ?"

Cừu Từ Mặc suy đoán, "Xem ra, suy nghĩ của cô bé kia vẫn là quá đơn thuần."

Diệp Khuyết không phản ứng lại anh ta, nhặt hộp cơm trên đất mà Trì Tảo Tảo mang đến cho anh lên, mở ra, một mình ngồi ăn trong phòng nghỉ ngơi.

Cùng lúc đó.

Tri Tào Tào một hơi khóc lóc chạy ra khỏi cao ốc Thiên Vũ, ngồi vào trong xe của Đường Hoàn Quân, nhất thời liền gào khóc.

Đường Hoàn Quân vẫn ngồi trong xe chờ cô, nhìn thấy Tri Tào Tào như vậy, không khỏi có chút ngạc nhiên, anh nhanh chóng đưa tay vỗ cô.

"Tào Tào, sao vậy Tào Tào?"

Tri Tào Tào nghiêng người sang, lập tức nhào vào trong lòng ngực Đường Hoàn Quân, nức nở nghẹn ngào, "Hoàn Quân, Hoàn Quân, em tuyệt vọng rồi, em sẽ không bao giờ để ý đến anh ấy nữa, sau này em sẽ không để ý đến anh ấy nữa."

Đường Hoàn Quân không hiểu ra sao, đẩy cô ra, lau nước mắt cho cô, "Em cẩn thận nói, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Tri Tào Tào nước mắt mông lung, ngồi ở bên cạnh, cắn cắn môi, cô mở miệng, lại gian nan không nói ra được, ngược lại nhìn Đường Hoàn Quân, "Em không muốn nói, em cảm thấy buồn nôn, Hoàn Quân, mang em đến quán bar có được không? Em muốn uống rượu, em muốn rời khỏi đây, sau này, em cũng không muốn gặp lại anh ấy nữa."

"..."

Tuy rằng không biết đến cùng là sao, nhưng Đường Hoàn Quân vẫn là đưa cô đến quán bar nhà mình.

Trong phòng khách tối tăm, Đường Hoàn Quân thấy cô liên tục rót rượu, anh đã không nhìn nổi, tới ngăn cản cô.

"Tào Tào, đừng uống nữa, tư lượng của em không tốt, lại rất ít khi uống thứ này, đừng uống nữa, em sẽ say đó."

Tri Tào Tào không nghe, đẩy anh ra tiếp tục uống, sau khi uống say, liền nằm nhào trên người Đường Hoàn Quân khóc, "Hoàn Quân, em yêu anh ấy như vậy, em thích anh ấy như vậy, vậy mà anh ấy lại là gay, vậy mà anh ấy lại thích đàn ông, anh nói xem, cái này bảo em làm sao chịu nổi chứ?"

Cô vung nắm đấm nhỏ, mạnh mẽ đập lên người Đường Hoàn Quân, "Tại sao? Tại sao anh ấy phải đối xử với em như vậy? Tại sao?"

Đường Hoàn Quân nắm tay nhỏ của cô, không chế cơ thể giãy dụa lộn xộn của cô, nhìn vào cô, rất đau lòng, "Thật sao? Anh ấy thích đàn ông? Sao lại có thể như thế chứ?"

"Là em tận mắt thấy, nhìn thấy anh ấy hôn người đàn ông kia, lẽ nào việc này còn giả được sao?"

"..."

Anh cau mày, trong lòng đang suy nghĩ cái gì, khuôn mặt, đột nhiên bị hai tay Tri Tào Tào nâng lên.

Cô say, mắt mê ly, nhìn chăm chăm anh, ngây ngô hỏi, "Hoàn Quân, anh thích em sao?"

Lúc này anh mới hoàn hồn, biểu hiện cực kỳ chăm chú, "Em nói xem? Trên thế giới này, người phụ nữ duy nhất anh yêu, chỉ có Tri Tào Tào."

Cô hầu như cũng không do dự, đột nhiên ôm lấy anh, "Vậy chúng ta ở cùng nhau đi? Em không muốn lại về nhà họ Diệp, em không muốn gặp lại người kia."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Chúng ta đính hôn đi

Cô hầu như cũng không do dự, đột nhiên ôm lấy anh, "Vậy chúng ta ở cùng nhau đi? Em không muốn lại về nhà họ Diệp, em không muốn gặp lại người kia."

"..."

Đường Hoàn Quân sững sờ.

Còn chưa hiểu ra, Tri Tào Tào lại nức nở nói: "Nếu như anh ghét bỏ em, em sẽ không ép buộc anh, xin lỗi, hôm nay em quá rầy anh rồi!"

Cô rời khỏi anh, loạng chạng loạng chạng đứng dậy muốn đi..

Đường Hoàn Quân nhìn, biểu hiện chăm chú cố chấp, "Em thật sự muốn ở cùng với anh?"

Tri Tào Tào dừng lại, nửa ngày, chắc chắc gật đầu, "Ừm!"

"Không phải là bởi vì uống say, nói bậy bạ?"

Cô vẫn là gật đầu.

"Cũng không phải là bởi vì tức giận Diệp Khuyết?"

"..." Cô im lặng.

Đường Hoàn Quân đứng dậy, kéo cơ thể cô lại, nhìn cô, ân tình đưa tình, "Dù cho là vì tức giận Diệp Khuyết, anh cũng đồng ý với em."

Tri Tào Tào không thể tin được, nhú nhú mày, "Anh không chê em?"

"Anh ghét bỏ em cái gì? Anh yêu em còn đếm không xuể, làm sao anh có thể ghét bỏ em được chứ?"

Tri Tào Tào thật là cảm động, lại lập tức nhào vào trong lồng ngực Đường Hoàn Quân, "Hoàn Quân, em biết mà, dù cho người trên toàn thế giới ruồng bỏ em, anh cũng sẽ ở bên cạnh em như thế."

"Em không phải vì tức giận Diệp Khuyết, em là thật sự tuyệt vọng với anh ấy rồi, vì vậy, em mới muốn chân thành ở cùng với anh."

"..."

Trong lòng anh, không ngăn được sự vui vẻ, đồng thời cũng đưa tay ôm cô, thành khẩn gật gật đầu, "Ừm, dù cho em không có hết hy vọng với anh ấy, đối với anh mà nói cũng không đáng kể, chỉ cần em ở cùng với anh, một ngày nào đó, anh sẽ làm cho em thật sự yêu anh."

Cô dựa trong lồng ngực của anh, không nói thêm nữa.

Nước mắt, chẳng biết từ lúc nào đã cạn kiệt.

Thật lâu, cô chủ động rời khỏi ôm ấp của anh, khuôn mặt nhỏ lại điềm đạm đáng yêu, "Nếu không, chúng ta đính hôn đi?"

"Đính hôn?" Đường Hoàn Quân hiển nhiên rất bất ngờ.

Tri Tào Tào không cho anh do dự, lại nói, "Chỉ có đính hôn với anh, em mới an tâm đi cùng với anh, anh ưu tú như vậy, lại đẹp trai như thế, em sợ sau này anh sẽ không cần em nữa, em còn sợ anh sẽ như Diệp Khuyết, vì vậy, em phải đính hôn với anh, em phải cột chặt anh lại."

Nghe nói như thế, Đường Hoàn Quân nở nụ cười.

Anh cười, đưa tay xoa gò má của cô, nụ cười như gió, "Cô bé ngốc, chỉ có em không muốn anh, làm sao anh có thể không cần em chứ, được rồi, chúng ta đính hôn, ngày mai sẽ đính hôn, gọi cha mẹ em, cha mẹ anh, đại ca, còn có Văn Nguyên, mời bọn họ đến làm chứng cho hai chúng ta, ngày mai chúng ta sẽ đính hôn."

Tri Tào Tào cười cười, gật gật đầu, lại vùi vào trong ngực anh, nụ cười tức khắc cứng đờ, nhẹ nhắm hai mắt lại, trong lòng lại là đủ mùi vị lẫn lộn.

Lập tức.

Sáng sớm ngày hôm sau, Đường Hoàn Quân đưa Tri Tào Tào trở về Đường gia, trong phòng ăn Đường gia, có vợ chồng Đường, con lớn nhất Đường Thi Sơ, và Đường Văn Nguyên.

Thấy Tri Tào Tào và Hoàn Quân cùng nhau trở về, hai vợ chồng ông Đường cười khanh khách đứng dậy bắt chuyện, "Ai u, Tào Tào, đã bao lâu con không tới nhà chúng ta? Chúng ta còn tưởng con quên mất nhà chúng ta rồi chứ!"

Tri Tào Tào cười cười, cung kính với trưởng bối, "Dì, chú, Đường đại ca, Văn Nguyên, chào buổi sáng mọi người."

"Chào buổi sáng, chào buổi sáng."

Di Đường kéo cái ghế, bảo Tri Tào Tào ngồi.

Đường Hoàn Quân đứng sau lưng cô, dáng vẻ đàng hoàng trịnh trọng, tuyên bố với mọi người, "Mọi người đều dừng ăn, nghe con nói, con và Tào Tào, chuẩn bị đính hôn vào chiều hôm nay, ba mẹ, hai người chuẩn bị một chút, buổi chiều gọi bác trai bác gái Diệp lại đây, để bọn họ làm chứng."

"..."

Chương 146: Giành lại con bé cho mẹ

"Cái gì? Tào Tào và Hoàn Quân đính hôn? Ngay chiều hôm nay?"

Diệp gia, trong phòng khách, truyền đến giọng khó có thể tin của Tiết Dung Chân, bà đại ra nhìn chồng mình, thật sự cảm thấy thật khó mà tin nổi.

Bà không tin, nói với Đường phu nhân trong điện thoại: "Cái này không thể nào, Tào Tào và Diệp Nhị nhà tôi đang yên đang lành, sao đột nhiên nó lại đính hôn với Hoàn Quân chứ? Tào Tào ở nơi nào? Con bé ở chỗ các người sao?"

Trong điện thoại Đường phu nhân nói: "Đúng vậy, con bé ở chỗ chúng tôi, Dung Chân, tôi biết cô không nhớ Tào Tào, nhưng Tào Tào thích Hoàn Quân nhà chúng tôi, đây là con bé tự mình lựa chọn, làm một người mẹ nuôi, cô cũng không có quyền lợi ngăn cản con bé gả cho ai chứ?"

"Không thể, đây tuyệt đối là không thể, cô chờ đó, chờ tôi biết rõ mọi chuyện lại nói."

Nói rồi, Tiết Dung Chân cúp điện thoại, luống cuống tay chân lại nhanh chóng bấm điện thoại Diệp Khuyết.

"Alo, mẹ!" Đầu bên kia điện thoại, truyền đến giọng ôn hòa của Diệp Khuyết.

Tiết Dung Chân sốt ruột hỏi, "Diệp Nhị à, mẹ hỏi con, con và Tào Tào sao vậy? Tối hôm qua hai người các con đều cả đêm không về, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Tào Tào muốn đính hôn với Hoàn Quân hả?"

"..."

Người ở đầu bên kia điện thoại im lặng, không nói lời nào.

Tiết Dung Chân cuống lên, "Mẹ đang hỏi con đó, hai người các con đến cùng là sao? Tại sao Tào Tào muốn đính hôn với Hoàn Quân? Diệp Nhị, con đừng nói với mẹ, con không để ý Tào Tào gả cho người đàn ông khác, mẹ cho con biết, dù cho con không để ý, nhưng mẹ quan tâm, Tào Tào là người nhà chúng ta, ai cũng đừng mong cướp đi, con nhanh chóng đến Đường gia đón con bé về, bằng không đưa con trai này là con mẹ cũng không nhận."

Tiết Dung Chân tức giận, nghĩ đến con dâu mình nhọc nhằn khổ sở nuôi lớn, đột nhiên thành của người khác, trong lòng cô liền không ổn định.

Dù cho hai nhà Đường Diệp là mấy đời thân nhau, dù cho Hoàn Quân là đứa trẻ tốt, nhưng cô vẫn không đồng ý hai người bọn họ đính hôn, tuyệt đối không đồng ý.

Nửa ngày, đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng lạnh nhạt của Diệp Khuyết, "Mẹ, cô ấy thích quây thế nào, liền để cô ấy quây thế này, đính hôn đúng không? Lúc nào?"

Diệp Khuyết, suýt chút nữa làm Tiết Dung Chân tức chết, bF nghiêng răng nghiêng lợi hét vào điện thoại, "Lúc nào, ngay chiều hôm nay, Diệp Nhị, mẹ mặc kệ con là dùng phương pháp gì, con cũng phải giành Tào Tào lại cho mẹ, nếu không, nếu không mẹ cũng không cần con nữa."

"..."

Lòng Diệp Khuyết thật lạnh mà, đến cùng ai mới là con ruột của bọn họ?

Bảo vệ Trì Tào Tào, còn yêu mến nhiều hơn anh.

Diệp tổng cũng say rồi.

Chốc lát, anh lại nhỏ nhẹ nói với mẹ: "Mẹ, nếu là buổi chiều bọn họ đính hôn, vậy mẹ hãy cùng ba đi xem đi, nói thế nào, hai người cũng là cha mẹ cô ấy, con gái đính hôn với người khác, làm cha mẹ, nên đến đó, con phải đi họp, cúp máy trước."

"A? Không phải chứ, Diệp Nhị, Diệp Nhị..."

"Tút, TUT, TUT..."

Tiết Dung Chân lại muốn nói cái gì, điện thoại đã bị vô tình cắt đứt.

Bà thất vọng đặt mông ngồi trên ghế salông, nhìn về phía chồng oán giận, "Anh nói xem, chuyện gì thế này, không phải anh nói, Tào Tào cố chấp bướng bỉnh, nhận định sẽ không dễ dàng thay đổi sao? Bây giờ con bé đột nhiên muốn đính hôn với Hoàn Quân, anh nói xem, bây giờ nên làm gì đây?"

Diệp Chấn Hoa nghiêng đầu suy nghĩ một chút, ra một cái kết luận, "Diệp Nhị không thể dễ dàng thả con bé đi như thế, lẽ nào con trai làm chuyện gì tổn thương Tào Tào, làm Tào Tào nản lòng thoái chí?"

Tiết Dung Chân trực tiếp đau lòng khóc, "Em mặc kệ, các người nhất định phải giành con dâu lại cho em, em không thể để cho con bé gả tới nhà họ Đường được."

Hít một tiếng, Diệp Chấn Hoa đứng dậy, "Được rồi, em khóc cũng không giải quyết được vấn đề, chúng ta đến Đường gia đi!"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Mặc kệ anh ấy có tới hay không, đều không ngăn cản được em

Tri Tảo Tảo cố ý muốn đính hôn với Hoàn Quân, dù cho Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa đi tới, cũng không làm nên chuyện gì.

Đường gia rất vui mừng, mời mấy vị bạn thân tốt, hẹn ở khách sạn 5 sao của mình, sắp xếp một phòng riêng xa hoa.

Người nhà họ Đường đều đến đông đủ, còn có mấy người bạn thân tốt nhất của Đường gia cũng ở đây, Tri Tảo Tảo và Hoàn Quân là nam nữ chính, vì vậy nhất định cũng phải ở đây.

Tiết Dung Chân và Diệp Chấn Hoa là đến muộn nhất, nhìn thấy Tri Tảo Tảo mặc váy cưới đỏ ngồi bên cạnh Đường Hoàn Quân, cô không kiêng dè hình tượng liền đi tới, kéo Tri Tảo Tảo một cái.

"Tảo Tảo, đến cùng xảy ra chuyện gì? Sao con lại đột nhiên..."

Tri Tảo Tảo ngại ngùng nở nụ cười với Tiết Dung Chân, "Mẹ, cảm ơn mẹ và ba tới chứng kiến lễ đính hôn của con và Hoàn Quân, thật sự cảm ơn ba mẹ."

Sợ Tiết Dung Chân gây sự, Đường phu nhân cũng nhanh chóng lại đây kéo cô, "Dung Chân, đều là lựa chọn của con mình, cô cần gì phải kích động như thế chứ, phải, trẻ con đính hôn, chúng ta đều kích động, nhanh ngồi xuống đi."

Tiết Dung Chân bị kéo ngồi xuống, nhưng vẫn khó mà tin nổi nhìn xem Tri Tảo Tảo, khát vọng cô cho mình một lời giải thích, ai biết, con bé kia nghiêng đầu đi, không thèm nhìn bà.

Lần đầu tiên, Tiết Dung Chân cảm thấy đau lòng.

Con dâu bà một tay nuôi lớn, nháy mắt trở thành con dâu người khác, bà thật không cam lòng.

Diệp Chấn Hoa liên tục nhìn chăm chăm vào Tri Tảo Tảo, từ nhỏ hiểu rõ con bé, đến bây giờ nhìn khuôn mặt cô, vẻ mặt không dám đối diện với ba mẹ đó, ông cảm thấy, con bé có tâm sự.

Vì vậy, ông cũng chỉ ngồi, nói cái gì cũng không nói.

Ông rất khẳng định, Tri Tảo Tảo, sẽ không làm cho ông thất vọng.

Đường Nghiêu cười ha ha đứng dậy, nói với mọi người: "Hôm nay là ngày vui, rất vinh hạnh, đứa con thứ hai vô dụng này của nhà tôi, sẽ lấy Tảo Tảo ngoan ngoãn hiền淑, lại như hoa như ngọc."

Đường Nghiêu đảo mắt nhìn về phía Đường Hoàn Quân, "Hoàn Quân, sau này, nhất định phải đối xử tốt với Tảo Tảo, nếu như dám để cho Tảo Tảo bị một chút oan ức, ta sẽ là người đầu tiên không tha cho con."

Ngày hôm nay Đường Hoàn Quân, quá mức vui vẻ, nhanh chóng cười ôm Tri Tảo Tảo bên cạnh, "Ba, ba yên tâm đi, con nhất định sẽ dùng cả đời để thương yêu cô ấy, che chở cô ấy, làm bạn với cô ấy."

Anh nhìn xem Tri Tảo Tảo, ân tình đưa tình, "Sau này, em chính là vị hôn thê của anh, chờ em tốt nghiệp, chúng ta liền kết hôn, đến lúc đó, em chính là vợ anh, Tảo Tảo, anh yêu em, Đường Hoàn Quân anh, sẽ toàn tâm toàn ý, bảo vệ em cả đời."

Tri Tảo Tảo gượng ép cười cười, ở trước mặt nhiều người như vậy, chui vào trong ngực anh gật đầu, "Ừm, cảm ơn anh, Hoàn Quân."

Xem tới đây, Tiết Dung Chân tức giận đến suýt chút nữa phun máu, bà tức giận muốn đứng lên nói gì đó, nhưng mà, tay lại bị chồng mình đè lại, ra hiệu bà không nên cử động.

Bà cũng không muốn hủy hoại hình tượng hiền lương thực đức của mình cho tới nay, không thể làm gì khác hơn là nuốt giận vào bụng.

Nhìn lướt qua, chỗ ngồi không có Diệp Khuyết, Đường Văn Nguyên mở miệng, "Anh Diệp Khuyết đâu? Sao anh ấy không tới? Tào Tào và Hoàn Quân đính hôn, làm sao có thể thiếu anh ấy được?"

Tất cả mọi người nghe vậy, vừa nhìn, quả thật không có Diệp Khuyết, các trưởng bối đều gật đầu, "Đúng vậy, không thể thiếu Diệp Khuyết, Thi Sơ, con gọi điện thoại cho Diệp Khuyết, bảo nó nhanh chóng tới đây."

Đường Thi Sơ nói: "Con gọi rồi, cậu ấy nói đang trên đường tới."

Nghe được nói Diệp Khuyết, Đường Hoàn Quân liền cúi đầu liếc mắt nhìn Tri Tào Tào, thấy khuôn mặt cô rõ ràng có chút không ổn.

Anh thấp giọng hỏi, "Hay là... Liền không cho anh ấy đến?"

Tri Tào Tào lắc đầu, "Không, để anh ấy đến đây đi, dù sao anh ấy cũng là anh trai em, em không sao, Hoàn Quân, mặc kệ anh ấy có tới hay không, đều không ngăn cản được em đính hôn với anh."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Đột phát bất ngờ

Diệp Khuyết không để bọn họ chờ lâu, rất nhanh liền tới, hơn nữa, còn mang theo Cừu Tử Mặc.

Đẩy cửa ra, vừa đi vào, liền nhận lấy ánh mắt của mọi người.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Diệp Khuyết, và thiếu niên đứng bên cạnh anh kia.

Tri Tào Tào cũng nhìn anh, khuôn mặt rõ ràng tức giận, chỉ có Đường Hoàn Quân, ánh mắt liên tục nhìn chăm chăm vào Tri Tào Tào, vẫn đang quan sát phản ứng của cô.

Nếu như lúc này Tri Tào Tào đối với Diệp Khuyết nhẹ như mây gió một chút biểu cảm cũng không có, như vậy, anh nhất định sẽ tin tưởng, Tri Tào Tào không phải thật sự muốn đính hôn với anh.

Nhưng nhìn thấy Tri Tào Tào vẫn như cũ rất để ý người bên cạnh Diệp Khuyết kia, nhìn thấy cô là thật sự rất tức giận, lúc này Đường Hoàn Quân mới thở phào nhẹ nhõm.

"Đến rồi à, mau tới ngồi mau tới ngồi." Đường phu nhân nhiệt tình bắt chuyện với Diệp Khuyết và Cừu Tử Mặc.

Hai người ngồi xuống, Diệp Khuyết cũng không liếc mắt nhìn Tri Tào Tào, cầm ly rượu lên, nói với Đường Hoàn Quân, "Chúc mừng cậu."

Đường Hoàn Quân cũng cầm ly rượu lên, cụng ly với anh, "Cảm ơn, cảm ơn anh trai thay em chăm sóc Tào Tào nhiều năm như vậy, anh yên tâm, sau này Tào Tào gả vào nhà em, em nhất định sẽ thương yêu cô ấy thật tốt."

Diệp Khuyết không lên tiếng, mắt lạnh liếc nhìn Tri Tào Tào một cái, chỉ là một cái, anh liền không nhìn cô nữa, cũng không để ý xung quanh, ngửa đầu liền uống một hơi cạn sạch rượu trong ly.

Tất cả mọi người đều nhìn Diệp Khuyết, nhìn sắc mặt anh, rõ ràng là rất không vui, xem ra, anh vẫn là quan tâm Tri Tào Tào gả cho người khác.

Lập tức, lúc này Đường Hoàn Quân nhìn thấy Diệp Khuyết như vậy, trong lòng có chút vui sướng.

Anh cầm ly rượu lên đứng dậy, nói với tất cả mọi người: "Cảm ơn các cô các bác tới chứng kiến lễ đính hôn của con và Tào Tào, tuy rằng lễ đính hôn này chuẩn bị vội vàng, cũng không có bao nhiêu người, thế nhưng con hứa với mọi người, đợi đến lúc hôn lễ, nhất định sẽ cho Tào Tào một hôn lễ long trọng thế kỷ."

Anh kéo Tri Tào Tào, ân tình đưa tình nhìn cô, "Ngày hôm nay, người nhà chứng kiến chúng ta đính hôn, từ nay về sau, em chính là vị hôn thê của anh."

Tri Tào Tào nhìn anh, trên mặt gượng ép lộ ra vẻ mặt cảm động.

Sau đó, liền thấy Đường Hoàn Quân lấy nhẫn ra, cầm tay nhỏ của cô lên, ở trước mặt nhiều người, liền đích thân đeo cho Tri Tào Tào.

Đột nhiên, một giây trước khi nhấn đeo vào tay cô, Trì Tảo Tảo đột nhiên thu tay về, sắc mặt tái nhợt, biểu hiện đau khổ, hô hấp dồn dập.

Cô cúi người xuống, hai tay đè chặt ngực mình lại.

Hành động này của cô, dọa sợ tất cả mọi người, đặc biệt là Đường Hoàn Quân.

Anh nhanh chóng đỡ cô, "Sao vậy? Tảo Tảo, em bị sao vậy?"

Cả người Trì Tảo Tảo xui lơ, lập tức liền ngã vào lồng ngực Đường Hoàn Quân.

Dáng vẻ của cô như bị động kinh, cơ thể co giật, đau khổ nhìn Đường Hoàn Quân, nước mắt chảy xuống theo khóe mắt.

"Hoàn Quân, Hoàn Quân..."

Cô đứt quãng hô tên của anh, hai tay vẫn đè chặt ngực mình lại như cũ, đau khổ nỉ non lên tiếng, "Đau quá, ngực em đau quá, cơ thể của em đau quá, như là ngàn vạn con kiến đang gặm nhấm vậy, cứu em, cứu cứu em..."

Tại sao lại như vậy?

Tất cả mọi người đều kinh hoàng nhìn Trì Tảo Tảo.

Nhìn cô bé co giật trong ngực mình, Đường Hoàn Quân liền hoảng hồn, ngẩng đầu nhìn về phía cha mẹ, mắt không chế hô to, "Gọi xe cứu thương, mau gọi xe cứu thương!"

Sau đó ngay lập tức, một ngum máu tươi từ trong miệng Trì Tảo Tảo phun ra ngoài, toàn bộ đều phun trên mặt Đường Hoàn Quân, cô nhìn anh, thoi thóp, "Cả người, cả người đều đau, Hoàn Quân, cứu em... Em còn... Không muốn... Chết."

Cả người đều đau? Lẽ nào là...

Đường Hoàn Quân bừng tỉnh, đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén lại chết chóc, nhắm thẳng vào Cừu Tử Mặc bên cạnh Diệp Khuyết.

Anh mắt không chế gọi, "Thiếu Dẫn, thuốc giải, cho cô ấy thuốc giải."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Ông xã à, em điên có hay không

Anh mắt không chế gọi, "Thiếu Dẫn, thuốc giải, cho cô ấy thuốc giải."

Tất cả mọi người đều đang cảm thấy lo lắng vì tình hình đột phát của Trì Tảo Tảo, nóng ruột, không có ai chú ý tới Đường Hoàn Quân.

Chỉ có Diệp Khuyết, tận mắt nhìn kỹ Đường Hoàn Quân, chính tai nghe được anh gọi "Thiếu Dẫn, cho cô ấy thuốc giải."

Nhưng, không có một người tên là Thiếu Dẫn đứng ra, cho Trì Tảo Tảo cái gọi là thuốc giải.

Lập tức, Đường Hoàn Quân giống như bị điên, trừng mắt nhìn Cừu Tử Mặc lại gọi, "Anh không nghe thấy sao, ông đây bảo anh cho cô ấy thuốc giải."

Lúc này, tất cả mọi người mới bị Đường Hoàn Quân làm cho sững sờ.

Lúng túng nhất chính là Cừu Tử Mặc, anh ta liếc mắt nhìn Diệp Khuyết, muốn phủ nhận cái gì, nhưng còn không chờ anh do dự, Đường Hoàn Quân đã thả Trì Tảo Tảo xuống, đi tới nắm cổ áo của anh ta lên, lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị, "Không phải anh nói cô ấy sẽ không có chuyện gì sao? Thuốc giải, anh cho cô ấy thuốc giải."

Nhìn thấy Trì Tảo Tảo đau đến khó chịu như vậy, đều phun máu, Đường Hoàn Quân là nóng ruột mê muội, hoàn toàn không còn lý trí, trực tiếp chọc thủng âm mưu do anh một tay bày ra.

Cừu Tử Mặc thấy Đường nhị công tử mắt không chế như vậy, cũng biết giấu không được, không thể làm gì khác hơn là lấy thuốc giải mang theo bên người ra, đưa cho Đường Hoàn Quân.

Sau khi Đường Hoàn Quân bắt được thuốc giải, đi tới đẩy người nhà ra, ôm Trì Tảo Tảo liền cho cô ăn vào.

"Tảo Tảo, Tảo Tảo em sẽ không sao, anh sẽ không để cho em xảy ra chuyện gì."

Anh mới vừa dứt thuốc cho Trì Tảo Tảo ăn vào, Diệp Khuyết vẫn đứng ở bên cạnh thờ ơ không động lòng, nhanh chân lại đây, đẩy tất cả mọi người ra, ôm lấy Trì Tảo Tảo từ trong ngực Đường Hoàn Quân.

Đường Hoàn Quân sững sờ nhìn anh, "Anh làm gì vậy?"

Lúc này, Diệp Khuyết không còn phong độ tao nhã lúc trước, mà chỉ lại một thân lệ khí và tàn nhẫn.

Trùng mắt nhìn Đường Hoàn Quân, từng chữ từng chữ, sâu cay tàn nhẫn, "Nếu cô ấy có chuyện gì bất trắc, tôi nhất định sẽ làm cho cậu chết không có chỗ chôn."

Dứt tiếng, ôm Trì Tảo Tảo liền nhanh chân rời khỏi, còn mọi người, đều bỏ lại đằng sau.

Đường Hoàn Quân còn chưa ý thức được sai lầm của anh, một lòng một dạ đều đang suy nghĩ chuyện Trì Tảo Tảo đột nhiên phát bệnh, sau đó ngay lập tức, cũng đuổi theo, những người khác lo lắng Trì Tảo Tảo, cũng lục tục đuổi theo.

Trên đường Diệp Khuyết ôm Trì Tảo Tảo đi ra khách sạn, Trì Tảo Tảo mở mắt ra, nhìn người đàn ông ôm cô, khóe môi cô cong lên, nở nụ cười.

Cười chủ động ôm hông anh.

Biết người phía sau không đuổi kịp đến, Trì Tảo Tảo nhỏ giọng mở miệng: "Ông xã à, em diễn có hay không?"

Diệp Khuyết cup mắt liếc nhìn cô một chút, vẫn là mặt không biến sắc, "Bình thường!"

"Bình thường?" Trì Tảo Tảo có chút không vui, "Em đều phun máu, còn bình thường sao? Anh cũng không biết, cái viên máu gà kia khó tước cỡ nào, hơn nữa, lúc em phun lên mặt Hoàn Quân, em đều không bật cười, đáng vẻ còn thoi thóp, em cảm thấy, em diễn còn tốt hơn những diễn viên kia."

"..."

Đi ra khỏi khách sạn, liền thấy xe cứu thương đã chờ từ lâu, Diệp Khuyết ôm Trì Tảo Tảo ngồi lên, lập tức bảo tài xế lái xe.

Lúc Đường Hoàn Quân và người hai nhà Đường Diệp đuổi tới nơi, xe cứu thương vừa vặn lái đi.

Bọn họ không thể làm gì khác hơn là lái xe của mình nhanh chóng đến bệnh viện.

Trên xe cứu thương, Trì Tảo Tảo phun thuốc giải trong miệng ra, đưa cho Diệp Khuyết, Diệp Khuyết thì lại đưa thuốc giải cho bác sĩ Tiêu bên cạnh.

Bác sĩ Tiêu lấy ra nửa viên, lấy về nghiên cứu, nửa viên, cho Trì Tảo Tảo ăn vào.

Sau khi ăn vào, Diệp Khuyết xoa xoa khuôn mặt nhỏ của cô, nghĩ đến vừa nãy đề diễn chân thực hơn, không biết cô làm sao mà sắc mặt của mình trở nên trắng xám như vậy, lúc đó anh nhìn, nói không đau lòng, đó là giả.

Vì vậy anh bây giờ, cứ như vậy ôm cô ngồi trên đùi mình, đều không nỡ thả xuống.

Trì Tảo Tảo dựa trong lòng ngực anh, trốn không muốn để cho anh thấy sắc mặt đau khổ của mình, bởi vì đồng máu kia, là do cô cắn đầu lưỡi, đau đến sắc mặt tái nhợt phun ra.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Đường Hoàn Quân bị bắt

Bệnh viện

Ngoài phòng cấp cứu, người hai nhà Diệp Đường ở bên ngoài chờ lòng như lửa đốt, lo lắng bất an.

Đặc biệt là Đường Hoàn Quân, nghĩ đến có thể là do độc của Thiểu Duẫn làm cô bị như vậy, anh liền hối hận không ngớt.

Bây giờ, khó chịu ngồi xổm ở góc tường, vô cùng đau đớn.

Mà trong phòng cấp cứu, lại là một phen cảnh tượng khác.

Tri Tảo Tảo "Ngồi" trên bàn mổ, Diệp Khuyết đứng bên cạnh, bên cạnh nữa là bác sĩ Tiêu.

Bác sĩ Tiêu đang lấy máu Tri Tảo Tảo làm kiểm tra, làm lại thuốc giải cho Tri Tảo Tảo, lúc kiểm tra máu, đã cơ bản khôi phục bình thường.

Có được kết quả kiểm tra này, bác sĩ Tiêu cười cười, "Quả thật là thuốc giải cực nhanh, trong máu của cô ấy, loại nọc độc vì sinh vật kia, cơ bản đã thanh trừ, tôi dựa theo thuốc giải của anh ta làm lại, chờ sau khi thành công, Tảo Tảo lại uống một viên, hẳn là sẽ trở lại như người bình thường."

Nghe nói như thế, Tri Tảo Tảo cười lên, nhìn về phía Diệp Khuyết bên cạnh, cảm kích nói một câu, "Ông xã à, cảm ơn anh."

Diệp Khuyết nhìn cô, anh đứng trước bàn phẫu thuật, cô ngồi, ôm cổ anh, đáng vẻ rất kiều mị.

Anh không lên tiếng, nhưng ánh mắt nhìn cô, đã không còn lạnh lẽo và xa cách lúc trước, thay vào đó chính là nhu tình, và đau lòng.

Xoa xoa đầu cô bé, anh cảm thán một tiếng, "Em không sao là được rồi."

Cô vui mừng tựa trong lồng ngực anh, "Nếu không phải anh để lại cây bút ghi âm kia thì em còn không biết em đã trúng độc, đến bây giờ em còn không thể tin được, Hoàn Quân lại sai người hạ độc em."

"Còn có..." Tri Tảo Tảo đột nhiên ngừng đầu lên, nhìn Diệp Khuyết, "Ông xã à, Cừu Tử Mặc kia, em nghe thấy Hoàn Quân gọi anh ta là Thiệu Duẫn, em biết Thiệu Duẫn, là một người pha chế trong quán bar, nhưng không biết tại sao khuôn mặt lại không giống nhau."

Diệp Khuyết nói: "Anh ta làm phẫu thuật thay đổi gương mặt."

"A?"

"Có điều, anh thấy anh ta bây giờ, sắp biến thành cô hồn dã quỷ."

"..."

Tri Tảo Tảo có chút mơ hồ, cô biết, bởi vì chuyện này, bọn họ chọc tới Diệp Khuyết, chỉ là không biết, Diệp Khuyết sẽ dùng phương thức gì đi trả thù bọn họ.

Cô còn có chút không hiểu sao lo lắng cho Hoàn Quân, sợ Diệp Khuyết thật sự lấy mạng anh ta.

Mặc dù anh ấy hạ độc mình, nhưng cô tin tưởng, anh ấy cũng không phải thật sự muốn hại chết mình.

Tri Tảo Tảo vẫn là không muốn Hoàn Quân xảy ra chuyện gì.

"Được rồi, nếu đã giải độc rồi, chúng ta đi ra ngoài đi!"

Diệp Khuyết ôm Tri Tảo Tảo xuống khỏi bàn phẫu thuật, đi đến cửa phòng cấp cứu.

Mà lúc này, ngoài phòng cấp cứu, đột nhiên có một nhóm cảnh sát đi tới đưa giấy chứng nhận với tất cả mọi người, sau đó liền hỏi dò, "Ai là Thiệu Duẫn, ai là Đường Hoàn Quân?"

Người hai nhà Đường Diệp bị cảnh sát bắt thình lình tới làm bối rối, đi lên phía trước chính là Đường Nghiêu, anh hỏi dò cảnh sát, "Các người làm cái gì?"

Đội trưởng đại đội cảnh sát hình sự liếc mắt nhìn Đường Nghiêu, không để ý tới anh, nhìn lại bức ảnh trong tay mình một chút, cuối cùng, ánh mắt rơi vào trên người Đường Hoàn Quân đang ngồi xổm ở góc tường.

Đội trưởng ra hiệu, hai cảnh sát hình sự đi lên trước, tức khắc nắm chặt Đường Hoàn Quân.

Xem tới đây, tất cả mọi người giật nảy mình, vợ chồng Đường nhanh chóng kéo đội trưởng hỏi, "Con trai của tôi đã làm gì? Các người dựa vào cái gì mà bắt nó?"

Đội trưởng không chút nào tình cảm bỏ qua vợ chồng Đường, sắc mặt nghiêm túc lạnh lẽo, "Con trai của bà bị nghi có ý giết người, chứng cứ xác thực, hiện đã bị cảnh sát truy nã, mang đi."

Cảnh sát nói, chấn kinh tất cả mọi người.

Bọn họ làm sao dám tin tưởng, nhị công tử nhà họ Đường, lại là kẻ khả nghi có ý giết người chứ?

Vợ chồng Đường muốn ngăn cảnh sát lại, lúc này, cửa phòng cấp cứu được mở ra.

Đường Hoàn Quân là người đầu tiên quay đầu, nhìn thấy, chính là Diệp Khuyết nắm tay Trì Tảo Tảo, từ bên trong đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Trì Tảo Tảo, anh yêu em

"Tảo Tảo..."

Thấy Trì Tảo Tảo bình an đi ra từ trong phòng cấp cứu, Đường Hoàn Quân mắt không chế bỏ qua cảnh sát bên cạnh, đột nhiên nhào tới Trì Tảo Tảo, ôm cô vào trong ngực mình.

"Em không sao là được rồi, em không sao anh liền yên tâm, Tảo Tảo, xin lỗi, là anh không tốt, là anh làm khổ em"

"..."

Trì Tảo Tảo sững sờ, cứ như vậy bị anh ôm, không đẩy anh ra, lòng lại ngượng một nửa.

Cô thật sự rất muốn hỏi anh, tại sao phải cho người bỏ thuốc cô, tại sao phải tàn nhẫn như vậy, bọn họ không phải bạn bè tốt nhất, thanh mai trúc mã tốt nhất sao?

Cô không đẩy anh ra, không có nghĩa là Diệp Khuyết ở bên cạnh sẽ khoan dung anh ta.

Anh rất lạnh lùng, gỡ Đường Hoàn Quân ra, nhìn về phía cảnh sát, "Mang cậu ta đi."

Đội trưởng đại đội cảnh sát hình sự đi tới, tự mình giam giữ Đường Hoàn Quân, Đường Hoàn Quân còn không biết mình phạm sai lầm gì, vừa nãy anh là bởi vì quá lo lắng Trì Tảo Tảo, cho nên mới mặc cho người khác giam giữ anh, nhưng bây giờ, nhìn thấy Trì Tảo Tảo được rồi, anh liền có sức lực phản kháng.

"Các người bắt tôi làm gì? Thả ra."

"Đường nhị công tử, đừng không biết cân nhắc, chúng tôi bắt anh, tự nhiên là có chứng cứ."

Đường Hoàn Quân giãy dụa, "Chứng cứ gì, tôi không hại người, buông tay."

"Hoàn Quân, cậu tốt nhất ngoan ngoãn theo bọn họ đi." Diệp Khuyết lên tiếng, nhìn Đường Hoàn Quân, biểu hiện thâm sâu khó lường.

Ánh mắt Đường Hoàn Quân, dời tới trên người Diệp Khuyết, bỗng nhiên, nở nụ cười.

"Là anh, là anh đúng không? Diệp Khuyết, tôi biết mà, anh không muốn Tảo Tảo gả cho tôi, vì vậy anh muốn hãm hại tôi, tôi cho anh biết, tôi sẽ không chịu thua anh đâu."

Anh bỏ qua cảnh sát, lại nhào tới kéo Trì Tảo Tảo, căng thẳng cầu xin, "Tảo Tảo, Tảo Tảo bây giờ em đã là vị hôn thê của anh, đừng đi cùng Diệp Khuyết nữa, đi theo anh có được không?"

Kỳ thực, anh làm sao mà không chột dạ.

Chỉ là, anh sợ đi suy đoán hành động của mình bị bọn họ biết rồi, vì vậy Diệp Khuyết muốn anh đi ngồi tù.

Anh cho rằng, chỉ ít bây giờ Trì Tảo Tảo là của anh rồi, sẽ đứng về phía anh.

Cũng không ngờ tới, cô bé mạnh mẽ đẩy ra anh tay, lùi về sau một bước, tuyệt vọng lắc đầu.

"Hoàn Quân, tôi không phải vị hôn thê của anh, tôi cũng không phải thật sự muốn kết hôn với anh, trở thành vợ của anh, tôi làm như vậy, là muốn buộc anh giao ra thuốc giải mà thôi."

Cô không muốn nói, nhưng nếu như không nói, nhất định anh ta sẽ không từ bỏ.

"Tôi không thể tin được, anh lại cho người tiếp cận chúng tôi, bỏ thuốc tôi, cưỡng ép Diệp Khuyết, làm cho tôi từng bước từng bước, rơi vào vòng do anh thiết kế."

"Anh biết không? Trái tim tôi rất đau, tôi rất thất vọng, tại sao anh phải làm như vậy? Lẽ nào chúng ta thành bạn bè tốt nhất, không phải càng tốt sao?"

"..."

Thời khắc này, Đường Hoàn Quân im lặng.

Thì ra, bọn họ biết rồi.

Thì ra, Trì Tảo Tảo đang lợi dụng lại anh.

Thì ra, cô cũng không phải muốn thành người phụ nữ của mình.

Thì ra, từ lúc vừa bắt đầu, anh đã thua.

Bại bởi Diệp Khuyết, thua vô cùng thê thảm.

Anh lại bỗng nhiên nở nụ cười, nhìn về phía Diệp Khuyết, "Tôi biết, từ lúc vừa bắt đầu liền không tranh nổi anh, nhưng Diệp Khuyết, anh cũng chưa chắc là người đi cùng cô ấy tới cuối cùng."

Cảnh sát túm lấy anh ta, cưỡng chế đưa đi.

Anh còn không hết hi vọng, một đường quay đầu lại gọi, "Tảo Tảo, em cho rằng tất cả mọi người đối xử tốt với em, là tại sao? Em cho rằng Diệp Khuyết đối xử tốt với em, là không có lòng riêng sao? Trì Tảo Tảo, anh hạ độc em, nhưng đó cũng là bởi vì anh yêu em, muốn giữ em ở bên cạnh anh."

"Trì Tảo Tảo... Anh yêu em, anh yêu em..."

Cùng với sự biến mất của anh ta, tiếng nói của anh ta cũng dần dần biến mất trong hành lang trống trải của bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Có phải em thật sự muốn đính hôn với cậu ta hay không

Đường Hoàn Quân bị mang đi, nói vậy Cừu Từ Mặc cũng chạy trời không khỏi nắng.

Kết quả như thế, Trì Tảo Tảo cũng không vui vẻ gì.

Cô quay đầu nhìn về phía Diệp Khuyết, khát vọng Diệp Khuyết có thể nể tình Đường Hoàn Quân thân thiết với bọn họ, tha cho anh ấy.

Nhưng, cô còn chưa mở miệng, phía trước có một đồng người tới đây, kéo cô liền hỏi: "Tảo Tảo, xảy ra chuyện gì? Sao Hoàn Quân lại hạ độc con?"

"Đúng vậy Tảo Tảo, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Hoàn Quân không thể hại con, nhất định là các người hiểu lầm nó rồi."

"Tảo Tảo à, từ nhỏ Hoàn Quân đã đối xử tốt với con rồi, con nghĩ đi, nó cũng không thể nào hại con được!"

"Tảo Tảo, mau nói cho chúng ta biết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Con trai bị đưa đi, tâm trạng vợ chồng nhà họ Đường cực kỳ kích động.

Trì Tảo Tảo có chút khó khăn, đang muốn mở miệng nói, cả người đột nhiên bị Diệp Khuyết kéo đi.

Anh ôm cô vào trong ngực, bảo vệ chặt chẽ, nói với tất cả mọi: "Chân tướng của mọi chuyện, nếu các người muốn biết, tự mình vào ngục giam hỏi Hoàn Quân, như vậy đối với cậu ta, con cảm thấy con đã hết lòng rồi, không có liên quan gì tới Tảo Tảo cả."

Dứt lời, anh nắm tay Trì Tảo Tảo, lướt qua tất cả mọi người, nghênh ngang rời đi.

Trì Tảo Tảo còn cẩn thận mỗi bước đi, nhìn dáng vẻ vợ chồng ông Đường xót con, cô đau lòng.

Ở cửa bệnh viện, sau khi lên xe, cô không nhìn được mở miệng nói với Diệp Khuyết, "Ông xã à, không phải bây giờ em đã không sao rồi ư? Chúng ta không tổ cáo Hoàn Quân nữa, chúng ta cho anh ta về nhà đi!"

Lái xe chính là Vân Phi, Diệp Khuyết và Trì Tảo Tảo ngồi phía sau.

Nghe được Trì Tảo Tảo nói, Diệp Khuyết quay đầu nhìn cô, ánh mắt phức tạp, "Em thật sự là không trách cậu ta một chút nào?"

Trì Tảo Tảo rất chắc chắn gật đầu, "Em tin tưởng, anh ấy cũng không phải thật sự muốn hại em, nếu em không có chuyện gì, vậy thì thả anh ta đi!"

Trì Tảo Tảo phát hiện, cô vừa mới dứt lời, sắc mặt người đàn ông liền không dễ nhìn.

Đó là tức giận ẩn nhẫn trong cơ thể hiển lộ ra, lạnh lẽo, âm trầm, khiến người ta cảm thấy khủng bố.

"Bây giờ em đúng là không có chuyện gì, vậy nếu không phải anh bảo em làm như vậy, em biết hậu quả là gì không?"

Giọng điệu nói chuyện, càng là lửa giận bùng cháy.

Trì Tảo Tảo sợ nhất là lúc anh nổi nóng, nhưng nghĩ đến Hoàn Quân cũng không phải thật sự muốn cô chết, cô vẫn là lại nhắm mắt nói.

"Em biết, anh thông minh, anh cao thâm khó dò, muốn làm rõ một chuyện, nhưng dù sao Hoàn Quân và em từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ngược lại em không đành lòng nhìn anh ấy đi ngồi tù."

"Em không đành lòng, anh lại nhẫn tâm, làm cho cậu ta đi ngồi tù, anh còn phải gánh vác bao nhiêu người chỉ trích, Trì Tảo Tảo, có phải em thật sự muốn đánh hôn với cậu ta không, hả?"

"..."

Trì Tảo Tảo sững sờ nhìn anh, anh tức giận, cả người lạnh lùng như băng, giống như muốn đông cứng cô.

Anh cứ như vậy nhìn mình, ánh mắt chết chóc, mang theo chất vấn.

Trong lòng Trì Tảo Tảo cứng lại, khó chịu đến suýt nữa không thở được.

Nhưng cảm giác mình cũng thật oan ức, hấp háy mắt, lại có xu hướng muốn khóc.

"Em nào muốn đánh hôn với anh ấy, em vẫn luôn coi anh ấy là anh trai, anh căn bản không biết ý nghĩ sâu trong nội tâm của em."

Cô cúi đầu, ần nhẫn không cho nước mắt rơi xuống.

Mũi chua xót, cái cổ nghèn nghẹn muốn nói cũng gian nan.

"Từ nhỏ em đã bị ba mẹ vứt bỏ, em là một cô nhi, đi tới nhà anh, ba mẹ đối với em như con gái ruột, tương tự, người nhà họ Đường cũng đối với em vô cùng tốt, anh nói xem, nếu như em vì chuyện này làm Hoàn Quân ngồi tù thì em xứng đáng với ba mẹ, xứng đáng với mỗi người Đường gia tốt với em sao?"

Cô nghiêng đầu, vẫn là không nhìn được, làm nước mắt rớt xuống.

Diệp Khuyết nhìn cô thiện lương hồn nhiên như vậy, trong lòng, đủ mùi vị lẫn lộn.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Cái gọi là không rời không bỏ

Không thể để cho Hoàn Quân ngồi tù, như vậy tội chết cô thể miễn, mạng vạ khó thoát.

Diệp Khuyết đuổi cánh tay dài một cái, ôm Trì Tảo Tảo vào trong ngực, giọng có chút trầm thấp, "Được, anh nghe em, không cho cậu ta ngồi tù nữa."

"..."

Trì Tảo Tảo vui vẻ, mắt to long lanh nước nhìn anh, có chút khó có thể dừng kích động, "Thật sao?"

Diệp Khuyết nhìn cô, tự tay lau đi nước mắt trên mặt cô, chua xót đến cực điểm.

Hít một hơi, anh nói: "Phải, có điều, chỉ là lần này thôi, nếu như lần tới cậu ta lại điếc không sợ súng như thế, anh sẽ không tiếp tục mềm lòng với cậu ta nữa."

Tri Tào Tào cười lên, ôm cổ anh, không kìm lòng được hôn lên môi lạnh bạc của anh.

Chỉ là chạm qua như chuồn chuồn lướt nước, cô lại rời khỏi, cảm kích cắn môi gật đầu, "Úm, ông xã à, em biết mà, anh sẽ không vô tình như vậy, chỉ lần này thôi, em tin tưởng Hoàn Quân cũng sẽ không lại làm chuyện có lỗi với em, cảm ơn anh, cảm ơn anh đã vì em làm nhiều như vậy."

Cô tựa trong lồng ngực của anh, tràn đầy vui mừng.

Chỉ cần Hoàn Quân không ngồi tù, cô sẽ không cảm thấy có lỗi với Đường gia.

Sau này, ít lui tới với Hoàn Quân là được.

Có điều...

Tri Tào Tào đột nhiên nghĩ đến một người, lại bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn xem Diệp Khuyết hỏi, "Vậy Cừu Từ Mặc thì sao? Anh xử lý như thế nào?"

Diệp Khuyết cup mắt, nhìn khuôn mặt nhỏ của cô, vẻ mặt hồ hững, "Cái này em không cần lo lắng, anh sẽ cho người đi xử lý."

"Anh xử lý như thế nào?"

Tri Tào Tào hiếu kỳ, nếu không phải cô cầu xin, Đường Hoàn Quân đều phải đi ngồi tù, còn Cừu Từ Mặc kia, cô không cầu tình, hẳn là sẽ bị chết rất thảm?

Diệp Khuyết sờ sờ đầu của cô, trêu ghẹo nói: "đương nhiên là rút gân cậu ta, uống máu cậu ta, gặm xương cậu ta, chém cậu ta thành muôn mảnh, quăng xác nơi hoang dã."

Ặc ~~~ tàn nhẫn như vậy?

Cả người Tri Tào Tào run lên, nuốt xuống một hơi, không lên tiếng.

Cô biết, khẳng định không phải như lời Diệp Khuyết nói, có điều chỉ nghĩ tới người kia không ngừng quẩn quít lấy Diệp Khuyết, mặc kệ Diệp Khuyết xử lý anh ta như thế nào, đều không có liên quan cộng lông gì tới Tri Tào Tào cô.

Vì vậy, cô không cần để ý nữa.

Hai người cùng về đến nhà không bao lâu, Diệp Chấn Hoa và Tiết Dung Chân liền vội vàng trở lại.

Ở trong phòng khách, kéo Tri Tào Tào liền hỏi: "Tào Tào, vừa nãy con là bị sao vậy? Sao lại phun máu? Bác sĩ kiểm tra được cái gì không?"

Tri Tào Tào lắc đầu một cái, cười nói: "Mẹ à, mẹ không cần lo lắng, đó là con giả vờ."

"Giả vờ?" Tiết Dung Chân và chồng hai mặt nhìn nhau, nhìn về phía Diệp Khuyết: "Đến cùng là xảy ra chuyện gì? Sao Hoàn Quân lại hạ độc Tào Tào chứ?"

Diệp Khuyết ngồi nghiêm chỉnh ở bên cạnh, khuôn mặt nghiêm cẩn: "Việc này con đã giải quyết, các người cũng đừng hỏi, không có gì!"

Sợ ba mẹ hỏi lại, Diệp Khuyết đứng dậy, thuận tiện kéo Tri Tào Tào: "Đi, theo anh lên lầu."

Tri Tào Tào rất thuận theo đứng lên, ngoan ngoãn đi theo bên cạnh anh.

Thấy ba mẹ trong phòng khách đầu óc mơ hồ, nghĩ mãi mà không ra, Tri Tào Tào quay đầu lại làm dấu tay với bọn họ, ra hiệu bọn họ không cần quan tâm.

Nhìn thấy bọn nhỏ như vậy, làm ba mẹ chỉ có lo lắng, nhưng chúng không nói, bọn họ cũng không có cách nào.

Lúc Diệp Khuyết mang theo Tri Tào Tào đi tới cửa thư phòng, anh ra hiệu cô: "Về phòng trước, anh đi làm việc hai giờ, lát nữa lại tìm em."

Bây giờ Diệp Khuyết đối với Tri Tào Tào đã hoàn toàn bớt lạnh lẽo hơn trước kia.

Anh hiền lành dịu dàng, Tri Tào Tào càng thêm được vui đùa tiên.

Cô không đi, lập tức ôm bên hông anh, làm nũng: "Không mà, em phải đi cùng với anh, anh làm việc, em ở bên cạnh anh, cái này gọi là không rời không bỏ, không rời không bỏ anh có hiểu không hả?"

Diệp Khuyết: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Dám động tới người phụ nữ của anh thử xem

Tri Tào Tào miễn cưỡng muốn dán anh, Diệp Khuyết cũng là say rồi.

Vận bụng tay nhỏ đang ôm eo mình của cô ra, anh cụp mắt nhìn cô, lời nói nhỏ nhẹ: "Nếu em ở trước mắt anh, anh sẽ không tập trung làm việc được, Tào Tào, không nghe nói câu này sao? Khoảng cách tạo ra vẻ đẹp, hiểu không?"

Khoảng cách tạo ra vẻ đẹp?

Ý chính là, anh vẫn là kiên quyết không cho cô ở cùng?

"Vậy thì thôi!" Cô ừ rừ cúi đầu, vận vẹo mười ngón tay của mình, xoay người, yên lặng rời khỏi.

Nhìn dáng vẻ xoắn xuýt của cô gái nhỏ kia, Diệp Khuyết nhú nhú mày, thật cảm thấy đáng yêu đến cực điểm.

Anh dường như phát hiện, anh là thật sự càng ngày càng thích cô bé này, lúc trước cả ngày không nhìn thấy cô, anh nhắm mắt lại đều nhớ tới, không nghe được cô ồn ào bên tai mình, anh càng thêm lực bất tòng tâm.

Lúc này, anh có việc phải giao cho Vân Phi đi làm, vì vậy, nhất định phải đẩy cô ra.

Tri Tào Tào ở trong phòng một mình nhàm chán, lại xuồng lều tán gẫu với ba mẹ.

Tiết Dung Chân muốn hỏi cô chuyện Đường Hoàn Quân, Tri Tào Tào hết cách rồi, liền rõ ràng mủi mủi với nói ba mẹ.

Mới vừa nói xong, liền nghe có người nhấn chuông cửa, di Vân đi mở cửa, liền thấy Đường Văn Nguyên vô cùng lo lắng xông tới, nắm lấy Tri Tào Tào liền hỏi.

"Tào Tào, Tào Tào, vì sao Hoàn Quân lại bị bắt đến cục cảnh sát? Tại sao?"

"..."

"Cô nói gì đi? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Đó là vị hôn phu của cô, anh ấy xảy ra vấn đề cô không lo lắng cho anh ấy, cô không nhìn tới anh ấy, tự mình trở về, cô còn chút lương tâm nào không?"

Nghĩ đến dáng vẻ Hoàn Quân bị mang đi, Tri Tào Tào thờ ơ lạnh nhạt, Đường Văn Nguyên rất là tức giận.

Nắm lấy cô lay động mấy lần, chất vấn cô nói, cô không nói, cô ta càng tức giận đến cực điểm, giờ tay, 'chát' một tiếng, liền mạnh mẽ tát Tri Tào Tào một cái.

Một cái tát, trực tiếp làm Tri Tào Tào ngơ ngác tại chỗ.

Vợ chồng họ Diệp nhanh chóng đứng dậy che chở cô, nhìn về phía Đường Văn Nguyên: "Sao con lại ra tay đánh con bé chứ? Cũng không phải là lỗi của Tào Tào nhà chúng tôi."

Đường Văn Nguyên lao đảo lùi về sau hai bước, trừng mắt nhìn Tri Tào Tào, nghiêng răng nghiêng lợi: "Cô là tên lừa gạt, cô lừa tình cảm của Hoàn Quân, cô lợi dụng anh ấy, bây giờ anh ấy bị cảnh sát bắt đi, người nhà chúng tôi đều không thấy được anh ấy, cô hài lòng chưa?"

Đường Văn Nguyên là thật sự tức điên, nghĩ tới hôm nay là lễ đính hôn của Hoàn Quân, nghĩ đến có thể Tri Tào Tào thật sự tách khỏi Diệp Khuyết, cô ta vui mừng không thôi.

Cũng không ngờ đến, nhưng đó vậy mà là một hồi âm mưu và lợi dụng.

Tri Tào Tào lợi dụng tình cảm của Hoàn Quân đối với cô, cô hại Hoàn Quân bị bắt đi.

Bây giờ cô ta hận chết Tri Tào Tào, chỉ vào cô, thẹn quá thành giận nhục mạ.

"Tri Tào Tào, cô chính là kẻ vô ơn bạc nghĩa, uống phí lúc trước Hoàn Quân đối với cô tốt như vậy, cô chính là người phụ nữ vô tình máu lạnh, cô nhất

định sẽ gặp báo ứng, cô..."

"Quậy đủ chưa!"

Đột nhiên, lời của Đường Văn Nguyên, bị Diệp Khuyết từ trên lầu đi xuống mạnh mẽ cắt ngang.

Đường Văn Nguyên sững sờ, quay đầu, nhìn thấy là Diệp Khuyết, cô ta nhanh chóng khóc lóc chạy tới, kéo Diệp Khuyết cầu xin.

"Anh Diệp Khuyết, mặc kệ Hoàn Quân làm cái gì, anh cũng không thể để cho cảnh sát tới bắt anh ấy chứ? Hai nhà chúng ta tốt như vậy, chẳng lẽ không thể chuyện lớn hóa nhỏ sao?"

Người đàn ông kia, không chút tình cảm bỏ tay Đường Văn Nguyên ra, ánh mắt lạnh lẽo lại sắc bén, sâu sắc lắng trì cô ấy, giọng điệu quyết tuyệt: "Đi xin lỗi Tào Tào."

"Cái gì?" Đường Văn Nguyên cảm thấy khó mà tin nổi.

Cả người Diệp Khuyết lạnh lẽo, như vua địa ngục, từng chữ từng chữ: "Hoặc là, tự mình tát mình một cái."

"..."

Đường Văn Nguyên không thể tin vào tai mình, không thể tin được, người đàn ông này, lại muốn cô tự mình đánh mình?

Chính là vì Trì Tào Tào?

Không, cô không phục, chỉ vào Trì Tào Tào lại mắng: "Lẽ nào cô ấy không đáng đánh sao? Thân là vị hôn thê của Hoàn Quân, Hoàn Quân xảy ra chuyện như vậy, cô ấy chẳng quan tâm..."

"Bốp!"

Một cái tát, lúc Đường Văn Nguyên còn chưa nói xong, liền mạnh mẽ rơi vào khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Biện minh

"Bốp!"

Một cái tát, lúc Đường Văn Nguyên còn chưa nói xong, liền mạnh mẽ rơi vào khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo của cô.

Không sai, một tát này, là Diệp Khuyết đánh.

Đường Văn Nguyên dường như kinh ngạc, hầu như quên mất đau đớn trên mặt, ngơ ngác nhìn Diệp Khuyết, khó có thể tin.

Anh ra tay đánh cô?

Làm sao có thể? Anh là anh trai, anh là người đàn ông, anh xưa nay đều không đánh phụ nữ, ngày hôm nay, liền vì Trì Tào Tào, anh vậy mà ra tay đánh cô?

Đường Văn Nguyên không thể tin được, ngay cả vợ chồng họ Diệp đứng cách đó không xa, còn có Trì Tào Tào, bọn họ đều cảm thấy khó mà tin nổi.

Phải biết, Diệp Khuyết xưa nay đều không ra tay đánh phụ nữ, anh có nguyên tắc của anh.

Nhưng, hình ảnh trước mắt, thật sự làm tất cả mọi người kinh ngạc sững sờ.

Đường Văn Nguyên nhìn chăm chăm anh, tuyệt vọng nước mắt tràn mi.

Cô lao đảo lùi về sau, lắc đầu: "Không, anh Diệp Khuyết, anh ra tay đánh em? Anh vậy mà ra tay đánh em?"

Diệp Khuyết cup mắt nhìn cô ta, mặt không cảm xúc: "Đường Văn Nguyên, sở dĩ Hoàn Quân đi tới hôm nay, đó là cậu ta không biết tự lượng sức mình, gieo gió gặt bão, không có chút liên quan gì tới Tào Tào."

"Còn có, trên thế giới này, không người nào dám ở trước mặt tôi may mắn tổn thương cô ấy, tổn thương cô ấy một phần, tôi sẽ trả lại vạn phần, nể tình

cô ấy gọi cô một tiếng chị, chuyện ngày hôm nay, liền chấm dứt ở đây."

"..."

Người đàn ông, cả người lạnh lẽo, chết chóc, như Satan đến từ Địa Ngục, khủng bố, khiến người ta sờn cả tóc gáy.

Cũng chính bởi vì người đàn ông như vậy, làm lúc này, Đường Hoàn Nguyên hận thấu xương.

Cô ta che bên mặt bị đánh, nghẹn ngào: "Được, tôi đi, Diệp Khuyết, tôi hận anh, tôi mãi mãi cũng sẽ không tha thứ cho anh."

Cô ta nói dứt lời, xoay người, liền chạy đi.

Đường Hoàn Nguyên rời đi, lúc này Diệp Khuyết sải bước tới đây, đứng trước mặt Trì Tảo Tảo, bàn tay rộng lớn, nhẹ nhàng sờ trớn khuôn mặt nhỏ bị đánh của cô.

Anh không hỏi cô có đau hay không, nhưng mặt tối sầm lại trách cứ: "Trì Tảo Tảo, sau này lúc người khác tổn thương em, có năng lực em liền trả lại gấp trăm lần, gấp mười lần cũng được, không có năng lực liền đến tìm anh, nếu còn đứng như đũa ngọc bị người bắt nạt như vậy nữa, anh sẽ không tha cho em, có nghe thấy không?"

"..." Trì Tảo Tảo nhìn dáng vẻ hung ác kia của anh, tự mình cũng say rồi.

Vợ chồng họ Diệp cũng đều không hé răng, lặng lẽ ngồi xuống.

Hết cách rồi, Trì Tảo Tảo được con trai che chở như vậy, bọn họ chính là muốn bảo vệ cũng không xen tay vào được mà.

.....

(hậu trường ám áp)

Trì Tảo Tảo: "Ông xã à, có độc giả nói em là hàng thứ phẩm, ***, treu hoa ghẹo nguyệt, bị coi thường, buồn nôn, không biết xấu hổ, anh thấy thế nào?"

Người đàn ông đang làm việc, không nhanh không chậm ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn cô gái nhỏ bên cạnh một cái, ý tứ sâu xa, gật gật đầu.

Trì Tảo Tảo tức giận: "Cái gì? Anh cũng cảm thấy em như bọn họ nói sao?"

Người đàn ông cong môi khẽ cười: "Nhưng, anh thích Trì Tảo Tảo như vậy, nhiều chuyện là việc của người khác, người khác thích nói thế nào thì kệ bọn họ đi."

Trì Tảo Tảo nở nụ cười, nhào tới ôm người đàn ông điên cuồng hôn: "Chụt, chụt, ông xã à, em chính là thích anh như vậy, hay biện minh."

Mặt người đàn ông không cảm xúc: "Được rồi, hôn nữa mặt sẽ sưng, sau này, em thích làm gì thì làm là được rồi, (nở nụ cười nghiêng thùng đổ nước) mẹ ruột không phải tiền bạc, không thể viết ra nhân vật mà người người đều thích, ngược lại ông đây là thích người như em, ngoan, tắm rửa sạch sẽ lên giường chờ anh."

Trì Tảo Tảo: "Được rồi, ông xã à anh phải nhanh nha."

Sau đó, vẫy vẫy khăn lụa nhỏ, nhẹ nhàng bay đi ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Ông xã à, em muốn lấy roi ngựa quất anh

Diệp Khuyết ngoài mặt đang trách cứ Trì Tảo Tảo, trên thực tế, nhìn khuôn mặt nhỏ sưng đỏ của cô, sâu trong nội tâm, vẫn có chút đau lòng.

Anh kéo cô ngồi xuống, bảo di Vân chuẩn bị một túi đá, tự mình chườm cho cô.

Trì Tảo Tảo ngồi im, không dám làm một cử động nhỏ nào, có điều, cứ như thế gần trong gang tấc nhìn anh động tay sờ xoạc trên khuôn mặt nhỏ của mình, làm sao mà không phải là một sự hưởng thụ chứ!

Cô nhẫn nhịn không để cho mình bật cười, rất muốn cứ như vậy đưa mặt tới, hôn anh hai cái mà.

Thật sự có chút rục rà rục rịch.

Cô nhẹ nhàng nhắm mắt lại, mơ tưởng anh sẽ cúi đầu, hôn môi cô.

Không nghĩ tới, không đợi được anh hôn môi, lại nghe được giọng lạnh như băng của anh: “Sau này, còn ngốc như vậy không?”

Tri Tào Tào bỗng nhiên mở mắt ra, nhìn chăm chăm anh, miết miết miệng nhỏ: “Em cũng không ngốc mà?”

"Không ngốc còn để người ta bắt nạt?"

"Cái kia... Em, em là không kịp đề phòng mà!"

"..."

Con bé này còn có can đảm phản bác?

Anh thả túi đá trong tay xuống, ra hiệu cho di Vân mang hòm thuốc ra, lại tự mình xoa thuốc cho cô.

Không biết có phải là dùng sức hay không mà làm đau cô, Tri Tào Tào hít vào một ngụm khí lạnh, khăn giọng nhếch miệng.

Diệp Khuết mắt lạnh nhìn cô: “Bây giờ biết đau sao?”

Tri Tào Tào cười hi hi: “Da mặt em mỏng như vậy, đương nhiên biết đau, đúng rồi ông xã à, anh nói xem, sau này có người bắt nạt em, em phải trả lại gấp trăm lần, đây là thật sao?”

Anh mắt lạnh liếc cô, không lên tiếng.

Tri Tào Tào nhìn về phía ba mẹ ngồi bên cạnh cười gượng, lại nhìn Diệp Khuết, tự mình cũng bật cười: “Gì chứ, trước đó anh đánh mông em, đều đánh sưng lên, có muốn em trả lại gấp trăm lần cho anh không, cũng đánh cái mông anh mấy trăm cái nhé?”

"..."

"Không nói lời nào, vậy em lập tức đi lấy roi ngựa quất anh luôn được không?"

"Em thử nói thêm một chữ nữa xem?"

Anh mắt lạnh trừng cô, lại tiếp tục xoa thuốc cho cô.

Tri Tào Tào nhất thời liền im lặng, ừ ừ cúi đầu: “Được rồi, anh đây gọi là chỉ cho phép quan đốt lửa, không cho dân đốt đèn.”

Cô gãi gãi đầu, vừa cười nói: “Cái thí dụ này, hình như có chút không đúng, ai nha, thật đói, em muốn ăn.”

Tiết Dung Chân ngồi bên cạnh nhanh chóng đứng dậy: “Được được được, vậy thì mẹ làm người hầu đi chuẩn bị đồ ăn khuya, hai người các con tiếp tục ở đây liếc mắt đưa tình.”

Tiết Dung Chân đứng dậy, đập chồng mình một cái, hai vợ chồng nhanh chóng biến mất.

Lúc đi ra, thỉnh thoảng quay đầu nhìn hai cái oan gia kia.

Tiết Dung Chân nói: "Đọa chết em rồi, em còn thực sự cho rằng Tào Tào sẽ đính hôn với Hoàn Quân chứ, không nghĩ tới, bọn chúng là đang diễn trò."

"Ai, Tào Tào không có chuyện gì là được rồi, chỉ cần con bé hạnh phúc vui sướng, chúng ta liền yên tâm."

Hai vợ chồng vừa nói vừa lên lầu, Tiết Dung Chân lại buồn lo vô cớ nói: "Gần đây không biết sao, em đều cảm thấy trong lòng rất không ổn, anh nói xem, đã nhiều năm như vậy, bọn họ có đến tìm chúng ta đòi Tào Tào hay không?"

Diệp Chấn Hoa nhìn vợ, sắc mặt bỗng nhiên có chút nghiêm nghị, ông trầm tư chốc lát: “Đều mười mấy năm, bọn họ hẳn là đã quên con bé từ lâu rồi!”

"Vậy lỡ như bọn họ thực sự tìm đến thì sao?"

"Chuyện này... Kỳ thực anh cũng không biết nên làm thế nào mới tốt, nếu thật sự có một ngày như vậy, chúng ta cũng không thể ngăn cản được, đến lúc đó, phải xem sự lựa chọn của chính Tào Tào."

Tiết Dung Chân có chút nổi giận: “Con bé khẳng định cũng đi theo chúng ta, không có lựa chọn nào khác, người kia tàn nhẫn như vậy, nếu anh ta thật sự muốn đón Tào Tào về, em thấy, Diệp Nhị cũng không thể làm gì được.”

Nếu thật sự có một ngày như vậy, Tào Tào bị người kia tới đón rồi đi, người mẹ nuôi là cô, nhất định sẽ khóc chết.

Không chỉ có cô khóc chết, phỏng chừng Diệp Nhị cũng sẽ khổ sở chết đi!

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Anh trở về

Ngày hôm sau, Đường gia.

Ngoại trừ Đường Hoàn Quân, người một nhà ngồi trong phòng khách, vì chuyện Đường Hoàn Quân bị bắt, nóng ruột đến sứt đầu mẻ trán.

Đặc biệt là Đường Văn Nguyên đến Diệp gia vốn định cầu xin Diệp Khuyết, không nghĩ tới, còn bị Diệp Khuyết tát một cái.

Người nhà này, đối với Diệp gia, thực sự là thất vọng cực độ.

Đường Nghiêu nói: "Thật là không nghĩ đến, Diệp Khuyết tuyệt tình như vậy, dù cho không nể mặt những trưởng bối là chúng ta, cũng nên nghĩ tình quan hệ giữa nó và Thi Sơ chứ!"

Trầm Thu cũng nói tiếp: "Tôi thấy, bọn họ chính là không muốn Tảo Tảo thành con dâu nhà chúng ta, cho nên mới tìm việc để hãm hại Hoàn Quân."

"Ba mẹ!" Đường Thi Sơ sầm mặt, trầm giọng nói: "Các người cũng đừng chỉ trích Diệp Khuyết, nếu như Hoàn Quân không làm sai chuyện, nó cũng không đến nỗi đi tới bước đường này."

"Hoàn Quân có làm sai chuyện gì, nhưng dựa vào quan hệ của hai nhà chúng ta, lẽ nào..."

"Ngược lại, sau này con cũng không tiếp tục đến Diệp gia, con ghét Trì Tảo Tảo, ghét Diệp Khuyết, con nhất định sẽ làm cho bọn họ hối hận."

Đường Văn Nguyên tức đến nổ phổi, nghĩ đến đáng về Diệp Khuyết đánh cô lúc đó, đời này cô cũng sẽ không quên.

Cô nhất định sẽ làm cho bọn họ hối hận.

Cô khóc nức nở, lúc này, chuông cửa biệt thự vang lên.

Người một nhà hai mặt nhìn nhau, nghĩ thầm, đến bây giờ, còn ai biết được nhà anh?

Bảo mẫu đi mở cửa, không nghĩ tới, phía trước tức khắc truyền đến giọng vui vẻ bất ngờ của bảo mẫu: "Ông chủ bà chủ, Đại thiếu gia, là nhị thiếu gia, là nhị thiếu gia trở về."

Nghe tiếng, người một nhà lập tức đứng lên, dồn dập quay đầu nhìn sang.

Chỉ thấy Đường Hoàn Quân đầu tóc rối bù, quần áo ngổn ngang, chật vật đi vào trong nhà.

Đi thẳng tới trước mặt ba mẹ, rầm một tiếng quỳ trên mặt đất.

Vợ chồng Đường muốn kéo anh, đã thấy anh ôm chặt chân ba mẹ, khóc lên.

"Ba mẹ, xin lỗi, là Hoàn Quân bất hiếu, là Hoàn Quân để cho ba mẹ lo lắng, con xin lỗi, xin lỗi!"

Anh cho rằng, chỉ bằng thủ đoạn của Diệp Khuyết, anh ít nhất cũng sẽ ngồi tù đến mấy năm.

Không nghĩ tới, lúc này mới một ngày, anh liền được thả ra.

Anh hỏi cảnh sát, người bên trong nói cho anh, Diệp tổng không truy cứu việc này với anh, nhưng người gọi là Cừu Từ Mặc này, nhất định phải phụ trách chuyện hạ độc vì anh.

Hôm sau mở phiên toà tra khảo Cừu Từ Mặc, vì vậy liền phán Đường Hoàn Quân anh vô tội được thả ra.

Anh đi ra, cảm giác mình có lỗi nhất chính là Trì Tảo Tảo, sau khi dập đầu nhận sai trước mặt ba mẹ, anh đứng dậy, muốn lên lầu thay quần áo, sau đó đi tìm Trì Tảo Tảo.

Người nhà thấy hành động của anh, lo lắng hỏi: "Hoàn Quân, Hoàn Quân, sao con ra ngoài được? Con không sao chứ?"

Anh đau thương cười, phát tay với người nhà: "Con không sao, các người đừng lo lắng, đại ca, lát nữa chuẩn bị xe, đưa em đến Diệp gia đi."

"..."

Mấy người Đường gia hai mặt nhìn nhau, không biết tại sao Hoàn Quân lại đột nhiên trở về.

Lúc trước bọn họ đi tìm người quen, muốn vào xem anh một chút, muốn thông qua quan hệ để mang anh ra, cũng không làm nên chuyện gì.

Sao lại đột nhiên liền...

Đường Nghiêu nhìn về phía vợ Trầm Thu: "Lẽ nào là Diệp Khuyết gọi điện thoại cho cảnh sát?"

Đường Thi Sơ bên cạnh lại lắc đầu, ý tứ sâu xa: "Diệp Khuyết không thể làm cho nó đi vào, lại để cho nó đi ra."

"Vậy làm sao anh ấy đi ra được?" Đường Văn Nguyên cũng cảm thấy kinh ngạc.

Suy nghĩ một chút, Đường Thi Sơ nói: "Hắn là Tào Tào, hắn là Tào Tào cầu Diệp Khuyết."

"Không thể." Đường Văn Nguyên cực lực phản bác: "Tào Tào ích kỷ như vậy, ghê tởm như vậy, chính là cô ta hại Hoàn Quân đi vào, tại sao cô ta lại có lòng tốt cầu xin Diệp Khuyết chứ?"

Lúc này, ánh mắt Đường Thi Sơ, rơi vào trên người Đường Văn Nguyên: "Anh hiểu rõ Diệp Khuyết hơn ai hết, còn có em nữa, Văn Nguyên, nếu em không làm gì Tào Tào, Diệp Khuyết sẽ không thể ra tay đánh em."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Vì trai đẹp, xông lên ~~~

Lúc này, ánh mắt Đường Thi Sơ, rơi vào trên người Đường Văn Nguyên: "Anh hiểu rõ Diệp Khuyết hơn ai hết, còn có em nữa, Văn Nguyên, nếu em không làm gì Tào Tào, Diệp Khuyết sẽ không thể ra tay đánh em."

Từ nhỏ đến lớn, thiên kim đại tiểu thư quen sống trong nhung lụa, lần đầu tiên bị đàn ông đánh, hơn nữa, còn là người đàn ông mình luôn yêu thương, Đường Văn Nguyên khuất nhục đến muốn tự tử.

Bây giờ lại bị đại ca của mình nói hai câu, cô ta càng thấy oan ức, lớn giọng quát với Đường Thi Sơ: "Anh dựa vào cái gì liền cho rằng em làm gì Trì Tào Tào? Đến cùng các người đều bị sao vậy? Đều bảo vệ Trì Tào Tào kia, đến cùng cô ta có chỗ nào đáng để các người vì cô ta như vậy?"

Cô ghen ngào, gào khóc nước mắt như mưa: "Một đứa cô nhi không rõ ba mẹ, người nhà họ Diệp đối tốt với cô ta cũng thôi đi, từng người từng người các người còn đối với cô ta như con đẻ của mình vậy, bởi vì cô ta mà bị Diệp Khuyết tát con một cái, các người đều không đau lòng con, còn cảm thấy là con làm gì cô ta, các người thực sự là quá làm con thất vọng rồi, Hừ!"

Cô đau đớn hô, dứt tiếng, xoay người liền chạy.

Ba người ở lại, lại là cúi đầu, im lặng không nói.

Một lúc, Đường Hoàn Quân thay đổi quần áo xuống lầu, gọi Đường Thi Sơ: "Đại ca, đưa em đến Diệp gia đi!"

Đường Nghiêu gọi anh lại: "Con đang làm gì vậy? Con trước tiên lại đây, nói chuyện với chúng ta một chút, đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Về mặt Đường Hoàn Quân buồn thiu, chỉ là ở cục cảnh sát một buổi tối, bây giờ đi ra, cả người nhìn qua đều ảm đạm suy sụp.

Anh vô lực nhìn về phía Đường Nghiêu: "Ba, hết thấy đều là lỗi của con, là con có lỗi với Tào Tào, là con quá không biết tự lượng sức mình, lần này, khẳng định là Tào Tào cầu Diệp Khuyết, con mới được thả ra nhanh như vậy, con không có suy nghĩ khác, con chỉ muốn nói tiếng xin lỗi với Tào Tào."

"..."

Vợ chồng ông Đường nhìn anh, nhưng cảm thấy lòng chưa xót không ngớt.

Trầm Thu nói với Đường Thi Sơ: "Con đưa thằng bé đi đi, nếu Hoàn Quân đã nói là nó sai, như vậy Thi Sơ, con nói với bác trai bác gái con một chút, nói lời xin lỗi thay Hoàn Quân."

Đường Thi Sơ đứng lên, gật gù, đi đến bên Đường Hoàn Quân, rồi cùng anh đến Diệp gia.

Thứ bảy hôm nay, Diệp Khuyết không cần đi làm, sau khi dùng xong bữa sáng, kéo Trì Tào Tào chạy bộ sáng sớm ở công viên gần đó với anh.

Vừa bắt đầu, Trì Tảo Tảo còn hứng thú dâng trào, nhưng chạy nửa giờ, cô kì thực không còn sức lực, lười biếng ngồi trên ghế ở ven đường.

"Không xong rồi ông xã à, em thực sự không chạy nổi, chân anh dài như vậy, chạy một bước bằng ba bước của em, không công bằng mà."

Diệp Khuyết thấy cô không chạy, lại quay trở về, đi dạo trước mặt cô: "Thực sự không chạy?"

Trì Tảo Tảo xui lơ trên ghế: "Không chạy, em nghỉ ngơi một lúc, anh chạy xong rồi tới gọi em đi!"

Nói, trực tiếp nằm trên ghế.

Con người Diệp Khuyết híp híp, cảm giác rất bất đắc dĩ.

Anh quả thực không để ý tới cô, chạy về phía trước, có điều, giọng từ tính êm tai của người đàn ông, từ bên kia nhẹ nhàng truyền đến.

"Trì Tảo Tảo, nếu như em đuổi kịp anh, lát nữa anh có thể cân nhắc dẫn em đến đài quan sát."

Đài quan sát?

Chính là toà tháp cao nhất thành phố kia sao?

Má ơi, Trì Tảo Tảo nhất thời nổi hứng thú, lại từ trên ghế ngồi dậy, đuổi theo Diệp Khuyết.

"Vậy anh chờ em một chút chứ!"

"Chạy nhanh lên một chút."

Anh chạy, ngược lại bước chân chậm hơn rất nhiều, chỉ vì chờ cô bé chân ngắn kia.

Trì Tảo Tảo sắp đuổi kịp anh, anh lại tăng nhanh tốc độ, sắp đuổi kịp anh lại tăng nhanh.

Trì Tảo Tảo trước sau đuổi không kịp anh, cô một đến thờ không ra hơi: "Ông xã à, anh còn như vậy, em không chạy nữa."

"Nhanh lên một chút."

"Anh kéo kéo em đi, em thực sự không chạy nổi."

"Đuổi kịp anh, anh liền kéo em."

Mẹ nó, vì trai đẹp, bạn nhỏ Trì Tảo Tảo, xông lên ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Ông xã à, anh đối với em thật tốt

Mẹ nó, vì trai đẹp, bạn nhỏ Trì Tảo Tảo, xông lên ~~~~

Xông lên ~~~~

"Dừng!"

Má ơi, quá đáng ghét, chờ lúc cô tăng nhanh bước chân muốn chạy thì anh lại đột nhiên dừng, không chạy nữa.

Vì vậy, cô rất oanh liệt, va đầu vào trên ngực anh.

Trì Tảo Tảo ngẩng đầu trừng anh: "Anh chơi em à?"

Diệp Khuyết cup mắt nhìn cô, đáy mắt tràn ngập ý cười nhẹ nhàng, xoa xoa trán của cô, dặt tay nhỏ của cô, lại bắt đầu chạy tiếp.

Nhìn thấy anh như vậy, trong lòng Trì Tảo Tảo đều là mật ngọt.

Còn chuyện gì hạnh phúc hơn bây giờ cô được người đàn ông mình âu yếm nắm tay chạy bộ chứ?

Đúng, cô thật sự rất hạnh phúc.

Tóm lại một câu, may là cô đã từng không dễ từ bỏ như vậy, nếu không, người đàn ông tốt như vậy, rơi vào tay người phụ nữ khác thì thật là đáng tiếc.

Bước chân Diệp Khuyết, chậm lại rất nhiều, chỉ vì phối hợp cô bé chân ngắn bên cạnh.

Chạy chạy, Trì Tảo Tảo mở miệng hỏi: “Ông xã à, sau này nếu như chúng ta có con, mỗi ngày em ở nhà nấu cơm giặt giũ cho bố con anh, mỗi ngày anh dẫn tụi nhỏ đi chạy bộ, có được hay không?”

Trì Tảo Tảo không có chí hướng gì, nguyện vọng lớn nhất chính là trở thành vợ của Diệp Khuyết, sau đó hạnh phúc làm một người vợ hiền mẹ tốt.

Diệp Khuyết quay đầu nhìn cô, cau mày: “Em xác định em sẽ nấu cơm giặt giũ?”

Ách ~~~

Cô có chút lúng túng, nhưng lại không cam lòng yếu thế: “Em không thể học sao?”

Diệp Khuyết nhìn cô: “Vợ của anh, anh không cần cô ấy giặt giũ nấu cơm.”

Vừa nghe vậy, Trì Tảo Tảo càng vui sướng, hai mắt sáng trưng: “Oa? Ông xã à anh cẩn thận thật nha, cái gì cũng không cho em làm, vậy không phải là em mỗi ngày ở nhà được người hầu hạ sao? Vẫn là phải làm chút gì đó chứ.”

Diệp Khuyết lại không nhìn được liếc cô một chút, ý tứ sâu xa: “Việc duy nhất em phải làm, chính là luyện thể lực tốt.”

"Luyện thể lực tốt?" Trì Tảo Tảo ngờ vực, nhìn chằm chằm anh hỏi: “Tại sao? Bây giờ em đã rất khỏe rồi mà?”

Cô chạy lên trước, đứng ở trước mặt anh, cho anh xem bắp thịt: “Anh xem, tám khối cơ bụng, anh có sao?”

"..." Diệp Khuyết không nói gì.

Anh lại muốn chạy về phía trước, nhưng vào lúc này, điện thoại trong túi vang lên.

Anh lấy điện thoại di động ra, bấm nghe.

Không biết người ở đầu bên kia điện thoại nói cái gì, chỉ thấy vẻ mặt Diệp Khuyết dần dần chìm xuống.

Chốc lát, anh cúp điện thoại, nhìn về phía Trì Tảo Tảo: “Chúng ta về nhà đi!”

"A?" Trì Tảo Tảo đi theo phía sau anh: “Anh không dẫn em đến đài quan sát sao? Ai gọi điện thoại vậy? Sắc mặt anh không tốt, chẳng lẽ lại xảy ra chuyện gì?”

Người đàn ông cảm thấy cô ồn ào, cánh tay dài đuổi một cái, trực tiếp ôm chặt cả người cô, kẹp dưới nách.

Trì Tảo Tảo bị ràng buộc, cơ thể không thoải mái, hai tay ôm sống lưng anh, lúc này mới một đường cùng anh tiến lên.

Xung quanh thanh thoảng có người già tập thể dục buổi sáng, một đôi là vợ chồng già, còn có ông bà già độc thân lão.

Nhìn thấy công viên sáng sớm, xuất hiện một đôi trẻ tuổi như thế, không phải người trẻ tuổi ước ao những vợ chồng già kia, mà là vợ chồng già ước ao đôi trẻ tuổi.

Bà già đi ngang qua chào hỏi Trì Tảo Tảo: “Cô gái nhỏ, chồng cô thật là đẹp trai.”

"Cô gái nhỏ, có chồng đẹp trai như thế, phải cố gắng quý trọng nha."

Trì Tảo Tảo cũng cười đáp lại những bà già kia, nhưng cũng cảm thấy khóe không ra nước mắt.

Cô quay đầu nhìn về phía Diệp Khuyết: “Ông xã à, vì sao người khác đều cảm thấy em phải cố gắng quý trọng anh, mà không phải anh cẩn thận quý trọng em chứ?”

Diệp Khuyết đưa tay day day lỗ tai của cô: “Em có cái gì đáng để anh quý trọng?”

Mẹ nó!

Trì Tảo Tảo tức giận đẩy anh ra: “Không có sao? Thật sự không có sao?”

Anh cau mày, Trì Tảo Tảo bước bình như vậy, làm anh cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Còn nhớ, khi còn bé...

Diệp Khuyết lôi kéo Trì Tảo Tảo về nhà, nguyên nhân là vừa nãy Đường Thi Sơ gọi điện thoại cho anh, bảo bọn họ tới đây.

Hai người mới vừa đẩy cửa vào nhà, Trì Tảo Tảo không ngờ Đường Hoàn Quân đã được thả ra, cũng không ngờ anh ta lại ở nhà mình, vì vậy vừa vào cửa, liền lớn giọng gọi.

"Ba mẹ, con và Diệp Nhị trở về rồi."

Vừa dứt lời, Trì Tảo Tảo giương mắt vừa nhìn, Đường Hoàn Quân và Đường Thi Sơ ngồi trong phòng khách, nhất thời làm cô sững sốt vài giây.

Anh ta được thả rồi?

Diệp Khuyết thật sự cho người thả anh ấy ra?

Sâu trong nội tâm của cô, có chút không nhận được vui vẻ, nhưng cũng có chút ngăn cách, không dám lại tới gần anh ấy.

Vì vậy, cô liền cứng ngắc ở nơi đó, ngơ ngác nhìn Đường Hoàn Quân.

Đường Hoàn Quân cũng nhìn cô, vẻ mặt bi thương, con người ưu thương, trong cổ họng, nhất thời như uống một ly thuốc độc, đau rát đến có chút khó chịu.

Diệp Khuyết đi tới, anh ta mới dời ánh mắt đến trên người Diệp Khuyết, anh ta đứng lên, nói một câu xin lỗi: "Anh, xin lỗi."

Diệp Khuyết không phản ứng lại anh, đi tới trực tiếp ngồi xuống, ra hiệu cho Trì Tảo Tảo đi lên lầu.

Trì Tảo Tảo hiểu ra, cúi đầu yên lặng rời khỏi.

Trì Tảo Tảo chân trước vừa mới đi, một giây sau, Đường Hoàn Quân liền rầm một tiếng, hai đầu gối quỳ xuống trước mặt Diệp Khuyết.

Lúc này, lại làm vẻ mặt Diệp Khuyết kinh ngạc ba phần.

"Cậu làm gì vậy?" Anh hỏi.

Đường Hoàn Quân khóc lóc nói: "Em biết, là anh gọi điện thoại bảo bọn họ thả em ra, em biết tội em đáng chết, vì Tảo Tảo, hầu như là không chừa thủ đoạn nào, còn suýt nữa hại đến tính mạng cô ấy."

"Anh, anh có thể thả em ra, nói rõ anh đã tha thứ cho em, em ở đây nói tiếng xin lỗi với anh vì hành động trước đó của em."

"Đứng lên!" Diệp Khuyết quát lớn.

Đường Hoàn Quân nghẹn ngào, còn muốn nói cái gì nữa, Diệp Khuyết lại là thiếu kiên nhẫn, đá một cái lên người anh: "Tôi bảo cậu đứng lên."

Đường Hoàn Quân còn đang do dự, Đường Thi Sơ tới đỡ anh lên: "Khuyết bảo em đứng lên thì em đứng lên đi, cũng không phải con nít, làm sai chuyện phải phạt quỳ, em biết sai là tốt rồi."

Lúc này Đường Hoàn Quân mới đứng lên, nghẹn ngào hai lần, mở miệng nói với Diệp Khuyết: "Anh, em có thể lên lầu nói chuyện riêng với Tảo Tảo không?"

Diệp Khuyết đưa mắt nhìn anh, vẻ mặt cao thâm khó dò.

Đường Hoàn Quân nhanh chóng giải thích: "Anh yên tâm, em sẽ không làm tổn thương cô ấy, em chỉ là muốn nói tiếng xin lỗi với cô ấy, em chỉ là muốn nói lời chào với cô ấy."

"..."

Diệp Khuyết cúi đầu, không lên tiếng.

Nhưng Đường Thi Sơ hiểu rõ anh, biết anh không nói gì tức là đồng ý, chỉ là bị vướng mặt mũi, mới không muốn mở miệng.

Lập tức, Đường Thi Sơ ra hiệu Đường Hoàn Quân đi tìm Trì Tảo Tảo, lúc này Đường Hoàn Quân mới rời đi.

Trì Tảo Tảo không biết Đường Hoàn Quân tới đây làm gì, nhưng anh ấy được thả ra, trong lòng cô vẫn rất vui vẻ.

Một mình đứng bên cửa sổ phòng, nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ.

Vào thu, ngoài cửa sổ lá xanh đều ố vàng bay xuống, mùa này, không biết vì sao, lại làm cho người ta có một loại cảm giác ly biệt bi thương không kể xiết.

Không biết cô đang suy nghĩ gì, nghĩ đến đặc biệt nhập tâm, cửa phòng bị đẩy ra, Đường Hoàn Quân đứng sau lưng cô từ lúc nào, cô cũng không biết.

Mãi đến khi, giọng trầm thấp mang theo khăn khăn của anh vang lên: "Còn nhớ... Khi còn bé chơi bắn bi thua em, em miễn cưỡng muốn anh leo cây bắt chim cho em, anh vì để cho em hài lòng, dù sợ độ cao, vẫn nhảy từ trên cây cao năm mét xuống."

Nghe tiếng, Trì Tảo Tảo đột nhiên quay đầu lại.

Nhìn thấy, lại là khuôn mặt ưu thương bi thống của Đường Hoàn Quân, cười đến rất thê lương.

"Nhưng vào lúc ấy, anh thật sự rất vui về."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Em nhất định phải hạnh phúc

"Nhưng vào lúc ấy, anh thật sự rất vui về."

"..."

Trì Tảo Tảo nhìn khuôn mặt bi thương của anh, bản thân càng không nói ra được một chữ.

Đúng vậy, khi còn bé cái gì cũng không hiểu, bây giờ suy nghĩ một chút, lúc ấy thật sự rất vui về.

Cô cúp mặt xuống, nỗ lực che giấu đi tâm trạng bi thương nơi đáy mắt, ngược lại ngẩng đầu lên, cười nhìn anh: "Sau này, chúng ta vẫn là bạn tốt, anh em thật sự, anh vẫn là ánh mặt trời đẹp trai trong lòng em, vẫn là anh trai tốt nhất của em."

Anh trai tốt? Vẫn như vậy?

Đường Hoàn Quân nhìn cô, ngực đau đớn không lý do.

"Tảo Tảo." Hai chữ nhẹ nhàng, anh giống như dùng sức lực cả người.

Trì Tảo Tảo ngò vặc nhìn anh.

Anh hỏi: "Từ đầu, đến cùng em có từng thích anh hay không, thích theo kiểu trai gái, em có từng hay không?"

Vấn đề như vậy, hỏi đến thật sự rất tàn khốc.

Cô phải trả lời thế nào, nói chưa từng có sao? Như vậy, anh sẽ càng khó vượt qua.

Nếu như nói thích thì sao? Không, xưa nay cô chưa từng có loại tình cảm kia với anh.

Cô vẫn chỉ luôn thích Diệp Khuyết, từ lúc còn nhỏ tới nay, từ lúc hiểu được tình cảm nam nữ tới nay, cô vẫn chỉ luôn thích Diệp Khuyết.

Cô nên trả lời anh thế nào đây?

Không chờ được cô trả lời, anh lại là thâm thiết nở nụ cười: "Anh biết, xưa nay em đều chưa từng vui vẻ với anh, bao gồm cả việc đồng ý đính hôn với anh, cũng chỉ là đang lợi dụng anh."

Con mắt rất đau, nhẹ nhàng chớp chớp, nước mắt càng không nhịn được rơi xuống.

Đường Hoàn Quân ghen ngào: "Mặc kệ em có từng thích anh hay không, Trì Tảo Tảo, đời này, Đường Hoàn Quân anh tuy rằng chạm qua rất nhiều người phụ nữ, nhưng, trong lòng anh, trước sau chỉ yêu Trì Tảo Tảo vừa ngọt ngào, vừa đáng yêu lại vui vẻ."

"Trước đó cho Thiệu Duẫn hạ độc em, anh cảm thấy rất có lỗi, anh cho rằng, anh không chứa thủ đoạn nào, anh bảo Thiệu Duẫn làm phẫu thuật khuôn mặt, bảo cậu ấy tới gần Diệp Khuyết, làm em lầm tưởng Diệp Khuyết là gay, có lẽ em sẽ hết hy vọng, sẽ nhớ tới bên cạnh em, vẫn có một người đang bảo vệ em"

"Anh vẫn cho là, anh có thể thành công, cũng không nghĩ đến..." Anh lắc đầu một cái, trong mắt chứa ánh lệ nhìn cô: "Là anh quá không biết tự lượng sức mình, Tảo Tảo, trước đó làm em bị khổ, anh xin lỗi."

Nhìn thấy anh khóc, Trì Tảo Tảo càng thấy đau lòng, nhanh chóng lấy khăn tay đưa cho anh.

"Em không trách anh, Hoàn Quân, em biết anh không phải cố ý muốn hại em, vì vậy em không trách anh."

Anh nghiêng đầu đi, lau nước mắt, hít sâu: "Cảm ơn em tha thứ, có điều, anh nghĩ sau này anh cũng không còn mặt mũi xuất hiện trước mặt em nữa, anh quyết định, hai ngày nữa sẽ ra ngoài du học, nếu như còn có duyên phận, anh nghĩ, mấy năm sau, chúng ta vẫn có thể gặp lại."

Vừa nghe đến anh nói phải ra nước ngoài du học, Trì Tảo Tảo cảm giác như được ân xá, nhưng, cô lại không thể nói gì, vì vậy, tất cả không muốn và khó chịu, đều ngột ngạt ở đáy lòng.

Cô chỉ là cầu xin, mặc kệ anh ở nơi nào, đều phải cẩn thận.

"Cuối cùng, anh cũng không thể nói cái gì, cứ như vậy đi, anh đi đây."

Không phải không thể nói gì, anh chẳng qua là cảm thấy, đối với mỗi một chữ cô nói, trong lòng anh đau giống như vạn tiễn xuyên tâm vậy.

Anh sợ mình lại nói, lại sẽ không nhận được phạm hồ đồ, ôm cô, không chịu buông tay rời đi.

Chuyện ngu ngốc như vậy, anh không thể làm tiếp, bằng không, Diệp Khuyết sẽ chém anh thành muôn mảnh.

Chỉ là, đi tới cửa, lại không nhận được quay đầu, nở nụ cười thê lương với cô: "Nếu em kết hôn với Diệp Khuyết, anh vẫn chưa về, anh cũng sẽ chuẩn bị một món quà lớn cho hai người, Tảo Tảo, nhất định phải hạnh phúc, mới không tổn hại anh chột vật lui ra."

Trì Tảo Tảo vốn vẫn còn rất kiên cường, nhưng khi nghe đến câu nói sau cùng của anh thì nước mắt tràn mi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Ông xã à, anh lưu manh

Trì Tảo Tảo vốn vẫn còn rất kiên cường, nhưng khi nghe đến câu nói sau cùng của anh thì nước mắt tràn mi.

Cô biết, cô kỳ thực vẫn luôn biết tình cảm của Đường Hoàn Quân đối với mình, chỉ là, cô không cách nào đáp lại anh.

Anh chột vật lui ra như vậy, làm cho cô cảm giác, mình ác tới mức nào, đáng ghét ra sao, mới làm chàng trai đẹp trai như ánh mặt trời kia, biến thành anh chán chường uể oải bây giờ.

Cô cực kỳ đáng chết.

Nếu như ông trời có thể cho cô một cơ hội, như vậy cô sẽ chọn, xưa nay chưa bao giờ gặp Diệp Khuyết, mà là cùng với anh Hoàn Quân của cô, vẫn như khi còn bé, mãi mãi tiếp tục vui vẻ.

Chỉ là, chết tiệt, đời này, Diệp Khuyết bước vào cuộc sống của cô, hấp dẫn mọi ánh mắt của cô, mang đi hết thảy tình cảm của cô.

Cho tới khi, cô thực sự không phân ra chút xíu tình cảm nào cho Hoàn Quân.

Cô duy nhất có thể nói, chỉ là thầm nói trong lòng với anh, Hoàn Quân, xin lỗi.

Thật sự xin lỗi!

Hoàn Quân rời đi, Trì Tảo Tảo không đi tiễn anh, cô một mình nằm lì ở trên giường, trong lòng cực kỳ khó chịu.

Không biết lúc nào, Diệp Khuyết đi tới phòng cô, hỏi cô: “Cứ như vậy không nỡ để cậu ta đi?”

Lúc này Trì Tảo Tảo mới ngồi dậy, nước mắt biến mất trên gương mặt, nhìn anh hỏi ngược lại: “Anh thì sao, anh bỏ được sao? Dù sao chúng ta cũng cùng nhau chơi đùa mười mấy năm.”

Anh ngồi xuống sát bên cô, mày kiếm đẹp dễ giật giật, khuôn mặt không đáng kể: “Nếu em thật sự không nỡ, em có thể đi cùng với cậu ta, vừa vặn, anh muốn tìm cũng không được.”

Không hiểu sao, lúc nói ra câu nói này, Diệp Khuyết cảm thấy, trong lòng anh chưa xót, thật là kỳ quái.

Trì Tảo Tảo tức giận: “Anh muốn đuổi em đi, sau đó lên lút tìm người thứ ba thứ tư đúng không?”

Anh nhìn cô, không nói.

Trì Tảo Tảo lập tức nhào tới ôm lấy anh: “Anh bỏ hẳn ý nghĩ này đi, chỗ nào em cũng không đi, em cứ ở bên cạnh anh, đời này anh ở đâu em liền ở đấy, anh đừng mong đẩy em ra.”

“...”

Nghĩ đến Hoàn Quân thật sự rời đi, còn là mấy năm cũng không trở lại, hơn nữa quan hệ của cô và Văn Nguyên, cơ bản cũng bế tắc.

Trì Tảo Tảo thật oan ức, ôm chặt Diệp Khuyết nói: “Ông xã à, Hoàn Quân rời đi, sau này phỏng chừng Văn Nguyên cũng sẽ không tới nhà chúng ta nữa, bên cạnh em, chỉ còn anh và ba mẹ, sau này anh phải ở bên em nhiều hơn nha, nếu không phải em sẽ rất cô quạnh.”

Cô cho rằng, cô nói như vậy, anh sẽ đồng tình với mình, sẽ đáng thương mình, sau đó gật đầu đồng ý.

Không nghĩ tới, anh lại cúi đầu, tà nhỉnh hỏi: “Chỗ nào cô quạnh, hả?”

Trì Tảo Tảo sửng sốt, nhìn chằm chằm anh: “Trái tim, trong lòng cô quạnh.”

“Anh còn tưởng là phía dưới cô quạnh.” Anh bất thành linh nói, mặt vẫn như cũ không biến sắc, đứng dậy, xa xôi đi ra ngoài.

Phía dưới cô quạnh?

Trì Tảo Tảo nhất thời liên kinh ngạc, Diệp Khuyết anh... Anh anh anh... Luru mạnh.

Cô đuổi ra theo, nắm chặt nắm tay nện lưng anh: “Anh nói bậy, phía dưới của anh mới cô quạnh.”

Anh xoay người, lấy một tư thế sét đánh không kịp bưng tai, mạnh mẽ chặn ngang ôm lấy cô.

Trì Tảo Tảo nhất thời không nhúc nhích, mắt to lóe nước long lanh nhìn anh.

Anh cũng nhìn cô, nhìn khuôn mặt nhỏ của cô, phì nộn, thật không đáng yêu, mỗi một bộ phận, đều là tinh xảo như vậy, khiến người ta thêm nhỏ dãi.

Cuối cùng, anh không thể nhịn được nữa, thay đổi tư thế, anh đẩy cô dựa lên vách tường, cúi đầu, mạnh mẽ hôn lên miệng nhỏ của cô.

"A ~~~ "

Trì Tảo Tảo khó chịu ngâm một tiếng, hai tay như thân rắn, chủ động quấn lấy cổ anh, làm hai người càng hôn sâu thêm.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Chuyện tốt bị bắt gặp

"A ~~~" Trì Tảo Tảo khó chịu ngâm một tiếng, hai tay như thân rắn, chủ động quấn lấy cổ anh, làm hai người càng hôn sâu thêm.

Không ai nhìn thấy, khoe mắt Diệp Khuyết, lộ ra một tia ý cười sung sướng.

Ôm cô bé trước người, hôn đến càng hăng say.

Đột nhiên, lại vào lúc này, cách đó không xa truyền đến tiếng dì Vân thốt lên kinh ngạc: “Má ơi ~~~ đây là...”

Nghe tiếng, Diệp Khuyết lập tức thả Trì Tảo Tảo ra, xoay người, như người khác nhìn thấy anh vậy.

Trì Tảo Tảo không cảm giác được cái gì, cười cười với dì Vân, chào hỏi cô: “A! Dì Vân, dì đang quét tước vệ sinh à!”

Dì Vân không nhìn được cười cười, vừa cười vừa rời khỏi.

Trì Tảo Tảo buồn bực, kéo Diệp Khuyết nói: "Đều già rồi, lẽ nào đi ấy chưa từng thấy người khác hôn nhau sao? Nhìn thấy em và anh hôn nhau, đi ấy cười như đóa hoa vậy."

Diệp Khuyết: “...”

Trì Tảo Tảo phát hiện, sắc mặt người đàn ông, hình như... Có chút ửng đỏ nha!

Cô hiếu kỳ, đưa tay đi vỗ mặt anh: “Má ơi, ông xã à, không phải là anh thẹn thùng đó chứ?”

Diệp Khuyết bỗng nhiên cúi mặt, lướt qua cô bỏ đi.

Trì Tảo Tảo hùng hục đi theo phía sau anh, không chịu tha: “Anh cũng biết ngại à? Hay là sợ dì Vân nói, chúa ơi, Đại thiếu gia cứng nhắc của nhà chúng ta, rốt cục cũng hèn hờ, rốt cuộc cũng biết ăn người vợ nhỏ của mình thế nào, không dễ dàng, tiểu thư Tảo Tảo thật sự không dễ dàng mà."

Phút chốc, người đàn ông dừng bước, xoay người.

Trì Tảo Tảo cũng dừng lại, làm mặt quỷ cho anh xem: “Lẽ nào em nói sai?”

Diệp Khuyết xụ mặt, giọng điệu lạnh lẽo: “Nói thêm một chữ nữa, cẩn thận anh dán miệng em, nhanh chóng trở về phòng thu dọn đồ đạc, ngày mai đến trường học."

"..." Trì Tảo Tảo nhất thời liền im lặng.

Được rồi!

Trùng mắt với anh, sau đó ủ rũ cúi đầu, xoay người trở về phòng.

Cô rời đi, lúc này sắc mặt của anh mới tốt hơn một chút, nhớ lại vừa nãy không kìm lòng được, Diệp Khuyết cảm thấy, anh sắp điên rồi.

Xuống lầu gặp phải dì Vân, người bảo mẫu già không đứng đắn kia, còn ở một bên tiếp tục cười trộm.

Diệp Khuyết hiển nhiên không thích, lên tiếng nói: "Dì Vân, dì chê công việc của dì quá nhàn sao?"

Dám đi nhìn lên anh hôn con bé, người làm trong nhà, thực sự là càng ngày càng làm càn.

Dì Vân nhanh chóng dừng tay: “Không có không có, thiếu gia, đã làm xong cơm tối, ngài gọi điện thoại, bảo ông chủ bà chủ về dùng cơm đi!”

Dứt tiếng, sau đó nhanh chóng biến mất.

Lúc này Diệp Khuyết mới tha cho đi ấy.

...

Ngày hôm sau, Trì Tảo Tảo về trường học.

Gần một tháng, Trì Tảo Tảo mới trở về, mới vừa đến ký túc xá, ba chị em khác liền nhào tới, ôm cô vừa hôn vừa khóc.

À không, là hai người ôm lấy cô hôn, còn bạn học gọi là Chung Tình kia, giống như rất thích làm một thiếu nữ xinh đẹp yên tĩnh, vì vậy, cô ấy không có nhào tới.

Trì Tảo Tảo không dễ dàng mới đẩy được hai bạn cùng phòng bên cạnh ra, sau đó ngồi một bên thở dốc.

"Các cậu làm gì vậy, mình là thích đàn ông, không có hứng thú với phụ nữ."

Mộ Hương Ninh và Ôn Nghi liếc cô một cái: “Thích cậu mới hôn cậu, nếu như đổi lại người khác, mình hận không thể tát cô ta mấy bạt tai."

Nói đến tát bạt tai, Mộ Hương Ninh lại nhào tới kéo Trì Tảo Tảo nói: "Đúng rồi Tảo Tảo, cậu biết An Nhã của khoa chúng ta không? Chính là con gái hiệu trưởng."

An Nhã?

Tri Tào Tào làm sao có thể không biết, hoa khôi của khoa bọn họ, lúc cắm trại, còn gọi mấy bạn học nữ vây quanh cô, cho cô một trận.

Cô gật đầu, nhìn Mộ Đồng Hải.

Mộ Đồng Hải rất kích động nói: "Trước đó cậu bỏ qua không tới, cậu cũng không biết, cô ta bị người hủy dung, hơn nữa, còn bị đuổi học, nghe nói, cô ta chọc tới nhân vật lớn không nên dây vào."

"..." Má ơi, thâm như vậy à!

Đến cùng là ai thay cô trút con giận này?

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Về nhà cho em ăn đủ

Chiều hôm đó, Tri Tào Tào mới vừa tan học, điện thoại trong túi liền vang lên.

Bên cạnh cô, là Mộ Hương Ninh cùng khoa.

Nhìn thấy Tri Tào Tào lấy điện thoại di động ra, cô ấy tiến lại hỏi: "Ai vậy? Không phải là bạn trai cậu chứ?"

Tri Tào Tào giấu không cho cô ấy xem, tự mình lén lút liếc nhìn một cái, thấy tên người gọi đến là hai chữ "Chồng yêu", cô vui vẻ, nhanh chóng đi tới một bên đi bấm nghe.

Bên này Mộ Hương Ninh trừng mắt nhìn cô: "Tri Tào Tào, cho mình nhìn một chút cậu sẽ chết à!"

Tri Tào Tào không để ý tới cô ấy, nhò giọng nói với đầu bên kia điện thoại: "Alo? Ông xã à, có chuyện gì vậy?"

Mà Diệp Khuyết bên này, anh ngồi trong xe, nghe giọng ngọt ngào của cô bé trong điện thoại, trong lòng càng không hiểu sao cảm thấy ấm áp.

"Không có chuyện gì!" Anh hỏi: "Có đói bụng hay không? Có muốn ăn gì không?"

Ăn đồ ăn? Tri Tào Tào vừa nghe, không đói bụng, nhưng vẫn là mạnh mẽ gật đầu: "Đói bụng, em thật đói, em đói chết rồi, em muốn ăn đồ ăn, anh đưa tới trường cho em à?"

"Nghĩ hay lắm." Diệp Khuyết bất thành linh nói: "Anh đang ở công trường học."

Nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Tri Tào Tào cũng cắt điện thoại, nhanh chóng chạy đến công trường học.

Mộ Hương Ninh ở phía sau gọi cô: "Cậu đi đâu vậy? Không trở về ký túc xá à?"

Tri Tào Tào quay đầu lại phát tay với cô ấy: "Cậu đi trước đi, lát nữa mình mang đồ ăn ngon về cho các cậu."

Sau đó, như một làn khói, mất dạng.

Công trường đại học A, cách đó không xa, có một chiếc Lamborghini đen như mực, trong xe chỉ có một mình Diệp Khuyết, ngồi ở vị trí tài xế, mười ngón tay nhảm chán gõ tay lái, hững hờ nhìn công trường đại học A.

Trong sân trường, không ngừng có học sinh lục tục đi vào đi ra, từng người từng người thanh xuân tràn trề, tuổi trẻ sức sống, thật sung sướng.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Khuyết liền nhìn thấy Tri Tào Tào chạy đến.

Cô đầu tiên là nhìn chung quanh công một chút, khi thấy xe Diệp Khuyết, lúc này mới chạy tới.

Cô bé có chút không giống với sinh viên đại học khác, vóc dáng cô thấp bé, không tới 1 mét sáu, vóc người nhỏ gầy, phồng chùng chưa tới tám mươi cân, tóc dài đen nhánh, xưa nay không hề học người khác xoa ra, mà là cột lên toàn bộ, quần vào sau ót.

Nhưng một cô bé không chú trọng hình tượng của mình như vậy, được rất nhiều người yêu mến.

Đáng vẻ của cô, nhìn qua, người khác nhiều nhất cho rằng cô là học sinh trung học, ai mà nghĩ tới, cô kỳ thực là sinh viên đại học.

Cô chạy tới, còn không gõ cửa sổ xe, Diệp Khuyết liền mở cửa xe ra.

Tri Tào Tào đặt mông ngồi vào, quay đầu cười khúc khích với anh: “Anh mang đồ ăn ngon gì cho em vậy?”

Anh không nhìn cô, khởi động xe, lái xe rời khỏi.

"Em muốn ăn cái gì?" Anh hỏi.

"Em muốn ăn rất nhiều thứ, đương nhiên, muốn ăn nhất chính là..."

Cô nhào tới, hôn lên mặt anh một cái: “Em muốn ăn anh.”

Diệp Khuyết đang lái xe, không ngờ cô lại hồ đồ, nhào tới hôn mình, anh một tay cầm tay lái, một tay ôm vòng eo của cô, trực tiếp kéo cả người cô tới đây, ngồi trên bấp đùi mình.

Lúc Tri Tào Tào hôn anh, còn tưởng rằng anh sẽ la mình, không nghĩ tới, anh lại kéo mình ngồi trên đùi anh.

Lập tức, cô thụ sủng nhược kinh, ngồi ở đó liên không nhúc nhích.

Khuôn mặt nhỏ trắng nõn tinh xảo, cười như hoa nở.

"Về nhà cho em ăn đủ." Ngoài ý muốn chính là, Diệp Khuyết vậy mà trả lời cô một câu như thế.

Tri Tào Tào khó mà tin nổi chăm chú nhìn anh, tuy rằng trên mặt anh không lộ vẻ gì, nhưng từ trong mắt của anh, cô nhìn thấy nhu tình trước nay chưa từng có.

Cô ngọt ngào dựa trong lồng ngực anh, ai biết, xe đột nhiên phanh gấp một cái, ngừng lại.

Cô vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy hai cảnh sát giao thông đứng ngoài xe...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Có tiền chính là tùy hứng

Cô vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy hai cảnh sát giao thông đứng ngoài xe...

Má ơi, lúc này xong.

Tri Tào Tào ngượng ngùng vùi đầu trong lồng ngực Diệp Khuyết, nhỏ giọng thăm thò: “Ông xã à, lúc này chết chắc rồi, chắc là phải bị phạt tiền.”

Ai biết, Diệp Khuyết lại mặt không biến sắc, giống như không có chuyện gì xảy ra vậy.

Cảnh sát giao thông ngoài xe tỏ thái độ nghiêm khắc, hét với người trong xe: “Đây là cách các người lái xe sao? Nghiêm trọng trái với an toàn giao thông, lấy toàn bộ bằng lái thẻ căn cước ra.”

Diệp Khuyết lấy hết giấy chứng nhận mà cảnh sát giao thông yêu cầu ra đưa cho bọn họ, ra hiệu Tri Tào Tào ngồi vào chỗ ngồi kế bên tài xế.

Tri Tào Tào vùi đầu bò qua, sợ sệt không nói tiếng nào.

Chẳng phải là do cô ngồi trên đùi Diệp Khuyết như vậy, Diệp Khuyết lại đang lái xe, khăng định trái với an toàn giao thông, bây giờ không bị phạt mới là lạ.

Ai mà biết, sau khi cảnh sát giao thông xem xong giấy chứng nhận của Diệp Khuyết, liền một mực cung kính trả giấy chứng nhận lại anh.

Sau đó, nịnh hót nói: "Thực sự thật ngại quá Diệp tổng, không biết là ngài đại giá quang lâm, kính xin thông cảm, bây giờ không có chuyện gì, ngài lái qua đi!"

Diệp Khuyết không lái xe, mà là lấy một tờ chỉ phiếu trong túi tiền ra, viết xuống hai mươi vạn tiền phạt, đưa cho cảnh sát giao thông: “Sau này, phòng chừng tôi còn phải vi phạm quy tắc an toàn giao thông, cảm đi! Sau này chậm rãi lấy tiền phạt trên đó.”

đưa chỉ phiếu cho cảnh sát giao thông, lúc này Diệp Khuyết mới đạp chân ga, lái xe đi ra ngoài.

Cảnh sát giao thông cầm kia chỉ phiếu, sững sờ sững sờ nhìn hướng xe Diệp Khuyết biến mất, cái trán đỏ đầy mồ hôi.

Má ơi, đúng là có tiền thì tùy hứng mà.

Hai mươi vạn, anh vi phạm an toàn giao thông bao nhiêu lần, mới tiêu hết hai mươi vạn này đây.

Cảnh sát giao thông cẩn thận cất chỉ phiếu, nhanh chóng tuân thủ cương vị.

Trên xe, Trì Tảo Tảo nhìn người đàn ông bên cạnh, cảm thấy anh thật bá đạo, thật có hình tượng nha, có điều, cô lập tức xụ mặt xuống nói: "Sau này, em sẽ làm một công dân tốt, tuyệt đối sẽ không vi phạm an toàn giao thông nữa."

Diệp Khuyết liếc cô một chút, không lên tiếng.

Trì Tảo Tảo còn nói: "Anh cũng vậy, không thể cứ thô bạo như vậy, em có tiền, thế nhưng tiền không thể giải quyết vấn đề, ông xã à, không phải em nói anh, chuyện ngày hôm nay, làm không đúng nha."

"..."

"Anh như vậy, tùy tiện ra tay chính là hóa đơn phạt hai mươi vạn, người khác sẽ cho rằng anh là nhà giàu mới nổi, hoặc là công tử phá nhà phá cửa, lại hoặc là đầu óc bị nước vào."

Rõ ràng là không muốn để cho cô vào cục cảnh sát uống trà, bây giờ ngược lại còn chỉ trích anh.

Này gọi là gì? Được tiện nghi còn ra về.

Diệp Khuyết không chấp nhận với trẻ con.

Chỉ chốc lát sau, xe dừng trước một nhà hàng, Diệp Khuyết xuống xe, trực tiếp đi vào nhà hàng.

Trì Tảo Tảo theo sau đi tới, còn tiếp tục không tha thứ: "Này, lời em nói anh đừng không nghe nha, em nói đều muốn tốt cho anh, lần tới không được như vậy nữa đó."

Diệp Khuyết cảm thấy, cô còn đông dài hơn mẹ của mình, thực sự không thể nhịn được nữa, anh xoay người trừng mắt cô.

Chỉ là một chút, Trì Tảo Tảo liền cảm miệng.

Cô không nói tiếp, lúc này anh tiếp tục đi trước, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống.

Trì Tảo Tảo lặng lẽ đi theo anh cùng ngồi xuống, lại nhìn xung quanh một chút, nhìn thấy vị trí cách đó không xa, là Đường Thi Sơ một thân áo mũ chỉnh tề.

Cô vui bất ngờ, đang muốn vẫy tay gọi anh, lại bị giọng Diệp Khuyết cắt ngang.

"Em mà bắt chuyện một tiếng, nếu như làm đối tượng hẹn hò của cậu ta sợ chạy mất, cậu ta sẽ tìm em liều mạng."

Cái gì?

Đối tượng hẹn hò?

Trì Tảo Tảo cảm thấy kinh ngạc, anh Thi Sơ vậy mà đang đi xem mắt?

Anh ưu tú hoàn mỹ như vậy, vậy mà cũng đi xem mắt?

Má ơi! Thế giới này thật kỳ ảo.

Lúc này Trì Tảo Tảo mới thôi không chào hỏi anh, nằm nhoài trên bàn ăn hỏi Diệp Khuyết: "Vậy anh nói xem, anh ấy sẽ xem mắt thành công không?"

"Sẽ không!" Giọng điệu Diệp Khuyết rất chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Anh thích tuýp người như em không

Lúc này Trì Tảo Tảo mới không chào hỏi anh, nằm nhoài trên bàn ăn hỏi Diệp Khuyết: “Vậy anh nói xem, anh ấy sẽ xem mắt thành công không?”

"Sẽ không!" Giọng điệu Diệp Khuyết rất chắc chắn.

Trì Tảo Tảo ngờ vực, ánh mắt vừa nhìn về phía cô gái ngồi cùng một chỗ với Đường Thi Sơ cách đó không xa, mặc dù cô ấy đang quay lưng lại, nhưng chỉ nhìn bóng lưng, dáng vẻ rất ưa nhìn nha.

Cô không tin, bĩu môi nói với Diệp Khuyết: "Nếu không chúng ta đánh cược, nếu như anh ấy xem mắt thành công, buổi tối em ngủ với anh, nếu như không thành công, em không gặp anh một tuần, thế nào?"

Diệp Khuyết: "..."

Một tuần không gặp anh?

Đây là đang dẫn vật cô, hay là dẫn vật anh?

Diệp Khuyết mím mím môi, khuôn mặt tối tối: “Trong vòng ba phút, người phụ nữ kia sẽ chủ động đứng dậy rồi đi."

Vì vậy, anh đặt cược là Đường Thi Sơ ra mắt không thành công.

Lập tức, Trì Tảo Tảo liền son sát nói: “Nhất định có thể thành công, buổi tối anh lo mà hưởng đãi ngộ tốt được em làm chần sừi ảm cho anh đi! Ha ha ~~~"

"..."

Diệp Khuyết coi như người ngồi đối diện anh chính là con nhỏ điên, không chấp nhận với cô.

Phục vụ cảm thực đơn đi tới, anh tùy tiện chọn mấy thứ Trì Tảo Tảo thích ăn, sau đó cho người phục vụ lui ra.

Khoảng thời gian này, cũng chỉ mới hai phút, Trì Tảo Tảo liền nhìn thấy, người phụ nữ ngồi đối diện Đường Thi Sơ, đột nhiên đứng dậy.

Má ơi, cô ấy sẽ không thật sự muốn đi chứ!

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, quả nhiên, cô ấy thật sự cầm túi xoay người, rồi đi.

Trì Tảo Tảo kích động cũng đi theo, kỳ thực, cô rất muốn nhào tới, kéo người phụ nữ kia nói, cô đừng đi mà, anh Thi Sơ nhà tôi ưu tú hoàn mỹ như thế, vì sao người ta không lọt mắt cô chứ?

Tức chết cô, cô thua, một tuần sẽ không thể gặp Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo không cam lòng, thấy người phụ nữ kia rời khỏi nhà hàng, cô đi tới, tức giận đứng bên cạnh Đường Thi Sơ hỏi: “Anh Thi Sơ, người phụ nữ kia là loại người gì? Cô ta dựa vào cái gì nhìn anh không lọt mắt, cô ta dựa vào cái gì cứ như vậy rồi đi chứ?"

Đường Thi Sơ ôn hòa cười cười, đứng dậy sờ sờ đầu Trì Tảo Tảo, thở dài: “Ài! Anh Thi Sơ của em không có duyên với phụ nữ thôi!"

Sau đó, tránh khỏi cô đi tới ngồi bên cạnh Diệp Khuyết.

Trì Tảo Tảo cũng theo lại đây ngồi xuống, lại mở miệng nói: "Anh không có duyên với phụ nữ? Lời này là nói cho quý nghe à, anh đẹp trai như thế, cao như thế, có tiền như vậy, điển hình cao giàu đẹp trai, người khác không biết chứ em hiểu rõ anh Thi Sơ, vừa dịu dàng vừa thiện lương, mắt người phụ nữ kia bị mù sao?"

Nếu nói về đàn ông, trên đời này, ngoại trừ Diệp Khuyết, có mấy ai ưu tú như anh Thi Sơ chứ?

Ngược lại Trì Tảo Tảo đặc biệt tức giận bắt bình dùm anh.

Nhưng người đàn ông kia, lại cảm thấy nhẹ nhàng như mây gió, liếc mắt nhìn nhau với Diệp Khuyết, cười khê: “Xem ra, đời tôi cứ một mình như thế."

"Có lúc, hiện thực chính là tàn khốc như vậy." Diệp Khuyết nhìn Trì Tảo Tảo đối diện, ý tứ sâu xa nói: "Nếu như không tìm được người thích hợp, thật sự tình nguyện thà thiếu chứ không chọn bậy."

Đường Thi Sơ gật gù, biểu thị rất tán thành.

Trì Tảo Tảo đột nhiên ánh mắt sáng ngời, cầm lấy Đường Thi Sơ hỏi: “Anh Thi Sơ, anh thích tuýp người như em không?"

"..."

Đường Thi Sơ có chút choáng váng.

Mặt Diệp Khuyết rõ ràng đen xuống hai độ.

Tri Tào Tào mặc kệ anh, con mắt lóe nước long lanh nói với Đường Thi Sơ: “Ý của em là, nếu như anh thích người bằng tuổi em thì em giới thiệu cho anh nha, trường học của em có nhiều lắm, chỉ trong tức xá của em đã có ba người đẹp rồi, tính cách khác biệt, đủ loại khí chất, anh muốn loại gì cũng có, thật sự.”

Đường Thi Sơ: “...”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 167: 520 viên ngôi sao nhỏ

Tri Tào Tào giới thiệu bạn gái cho Đường Thi Sơ?

Diệp Khuyết vừa nghe, mặt liền sụp xuống, đưa tay捏eo lỗ tai Tri Tào Tào: “Có một mình em, hai nhà chúng ta cả ngày bị em náo động đến gà chó không yên, lại thêm một người như vậy, không phải là cần quét nhà chúng ta luôn sao! Thi Sơ, cậu đừng nghe cô ấy.”

Đường Thi Sơ cười cười, nhìn về phía Tri Tào Tào: “Quên đi, anh không có sở thích yêu trẻ con.”

Cái gì?

Đường Thi Sơ vừa dứt lời, lập tức nhận được ánh mắt thẳng tắp của Diệp Khuyết và Tri Tào Tào.

Đặc biệt là Diệp Khuyết, con ngươi âm lãnh nhìn chằm chằm anh, giọng điệu lạnh lẽo: “Cậu lặp lại lần nữa thử xem?”

Tri Tào Tào cũng vậy, trừng mắt với anh: “Anh Thi Sơ, em cũng không phải trẻ con, làm gì nói em như vậy nha!”

Một giây sau, Đường Thi Sơ khó chịu cười đầu hàng: “Nói sai nói sai, coi như anh chưa nói gì.”

Sờ sờ đầu Tri Tào Tào: “Cô bé lớn rồi, bây giờ là một cô gái trưởng thành trăm phần trăm không hơn không kém, đáng ngọc yêu kiều, với tổng giám đốc Diệp của chúng ta, chính là tuyệt phối.”

Tri Tào Tào ngược đầu, đắc chí: “Đúng, trên đời này, ngoại trừ Tri Tào Tào em ra, còn ai xứng với Diệp Khuyết chứ.”

Nói xong, còn không quên đi sang ngồi sát bên Diệp Khuyết, ôm cánh tay của anh làm nũng: “Ông xã à, anh nói có đúng hay không?”

Diệp Khuyết không phản ứng lại cô, người phục vụ bụng bò bít tết chín bảy phần lên, hai ly rượu đỏ một ly nước trái cây, còn có một chút salad.

Anh cắt gọn bò bít tết đẩy lên trước mặt Tri Tào Tào, trừng một chút: “Lấp kín miệng đi.”

Tri Tào Tào vừa thấy được ăn, cái gì cũng không nói, nhanh chóng vui đầu mà ăn.

Lúc này Diệp Khuyết mới thảo luận chuyện công việc với Đường Thi Sơ, nói chuyện một lúc, không biết vì sao, lại nói câu chuyện đến Hoàn Quân.

Đường Thi Sơ nói: "Hôm nay trời vừa sáng Hoàn Quân lên máy bay, đến nước Mỹ, nghe giọng điệu của cậu ta anh, hình như là bốn, năm năm, cũng không thể trở về."

Vốn là Tri Tào Tào đang ăn đồ ăn, nghe thấy tên Hoàn Quân, cô lập tức ngẩng đầu lên, u buồn nhìn về phía Đường Thi Sơ.

Đường Thi Sơ cười nhạt, từ trong túi mình lấy ra một cái hộp nhỏ, đưa cho Tri Tào Tào: “Đây là của Hoàn Quân, nhờ anh đưa cho em.”

Lúc Tri Tào Tào nhận lấy, không nhìn thấy sắc mặt người nào đó, âm u tối lại.

Anh không thoải mái, tự vui đầu ở một bên cắt bò bít tết, trong lòng chua xót.

Tri Tào Tào mở cái hộp nhỏ kia ra, ở trong đó, là ngôi sao năm cánh được xếp bằng ống hút, một hộp đầy vung.

Đường Thi Sơ nói: "Trong này, có 520 ngôi sao, ngụ ý là "Anh yêu em", nhưng Hoàn Quân nói rồi, bây giờ tình yêu của cậu ấy đối với em, chỉ là đơn thuần là tình yêu giữa anh và em."

Đường Thi Sơ nhìn người đàn ông bên cạnh không thoải mái: "Vì vậy, tôi mới ở ngay trước mặt cậu, giao nó cho Tảo Tảo, nếu Hoàn Quân đã ra nước ngoài, tôi hi vọng cậu cũng đừng canh cánh trong lòng về chuyện này."

Diệp Khuyết hừ hừ hai tiếng: "Cậu nghĩ tôi là gì? Những trò của thằng nhóc kia, tôi sẽ quan tâm?"

Đường Thi Sơ cười nói: "Cậu không đề ý là được rồi, dù sao tôi đã nói rõ với cậu rồi."

"Anh không đề ý nhưng em đề ý." Tri Tảo Tảo nói tiếp, ôm chặt cái hộp nhỏ vào trong ngực, đầy mặt ưu thương nói: "Đây là vật tình bạn Hoàn Quân cho em, em sẽ dùng mạng sống giữ gìn nó, anh Thi Sơ, nếu như anh ấy gọi điện thoại cho anh, anh nhất định phải giúp em cảm ơn anh ấy."

Đường Thi Sơ gật gật đầu.

Kỳ thực, anh còn chưa nói, những ngôi sao nhỏ này, là Hoàn Quân mỗi sáng sớm thức dậy, đứng bảy giờ ngồi xếp, mỗi ngày chỉ xếp một viên, đủ 520 ngày, hôm nay là ngày cuối cùng.

Ai cũng có thể không biết Hoàn Quân, thế nhưng anh là anh trai, anh hiểu rõ nhất.

Hiểu rõ tình cảm của Hoàn Quân đối với Tảo Tảo, đó cũng không phải là tích lũy một hai ngày.

Chỉ tiếc, cuối cùng lại đạt được kết quả như thế.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Cãi nhau

Ba người ăn bữa tối, sau đó mỗi người tự lái xe về nhà.

Tri Tảo Tảo ôm quà Hoàn Quân để lại cho cô, dọc đường che chở như bảo bối, ngồi ở vị trí kế bên tài xế, cũng không nói với Diệp Khuyết một câu nào.

Từ trước tới nay, bây giờ là lúc cô yên tĩnh nhất, ngoan nhất, không sống chết muốn nhào tới hôn anh, cũng không tìm các loại đề tài tán gẫu với anh.

Trong xe, có chút yên tĩnh lạ kỳ.

Bầu không khí như vậy, lại làm cho Diệp Khuyết không hiểu sao cảm thấy rất không quen.

Anh thực sự có chút không thể nhận được nữa, duỗi tay tới trong lòng ngực Tri Tảo Tảo, cầm lấy cái hộp nhỏ kia.

Tri Tảo Tảo cả kinh, kinh ngạc nhìn anh: "Anh làm gì vậy?"

Diệp Khuyết đặt cái hộp nhỏ kia ở bên tay trái của anh, cô với không được, anh mặt lạnh nói: "Người đã đi rồi, giữ lại vật này làm gì? Anh ném."

Anh làm như muốn vứt cái hộp nhỏ ra ngoài cửa xe, ai biết, Tri Tảo Tảo đột nhiên cuống lên, lớn giọng gọi: "Không muốn, anh bị bệnh thần kinh à, cái đó là của em, chính là người đã đi rồi, em mới muốn lưu lại kỷ niệm."

Cô nhào tới muốn cướp, Diệp Khuyết không cho cô cướp, bởi vì đang lái xe, không thể phân tâm, hơn nữa, còn là đang trong đám đông, trước sau đều là xe cô chạy vội, càng không được bất cẩn.

Tri Tảo Tảo không giành được, hoàn toàn không đề ý an toàn mạng sống, cả người đều nhào tới.

Ai biết, cơ thể cô lập tức chặn lại tầm mắt của Diệp Khuyết, dẫn đến Diệp Khuyết dưới tình thế cấp bách, tay cầm cái hộp nhỏ kia buông lỏng, nhanh chóng cầm tay lái làm chậm tốc độ lại.

Liền bởi vì anh buông lỏng mà cái hộp nhỏ rơi ra ngoài xe, rớt trên mặt đất, sau đó ngay lập tức, bị xe phía sau lái tới, nháy mắt liền cán nát.

Anh không cảm thấy cái gì, bởi vì ở trong mắt anh, những thứ kia là đồ vật rất ngây thơ, rất trẻ con, nhưng không nghĩ tới, Tri Tảo Tảo lại coi như mạng sống.

Nhìn thấy cái hộp nhỏ cứ như vậy từ trong tay Diệp Khuyết rớt xuống, Trì Tào Tào như điên rồi muốn nhảy ra ngoài cửa sổ đi kiểm, lại bị Diệp Khuyết lập tức ôm lấy.

"Em muốn chết à?" Anh quát cô.

Ánh mắt Trì Tào Tào, nhìn theo cái hộp nhỏ kia, lại không nhìn thấy nữa, cô kích động đâm đánh Diệp Khuyết: "Anh dừng xe, dừng xe dừng xe."

Diệp Khuyết không ngừng, trái lại tăng nhanh tốc độ: "Nơi này là đường cao tốc, không thể dừng xe."

Mất thấy xe lái đi thật xa, không tìm lại được chiếc hộp nhỏ kia nữa, Trì Tào Tào tức giận, trừng mắt với Diệp Khuyết, hung dữ nói: "Anh cố ý, anh nhất định là cố ý, tại sao vậy hả? Đó là vật kỷ niệm Hoàn Quân cho em, anh khốn nạn, anh kiếm về cho em, anh mau kiếm về!"

Anh đang lái xe, bị cô đâm mấy quyền, anh cũng không cảm thấy cái gì, vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ của cô: "Vậy thì có cái gì, trở về anh lại mua cho em mấy ngàn mấy vạn cái."

Anh cho rằng, anh dễ dàng như vậy, Trì Tào Tào sẽ yên tĩnh.

Không nghĩ tới, cô bé không biết điều, giận dữ trừng mắt với Diệp Khuyết, đó là tức giận trước nay chưa từng có, trừng mắt với anh, viền mắt hồng hồng, quai hàm bặm lại.

Chỉ chớp lát sau, nước mắt xoẹt một cái liền dâng lên.

Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Anh đã nói với anh Thi Sơ, anh không để ý, anh không để ý thì anh cần gì phải ném nó đi? Diệp Khuyết, em ghét anh, anh dừng xe, em phải xuống xe, em không thèm ngồi xe của anh, anh dừng xe cho em."

Anh không nghĩ tới, cô lại nói ghét mình.

Anh quay đầu nhìn cô, sắc mặt khôi phục hờ hững, ngực chua xót: "Em lặp lại lần nữa thử xem?"

Trì Tào Tào là tức điên, lớn giọng hô to: "Em nói anh dừng xe, em phải xuống xe, anh là tên khốn nạn vô tình vô nghĩa, em ghét anh."

"Két" một tiếng, xe Diệp Khuyết, đột nhiên thắng gấp, ngừng lại.

Anh mắt lạnh nhìn cô: "Được, em xuống, xuống rồi sau này cũng đừng đi lên nữa."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Anh biết rõ em không thể rời bỏ anh

Anh mắt lạnh nhìn cô: "Được, em xuống, xuống rồi sau này cũng đừng đi lên nữa."

Anh không phải đang nói đùa với cô, làm cô cũng không dám xuống xe.

Không nghĩ tới, Trì Tào Tào còn đối nghịch với anh, trên đường cao tốc, cô đưa tay đẩy cửa xe, lúc muốn cất bước tiếp tục đi thì ánh mắt Diệp Khuyết chìm xuống, tay mắt lạnh lẽ, kéo cô trở về.

Sau đó, khoá cửa xe lại, xe nhanh chóng chạy đi.

Trì Tào Tào không được xuống xe, trong lòng không ổn, quát mắng Diệp Khuyết: "Anh khốn nạn, trả ngôi sao nhỏ lại cho em, em phải đi kiểm ngôi sao nhỏ của em, anh dừng xe, dừng xe!"

Tính khí Diệp Khuyết vốn không tốt, Trì Tào Tào không những chỉ vì chút vật nhỏ này mà giận đối với anh mà còn mắng anh ra miệng, nói anh vô tình vô nghĩa, người đàn ông này tức rồi.

Hậu quả nghiêm trọng, giọng lạnh như băng xuyên tới: "Em lại nói một tiếng thử xem?"

Trì Tào Tào cong miệng nhỏ lên, mắt to lóe nước mắt lưng tròng nhìn anh: "Ai bảo anh ném ngôi sao nhỏ của em xuống, em không để ý tới anh, sau này em cũng không để ý tới anh nữa."

Cô không dám nói chuyện lớn tiếng nữa, cũng không dám có động tác gì, dù sao, cô vẫn là sợ Diệp Khuyết nổi nóng, sau đó nghiêng người đi, ở một bên riu rít gào khóc, không nhìn anh nữa.

Diệp Khuyết đang lái xe, thỉnh thoảng liếc cô một chút, thấy cô thật sự không để ý tới mình, trong lòng đau đớn, chua xót đến đòi mạng.

Anh cũng hết sức không thoải mái, xe rất nhanh đỗ ở cửa nhà, còn không chờ anh lên tiếng, Trì Tảo Tảo đã xuống xe, vùi đầu liền chạy vào trong nhà.

Nhìn bóng lưng bé nhỏ kia, trong lòng Diệp Khuyết, đủ mùi vị lẫn lộn.

Chốc lát, anh lái xe ra gara, đi vào nhà, liền nghe thấy giọng mẹ ai oán.

"Diệp Nhị, sao con lại chọc tới Tảo Tảo hả?"

Trì Tảo Tảo chui vào lòng mẹ cáo trạng, thấy Diệp Khuyết vào cửa, cô oán hận lườm anh một cái, oán hận tận trời.

Diệp Khuyết nhìn thấy ánh mắt kia của cô, không hiểu sao cảm thấy trong lòng cứng lại.

Trì Tảo Tảo đối với anh như vậy, trong lòng anh không thoải mái, đi tới dặt tay nhỏ của cô, giọng điệu lạnh lẽo: "Theo anh lên lầu."

Đi lên lầu xem anh có dạy dỗ lại cô hay không.

Trì Tảo Tảo không nghe theo, hất tay của anh ra: "Em mới không thèm để ý đến anh, anh đi đi, một giây em cũng không muốn nhìn thấy anh."

Nếu như trước đây, nếu Trì Tảo Tảo nói như vậy, Diệp Khuyết chắc cũng không được, ước gì cô cách mình thật xa, nhưng bây giờ...

Anh bây giờ, chết tiệt quan tâm thái độ của cô đối với mình.

Cũng không để ý ba mẹ ở đây, anh trực tiếp khom lưng, ôm lấy Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo không kịp đề phòng, lập tức bị anh ôm lấy, cô giãy giụa gọi: "Anh làm gì vậy? Thả em ra, anh thả em ra."

Anh không thả, ôm cô lên lầu.

Mà vợ chồng họ Diệp vẫn ngồi trong phòng khách, lại làm bộ như không nhìn thấy bất cứ thứ gì.

Chỉ cần Diệp Khuyết không phải với lạnh lùng Trì Tảo Tảo, anh muốn đối với Tảo Tảo thế nào, đó là sự tự do của anh, người làm cha mẹ là bọn họ, không có quyền can thiệp.

Diệp Khuyết ôm cô trở về phòng, đặt lên giường, thâm tình nhìn chăm chú: "Thật sự vì chút đồ kia mà quậy với anh?"

Trì Tảo Tảo lúng túng đẩy anh ra: "Đó là vật kỷ niệm Hoàn Quân để lại cho em, anh cũng không phải không biết, anh ấy rời đi, có lẽ đến mấy năm đều không trở lại!"

Anh mặt lạnh, chất vấn cô: "Vậy em nói xem, em muốn những ngôi sao nhỏ kia, hay là muốn anh? Chỉ cần em nói, em muốn những ngôi sao nhỏ kia, anh lập tức gọi người đi kiếm về cho em, thế nhưng, sau này, em đừng hòng đến gần anh thêm một bước nào nữa."

Anh vịn vẹo gương mặt tuấn tú, như bị phủ một tầng băng sương, âm lãnh đến khiến người ta cảm thấy rùng mình.

Trì Tảo Tảo hấp háy mắt, nước mắt lại không nhịn được rơi xuống.

Cô đưa tay đánh anh: "Anh cố tình gây sự, anh biết rõ em không thể rời bỏ anh, tại sao ngay cả mấy trăm ngôi sao nhỏ kia cũng không tha cho, anh là đồ lòng dạ hẹp hòi, ích kỷ."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Sau này gả cho anh, em đừng hối hận

Cô đưa tay đánh anh: "Anh cố tình gây sự, anh biết rõ em không thể rời bỏ anh, tại sao ngay cả mấy trăm ngôi sao nhỏ kia cũng không tha cho, anh là đồ lòng dạ hẹp hòi, ích kỷ."

Anh không để ý tới hành động trên tay cô, cánh tay dài đuôi một cái, kéo toàn bộ cơ thể nhỏ gầy của cô, ôm chặt vào ngực mình.

"Phải, anh ích kỷ thì sao? Yêu tình nhỏ, bên cạnh em, sau này dám to gan để đồ của người đàn ông khác, cẩn thận anh quát chết em."

Anh dứt tiếng, ngón tay thon dài mạnh mẽ, nắm cầm cô giờ lên, sau đó, cúi đầu, mạnh mẽ hôn lên miệng nhỏ của cô.

"A ~~~ "

Tri Tào Tào rên lên một tiếng, vô lực gãy dựa, toàn bộ bị anh hôn, chậm rãi nằm trên giường, anh cúi người đè lên, trần trọc, dùng sức mút miệng nhỏ của cô.

Miệng nhỏ này, giống như một viên kẹo mật, ngọt ngào, thơm ngát, mềm mại, dán vào liền không nỡ dời đi nữa.

Anh vẫn là không kìm lòng được, cho nên mới không thể chờ đợi như vậy được nữa, cũng muốn tiêu bớt lửa giận trong lòng cô, cho cô một khen thưởng.

Không nghĩ tới, cái khen thưởng này vẫn đúng là hữu hiệu, cô không khóc không náo loạn, trái lại si mê phối hợp anh, hai tay quần lấy cổ anh, làm hai người hôn sâu thêm.

Người đàn ông cong môi nở nụ cười, hôn đến càng dùng sức, ôm cơ thể nhỏ bé của cô, hai người cùng nhau lăn trên giường.

Anh rất cao lớn, đến gần thân thể của cô, làm cho cô không thở nổi.

Tri Tào Tào khó thở đến mặt đỏ chót, thực sự không chịu được, lúc này mới nghiêng đầu đi, né tránh anh hôn.

"Không xong rồi, để em lấy hơi, em thực sự không chịu được."

Đột nhiên, liền bởi vì một chút trốn tránh này của cô là Diệp Khuyết giống như bị dội một chậu nước đá, lạnh cả người.

Chờ cô thở xong, muốn đi qua hôn tiếp thì Diệp Khuyết lại không nghe theo cô, đứng dậy, vỗ vỗ góc áo.

Tri Tào Tào ngượng ngùng nhìn anh: "Sao vậy?"

Anh một bên kéo ống tay áo, một bên nhìn cô, như cười mà không phải cười: "Hết giận rồi?"

Tri Tào Tào bĩu môi hét: "Em tức giận, em tức giận anh lại không giúp em kiếm về, còn hung dữ với em, loại chuyện vớ vẩn và không có kết quả tốt này, em không làm."

Cô nói, đứng ở trên giường, lập tức nhào tới anh.

Diệp Khuyết không kịp đề phòng, lập tức ôm lấy cô: "Em điên rồi à? Lỡ như ngã thì làm sao?"

Tri Tào Tào ôm anh, cười hi hi: "Anh ôm em, sao em ngã được, ông xã à, chuyện hôm nay em không truy cứu anh nữa, thế nhưng sau này, anh đừng như vậy nữa, trong lòng em thật sự rất khó chịu."

Anh ôm eo nhỏ của cô, hiếm thấy cười cười: "Trong lòng em khó chịu? Em cho rằng anh dễ chịu sao? Yêu tình nhỏ, ngoại trừ có thể dẫn vạ anh ra, em còn có thể làm được gì, hả?"

Cô không đồng ý nhũn mỳ: "Em có thể làm nhiều thứ hơn, ví dụ như... Giúp anh sinh con nha!"

Cô hát cầm lên, nghịch ngợm đáng yêu trừng mắt nhìn anh, đáng về Lolita.

Diệp Khuyết không nói gì, thả cô xuống, xoay người rời khỏi.

Tri Tào Tào mặt dày mày dạn nhào tới, lại từ phía sau ôm lấy anh, điệu điệu nói: "Ông xã à, em còn bốn năm nữa mới tốt nghiệp đại học, thật là khó nha, nếu không chúng ta kết hôn đi được không, ra nước ngoài kết hôn, kết hôn rồi em lại trở về đọc sách, có được hay không?"

"..." Tay chân Diệp Khuyết cứng ngắc, cứ đứng như vậy, không nhúc nhích.

Tri Tào Tào nhanh chóng vòng tới trước mặt anh, kéo cánh tay của anh làm nũng: "Nếu như anh không kết hôn với em, vậy em liền không đọc sách, em đi làm công, em đi tìm Hoàn Quân, ngược lại Hoàn Quân càng muốn kết hôn với em hơn anh."

Cô chỉ là đang dùng phép khích tướng anh, không nghĩ tới, vậy mà có hiệu quả.

Con người u ám thâm thúy của người đàn ông, sắc mặt nhìn cô, giọng điệu trầm thấp: "Được, thế nhưng sau này gả cho anh, em đừng hối hận."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 171: Cô bé trọng tình trọng nghĩa

Con người u ám thâm thúy của người đàn ông, sâu sắc nhìn cô, giọng điệu trầm thấp: “Được, thế nhưng sau này gả cho anh, em đừng hối hận.”

Hối hận?

Tri Tảo Tảo làm sao có thể hối hận chứ?

Chỉ cần có thể gả cho anh, mặc kệ sau này xảy ra chuyện gì, cô đều sẽ không hối hận, tuyệt đối sẽ không.

Cô kéo cánh tay anh, cười ha ha, khuôn mặt tự tin: “Em sợ đến lúc đó người hối hận là anh, vậy, em xuống lầu uống ly nước trước, tối nay trở về lại tìm anh.”

Cô nói, thả anh ra, như một lần khác, chạy ra khỏi phòng.

Con người Diệp Khuyết híp híp, là vì tác phong làm việc của cô bé, có chút không dám khen tặng, hấp tấp, muốn làm cái gì thì làm cái đó.

Có điều, cô bé thẳng thắn chính trực như vậy, anh thích.

...

Trên thực tế, Tri Tảo Tảo căn bản không uống nước, chạy đến dưới lầu, liền lặng lẽ ra khỏi nhà, gọi điện thoại cho tài xế nhà cô, bảo tài xế đưa cô ra ngoài.

Mặc kệ như thế nào, đồ vật Hoàn Quân đưa cho cô, cô tuyệt đối không thể ném, mặc dù là không tìm về được toàn bộ, nhưng cô cũng phải tới xem một chút, có thể kiếm về một viên cũng được.

Những kia, đều đại diện cho tâm lòng chân thành của Hoàn Quân đối với mình, sau khi làm mất đi, cô cảm giác mình rất có lỗi với anh.

Không biết xảy ra chuyện gì, lúc trước khí trời đang rất tốt, mà khi Tri Tảo Tảo ngồi xe ra ngoài không bao lâu, bầu trời liền nổi lên mưa to như trút nước.

Cô lại không mang dù, muốn lại về nhà lấy dù thì lại sợ đụng tới Diệp Khuyết, không cho cô đi ra.

Cho nên cô đơn giản mặc kệ, lúc xe đến, trực tiếp đẩy cửa xe ra liền xuống xe.

Vị trí ném ngôi sao nhỏ, chính là giữa đường, khoảng chừng đều là xe cộ lui tới, Tri Tảo Tảo liền linh mặc kệ mưa to, chạy vào trong dòng xe cộ, kiểm từng viên từng viên ngôi sao nhỏ trên đất.

Rất nhiều ngôi sao nhỏ bị xe cộ cán qua, nát bét, không ra hình thù gì, nhưng nhìn thấy mặc dù là xác giấy, cô cũng đều nhặt lên, dùng quần áo để hứng.

Tài xế ở ven đường nhìn, trong lòng run sợ gọi: “Trời ạ, tiểu thư, tiểu thư đang làm gì vậy? Nguy hiểm, mau trở lại.”

Tri Tảo Tảo mất diếc tai nghe, một bên lau chùi nước mưa trên trán, một bên tìm kiếm.

Tài xế không nhìn nổi, nhanh chóng chạy tới giúp cô, đơn giản trời mưa xuống, xe cộ đều chạy tương đối chậm, vì vậy không gặp phải nguy hiểm gì.

Nhặt đến khi không nhìn thấy ngôi sao nhỏ ở xung quanh nữa, Tri Tảo Tảo mới chịu để tài xế kéo về bên lề đường, ngồi trên xe tránh mưa.

Nhưng cô còn không muốn đi, ngồi ở trong xe đếm mấy ngôi sao nhỏ vừa kiếm về, đếm nửa ngày, mới 509 viên, còn thiếu mười một viên.

Cô lo lắng nhìn về phía ngoài xe, trơ mắt nhìn xem lối đi bộ, khát vọng còn có thể lại thấy mười một viên bị ném mất kia.

Không biết có phải là trời mưa, bị nước mưa cuốn trôi đi hay không, mà mười một viên kia, làm sao cũng không tìm về được.

Lúc này, trời đã tối.

Vì trở về không bị Diệp Khuyết mắng, Tri Tảo Tảo nói với tài xế: "Bác Vương, đưa con đến tiệm bán quần áo bên kia mua bộ quần áo đi, ướt nhẹp như vậy trở về, sẽ bị mắng."

Bác Vương ngẫm lại cũng đúng, tiểu thư cả người ướt đầm như vậy về nhà, không bị thiếu gia mắng chết mới là lạ.

Sau đó, bác Vương đưa cô đến tiệm bán quần áo phụ cận mua quần áo, mặc quần áo khô rồi khỏi tiệm bán quần áo, Trì Tảo Tảo nhìn thấy trong cửa hàng bên cạnh có bán nguyên liệu làm ngôi sao nhỏ, cô thuận tiện đi mua một cái.

Sau đó lại mua một bình thủy tinh đựng ngôi sao, hình trái tim.

Cô không biết xếp, liền nhờ nhân viên cửa hàng dạy cô xếp, sau khi biết xếp rồi, lúc này mới ngồi xe về nhà.

Về nhà dọc theo đường đi, cô đều ngồi xếp, mãi đến khi xếp đầy 520 ngôi sao kia, toàn bộ đều cất vào trong bình thủy tinh, lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm.

"Đề sau này mày không bị Diệp Khuyết phát hiện, tao định sau khi về nhà sẽ chôn mày trong đất bùn ở hậu hoa viên." Cô ôm bình thủy tinh, đầy cõi lòng vui mừng nói.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 172: Một chút liên bị nhìn thấu

Tám giờ tối Trì Tảo Tảo về đến nhà, ngoại trừ tóc dài đen nhánh còn ướt ra thì những cái khác đều ổn, cô nghĩ thầm, trở về như vậy, hẳn là sẽ không bị phát hiện chứ?

Lúc xe dừng ở cửa biệt thự, cô xuống xe, thuận tiện liền giấu ngôi sao nhỏ ở bồn hoa sau cửa, sau đó căn dặn bác Vương không thể nói cho bất luận người nào, lúc này mới nghênh ngang vào nhà.

Không nghĩ tới, trong phòng khách, người một nhà đều ngồi ở trên ghế salông, thấy cô trở về, mỗi người trơ mắt nhìn cô, cũng không nói một câu, như là đang xem một con khỉ.

Trì Tảo Tảo liền buồn bực, cong miệng nhỏ lên đi tới, làm như không có chuyện gì, đặt mông ngồi bên cạnh Diệp Khuyết: "Ôi trời, hôm nay làm sao vậy? Sao lại yên tĩnh như thế?"

Anh mắt Diệp Khuyết rơi trên người cô đánh giá, anh có bản lĩnh đã gặp qua là không quên được, vì vậy Trì Tảo Tảo thay đổi một bộ quần áo khác, anh không thể nào không biết.

"Bên ngoài mưa lớn như thế, em đi đâu vậy?" Diệp Khuyết lên tiếng hỏi, giọng có chút lạnh lẽo.

Trì Tảo Tảo không dám nhìn anh, bởi vì sợ bị ánh mắt sắc bén của anh nhìn ra tâm tư của mình.

Cô cười cười, kéo cánh tay của anh nói: "Đã lâu trời không mưa, em ở bên ngoài thưởng thức cảnh mưa một lúc."

"..."

Lặng ngắt.

Vẫn là không ai lên tiếng.

Vợ chồng họ Diệp càng là mắt cũng không chớp nhìn xem Trì Tảo Tảo, nhìn tới mức cô gái kia, cả người nổi da gà.

Cô run lên, cười khổ hỏi: "Ba mẹ, tại sao nhìn con như vậy?"

Tiết Dung Chân thu lại ánh mắt, liếc mắt nhìn Diệp Khuyết, lại nhìn Trì Tảo Tảo một chút, ập a ập ứng nói: "Con... Muốn kết hôn với Diệp Nhị?"

Kết hôn?

Trì Tảo Tảo vừa nghe, nhũn mày gật đầu: "Đúng vậy, chúng con phải kết hôn, ba mẹ, lẽ nào các người không vui sao?"

"Vui, vui chứ, ha ha ~" Tiết Dung Chân cười khổ hai tiếng, ánh mắt nhìn về phía Diệp Khuyết: "Chỉ là mẹ có chút không thể tin được, Diệp Nhị nhà chúng ta, lại đã đồng ý!"

Thật sự thật là hiếm có, cái tên người máy này, không gần nữ sắc, lạnh như cùi băng, lại muốn kết hôn?

Làm cha mẹ Diệp Chấn Hoa và Tiết Dung Chân, đến nửa ngày cũng không hiểu ra.

Sau khi được Trì Tảo Tảo khẳng định, lúc này bọn họ mới tin tưởng.

Tuy rằng ngoài mặt không có phản ứng gì, nhưng sâu trong nội tâm, thực sự là vui không ngớt.

"Vậy các con định làm hôn lễ này như thế nào?" Tiết Dung Chân hỏi.

Tri Tào Tào liếc mắt người đàn ông bên cạnh một cái, khều anh: "Ông xã à, anh muốn làm thế nào?"

Về mặt Diệp Khuyết rất nghiêm nghị, nhìn xem Tri Tào Tào, ánh mắt ít nhu tình trước đó.

Anh đột nhiên đứng dậy: "Không phải em muốn ra nước ngoài tổ chức sao? Vậy thì ra nước ngoài, kết hôn du lịch."

Dứt tiếng, anh xoay bước, trực tiếp liền đi ra.

Tri Tào Tào nhìn dáng vẻ anh đột nhiên trở nên lạnh như băng, trong lòng có chút không thoải mái.

Cô đứng dậy đuổi theo: "Anh sao vậy? Anh không muốn kết hôn với em sao?"

Diệp Khuyết dừng bước, nhìn cô, lời nói ý vị sâu xa: "Chẳng lẽ em không biết bên ngoài mưa to, lối đi bộ đều là xe cộ, rất nguy hiểm sao?"

Lúc tài xế gọi điện thoại cho anh, anh suýt chút nữa gặp chết.

May là cô không có xảy ra việc gì, nếu không, anh sẽ hận không thể chặt tay mình, chặt cái tay đã ném ngôi sao nhỏ của cô đi.

Tri Tào Tào không biết anh đã biết rồi, hấp háy mắt, nói thật nhỏ: "Xin lỗi, em... em..."

Cô muốn nói lại thôi, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Diệp Khuyết nhìn cô, giọng điệu vẫn trầm thấp như cũ: "Nếu như em thực sự muốn những ngôi sao nhỏ kia, em có thể nói cho anh, anh phái người đi kiểm về cho em, Tri Tào Tào, lần tới em còn không muốn sống lao ra như vậy, xem anh trừng trị thế nào."

Anh cắn răng trừng mắt với cô, thật sự có loại kích động muốn nhét cô vào trong xương mình.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Yêu tình nhỏ

Sợ Tri Tào Tào bị cảm mạo sinh bệnh, Diệp Khuyết cũng không chỉ trích cô nhiều, bắt lấy cô nhanh chóng trở về phòng, mở nước nóng trong phòng tắm, làm cho cô đi vào ngâm nước nóng.

"Tắm xong rồi gọi anh."

Anh tự mình thử nước ấm cho cô, cảm thấy gần đủ rồi, lúc này mới chuẩn bị rời khỏi phòng tắm.

Tri Tào Tào kéo tay anh, không cho anh đi.

Diệp Khuyết quay đầu lại nhìn cô.

Cô bé ngại ngùng nở nụ cười, hai má đỏ bừng, cúi đầu, ngượng ngùng không ngớt nói: "Cái kia... Chúng ta đều sắp kết hôn, lập tức sẽ trở thành vợ chồng, kỷ thực, kỷ thực, chúng ta có thể tắm chung cùng một chỗ."

Nói xong, cô sợ anh lại từ chối, vì vậy không dám nhìn tới con mắt của anh, cúi đầu chờ đợi anh quay đầu lại.

Không nghĩ tới, Diệp Khuyết chăm chăm nhìn cô im lặng chốc lát, ngược lại hít một tiếng: "Tri Tào Tào."

"Hả?" Cô đột nhiên ngẩng đầu nhìn anh.

Người đàn ông rất cao, một mét tám bảy, mỗi lần ở trước mặt anh, cô đều phải ngẩng đầu mới có thể thấy được khuôn mặt anh.

Điểm này, Tri Tào Tào cảm giác mình thấp đến rất đau xót.

"Em sớm muộn cũng sẽ là của anh, trốn không thoát, nhanh chóng đi tắm rửa, xong rồi lại gọi anh, anh đi xử lý vài phần văn kiện công ty."

Dứt tiếng, không nhìn biểu cảm thất lạc của cô, anh xoay người rời khỏi.

Tri Tào Tào nhìn theo bóng lưng anh, cảm thấy mình không tiền đồ, không có năng lực giữ anh lại, không đủ hấp dẫn chinh phục anh.

Anh rời đi, cô không thể làm gì khác hơn là phẫn nộ đi tắm rửa.

Gần như tắm nửa tiếng, sau đó khoác khăn tắm đi ra, lên giường ngủ, áo ngủ cũng chẳng muốn thay, gỡ bỏ khăn tắm, trực tiếp ngủ.

Diệp Khuyết làm việc xong lúc mười giờ, nghĩ đến anh bảo Tri Tào Tào tắm rửa xong thì gọi anh, nhưng chớp mắt một cái đã qua hai tiếng, con bé kia vậy mà không gọi anh?

Anh từ trong thư phòng đi ra, trực tiếp đi tới phòng Tri Tào Tào, mới vừa vào phòng, ai biết, liền nhìn thấy cô bé đã an tường ngủ trên giường lớn.

Anh đi khẽ tới, nhẹ nhàng ngồi ở bên giường, chăm chú nhìn cô.

Cô bé có một khuôn mặt nhỏ bằng lòng bàn tay, tính xảo, đáng yêu, da dẻ trắng nõn, nhảnh nhui, cảm giác cực kỳ tốt.

Đặc biệt là bờ môi kia, tươi đẹp đến giống như quả anh đào mới vừa chín, mọng nước, làm người ta nhìn thèm nhỏ dãi.

Cô hô hấp đều đều, cảm giác được, cô ngủ rất ngon, nhưng cô bé lại chính là ngủ bình yên như thế, càng làm người đàn ông bên giường nổi lên tâm tư không đứng đắn.

Này đã không biết là lần thứ mấy, anh không kìm lòng được có cảm giác, có phản ứng.

Anh đứng dậy rời khỏi, nhanh chóng đi tắm vội đi ra, tắt đèn chính trong phòng, để lại đèn tường tối tắm đồ ửng, sau đó kéo áo tắm trên người xuống, lên giường.

Vừa tiến vào trong chăn, một sóng nhiệt từ bên trong bao phủ tới, đột nhiên lại làm trên thân người đàn ông tăng thêm mấy phần ham muốn.

Anh nghiêng người ôm chầm cô, cúi đầu hôn trên miệng nhỏ của cô, hơi thở nóng rực mê người.

Tri Tào Tào bị hôn tỉnh lại, mở mắt ra mơ mơ màng màng nhìn thấy người đàn ông trước mắt, cô kinh ngạc tròn to hai mắt, sùng sốt.

Má ơi! Này này chuyện này... Là sao vậy?

Diệp Khuyết - người đàn ông băng sơn không gần nữ sắc này, lại đêm hôm khuya khoắt bò lên giường cô, đánh lên cô?

Cô có chút không thể tin được con mắt của mình, còn đang kinh ngạc, nụ hôn của người đàn ông, đã chuyển đến trong cổ cô, bên lỗ tai, sau đó hơi thở như làn: "Yêu tinh nhỏ, đêm nay có muốn hay không, hả?"

Tiếng nói của anh, giống như dây đàn, ưu mỹ cảm động, làm lòng người ngứa ngáy.

Tri Tào Tào lập tức liền bị say sưa trong đó, mạnh mẽ gật đầu: "Ừ, em muốn, ông xã à, em muốn sinh em bé cho anh."

Trên miệng nói muốn, nhưng cơ thể, nhưng lại không biết vì sao, run rẩy dữ dội hơn.

Không chỉ có run rẩy, ngay cả khuôn mặt nhỏ trắng nõn như tuyết kia, đều phủ kín một tầng thất kinh.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Kinh nguyệt trời đánh

Nhìn thấy Tri Tào Tào sốt sáng như vậy, Diệp Khuyết cau mày, vẻ mặt âm u, có xu hướng muốn đứng dậy.

"Sợ?" Anh nhẹ giọng hỏi cô.

Tri Tào Tào nháy hai mắt, đôi mắt đẹp trong suốt cảm động nhìn anh, rõ ràng là sợ hãi, nhưng lại giả vờ kiên cường: "Không có nha, em chính là... Có chút căng thẳng, không có chuyện gì ông xã à, anh cứ đến đi!"

"..."

Cứ đến?

Diệp Khuết nghe nói như thế, trong lòng có loại cảm giác dở khóc dở cười.

Cô bé còn không biết đó là một cảm giác ra sao, cho nên cô đặc biệt ước mơ muốn trải nghiệm.

Nhưng, với cơ thể nhỏ bé bây giờ còn run rẩy này của cô, nếu như làm thật, cô sẽ rất khó chịu.

Nề tình cô vẫn chưa chuẩn bị đủ, vì vậy, anh từ bỏ, vươn mình nằm ở bên cạnh.

Tri Tào Tào thấy anh rời khỏi mình, trong lòng có chút mất mát, quay đầu nhìn anh: "Anh sao vậy? Anh không làm à?"

Người đàn ông cũng quay đầu nhìn chằm chằm cô, cánh tay dài đưa qua, ôm cô vào trong ngực mình, lời nói nhỏ nhẹ.

"Không làm."

Tri Tào Tào kinh ngạc: "Tại sao?"

Anh ra hiệu cơ thể cô: "Bây giờ còn đang run rẩy, em rất hồi hộp, ngoan, sau này làm tiếp."

"A?" Tri Tào Tào thật thất vọng, chu môi cúi xuống trước ngực mình: "Nhưng, em rất muốn mà, ông xã à, lẽ nào anh không muốn chút nào sao?"

Anh mà không muốn? Vậy thì thật là chuyện cười lớn, trừ phi anh không phải đàn ông.

Chỉ như bây giờ ôm cô, anh đã dùng hết sức mạnh mẽ khổng lồ, anh có thể sẽ không muốn sao?

Cô bé quá đơn thuần, chỉ biết là một mực muốn, nhưng lại không biết, trong này có bí mật.

"Ngủ đi, ngày mai anh đưa em đến trường học." Anh cúi đầu hôn lên trán của cô.

Tri Tào Tào quay đầu đi, ngẩng đầu nhìn chằm chằm anh, con mắt tròn tròn, rất là lấp lánh có thần: "Chỉ ngủ cùng với anh như vậy, em ngủ không được, ông xã à, đi mà đi mà!"

Cô ôm cánh tay của anh làm nũng.

Diệp Khuết rất bất đắc dĩ, làm hay là không làm?

Trên thực tế, anh gần như đều sắp không thể nhịn được nữa, hơn nữa cô bé muốn như thế, nếu như không làm, anh sẽ bị khinh bỉ.

Làm đi!

Anh hít sâu một hơi, vượt người qua, lần thứ hai bắt lấy cái miệng nhỏ lại nhai của cô.

Lần này, là thật sự bắt đầu rồi, Tri Tào Tào nỗ lực để cho mình không cần sốt sắng, không cần phải sợ, chỉ cần ở cùng với anh, sau này, anh thì sẽ không bỏ mình lại nữa.

Sau này, anh chính là của một mình cô.

Cô rất hưng phấn, lúc hôn môi với anh, trong lòng đều không ngừng được vui vẻ.

Anh điên cuồng hôn cô, thông thạo lại gọn gàng rành mạch.

Cũng sắp không chịu được nữa, đột nhiên, ngay lúc gần cân treo sợi tóc, động tác Diệp Khuết lại ngừng.

Nguyên nhân là... tay anh, chạm được chất lỏng ướt át.

Vừa bắt đầu anh còn tưởng rằng là cái kia, nhưng lúc cảm giác chảy ra rất nhiều, anh liền bừng tỉnh, mở đèn trong phòng, vén chăn lên vừa nhìn, vết máu đầy giường.

Lúc Tri Tào Tào nhìn thấy máu, cũng giật nảy cả mình: "Má ơi, tại sao lại như vậy?"

Diệp Khuết đứng dậy đi tới, vừa mặc quần áo vừa nói: "Kinh nguyệt mỗi tháng của em là ngày nào, chính em không biết sao?"

Anh rất căm tức, trời mới biết, lúc cơ thể điên cuồng muốn, lại phát hiện cô đến kinh nguyệt, đối với một người đàn ông mà nói, là đã kích người cỡ nào.

Nhưng Trì Tảo Tảo, lại còn một bộ dáng vẻ ngượng ngùng không ngớt: “Xin lỗi mà, em thật sự quên việc này.”

Anh đặc biệt ai oán trừng mắt cô, kéo chăn che lên cho cô, dặn dò: "Năm đó, anh đi lấy băng vệ sinh cho em."

Sau đó, kéo phòng cửa, đi ra ngoài.

Trì Tảo Tảo nằm ở trên giường cắn ngón tay, thật sự không nghĩ tới, cô vậy mà đến kinh nguyệt.

Má ơi, cơ hội tốt ngàn năm một thuở như thế, cô vậy mà đến kinh nguyệt, thật đáng chết.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Nhất định phải tới già không chia cách

Cái kinh nguyệt trời đánh này, Trì Tảo Tảo hận không thể đào cái hố chui vào.

Mất mặt chết rồi, sau này cô còn nhìn mặt Diệp Khuyết thế nào đây?

Đang nghĩ, Diệp Khuyết lại đẩy cửa ra đi tới, trong tay anh cầm một bộ áo ngủ, một cái quần nhỏ của Trì Tảo Tảo, và hai cái băng vệ sinh, đi tới bên giường, đưa cho cô: “Ngồi dậy mặc vào đi, anh đổi ga trải giường.”

Trì Tảo Tảo phiền phiền nhiều nhiều, ngại ngần nhận áo ngủ và quần nhỏ, sau đó ôm, như một lần khói vọt vào trong phòng tắm.

Diệp Khuyết nhìn bóng lưng cô chạy trời chết, cau mày, thật sự có chút dờ khóc dờ cười.

Bây giờ chạy trốn nhanh thật, lúc trước sao không thấy cô tự mình biết mình như vậy?

Yêu tình nhỏ, thật sự chỉ có thể dẫn vạt anh.

Diệp Khuyết đổi ga trải giường và chăn, Trì Tảo Tảo còn chưa đi ra, anh đến cửa phòng tắm đi gọi cô: “Không làm được một mình sao? Phải làm tới nửa ngày như thế?”

Ai biết, bên trong không lên tiếng, Diệp Khuyết hiếu kỳ, trực tiếp đẩy cửa đi vào, lại nhìn thấy Trì Tảo Tảo che bụng ngồi chồm hổm trên mặt đất, khuôn mặt đau khổ.

"Rất đau sao?"

Anh mau chóng tới dìu cô.

Trước đó, mỗi lần Trì Tảo Tảo tới kinh nguyệt, đều sẽ rất đau, mỗi lần đều đau đến sống dờ chết dờ.

Chỉ là chưa từng thấy cô đau ở trước mặt Diệp Khuyết, bởi vì Diệp Khuyết trước kia, rất ít khi ở riêng với cô, vì vậy anh căn bản không biết, lúc cô đau bụng kinh khó chịu cỡ nào.

Cả người Trì Tảo Tảo vô lực, lập tức tựa trên bả vai anh, mặt trắng bệch: “Ông xã à, anh gọi đi Ván nấu nước đường cho em đi, đau quá.”

Có thể thấy, cô thật sự rất đau.

Diệp Khuyết ôm lấy cô rời khỏi, đặt trên giường rộng lớn, mở lò sưởi, sau đó tự mình đi nấu nước đường.

Muộn như vậy, mọi người đều đã ngủ, anh không muốn quấy nhiễu bọn họ, vì vậy tự mình đến nhà bếp làm.

Không tới nửa giờ, anh bụng đường nước ấm đi tới bên giường, nhưng lúc này Trì Tảo Tảo, đã đau đến đầu đầy mồ hôi, ngay cả thờ dốc cũng cảm thấy vô cùng khó khăn.

Anh vừa cho cô uống nước đường vừa hỏi: “Sao trước đây không thấy em khó chịu như vậy?”

Trì Tảo Tảo uống hai ngụm, cầm chặt lấy cánh tay của anh thờ dốc: “Bởi vì trước đây anh đều không quan tâm em, đương nhiên anh sẽ không biết em khó chịu như vậy.”

"..."

Đúng vậy! Trước đây, anh nào có nhiều thời gian ở cùng cô như vậy, làm sao có thể biết được cô đau bụng kinh khó chịu như vậy.

"Nếu như còn đau, bây giờ anh đưa em đến bệnh viện nhé?"

Nhìn thấy cô đau đến mức cả khuôn mặt nhỏ nhắn đều nhăn lại, trong lòng anh, cảm thấy vô cùng đau lòng.

Một cô bé xinh đẹp như vậy, bởi vì đau bụng kinh đến mức biến thành dầy vò khó nhìn như vậy, khiến người ta nhìn, thật sự cảm thấy trong lòng khó chịu.

Tri Tào Tào lắc đầu: "Không cần, em uống rồi sẽ lập tức không đau, nó cơ bản là đau trong một quãng thời gian thôi."

Lúc này anh mới yên tâm, cho cô uống nước đường xong, anh lại lên giường, đưa tay đè bụng của cô lại, hy vọng có thể giảm bớt đau một chút sở cho cô.

Tri Tào Tào nhìn hành vi của anh, trong lúc lơ đãng, cảm động đến mức viền mắt đều ướt át.

Diệp Khuyết cho rằng cô đang khóc, nhanh chóng cúi người đi hôn môi cô: "Tào Tào, nếu như thực sự quá khó chịu, liền đi cùng anh tới bệnh viện."

Cô kiên cường nở một nụ cười: "Không có, chẳng qua là em cảm thấy, mặc dù là rất đau rất khó chịu, nhưng có anh ở bên cạnh em, cảm giác đau liền không còn rõ ràng nữa, em là đang cảm động anh tỉ mỉ chu đáo chăm sóc em."

"..." Anh sững sờ, trong lòng ngũ vị tạp trần, đủ loại cảm xúc.

Cô chủ động chui vào trong lòng ngực anh, hai tay ôm anh: "Ông xã à, em cảm thấy em thật hạnh phúc, đời này, có thể gặp cho người đàn ông như anh, là vinh hạnh và may mắn lớn nhất của cả đời Tri Tào Tào em."

"Sau này, mặc kệ xảy ra chuyện gì, em và anh cũng sẽ không tách ra, chúng ta nhất định phải, cả đời, tới già không chia cách."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Cứu nhau trong lúc hoạn nạn

Ngày hôm sau, lúc đưa Tri Tào Tào đến trường học, Diệp Khuyết luôn mãi hỏi dò: "Còn đau không? Nếu còn đau, thì không đến trường học."

Tri Tào Tào cười ha ha, lắc đầu: "Đau, thế nhưng em có thể chịu được, ông xã à, anh trước đây, không phải đối với em như vậy, dù cho em bị bệnh nặng hơn nữa, anh cũng phải bắt em đến trường, bây giờ em chỉ là đau bụng kinh mà thôi, anh liền quan tâm em như vậy, sợ sau khi em đến trường học sẽ khó chịu, anh thay đổi rồi nha!"

"..."

Diệp Khuyết đang lái xe, nghe được Tri Tào Tào nói như vậy, không nhịn được quay đầu nhìn cô một cái.

Cô bé đầy mặt tràn trề hạnh phúc, đáng vẻ rất sung sướng.

"Trước đây là trước đây." Anh bất thành linh trả lời một câu.

Tri Tào Tào hứng thú, nắm chặt lấy anh hỏi: "Tại sao trước đây và bây giờ không giống nhau?"

"Tri Tào Tào!" Anh rất nghiêm túc gọi cô.

"Hả?" Cô rất phối hợp trả lời.

"Còn hỏi tẻ nhạt như vậy, tự mình đi bộ đến trường học."

Một giây sau, Tri Tào Tào quyết đoán im lặng.

Oán hận liếc mắt nhìn người đàn ông kia, Tri Tào Tào cảm thấy, thật sự không cách nào câu thông với anh, cao ngạo lạnh lùng, không thích nói chuyện với người khác thì thôi đi, chỉ ít người khác nói chuyện với anh, anh phải trả lời chứ.

Ài, loại người không quen giao tiếp này, thật không biết trước đây anh sống thế nào.

Cũng chính là cô Trì Tảo Tảo, trong cơ thể đứt mất thần kinh đứt khoát mới khăng khăng một mực thích anh, phỏng chừng nếu như đổi thành những phụ nữ khác, đã sớm phui mông rồi đi.

Nửa giờ sau, xe Diệp Khuyết, dừng ở cửa lớn trường học A, Trì Tảo Tảo thật lâu không muốn xuống xe, cũng không nói lời nào.

Diệp Khuyết quay đầu nhìn cô: "Em xuống đi."

Trì Tảo Tảo giả điếc, vẫn tiếp tục ngồi im không nhúc nhích.

Diệp Khuyết biết ý đồ của cô, vì vậy liền nghiêng người qua, cời đai an toàn cho cô, sau đó trong lúc Trì Tảo Tảo lơ đãng, như chuồn chuồn lướt nước hôn gò má của cô một cái.

Gò má Trì Tảo Tảo đỏ ửng, quay đầu nhìn anh: "Như này còn tạm được."

Cô đang muốn đẩy cửa xe ra xuống, cánh tay lại bị Diệp Khuyết nắm, anh rất chăm chú nói với cô: "Mấy ngày này, tình huống đặc biệt, mỗi ngày anh sẽ tới đón em về nhà, nếu như lúc ở trường học cơ thể không thoải mái, nhớ gọi điện thoại cho anh."

Má ơi, người đàn ông này, lúc nào trở nên chuẩn mực như thế?

Trì Tảo Tảo gật đầu, xuống xe, phát tay với anh: "Ông xã à, gặp lại sau?"

Anh vậy mà cũng như kỳ tích phát phát tay với cô: "Đi đi!"

Sau đó, Trì Tảo Tảo nhảy nhót nhót tiến vào trường học, Diệp Khuyết cũng lái xe trở về công ty.

Mới vừa vào văn phòng, Vân Phi liền đến báo: "Tổng giám đốc, bên tư pháp truyền đến, nói Cừu Từ Mặc từ chối thừa nhận mình có ý giết người, còn nói tất cả những thứ này đều là một tay Đường Hoàn Quân bày ra, cho anh ta tiền, anh ta phải làm như vậy, anh xem chuyện này..."

Ngẩng đầu lên, một đôi ánh mắt nham hiểm lạnh lạnh của người đàn ông, thẳng tắp đánh vào trên người Vân Phi: "Không liên lụy Đường Hoàn Quân, chỉ là việc anh ta hạ độc, có thể phán bao nhiêu năm?"

Vân Phi suy nghĩ một chút: "Tối thiểu cũng là tù năm năm trở lên."

"Như vậy đi!" Diệp Khuyết đứng dậy nói: "Nói cho người bên tư pháp, cứ dựa theo hành động của anh ta đến phán, có thể là bao nhiêu năm chính là bấy nhiêu năm, đương nhiên, trong thời gian này, đừng quên làm anh ta cảm thụ một chút, tư vị đau khổ."

Vân Phi hiểu ý, nhanh chóng gật đầu: "Được, tôi trở về liên hệ điện thoại cho bọn họ."

Vừa mới xoay người đi ra ngoài, thư ký Tiêu Lam lại cầm một cái hộp nhỏ đi tới: "Tổng giám đốc, ngài tự tay thiết kế, "Cứu nhau trong lúc hoạn nạn" đặt công ty trang sức làm, bọn họ đã làm xong, ngài xem qua."

Diệp Khuyết phát tay bảo thư ký lui ra, mở hộp ra trước mắt, bên trong là một đôi nhẫn kim cương đặc biệt tinh xảo.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Không nên đến vẫn là đến rồi

Ngày hôm nay, cửa biệt thự Diệp gia, có một chiếc xe dài sang trọng.

Biển số xe chỉ có ba số, E 88.

Rất nhiều người không biết con số này đại diện cho cái gì, thế nhưng ở nước E, đó là tượng trưng quyền uy cao quý, là đối tượng vạn người kính ngưỡng sùng bái.

Chủ nhân trong xe, lúc này ở ngay trong phòng khách biệt thự Diệp gia, thưởng thức trà thảo luận với vợ chồng họ Diệp.

Diệp Chấn Hoa nói thế nào, cũng là người có địa vị đếm được trên đầu ngón tay trong xã hội thượng lưu, có thân phận địa vị trường bối, bao nhiêu

người thấy ông, đều là cúi đầu khom lưng, khuôn mặt lấy lòng.

Nhưng lúc này đối diện người đàn ông trước mặt, ông càng có vẻ hơi câu nệ.

Đó là một người đàn ông trẻ tuổi, chừng ba mươi tuổi, mặc đồ Tây, có giá trị không nhỏ, cả người khí chất thoát tục, cao quý nhã trí.

Nhìn vợ chồng họ Diệp, anh nhẹ cong môi mỉm, nhàn nhạt nói: “Chỉ cần các người ra điều kiện, bất kể là cái gì, tôi đều tận lực thỏa mãn các người, nhưng... Bất luận thế nào, nhất định cũng phải mang con bé đi.”

Nghe tới đây, Tiết Dung Chân sợ sệt, lo lắng, chuyện không dám nghĩ tới, rốt cục vẫn xảy ra.

Bọn họ tìm đến rồi, cuối cùng bọn họ vẫn không từ bỏ, xem ra, Tào Tào với nhà bọn họ, không có duyên.

Diệp Chấn Hoa còn có một chút bướng bỉnh, chống lại người thanh niên trẻ đối diện: “Nếu như bất luận làm thế nào, chúng tôi cũng không cho anh mang người đi thì sao?”

Người đàn ông mỉm môi, nhợt nhạt cười nói: “Ông cảm thấy, các người có thể ngăn cản được tôi?”

Nụ cười kia, như là hoa Mạn Đà La dưới mặt trời chói chang, máu tanh khiến người ta cảm thấy tàn khốc.

Vợ chồng họ Diệp liếc mắt nhìn nhau, bỗng nhiên, Tiết Dung Chân mở miệng: “Tào Tào đã mười tám tuổi, con bé có quyền lựa chọn của mình, nếu con bé không muốn đi theo anh, anh cũng không làm gì được con bé.”

Lời này, lại không tạo ra bất kỳ tác dụng gì, người đàn ông vẫn cười nhạt như gió như cũ, lấp lánh phong hoa: “Con bé ở chỗ các người, là có quyền tự chủ lựa chọn, nhưng ở chỗ chúng tôi, con bé không có bất kỳ lựa chọn nào, huống hồ, mẹ tôi đã trao quyền cho con bé, con bé có nghĩa vụ trở về, có nghĩa vụ đảm đương hết thảy trách nhiệm.”

"Tôi rất cảm kích công ơn nuôi dưỡng của các người đối với con bé những năm này, nếu tôi nói, tôi sẽ dùng tiền để bồi thường, trả lại cho các người, nói vậy gia đình các người giàu có như vậy, cũng sẽ không nhìn vào trong mắt, như vậy, tôi liền tự ý làm chủ, để cho các người trở thành ba mẹ nuôi của con bé, cho các người quyền đến thăm con bé bất cứ lúc nào."

Người đàn ông nhìn vợ chồng họ Diệp một chút, giọng từ tính trầm thấp: “Các người thấy thế nào?”

"Không thể."

Gần như là ngay lập tức, vợ chồng họ Diệp cực lực phản đối: “Tào Tào là một tay chúng tôi nuôi nấng, tình cảm của chúng tôi dành cho con bé, còn thân hơn con gái ruột thịt, nếu anh cố ý muốn dẫn con bé đi, chúng tôi tuyệt đối sẽ không đồng ý.”

Tiết Dung Chân nói: "Trong gia đình của các người, không tha cho đứa trẻ đơn thuần như Tào Tào, huống hồ, nếu để cho con bé biết nguyên nhân cái chết của ba mẹ mình, con bé càng không thể đi theo anh."

Sắc mặt người đàn ông, từ từ lạnh băng xuống: “Nghĩa là, các người nhất định muốn chống lại tôi?”

Diệp Chấn Hoa nói tiếp: “Không, chúng tôi tự mình biết mình, đương nhiên không thể thắng được các người, nhưng, chúng tôi cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tay để cho con bé đi theo anh.”

Phút chốc, người đàn ông đứng dậy, ngao ngễ nhìn vợ chồng họ Diệp trước mắt, con người trầm trầm, giọng điệu cũng lạnh lẽo không vui: “Hôm nay tôi đến đàm phán với các người, các người đã cố chấp như vậy, tôi cũng không còn lời nào để nói, nhưng, đầu sao các người cũng không giữ được con bé, cho các người thời gian một tuần, từ từ tâm sự với con bé, một tuần sau, bất luận các người có đồng ý hay không, tôi đều sẽ cho người đến đón con bé về.”

Dứt tiếng, người đàn ông xoay bước, nghênh ngang rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Là cậu của Tảo Tảo, Nam Cung Dục

Buổi chiều sáu giờ, Diệp Khuyết lái xe, đứng giờ ở cổng đại học A chờ Trì Tảo Tảo.

Trì Tảo Tảo cũng không chậm trễ, sáu giờ mấy phút đã ra ngoài cổng rồi.

Nhìn thấy xe Diệp Khuyết, cô hưng phấn chạy tới, mở cửa xe, tới ngồi lên hít sâu một hơi: “May là các bạn học không nhìn thấy em lên xe anh, nếu không, em đã trở thành kẻ thù chung của mọi người rồi.”

Diệp Khuyết không phản ứng gì, khởi động xe rồi khởi.

Tri Tào Tào lấy điện thoại di động ra, mở website trường đại học A ra, đưa cho Diệp Khuyết xem: “Ông xã à, anh xem, anh mới đến trường học không lâu, liền được các bạn học chọn là quán quân trong bảng xếp hạng nam thần của đại học A.”

Diệp Khuyết nhú nhú mày, đáng vẻ danh xứng với thực, vẫn là không tiếp lời Tri Tào Tào.

Tri Tào Tào ngược lại vẫn còn lạc quan, tự mình ở bên cạnh nói chuyện say sưa: “Oa, nếu để cho các bạn học biết, nam thần trong lòng bọn họ đã có một người vợ nhỏ rồi, không biết sẽ làm tan nát bao nhiêu trái tim thiếu nữ đây.”

"Ha ha, vẫn là em may mắn, em nhanh chân đến trước, bắt lấy anh trước."

"..."

Diệp Khuyết cảm thấy, cần tìm thứ gì lấp kín miệng bé con này lại.

Thực sự là tự mình được tiện nghi còn ra vẻ, triệt để không nói gì với cô.

Anh không nói lời nào, Tri Tào Tào quấy rầy một lúc, cũng cảm thấy không còn sức lực, ù rừ gọi anh: “Ông xã à, anh nói với em một chút đi mà, đều nói vợ chồng phải thẳng thắn, cái gì anh cũng không nói với em, anh như vậy làm em rất đau lòng đó!”

"Không có gì để nói!" Anh thật lòng lái xe, bất thành lời nói với cô: “Nói miệng không bằng hành động."

"..." Như vậy nghĩa là sao?

Tri Tào Tào ngu dốt, không hiểu, thế nhưng anh cứ như vậy, cao ngạo lạnh lùng, cô lại không phải không biết, vì vậy, không chấp nhận với anh.

Xe rất nhanh lái về đến cửa nhà, Tri Tào Tào xuống xe trước, ở cửa chờ Diệp Khuyết cất xe vào trong gara, đợi anh quay lại, lúc này mới kéo cánh tay của anh, hai người ân ái đi vào trong nhà.

Thấy ba mẹ ngồi trong phòng khách, Tri Tào Tào vui vẻ gọi bọn họ: “Ba mẹ, con về rồi."

Vợ chồng họ Diệp bởi vì hôm nay có một vị khách không mời mà đến, bây giờ tâm trạng đều còn rất tệ, đối mặt Tri Tào Tào, bọn họ cũng chỉ là cười khổ qua loa.

Thế nhưng Diệp Khuyết khôn khéo, liếc mắt đã nhìn ra ba mẹ có tâm sự, anh quay đầu nói với Tri Tào Tào: "Em lên lầu thay quần áo trước đi, lát nữa anh lên tìm em bàn luận."

Tìm cô bàn luận?

Giữa bọn họ có thể có chuyện gì để thảo luận?

Tri Tào Tào nghĩ thầm, phỏng chừng Diệp Khuyết muốn cho cô niềm vui bất ngờ gì đó, vì vậy, dù muốn hay không cũng lên tiếng chào hỏi ba mẹ, sau đó nháy nhót lên lầu.

Thấy Tri Tào Tào rời đi, lúc này Diệp Khuyết mới đến bên cạnh ba mẹ ngồi xuống, thấp giọng hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

Diệp Chấn Hoa và vợ liếc mắt nhìn nhau, khó mà tin nổi nhìn về phía Diệp Khuyết: “Con biết chúng ta muốn bàn luận với con?”

Thật qua khoa trương rồi, thấy rõ năng lực của đứa con trai này, không đi làm trinh thám thực sự là quá đáng tiếc.

"Ba mẹ nói đi, có chuyện gì?" Diệp Khuyết biểu hiện chăm chú, không gọn sóng rút trà cho từng người sau đó thường thức.

Diệp Chấn Hoa cũng không kiêng kị, hít một hơi, mở miệng nói: "Bọn họ tìm đến rồi, nói là một tuần sau, sẽ đón Tào Tào về."

"..."

Sắc mặt Diệp Khuyết, đột nhiên tối lại.

Ánh mắt nhìn về phía mẹ, Tiết Dung Chân cũng nói: “Diệp Nhị, con nói xem chúng ta nên làm gì? Nếu như bọn họ cố ý đón con bé trở về, chúng ta thật sự..."

Thật sự không có cách nào ngăn cản.

"Ai tới?" Diệp Khuyết biết những người kia là ai, nhưng càng muốn biết, cụ thể người đến đàm phán với ba mẹ là ai.

Tiết Dung Chân nói: "Là cậu của Tào Tào, Nam Cung Dực, công tước Nam Cung, anh ta nói, bất luận thế nào, một tuần sau, nhất định sẽ đón Tào Tào về."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Tảo Tảo, đừng rời bỏ anh

Biết được người nhà Nam Cung muốn tới đón Tào Tào về, tâm trạng Diệp Khuyết, trở nên vô cùng phức tạp.

Trong ngực, nhất thời như có thứ gì đó, đang từng chút từng chút bị đào rỗng, sau đó, từng chút từng chút rời xa anh, cũng không giữ lại được.

Cảm giác bị mất đi như vậy, cực kỳ khó chịu.

Anh buồn bực muốn chết, đứng dậy, đi lên lầu.

Tri Tào Tào đang thay quần áo trong phòng, tâm trạng cực kỳ tốt, còn ngâm nga bài hát lưu hành nhất hiện nay "Little apple".

"Em là trái táo nhỏ của anh, anh không thể yêu em hơn thế, khuôn mặt có chút ửng đỏ..."

Còn chưa hát xong, giọng liền im bất, nguyên nhân là, cô nhìn thấy Diệp Khuyết đứng ở cửa.

Cô ngừng hát, kéo kéo quần áo, đi tới xoay vòng trước mặt Diệp Khuyết: "Ông xã à, em mặc chiếc váy này có đẹp hay không?"

Về mặt Diệp Khuyết âm u, khuôn mặt ưu sầu, đi lên phía trước, không nói một câu, nhưng lại bất ngờ, ôm Tri Tào Tào vào lòng.

Tri Tào Tào bị hành động đột ngột của anh làm sững sốt, ngẩng đầu, đôi mắt đẹp trong suốt cảm động nhìn chăm chăm anh: "Ông xã à, anh làm gì vậy?"

Anh không nói lời nào, cứ ôm cô như vậy, hận không thể hòa tan cả người cô vào trong xương mình.

Tri Tào Tào cảm thấy không hiểu sao, muốn rời khỏi ôm ấp của anh, lại phát hiện anh ôm cực kỳ chặt, căn bản cô tránh không thoát.

Cô bé liền phiền muộn, anh bị sao vậy?

Dù là lúc bình thường, anh cũng sẽ không chủ động ôm cô như vậy, hơn nữa còn là ôm mà không nói một câu.

Cô không nhịn được, lại mở miệng gọi anh: "Ông xã à, đến cùng là anh bị sao vậy? ôm như vậy em sắp không thở nổi, thả ra có được hay không? Thả em ra em nhảy "Little apple" cho anh xem"

Anh vẫn không tha, nhưng có những hành động khác, cúi người, cúi đầu, cằm vuốt nhẹ bên môi cô, hơi thở nóng rực mê người.

"Tào Tào..." Anh trầm giọng gọi cô.

Tri Tào Tào không nhúc nhích, trong lòng vô cùng phiền muộn: "Hà?"

"Đừng rời bỏ anh, mặc kệ xảy ra chuyện gì, cũng đừng rời bỏ anh, được không?"

Anh bây giờ, cũng đã cảm giác được, tháng ngày không có Tri Tào Tào bên cạnh, tháng ngày như vậy, đơn điệu, cô tịch, lạnh lẽo, không hề vui vẻ.

Anh sống hơn hai mươi năm, chuyện duy nhất đáng vui mừng chính là, bên cạnh anh, luôn có một cô bé hoạt bát đáng yêu quần quít lấy.

Nếu cô đột nhiên biến mất khỏi bên cạnh anh, lại không tìm về được, anh sẽ nổi điên.

Đời này, trong từ điển của anh, chưa từng có hai chữ sợ hãi này, nhưng bây giờ, không hiểu sao anh lại sợ, sợ cô bé sẽ rời khỏi mình, nỗi sợ hãi như vậy, còn không hề nhỏ chút nào.

"Ha ha!" Tri Tào Tào còn không phát giác ra có gì khác thường, cười lên, mắt to tròn vo nhìn xem Diệp Khuyết: "Làm sao em có thể rời khỏi anh chứ?"

Hai tay của cô, chủ động ôm trên sống lưng cân xứng của anh, làm nũng đáng yêu: "Tào Tào yêu ông xã nhất, chỉ có ông xã không muốn Tào Tào, chứ

Tào Tào sẽ không thể rời khỏi ông xã được đâu."

Cô khẽ sát khuôn mặt nhỏ vào trong lồng ngực ấm áp của anh, trong lòng nào đều là mật ngọt.

"Ông xã à, chúng ta đã nói rồi mà, tới già cũng không rời xa, sau này, mặc kệ xảy ra chuyện gì, chúng ta đều không xa rời nhau, em còn muốn sinh em bé cho anh, sinh mười đứa tám đứa, ha ha, anh cảm thấy thế nào?"

Anh không trả lời, nhưng khẽ nhắm hai mắt lại, hôn lên trán cô, tím như bị đao cắt.

Tới già cũng không rời xa?

Có thể sao?

Hẳn là có thể!

Anh hít sâu một hơi, lúc này mới thả cô ra, như kỳ tích nở một nụ cười khổ, đưa tay nheo nheo gò má béo mập của cô.

Sau đó, từ trong túi áo, lấy đôi "Cứu nhau trong lúc hoạn nạn" kia, mở hộp ra.

Tri Tào Tào nhìn thấy một đôi nhẫn kim cương tinh xảo xuất hiện ở trước mắt, nhất thời cả kinh mắt chữ O miệng chữ A, kêu lên: "Đẹp... Đẹp quá?"

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Mấy ngày cuối cùng ở bên cô

Tri Tào Tào nhìn thấy một đôi nhẫn kim cương tinh xảo xuất hiện ở trước mắt, nhất thời cả kinh mắt chữ O miệng chữ A, kêu lên: "Đẹp... Đẹp quá?"

Thiết kế xảo diệu, thợ thủ công trạm khắc tinh tế, hơn nữa một đôi một lớn một nhỏ, tinh mỹ đến có thể nói là có một không hai.

Hai mắt Tri Tào Tào lóe sáng, ngẩng đầu nhìn về hướng Diệp Khuyết: "Ông xã à, là nhẫn kết hôn của chúng ta sao?"

Anh không nói, nhưng cũng đưa tay lấy ra, một chiếc nhẫn nhỏ bé kia, anh cầm lấy tay trái của cô, nhẹ nhàng, trực tiếp đeo vào ngón tay áp út của cô.

Mà một chiếc lớn kia, anh đưa cho cô.

Tri Tào Tào hiểu ý, nhận lấy, tự mình đeo cho anh.

Một đôi nhẫn, cứ như vậy, đeo trên ngón tay của hai người bọn họ.

Hơn nữa, vẫn là trên ngón áp út.

Sau khi đeo xong, mặc dù không có hôn lễ, không có người làm chứng, không có mục sư, không có tuyên thệ, thế nhưng, từ giờ khắc này, bọn họ vẫn chính là một đôi vợ chồng danh xứng với thực.

Trên thực tế, Tri Tào Tào căn bản không để ý những thứ đó, cô quan tâm, chỉ là trong lòng Diệp Khuyết có cô là được rồi.

Trong lòng đột nhiên cảm thấy rất chua xót, yết hầu cô chua chát, khó chịu muốn khóc lên.

Cô nhìn không được, lập tức nhào tới ôm lấy anh: "Ông xã à, sau này chúng ta chính là một đôi vợ chồng thật sự, sau này, mặc kệ gặp phải chuyện gì, chúng ta đều phải cùng đối mặt."

Lúc tựa trong lồng ngực của anh, nước mắt cô chảy dài theo khóe mắt.

Cô lén lút lau đi, không cho anh nhìn thấy.

Cô biết, Diệp Khuyết bây giờ, đã không phải là Diệp Khuyết từng động một chút là nói lời lẽ vô tình với cô nữa.

Diệp Khuyết bây giờ, rất thương cô, rất yêu cô, không nỡ làm cho cô bị khổ, không nỡ làm cho cô bị thương.

Vì vậy, anh mới không thể chờ đợi được nữa, lập tức đeo nhẫn cho cô như thế.

Tri Tào Tào cảm thấy, cô có loại cảm giác đưa tay xua tan mây thấy ánh trăng.

"Được rồi, xuống lầu ăn cơm tối đi!" Anh đẩy cô ra, dắt tay nhỏ của cô, đi xuống dưới lầu.

Lúc đi ở cầu thang, Tri Tào Tào ở phía sau, lập tức nhào tới nằm nhoài trên lưng anh.

Diệp Khuyết biết cô thích hồ đồ, nhưng lần này, liền tùy theo cô, một khoảng cách ngắn ngủi, cõng cô xuống lầu.

Tri Tào Tào thấy anh không hung dữ với mình, càng được vui đùa, nằm nhoài trên lưng anh lại còn hôn môi anh: "Chụt chụt!"

Diệp Khuyết vẫn không để ý tới cô, xuống lầu dưới, anh mới buông cô ra.

Tri Tào Tào vừa rơi xuống đất, liền vọt tới trước bàn ăn ngồi xuống, khoe khoang với Diệp Chấn Hoa và Tiết Dung Chân.

"Ba mẹ, hai người đoán trên tay con có thêm cái gì?"

Vợ chồng họ Diệp liếc mắt nhìn nhau, gượng ép cười lên, hỏi cô: "Cái gì?"

Tri Tào Tào nhò giọng: "Nhẫn, Diệp Nhị mua nhẫn cho con."

Cô đưa tay ra, đặt trên bàn ăn cho ba mẹ xem: "Hai người xem, đẹp không? Đây là nhẫn kết hôn, hôn nữa, con cũng đeo cho anh ấy một cái, sau này, cũng không còn ai có thể cướp anh ấy khỏi con nữa rồi."

Vợ chồng họ Diệp nhìn cô bé sung sướng như thế, trên mặt mang theo nụ cười, đáy lòng, lại cảm giác tiếc hận và thê lương.

Tri Tào Tào rất đơn thuần, không cảm thấy được trong lòng bọn họ ẩn giấu không vui.

Diệp Khuyết đi tới ngồi xuống, một nhà bốn người, bắt đầu ăn cơm.

Trong bữa ăn, Diệp Khuyết xưa nay không hề mở miệng nói chuyện, đột nhiên nói với ba: "Ba, con muốn đưa Tào Tào ra ngoài du lịch kết hôn, chuyện của công ty, phải phiền ba trở về chủ trì một thời gian."

Diệp Chấn Hoa biết, sớm muộn thì Tào Tào cũng bị đưa đi, Diệp Khuyết đây là muốn ở với cô mấy ngày cuối cùng, vì vậy, mới nói là dẫn cô ra ngoài du lịch kết hôn.

Ông vui mừng gật gù: "Không thành vấn đề, vậy khi nào các con đi?"

"Sáng mai." Diệp Khuyết nói.

Tri Tào Tào bên cạnh, cảm thấy khó mà tin nổi, cắn chiếc đũa hỏi Diệp Khuyết: "Ông xã à, thật sự là du lịch kết hôn à? Ngày mai còn đi ngay nữa, vậy em không đi học à?"

Diệp Khuyết nhìn về phía cô, nở một nụ cười mỉm hiếm thấy: "Sau khi kết hôn, sẽ không đi học nữa."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 181: Sớm không phải là đưa trẻ bình thường

Sau khi kết hôn, cũng không cần đi học?

Không đi học chẳng lẽ muốn cô ở nhà đợi sinh con sao?

Mẹ ơi, trong lòng Tri Tào Tào nghĩ thôi đã thấy vui vẻ rồi, cô vội vàng ăn, cơm nước xong liền lên lầu thu dọn đồ đạc, ngày mai cùng ông xã ra ngoài du lịch kết hôn thôi.

Mà nhà bốn người, chỉ có cô hân hoan nhất, ăn no, bỏ chén đũa xuống nói: "Mọi người chậm dùng, con đi lên lầu thu dọn đồ đạc!"

Mọi người gật đầu, nhìn theo cô rồi đi.

Thấy cô biến mất không thấy, lúc này Tiết Dung Chân mới cúi đầu, gương mặt đau buồn bi thương: "Lẽ nào không có cách nào sao? Nhất định phải để cho nó bị đón về sao?"

Diệp Chấn Hoa cũng buông đũa xuống, than thở: “Người ta quyền cao chức trọng, không phải là người bình thường như chúng ta có thể chống lại?”

Nghe lời này, Diệp Khuyết buông chén đũa trong tay xuống, mắt lạnh nhìn Diệp Chấn Hoa: “Quyền cao chức trọng? Quyền cao chức trọng là có thể muốn làm gì thì làm sao? Lúc nhớ đến con liền cướp lại, lúc không cần liền mặc kệ nó lang thang ở đầu đường, chết sống cũng không quản sao?”

“...” Diệp Chấn Hoa đột nhiên không nói nên lời.

Khí thế cả người Diệp Khuyết trở nên lạnh hơn, đứng dậy: “Con mang Tào Tào ra ngoài, không phải vì trốn tránh bọn họ tới đón người, đây là kế hoạch đã có lúc trước của con.”

“Còn có, cho dù bọn họ tới đón người, không có lệnh của con, bọn họ cũng chưa chắc có thể đón được người đi.”

Vừa dứt lời, Diệp Khuyết đẩy ghế ra, xoay người đi.

Cũng không nghĩ đến, lúc ngẩng đầu, đã nhìn thấy Trì Tào Tào đứng ở cửa thang lầu.

Không phải cô đã lên lầu sao? Sao còn ở chỗ này?

Lời vừa nói, cô nghe được sao?

Thật ra, Trì Tào Tào cũng không phải ngạc nhiên đến cái gì cũng không biết.

Từ giây phút Diệp Khuyết đưa mắt nhìn cô, cô liền cảm thấy có vấn đề.

Xuống lầu thấy sắc mặt ba mẹ không tốt, cô cũng giả vờ chưa từng thấy cái gì, cười ha ha đối mặt với mấy người.

Cô cố ý rời đi, chỉ là muốn nghe một chút bọn họ sẽ nói gì sau lưng cô, không nghĩ tới...

Cô nghe được chuyện làm cô khó thể tin nổi.

Có người muốn tới đón cô?

Người nào?

Cô từng bước từng bước đi xuống cầu thang, đi tới trước mặt Diệp Khuyết, đưa tay lôi kéo anh, cẩn thận hỏi: “Có thể nói cho em biết, người quyền cao chức trọng trong miệng mọi người, là ai không?”

Sắc mặt Diệp Khuyết thật không dễ nhìn, nhìn chằm chằm Trì Tào Tào, ánh mắt chìm xuống: “Không phải em đi thu dọn đồ đạc sao?”

Thật ra anh không muốn để cho cô biết chuyện này, anh thầm nghĩ mang theo cô ra ngoài, thật vui vẻ, chơi vài ngày mà không có bất kỳ phiền nhiễu nào.

Không nghĩ tới, bị cô nghe thấy được.

Trì Tào Tào trả lời một nẻo, giọng nói có chút cao: “Trước tiên em hỏi anh, là ai muốn đón em đi? Diệp Khuyết, anh đừng nói cho em, sẽ là cha mẹ ruột của em, không thể nào, cha mẹ em đã chết, bọn họ không thể nào trở về.”

Diệp Khuyết cứng người, đối với chuyện này, anh không biết nên nói như thế nào.

Bên cạnh Tiết Dung Chân đứng dậy đi đến, kéo Trì Tào Tào qua: “Tào Tào, thật ra chuyện này, mọi người cũng không cố ý giấu con, đó không phải là cha mẹ ruột của con, mà là cậu ruột của con.”

“Cậu?” Trì Tào Tào cau mày, có phần không thể tin được: “Con còn có cậu sao?”

Tiết Dung Chân gật đầu.

Trì Tào Tào lại cười lắc đầu: “Cho dù là cậu con, cậu ấy muốn tới đón con, nếu con không đi, cậu ấy cũng không làm gì được con, vì sao mọi người mà ỉu mặt chau mày thế chứ?”

Hơn nữa, Diệp gia cũng là nhà giàu có thế gia có thân phận địa vị, bản thân Diệp Khuyết là Tổng giám đốc Tập đoàn Thiên Vũ, lúc đó chẳng phải quyền cao chức trọng, trên vạn người sao?

Người cậu kia rốt cuộc là có bao nhiêu lợi hại, mới có thể làm cho ba nghe thấy liền thay đổi sắc mặt?

Tiết Dung Chân cúi đầu, buồn nghiêm mặt nói: “Cậu con, anh ta cũng không phải là người bình thường, anh ta là Công tước nước E, mà con, còn có một bà ngoại, bà ấy là nữ hoàng nước E, Tào Tào, con cũng không phải là đứa trẻ bình thường, mẹ con, bà ấy đã từng là Công chúa điện hạ cao quý của nước E.”

Chương 182: Ai cũng đừng nghĩ chia tách hai chúng ta

Tiết Dung Chân cúi đầu, buồn nghiêm mặt nói: "Cậu con, anh ta cũng không phải là người bình thường, anh ta là Công tước nước E, mà con, còn có một bà ngoại, bà ấy là nữ hoàng nước E, Tào Tào, con cũng không phải là đứa trẻ bình thường, mẹ con, bà ấy đã từng là Công chúa điện hạ cao quý của nước E."

"..."

Trong lúc nhất thời, Trì Tào Tào sững sờ nhìn Tiết Dung Chân, nghe rõ ràng bà nói từng câu từng chữ một.

Sau khi nghe xong, cô có chút muốn cười.

Vì sao? Bởi vì cô cảm thấy rất chi là hoang đường! Đây cũng không phải là đóng phim, từ đâu lại nhảy ra Nữ hoàng và Công tước, cô không tin.

Hơn nữa, chỉ loại tính tình như Trì Tào Tào cô, một người trong hàng nghìn hàng vạn cô gái, cũng không có chỗ nào đặc biệt, làm sao có thể đột nhiên hiện ra một thân phận có bối cảnh lớn như vậy chứ.

Cô quả quyết không tin, lời kéo Tiết Dung Chân cười nói: "Mẹ, mẹ đùa gì vậy chứ? Trò đùa này cũng không buồn cười chút nào đâu."

"Tào Tào, mẹ không đùa với con, đây là thật."

"Con không tin." Đánh chết cô cũng không tin.

Nước E, cách thành phố Ninh Đô của cô, đó là quãng đường xa biết bao nhiêu, làm sao cô có thể liên quan đến Quý tộc nước E được chứ, chuyện này cũng quá hoang đường rồi.

Cô không tin, cười xoay người, lời kéo Diệp Khuyết nói: "Ông xã, mẹ chỉ thích nói đùa, chúng ta không để ý tới bà ấy, đi thôi, chúng ta lên lầu thu dọn hành lý đi."

Diệp Khuyết đứng không nhúc nhích, đôi mắt sâu thẳm mà u buồn, sâu nặng nhìn cô chằm chằm.

"Nếu như là thật thì sao?" Anh hỏi.

Lúc này, Trì Tào Tào nhìn sắc mặt anh nghiêm túc, trong lòng lộp bộp, phải tin tưởng, chuyện này chính là thật.

Mẹ của cô, là Công chúa điện hạ cao quý của nước E? Cô còn có bà ngoại, còn có cậu? Bọn họ, đều là loại người quyền cao chức trọng đó?

Nếu bọn họ có quyền thế lớn như vậy, vậy tại sao cô sẽ trôi dạt ở đầu đường được Tiết Dung Chân đưa về nhà?

Cho dù tất cả những chuyện này là thật, vậy cũng không có chút liên quan nào với Trì Tào Tào cô.

Cô cố nén tâm tình tức giận ở sâu trong nội tâm, lời kéo tay Diệp Khuyết nói: "Cho dù là sự thật, vậy cũng không có chút quan hệ nào với em, Diệp Khuyết, trừ khi anh không cần em, nếu không, cho dù tiền tài khắp thiên hạ đặt ở trước mặt em, cho dù bọn họ mang kiệu lớn tám người nâng tới đón em, em cũng sẽ không liếc mắt nhìn một chút."

Vừa dứt lời, ngay sau đó nước mắt cố nén xuống cũng tràn mi ra.

Trong lòng Diệp Khuyết cứng lại, khó chịu giang hai cánh tay ra ôm chặt Trì Tào Tào vào trong lòng.

"Không ai có thể cướp em khỏi anh cả, Tào Tào, anh sẽ không để cho em thất vọng về quyết định này của em."

Cô cười rộ lên, ngửa đầu nhìn anh: "Thật vậy sao? Anh thật sự sẽ có quyền lực bảo vệ em ở bên anh sao?"

Anh cười nhạt, gạt đầu: "Ừ!"

Cô cảm động ôm chặt anh: "Em chỉ biết, anh cũng sẽ không nỡ để em rời đi dù chỉ một ngày, em cũng biết, những năm gần đây em theo đuổi và chờ đợi, sẽ đổi lấy kết quả mà em mong muốn."

"Ông xã, nhất định chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, mặc kệ ai tới, cũng đừng mơ tưởng chia rẽ hai chúng ta, một người tới, chúng ta đánh một, hai người tới, chúng ta đánh hai, dù sao đi nữa, bọn họ cũng đừng vọng tưởng chia rẽ anh và em."

Diệp Khuyết ôm cô, không mở miệng, nhưng nghe đến cô nhóc này nói chắc chắn như vậy, anh đúng là được an ủi không ít.

Hai vợ chồng họ Diệp ở bên cạnh cũng vậy, thấy Trì Tảo Tảo khẳng khái một mực đi theo Diệp Khuyết như thế, bọn họ cũng đều cảm thấy trở nên vui vẻ hơn.

Hy vọng Tảo Tảo kiên trì, có thể đối lấy những người đó bỏ cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Sự thật của mọi chuyện

Đột nhiên Tảo Tảo không muốn đi ra ngoài du lịch với Diệp Khuyết, lôi kéo Tiết Dung Chân ngồi ở trên ghế salon, tràn đầy tò mò hỏi: “Mẹ, mẹ có thể nói cho con biết cụ thể là có chuyện gì đang xảy ra sao? Con muốn biết, vì sao con sẽ có cậu và bà ngoại như vậy.”

Đó cũng không phải là cậu và bà ngoại bình thường, Nữ hoàng một quốc gia, Công tước một quốc gia.

Đó là khái niệm gì? Trì Tảo Tảo không dám nghĩ.

Cô cũng cảm thấy khó tin, cô chỉ là loại nữ sinh nhỏ bé tùy tiện có thể bắt được một đồng trên khắp thế giới, làm sao có thể sẽ có thân thích như vậy chứ!

Từ đầu đến cuối cô vẫn không cách nào từ trong khiếp sợ này phục hồi lại tinh thần.

Tiết Dung Chân ngừng đầu liếc nhìn con trai, thấy con trai không nói gì, bà cũng yên lòng nói ra thân thế của Trì Tảo Tảo.

Hít một hơi, Tiết Dung Chân nói: “Mẹ con, bà ấy đã từng là Công chúa điện hạ nước E, bà ấy lớn lên vô cùng xinh đẹp, rất dịu dàng, tốt bụng, rộng rãi, cô gái cao quý như vậy, là một cô gái hoàn mỹ nhất mẹ từng thấy.”

Trì Tảo Tảo giống như khi còn bé, ngây thơ dễ thương đang nghe mẹ kể chuyện xưa cho cô.

Một câu chuyện xưa có thật nhưng lại giống như cổ tích mơ mộng.

Ánh mắt cô cũng không nháy một chút, ngây ngốc nhìn chăm chăm Tiết Dung Chân.

Tiết Dung Chân nói tiếp: “Cha của con, là bạn thời đại học của mẹ với ba con, đều là bạn tốt, còn chú Đường và Di Đường của con nữa, chúng ta đều là bạn tốt cùng lớp, một lần kia chọn sinh viên ra nước ngoài du học, cha con được chọn vào, cho nên ông ấy rất vinh hạnh đi nước E du học.”

"Trong này, sau khi trở về chúng ta nghe cha con nói, ông ấy nói, ông ấy và mẹ con quen biết nhau là ở một lần thi biện luận, lúc đầu, cha con cũng không biết mẹ con có thân phận bối cảnh như vậy, sau khi kết thúc cuộc tranh tài, mẹ con chủ động tìm cha con trò chuyện, từ từ, hai người dần quen biết, sau đó, thời gian dài, bọn họ đã yêu nhau."

"Sau khi bà ngoại con biết mẹ con yêu một du học sinh nghèo khổ, liền ngăn cấm mẹ con, cũng không cho cha con đi gặp bà ấy."

"Sau này, cha con nghĩ hết mọi cách, cuối cùng có một lần cơ hội, mẹ con trốn thoát khỏi cái lồng vàng khổng lồ đó, sau đó thì bỏ trốn cùng cha con."

"Sau khi hai người bọn họ trở về, liền sống ở thành phố Ninh Đô này, xây dựng một gia đình nhỏ bé, sau đó thì có con."

Tiết Dung Chân cúi mắt nhìn Trì Tảo Tảo, cô nhóc nghe rất nghiêm túc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều che kín ngây thơ và tò mò.

Bà sờ sờ đầu cô, nói tiếp: “Thời gian vụt qua, 6 năm đi qua, cha mẹ con, nghĩ đến bà ngoại con sẽ không can thiệp bọn họ nữa, cho nên cứ yên tâm ổn định cuộc sống ở đây, nhưng không nghĩ tới, 6 năm sau, con nhanh 5 tuổi, không ngờ bà ngoại con phái người tới tìm mẹ con.”

"Sau khi tìm được mẹ con, liền mạnh mẽ muốn mang mẹ con đi, khi đó, chúng ta đều không ở đây, tình huống cụ thể thế nào, chúng ta cũng không rõ lắm, chỉ biết trên đường cha con mang theo mẹ con chạy trốn, bị xe đâm phải, cha con chết ngay tại chỗ, mà mẹ con, không chịu nổi sự thật cha con chết, cũng chết ở trên người cha con tại nơi xảy ra tai nạn."

"..."

Nghe đến đó, Trì Tảo Tảo nhẹ nhàng nhắm mắt, thoáng chốc nước mắt chảy ra.

Thì ra, cha và mẹ cô, là bị bà ngoại ép chết.

Thì ra, người bà ngoại ngồi tít trên cao kia, là một ma quỷ, là một bà phù thủy.

Bây giờ đã biết sự thật của mọi chuyện, cô càng sẽ không thể theo chân bọn họ trở về.

"Xảy ra chuyện lớn như vậy, lúc đó toàn bộ thành phố Ninh Đô đều truyền đi xôn xao, thấy người của bà ngoại con đi, chúng ta mới nghĩ đến con, sau đó, mẹ đi ngay đến nơi ở của cha mẹ con để tìm con, nhưng mà, con không ở đó."

Nghĩ đến những chuyện vài chục năm trước, Tiết Dung Chân cũng không nhịn được đỏ vành mắt: "Cho đến khi tìm con suốt một tuần, mới ở một cửa bãi rác tìm thấy con, sau đó, mẹ liền đưa con trở về."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Nhất định sẽ không để người khác cướp em đi

Nghe xong Tiết Dung Chân nói, Trì Tảo Tảo gần như đã khóc không thành tiếng.

Ký ức lúc đó, cơ bản cô đã không có gì ấn tượng, chỉ biết mình ở một bên đồng rác, là được Tiết Dung Chân bây giờ mang về nhà.

Sau khi trở lại Diệp gia, cô liền trải qua cuộc sống áo cơm không lo, được người chăm sóc.

Từ nhỏ đến lớn, cô liền vô cùng biết ơn từng người Diệp gia, biết ơn bọn họ thu nhận và giúp đỡ mình, để cho mình sống như công chúa ở trong nhà bọn họ.

Bây giờ nghĩ một chút, nếu như trước đây không có người bà ngoại đáng ghét kia, có thể cô đang ở bên cạnh cha mẹ ruột, vẫn là một đứa trẻ rất hạnh phúc vui vẻ.

Là bà ngoại phá hủy cuộc sống gia đình hạnh phúc của cô, là bà ngoại ép chết cha cô mẹ cô, cả đời này, cô cũng sẽ không quay về, cũng sẽ không tha thứ cho bọn họ.

Cô tựa vào trong lòng Tiết Dung Chân, khóc khàn cả giọng.

Tiết Dung Chân ôm cô, cũng cảm thấy đau thương, Diệp Chấn Hoa ngồi bên cạnh, cũng không nói tiếng nào, nghĩ đến chuyện vài chục năm trước, từng người bọn họ đều rất bị thương.

Diệp Khuyết đứng dậy đi tới, ngồi xuống bên cạnh Trì Tảo Tảo, kéo người cô qua, đưa tay xóa sạch nước mắt trên mặt cô.

"Đừng khóc, ừ?"

Anh nhẹ giọng an ủi cô.

Trì Tảo Tảo không nhịn được, lại thoáng cái ôm lấy Diệp Khuyết, càng khóc lợi hại hơn: "Em không nghĩ tới, cha mẹ ruột của em lại chết thảm như vậy, em mãi mãi cũng sẽ không tha thứ cho bọn họ, bọn họ cũng đừng hòng muốn em trở về."

Anh vỗ vỗ lưng cô, vẫn an ủi như cũ: "Ừ, không tha thứ bọn họ, em cũng đừng khóc, khóc lâu đôi mắt con người không tốt, nghe lời nào."

Nghe được Diệp Khuyết nhỏ nhẹ thì thâm như vậy, Trì Tảo Tảo nức nở hai tiếng, ngừng khóc, đứng dậy ôm cổ anh, ngồi lên chân của anh.

"Ông xã, không quan tâm đến chuyện gì sẽ xảy ra, chúng ta cũng không được xa nhau, anh đồng ý với em nhé, cho dù thế nào, anh cũng không được vứt bỏ em, chỉ khi anh không vứt bỏ em, em mới có dũng khí chống lại bọn họ, có được hay không?"

Anh không lên tiếng, nhưng ánh mắt kiên định nói cho Trì Tảo Tảo biết, có thể toàn thế giới đều vứt bỏ cô, phản bội, xa rời cô, nhưng mà Diệp Khuyết anh, sẽ không.

Cô vui mừng cười rộ lên, ghé vào trên vai anh, như một đứa trẻ chưa trưởng thành.

"Em buồn ngủ quá, ôm em đi ngủ được hay không?" Nghĩ đến chuyện của cha mẹ ruột, Trì Tảo Tảo nhịn không được lại chảy nước mắt.

Né tránh ánh mắt của Diệp Khuyết, không cho anh nhìn thấy nước mắt của mình lại rơi xuống.

Diệp Khuyết ôm cô đứng dậy, đi lên lầu.

Lúc đặt cô xuống nằm ở trên giường, anh vẫn nhìn thấy nước mắt Trì Tảo Tảo rơi đầy mặt, trong lòng anh đau xót, khó chịu ngồi xổm ở bên cạnh, bàn tay rộng lớn vuốt ve gò má cô.

"Tảo Tảo, nghe lời, không được khóc nữa."

Cô cũng không muốn khóc, nhưng mà không nhịn được, cô rất nhớ cha mẹ của mình, cô nhớ những ngày vui vẻ khi có cha mẹ ruột bên cạnh.

Mặc dù ở Diệp gia, cái gì cô cũng có, nhưng mà, bọn họ cuối cùng không phải là cha mẹ ruột của mình, những gì bọn họ cho, cô đang hưởng thụ, nhưng thật sự không tìm được cảm giác có cha mẹ ruột.

Cô ngồi dậy, ôm Diệp Khuyết không buông: "Anh nói đi, sao bà phù thủy kia lại độc ác như vậy chứ? Trên thế giới này, những người yêu nhau xuyên quốc gia như cha mẹ, ít đến bao nhiêu vì sao bà ta muốn ngang ngược ngăn cản bọn họ yêu nhau, tại sao phải ép chết bọn họ bà ta mới bằng lòng?"

Diệp Khuyết nhíu lông mày, rồi rầm nhìn chăm chăm cô nhóc đang khóc lem như mặt mèo kia.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay anh, thấy được cô đồng cảm với cha mẹ ruột mình, còn có nhớ mong.

Anh hít một hơi thật sâu, hai tay ôm chặt cô: "Cha mẹ em đã thành vết xe đổ, có anh ở đây bên cạnh em, nhất định anh sẽ không để cho người khác cướp em đi."

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Lại ân ân ái ái

Trì Tảo Tảo mệt mỏi, cứ như vậy nằm ở trên người Diệp Khuyết rồi ngủ mất.

Diệp Khuyết nhẹ nhàng ôm cô đặt nằm ở trên giường, đắp kín đệm chăn cho cô, một buổi tối này, anh ngồi ở bên giường, lẳng lặng nhìn cô, vừa nhìn chính là một đêm.

Sáng sớm hôm sau, Trì Tảo Tảo vừa tỉnh lại thì thấy Diệp Khuyết đứng ở bên giường, quần áo ngăn nắp sạch sẽ, đang cài cúc cổ tay áo, cô ngồi dậy, mệt mỏi gọi một tiếng: "Ông xã!"

Nghe tiếng, Diệp Khuyết quay đầu lại, ngồi ở bên người cô hỏi: "Sắc mặt không tốt, tối hôm qua ngủ không ngon sao?"

Trì Tảo Tảo lắc đầu, lại nghiêng người muốn ôm anh: "Em cảm giác có chút mệt, chúng ta không đi du lịch kết hôn nữa, chúng ta trực tiếp đi cục Dân chính làm giấy kết hôn có được hay không?"

Thật ra cô vẫn còn có chút sợ, sợ mình thật sự sẽ bị những người đó mang đi, cho dù mình không muốn, nhưng mà cô sợ, sợ mình sẽ giẫm vào vết xe đổ của mẹ.

Diệp Khuyết trầm mặc, không từ chối ý kiến của cô, cầm quần áo đến thay cho cô: "Được rồi, đứng lên đi, chúng ta đi cục Dân chính."

Trì Tảo Tảo không nghĩ tới anh đồng ý nhanh chóng như vậy, đứng dậy, để anh thay quần áo cho mình.

Diệp Khuyết nhìn chăm chăm cô, rất không có cách nào, nhịn không được đưa tay捏 đầu mũi xinh xắn của cô: "Còn là trẻ con sao, muốn anh mặc quần áo cho em?"

Trì Tảo Tảo ngẩng mặt, gương mặt đắc chí: "Em cũng không phải trẻ con, nhưng em là bà xã nhỏ bé của anh, anh có nghĩa vụ hầu hạ em."

Trên mặt anh nhịn không được nở một nụ cười, thật sự đưa quần áo qua, cởi áo ngủ của cô, mặc vào cho cô.

Da cô nhóc rất trắng, mịn màng bóng loáng, vô cùng có cảm xúc.

Năng lực nhìn nhận của Diệp Khuyết rất mạnh, vật nhỏ tú sắc khả năng(*) lác lác ở trước mặt anh, anh có cảm giác, nhưng nghĩ đến cô còn đang đến kỳ kinh nguyệt, vẫn cứ ghen lại dục vọng sôi nổi trong cơ thể.

Mặc quần áo xong cho cô, ôm cô xuống giường, lại dắt cô rời phòng đi rửa mặt.

Tri Tào Tào đứng ở trước gương, chờ Diệp Khuyết nặn kem đánh răng, cầm khăn mặt, chuẩn bị nước nóng, cô giống như một người tàn phế, cũng không làm cái gì, chỉ chờ Diệp Khuyết đèn hầu hạ.

Sống bên cạnh anh vài chục năm, đây là lần đầu tiên, cô được Diệp Khuyết phục vụ và hầu hạ.

Trong lòng cô rất thỏa mãn, tiếp nhận bàn chải đánh răng anh đưa tới, trước khi súc miệng, liền nhón chân hôn một cái lên môi anh.

Diệp Khuyết vừa bị cô hôn, cả người đều tê tê dại dại, rất có loại dục vọng xúc động, nhưng không thể không nhịn xuống, đứng ở bên cạnh nhìn chăm chăm cô rửa mặt.

Rửa mặt xong, hai người bọn họ lại một trước một sau đi xuống lầu, ở trên đường xuống lầu, cô lại từ phía sau nhảy lên trên lưng anh.

Diệp Khuyết nhú mày, cái gì cũng mặc cô: “Ngã sắp xuống đường có mà khóc nhè.”

Tri Tào Tào ở trên lưng anh cúi người về phía trước, hôn vành tai anh: “Anh bỏ được để em ngã xuống sao?”

“Ồ nháo.” Anh lại khôi phục lạnh băng như trước kia.

Nhưng mà Tri Tào Tào bây giờ, hoàn toàn không quan tâm đến khuôn mặt như tê liệt của anh, cũng không có việc gì vẫn thích chà xát vào trên người anh.

Cũng không phải sao, thời gian hai người ở chung với nhau quý giá tới cỡ nào, nếu như không làm nũng dính lấy anh, ngộ nhỡ sau này không có cơ hội thì làm sao bây giờ?

Dù sao cô cũng nghĩ, lúc có thể ở bên nhau, sẽ ân ái ái, không cần chờ mất đi rồi mới biết đến hối hận.

Ăn bữa sáng xong, Diệp Khuyết chuẩn bị sổ hộ khẩu, sau đó dẫn theo Tri Tào Tào ra cửa, đi thẳng đến cục Dân chính.

Bọn họ không lái xe, mà là đi bộ qua.

Từ nhà mình tới cục Dân chính, xấp xỉ gần một giờ, nhưng Diệp Khuyết không muốn lái xe, anh chỉ muốn từ từ dắt theo Tri Tào Tào đi.

Tri Tào Tào luôn như một đứa trẻ chưa trưởng thành, đi trên đường, rất thích vòng tới vòng lui quần lấy bên người Diệp Khuyết, thấy ven đường có ăn ngon, cô liền làm đủ trò làm nũng giả vờ dễ thương, để Diệp Khuyết mua cho cô.

Diệp Khuyết trừng cô: “Nếu như vẫn không thành thật một chút, cuộc hôn nhân này liền không cần nữa.”

(*)Tú sắc khả xan: Sắc đẹp thay được cho cơm

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Ông xã, em mệt mỏi

Diệp Khuyết trừng cô: “Nếu như vẫn không thành thật một chút, cuộc hôn nhân này liền không cần.”

Thật ra, anh chỉ là buột miệng nói ra, vẫn chưa có ý tưởng khác.

Nhưng mà lời vừa nói ra, một giây tiếp theo, Diệp Khuyết đã thấy cô nhóc lập tức thu hồi nụ cười trên mặt, sau đó cúi đầu ủ rũ, ngoan ngoãn, im lặng đi về phía trước.

Đôi mắt anh híp lại, nhìn chăm chăm bóng lưng cô đi về phía trước, trong ngực có chút dờ khóc dờ cười.

Đột nhiên biến ngoan?

Anh đuổi kịp đến, cũng không nói chuyện với cô, sau đó thấy cô vẫn cúi đầu, vẫn nghiêm mặt ủ rũ, sắc mặt không vui.

Cô không vui, đương nhiên trong lòng anh cũng khó chịu.

Hơn nữa, lúc cô yên lặng không nói chuyện, anh cảm thấy không quen.

Anh đi sát một chút, chạm vào một cái: “Sao? Giận rồi?”

Tri Tào Tào không nói lời nào, tiếp tục đi về phía trước, hơn nữa, bước chân càng nhanh hơn.

Nếu cô không lại đi nhanh hơn một chút, ngộ nhờ đi trên đường Diệp Khuyết hối hận thì làm sao bây giờ?

Cho nên, để ngừa đêm dài lắm mộng, nhanh đi cục Dân chính làm xong giấy đăng ký kết hôn rồi hãy nói.

Thấy cô không để ý tới, Diệp Khuyết nhú chân mày, đưa tay qua ôm lấy eo cô.

Ai biết, lại bị Tri Tào Tào gạt ra.

Trong lòng anh đột nhiên chua xót, cực kỳ hụt hẫng.

Sắc mặt bỗng nhiên âm đạm, bước chân đi theo cô, đi sóng vai với cô, anh quay đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận của cô, lại kêu một tiếng: “Tào Tào.”

Cô không trả lời.

Anh lại gọi: “Kẻ điên nhỏ.”

Lúc này Tri Tào Tào mới quay đầu, trừng anh: “Anh mới là kẻ điên nhỏ.”

Anh nhếch môi cười, đưa tay nhéo lỗ tai cô: “Giận dữ anh sao?”

Tri Tào Tào hất tay anh ra: “Em nào dám, nếu em không đi nhanh chút, ngộ nhờ ở trên đường có một số người hối hận thì làm sao bây giờ? Thật không biết có một số người nghĩ thế nào, có xe không ngồi, hết lần này tới lần khác phải đi bộ, đi thế này tới cục Dân chính, chân của em sẽ gãy mất.”

Anh buồn bực cười một tiếng, ôm chặt vai cô: “Em cảm thấy, anh sẽ hối hận sao?”

Tri Tào Tào không thể không thừa nhận: “Cho nên, nếu như em không nghe lời, nếu như em còn ngây thơ như vậy, không phải anh hối hận sao?”

Xung quanh, không ngừng có người đi đường đi qua bên cạnh bọn họ.

Thấy hai người trẻ tuổi như thế, người đàn ông hơn 1m8, cô gái không đến 1m6, quần áo gọn gàng, dung mạo hơn người, đi lại ở vỉa hè, đều xem là một phong cảnh xinh đẹp.

Tỷ lệ người quay đầu lại là 100%.

Thậm chí có người đoán rằng, đó là hai anh em đi!

Nếu như là một đôi yêu nhau, không có ai không hâm mộ cô gái kia.

Bởi vì người đàn ông bên cạnh cô, đẹp trai đến khó có thể dùng từ ngữ để miêu tả, cả người còn có khí chất tao nhã cao quý bẩm sinh, không biết làm bao nhiêu thiếu nữ qua đường thêm nhỏ dãi.

"Anh chỉ nói một chút mà thôi, em còn tưởng là thật sao?" Diệp Khuyết lấy lòng cô.

Lúc cô nhóc im lặng, anh cảm thấy không quen, vẫn thích bầu không khí cô nói nhiều, không có việc gì liền vòng tới vòng lui bên cạnh anh.

"Em là trẻ con, em tưởng thật!" Tri Tào Tào tiếp tục chống lại anh.

Diệp Khuyết không biết phải làm sao.

Mím môi, đưa tay dặt tay cô, lúc này Tri Tào Tào không hất ra nữa, bởi vì, cô thích người khác dùng ánh mắt hâm mộ nhìn bọn họ.

"Mệt không?" Anh hỏi cô.

Tri Tào Tào lắc đầu: “Không mệt!”

"Anh còn tưởng rằng em mệt mỏi, thì anh sẽ công em đi hai bước, thì ra em không mệt à?"

Gi?

Ở trên đường cái này, anh bằng lòng công cô?

Tinh thần hoạt bát của Trì Tảo Tảo lại tới rồi, lập tức dừng bước chân, cười như không cười nhìn anh, lại bắt đầu làm nũng.

"Ông xã, em mệt mỏi." Dáng vẻ yếu ớt.

Anh cũng không nhịn được cười như không cười: "Không phải là không mệt sao?"

"Nhưng mà bây giờ em mệt mỏi."

"Mệt mỏi thì làm sao bây giờ? Anh gọi xe trở về?"

"Không muốn."

Không cho anh phản ứng, cô lập tức từ phía sau nhảy thẳng lên lưng anh.

Bạn đang đọc truyện *Cười Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Ngoài ý muốn

Ở trên đường Trì Tảo Tảo trèo lên lưng Diệp Khuyết, Diệp Khuyết còn theo ý cô, thật sự công cô đi qua phố lớn ngõ nhỏ, cho đến tận cửa Cục Dân chính.

Trên đường, tuy rằng từng người đi ngang qua đều sẽ quay đầu nhìn chằm chằm hai người bọn họ, nhưng Diệp Khuyết cũng nhắm mắt làm ngơ, Trì Tảo Tảo cũng vậy, lại buồn ngủ liền ngủ trên lưng anh.

Hai người bọn họ, đi khắp phố lớn ngõ nhỏ của thành phố, nghiêm nhiên trở thành điểm chú ý của người dân.

Mà từng người đi ngang qua thảo luận, đều mặt mũi đầy hâm mộ.

Đến cửa Cục Dân chính, Diệp Khuyết mới buông Trì Tảo Tảo đang ngủ trên lưng xuống.

"Đến rồi, em muốn tiếp tục ngủ, hay là đi vào với anh?"

Trì Tảo Tảo giật mình một cái, lập tức nhảy từ trên lưng Diệp Khuyết xuống, kéo cánh tay anh, mặt mày tươi cười ngọt ngào: "Đương nhiên là kết hôn quan trọng hơn, về nhà có rất nhiều thời gian để ngủ."

Sau đó, liền lôi kéo, lôi thẳng Diệp Khuyết vào Cục Dân chính.

Thật sự rất sợ anh sẽ đổi ý, cho nên tay của cô nhóc, vẫn nắm chặt tay của Diệp Khuyết.

Ngày hôm nay là thứ 4, người đăng ký kết hôn trong Cục Dân chính còn rất nhiều.

Diệp Khuyết và Trì Tảo Tảo đợi gần một giờ, mới đến lượt hai người bọn họ.

Khi hai người bọn họ đứng ở quầy làm việc, lại chờ được một tin tức như vậy.

Nhân viên công tác rất xin lỗi đứng dậy, nói với hai người bọn họ: "Xin lỗi hai vị, hiện tại hệ thống đột nhiên xuất hiện trục trặc, không thể đăng ký thông tin kết hôn, hai người vui lòng ngày mai lại đến!"

Cái gì?

Trì Tảo Tảo hoảng sợ mặt mũi trắng bệch, lập tức vỗ một cái trên quầy bằng đá, trừng mắt nhìn nhân viên công tác hung ác nói: "Làm sao có thể chứ? Không phải vừa rồi bọn họ đăng kí còn rất tốt sao? Sao đến lượt chúng tôi thì không được chứ?"

Nhân viên công tác buông tay: "Hệ thống này trục trặc, tôi cũng có cách nào khác nữa!"

"Không được, các cô nhanh tìm nhân viên kỹ thuật kiểm tra, nhất định ngày hôm nay chúng tôi phải đăng ký."

Nhân viên công tác nói: "Cho dù tìm người đến kiểm tra, ước chừng cũng cần hơn mấy giờ đồng hồ, sửa chữa xong, chúng tôi cũng đã hết giờ làm."

Trì Tảo Tảo tức giận đến hận không thể bay qua quầy làm việc kia, vuron tay túm lấy nhân viên công tác đánh một trận.

Vừa rồi còn tốt lắm mà, sao đến bọn họ thì lại không được.

Tri Tào Tào nóng ruột muốn khóc, quay đầu nhìn về phía Diệp Khuyết: “Làm sao bây giờ?”

Diệp Khuyết đưa tay sờ sờ đầu cô, ý bảo cô đừng gấp, anh gọi điện thoại.

Vừa gọi điện thoại xong, chỉ một lát sau, quản lý trong cục Dân chính chạy đến, cúi đầu khom lưng giải thích với Diệp Khuyết: “Xin lỗi Diệp tổng, ngày hôm nay chúng tôi không biết anh sẽ tới đăng ký, nhưng mà hệ thống này thật sự bị hỏng, nếu không anh về trước, chúng tôi ngày mai, ngày mai tự mình phái người chuyển máy tính đến nhà anh, đến tận nhà đăng ký cho các anh, anh thấy thế nào?”

Có lẽ hệ thống thật sự bị hỏng, nếu không thì người phía trên cũng không dám lừa gạt anh.

Nhưng Tri Tào Tào không nghe theo, đã không nhịn được muốn khóc, đứng ở đó giậm chân: “Em không cần biết, em muốn đăng ký hôm nay.”

Ai biết ngày mai sẽ lại xảy ra chuyện gì, dù sao cô cũng sẽ đăng ký vào ngày hôm nay.

Người quản lý nhanh chóng chịu nhận lỗi với cô: “Xin lỗi Diệp phu nhân, là chúng tôi không tốt, là chúng tôi làm chậm giờ đăng ký của cô và Diệp tổng, chúng tôi thật sự rất xin lỗi, cô trở về, chúng tôi sẽ sửa xong hệ thống, ngày mai sẽ phái người đi qua đăng ký cho hai vị, có được hay không?”

Tri Tào Tào còn muốn khăng khăng một mực, Diệp Khuyết kéo cô qua giải thích: “Được rồi, ngày mai thì ngày mai đi, đi về trước, hửm?”

Tri Tào Tào khó chịu hất anh ra, quay đầu bỏ chạy.

Tại sao có thể có chuyện trùng hợp như vậy chứ? Vừa vặn đến lượt bọn họ đăng ký thì hệ thống liền hỏng.

Cô không tin đây là trùng hợp.

Lúc đi ra cục Dân chính, quay đầu lại trừng mắt nhìn Diệp Khuyết đi theo ra ngoài: “Là anh để cho bọn họ làm như thế, là anh không muốn kết hôn với em, có đúng hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau: Ông Xã Phúc Hắc Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.